

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

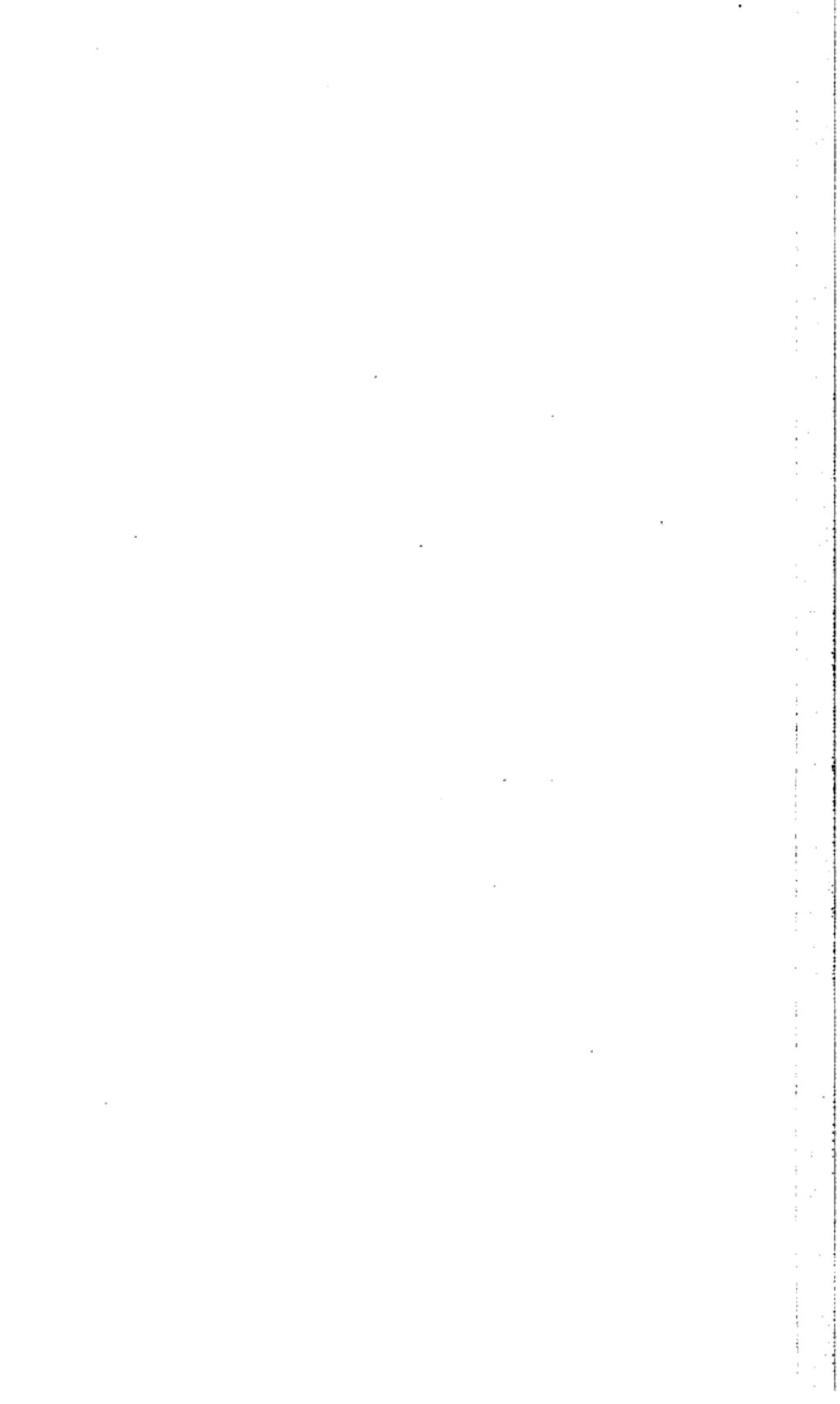
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

M S P K

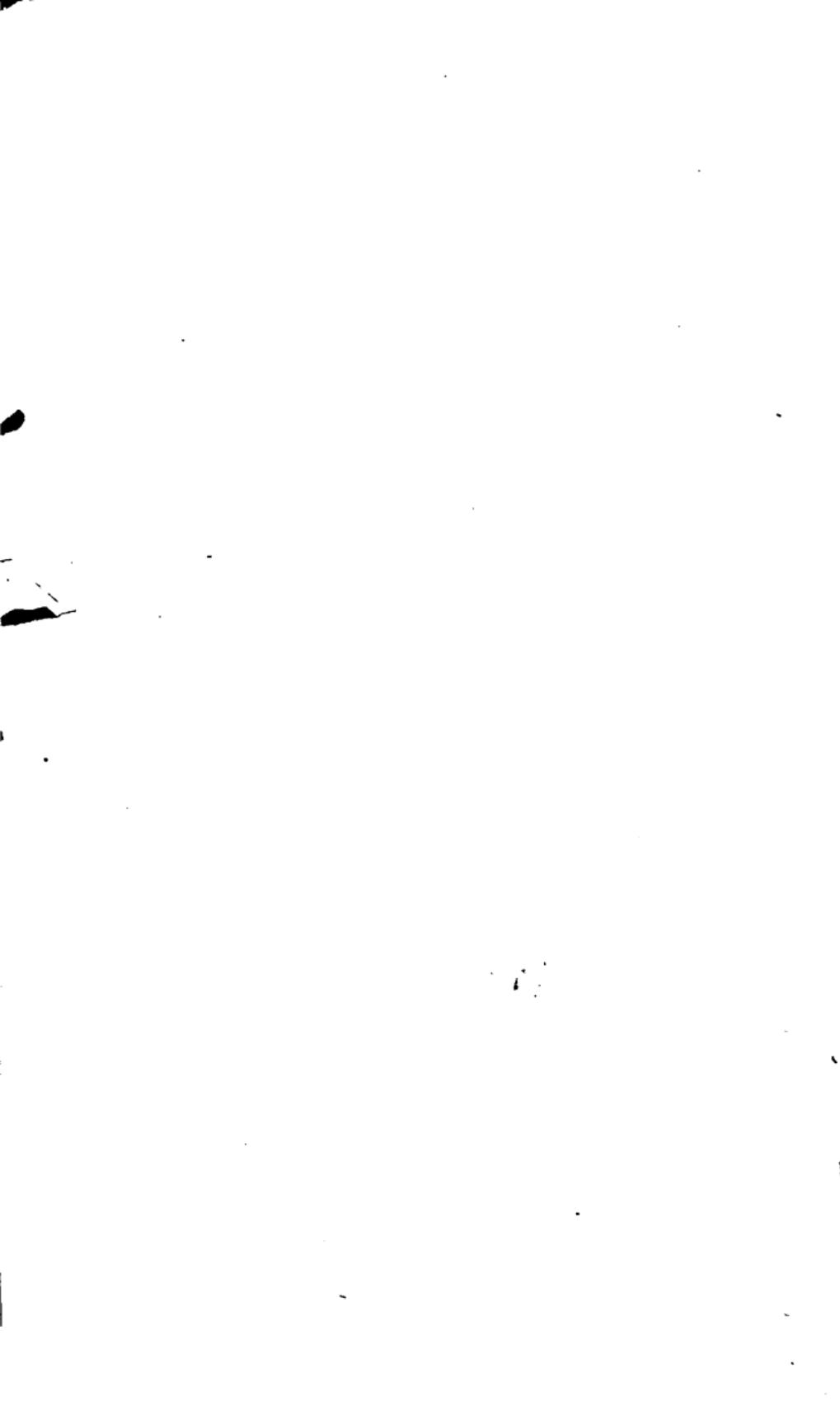
S C N 32 f

P L U T A R C H I
V I T A E.

C U R A V I T

GODOFR. HENR. SCHÆFER.

VOL. V.

L I P S I A E
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCXXX.

WILSON
COLLECTOR
PRINTING

ANIMADVERSIONES

AD

VOLVMEN SECUNDVM.

P. 1. v. 1. πρεσβύτερος] Vulg. πρεσβύτατος. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 618.

P. 1. v. 2. πολεμικοῖς] Reiskius malit πολέμοις. Item ego malim. V. infra v. 16.

P. 1. v. 3. τοῦ πολλοῦ — ἀξίαν τὸ μῆ —] Vulg. τὸ πολλοῦ — ἀξίαν καὶ τὸ μῆ — . Quod Coraës ita, ut vides, refinxit partim e conjectura partim e Cod.: e conjectura prius τὸ mutans in τοῦ, e Cod. delens copulam ante posterius. Mihi sic scribendum videtur: τὸ πολλοῦ — ἀξίαν ἡ τὸ μῆ — . Particulae ἡ post verbum διαφέρειν positae exempla dedi in H. Stephani Thes. c. 10020. A.

P. 1. v. 4. "Ο γοῦν] Scr. 'Ο γοῦν. Vulg. "Ο γ' οὖν.

P. 1. v. 5. δὲ] Al. τε. Placet.

P. 1. v. 7. τῶν ἀποδόγτων] turpis originis, quam taceri praestet. Hunc esse sensum etiam verbum ἀμολόγησε arguit.

P. 1. v. 19. διὰ τὴν — φιλοτιμίαν] Transponenda haec verba censeo post θάνατον: nisi forte quis malit verba οἱ μῆ φοβούμενοι τὸν θάνατον transponere post μαλακίας. Coraës, qui τὸ ἔξῆς recte vedit (et quis non videat?), arbitratur quo verba ordine vulgata legimus a Plutarcho καθ' ὑπερβιβασμὸν οὐ πάντι δόκιμον posita esse. Quod num aliis placeat ignoro: mihi non placet, qui omnino pervellem Critici in hyperbatis admittendis paullo cautiores essent, ne quae culpa est librariorum in scriptores immeritos transferatur. Nam hyperbatis ubi illi utuntur, causa appetit cur utantur.

P. 1. v. 21. Λακεδαιμονίοις — ἀρετὴ παρεῖχεν] Sic editum e Reiskii conjectura. Libri, etiam Monacensis (v. Acta Philolog. Monac. III. 1. p. 185.), consensu dant Λακεδαιμόνιοι — ἀρετὴ παρεῖχον. Quod revocandum. Lacedaemonii autem per virtutem.

tem praestabant, ut et iucunde viverent et libenter morerentur.
Conf. v. 24.

P. 1. v. 23. Οὐ θάνον οὐ τὸ ξῆν] Sic Coraës e Cod. Vulg.
Οἶδε (γάρ φησι) θάνον, οὐ ξῆν.

P. 1. v. 26. γένοιτο] Sic Coraës de suo. Vulg. γένοιτο.

P. 2. v. 7. στέρωφ καὶ θάρακι] Lungit τὸ μέρος καὶ τὸ ὄλον.

P. 2. v. 8. ἀποκινδυνεύων] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἀποκινδυνεύων.

P. 2. v. 10. καὶ τούναντίον] Τουτέστι, οὐχ αὐτοῦ δόξειεν
ἀν φειδόμενος ἐπιμελεῖσθαι, ἀλλ' ἀπάντων κ. τ. l. CORAËS.

P. 2. v. 13. ἔφη μὴ — τὰν Σπάρταν] Moral. T. I. p. 888.
Wytt. εἰπεν, Οὐ παρ' ἔνα τῷ Σπάρτα. „haud paullo peius,“ ut
verbis utar Wesselingii ad Diodor. Sic. XIII. 97. T. V. p. 623.
Bip. Scribendum mihi videri Οὐ παρ' ἔνα τῷ Σπάρτας dudum
monueram ad L. Bosii Ellips. p. 213. Eodemque modo postea
vidi scriptum a Wyttenbachio in Animadv. p. 1174., ubi, quod
miror, de vitio vulgatae οὐδὲ γρά.

P. 2. v. 16. αὐτῷ] Scr. αὐτῷ. Mox v. 22. scr. Λιδ.

P. 2. v. 25. διτι] Reiskius de suo dedit διτε. Nolle dedisset.

P. 3. v. 6. καὶ ρόδῳ] Ἐπὶ τῆς χρείας ὥδε. CORAËS.

P. 3. v. 10. Ἐπαμινώνδᾳ] Διὰ διφθόγγον ὥδε τε καὶ ἐν τοῖς
ἔξῆς [v. 19.] Ἐπαμεινώνδαν γράφουσιν τὸν ἀλλαχοῦ τῶν Πλου-
ταρχείων συγγραμμάτων γραφόμενον Ἐπαμινώνδαν. Ὁποτέρα δὲ
τῶν γραφῶν ὄρθωτέρα οὐκ ἔχω φράξειν, οὔτε νομισμάτων οὔτε
ἀνδριάντων σωζομένων εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν ἔχόντων Ἐπαμινών-
δουν. Ἰσως παραπλήσιόν τι συνέβη καὶ περὶ τοῦνομα τόδε, οἷον
Ἐφαμεν καὶ περὶ τοῦ Ἰσοκράτους ἢ Ἐλσοκράτους (Ἰσοκράτ. A.
Αὐτοσχ. στοχ. σελ. πή — ή'). CORAËS. Post h. v. pone signum
commatis.

P. 3. v. 18. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς.

P. 3. v. 19. οὐκ ἔπειθε] Interpres non induxit. Hoc foret
οὐκ ἔπεισε. Nec dubito Plutarchum sic scripsisse. Pelopidam
ecquis non credat Epaminondae pauperi sua ab initio obtulisse?
De Epaminonda Cornelius Nep. c. 3.: *amicorum in se tuendo*
caruit facultatibus. h. e. *uti noluit*, ut recte Heusingefus. Ita-
que πειθόμενος οὐκ ἔπεισθη.

P. 3. v. 22. τὰς] Reiskius de suo addidit. Quem nolle
Coraës secutus esset. Ceterum vide ne hic locus sic refingendus
sit: — ἀόνυφ κατὰ στρατείας ἀδόλως καλλωπιζόμενος.

P. 3. v. 23. ὁ Εὐριπίδον Κακανεὺς] Suppliç. 871. s. (863. s.).

P. 3. v. 26. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 3. v. 27. κούφον] Reiskius de suo dedit κούφην. Coraës:
„Εἰς τὸ κούφην, μηδὲν δέον, τρέψαι τὸ κούφον ἐτόλμησαν
οἱ πρὸ ἐμοῦ· οἴα κάμοι τῶν μη δεόντων ἐτολμήθη τινά.“

P. 3. v. 33. Ἑφη] Reiskius de suo addidit: Coraēs εἰκε, quod petuit e Moral. T. I. p. 772. Wytt.

P. 3. v. 34. τυφλόν] Moral. I. c. ἀνάπηρον. quod male vertitur *mutillum*. Timoleon ἀπημβίνθη τὴν ὄψιν, εἰτα τελέως ἐπηρώθη T. I. p. 412, 29. Ibid. v. 36. ἀπογλαυκωθῆναι τὴν ὄψιν αὐτοῦ καὶ πᾶσι φανεράν γενέσθαι τὴν πήρωσιν.

P. 4. v. 5. ἀνεξέλεγκτον] irreprehensam. Iungendum autem participio ἐμμείνασαν, pro quo cave cum Reiskio et Coraē malis συμμείνασσαν.

P. 4. v. 11. τούτον — ὁρθῶς καὶ δικαίως — ἡ ἐκείνους] Κατ' ἔλλειψιν τοῦ μὲλλον, ὃς ἐστι μὲν καὶ ἐκ τῶν πάλαι ἀναλέξασθαι παραδείγματα, μάκρῳ δὲ πλέον ἐκ τῶν μεταγενεστέρων. CORAĒS. V. egregius liber quem G. Bernhardy insigni complemento absolvens Grammaticam Buttmanni maiorem vernaculae scripsit de Syntaxi linguae Graecae p. 437.

P. 4. v. 18. αὐτῶν] ἀλλήλων.

P. 5. v. 5. ἀναπειθούσι] Non differt a simplici. Sequitur v. 9. Πεισθέντος δ' ἐκείνου —.

P. 5. v. 8. πρὸς τὸ Δακεδαιμονίον ὑπήκοον] ad Lacedaemoniorum obsequium.

P. 5. v. 33. παρακινεῖν] ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ κατάλυσιν τῆς διηγαρχίας. CORAĒS.

P. 5. v. 35. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς. Quod praestat.

P. 5. v. 37. τοῦ] Accessit e Reiskii coniectura. Göllerus in Act. Philolog. Monac. II. 2. p. 222. „Eiice articulum, quem Reiske temere invexit.“ Repertus in Cod. Monac. ab Haitingeri (v. ibid. III. 3. p. 302.) locum suum nunc facile tuebitur. Qui si absit, malis scriptum τὸν δῆμον κατελθεῖν.

P. 6. v. 6. εἰη] Debetur coniecturae H. Stephani. Vulg. εἶναι. Malim ὅσιον ἐστι. V. Reiskius ad Dion. Chrysost. T. I. p. 129. coll. Reizie ad Viger. p. 752. Alia eiusdem confusionis exempla dedi in H. Stephani Thes. c. 3581. A. V. etiam not. ad p. 19, 7.

P. 6. v. 10. ἀλλὰ καὶ] καὶ Coraēs malit deletum. Neque ego requiram, si absit. *)

P. 6. v. 18. Φυλλίδας] Coraēs primus dedit: et sic semper, quoties hoc nomen legitur. Vulg. Φιλίδας. V. Schneiderus ad Xenophont. Histor. Gr. V. 4. 2.

*) Lucianus T. II. p. 44. Bip. Ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτός εἰμι εἰς τὰ ἔρωτικά, καὶ δύο γοῦν —. Nihil hic monuisse editores miror. γοῦν enim sic usurpatum non patitur addi copulam. Scribe: Ἐγὼ — ἔρωτικά. δύο γοῦν —. V. Reiskius ad Dionys. Halic. T. IV. p. 2404.

P. 6. v. 32. *Μέλλων*] Scripsi cum duplice λ. Vulg. *Μέλλων*.

P. 6. v. 33. *Δαμοκλείδας*] Sic bene Coraës. Vulg. *Δαμοκλεῖδης*. Conf. p. 5, 13. 80.

P. 7. v. 5. οὐδὲ — πλησιάζοντος] Hic etiam Coraës hyperbaton agnoscit. Ego non item.

P. 7. v. 9. τοσαύτης, ὅσης — ἀπήρουν] Attende quae vis sit attractionis etiam in tam plena locutione: nam si scriptum esset ἐνδεῆς δὲ τόλμης ὅσης ὁ τε καιρὸς —, nihil foret notabile. V. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 138. 150. T. V. p. 371.

P. 7. v. 13. ἔκειθεν] Non est i. q. ἔκει. ή ἔκειθεν δύναμις est ή ἔκειθεν ἐκφεμαμένη δύναμις τῶν τυράννων.

P. 7. v. 14. ὑποβάλλονται] *suscipere*.

P. 7. v. 15. σιωπῆ] Iungo sequentibus, non antecedentibus, quod priores fecerunt subdistinguendo' post h. v.

P. 7. v. 16. *Μέλλωνα*] Vulg. *Μέλλωνα*.

P. 7. v. 19. οἶκαδε πρὸς αὐτὸν] Abundanter hoc dictum est: nam πρὸς αὐτὸν idem significat quod οἶκαδε. Quod idioma etiam Gallicae linguae proprium est. Lucianus Ver. Histor. II. 46. T. IV. p. 905. Bip. ἔκαστη πρὸς ἔκαστην ἀπῆγε. Interpres: suam quaque domum ducere. V. not. ad h. l. p. 590.

P. 7. v. 21. καὶ] Coraës de suo addidit. Non opus copula, ut opinor. Genitivos enim facile sic resolvas: Ἐπειδὴ δὲ η γυνὴ ἡ πορεῖτο, ᾧς οὐκ εἰχε, δοῦναι τινι τῶν συνήθων λέγοντα.

P. 7. v. 26. τραπέσθαι] Reiskius de suo dedit. Vulg. *τρέπεσθαι*.

P. 7. v. 26. *Παρὰ τοσοῦτον —*] Per tantulam rem stetis, quo minus —. V. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 256.

P. 7. v. 29. γεωργῶν] Sic recte Reiskius. Vulg. τὰς γεωργῶν.

P. 7. v. 31. τι] Mallem abesset. Conf. Meletem. Crit. p. 12.

P. 8. v. 4. τῶν ὑπάνδρων] *e maritatis*. Xenophonti Histor. Gr. V. 4. 4. Phyllidas dicitur tyrannis ὑπισχνούμενος γυναικας ἄξειν αὐτοῖς τὰς σεμνοτάτας καὶ καλλιστὰς τῶν ἐν Θήραις. Quo detestabilior fuit monstrorum illorum foeditas. Conf. Moral. T. III. p. 328. Wytt. Apparet igitur non esse intelligenda prostibula (*licederliche Weiber*). Quod Lexicographi nostri notabunt, quos videtur vox γύναια in errorem induxisse. Sed γύναιον haud raro sic dicitur, ut sit i. q. γυνή. Moral. T. I. p. 697. Wytt. ἀνδρὸς ἐλευθέρου διαφθείραντα γύναιον. Bene Interpres: *viri liberi vitiasse uxorem*. Ada, illustrissima femina, nata illa e regia stirpe, γύναιον dicitur Diodoro Sic. XVII. 24. Talia iudicanda e Graecorum moribus, qui de mulieribus aliter quam nos loquerentur.

P. 8. v. 4. ἔπαρτεν — παρέξειν] Offendit haec constructio Reiskium et Coraën. Sed est bene graeca. V. not. ad Poët. Gnomic. p. 16. s.

P. 8. v. 5. κατοίνους] Reiskius malit κατοίνους ὄντας. Quod sane foret paullo concinnius. Sed participium addi non est opus. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 298.

P. 8. v. 9. παραφέροντος] *declinante*, h. e. ita tractante, ut tanquam inanis rumuscus negligeretur. Conf. p. 9, 23.

P. 8. v. 17. ἐκμεμηνύσθαι] Scr. ἐκμεμηνύσθαι.

P. 8. v. 23. ἀπολομένων] *si periissent*. Al. ἀπολομένων. Quod Bryanus et Coraës praeferunt: ego non item.

P. 8. v. 26. τῶν καθ' ἡλικίαν] τῶν ὁμηλίκων Moral. T. III. p. 398.

P. 8. v. 31. διεφθαρμένον ὑπὸ τοῦ παρόντος] Διπλῆ Ἑλλεψίς, διεφθαρμένον τὰς φρένας ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ η̄ κινδύνου. CORAËS. Nihil hic elliptici est.

P. 8. v. 33. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς. Recte.

P. 8. v. 33. ἐκ ποδῶν] Sic Coraës, ut solet. Vulg. ἐκποδῶν. Quod erat servandum.

P. 9. v. 6. Φυλλίδας] Legendum Φύλιππος ex p. 1057. [T. III. p. 401.] de Socr. gen. ὁ γὰρ Λεγίας καὶ ὁ Φύλιππος ἔξω προηῆθον. Sic infra Philidas [Phyllidas] postea adesse dicitur, ταῦτα καὶ Φιλίδας [Φυλλίδας] παρὼν ἐπήνει. BRYANUS. Scilicet si vulgatum recte haberet, infra v. 14. non legeremus additum παρών. Conf. p. 10, 5. 13.

P. 9. v. 6. εἰπεν] De meo dedi. Idem placuerat Reiskio. Conf. v. 10. s. Vulg. εἶπον. Quod tenens Coraës mox ἀκήκοα suspicatur mutandum esse in ἀκηκόαμεν. Non assentior.

P. 9. v. 7. καὶ ἐν τῇ πόλει] Copulam Coraës e Cod. addidit.

P. 9. v. 13. διαταραττῃ] Vulg. διαταράττοι.

P. 9. v. 16. κατέβαλε] Malim κατέβαλλε.

P. 9. v. 16. ταῖς — τὸν πότον] Moral. T. III. p. 405. in. Τοιαύτης δὲ τὸν πότον ἐκπίδος διαπαιδαγωγησάσης —.

P. 9. v. 18. ὡς ἀν] Subaudi διεσκευασμένους εὑρεν. V. Apparat. ad Demosthen. T. III. p. 325.

P. 10. v. 4. Μέλλων] Vulg. Μέλων.

P. 10. v. 8. κρότον ἐποίησαν καὶ θόρυβον] Demosthenes p. 519, 10. θόρυβον καὶ κρότον — ἐποίησατ.

P. 10. v. 9. οἰομένων] Γραπτέον οἴομενοι. CORAËS. Si Codex daret, praeferrem: nam profecto duriusculum est de aliis ἐπιστάντων, de aliis οἰομένων dici. Nunc in tanta licentia genitivorum quos dicimus absolutos οἰομένων teneo. Nec Reiskium duplex genitivus offendit: qui quod ad οἰομένων pariter ut ad δεχομένων p. 11, 25. subaudiendum censem πάντων, non assentior. V. L. Bosii Ellips. p. 50. s.

P. 10. v. 31. συνεπλέκετο] Coraës e Cod. dedit. Vulg. συνεπέπλεκτο. Quod si quis praeferat, vix refrager.

ANIMADVERSIONES

P. 10. v. 35. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 10. v. 37. ἐκ ποδῶν] Sic bene Coraēs. Vulg. ἐκποδὼν, cui hic locus non est. V. H. Stephanus Thes. c. 7890. C.

P. 11. v. 1. Μέλλωνα] Vulg. Μέλλωνα.

P. 11. v. 5. σκύλα] Scr. σκύλα.

P. 11. v. 5. τὴν οἰκίαν] Charonis intelligenda domus, si οἰκίαν, quod puto, recte habet. Sed Schneiderus ad Xenophont. Histor. Gr. V. 4. 8.: „Reiske emendat περὶ τὴν ἀγοράν. Certe οἰκίαν vitiosum est.“ Iacobsius Animadv. in Athen. p. 136.: „Reiskii ἀγοράν non satisfacit. Scribendum videtur περὶ τὴν Ὑγαν. circa templum Minervae, quae sub Ὑγας nomine colebatur ap. Thebanos.“ Quam coniecturam vir eximius fortasse dudum ipse repudiavit.

P. 11. v. 17. χωροῦντα] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἀναγωροῦντα iam Reiskio suspectatum, cui venit in mentem ἀναθορόντα. Malim ἄνω χωροῦντα. ἄνω, sursum, h. e. Cadmeam versus.

P. 11. v. 27. Μέλλωνος] Vulg. Μέλλωνος.

P. 11. v. 35. Ἡριππίδαν — Ἀρκεσον — Λυσανορίδας] Sic Coraēs dedit primus. Vulg. Ἐριππίδαν — Ἀρκεσον — Λυσανορίδας. V. quae ipse citavit T. III. p. 10, 4. et Moral. T. III. p. 412. Conf. Wesselingius ad Diodor. Sic. XV. 27. T. VI. p. 619. Bip., qui *Hermippidam* tuetur.

P. 11. v. 35. Ἡριππίδαν μὲν —, δὲ τοῖτος —] Advertant tirones inflexionem constructionis, quam membra huius periodi per particulas μὲν et δὲ iuncta patiuntur. Recta structura haec foret: Ἡριππίδαν μὲν — ἀπέκτειναν —, τὸν δὲ τοῖτον — ἔημισσαν, ὡστε αὐτὸν αὐτὸν — μεταστῆσαι. Talis inflexionis exempla in omnium scriptorum libris occurrunt plurima.

P. 12. v. 1. μὲν] Referendum ad δὲ v. 7.

P. 12. v. 5. δυνατωτέρων] Debetur Reiskio. Vulg. δυνατωτάτων.

P. 12. v. 10. οὐ φρούριον] ut Thrasylus.

P. 12. v. 13. λακεδαιμονίων] Al. τῶν λακεδαιμονίων. Placet.

P. 12. v. 14. ἀλύτους καὶ ἀρρέντους] Infra p. 16, 13. ἀδιάλυτον — καὶ ἀρρέντον.

P. 12. v. 20. μηδενός] Solita Plutarcho catachresi i. q. οὐδενός. quo d. nemo opem ferret. T. III. p. 367, 11. μὴ συνακμασάντων μηδὲ ευμβαλόντων —. h. e. ὅτι οὐ συνήκμασαν οὐδὲ συνέβαλον —. Ibid. p. 379, 15. τὸν ὑπατον μὴ πειθοντες. h. e. ὅτι οὐ πειθοντες τὸν ὑπατον. Eandemque esse Plutarchae constructionis rationem, ubi participia non indicant causalem notionem, sed vice funguntur epithetorum, alio loco monere mente. Exempla vide et illic p. 382, 5., ubi μηδέπω i. q. οὐδέπω,

itemque p. 383, 15., ubi μηδὲν i. q. οὐδὲν, et hic p. 13, 15., ubi μὴ i. q. οὐ. Sed talia sunt innumerabilia.

P. 12. v. 31. ἄψασθαι] Vulg. μᾶλλον ἄψασθαι. Ad μᾶλλον Reiskius: „Subaudi, quam ignobili oppido assidere.“ Sed recte Bryanus: „Redundat haec vox μᾶλλον, forte male repetita ex priore linea.“ Quem secutus Coraës μᾶλλον ut delendum inclusit asteriscis. Ego expunxi, V. not. ad p. 14, 28.

P. 13. v. 2. τοῖς] Coraës e conjectura dedit. Vulg. αὐτοῖς.

P. 13. v. 7. Ἐλλήνων] Al. Λακεδαιμονίων. Satis placet.

P. 13. v. 12. Διό] Vulg. δι' δ.

P. 13. v. 15. ἀπολαμβάνεις] Coraës e Codd. dedit. Vulg. ἀπιλαμβάνεις.

P. 13. v. 21. Ἀφ' ἡς] Reiskius: „Subaudi ἡμέρας, die, vel ἀρχαιρεσίας.“ Prius verum. V. L. Bosii Ellips. p. 179.

P. 13. v. 21. ἀνεπαύσαντο] Lud. Dindorfua ad Xenophont. Anab. IV. 2. 4. p. 93. edit. stereot.: „vitiōse pro ἀναύσαντο.“ Mihi quidem vulgatum non displicet. non intermisserunt, non interquieverunt quotannis ducem creantes. Ad οὐκ ἀνεπαύσαντο enim subaudias αἰρούμενοι. Adde quod hac ratione continuitas actionis, quae ne ἀναπαυσιν. quidem, nedum πάνσιν admitteret, indicatur significantius.

P. 13. v. 24. ἐπραττεν] rem publicam curabat. Demosthenes p. 240, 28. ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν. ad q. l. v. quae notavi Apparat. T. II. p. 79. s.

P. 13. v. 27. Τανάγρα] Sic Coraës e conjectura. Vulg. Τάναγραν.

P. 13. v. 27. αὐτῶν] Sic Coraës item e conjectura. Vulg. αὐτὸν. Reiskius ordine verborum inverso dederat καὶ αὐτὸν.

P. 13. v. 27. Πανθοίδαν] Doricam dedi formam. Vulg. Πανθοΐδην.

P. 13. v. 32. ἐκδρομὰς — τιθέμενοι καὶ φυγὰς ἢ διώξεις] Notanda phrasis.

P. 13. v. 35. Ὁ δὲ παρὶ Τεγύρας] ἀγών. V. v. 28.

P. 13. v. 36. ἥρεν] Coraës ἥρεν.

P. 13. v. 36. ἥρεν ἐν δόξῃ] Ἰσως ἐγέρασκο ἥρες δόξῃ καὶ ἦν ἀν χρηστότερον τὸ κατ' ἑλλειψιν. CORAËS. Ita assentior, ut ellipsis praepositionis non agnoscam. — Mox p. 14, 4. scr. ἔκουσε.

P. 14. v. 24. γάρ] Coraës malit δὲ. Etiam Interpres: Maximaν uero partem —. Sane est cur nonnihil displiceat toties positum γάρ. Sed si Τὰ γὰρ πλεῖστα — referas ad οἱ τόκοι, facile acquiescas irr vulgato. Adde quod repetitionis huius particulae exempla non desunt. V. Porsonus ad Euripid. Med. 139. p. 27. ed. tert. Lips.

P. 14. v. 28. ἀρστῆ] Vulg. ἐκ μεταβολῆς ἀρστῆ. Prima duo

vocabula Reiskius uncis, Coraës asteriscis inclusit ut delenda. Ego delevi: manifesto enim ex antecedentibus huc irrepserunt. Simile vitium vidimus supra p. 12, 31.

P. 14. v. 36. Ἐμπεπτώκαμεν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. Ἐκπεπτώκαμεν. Quod vide qua Reiskius argutiola, indigna tali viro, tueatur.

P. 15. v. 1. εὐθὺς] Al. εὐθὺς πᾶσαν. Non displicet.

P. 15. v. 16. τὴν δεδομένην] ὁδόν.

P. 15. v. 16. ἕασας] Coraës primus e Cod. adscivit. Al. χαίρειν ἔάσας. Quod perplacet.

P. 15. v. 18. ἔφενγον] Coraës malit ἔφενγον. Non opus.

P. 15. v. 22. τοὺς] Addidi de meo. V. p. 16, 27. s.

P. 15. v. 31. ἔδιδαξεν] Scr. ἔδιδαξεν.

P. 16. v. 2. οἴκησιν] Sic Coraës e coniectura. Vulg. ἀσκησιν. Quod vellem revocassem. Non in gymnasii cum ceteris Thebanis, sed soli seorsum in arce exercebantur habitantes in urbe subiecta.

P. 16. v. 3. ὁ] Reiskius de suo addidit.

P. 16. v. 9. Ὡς φρήτη — φύλοις] Il. II. 363.

P. 16. v. 12. στίφος] Vulg. στίφος.

P. 16. v. 30. τοῖς στέροντις ἐν ὅπλοις] Sic Coraës e Claverii coniectura speciosiori, opinor, quam veriori. Vulg. ἐν τοῖς στέροντις ὅπλοις καὶ. Hoc videtur mutandum in ἐν τοῖς ὅπλοις. Ineptum enim illud στέροντις suspicor natum esse ex iteratione antecedentium vocabulorum. Pectoribus autem Thebanos exceperisse vulnera per se intelligitur, cum dicantur ἐν αυτοῖς ἀπηντηκότες ταῖς σαρίσσαις.

P. 16. v. 31. ἀναμεμιγμένους] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀναμεμιγνυμένους.

P. 16. v. 32. δακρύσαι] Vulg. δακρύσαι.

P. 16. v. 36. τὸ Λαῖον πάθος] Interpres *Laii casus*. Parum diserte. Quale πάθος fuerit, docet Athenaeus T. III. p. 1342. ed. Lips. Tangit etiam Apollodorus III. 5. 5. extr.

P. 16. v. 37. οἱ νομοθέται τὸ —] Reiskius de suo dedit οἱ νομοθέται, οἱ τὸ —. Cave probes.

P. 17. v. 5. τὴν — θεόν] Harmoniam.

P. 17. v. 5. Ἀρεως] Al. Ἀρεος. Quod non mirer si quis praeferat.

P. 17. v. 13. διαλελυμένων — τῷ φαντοτέρῳ] Sic Coraës e coniectura. Vulg. διαλελυμένης καὶ παρὰ πολὺ μεμιγμένην ἢ τὸ φαντότερον. Quod Reiskius item e coniectura sic refinxit: διαλελυμένη καὶ πρὸς πολὺ μεμιγμένη τὸ φαντότερον. Mihi quoque, ut in re incerta, licebit aliquid periclitari. F. διαλελυμένη καὶ παρὰ πολὺ μεμιγμένη τῷ φαντοτέρῳ. παρὰ πολὺ referendum ad comparativum, tanquam si scriptum sit μεμιγμένη τῷ παρὰ πολὺ

φανιοτέρῳ. V. H. Stephanus Thes. c. 7205. B. Simplex πολὺ eadem ratione diremum a comparativo et alibi reperias et mox reperies p. 18, 18.

P. 17. v. 16. καὶ περὶ αὐτῶν] Οὗτος οἱ πρὸ ἐμοῦ [Reiskius] ἐκ διορθώσεως, ἦν ἀποδεξαμένῳ μεταμέλει μοι ὁ φειλον γὰρ ἐν κατὰ χώραν τὸ, καὶ περὶ αὐτὸν, τοντέστι περὶ τὸν Πελοπίδαν. Περιττὸς δὲ καὶ ὁ καὶ, ὃν καὶ Ἀμιότος παρέλιπε. CORAËS. Vere.

P. 17. v. 17. προειρηδύνεται τοῖς] Γραπτέον ἵστος, προειρηδύνεται ἐν τοῖς, ἀνελλιπῶς τῆς προθέσεως. CORAËS. Neque excidit praepositio, nec quod deest dici oportet ellipticum. Nam τοῖς μεγίστοις ἀγῶσιν est dativus qui commodi dicitur. ut maxima proelia decernerentur. Dativum incommodi iungens Thucydides I. 73. προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ. ubi bene Gottleberus.

P. 17. v. 20. ἐμπίποντες] Sic Coraës e Cod. Vulg. ἐκπίποντες.

P. 17. v. 23. ἐνιέντας] Sic Coraës item e Cod. Vulg. ὅντας, pro quo Reiskius de suo dedit ἐμβάλλοντας, commentum plane Reiskianum, h. e. a festinante temere arreptum, quod minus festinans ipse repudiaturus erat.

P. 17. v. 29. διοικημον] Post h. v. pone commatis signum.

P. 17. v. 31. καὶ] Mallem abesset.

P. 17. v. 33. χρῆ] Si primus Coraës. Vulg. ἀεὶ χρῆ. Reiskius: „ἀεὶ delendum est, natum e δεῖ, quod aliis in libris fuit olim loco χρῆ, quod nunc in nostris regnat.“

P. 18. v. 2. τηλικαῦτα δεδωκότα — σύμβολα] τηλεκαῦτα συμβεβημένον. Habemus igitur σύμβολον h. l. eā usurpatum significacione, cuius certa exempla desideravit H. Stephanus Thes. c. 2651. C.

P. 18. v. 6. αὐτόν] Vulg. αὐτόν. Bene.

P. 18. v. 27. τῶν μὲν παλαιῶν] Ἰσ. γρ. τοῦτο μὲν, τῶν μὲν — διὰ τὸ ἐπαγόμενον μετ' ὄλιγα, τοῦτο δέ. CORAËS. Non opus: passim enim ponitur et τοῦτο μὲν, non sequente τοῦτο δὲ, et vero τοῦτο δὲ, non antecedente τοῦτο μέν. V. Vigeriana mea p. 702. Tetigit hanc anomaliam etiam Brunckius ad Aeschyli Pers. 855.

P. 18. v. 87. ταύτην εἶδε τὴν ὄψιν] Coraës malit τὴν αὐτὴν εἶδεν ὄψιν. Iacobsius ad Antholog. Palat. p. 358.: „Fortasse tuearis vulgatam.“ Vellem vir praestantissimus confidenter dixisset omni modo tuendam esse: neque argumentum agnosco, quo utitur ad tuendam. Scilicet Agamemnonem non visum somno oblatum, sed Calchas, extis inspectis, filiam immolare iussit.

P. 19. v. 1. ἀπομαλθανθεὶς] Χρηστότερον καὶ αὐτῷ Πλοτάρχῳ συνηθέστερον τὸ ἀπομαλθακισθεῖς. CORAËS. Vulgatum ne mutes. Tuetur etiam forma affinis μαλθακύνειν, cuius exemplum videbis in Bekkeri Apedotis p. 751, 15. Quatenus

autem tueatur si forte tibi obscurum sit, inspicere Appendic. ad Bastii Epistol. Critic. p. 25. et not. ad Gregor. Corinth. p. 321.

P. 19. v. 7. ἐστιν] Malim εἶναι. V. not. ad p. 6, 6.

P. 19. v. 12. ἵππον ἐξ ἀγέλης πῶλος] Sic de meo dedi. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 664. b. Vulg. ἵππος ἐξ ἀγέλης καὶ πῶλος. Coraës: „Τὸ χωρίον οὐκ ἔδωται· γραπτέον γὰρ δίχα τοῦ συνδέσμου, ἢ παραλείποντας τὴν πρώτην λέξιν, ἐξ ἀγέλης πῶλος, ἢ γοῦν τρέποντας, ἵππων ἐξ ἀγέλης πῶλος, ἵν, ἢ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἀντὶ τοῦ, ἐξ ἀγέλης ἵππων πῶλος.“ Orellio ad Isocrat. p. 462. placuit ἵππεις ἐξ ἀγέλης πῶλος. Quod non videtur esse prosae orationis. ἐξ ἀγέλης iunge participio ἀποφνυοῦσα.

P. 19. v. 13. ὡς ἦν — ἐπέστη] Malim sic interpungi: ὡς ἦν θέουσα κατ' αὐτοὺς ἐκείνους, ἐπέστη. Iunge ἦν κατ' αὐτοὺς ἐκείνους. Vitiosam interpunctionem Strabonis κατὰ eodem modo usurpantis T. VI. p. 567. correxi Ind. ad Gregor. Corinth. p. 994. a.: de quo loco cum meis conf. Niebuhriana in Grauerti Dissertat. de Aesopo p. 132. Aesopus III. p. 3. ed. I. G. Schneid. γενόμενος κατὰ τοὺς τοῦ Διὸς κόλπους.

P. 19. v. 16. γαυρότης] Recurrit p. 37, 25. p. 241, 10. E Lexicis nostris expellatur γαυριότης inferaturque γαυρότης.

P. 19. v. 19. δίδωσιν] Nupera Parisina δίδωσι, errore, ut puto, typothetae.

P. 19. v. 23. διδόντες] Coraës scribendum censet διαδιδόντες. Vulgatum bene tuetur Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 164. citans T. I. p. 189. s. T. III. p. 364, 21. s.

P. 19. v. 26. τὸ δεξιὸν] F. καὶ τὸ δεξιὸν. Syllaba antecedens ται copulam nunc peperit ubi est delenda, nunc elisit ubi restituenda. Hic, ut p. 22, 19., videtur elisisse: peperit p. 49, 2. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 672. Quod si vera est haec suspicio, ad γένηται subaudi νή φάλαγξ. Conf. p. 20, 6.

P. 19. v. 33. ἦ] F. καὶ.

P. 19. v. 33. συναγαγεῖν] Sic Coraës de suo. Vulg. συνάγειν.

P. 20. v. 1. ὡς τὸ μὴ —] Plene ὡς πρὸς τὸ μὴ —.

P. 20. v. 2. ζενγίταις] Coraës malit ζυγίταις comparans p. 17, 11.

P. 20. v. 3. καταλαμβάνει] De meo dedi. In idem Reiskius incidit. Vulg. καταλαμβάνοι. Al. καταλαμβάνειν. Hoc Coraës probans sic scribendum esse suspicatur: ὅποι ποτὲ συνίστησιν δικίνδυνος, καταλαμβάνειν καὶ συναρμόττειν —. Mihi, opinor, assentietur qui comparaverit quod infra v. 34. s. legitur.

P. 20. v. 4. δὴ νή] Malim δ' νή. Quod aptius est antecedenti Κατίτοι πάντων —.

P. 20. v. 7. συνέχεον] Sic Coraës e Cod. Vulg. συνέχεε.

P. 20. v. 9. ὅσον] Accusativus debetur attractioni. Quam qui non attendit, malit ὅσος οὕπω πρότερον, scilicet ἐγένετο. V. not. ad p. 105, 4. Attractio autem vel maxime in comparationibus regnat, Xenophon Cyrop. I. 4. 15. ὥσπερ σκύλαι γενναίφ ἀνακλάζοντι. h. e. ἀνακλάζοντι, ὥσπερ σκύλας γενναῖος, scilicet ἀνακλάζει. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 150.

P. 20. v. 27. στρατιάς] Dedi de meo. Idem probavit Coraës in Animaadv. Vulg. στρατείας.

P. 20. v. 32 καν, ὥσπερ οἱ πλέοντες —] Malim ὥσπερ οἱ πλέοντες, καν εὐδίας οὖσης — .

P. 21. v. 15. Βούκαριον] Βούκαριον γράφειν χρῆναι ἐσημώσαστο ὁ τῆς Ἀθρίγκης ἱεράρχης Τέτιος, ἐκ τῶν εἰς τὸν Ἡσιόδον ὀρμημένος ὑπομνημάτων τοῦ Πρόκλου. CORAËS.

P. 21. v. 25. Μέλλωνος] Vulg. Μέλλωνος.

P. 21. v. 29. μετὰ δίκην] Γραπτέον μετὰ τὴν δίκην. πλὴν εἰ μὴ ἔλαττινον ἐνθάδε ὁ Πλούταρχος. CORAËS. Plutarchus haec etiam sine articulo bene graece scripsit. V. G. Bernhardy de Syntaxi linguae Graecae p. 279.

P. 21. v. 33. κονήν] Reiskius de suo dedit κενήν. Quod speciosius quam verius videtur. Plutarchus dicit tētērimum hoc cacoēthes, cuius virus optimum quemque afflat, innumerabili malorum hominum gregi commune esse.

P. 21. v. 34. δύνανται] Vulg. δύνωνται. Al. δύνανται. Quod adscivi.

P. 21. v. 34. ἀμωσγέπως] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἄλιως γέ πως. V. quae scripsi in Porsoni Adversar. p. 311. et in Creuzeri Meletem. II. p. 32.

P. 22. v. 2. ἀνάθημα] ἀνάθημα rescribere malim. LOBECKIUS ad Phrynic. p. 249. Sane magistri docent ἀττικῶς dici ἀνάθημα, ἐλληνικῶς ἀνάθεμα. Sed gravissimus scriptor, si haec decreta legeret, suaviter rideret quidquid est Atticistarum.

P. 22. v. 19. Καὶ — ξημιοῦται] Sic Coraës e conjectura partim sua partim aliorum. Libri dant ὁ μὴ Μενεκλείδαν ξημιῶσαι.

P. 22. v. 20. ἔκτισαι] Vulg. ἔκτισαι.

P. 22. v. 22. τοῦ βίου] Interpres eius vitae. Immo vitæ humanæ. Nam Plutarchus in universum de moribus hominum loquitur.

P. 22. v. 25. ἐπρέσβευσαν] Debeat esse ἐπρεσβεύσαντο. V. Ammonius p. 120. Recte mox p. 23, 23. ἀπεστάλη μετ' Ἰσμηνίον πρεσβεύων ὁ Πελοπίδας. Rursus contra decretum magistrorum p. 28, 2. αἱ πόλεις εὐθὺς ἐπρέσβευν εἰς Θήβας. Sed congruent illi decreto activum mediumqne posita videbis Moral. T. I. p. 692, 699. Wytt.

P. 22. v. 27. διοικοῦντα] Coraës de suo dedit. Vulg. διοικεῖν. Quod non intelligo cur et Coraën et Reiskium inserentem

προελόμενον vel ταχθέντα offendere debuerit. An quia ὁρᾶν fere jungitur participio, ideo infinitivus, sicubi occurrit, mutandus in participium? V. H. Stephanus Thes. c. 6888. C.

P. 22. v. 29. ὅπου — δεῖσθαι] cui negotio adesset Epaminondas, illud alio egere —.

P. 22. v. 33. δεόμενον] Subaudias aut aὐτοῦ aut τοῦ διαλλάττειν. Sic δεηθεὶς solum ponitur p. 23, 36. Fluctus in simulo hic excitarunt Moserus in Creuzeri Meletem. II. p. 37. s. et Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 19.

P. 23. v. 18. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας] Άκυνθοτέρως εἰρηται τοῦτο, περὶ τοῦ πολεμήσαντος ὑπὲρ τοῦ ἀφελέσθαι τοὺς Ἑλληνας τὴν ἐλευθερίαν. CORAES. "Άκυνθον non dicam. Etenim non minus proprie dicitur Φίλιππος ἐπολέμησε τοῖς Ἑλλήσιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας quam oī "Ἐλληνες ἐπολέμησαν Φίλιππῳ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Sed utrumque dicitur sensu diversissimo. Talia autem quomodo intelligi oporteat discas e cuiusque sententiae ratione, quae diligentissime attendenda est, ne aut interpretando labaris aut, ut fit, ad παραδιόρθωσιν aberres. Conf. Apparatus ad Demosthen. T. I. p. 190. T. IV. p. 452. 634. T. V. p. 529.

P. 23. v. 15. γεγονέναι ἔδοξεν — ἵσως κατανοήσας] Coraes suspicatur scribendum esse: γεγονέναι τισὶν ἔδοξεν — ἵσως κατανοήσασιν. Sed alii non potuerunt dici ἵσως κατανοήσαι bellicam Philippi virtutem, de qua constituit inter omnes. E contrario Philippus recte dicitur, ut puer, ἵσως κατανοήσαι bellicam Epaminondae virtutem.

P. 23. v. 29. μὲν Vulg. μὲν οὖν. οὖν Reiskius uncis inclusit: Coraes expunxit. Recte. V. not. ad T. I. p. 3, 19.

P. 23. v. 34. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 24. v. 6. ὥστε — λήψεσθαι] V. Apparatus ad Demosthen. T. II. p. 492. T. IV. p. 445.

P. 24. v. 6. καθύβρισται] Coraes καθύβριστο dedit e Reiskii conjectura. Nolle factum. Historici enim stili est perfectis uti loco plusquamperfectorum.

P. 24. v. 7. συναγαγὼν] Vulg. καὶ συναγαγὼν. Copulam Reiskius uncis inclusit: Coraes expunxit. Laudo factum.

P. 24. v. 7. ἡγε] Dedit Coraes e Cod. Vulg. ἡκεν.

P. 24. v. 12. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς. Recte.

P. 24. v. 12. ἀν παθεῖν] Subaudias εἰ καὶ ὄτιον τύχοι, εἰ καὶ μᾶλλον ἔξωλης καὶ μιαρόνος εἰη, vel simile quid.

P. 24. v. 16. ὥσ] Vulg. ὥσ γε. Encliticam Coraes delevit. Quae si tenenda est, malim post μετά positam.

P. 24. v. 18. τότε γε] Quid sibi velint, haud intelligo. omissionis, sententiae nihil decedit. REISKIUS. Quin decedit aliquantum. τότε γε est i. q. μετά γε τηλικαύτην ἀδικίαν καὶ τόλμαν.

P. 24. v. 18. κομιδῇ] Vulg. κομιδῆ.

P. 24. v. 25. ἐλεεινὸν miserabilem, h. e. nihil aliud quam miserationem commoventem neque amplius metuendum.

P. 25. v. 3. ἥθοντο] Olim editum εἴδοντο in ἥθοντο mutandum esse vidit etiam Krebsius ad Plutarchi libellum Πῶς δεῖ τὸν νίσον κοιημάτων ἀκούειν p. 153. Et quis non videat? Genuinum etiam Cod. exhibet.

P. 25. v. 3. κονρῷ] κούριμον σχῆμα καὶ ἄτιμον p. 30, 37.

P. 25. v. 7. προσηγύρευσεν αὐτὴν πατρόθεν] honoris et benevolentiae causa. V. Heynius ad Homer. Il. T. VI. p. 19, s.

P. 25. v. 9. Καὶ γὰρ] Orationem sic expleas: Εὐ ποιεῖς ἐλευθερίαν· καὶ γὰρ —.

P. 25. v. 9. ἔγώ σὲ] Vulg. ἔγώ σε. Recte.

P. 25. v. 29. ἐπηρωρεῖτο] imminebat, non qui protinus faceret impetum, sed qui hostem pedetentim frangeret.

P. 25. v. 30. πατεσκεύαξε] callide tractabat.

P. 25. v. 31. ἀνεῖναι] Recte habet. Clades a Thebanis illata cum Alexandri simul et confidentiam fractura et iram excitatura esset, Epaminondas cunctando utrumque cavit, ne Pelopidas periret.

P. 25. v. 34. ὅς] Reiskius de suo dedit. Vulg. ὁς. Quod iure tuetur Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 192. s. (202. s.).

P. 25. v. 37. Σκοτούσσῃ] Sic Coraës de suo. Vulg. Σκοτούσῃ. Talia nomina duplex σ poscere supra monere memini.

P. 26. v. 24. διῆκτο] Scribendum putō διῆκτο, quemadmodum correxi etiam T. III. p. 144, 12. V. T. II. p. 471, 20.

P. 26. v. 25. ὁ πρῶτος] Articulus Reiskio debetur. ὁ πρῶτος malit Haitingerus l. c. p. 164.

P. 26. v. 30. οὔτος ἀνήρ ἐστιν ὁ —] Notabilis locus, ratione habitā articuli.

P. 26. v. 34. Ταῦτά τ'] Sic Coraës e conjectura. Vulg. ταῦτα. Quod revocandum.

P. 26. v. 34. Ταῦτα — ἔχουσε] Hanc constructionem tetigi in Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 366., ubi delenda quae scripsi de poëtico eius colore. Nam γαίης τις est pedestris orationis.

P. 26. v. 36. ἐξι] Coraës de suo addidit. Non opus praepositione. V. Mattheiae Grammat. Gr. T. II. p. 729.

P. 27. v. 7. φ] Coraës dedit e conjectura. Vulg. ὅτι. Quod nihil fuit causae cur mutaretur.

P. 27. v. 8. ἀπέστειλα] Subaudi αὐτῷ. REISKIUS.

P. 27. v. 24. σακεσφόρον] Coraës dedit e conjectura Palmerii. Vulg. σκενοφόρον. V. Schol. ad Aristophan. Ecclesiaz. 71. p. 928. ed. Lips., unde Suidas sua summis v. Πάγων.

P. 27. v. 26. γράψειν] Reiskius de suo dedit. Vulg. γράψειν. Hoc Coraës revocavit. Fortasse recte: ut homo dixerit nunc ipsum se occupatum esse τῷ γράψειν ψήφισμα. Quod accommodatus etiam sit personae talis nebulonis.

P. 27. v. 30. ὅσων] Al. ὅσον. Plaçet.

P. 27. v. 36. αὐτοῦ] Reiskius de suo dedit. Vulg. αὐτὴν. F. πόλιν αὐτὸν ἐστην φύσιν ἀναδραμόντος —. τὴν φύσιν solum per se sensum explet: ut non opus sit addi αὐτοῦ. V. T. I. p. 6, 22.

P. 27. v. 37. περικόπτοντος] T. I. p. 371, 33. τὸν δυναμάζοντας — περιέκοπτε καὶ πόλεις — ξλαβεν. Ibid. p. 419, 8. ἀφγροῦντο καὶ περιέκοπτον τὰς ἐμπορίας. Itaque h. l. περικόπτοντος est i. q. ἀφαιρουμένου.

P. 28. v. 9. ἐν] Coraës de suo addidit. Reiskius e coniectura dederat ἐναποκινδυνεύειν. Neutro, opus. Locutio enim est de genere earum, quarum dativos vulgo, sed perperam, explicant subaudientes praepositionem σύν. V. p. 31, 28. 35, 15.

P. 28. v. 11. ξένοντος] F. ξένοντος τινάς.

P. 28. v. 17. καὶ] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Vertam insuper, praeterea.

P. 28. v. 29. Θετίδιον] Θετίδιον probant Bastius ad Grégor. Cor. p. 651. et Lobeckius ad Phrynic. p. 372.

P. 28. v. 36. ἔφθη] De meo dedi. Vulg. ἔφθη. Opponitur ei τοῖς — θετερον ἐπερχομένοις.

P. 28. v. 37. τοῖς ὄπλιταις —] Haec est apodosis. Falluntur Heldius et Haitingerus scribentes τοῖς δ' ὄπλιταις —: ut κατεδῶν οὖν — sit apodosis. V. Acta Philolog. Monac. II. 1. p. 38. s. et III. 2. p. 169. extr.

P. 28. v. 37. τοῖς ὄπλιταις τῶν Θεσσαλῶν] qui Pelopidam sequebantur.

P. 29. v. 3. οὐδὲν ἔπρασσον] incassum contendebant in altum eniti.

P. 29. v. 3. ἔπρασσον. Κατιδῶν οὖν —] Vulg. ἔπρασσον. κατιδῶν οὖν —. Reiskius: „οὖν necessarium quidem non est, sed redundat quodammodo, (hinc enim incipit apodosis) verumtamen non ideo tollendum, sed Plutarcho, qui eo delectatur, relinquendum est.“ Quem sequens Coraës: „Περιττὸν ἔδοξε τοῖς πρὸ ἐμοῦ τὸ οὖν, κάμοι συνδοκεῖ.“ Miror duumviros egregios non vidisse, si apodosis hinc ordiatur, antea scribendum esse aut τοῖς δ' ὄπλιταις aut τοῖς δ' ὄπλιταις. Sed nego οὖν sic in apodosi poni posse: nec Plutarchus hac particula magis quam alii delectatur. Quae ubi in apodosi ponitur (nam passim poni non ignoro), simul servit orationi redordiendae. In narratione autem, quae membratim connectitur, nihil est redordiendum.

P. 29. v. 16. περισσόπτησεν] Sic Coraës e coniectura. Vulg. περιέστησεν. Quod vide ne genuinum sit: modo εὕτοι mutes in

αὐτὸν, quod et ipsum olim dederant. substitit ac sese quaqua versus circumegit quaerens Alexandrum.

P. 29. v. 20. ἔξαλόμενος] Coraës de suo dedit. Vulg. ἔξαλόμενος. Quod revocandum. Cum enim sit imperfecti, apte iungitur imperfecto ἔφρέστο. V. not. ad T. I. p. 136, 16.

P. 29. v. 24. ἀνεκόπησαν] εἰσ τούπισαν ἀπάσθησαν. CORAËS.

P. 29. v. 28. προσεβοήθησαν, ἥδη πεπτωκότος] Sic de meo dedi. Vulg. προσεβοήθησαν. Ἡδη δὲ πεπτωκότος. Sed apparet iungenda esse ἔως οἱ Θεσσαλοὶ —, οἵ τε ἵππεῖς —. Quod si quis olim editum pertinaciter tueatur, scribat oportet οἱ ἵππεῖς. Hac autem ratione quanto probabilius mea sit, dicere non attinet.

P. 29. v. 32. ἐπὶ τῇ — βαρέως φέρειν] V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 512.

P. 30. v. 2. μήτε — πρότερον, —, ἀλλὰ] Adverte partículam ἀλλὰ positam post adverbium πρότερον iunctum negativa. Polybius IX. 13. μὴ πρότερον, ἀλλ' ὅταν ὡς τῆς ἑκάστου χρείας καθός ἐπαναγκάζῃ.

P. 30. v. 6. σωρεύειν —] Vide quanta accuratione Plutarchus significationis discriminem diligentissime servans eadem in periodo iunxit infinitivos imperfectorum (σωρεύειν, εἶναι) et aoristorum (κεῖσαι, κείρασθαι, ἀνάψαι, ἐλέσθαι).

P. 30. v. 6. κεῖσαι δὲ ἵππον] Mox v. 35. Alexander ἵππον ἔκειτο καὶ ἡμιόνους, magis, ut videtur, Persarum mores secutus quam Graecorum, quos talia luctus signa vix decuerunt. Infra p. 79, 22. Persae ἔσυτον ἔκειτον ἐπὶ τῷ Μασιστίῳ καὶ ἵππον καὶ ἡμιόνους.

P. 30. v. 7. κείρασθαι] Coraës de suo dedit. Vulg. κείρεσθαι.

P. 30. v. 9. νευκηκότων] Reiskius e conjectura dedit. Vulg. νευκηκότας.

P. 30. v. 14. ἐπιφέροντες] tanquam heroi. Significanter dictum. V. not. ad Longi Pastoral. p. 350. s.

P. 30. v. 16. ἔτοῦντο] Ἰσ. γρ. ἔτουν. CORAËS. Praestat medium. petebant sibi. V. p. 22, 26, 28, 3. Quanquam mox v. 18. αἴτοῦμεν et v. 26. αἴτησαι sequuntur.

P. 30. v. 20. προπέμφοντιν] Al. προπέμποντιν. Quod nihil erat causae cur Reiskius praeferret.

P. 30. v. 21. τῇ] Coraës e Bryani conjectura dedit γε. Non probo. Nam cum non solum ψαῦσαι ponatur, sed sequantur quae multo graviora indicant, κοσμῆσαι et θάψαι, manifesto apparet encliticae γε nullum hic locum esse.

P. 30. v. 21. τύχωμεν] Simplici iunctum infinitivo, non addito articulo τοῦ. Quae constructio tironibus diligenter notanda est, cum principes criticorum ad eam offenderint. Lucianus Necyom. c. 6. extr. T. III. p. 9. Bip. μόλις ἔτυχον παρ' αὐτοῦ — καθηγήσασθαι μοι τῆς ὁδοῦ. Hemsterhusius p. 340.: „Ex αὐτοῦ

secunda mihi syllaba videtur oppressisse τοῦ, quod inserendum est: μόλις ἔτυχον παρ' αὐτοῦ τοῦ . . . καθηγήσασθαι μοι.“ Quem nolle editor nuperus audiisset,

P. 30. v. 22. ὑμῖν] Άντι τοῦ ὑ μῖν ἵσ. γρ. ὑ μᾶς, τοῦ δόξο μεν τηνικαῦτα ἐπὶ τοῦ λογισόμενα ἢ ἡγησόμενα λαμβανομένου. CORAËS. ὑμῖν unice verum. Thessalorum enim plurimum intererat omnibus modis palam facere, quam graviter hunc casum ferrent, quo paratioribus in posterum uterentur Thebanis ad opem sibi ferendam.

P. 30. v. 22. οὐκ ἀπιστεῖν] πιστεύειν.

P. 30. v. 24. μὲν] Reiskius de suo addidit. Quem nolle Coraës egōque secuti essentus.

P. 30. v. 24. μόνον] Recte editum e conjectura Bryani. Libri dant μόνον.

P. 30. v. 29. Ἐκείνων — τῶν ταφῶν] I. q. Ἐκείνης — τῆς ταφῆς. Singularis mox v. 32. legitur. V. mea in H. Stephani Thes. c. 4191. B.

P. 30. v. 33. ἔξοδιον] Coraës conferri iubet Heliodorea sua p. 367., ubi citatur T. III. p. 177, 1.

P. 31. v. 2. τῶν τυχόντων] τοιαύτης δηλονότι ταφῆς ἐντίμον. CORAËS.

P. 31. v. 3. τῶν βιαζομένων] Παθητικῶς ἐνθάδε, ὡς ὁ Ἀμιότος, οὐ μέσως, ὡς ὁ Λατίνος μεταφραστής. CORAËS. Immo recte Interpres: et odio cogentium. Οἱ ἀναγκαζόμενοι ἐφθόνον τοῖς τυχοῦσιν, ἐμίσουν τοὺς βιαζομένους.

P. 31. v. 6. Ἄνηρ — δημοτικὸς] Homo de plebe. Ambigue, nisi falso, Interpres vir popularis. V. Schweighaeuseriana meaque in H. Stephani Thes. c. 3292. B.

P. 31. v. 13. τύχη — ἀπολείπων] Dedit Reiskius de suo. Vulg. τύχην μεταβάλλεσθαι ἀπολιπών. Coraës: „Ισως ἐγέγραπτο, τύχην μεταβάλλεσθαι πεφυκνῖαν ἀπολιπών.“ Non sine causa subodoratus est Reiskium more suo faisse audaculum. Sed non opus addi πεφυκνῖαν. τύχη μεταβάλλεσθαι est i. q. τύχη τοῦ μεταβάλλεσθαι.

P. 31. v. 14. βάλτον] ἢ Αἴσωπος.

P. 31. v. 14. ὁ Λάκων] Notus ille Spartanus, cuius hoc dictum inter omnes fama percrebuit.

P. 31. v. 16. Ὀλυμπιάσιν] Vulg. Ὀλυμπιάσιν. — V. 17. scr. τὸν:

P. 31. v. 18. Ὀλυμπικὰς] Ισ. γρ. Ὀλυμπιακάς. CORAËS. Opinor, quia illa forma proprius contingit nomen Ὀλυμπος, haec nomen Ὀλυμπία. Quae etiam H. Stephani sententia est Thes. c. 11175. D. Sed ambae formae de certaminibus illis sacris omninoque de rebus Olympiam spectantibus promiscue usurpantur. V. Thomas Mag. p. 647. s.

P. 31. v. 18. οὐκ ἀν οἴμαι τις] Vulg. οὐκ ἀν, οἴμαι, τις.
Quod non probandum.

P. 31. v. 22. τυραννοκτονία] Conf. p. 29, 21. Pelopidas ty-
ranno caedem intentans, et si auso excidit, tamen recte dicitur
τυραννοκτόνος ex idiomate non uni Graecae linguae proprio,
de quo in annotationibus ad Vit. Timoleontis disputare memini.

P. 31. v. 30. περικεκομμένον τῆς δυνάμεως] Infra p. 358, 5.
Πάρθοντς τε περικόπτει τῆς Ἀστας. T. IV. p. 95, 6. διένειμε ταῖς
χόλεσι χραττούσαις ἀθλίως καὶ περικεκομμέναις χρημάτων, ἀν-
δραπόδων, ὑποξυγίων.

P. 31. v. 33. τὰς φρουρὰς ἔξαγαγεῖν] V. supra p. 28. in.

P. 31. v. 34. οὐδε] Reiskius de suo dedit. Vulg. οὐδε. Quod
poterat servari: nam praepositionem ἐπὶ ita iungere dativo, ut
significet *contra*, non solorum est poëtarum. V. Ind. ad Demo-
sthen. p. 228. in. et Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 415.

P. 32. v. 3. φυλάκων] Coraës dedit e conjectura maxime
probabili. Vulg. φυγάδων. Possis etiam φυλακῶν scribere. V. v. 7.

P. 32. v. 3. οὐσαν] Πρὸς τὸ Θήβην, οὐ πρὸς τὸ λαμπρότητα
καὶ παρασκευὴν. CORAES.

P. 32. v. 12. οἰκῳ] Recte Interpres de conclave intellexit.

P. 32. v. 25. προσφέρεσσα] Γράφε προφέροντα, τοντέ-
στι πρὸ τῶν ἀδελφῶν φέρουσα τὸν λυχνον. CORAES. Non assen-
tior. Bene Interpres *lumen admovens*. Quo γραφικωτέρα fit η
τοῦ φόνου διήγησις.

P. 32. v. 30. μόνον η̄ πρῶτον] Reiskius e conjectura edidit.
Vulg. μόνω πρῶτον.

P. 32. v. 30. τύρανναν] Item Reiskio debetur. Vulg. τύρα-
ννον. Quod servari poterat. Est i. q. τύραννον ὄντα.

P. 33. v. 6. καν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. καλ.

P. 33. v. 11. ἀσπερ "Ομηρος εἰρηκεν] Il. XIV. 86. s.

P. 33. v. 19. πολέμων] Additum e Graecorum pervulgata
ratione loquendi, στρατηγεῖν πόλεμον. Dionysius Halic. A. R.
VIII. 78. ἀνὴρ στρατηγῆσαι πολέμους τῶν τότε δεινότατος. Idem
IX. 31. φᾶστον ἀπάντων ἐστὶ λόγω στρατηγεῖν πολέμονς. V. Ad-
denda ad Gregor. Corinth. p. 934., ubi quae alia eiusdem Histo-
rici exempla citavi, in iis nunc non dubito accusativum geni-
tivo praeferendum esse.

P. 33. v. 23. γενόμενος]. Reiskius de suo dedit. Vulg.
γενόμενος.

P. 33. v. 28. ἀγορανόμον — τῆς ἐπιφανεστέρας τάξεως] aedi-
lem curulem.

P. 34. v. 2. ἐπιβλέπειν] Ἐφορῆν, cuius verbi usus hac signi-
ficatione multo frequentior est.

P. 34. v. 3. νόμος] Malim ὁ νόμος. *Noμᾶς* scribendum esse
suspiciatur Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 186. (196.).

P. 34. v. 14. ἔφενε] Malim ἔφενε.

P. 34. v. 17. ἀπαύστῳ τῷ θυμονμένῳ] Articulum inserui. Vulg. ἀπαύστῳ θυμονμένῳ. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 672. coll. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 205. — Mox v. 19. scr. ἀργυρᾶ.

P. 34. v. 24. Ἰνσούβρος] Coraës primus dedit iam ab aliis commendatum: quanquam praefert Ἰνσούβρος. Vulg. Ἰβηρος.

P. 34. v. 26. καλοῦνται, θαυμαστὸν μὲν —] Vulg. καλοῦνται καὶ θαυμαστὸν μὲν —. Coraës haec magis etiam divellens: καλοῦνται. Καὶ θαυμαστὸν μὲν —. Apparet post καλοῦνται apodosin incipere. Itaque copulam delevi ut natam e syllaba antecedente. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. l. c.

P. 35. v. 4. γὰρ] Inseruit Coraës secutus alios. Hiantem vulgo orationem Reiskius ita explevit, ut scriberet οὐ βαρβαρικὸν μὲν οὐδὲν —. Probabilior nostra ratio.

P. 35. v. 9. δύοισι] ἀνδρα καὶ γυναικα.

P. 35. v. 15. Ἰνσούβρος] Vulg. Ἰνσόμβρος. Al. Ἰνσούβρονς.

P. 35. v. 16. Πικηνίδος] Coraës dedit ex emendatione H. Stephani. Vulg. Πηκηνίδος.

P. 35. v. 18. ἐπὶ] Coraës dedit e conjectura Reiskii. Vulg. περὶ.

P. 35. v. 19. τοὺς] Coraës de suo addidit.

P. 35. v. 26. μάχῃ] Al. μάχην. Quod praefert Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 201. (211.). Nec mihi displicet.

P. 35. v. 34. πατρὶων] Rectius τῶν πατρῶν, ut paulo post. H. STEPHANUS. πατρὶων non magis eget articulo quam μαντεῖων.

P. 36. v. 1. οὐν] Malim γοῦν. Affert hoc de Ti. Sempronio pro exemplo fidem superius dictis adstructurus: REISKIUS. Vere: amplectererque γοῦν, si liber daret, ut paulo aptius τῷ παραδειγματικῷ. Quanquam οὐν non repudio: exemplum enim praecedentibus adiungi potest συμπερασματικῶς.

P. 36. v. 2. καλοπαγαθίαν] Vulg. καλοπαγαθίαν.

P. 36. v. 3. Σκηπίων] Vulg. Σκηπίων.

P. 36. v. 4. στρατεύματα ἵρατικοῖς] Reiskius de suo dedit. Vulg. στρατευματικοῖς. Al. ἵρατικοῖς. Scribam, copula deleta, quae iam Bryano visa est delenda: — ἐπαρχίας ἵρατευματικοῖς ὑπουρήμασιν ἐντυχὼν —. Hinc quomodo natum sit illud ἵρατευματικοῖς, docent Bastiana ad Gregor. Corinth, p. 88. ἵρατευματικές autem bene graeca est forma, quam e Muratorii Inscriptionibus citarunt Angli in H. Stephani Thes. c. 4415. in. Neque opus est memorari legiones. Infra v. 16. τὰς ἐπαρχίας ἀπολιπόντες.

P. 36. v. 7. ἔχων] Coraës primus inseruit ex H. Stephani conjectura, quam Codicis auctoritas videtur tueri. Sin mentita

est haec auctoritas, scribam μεμισθωμένος. Quanquam μεμισθωμένην tuetur quod legimus v. 10.

P. 36. v. 9. τὴν] Coraës de suo addidit. Articulo facile caremus.

P. 36. v. 12. τῷ αὐτῷ] οἰκήματι.

P. 36. v. 15. καίτοι] καίπερ. Coraës e Cod. dedit.

P. 36. v. 15. μικροῦ ὄντος] Sic Coraës e Cod. Vulg. — οὐ πατερόνησσα τοῦ κατὰ μικρὸν οὗτως ἐλείματος, ubi Reiskius malit παρὰ μικρὸν. peccati ob rem tam minutam commissi. Quod vix quisquam probabit.

P. 36. v. 18. τοὺς αὐτοὺς ἑκείνους χρόνους] τὰ Γαλατικά.

P. 36. v. 22. τὸν κορυφαῖον — πῖλον] T. I. p. 104, 21. τῶν περικρανίων πῖλοι.

P. 36. v. 23. Φλαμίνοι] Φλαμίνες placet Orellio ad Iso'crat. p. 462. V. T. I. p. 104, 20. s. Sed etiam Φιτιάλιοι dicuntur T. I. p. 110, 13. qui alibi Φητιάλεις s. Φετιάλεις. Ut talis fluctuationis culpa videatur conferenda in ipsos scriptores, non in librarios. V. not. ad v. 37.

P. 36. v. 27. οὐδεμιᾶ] Scr. οὐδεμιῆ.

P. 36. v. 33. λεγόντων] Coraës e Reiskii coniectura inseruit.

P. 36. v. 37. Ἰνσόμβρον] Al. Ἰνσούμβρον. Coraës: „Εἰσὶ δὲ οὓς ἀνωτέρω [p. 35, 15.] Ἰνσόμβρας ἀνόμασεν· ἀστατος γὰρ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἡ γραφὴ τῶν ἔντικῶν ὄνομάτων.“

P. 37. v. 2. Ἀκέδηας] Σώζει μέχρι δεῦρο τοῦνομα ἡ πόλις, Acerra παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς καλούμενη CORAËS. M. Coray se trompe. La ville appelée aujourd'hui Acerra est dans la Campanie, et non au delà du Po. HASTIUS.

P. 37. v. 9. νύκτας] Ἰσ. γρ. νυκτός. CORAËS. Assentior.

P. 37. v. 9. ἀνιεὶς] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀνιεὶς. Quod parum congruit imperfecto ἥλαννεν.

P. 37. v. 22. ὀλιγοστὸν] Coraës dedit e coniectura H. Stephani. Vulg. ὀλίγιστον.

P. 37. v. 28. ἐφ ἡνίαν] ἐπὶ τὰ ἀριστερά. CORAËS.

P. 37. v. 30. αὐτὸς] Ἰσ. γρ. εὐθύς. CORAËS. F. ἀντίος. conversus ad solem. Quod si cui displiceat, quia modo praecessit ἐναρτλον, en simillima Xenophontis Cyrop. I. 4. 8.: ὡς εἰδεν ἐκ τοῦ ἐναντίον κάπιδον προσφερόμενον, ἀντίος ἐλαύνει. T. I. p. 222, 23. ἐξήλασεν ἀντίος. In Dionysii Halic. A. R. I. 58. pro vitiosa scriptura μηδὲν αὐτὸν βουλεῦσαι Vaticanus liber optime dat μηδὲν ἐναντίον βουλεῦσαι.

P. 37. v. 32. Αὐτὸν δὲ ἡδη —] Recta narratio repente transit in obliquam: nisi forte hic excidit λέγονται aut simile verbum.

P. 38. v. 6. κατὰ τούτων — τὴν κατενγῆν] V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 728. s.

P. 38. v. 10. ἐνεὶς] Coraës dedit e coniectura. Vulg. ἐνθεῖς.

quod habet etiam Monacensis liber. V. Acta Philolog. Monac. III. 2. p. 194. (204.) extr. F. ἐπιθετ.

P. 38. v. 10. εὐθὺς] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Ego non deleam. Iungendum autem puto antecedentibus.

P. 38. v. 13. πράξεις] Vulg. πράξεις καλ. Copulam Coraës delevit, auctore Codice, deleturus etiam sine tali auctoritate. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 664. s.

P. 38. v. 13. ἐπιβλέπων] Sic Coraës e conjectura. Vulg. περιβλέπων.

P. 38. v. 16. σοὶ] Scr. σοὶ.

P. 38. v. 17. διδον] Sic Coraës e conjectura. Vulg. διαδίδον.

P. 38. v. 18. προτρεπομένοις] "Ισ. γρ. προστρεπομένοις. ὅπερ ἔστιν ἵκετεύοντιν. CORAËS.

P. 38. v. 21. ἰδέα] Sic Coraës e Codd. Vulg. ἰδίαν.

P. 38. v. 22. ἴππεας] Ἐξ ἡμετέρας διορθώσεως ἀντὶ τοῦ ἴππεῖς· οὐκ ἀττικῆιν δεῖξαι πειράμενος τὸν Πλούταρχον, ἀλλὰ διαστεῖλαι βουλόμενος τοῦ προηγησαμένου κατ' ὄνομαστικὴν ἴππεῖς. CORAËS.

P. 38. v. 22. τοσοῦτοι τοσούτους] tot tam pauci.

P. 38. v. 27. αὐτὴν] Vulg. μὲν αὐτὴν. Particulam Coraës inclusit asteriscis. Ego expunxi. Nisi forte scribendum: — τῶν Γαλατικῶν· Μεδιόλανον καλεῖται· καὶ μητρόπολιν δὲ αὐτὴν —. V. p. 49, 2.

P. 39. v. 3. εὐκτέανον] Coraës dedit e Codd. Vulg. εὐκεάνον. Vir egregius „Εἴη δ' ἀνεπίκατος οὐδὲν τοῦτον πεφυκνία.“ V. Schneiderus ad Theophrast. T. III. p. 419. Quem qui legerit, non requiret Toupiana Emendat. in Suid. T. II. p. 533.

P. 39. v. 3. ὄφειον] Coraës dedit e conjectura. Vulg. ὄφειον.

P. 39. v. 6. τροπαιοφόρον ἄγαλμα] Ipse Marcellus sic dicitur: est enim nominativus.

P. 39. v. 7. τῶν ἐκείνον κάλλιστον] Τὸ ἐκείνον οἱ μὲν πρὸς τὸν θρίαμβον, οἱ δὲ πρὸς τὸ τέθριππον ἀναφέρουσιν. Μήποτε δ' ἄμεινον πρὸς τὸν θεόν, τοντέστι τὸν Φερέτριον Δία, ἀναφέρειν, ἵν' γέ κάλλιστον ἀπάντων τῶν τοῦ Διός ἄγαλμάτων. CORAËS. Horum nihil placet. ἐκείνον de Marcello intelligo. Ipse tropaeum gestans erat omnium suorum triumphalium ornamentorum pulcherrimum. ἐκείνος saepe ita usurpatatur, ut valeat idem quod αὐτός. V. quae collegi in H. Stephani Thes. c. 3658. D. 3659. A.

P. 39. v. 9. ἄλλα τε] Coraës de suo dedit. Vulg. ἄλλα. Quod non fuit cur sperneretur.

P. 39. v. 9. πεποιημένα μέλη] carmina ad hanc pompam composita.

P. 39. v. 13. σκύλα] Scr. σκύλα. Item v. 24.

P. 39. v. 17. ο μὲν θεὸς] μὲν referendum ad δὲ v. 24.

P. 39. v. 18. φερετρενομένου] ἐπὶ φερέτρου φερομένου. Ἔχλα-
σε δὲ τὸ φερετρεύω Πλούταρχος παρὰ τὸ φέρετρον. CORAËS.

P. 39. v. 22. πόλεμον] Haitingerus in Act. Philolog. Monac.
III. 2. p. 194. (204.) malit πόλεμον. Placet.

P. 39. v. 28. τὰ δεύτερα δὲ] Malis τὰ δὲ δεύτερα, quia et
antecedit τὰ μὲν πρῶτα, et sequitur τὰ δὲ τρίτα. Sed sic va-
riatur saepius.

P. 39. v. 28. "Ἄρει] Vulg. "Άρει.

P. 39. v. 31. οὐτος] "Ισ. γρ. οὐτως. CORAËS. Non opus.

P. 39. v. 32. ὅσα] Προσυπάκουε τὸ σκυλεύεται. CORAËS. Sim-
plicius subaudias γίνεται.

P. 39. v. 36. λιτρῶν ν'] Dedi de meo. Idem placuit Mosero
in Creuzeri Meletem. II. p. 38. Vulg. λιτρῶν, post quam vocem
Coraës tria puncta, indicem defectus, posuit. „Ο ἀριθμὸς τῶν
λιτρῶν“ inquit „οὐχ εὑρηται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, μόνον Ἀμιό-
του ἑκατόσαντος, ἀπὸ λιτρῶν πεντήκοντα.“ Habet enim du poids
de cent marcs. Fallitur Hessius in Observat. ad V. Timoleont.
p. 19. non cogitans marcam quae dicitur esse ἡμίλιτρον.

P. 40. v. 13. Ρωμαϊοῖς] Coraës e Reiskii coniectura dedit.
Vulg. Ρωμαῖοι.

P. 40. v. 14. οἱ μὲν] Ἀμιότους ἔξέφρασεν, οἱ μὲν πλεῖστοι.
CORAËS. Idem placuit Reiskio suopte ingenio repertum, non ta-
cite sumtum e Galli interpretatione. V. Bekkerus Jen. Allgem.
Liter. Zeit. 1810. N. 183. col. 260.

P. 40. v. 31. κατατρέχοντας] Debetur Bryano. Libri dant
κατέχοντας.

P. 41. v. 7. ἔξηγε] Sic Coraës e coniectura. Vulg. ἔξήγηγε.
Quod ferri nequit: inter imperfectum enim aoristumque huius
verbi idem est discrimin quod inter ἔπειθε et ἔπεισε.

P. 41. v. 9. τύχην] Reiskius dedit ψυχὴν de suo, non „ἔξ
Ἀμιότου ὠρμημένος“, ut Coraës ait. V. not. ad p. 40, 14. τύχην
satis tuetur quod legimus p. 40, 37.

P. 41. v. 9. καὶ] Copulam Reiskius addidit.

P. 41. v. 11. προσάγεσθαι] Vulg. καὶ προσάγεσθαι. Particu-
lam Reiskius delevit, ὄμιλα praeterea mutato in δι' ὄμιλας,
quo magis appareret origo particulae. „Errorem“ inquit „hic
ex parte creavit similitudo literae σ cum sigla καὶ significante.“
Palaeographicis his machinamentis cave abutaris. Neque impro-
babiliter Coraës: „Ο σύνδεσμος συνέπλεκεν ἵσως ἔτερον ἀπαρέμ-
ψιτον, ἔξερδυηκός τοῦ χωρίον, οἶον, αἰρεῖν καὶ προσάγεσθαι.“

P. 41. v. 18. ἐκεῖνῳ φερομένων] Χρηστότερον ἂν εἴπειν εἰς
ἐκεῖνον ἡ πατ' ἐκεῖνον φερομένων. CORAËS. Est dativus
incommodi.

P. 41. v. 33. *Ἡν οὐν]* Reiskius de suo dedit ἡ γοῦν. Non probo, etiam propterea quod sequitur καλ.

P. 42. v. 7. *φόνῳ*] Debetur Bryani coniecturae. Libri dant φόβῳ. V. Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 202. (212.).

P. 42. v. 9. *ἀποθάνειν*] Haitingerus l. c. malit ἀποθαλεῖν. Ego non item.

P. 42. v. 11. *ἡτταν]* Γράφε ἐνάρθρως, τὴν ἡτταν. CORAËS. Articulum non requiro. Vernacule: *eine so grosse Niederlage.*

P. 42. v. 14. *ώς οὐχὶ*] Reiskius de suo dedit. Goraës ὡς οὐ Vulg. οὐχ ὡς.

P. 42. v. 25. *ἥρημένονς*] Scr. *ἥρημένονς.*

P. 42. v. 26. *Θέμενος βοήθειαν*] Phrasis rarer et notanda.

P. 42. v. 31. *συντηροῦντας*] Orellius ad Isocrat. p. 462. mutat in συντηροῦντας. Quae iam Reiskii coniectura fuit. Assentior. Est i. q. συστοχαξομένονς. διδάσκειν τινί τι non Plutarchae, sed labentis Graecitatis est. Etymologicum M. c. 348, 19. *Ἐξηγηταλ,* οἱ τὸν νόμον τοῖς ἀγνοεῦσι διδάσκοντες. ad q. l. Sylburgius: „διδάσκειν cum dativo iunctum est eo respectu, quod qui docet, docendo dat et prodest ei quem docet.“ Tzetzes Exeg. in Iliad. p. 5, 2. τὸν — τὴν τέχνην ἀνθρώποις διδάξαντας. p. 14, 14. δε — ἐδίδαξεν *Ἐλλησι πρωτος Φοινίκεια γράμματα.* In Scholiis ad Lycophron. 633. p. 706. Müll. revocanda priorum scriptura editionum: δύον αἱ μητέρες τὴν σφενδονητικὴν τοῖς νηπίοις παισὶ διδάσκουσιν. Quod cum editor barbarum diceret, vides optimum virum nec male meritum de tenebricoso poëta errasse. Nisi forte barbarum dixit quod Graecitatis est citerioris. Sed huius idiomata non omnia dici possunt barbara. *)

P. 42. v. 35. *καλ τῶν ἐλεφάντων]* F. τῶν δ' ἐλεφάντων.

P. 43. v. 1. *τὸνς]* Post h. v. Coraës addidit χιλίους, ut Plutarcho conveniat cum Livio XXIII. 46.

P. 43. v. 3. *βαρβαρικῶν]* Reiskius de suo dedit. Vulg. *βαρβαρικῶν.* Quod Coraës revocavit. Recte.

P. 43. v. 18. *φρονήματος]* Vulg. τοῦ φρονήματος. Articulum Coraës asteriscis notavit ut delendum. Ego delevi. Nolle fa-

*) Petii haec e Collectaneis Stephanicis (c. 3309. B.), ut etiam ex hoc exemplo intelligatur, verumne scripserim Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 225. Ceterum calumniatoribus, quibus inde ab a. 1824. melli fuit hanc quoque farraginem, eximie laudatam olim ab ipso Hermanno (v. Diar. Classic. Londin. XXXV. p. 175.), procaci voce diffamare, commendarem expendendam adnotationem Apparat. cit. T. I. p. 809. Noehdenique quam ibidem testatus sum epistolam, si quid proficeretur lateribus lavandis.

ctum. Aristophanes Nub. 831. Reis. σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μα-
τῶν ἐλήινθας.

P. 43. v. 25. προσπεσόντες] V. p. 53, 28. p. 54, 20.

P. 43. v. 26. ἐπιτίμουν] Reiskius e conjectura dedit. Vulg.
ἐπισήμουν.

P. 43. v. 30. δέ] Bryano plane otiosum videtur. Sed vere
Reiskius: „āēl bene habet. Idem est, atque si dixisset τὸ ἄēl
ἐπιλεῖπον, identidem deficiens, hoc est, defectus copiarum, qui
quoque tempore essent futuri.“ Tuetur etiam Göllerus in Act.
Philolog. Monac. II. 3. p. 315.

P. 43. v. 30. ἐπιλεῖπον] De meo dedi. Vulg. ὑπολεῖπον. ἐπι-
λεῖπον scripsit etiam Reiskius in nota ad v. δέ.

P. 43. v. 32. δημόσια] Reiskius de suo τὰ δημόσια dedit.
Articulo non egemus.

P. 43. v. 33. εἰ — λασα] si forte.

P. 43. v. 34. μηδενὸς] Coraēs dedit e Cod. Vulg. μηδεν.

P. 44. v. 6. εἷς] Vulg. καὶ εἷς. Copulam Reiskius uncis,
Coraēs asteriscis notavit ut delendam. Ego delevi.

P. 44. v. 22. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 44. v. 24. Ὡν, ὡς μὲν ἔργον —] Archimeda e Plutarchi
narratione usque ad p. 50, 6. passim excerpta Schneiderus in-
seruit Eclogis Physicis T. I. p. 449—452. interpretatusque est
T. II. p. 284. ss.

P. 44. v. 32. τῷ γλαφυρῷ] instrumentis scite fabrefactis.

P. 44. v. 32. γεωμετρῶν] Schneiderus dedit τὴν γεωμετρῶν.
Non opus articulo. V. p. 45, 3. 6.

P. 44. v. 33. πραγματικῆς] Valckenarius Diatr. Euripid.
p. 223. mutat in γραμμικῆς. Quod probat etiam Coraēs in
Cur. Secund. T. VI. p. 481. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 284.

P. 44. v. 35. ἀναλόγους] Coraēs dedit e Codd. Vulg. ἀλογον.
Bryanus malit ἀνὰ λόγον. Idem placet Schneidero l. c. p. 284.

P. 44. v. 37. μεσογράφους] μεσολάβονς Bryanus legendum
censem. Vulgatum Coraēs tuetur.

P. 45. v. 1. γραμμῶν] Coraēs de suo dedit. Vulg. γραμμάτων.

P. 45. v. 1. μεθαρμόζοντες] F. καθαρμόζοντες.

P. 45. v. 2. διετείνατο] T. III. p. 247, 24. διατεινάμενος ἔτι
μᾶλλον, ὡς γαλεπανεῖ μὴ λαβόντος. Demosthenes p. 275, 6. τὸ
οὖν ταῦτ' ἐπήραματα καὶ διετεινάμην οὐτωσὶ σφοδρῶς; Est con-
tentia voce loqui, vociferari, increpare.

P. 45. v. 11. φῶμη] Coraēs suspicatur scribendum esse φῶμη.
Non assentior. φῶμη h. l. est i. q. λαχίς.

P. 45. v. 15. πορισάμενος] Coraēs de suo dedit. Vulg. ποιά-
μενος. Quod Reiskius ut absurdum uncis inclusit. Alii alia ten-
tarunt. V. Moserus in Creuzeri Meletem. II. p. 39. et Hessius
Observat, in V. Timoleont. p. 19. Omnia vatissima. Verum vi-

dit unus Schneiderus πριάμενος mutans in τριάρμενον. V. l. c. p. 286. Lucianus T, V. p. 193. Bip. ὀλκᾶδα τριάρμενον ἐν οὐρίῳ πλέονσαν.

P. 45. v. 18. ἀπωθεν] ἀποθεν Cod. Palat. V. Creuzeri Meletem. II. p. 65. Conf. mea in H. Stephani Thes. c. 2143. B.

P. 45. v. 20. καὶ ὥσπερ] Copulam Coraës asteriscis inclusit ut delendam. Neque ego requiro.

P. 45. v. 28. Ως οὖν προσέβαλον —] Haec legens, nisi lapis sis, admiraberis summum Plutarchi in scribendo artificium. Non est simplex rei gestae narratio historici, sed imago facti stupendi ad vivum expressa perfecti pictoris. Ego quidem hoc in genere nihil legere memini, quo magis oblectarer.

P. 45. v. 28. διχόθεν] κατὰ γῆν ἄμα καὶ κατὰ θάλασσαν p. 44, 17.

P. 45. v. 29. ἀνθέξειν] Vulg. ἀν ἀνθέξειν. Particulam Coraës asteriscis inclusit ut delendam. Ego delevi. Quam qui tuentur, ut Bährius in Creuzeri Meletem. III. p. 11., non cogitant, in tanto metu certaque persuasione imminentis ruinae conditionalem enuntiationem esse ineptissimam. Laudo attendentes ingenium constructionis: sed multo maioris refert pensitari, quid cuiusque loci ratio poscat, ne quae per se vera sunt locis non suis adhibeantur.

P. 45. v. 30. Σχάσαντος] Χαλάσαντος, ἀφέντος. CORAËS.

P. 45. v. 34. βρέθος] Vulg. βρέθος. Statim post στέγοντος dele subdistinctionem.

P. 45. v. 37. στηρίζοντος] id est ἐπισκήπτοντος, desuper incumbente, καὶ βεβαιῶς καὶ στερεῶς αὐταῖς ἐπικειμένου καὶ καταβαρύνοντος. REISKIUS. Iunge στηρίζοντος ἄνωθεν.

P. 46. v. 1. ἡ — γεράνων] Ισως ἡ γυησία γραφὴ ἡν, καὶ στόμασιν εἰκασμέναις γεράνων, τοντέστι, χρεῖ σιδηραῖς, εἰκασμέναις στόμασι γεράνων. CORAËS. Vulgatum cave mutes. στόματα εἰκασμένα γεράνων sunt unci adsimilati rostris gruum. Herodotus III. 28. αἰετὸν εἰκασμένον. Bene Interpres figura aquilae, h. e. figura adsimilata aquilae.

P. 46. v. 2. ἔβάπτιζον] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἀντέβάπτιζον. Quod vide ne revocandum sit. retortas submergebant. Interim hoc compositum, etiam anabaptistarum ratione habita, Lexicographis nostris commendo.

P. 46. v. 3. περιστρεφόμεναι] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐπιστρεφόμεναι. Neque hoc displicet: nam circumactus videtur significari solo participio περιαγόμεναι.

P. 46. v. 4. πεφυκόσι] Coraës dedit e Reiskii conjectura. Vulg. εἰσπεφυκόσι.

P. 46. v. 8. διασφενδονθέντων] Dedi de meo. Vulg. διασφενδονισθέντων. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 662. a.

et Coraës ad Heliodor. T. II. p. 285., qui Heliodorea illa videatur oblitus esse, cum Plutarchea commentaretur.

P. 46. v. 9. *κεριολίσθοι*] Coraës de suo dedit. Vulg. *κεριολισθῆ*.

P. 46. v. 10. *ἐπὶ*] Dedi de meo. Vulg. *ἀπὸ*. Reiskius: „Aut ἐπὶ leg. videtur, aut ὑπὲρ.“

P. 46. v. 14. *μὲν*] Cum δὲ non sequatur, locus Xyandro et Reiskio videtur laborare defectu. Sed nihil excidit. Verte: *qui quidem inciderant* —. De solo μὲν significanter posito alibi in his Plutarcheis monere memini.

P. 46. v. 14. *αὐτῆς*] Coraës e Codd. dedit. Vulg. *αὐτῆς*.

P. 46. v. 19. *προσμήξαι*] Scr. *προσμηξαῖ*.

P. 46. v. 21. *φώμην*] Al. *φύμην*. Difficilis optio. *φύμην* praeferit Bährius ad V. Philopoem. p. 44.

P. 46. v. 21. *ποιήσασθαι*] Coraës e Cod. dedit. Vulg. *ποιήσασθαι*.

P. 46. v. 22. *ἔγγυθεν*] Debetur Bryani coniecturae. Libri dant *ἐντεῦθεν*. Item infra v. 27., ubi Anglus pariter correxit.

P. 46. v. 23. *ἴσικε*, καὶ *ἐπὶ*] Sic Coraës e coniectura Reiskii. Vulg. *ἴσικεν*, *ἐπὶ*. Quod revocandum.

P. 46. v. 25. *δοκοὺς οὐ μεγάλας*] Sic Coraës e Codd. Vulg. *διάδοχος οὐ μέγας*.

P. 46. v. 26. *διὰ*] Coraës e coniectura addidit. Quod vix quisquam probabit. Vide ne scribendum sit: *πολλῶν* δὲ καὶ *συγχῶν* τρημάτων ὅντων.

P. 46. v. 26. *τρημάτων*] Sic Coraës e Codd. Vulg. *τρεμάτων*.

P. 46. v. 27. *πλῆξαι*] Post h. v. videtur *ἐπιτήδειοι* aut *ἴσιοι* deesse. REISKIUS. Nihil excidit. Sed notabilis est haec oppositio: *βραχύτονοι μὲν*, *ἔγγυθεν δὲ πλῆξαι*. Advertenda talia diligentissime, ne critica prurigo te agat transversum.

P. 46. v. 31. *ἐκ κεφαλῆς*] Al. *μετὰ κεφαλῆς*. Itaque scribendum *κατὰ κεφαλῆς*. Quod etiam Reiskius et Coraës viderunt.

P. 46. v. 32. *δὲ*] Reiskius de suo inseruit.

P. 46. v. 32. *ἀναπέμποντος*] Malim *ἐκπέμποντος*. REISKIUS. Vulgatum bene habet. Conf. v. 37.

P. 46. v. 33. *εἰς μῆκος*] *μῆκοθεν* citerioris Graecitatis, *eminus*. — Mox v. 37. scr. *όργανων*.

P. 47. v. 6. *κναθίζων*] Coraës e coniectura Casauboni dedit: quae enim e libris Bryanus attulit fidei videntur esse sublestissimae. Vulg. *καθίζων*. Quod arbitror esse profectum a manu Plutarchi. Nam quae Polybius habet VIII. 8., unde sumsit Athenaeus p. 1408. ed. Lips., a Plutarcheis ita discrepant, nihil ut illinc nostrum in locum inferri posse videatur. Adde quod, si Chaeronensis facetias per istum cyathismum faciores etiam facere cupias, plura tibi novanda sunt quam locus tam integer

tamque manifesti sensus patitur. Talia autem facete dicta quam diversis modis proferri soleant, aliis alia addentibus aut refingentibus, ut aliam faciem mox induant, quis ignorat?

P. 47. v. 16. τοῦτο ἔκεινο] Interpres non intellexit: neque editores videntur intellexisse, ut qui continuaverint sequentibus. Est formula usus pervulgati, de qua v. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 181. et T. III. p. 488. s. Add. mea in H. Stephani Thes. c. 3658. D., quae tamen caute tractanda sunt, ut omnis illa farrago. Recurrit haec formula e certa Reiskii emendatione p. 155, 30., item addito verbo βοῆν.

P. 47. v. 21. ὄνομα] Scr. ὄνομα.

P. 47. v. 25. εἰς] Additum e coniectura H. Stephani. Reiskiana habet ζ, quae forma non est Plutarchea.

P. 47. v. 32. στοιχείοις] πρόβλημα καὶ στοιχεῖον p. 44, 35. Nota sunt Euclidis τὰ στοιχεῖα, qui inde dicitur ὁ στοιχειωτής. Monuit etiam Schneiderus l. c. p. 284.

P. 47. v. 37. παρίσταται] Reiskius e coniectura dedit. Vulg. περιστάται.

P. 48. v. 1. ἄγει] Editum e coniectura Bryani. Vulg. ἄγειν. Quod revocandum: dictum est enim e persona illius, ὃ παρίσταται δόξα ο. τ. λ.

P. 48. v. 1. Οὐκονν οὐδὲ ἀπιστῆσαι —] Neutonum, de quo similia accepimus, cum Archimede comparavit Schneiderus l. c. p. 287.

P. 48. v. 3. καὶ σίτον] Γράφε ποτοῦ καὶ σίτου. CORAËS.

P. 48. v. 4. Θεραπείας] Αἰτιατικὴ πληθυντική, οὐ γενικὴ ἐνική. CORAËS: Plurali usus est etiam Xenophon Hier. VIII. 4. Qualia fugerunt Reiskium, qui malit θεραπείαν.

P. 48. v. 4. ἔξελειπε] Reiskiana ἔξελιπε. Imperfectum praestat.

P. 48. v. 9. δπως αὐτοῦ —] Schneiderus l. c. p. 287. citat Ciceronis Tuscul. V. 23.

P. 48. v. 10. ἐπιστήσωσι] Malim ἐπιστήσουσι.

P. 48. v. 16. εἰλε] Coraës dedit e coniectura H. Stephani. Vulg. ήρε.

P. 48. v. 16. Μεγαρέας] Infra p. 50, 17. Μεγαρεῖς η Συρακουσίους. ut idem nomen fuerit oppidi et incolarum. Itaque non opus cum Bryano scribere Μεγάρας.

P. 48. v. 18. Ἀκίλας] Coraës malit Ἀκοίλας.

P. 48. v. 21. μάχαις — πάσαις] Sic Reiskius e coniectura. Vulg. μάχας — πάσας. Quod recte tuetur Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 201. (211.) apte citans p. 192, 12. 411, 19. 21.

P. 48. v. 26. ἀμελῶς] Coraës e coniectura οὐκ ἀμελῶς dedit. Nolle factum. Quod enim citat Livium XXV. 23., Livius non de turris custodia loquitur, sed narrat locum, qui esset pro-

pter turrim, intentius custoditum esse. Adde quod etiam Poly-aenus p. 256. Cor., cuius narratio ceteroquin a Plutarchea non-nihil differt, dicit πύργον — φυλασσόμενον ἀμελῶς.

P. 48. v. 37. μένοντος] "Ισ. γρ. μείναντος. CORAËS. Assentior. Statim sequitur Ἐμεινε δὲ —.

P. 49. v. 2. διὰ τὸ —] Vulg. καὶ διὰ τὸ —. Copulam, quae dudum displicuerat Bryano, primus expunxit Coraës. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 672.

P. 49. v. 8. δακρύσαι] Vulg. δακρύσαι.

P. 49. v. 14. βιασθεῖς] H. Stephanus malit καὶ·βιασθεῖς. Non opus. invitissimus, quod cogeretur.

P. 49. v. 17. αἰλοῦναι] Vulg. αἰλοῦναι.

P. 49. v. 20. ὄμως] "Ισ. γρ. ὄλως. CORAËS. Vulgatum recte habet. tametsi tantum gaudium erat.

P. 49. v. 23. διαφορηθέντα πλοῦτον] Proprie dictum. Supra v. 10. ipsa urbs impropte dicitur διαφορηθεῖσα.

P. 49. v. 37. καταλείπῃ] Γράψε καταλίπῃ. CORAËS. Cur scribamus?

P. 50. v. 3. σκιόθηρα —] V. Schneiderus l. c. p. 287. ss.

P. 50. v. 14. δικαιοτέρους] αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων δηλονότι, ὡς ἡρμῆνευσεν Ἀμιότος. CORAËS. Hoc si Plutarchus voluit, locutus est obscurius. Itaque non miror Reiskium haec adscripsisse: "Aut δικαιοτέρους leg. in superlativo, aut αὐτῶν δικαιοτέρους. aequitatis studiosiores, quam ipsi essent." Ego vulgatum interpreter δικαιοτέρους ἢ πρότερον ἐδόκουν.

P. 50. v. 24. τὰς] Reiskius de suo dedit. Vulg. τὰ. Quod non mutem.

P. 50. v. 26. υαρχηδονίζουσαν] Dedi de meo. Vulg. υαρχηδονίζουσαν. Quod vereor ut talium verborum analogia admittat. Supra p. 40, 35. ἀννιβίζουτα. p. 41, 7. ἀννιβίζόντων. Atque ad eundem modum non dicitur nisi ἀττικίζειν, μακεδονίζειν, φιλιππίζειν etc. Formae autem verborum in ιξειν et ιαξειν a librariis saepe commutantur. Sic legitur et νησίζω et νησιάζω. V. mea in H. Stephani Thes. c. 6378. C. in Sophoclis Oed. T. extr. verum ὄλβιζειν Codex male mutat in ὄλβιάζειν. In Iamblico de V. Pythag. p. 262. ed. Lips. confunduntur ἐναγισμοῖς et ἐναγιασμοῖς. Alia dederunt Schneiderus ad Plutarch. de Educat. Liber. p. 57. et Bastius ad Longin. p. 639. Weisk.

P. 50. v. 31. καὶ] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Ego non deleam.

P. 51. v. 8. ἔθες] V. mea in H. Stephani Thes. c. 4256. C. et Lobeckiana ad Phrynicl. p. 221.

P. 51. v. 13. φεισάμενος] Coraës dedit e conjectura. Vulg. ιησάμενος.

P. 51. v. 25. *ἰστόρησεν*] Haitingerus *ἰστόρηκε scribendum suscipiari non debebat* in Act. Philolog. Monac. III. 1. p. 131.

P. 51. v. 32. *καὶ ἀγαπάμενον*] Copulam Coraës asteriscis inclusit ut delendam. F. *καταγαπάμενον. καταγαπᾶν* 'e Diogenes Laërt. citavit Schneiderus in Addend. ad Lexic. Gr. Germ. p. 109. b.

P. 51. v. 36. *Ἄρεως*] Libri neque hic variant nec p. 52, 2., ubi poëtae Codices consensu dant *Ἄρεος*.

P. 51. v. 36. *Ξενοφῶν*] Histor. Gr. III. 4. 17., ad q. 1. Schneiderus citat Polybiana X. 20. 7.

P. 52. v. 1. *κατὰ Πίνδαρον*] Pyth. II. in.

P. 52. v. 3. *ἡδονὴν*] Coraës dedit e Codd. Vulg. *ἡδοναῖς*.

P. 52. v. 4. *διαποικιλλας*] Coraës item e Codd. dedit. Vulg. διὰ ποικιλλαν.

P. 52. v. 4. *πόλιν*] Vulg. *πόλιν κοσμήτας*. Participium Coraës delevit iam olim in edit. omissum. Est interpretamentum veri *διαποικιλλας*.

P. 52. v. 5. *τοῖς προσβυτέροις*] Coraës de senatoribus intellegit: Interpres cum Reiskio (v. not. ad v. 10.) de maioribus natu. His assentiri malim. Iunioribus quidem senatoribus rem non displicuisse, qui hominum norunt ingenium, facile suspicabuntur.

P. 52. v. 10. *ἡτιῶντο*] Scil. seniores, prudentiores atque graviores, quam erat ὁ δῆμος, vulgus, plebs. REISKIUS.

P. 52. v. 16. *Φαῦλον, — ἀγαθὸν*] Coraës dedit versum ut legitur infra p. 326, 22. et apud Diogen. Laërt. III. 63. Vulg. *Φαῦλον ἀκεμψον ἐς τὰ μέγιστα δὲ ἀγαθὸν*. Al. *Φαῦλον, ἀκομψον δὲ, τὰ μέγιστά τε ἀγαθὸν*. Genuinam scripturam dudum indicaverat Valckenarius Diatr. Euripid. p. 220.

P. 52. v. 26. *ἔξειάσαι*] *Ισ. γρ. ἔλασαι. CORAËS*. Non opinor. Est i. q. *ἔξω τῆς πόλεως ἔλασαι*.

P. 52. v. 35. *Ἀρήιον*] Hac forma Plutarchus passim utitur. V. not. ad T. I. p. 13, 1.

P. 53. v. 6. *Ὀβας*] *Εὐας* scribendum censet Göllerus in Act. Philolog. Monac. II. 3. p. 323. Non assentior. De etymo vocis latinae Plutarchus loquitur, quam Graecos ait a Bacchicis caerimoniis falso sic derivasse, ut adeo in graecam formam εὐας deflecterent. Hic igitur docet, unde non sit derivanda: v. 14., unde sit derivanda.

P. 53. v. 7. *ἔκεῖνον*] *Γράφε κάκεῖνον. CORAËS*. Non ausim assentiri. Triumphantibus enim comitabantur milites cum cantu, ovantes solus senatus, quem cecinisse cui probabile videatur? V. quae Gellius V. 6. extr. e Masurio Sabino memorat.

P. 53. v. 7. *ἔφενάζοντες*] *Ισ. γρ. ἀποθέτως εὐάξοντες. CORAËS*. Satis probabiliter.

P. 53. v. 10. τε] Scr. τι.

P. 53. v. 10. Θρίαμβον] Hinc vide ne medicina petenda sit Dionysio Halic. de C. V. p. 222. m. edit., ut scribatur Ταχε, Θρίαμβς. Ac fortasse iam aliis illum docum eodem modo cor-rectit: dum enim haec scribo, memoriam, etsi dubitantis, subit de amphibrachis istis aut legisse me aliquid aut audivisse, quod animum adverteret. Quod si Θρίαμβς ab alio occupatum est, inventi laude haud gravatim concedo.

P. 53. v. 13. Ὁβα] Hoc si est genuinum (ac videtur esse), apparet quam latine doctus Chaeronensis fuerit. Cui igitur facile videatur, Latinae linguae sic adsueuisse, ut Graecae idiomata passim oblivisceretur?

P. 53. v. 22. πάρεστιν] Nupera Parisina πάρεστι.

P. 53. v. 32. ἐχρημάτιζεν] Ἰσ. γρ. ἐχρημάτισεν. CORAËS. Imperfectum mihi satis placet. Mox v. 35. sequitur παρεῖχεν, non παρέσχεν.

P. 53. v. 37. τὸ] Γράφε μηδὲν μελλόσας ἀρσενικῶς τὸν. CORAËS. Idem placuit Jacobsio Ind. ad Animadvers. in Athen. p. 383. Non assentior. τὸ ἀρνόστατον dictum est ut τὸ πεποιθός. Omninoque Plutarchus talium neutrorum usu luxuriatur.

P. 54. v. 2. καὶ] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Mihi particula non displicet. Antea Marcelli adversarii instigaverant homines suggesserantque dicenda: nunc etiam confirmant trepidos et adhortantur.

P. 54. v. 10. κωλύσαι] Vulg. κωλύσαι.

P. 54. v. 13. τυραννούντος] Coraës de suo dedit. Vulg. τυραννοῦντας, pro quo Reiskius e vetustis editt. invexit τυραννήσαιν. Al. τυραννούνται. F. τυραννήσοντας.

P. 54. v. 14. ὥσπερ εἶωθεν] Ἀκροσώπως ὡδε ἐπὶ τοῦ, ὥσπερ ἔθος καθέστηκε· καὶ καταχωριζέσθω ἐν τοῖς Λεξικοῖς ἡ χρῆσις. CORAËS. ὡς εἶωθεν p. 57, 5. Sic Latini ut solet, ut adsollet.

P. 54. v. 18. τοῦ συνήθους μεταβαλὼν καταστήματος] Cave cum Bryano putas excidisse τι. Philostratus V. Apollon. I. 21. p. 26. extr. Olear. μεταβαλὼν τοῦ τόνου. IV. 38. p. 178. extr. λέοντες μὲν καὶ παρδάλεις — μεταβάλλονται τοῦ ἥδους.

P. 54. v. 20. αἱ γνῶμαι] αἱ φῆμοι δηλονότι. CORAËS. Rectius Interpres: *Perrogatis sententiis.*

P. 54. v. 21. ὁργὴν] Post h. v. vulgo additur τὴν, quod Reiskius uncis inclusit, Coraës expunxit.

P. 54. v. 22. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς. Recte.

P. 54. v. 22. ἀψιναι] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀψιναι. Al. ἀψιέναι. Itaque malim ἀψιναι. ἀψιέναι τὴν ὁργὴν Platonica est phrasis, quam pulchre illustrat H. Stephanus Thes. c. 4434. C.

P. 54. v. 29. ὄπόταν] Vulg. ὄπότ' αὐ. Recte. V. Apparat. ad Demosthen. T. III. p. 192. 455.

P. 54. v. 36. καταλύειν] Reiskius de suo dedit καταλύσειν.
Placet.

P. 55. v. 1. ἔκεινης] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἔχειν.
Quod revocandum. nec rectum esse, quod *Fabius securitati semper intentus morbum sanaret praestolando, donec bellum cessaret,*
dum patriae vires simul exhauirarentur. Post νόσημα non sub-
distinguendum.

P. 55. v. 4. τὴν τῆς — ἡγουμένους] Coraës Reiskium secutus
est, nisi quod articulum τὴν de suo addidit. Libri dant τῆς
δυνάμεως ἔξαναλώσειν ἡγούμενος.

P. 55. v. 6. τὰς Σαννιτικὰς πόλεις μεγάλας] T. IV. p. 108,
15. τὰ περὶ τὸν Καύκασον ἔθνη βάρβαρα. T. III. p. 233, 7. Ο
σός, ὁ Βροῦτε, δαιμων πατέρ. Ibid. mox v. 17. sequitur τῷ ἔι-
φει γυμνῷ προσβαλῶν τὸ στέρνον. Sed cave haec ut eiusdem ge-
neris componas. In loco enim quem citavi postremum γυμνῷ
est i. q. γυμνῷ ὅντε: sed in prioribus bina sunt nominum epi-
theta (nam περὶ τὸν Καύκασον est i. q. Καύκασια), alterum
praepositum, alterum postpositum, idque articulo recte non
iterato.

P. 55. v. 13. χαρᾶν] Editum e certa Bryani conjectura. Li-
bri dant χώραν. Sic χαρᾶς et χώρας confuderunt scribae Diodori
Sic. III. 64. in. — Mox v. 16. scr. κινδυνεύμασνον.

P. 55. v. 21. καὶ] Redundat illud καὶ, ex initio seq. vocis
ortum. BRYANUS. Vere. Coraës asteriscis inclusit. Mallem pror-
sus deletum.

P. 55. v. 24. διέλυσαν] F. διελύθησαν. REISKIUS. Hoc dat
Cod. Monac. V. Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 201. (211.). Ita-
que nemo non assentietur Haitingero sic scribendum censenti.
ἕπο δυντὸς διελύθη p. 56, 19.

P. 55. v. 31. ἐπαιγόντων] Accommodatius huic loco videtur
ἔπιοντων. LOBECKIUS ad *Phrynic.* p. 518. Cur accommodatius
vir egregius dicat, me non intelligere iam in Apparat. ad Demosthen. T. I. p. 703. obiter monui. Ceterum v. not. ad T. I.
p. 246, 32.

P. 56. v. 2. προστάττειν] Al. προστάττειν καὶ λέγειν. Suspi-
cor scribendum esse προστάττειν λέγοντειν. V. Bastius ad Gre-
gor. Corinth. p. 114. s. Thomas Mag. p. 759. Πρόσωχρος λέγει, οὐ
πλησιόγραφος. Qui negativam attendit, non dubitabit mecum
scribere λέγεται. Recte Magister p. 280. Ἐκβολὴ λόγου λέγει καὶ
μὴ παρέκβασις. Possit etiam λέγοντειν scribere. V. p. 585.

P. 56. v. 7. λέγειν] Coraës de suo dedit. Vulg. λαβεῖν.

P. 56. v. 11. ἀνειπεῖν] Malim compositum ἀνειπεῖν. REISKIUS.
Probat Coraës. Atque statim sequitur ἀνειπεῖς. Sed etiam p. 55.
33. simplex legitur. Ibid. v. 87. δηθεῖς, non ἀναρρηθεῖς.

P. 56. v. 15. ἔκεινον] Fabium.

P. 56. v. 16. ἐπέβαλε] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐπέβαλλε.

P. 56. v. 18. ἰδρυθέντα] Al. ίδρυνθέντα. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 37.

P. 56. v. 28. ἐκέλευσεν ἐν] Coraës e coniectura dedit. Probabilius hoc quam quae placuerunt aliis. Vulg. ἐκέλευσε.

P. 56. v. 36. ἀκούσωσι] Recte tuetur Hatingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 179. (189.). Qui quod ait futurum esse ἀκούσονται, non ἀκούσονται, circumscriptius dicere debebat. V. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 232.

P. 57. v. 1. ἀπὸ τῆς μάχης] Coraës e Reiskii coniectura dedit. Vulg. ἐπὶ ταῖς μάχαις.

P. 57. v. 2. φασὶν] Attende φασὶν h. l. structurae ceterorum verborum sic implicitum, ut alibi implicatur verbum οἰτεσθαι. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 96., ubi quem Platonis locum citavi, ei simillima sunt haec. Maximus Tyr. T. I. p. 206. Reisk. *H* (scrib. *H*) οἴει τοῦτο εὑχέτο οἱ Σωκράτης, ὄπως —. Choricius in Villoisoni Anecdota. Graec. T. II. p. 24. Πόσων οἰτεσθα θυγατέρας πρὸς γάμου ὥραιας ἔξεδωκεν —. Nec dissimiliter impliciti verbi θέλειν s. ἐθέλειν exempla dedi in L. Bosii Ellips. p. 765.

P. 57. v. 5. ἡτιμασμέναι] Al. ἡτημέναι. Vulgatum significantius. Quatenus autem dicantur ἡτιμασμέναι, docetur p. 56, 37. s.

P. 57. v. 7. παρενέβαλον] Malim παρενέβαλλον, quomodo legitur T. I. p. 430, 8.

P. 57. v. 23. δὲ] Mallem abesset.

P. 57. v. 35. ὁσπερ λελυμένῳ] Antea enim Marcellus tanquam compedibus illigaverat.

P. 58. v. 2. δαινὸν εἰπεῖν] V. not. ad T. I. p. 186, 27. Add. Heindorf. ad Platon. Protagor. p. 533.

P. 58. v. 4. προσγεγυμνασμένος] Suspiceris scribendum προγεγυμνασμένος memor τῶν προγυμναστῶν, qualis Hannibal hic dici videatur. Sed vulgatum recte habet.

P. 58. v. 17. μάχεσθαι στρατηγῶν] Notanda rarer huins verbi constructio cum infinitivo. Coraës citat Ind. ad Polyaen. p. 445. a. ed. Paris. V. H. Stephanus Thes. c. 8789. extr.

P. 58. v. 29. τε] De meo addidi. Referendum autem ad δὲ καὶ v. 31. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 192. s.

P. 58. v. 30. ιερῶν — διαφαγόντες] Est epexegesis: ut non opus sit nec cum Bryano scribere ιερῶν τε — nec cum Reiskio οἷον ιερῶν —.

P. 58. v. 30. τὸν — χρυσὸν] vestes, opinor, aureis filis intextas.

P. 58. v. 32. ἔχον κεφαλὴν] Coraës dedit e coniectura. Vulg. ἔκ κεφαλῆς. Al. μετὰ κεφαλῆς. Quod placet.

P. 58. v. 33. περιγενέσθαι. Καὶ — κατεῖχον] Sic Coraës dedit

e coniectura. Vulg. περιγενέσθαι περὶ τὰς ἐκχύσεις (Reiskiana ἐκθύσεις) καὶ ἀποτροπὰς δυσιεροῦντας. οἱ δὲ μάντεις κατεῖχον —. Malim: περιγενέσθαι περὶ τὰς ἐκχύσεις —.

P. 58. v. 36. οὗτος ἀνὴρ] Malim οὗτος ὁ ἀνὴρ. ἀνὴρ οὗτος si scriptum esset, articulum non requirerem. πάθος τοῦτο p. 60, 30.

P. 58. v. 37. ὅνειρον] Forma in prosa oratione rarer.

P. 59. v. 3. ἐντὸς] Sic Coraēs e coniectura Bryani. Vulg. ἐνδός. Recte, ut arbitror, Reiskius: „ἐνδός servari debet ob inse quens ἀμφοτέροις.“ — Statim scr. ἀμφοτέροις.

P. 59. v. 5. ὑπῆρξε] Coraēs ὑπῆρχε e Cod. Mihi aoristus placet.

P. 59. v. 7. προσπέπτωκε] Malim προσπεπτώκει.

P. 59. v. 15. κατὰ] Coraēs dedit e Bryani coniectura. Vulg. καὶ.

P. 59. v. 16. Πετηλίαν] Idem dedit e Cod. Dudumque probaverat Bryanus. Vulg. Πετηνάν.

P. 59. v. 24. ἐνστρατοπεδεῦσαι] Reiskius de suo dedit. Vulg. τῷ στρατοπεδεῦσαι. F. ἐντὸς στρατοπεδεῦσαι. Conf. v. 32.

P. 59. v. 29. ἀπεψεύσῃ] Rarior usus huius compositi.

P. 59. v. 31. διεστρατήγονν] πολυπράγμονως ἀπερ ἔχον τὸν στρατηγὸν αὐτὸν ἐβουλεύοντο. CORAĒS. Reiskius ad h. l. non recordabatur quae legerat T. I. p. 425, 17, 423, 8. — V. 36. scr. οὐκ.

P. 60. v. 6. Τὸ πεπρωμένον — σχήσει τείχος] V. Pindari Fragm. p. 91. Heyn. p. 679. Boeckh.

P. 60. v. 11. ἀρετῆς] Coraēs dedit e Codd. Vulg. ἀρετῆς. Reiskiana habet ἀλκῆς e coniectura Bryani. Nomina ἀρετῆ et ἀρχῆ passim confusa reperias. V. mea in H. Stephani Thes. c. 2275. B. Conf. not. ad p. 66, 19.

P. 60. v. 16. προσεξελθεῖν] Reiskius de suo dedit. Vulg. προσεξελθεῖν.

P. 60. v. 18. ὑφισταμένοις] Coraēs dedit e Bryani coniectura. Vulg. ἑφισταμένοις. Quod Reiskius mihi non persuadens tuetur.

P. 61. v. 4. κάλπην] Videndum ne praestet scribi κάλπιν. Aliud, opinor, est κάλπη, aliud κάλπις. Thessalorum autem dialecto κάλπις (sic enim scribendum) contribuitur in Bekkeri Anecd. Graec. p. 1095.

P. 61. v. 26. Καὶ πολὺν — φόνον] Λασινάρητος οὗτος ὁ στίζος πρὸς τὸν προτέρον. CORAĒS. Vitium esse videtur in καὶ, fortasse etiam in ἐγκατέχενε. Nec tamen rem expedivisse videtur Reiskius corrigens: παμπολὺν ἀντιπάλων εἰς κατέχεντα φόνον. IACOBSIUS ad Antholcg. Palat. p. 947. Miror viros primarios habuisse pro corruptis quae sunt sanissima. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 110. 145. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 437.

573. Unde simul discas hunc versum non recte dici ἀσυνάρτητον πρὸς τὸν προτέρους: nisi forte placeat dici ἀσυνάρτητα quorum constructio inflexa est. Tales autem inflexiones in primis poëtas decent: ut h. l. καὶ ἔγκατέχεντες sit ποιητικώτερον quam καὶ ἔγκαταχεύασ.

P. 61. v. 32. *νυμφίος*] Interpres *sponsus*. Male. Quid significet proxime sequentia ostendunt. Est igitur i. q. *νεόνυμφος*. V. H. Stephanus Thes. c. 6442. D.

P. 62. v. 13. *ὅλιγίστοις*] Dedi de meo, invitante mutationis facilitate. V. not. ad Porsoni Med. p. 31. s. ed. tert. Lips. Vulg. *ὅλιγοις τοῖς*. Quod si quis revocandum censeat, me non habeat refragantem. *ὅλιγον* enim fuisse, non *ὅλιγίστον*, docent quae narrantur p. 37, 7. s. Est autem hoc exemplum documentum, quam primum sit his in rebus labi; nisi omnia trutinā pensites accuratissime.

P. 62. v. 13. *αὐτὸν*] Vulg. *αὐτὸν*.

P. 62. v. 18. *τὰ Λεύκτρα καὶ Τεγύρας*] H. e. *τὰς ἐν Λεύκτροις καὶ Τεγύραις μάχας*. Similiter p. 63, 29. *τὰ Λεύκτρα* est i. q. *τὸ ἐν Λεύκτροις ξηγον*. Infra p. 126, 4. ὁ *Μαραθῶν*, η *Σαλαμῖς*, αἱ *Πλαταιαὶ*. h. e. *τὰ ἐν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς ξηγα*. V. not. ad p. 158, 11.

P. 62. v. 19. *Κρυψαῖν*] Al. *Κρυψαῖνον*. Placet. *κρυψαῖς* feminino genere usurpavit Antoninus Liber. c. 34. p. 226. Verh.

P. 62. v. 21. *οἶαν*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *οἶα*. Al. *οἴς*. Quod verum.

P. 62. v. 22. *'Ἄλλ'* ἔκεινο —] Hoc quid sit docetur p. 63, 8. sa.

P. 62. v. 22. *ἔκεινο — τὸ ξηγον*] Vide quanto intervallo distent arcte iungenda. Dionysius Halic. VIII. 4. extr. *αὕτη γὰρ ἐδόκει ἐν καλλίστῃ κεῖσθαι συνόδῳ ταῖς ἄλλαις η πόλις*.

P. 62. v. 25. *Ρωμαῖοις*] Coraēs primus addidit e Cod.

P. 62. v. 26. *ἐνδοῦναι — Πελοπίδα*] Sic Coraēs e conjectura H. Stephani. Vulg. *ἐνδοῦναι μὲν τούτοις δὲ Πελοπίδας*. In qua scriptura videtur latere διττογραφία. Scribam enim *ἐνδοῦναι δὲ τούτοις Πελοπίδα*.

P. 63. v. 2. *ό*] De meo addidi.

P. 63. v. 3. *Σκηπίωνος*] Vulg. *Σκηπίωνος*.

P. 63. v. 5. *γενέσθαι. Μεγάλην*] Praestat haec sic necti: *γενέσθαι μεγάλην —*. Haec enim omnia, *Ἀννίβας φοβερὸς μὲν — ταῖς συμπλοκαῖς ἔκειναις*, oportet arcte iungi nec maioribus distinctionibus separari: sunt enim membrā continuae argumentationis fungunturque vice τῆς προκατασκευῆς τοῦ συμπεράσματος quod deinceps sequitur, *"Ο δὴ κατὰ λόγον —*.

P. 63. v. 6. *ψευδόπτωμά τι*] Sic Coraēs ex egregia conjectura Bryani, quam Reiskius tenere nec περιεργάζεσθαι debebat. Libri dant *ψευδωμά τι*. V. H. Stephanus Thes. c. 10857.

C., ubi vellem nuperi editores non habuissent fidem Reiskianae scripturae.

P. 63. v. 8. *Ο δὴ —*] Referuntur haec ad superiora p. 62, 22. ss. Itaque aptissime positum est δὴ, quod Interpres perperam vertit *at*. Sed omnino totam hanc periodum vereor ut quisquam satis intellexerit. V. not. sequ.

P. 63. v. 11. *καθισταμένων*. *Ο γὰρ —*] Sic interpungendum: *καθισταμένων*. ο γὰρ —. Est haec periodus e genere illarum, de quibus disputavi Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 400. Quae autem eius vis sit, manifesto apparet, si post *καθισταμένων* subandias τοῦτο ἔστιν. Vides nunc, cur hoc Marcelli factum a Plutarcho dicatur πολὺ πάντων πρωτεύειν τῶν ὑπὸ σκότῳ καὶ δι' ἀπάτης γεγενημένων.

P. 63. v. 12. *καταπεκληγότος*] Passive dicitur, quod Reiskium fugit. Dionysius Halic. A. R. VI. 25. *καταπεκληγότες τὸ τῶν Ρωμαίων τάχος*.

P. 63. v. 15. *ἀμφισβητοῦντι*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *ἀμφισβητοῦνται*. Al. *ἀμφισβητοῦντε*. Malim *ἀμφισβητοῦν τε*.

P. 63. v. 17. *φεύγοντες ἐκφύγοιεν*] Xenophon Anab. IV. 2. 27. *φεύγοντες ἀποφεύγειν*. V. Porsonus ad Euripid. Phoeniss. 1231.

P. 63. v. 18. *αἰδεῖσθαι*] Coraës e Codd. dedit. Vulg. *ἀρνεῖσθαι*. Ceterum facile apparet alia significazione hic dici *αἰδεῖσθαι*, alia quod antecedit *αἰσχύνεσθαι*. Posterius dicitur de re turpi, prius de re non turpi illa quidem, sed quae parum sit honorifica.

P. 63. v. 20. *τοίνυν*] Transitum indicat ad novum comparationis articulum. Sic etiam infra v. 35.

P. 63. v. 22. *τῷ δυσνικήτῳ*] F. *τὸ δυσνίκητον*.

P. 63. v. 24. *Δακεδαιμονος*] Dedi de meo.. Vulg. *Δακεδαιμονίων*. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 1000. b.

P. 63. v. 33. *μεταβαλὼν*] Coraës dedit e Codd. Vulg. *μεταβαθὼν*.

P. 64. v. 2. *ἐν τῇ Παιδείᾳ*] V. Xenophon Cyrop. IV. 1. 8., ad q. 1. Schneiderus Plutarchi et haec et Moral. T. II. p. 120. Wytt. citavit. Notabile autem simpliciter citari *τὴν Παιδείαν*, non addito nomine Cyri.

P. 64. v. 8. *εἰ δὲ δεῖ*] Reiskius de suo dedit, partim ex Ald. et Iunt. Coraës secutus partim Codd. partim Moral. T. I. p. 91. locum sic refinxit: *εἰ δὲ θανεῖν θέμις, θανεῖν εἰς ἀρετὴν* —. Cum Anon. det εἰ δὲ θανεῖν χρεὼν, lenissimum sit sic scribere: *εἰ δὲ χρεὼν, θανεῖν εἰς ἀρετὴν* —.

P. 64. v. 14. *χαλεπὸν γὰρ*] Coraës malit *χαλεπὸν γὰρ ην*. Placet.

P. 64. v. 20. *σκύλα*] Scr. *σκύλα*.

P. 64. v. 32. *ταφεῖς*] Vox usus rarioris ideoque usurpata poëticis, ut Sophocli Electr. 1488. Oed. C. 582.

P. 65. v. 1. τῶν — δῆμων] Dedi e Codd. Vulg. τῶν — δῆμον.

P. 65. v. 3. οἵ] Malim ὁ.

P. 65. v. 8. λεγόμενον] Al. γενόμενον. Recte, ut arbitror.

Conf. p. 66, 23.

P. 65. v. 22. οὐκ ἀφίλοτιμονς] πολυτελεῖς.

P. 66. v. 2. τοῦ τριποδος] F. τῶν τριπόδων. V. p. 65, 15. ss.

P. 66. v. 3. Περσικῶν] Al. Μηδικῶν. Placet. V. v. 9.

P. 66. v. 3. τελευτὴν] Al. ἀρχὴν. Male. Conferant sequentia.

P. 66. v. 11. βέλτιον] Orellio ad Isocrat. p. 462. placet βελτίον. An doctiori (quam ego sum)? Sed ad βέλτιον subaudi ἦν ἐγγωρεῖ. Plutarchus dicit Panaetii illud argumentum, ut perdoctum, oportere diligentius expendi, quam hic locus patiatur.

P. 66. v. 19. ἡς] Πρὸς τὸ ἀρχῆς, δυνάμει περιεχόμενον ἐν τῷ ἥρξεν. CORAËS. Novi hanc elocutionis figuram: sed hoc in loco usus eius mihi videtur durior. Item Reiskio displicuit, qui post ἀρετὴν addendum censem ἀρχῆς. Satis probabiliter. Quam facile autem haec vox per antecedentem elidi potuerit, docent quae notavi ad p. 60, 11.

P. 66. v. 20. λαγχάνοντες] Coraës dedit e conjectura Bryani. Vulg. λαμβάνοντες. Quod qui teneat, ei ego quidem non eripiam.

P. 66. v. 20. Ἀλλὰ γὰρ ὁ Δημήτριος —] Plutarchus Demetrium graviter increpat merentem.

P. 66. v. 23. γῆν οἰκείαν] rus vel praedium proprium ipsius. Sic de meo dedi pro vulgari τὴν οἰκείαν. REISKIUS. Hoc nollem Coraës probasset. Verissimum enim est τὴν οἰκείαν. Praedium Plutarchus dicturus erat χωρίον. V. p. 65, 7.

P. 66. v. 23. μνᾶς — ὑπὸ Κοίτωνος] Octoginta minas argentario creditas, debitore coacto cedere foro, Socratem perdidisse narrat Libanius T. III. p. 7, 4. ss. R. Quae Libanii cum his Plutarchi comparavit Schneiderus ad Xenophont. Oeconom. II. 3.

P. 66. v. 24. τοικομένας ὑπὸ Κοίτωνος] a Critone sumtas foenore.

P. 66. v. 26. μετὰ τοὺς τυράννους] post tyrannorum electionem. V. quae collegi in Aesopo Heusingeri p. 145. s.

P. 66. v. 34. τὴν μὲν] Vulg. καὶ τὴν μὲν. Copulam delevi. — Statim corrige hypothetae errorem scribendo καὶ πανοῦργον —.

P. 67. v. 1. Χῖος] Al. Κεῖος, quod Coraës malit.

P. 67. v. 4. ἰδέα τε καὶ μορφῆ σώματος] Apollonius Rhod. IV. 1192. s. Θάμβεν δ' εἰσορόσαι ἀριτρεπέων ἥρων Εἰδέα καὶ μορφάς. ad q. 1. Scholia p. 179. Well.: Τὸ μὲν εἰδος οὐρίως ἐπὶ προσώπου τέταχεν ὁ Ἀπολλώνιος· μορφὴ δὲ τὸ σχῆμα. H. Stephanus Thes. c. 3533. D.: „Ιδέα τοῦ σώματος ap. Plut. redditur Species corporis, Pericle [T. I. p. 250, 4.], Τὴν δὲ τοῦ σώματος ἀμεμπτος: sed Lat. Speciem oris potius dicunt.“

P. 67. v. 12. Μηδέποτ' — τῶν ἀλιτρῶν.] Eadem, sed paullo

aliter (*αλλεινος* non dicam cum Coraē) enuntiata legas Moral. T. IV. p. 238. Wytt.

P. 67. v. 27. τῷ δῆμῳ] Al. τὸν δῆμον. Probo. τὰ συμφέροντα enim h. l. sunt quae prosunt toti reipublicae, non quae soli τῷ δῆμῳ. Mox v. 29. dicuntur τὰ δέοντα. Conf. p. 68, 1. Quae tunc plebi prodessent, ut Themistocles omni modo curabat, ita rursus impeditiebat studiosissime Aristides, quippe ἀψάμενος ἀριστοκρατικῆς πολιτείας.

P. 67. v. 31. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Recte.

P. 68. v. 6. προῖκα καὶ ἀμισθί] Iuncta haec e Gregorio Nazianz. citavit H. Stephanus Thes. c. 6183. extr. Quod moneo, ne quis h. l. delenda esse suspicetur καὶ ἀμισθί, tanquam si καὶ ex antecedente syllaba, ἀμισθί autem ex interpretamento vocis προῖκα natum sit.

P. 68. v. 9. Οὐ γὰρ δοκεῖν — βουλεύματα] V. Porsoni Adversar. p. 155.

P. 68. v. 10. διὰ φρενὸς] alid mente repostum. Sophocles Antig. 1060. ὅρσεις με ταῦτη διὰ φρενῶν φράσαι. quae alia mente recondidi indicta.

P. 68. v. 16. ἀντιβῆναι] Refer ad πρὸς εὗνοιαν καὶ χάριν et πρὸς ὄργην καὶ πρὸς ἔχθραν. Bene Iacobius Attika p. 8.: „i. e. τῶν δικαίων ἐνεκα δυνατὸς ἦν καὶ ἔχθρας ἀμνημονεῖν καὶ δι' εὗνοιαν μὴ χαρίζεσθαι.“

P. 68. v. 21. κρίνων] δικάζων V. mox v. 24. κρίνειν et δικάζειν iunguntur p. 71, 18. s.

P. 68. v. 23. σὲ] Male vulgo σε.

P. 68. v. 28. Σοφὸς γὰρ — οὐ κρατῶν.] Euripidis trimeter videtur Valckenario Diatr. Euripid. p. 220.

P. 68. v. 28. ἀνήρ] Vulg. ἀνήρ. Valckenarius ὁνήρ.

P. 68. v. 28. τῆς δὲ χειρὸς οὐ κρατῶν] Ideo Aristides τὴν περὶ τὰς χειρας ἐγκράτειαν Themistocli commendat p. 90, 8.

P. 68. v. 34. τῶν προτέρων] Ἰσ. γρ. τὸ τῶν προτέρων. CORAĒS. Vulgatum cur viro egregio displicerit non perspicio.

P. 68. v. 34. αὐτῷ]. Male vulgo αὐτῷ.

P. 69. v. 10. αὐτοῦ] Recte vulgo αὐτοῦ.

P. 69. v. 10. κατεστόμισε] Al. ἐπεστόμισε. Quod Coraēs praeferit. Atque Schneidero in Lex. Gr. German. verbum καταστομίσειν videtur fidei sublestae.

P. 69. v. 12. Δάτις] Male vulgo Δάτις. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 581.

P. 69. v. 21. αὐτὸν] Recte vulgo αὐτὸν.

P. 69. v. 27. παρ'] Coraēs dedit e Codd. Vulg. καθ'.

P. 70. v. 4. ἀργυρίον] Γράφε ἀργύρον. coraēs. Aut sic scribendum aut quod sequitur χρυσοῦ mutandum in χρυσίον. χρυσὸν legitur etiam v. 11. et 13.: sed χρυσίον v. 17.

P. 70. v. 7. Θιγεῖν] Sic recte Coraës. Vulg. Θίγειν.

P. 70. v. 11. ἐν λάκκῳ τινὶ κατοφωρυγμένον] λάκκος hic loci non est puteus, sed labrum, vas ligneum aeneumve lavando accommodatum. — κατοφωρυγμένον est absconsum, occultatum. REISKIUS. Neutrū probabis. De v. λάκκος v. Interpr. ad Hesychium T. II. c. 418. Participium autem non potest nisi de re defossa intelligi. Similem Reiskii in Demosthenicis errorem notavi Apparat. T. IV. p. 421.

P. 70. v. 21. οὐδ' ὁμώνυμον] nedum nostrum.

P. 70. v. 22. Ἀριστείδην] Potius Ἀριστείδη. BRYANUS. Vulgarum Reiskius tuetur vertens ne cognominem quidem huic nostro Aristidem alium.

P. 70. v. 27. ἐνδελεχεστάτην] Ἐκ διαφόρου γραφῆς οἱ πρὸ ἔμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐν τελεστάτην. Τοῦτο μὲν γὰρ ἂν εἴη πως ἐντελεχεστάτην· τὸ δὲ διὰ τοῦ δ σημαίνει διηγενεστάτην, συντεχεστάτην. CORAËS. De hac cognatisque vocibus copiosissime diligentissimeque disputavit Naekius in Choerileis p. 173. ss. Videntum autem ne verissimum sit decretum Gregorii Corinthii ambas formas solius scripturae, non item significationis discrimine separantis p. 155. Cicero quidem Tuscul. Disputat. I. 10. in entelechia Aristotelica continuationem et perennitatem agnoscit.

P. 70. v. 29. τὸν δίκαιον] Cave assentiaris Bryano, qui „For te legendum“ inquit „τὸν Δίκαιον.“ Bene Reiskius: „τὸν δίκαιον in masculino ex Iuntina revocavi (nam sic loqui mos est) pro vulgari τὸ δίκαιον in neutro, quod Aldina inverxit prima.“ Erravit igitur Jacobsius l. c. p. 10. Reiskio tribuens quod Bryani est. Huic refragatur etiam Coraës ad Heliodor. p. 57. Add. Acta Seminar. Lipsiens. II. 2. p. 422. et Acta Philolog. Monac. III. 3. p. 300. V. etiam nott. ad T. I. p. 163, 19. 171, 30. Infra p. 72, 17. ἐνοχλοῦμαι πανταχοῦ τὸν δίκαιον ἀκούων.

P. 70. v. 30. Κεραυνοί] Ως Σέλενος ὁ τρίτος καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Πτολεμαίων ὁ δεύτερος. CORAËS. M. Coray se trompe, je crois. Le surnom de Céraunus n'a pas été donné au second Ptolémée d' Egypte, mais à Ptolémée roi de Macédoine qui étoit en effet, ainsi que Ptolémée II. ou Ptolémée Philadelphe, fils de Ptolémée I. Soter et d' Eurydice, mais qui ne regna jamais sur l' Egypte, et qui par cette raison ne doit point être designé par le nom de second Ptolémée. HASIUS.

P. 71. v. 2. οὐδεῖν] Reiskius de suo dedit. Vulg. οὐδὲν.

P. 71. v. 3. μεταλλγάνει] I. q. μεταλλαμβάνει. Sensus eximii huius loci, qui de natura summi numinis agit sola per se spectata, non quatenus ad homines refertur, satis manifestus certusque, neque ullo modo ambiguus est, ut Coraës opinatur, quem nōl PLVT. V.

lem secuti essent Schneiderus et Passovius in Lexx. Gr. Germani v. *μεταλαγχάνω*.

P. 71. v. 5. [ξήλον] μακαρισμοῦ.

P. 71. v. 12. ἀγαθῶν] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἀγαθῶν

P. 71. v. 12. ἐψ'] Coraës dedit e Cod. Vulg. ἐψ.

P. 71. v. 12. κακῶς φρονοῦντες, ὡς τὸν —] Distingue, ante Coraën distinxerant: κακῶς φρονοῦντες ὡς τὸν —. Ver Interpres: *male consulti: siquidem vitam* —. Alter Reiskius & Coraës intelligunt, me non adsentiente,

P. 71. v. 17. ἐμβαλόντος] Al. διαδιδόντος. Coraës: „ἐξ ἀμενονος γραφῆς δηλονότι τῆς διαδόντος.“ ἐμβαλόντος praeferat

P. 71. v. 20. ἐπὶ τῇ νίκῃ] Marathonia.

P. 71. v. 21. τοῖς — ἔχοντι] Al. τῇ δυνατίᾳ δόξαιν ὑπὲ τοὺς πολλοὺς ἔχοντι. Quod vide ne genuinum sit: nam de sol Aristide Plutarchus loqui videtur. Conf. v. 16. et p. 72, 17.

P. 71. v. 25. κόλασις] ξηρὰ dedit Iacobsius l. c. p. 11., opinor, errore calami.

P. 71. v. 26. κόλασις] F. κόλουσις. V. T. I. p. 321, 28. s Quanquam ibidem v. 37. sequitur: Φαῦλος γάρ οὐδεὶς ἐνέπιπτεις τούτον τὸν κόλασμὸν —. Suntque omnino hae voces iunctae affinitate: ut summā opus sit cautione, ne tentes sanissima

P. 71. v. 30. ἀγενεῖς] Interpres *sordidos*.

P. 71. v. 34. ἐκφέρειν] Malim. εἰσφέρειν. Mox p. 72, 3. "Οστρακον ταφῶν ἔκαστος — ἐφερεν εἰς ἔνα τόπον —. V. Bastius ad Gregor. Corinth. p. 244. s. T. I. p. 321, 28. dicitur τὸ ὄστρακον ἐπιφέρειν et v. 31. τὸ ὄστρακον ἐποίεσσι. Minus recte his usus est Haitingerus in Act. Philolog. Monac. T. III. 2. p. 197. s (207. s.).

P. 71. v. 34. τῷ] Coraës de suo dedit. Vulg. τὸν.

P. 71. v. 35. γράψων] V. p. 72, 4. 8. 10. 11. Ibid. v. 14. et 18. legitur compositum ἐγγράψειν.

P. 71. v. 35. διαλεχθέντες] Salvinius scribendum censuit διαλαχθέντες. Quod speciosum est, non item verum. V. T. I. p. 321, 33. 35. T. II. p. 405, 20.

P. 72. v. 6. δρυφράκτοις] Al. δρυφάκτοις. Quae forma prae stat. Eandem adscivit Schneiderus in Xenophont. Histor. Gr. II. 3. 50. et 55. Verbo δρυφάσσειν, unde illa vox derivatur, usum est Lycophron v. 758.

P. 72. v. 14. ἐγγράψῃ] Iacobsius l. c. dedit ἐγγράψει. Quod non displicet Gottholdo in Act. Seminar. Lipsiens. II. 2. p. 422. displicet Haitinger in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 187. s Neque ego vulgatum spernam, etsi Iacobsio videtur favere quod e Cod. enotatum est ἐγγράψει.

P. 72. v. 15. αὐτὸν] Coraës dedit e Cod. Vulg. αὐτῷ. Quod

tenuit Jacobsius excusavitque Reiskius: neque ego repudiarem, si libri dativum consensu darent.

P. 72. v. 16. εἰπεν] Malim εἰπεῖν. Nam obliqua constructio et antecedit et sequitur: ut tam accuratus scriptor non videatur rectam in medio posuisse.

P. 72. v. 36. τὰς οὐδοντας] Al. τὴν οὐδονταν. Minus recte. V. p. 73, 28.

P. 73. v. 7. καὶ ἐγώ — συμβούλευσαν] Scr. ἐγώ δ' ὑπονομῶν καὶ συμβούλευσαν.

P. 73. v. 8. σὲ] Vulg. σα.

P. 73. v. 15. ἔβουλομην] Coraës de suo dedit ἔβουλόμην μὲν. Particulā oratio non eget.

P. 73. v. 15. τοῦτο ἔμοι] Vulg. τοῦτο μον.

P. 73. v. 17. ὑπερβαλέσθαι] Malim ὑπερβάλλεσθαι.

P. 73. v. 23. Ἀριστείδη,] Delenda nota commatis.

P. 73. v. 31. ὀπλιτῶν] Debetur coniecturae Bryani. Conf. p. 74, 1. Vulg. πολιτῶν. Quod Coraës revocavit. V. L. Bosii Ellips. p. 401.

P. 73. v. 37. καθιερωθῆναι] Al. καθιερευθῆναι. Vere. Quanquam pervelles Plutarchum scribere potuisse καθιερωθῆναι, ne indelebilis nota abominandae crudelitatis Atheniensibus inuretur. Sed talia, quae faciunt ad historiam humani generis pernoscendam, non licet Criticis delectu praetexere diversas scripturæ. Itaque etiam T. I. p. 193, 20. scribendum καθιερεύεσαι. Moral. T. II. p. 206. Wytt. τῷ Διὶ βοῦν καθιερεύσαντες. V. Ammonius p. 72. extr. In Etymolog. M. c. 451, 24. Θηρωτής mutandum in Θηρευτής. V. Zonaras T. I. c. 1041., qui sua ex illo hausit. Aliud exemplum confusarum litterarum ω et εν dedi in not. ad Gregor. Corinth. p. 469. De frequentia autem huius confusionis dissentendum mihi est cum Tittmanno ad Zonar. l. c. Quae si tam crebra esset, plura eius exempla daret farrago mea Collectaneorum Stephanicorum.

P. 74. v. 8. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς. Recte.

P. 74. v. 13. ἐκβάλωσι] ἐκβαλοῦσι εἰπεν ἀν ἀττικώτερον, εἰ ἀττικισμῶν ἐφόροντις Πλούταρχος. CORAËS. Sane Plutarchi gravitas contemnit scitamenta Atticistarum. Sed h. l. etiam ὁ μάλιστα ἀττικίζων non repudiaturus erat ἐκβάλωσι.

P. 74. v. 31. ἐκποδῶν] Coraës ἐκ ποδῶν. ἐκποδῶν τοῦ πολέμου γίνεσθαι compares cum Herodoteo ἐκ τοῦ μέσον ἐγενέθαι s. κατῆσθαι, de quo v. Wesselius ad VIII. 22.

P. 74. v. 33. δεόμενοι —, ὅπως —] V. Meletem. Crit. p. 121.

P. 75. v. 9. ἐκέλευσε] Al. ἐκέλευσα. Recte.

P. 75. v. 11. οὐτε] Al. οὐθ'. Quod praestat.

P. 75. v. 21. προεμένοις] "Ισ. γρ. προεμένοις. CORAËS. Aoristus tenendus.

P. 75. v. 26. αντὸν] Male vulgo αντὸν.

P. 75. v. 29. καθεύδειν] somniare.

P. 76. v. 5. μέγεθος] μῆκος ὡς σημαίνει. CORAËS. Quidni simul πλάτος?

P. 76. v. 7. ἔκαστη] Γράφε ἐκάστη πατὰ δοτικὴν, καθάπερ ἔγραψαν καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ διορθώσαντες. CORAËS. Cur prae-stet dativus non intelligo.

P. 76. v. 9. προεῖπε νίκην —] V. T. I. p. 429, 19. et infra p. 79, 28. — Mox post προεπιχειροῦσιν pone signum coli.

P. 76. v. 13. Σφραγίτισι] Coraës malit hic et alibi formam productiorem, Σφραγίδιτισι, παρὰ τὸ Σφραγίδιον, citans de hoc antro Pausaniam IX. 3. extr. Sed idem antrum videtur dictum fuisse Σφραγίς, unde forma nominis Nympharum brevior rectâ descendit.

P. 76. v. 17. ἀκενεχθεὶς] F. ἀκενεχθεὶς.

P. 76. v. 32. διαμαρτάνειν] Al. διαμαρτεῖν. Placet.

P. 77. v. 6. συγκυροῦντα τοῦ πεδίον] Notabilis constructio huius compositi.

P. 77. v. 6. Αὐτοῦ] Al. ταύτῃ. Scribam utrumque iungens Αὐτοῦ ταύτῃ. V. quae collegi multa in H. Stephani Thes. c. 2423. A. et Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. I. p. 113. a. Mirum autem Graecos, ut dicerent ibidem (*in hoc ipso loco*), sic junxisse neutrum cum feminino genitivumque cum dativo. Scilicet utrumque solum per se toties usurpabant ἐπιφέρματικῶς ad locum indicandum, ut copulantes naturam amborum grammaticam prorsus obliviscerentur.

P. 77. v. 7. ἡρῶον] Vulg. ἡρῶον.

P. 77. v. 12. ἐν οἰκείᾳ] Coraës de suo dedit ὥστ' ἐν οἰκείᾳ. Non opus. Adde quod Plutarchus, si hoc voluisse, particulam inserturus erat post Ἀθηναιοῖς: nam Interpretem puto recte iunxiisse ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος ἐναγωνίσασθαι.

P. 77. v. 17. Ὁλυμπίασιν] Vulg. Ὁλυμπιᾶσιν.

P. 77. v. 20. ἐπέδωκαν] Sic Reiskius de suo. Vulg. ἀπέδωκαν. V. v. 12.

P. 77. v. 21. Τεγεάται] Vulg. Τεγεάται. — Mox v. 28. scr. σύδε.

P. 78. v. 1. Οὖσης — μετεώρον] ἐν σάλφοις οὖσης, σαλενούσης. Explicat quod statim sequitur, τῶν πραγμάτων ἐπισφαλᾶς ἔχοντων. V. p. 105, 12. s.

P. 78. v. 12. ἀγνοούμενον] Al. ἀγνοοῦμένον. Quod Bryanus non dehebat dicere rectius. Nec Reiskio assentior haec notanti: „Idem est, ac si dixisset, περὶ οὐ ἀγνοεῖται, εἰς ὅσον πλῆθος ἔκβήσεται ὁ αὐτοῦ ἔλεγχος.“ Neque enim ἀγνοούμενον ut epithet-

ton referendum est ad τὸ ψρᾶγμα, sed solum per se intelligendum pariter ut alia participia, quorum haud pauca habent Vigeriana mea p. 769. V. Syntaxis Bernhardiana p. 471. s.

P. 78. v. 18. ἀφῆκα — ὑπειπὼν] Haec iungenda. ὑπειπὼν quid sit docui in Appar. ad Demosthen. T. IV. p. 52. 56. et 156.

P. 78. v. 37. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Recte.

P. 79. v. 1. προσγωνίσασθαι] Al. προσγωνίσασθαι. Quod Coraēs adscivit. Mihi nostrum magis placet. Erat hic vere προσγωνίσασθαι.

P. 79. v. 15. δυσμεταχειρίστος] difficultis ad vulnerandum. In Herodoto VII. 236. recte vertitur difficultis ad oppugnandum.

P. 79. v. 19. ἔφενγον] Malim ἔφενγον.

P. 79. v. 23. ἔκειδον] Coraēs scribendum censet ἔκειδον. Quod nec mihi displicet. V. p. 80, 6. 35. — Mox v. 27. scr. ἀμφότεροι.

P. 79. v. 37. Ἐλλήνων] Negligentia typothetas articulum omisit. Scr. τῶν Ἐλλήνων.

P. 80. v. 1. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Recte.

P. 80. v. 3. κινδύνων] Olim dederant ἐκ κινδύνων. Quod miror probari potuisse Valckenario ad Herodot. IX. 45. Reiskius recentiorum primus omisit praepositionem, quae unde nata sit etiam caecutiens facile videat.

P. 80. v. 4. ἐκπλήξειν — ἀγωνίσασθαι] Παραλέιπται τι ἡ τῶν γραφέων ἡ αὐτὸν Πλούταρχου πλημμελεῖ· τὸ γὰρ συνηρημένον ὥφειλεν εἶναι, ἐκπλήξειν ὑμᾶς, ὡστε χειρον ἀγωνίσασθαι, ἡ ποιήσειν ὑμᾶς χειρον ἀγωνίσασθαι, ἡ τι ἔτερον τοιοῦτον. CORAĒS. Nihil excidit nec librariorum neque ipsius Plutarchi culpā. Infinitivi enim a verbis haud raro ita pendent, ut effectum indicent quī locum pro natura cuiusque notionis aut habet aut non habet. Hoc quidem exemplum est generis prioris. ne repentinus impetus vos percellat, ut peius pugnetis. Posterioris est Euripideum Orest. 542. Pors., si mecum scribas, quod tres libri habent, δο μ' ἐκπλήσσει λέγειν. quae me percellit, ne loqui possim. Similiter Tragicus Phoeniss. 609 ἀλλασσάσθαι νανεῖν. ne moriaris. De quo loco nonnulla, non falsa illa quidem, sed minus explicata, scripsi ad Orest. 769. p. 72. ed. tert. Lips. Eundem Monkius apte comparavit cum simillimo Alcest. 11. δον θανεῖν ἐρδυσάμην. ubi cave cogites de ellipsi aut negativae μη̄ aut articuli τοῦ: utrumcunque enim probes, amplectaris quod est absurdum.

P. 80. v. 6. ἀπορίας] Quod Reiskius malit ἀπορία non debet probabile videri Bährio ad Vit. Alcibiad. p. 76. V. not. ad T. I. p. 66, 19. Atque quod mox sequitur v. 37. s. utrumque advertere poterat.

P. 80. v. 8. λογίοις χρησμῶν] Notanda locutio. Satis erat scripsisse aut λογίοις aut χρησμοῖς.

P. 80. v. 12. αὐτὸν] Coraës interpretatur μόνον. Non assentior. Oppositum enim ἐτέρῳ ostendit pronomen intelligendum esse sensu sibi proprio. ῥογαβας ut Aristides sibi ipsi dictum meminisset, nec proderet alii.

P. 80. v. 15. ἔδοξεν] Nemo monitus dubitabit mutare in έλεξεν. έλεξη et ἔδοξη confusa sunt in Herodoto VI. 137. extr.

P. 80. v. 22. ὡς Ἡρόδοτος ἴστορει] Καὶ μήν, ἀποδεγόμενος ὡς τὰ Ἡροδότῳ ἴστορημένα, ἀλλαχοῦ (Περὶ τῆς Ἡροδότ. κακοηθ. § 42. [T. IV. p. 503. Wytt.]) φευδολογίας ἔγραψατο τὸν ἴστορηκότα, ὡς μήποτ' ὄφελεν, ὁ χρηστὸς Πλούταρχος. CORAËS. Tangit etiam Valckenarius ad Herodot. IX. 46. Nec tamen propter ea accusem Plutarchum ut alia alibi tradentem more sophistarum. Scilicet libellus de Herodoti Malignitate mihi videtur scriptus ab iuvene, quem patriae studium laudabile ageret transversum. Quod ecquis iuveni generoso non facile condonet? Vir factus, opinor, in patrem historiae talia non erat iactaturus, sed ea revicturus lenitate, qua infra p. 85, 3. ss. plaudentibus nobis revicit. Add. not. ad p. 123, 8.

P. 80. v. 27. ἐπιβάλλειν] ἐπιφέρετο τοῖς Λακεδαιμονίοις p. 82. 13. οὐ γάρ ημένοντο τοὺς πολεμίους ἐπιβαίνοντας ibid. v. 33. ἐκείνης τῆς ἐπιδρομῆς p. 83, 4., ubi v. 22. recurrit verbum ἐπιβαίνειν, ut v. 35. verbum ἐπιφέρεσθαι.

P. 80. v. 28. ἀγνάμονα] Al. πολυχρόμονα. Placet.

P. 81. v. 1. ἐναγωνίσασθαι] ἀγωνίσασθαι simplex malim. κακικώς. Item mihi magis placet.

P. 81. v. 9. ἐκείνοις] τοῖς Μαραθωνομάχαις.

P. 81. v. 11. δοκοῖη] Malim δοχῆ.

P. 81. v. 20. εὐθὺς] Al. omittunt. Itaque Reiskius uncis. Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Pervellem expunxissent. Bährio humani quid accidit, cum ad Vit. Alcibiad. p. 78. scriberet καὶ Μαρδονίος — videri apodosin exordiri. Nulla hic nec protasis est neque apodosis, sed simplex membrorum connexio per copulativas τα et καὶ. Nisi forte apodosin dixit alio sensu, quam quo vulgo dicitur: quod fortasse fecit etiam infra p. 151, 37., ubi v. not.

P. 81. v. 32. μὲν] F. μάλα.

P. 82. v. 24. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Recte.

P. 82. v. 28. ἰδέα τε κάλλιστον — καὶ σώματι μέγιστον] Rara est plenior haec locutio: fere enim dicitur κάλλιστος καὶ μέγιστος.

P. 83. v. 15. ἔφανη τὰ ίερα] χρηστὰ δῆλονότι. CORAËS. Vulgo subaudiunt καλά. Si τὰ ίερα intelligas de signis sacris, quae portendant successum, appareat in hac similibusque locutionibus nihil esse elliptici.

P. 83. v. 15. οἱ μάντεις ἐμῆνον] Al. ὁ μάντης ἐφραξε. Placet. V. v. 8.

P. 83. v. 18. τρεπομένου] Malim τραπομένου.

P. 83. v. 19. δὲ] Scr. τε. Hutteniana vitium qui acciderit ut irreperet in Teubnerianam non intelligo: nisi forte factum est per correctoris πολυπραγμοσύνην. Tauchnitzianam quidem et Weigelianam contagio non traxerat.

P. 83. v. 20. μαχομένους] Γράφε μαχονμένους. CORAES. Vulgatum satis placet.

P. 83. v. 26. δορατίων] Malim δοράτων. V. v. 23.

P. 83. v. 26. γυμναῖς] Additum epexegetice. Ad talia vulgo subauditur participium ὡν.

P. 84. v. 3. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Recte.

P. 84. v. 3. συντεταγμένους] Reiskius malit συντεταμένους. Assentitur Coraes: ego non item.

P. 84. v. 3. ἔκεισε] Id est h. l. ἔκεισε, illuc, ad Lacedaemonios puta. REISKIUS. V. mea in H. Stephani Thes. c. 3659. C.

P. 84. v. 7. προθυμότατα] Vide ne contribuendum sit sequentibus. Herodotus VII. 174. Θεσσαλοὶ — ἐμήδισαν προθύμως.

P. 84. v. 13. Ἀρίμνηστος] V. Wesselius Dissertat. Herodot. p. 61. s.

P. 84. v. 14. προεσήμαντο] Notetur forma usus rarioris, quam Atticistae proscripterunt. V. Anecd. Bekk. p. 62, 29. Conf. mea H. Stephani Thes. c. 8320. D.

P. 84. v. 15. Λυδὸν] δοῦλος habent Moral. T. II. p. 688. Wytt., ubi Λυδός scribendum esse vidit Wesselius ad Herodot. VIII. 134.: non vidisse Valckenarium Wesselio aliquanto perspicaciorem quis non miretur? Nam ibidem statim sequitur ὥσπερ ὁ Λυδὸς ἔδοξε πληγῆναι κατὰ τοὺς ὑπνους. Confusorum δοῦλος et Λυδὸς aliud exemplum reperies in Iacobii Commentar. ad Anthol. Graec. I. 2. p. 404.

P. 84. v. 19. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Recte.

P. 84. v. 22. λέγεται· τοὺς δὲ] Interpunge: — λέγεται. Τοὺς δὲ —. Neque enim μὲν post ταῦτα positum refertur ad hoc δέ.

P. 84. v. 25. γάρ] Malim δέ.

P. 84. v. 29. ἀργῶς] ἀπράκτως. V. p. 83, 28. coll. v. 25.

P. 85. v. 2. Τρύεται] Vulg. Τρύεται.

P. 85. v. 9. Τόνδε ποθ' "Ελληνες —] Legitur ut Simenidis in Antholog. Palat. T. I. p. 201. cum insigni scripturae diversitate.

P. 85. v. 10. Εὐτόλυμφ — πειθόμενοι] Pentametrum vulgo omissum primus Coraes inseruit e Moral. T. IV. p. 507. Wytt. Recte. Moseri enim crisin in Creuzeri Meletem. II. p. 39. miror. Plutarchum, qui epigramma altero illo loco dederit integrum, hic dare maluisse mancum, cui tandem persuadebitur?

P. 85. v. 29. ἐτέρῳ] Al. οὐδετέρῳ. Quod miror cuiquam placere potuisse: ἐτέρῳ solum enim probant sequentia. Sed prorsus reprobandum quod Reiskio in mentem venit ἐκατέρῳ. Quasi vero ἀριστεῖον dici possit quod plures una urbes accipiunt.

P. 85. v. 34. θαυμαστὸν] Vulg. καὶ θαυμαστὸν. Coraēs copulam delevit non sine auctoritate librorum. Bene.

P. 86. v. 5. ἀκμάζονται] tanquam si modo pictae essent.

P. 86. v. 6. ἰδίᾳ μὲν —, χωρὶς δὲ] Concinnius erat aut ἰδίᾳ μὲν —, ἰδίᾳ δὲ aut χωρὶς μὲν —, χωρὶς δὲ. Sed alia etiam eiusdemmodi non semper sibi respondent examissim.

P. 86. v. 8. θύσαι] Reiskiana θύσαι.

P. 86. v. 13. Πλαταιέων] Πλαταιῶν τὸ ξοκεν ἀναγγεῖται Αἰιότος. CORAĒS. Hoc non improbabile: maluitque Reiskius. Nisi forte magis placeat εἰς δὲ Πλαταιέων —. V. Bastius ad Gregor. Corinth. p. 244.

P. 86. v. 20. Ἀράμενοι] Al. ἀγάμενος, quod placuit Bryano, mihi videtur verissimum.

P. 86. v. 23. Πυθώδες] Vulg. Πυθώδες.

P. 86. v. 23. Θρέξας] Casca forma poëticaeque dialecti.

P. 86. v. 23. τῷδε] huc. Anthologia Palat. T. I. p. 354. ἔπλων δὲ ἔπλων ἐκεῖνος Τῆδε. Frequentius sic dicitur in phrasι τῷδε κάκεισε. V. H. Stephani Thes. c. 6523. A. B.

P. 86. v. 35. σύνταξιν Ἑλληνικὴν] Griechisches Bundesheer.

P. 87. v. 5. Βοιωτοῖς] Al. τοῖς Βοιωτοῖς. Placet.

P. 87. v. 11. ἔξεστι] Al. θέμις ἔστι. Placet.

P. 87. v. 14. θίγειν] Vulg. θίγειν. Quod etiamsi esset in usu, tamen oporteret scribi θίγειν, quia sequitur ἀναλαβεῖν.

P. 87. v. 22. αἰμακονρίαν] Sic Coraēs e Cod. Vulg. αἱροκονρίαν.

P. 87. v. 31. τοὺς ἄρχοντας — αἰρεῖσθαι] V. p. 65, 10. ss. 66, 19. s.

P. 87. v. 36. τῷ Ἀριστείδῃ] Al. τῷ Ἀριστείδῃ τοῦ Θεμιστοκλέους. Placet.

P. 88. v. 6. πιστὸς — βέβαιος] Sic Coraēs de suo dedit. Vulg. πιστὸς ἀνὴρ καὶ βέβαιος. Al. ὁ ἀνὴρ πιστὸς καὶ βέβαιος. Quod malim.

P. 88. v. 11. εὐάρμοστον — καὶ κοινὸν] προσφιλῶς — καὶ ἀρμοδίως p. 89, 21.

P. 88. v. 24. βούλομένον] Al. βούληθέντος. Non displicet.

P. 88. v. 30. Ἀκοκριναμένον] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἀκοκρινομένον.

P. 88. v. 31. τό τε] Sic Coraēs e Cod. Vulg. τὸ.

P. 88. v. 33. μεταβαλέσθαι] Malim μεταβάλλεσθαι.

P. 89. v. 1. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. Recte.

P. 89. v. 8. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 89. v. 10. ἐπαύσαντο στρατηγούς] Sic Coraēs e conjectura, quae iam Reiskio placuerat. Vulg. ἐπαυσαν τοὺς στρατηγούς. Lenius sic corrigas, ut scribas ἐπαύσαντο τοὺς στρατηγούς.

P. 89. v. 17. ἐπισκεψάμενον] Al. ἐπισκεψαμένφ. Non displicet.

P. 89. v. 17. ἐκάστῳ] ἐκάστῃ τῶν πόλεων. IACOBSIUS Attika p. 12. Quidni proprie interpretemur? V. v. 15.

P. 89. v. 22. ἐπιγραφὴν] Non dubito scribendum esse ἐπιγραφὴν.

P. 89. v. 34. οὐχ οὗτο — προσγαγόντες] Σημειοῦ τὸ ἀσυνάρτητον καὶ ἡκιστα ἀκριβὲς τῆς φράσεως. CORAES. Mihi haec scripta videntur summā et concinnitate et diligentia.

P. 90. v. 10. ὥραισ — καὶ ὠμοσεν] ταῖς συνθήκαις ἐμμενεῖν.

P. 90. v. 11. μνδρον — θάλατταν] Significationem huius ritus docet Herodotus I. 165., ad q. l. Wesselingius Plutarchen citavit.

P. 90. v. 14. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Recte.

P. 90. v. 17. ἐν τοῖς κοινοῖς — δεομένης] Talis si Aristides fuit, etiam Themistoclis consilium, quod supra p. 87, 32. ss. narratur, probaturus erat, si populus iussisset. Conf. quae mox v. 21. sequuntur. Omnino heroës temporum illorum e praeceptis ethices verioris non sunt censendi, ut qui nihil non deberi patriæ, per pauca generi humano sibi persuasissent. Sed vel sic multum praestant plerisque temporum recentiorum.

P. 90. v. 17. ὑπόθεσιν] ὑπόθεσις h. l. idem est, atque τὸ διάφορον, das Interesse. REISCIUS. Malim haec sic interpretari: κοινὰ πρᾶξαι, ἢ ὑπερίθει ἡ πατρὶς. h. e. ὑπέβαλλι.

P. 90. v. 18. δεομένης] Coraēs e libris dedit. Vulg. δεομένη, quod Reiskio videtur ab H. Stephano profectum esse. δεομένη genuinum esse nemo ambigat, si vera sunt quae modo notavi ad v. ὑπόθεσιν.

P. 90. v. 20. καὶ] Mallem abesset.

P. 90. v. 27. μετρίως] satis. V. Toupius ad Longini Fragm. V. 8. p. 525. Weisk.

P. 90. v. 31. προερχόμενον] Coraēs dedit e Reiskii conjectura. Subaudias οἰκοδεσμόν. Vulg. προερχόμενον.

P. 90. v. 32. καὶ πεινᾶν] Copula fortasse delenda. De forma minus attica πεινᾶν v. Lobeckius ad Phrynic. p. 61.

P. 91. v. 4. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Recte.

P. 91. v. 7. αἰσχύνεσθαι δὲ πενίαν] Ἀμιότος ἔχομάξει, ὅσκερ ἀν εἰ ἐγέγραπτο, αἰσχύνεσθαι δὲ δεῖν πενίαν· καὶ ἵσως ἄμεινον οὐτῷ. CORAES. Non δεῖν, sed δεῖ excidisse suspicor: nam pendent haec omnia a particula ὡς v. 4. Conf. p. 125, 32.

P. 91. v. 11. ὡς Καλλίας] De hominis foeditate v. p. 70, 8. ss.

P. 91. v. 15. στοῶν — τῇν πόλιν] Conf. Platonis Gorg. p. 519. in HSt.

P. 91. v. 15. φλναρίας πολλῆς] τοιούτων φλναριῶν Plato I. c. V. Apparat. ad Demosthen. T. I. p. 305. in. 714. in.

P. 91. v. 22. ἐλαυνόντων καὶ κατηγορούντων] Demosthenes p. 960, 15. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς. V. H. Stephanus Thes. c. 3665. B.

P. 91. v. 23. οὗτ' ἀπέλανσεν] Reiskius de suo dedit. Vulg. οὐδὲ ἀπέλανσεν. Quod revocandum. Duplex enim quod antecedit οὗτε vincit duo membra unius notionis, cui notioni nova adiungitur, copulante eam negativā οὐδέ. Hoc quam vim habeat, melius perspicies, si quae Plutarchus scripsit mutaveris in haec eiusdem sententiae: οὐδὲν οὗτ' ἔπος εἰκὸς φαῦλος οὐδὲ ἀπέλανσεν —.

P. 91. v. 25. Πόντῳ] Id est Hellesponto. REISKIUS. Quod me-minerim, Πόντος ubi ab historicis et oratoribus simpliciter dicitur, nusquam intelligendus est nisi Pontus Euxinus. ἐν Πόντῳ, in ora maritima Ponti Euxini.

P. 91. v. 28. Κράτερος] Analogia accentus in nominibus propriis scribi poscit Κράτερος. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 581. Monuit etiam Bekkerus Ergänz. z. Jen. Allgem. Literat. Zeit. 1813. 36. col. 285.

P. 91. v. 36. λαβόντος] Malim λαβόντα. Sic statim confusa sunt a librariis ἔχοντα et ἔχοντος.

P. 91. v. 36. ἔκτισαι] Vulg. ἔκτισαι.

P. 91. v. 37. περὶ τὴν Ἰωνίαν] Bene Interpres in Ionia. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 279. et Ind. p. 673. a.

P. 92. v. 2. παρέσχεν] Al. παρέσχητε, ut supra p. 91, 29. legitur εἰρηνή. Praefertque Haitingerus in Act. Philolog. Monac. p. 131.

P. 92. v. 2. δίκην] formulam litis. Hic i. q. γραφή, quod eodem modo dicitur a Xenophonte Memor. init.

P. 92. v. 2. ψήφισμα] formulam psephismatis de mulcta damnato irroganda. Quid autem causae fuerit cur Reiskius ad hunc usum vv. δίκη et ψήφισμα offenderet, non intelligo.

P. 92. v. 5. διεξίσται] E more scriptorum posterioris aetatis non tantum formam, sed etiam significationem praesentis habet. Sic pósitum legitur ἀπίσται p. 104, 32.

P. 92. v. 14. ἐντάφια] sumtus sepulturas. De aliis significationibus huius vocis v. L. Bosii Ellips. p. 232.

P. 92. v. 17. Λυσιμάχῳ δὲ τῷ ίδιῳ —] V. Apparat. ad Demosthen. T. III. p. 224.

P. 92. v. 20. ἀπέταξεν] Infra v. 87. τάξαι.

P. 92. v. 35. διδόναι] Malim δοῦναι.

P. 92. v. 37. δραχμὴν] Al. ἀντὶ τριωβόλου δραχμὴν. Placet.

P. 94. v. 10. γένονται] Vulg. γένονται μὲν. Particulam, qua ali-

quot libri carent, Reiskius uncis inclusit, Coraës expunxit. — Mox v. 11. post ἀνθρώπους subdistinguendum.

P. 94. v. 13. ἀρχῆν] Reiskius malit ἀρχὰς. Quod si codex daret, ut Coraës ait errans, praferrem.

P. 94. v. 15. τῆς δυνάμεως] eloquentiae, facundiae, subtilitatis et calliditatis in versandis rebus civilibus. REISKIUS. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 410.

P. 94. v. 16. κάτον] Vulg. Κάτων. Κάτον primus Coraës dedit, idque, ut ait, ἐκ τῆς Λατινικῆς μεταφράσεως. Poterat testari graviorem auctorem: quod enim ad Κάτων v. 15. ex Anon. enotatum est Κάτον, non dubito huc referendum esse.

P. 94. v. 19. Πνέον, πανδακέτην, —] Jacobsius intulit in Appendic. Epigrammat. post Antholog. Palatin. T. II. p. 855.

P. 94. v. 24. οὐ μόνον ἀναγκαῖον] Al. οὐ μόνον ἀναγκαῖον. Vere. Itaque sic interpungendum: καὶ τῶν καλῶν, οὐ μόνον ἀναγκαῖον, ὄφελον —. Orellio ad Isocrat. p. 462. placuit μόνον καὶ ἀναγκαῖον.

P. 94. v. 27. τοῖς δεομένοις, πρῶτον μὲν] Sic de meo dedi. Vulg. τοῖς δεομένοις. Καὶ πρῶτον μὲν —. Loco vitioso cum priores editores, alias alia ratione, mederi conarentur, fugit eos medicina et facillima et certissima.

P. 95. v. 1. ἴκανός] Post h. v. plene interpungendum.

P. 95. v. 6. ὡς μέγιστον ἀγαπῶν] Ἐξερόψη τι τοῦ χωρίου· ὅπερ ἀναπληροῦν ἔστιν ίσως γράφοντας, ὡς μέγιστον τῶν ἀγαπῶν ἀγαπῶν. CORAËS. Nihil excidit. ut rem maximi momenti. — V. 5. scr. καὶ.

P. 95. v. 17. καταπλήττεται] Rarior hic usus mediæ. Diодорus Sicul. XII. 67. καταπληξάμενος δὲ τὸν Ἀθηναῖον —. Idem III. 36. κατέπληττον τὸ ξών. Wesselingius: „κατέπληττον non male Coisl. Ceteri κατεπλήττοντο.“ Hoc si quis praferendum censeat, non repugnem.

P. 95. v. 20. παραθέντι] Ἰσ. γρ. παρατιθέντι. CORAËS. Aoristus bene habet.

P. 95. v. 22. γενόμενος] Ἰσ. γρ. γινόμενος. CORAËS. Aoristus praestat.

P. 95. v. 23. διψήσας περιφλεγῶς] Moral. T. III. p. 879. Wytt. τοῖς περιπλευμονικοῖς πάθεσι δίψος ἐπεται περιφλεγέστατον.

P. 95. v. 24. ἥτησεν ἦ — ἐπιλάβοι] Nota in eadem constructione iunctos indicativum optativumque nullo ad sensum discrimine.

P. 95. v. 24. τῆς ἰσχύος] Articulum Coraës e Codd. addidit.

P. 95. v. 24. ἐπιλάβοι] Reiskius malit ἐπιβάλοι, adsentiente Coraë. Vulgatum non mutem. Est i. q. ἐπιπτοι. Bene Interpres: postremo loco — sumebat. V. H. Stephanus Thes. c. 5569. C,

P. 95. v. 33. θριάμβους, καὶ ἐνταῦθα] Vulg. θριάμβους. ἐν-

ταῦθα —. Mutavi interpunctionem addidique καὶ elisum per extremam litteram vocis antecedentis. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 664. b. Scilicet quae hinc sequuntur omnia usque ad τοὺς ἔχοντας v. 37. item pendere a particula ὅτι v. 30., docent quae continuo addita leguntur p. 96, 1. *Taῦθ' ὁ Κάτων ἐνθυμούμενος.*

P. 95. v. 34. *Σαννιτῶν*] Sic scribendum esse Bryanus dum monuerat. Sed nemo ante me audiit monentem. Vulg. *Σαννιτῶν.*

P. 95. v. 35. χρυσίον, ὁ δ'] Vulg. χρυσίον. ὁ δ' —.

P. 95. v. 36. τοιοῦτον, αὐτῷ] Vulg. τοιοῦτον. αυτῷ —.

P. 96. v. 5. κομιδῆ] Vulg. κομιδῆ.

P. 96. v. 5. ὥν, Νεάργυ] Vulg. ὥν. Νεάργυ —.

P. 96. v. 7. ταῦτα] Coraës malit ταῦτα. Ego non item.

P. 96. v. 10. πρώτην] Post h. v. pone signum commatis.

P. 96. v. 37. πολλήν δὲ] Coraës de suo dedit. Recte. Vulg. πολλήν τε. Sic in Sophoclis Trachin. 1236. εοί τ' mutandum esse in εοί δ' dudum monui Meletem. Crit. p. 23.: nec muto sententiam, etsi probe gnarus subtilitatis nuperorum Tragici editorum. Rursus in Plutarchi Moral. T. I. p. 495. Wytt. scrib. μισθωτοῖς τε καὶ δούλοις —. et p. 505. αὐτῆς τε τῆς ψυχῆς —. Mirorque his locis non ausum esse Wyttenbachium, quod p. 171. ausus erat: ubique enim ut libri tacent, ita sensus encliticam flagitat. De confusione harum particularum v. mea in H. Stephani Thes. c. 9087. B., satis illa quidem copiosa, sed vel pluribus aucta exemplis nihil valitura contra argutias Criticorum Sophocleorum. Hi igitur per me licet etiam Plutarcheas sordes exosculentur. Ceterum quod Coraës culpat τὸ μῆκονθής τῆς τοῦ λόγου συναρτήσεως, περὶ ήν ἀμαρτάνειν πολλάκις τὸν Πλοταρχόν, vix probabis, si cogitaveris, quid intersit inter masculam Plutarchi eloquentiam calamistratamque Sophistarum orationem. Quos arbitror haec magis fuisse probaturos: *Κατελθών οὖν — τῶν συνηγορῶν, πλείους δ' ἔσχε διὰ τὸν Οὐαλέριον, ὡστε γειταρχίας τυχεῖν πρῶτον, εἶτα ταπεινότερον.* Plutarchus autem ut h. l. fecit, ita saepissime, ubi duo periodi membra per particulas μὲν et δὲ connectuntur, posterius membrum aliam inviam ita deflectit, ut quae in priori notio extiterat per novam in posteriori accedentem nonnihil deprimatur.

P. 97. v. 3. περὶ] Malim ἐπὶ, quod etiam Reiskio placuit.

P. 97. v. 8. *Σκηπίωνι*] Vulg. *Σκηπίωνι.* Sic etiam infra v. 17. 22. 26.

P. 97. v. 9. φθονεῖσθαι] ὑπὸ τοῦ Φαβίου. *"Επιθι τὰ ἄλλα-
ζοῦ (Μαξίμ. Φαβ. §. 25.) Πλουτάρχῳ εἰρημένα. CORAËS.* Scilicet T. I. p. 307, 5. Fabius τῷ δήμῳ διὰ φθόνον ἐδόκει τοῦ Σκηπίωνος εὐθυμεροῦστος ἐπιλαμβάνεσθαι. Quae si Reiskius memi-

misset, ad h. l. non scripsisset: „F. φθονεῖν in activo. *Fabio invidere.*“

P. 97. v. 10. παρ' οὐδὲν ἐκοιήσατο] I. q. παρ' οὐδὲν ξέτο. P. 97. v. 15. φάμενος] Al. φάσκων. Placet.

P. 97. v. 31. πολλὴ — ηὗξετο] Polybius III. 98. 8. τὴν δὲ γάριν αὐξήσειν ἔφη πολλαπλασίαν. Similia dat Apparat. ad Demosthen. T. I. p. 239. Scribendum autem esse arbitror: πολλὴ μὲν η ἀπὸ —. Nam talia nego recte carere articulo.

P. 97. v. 36. ἀφαλῆς] Al. εὐτελῆς. Quod mihi, ut Bryano, videtur praferendum.

P. 98. v. 13. φόρέσαι] Forma citerioris Graecitatis propria ideoque usurpata Grammaticis et Scholiastis. V. Scholia ad Philostr. Her. p. 600. 602. Boiss. Hinc descendit φόρεμα, de quo v. Lobeckius ad Phrynic. p. 250.

P. 98. v. 19. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. Minus recte.

P. 98. v. 20. πρίσθαι] Aoristi esse docet additum πώποτε.

P. 98. v. 26. πικράσκηται] veneat. πικράσκεσθαι, venale esse. Opponitur ὄνεισθαι, licitari.

P. 98. v. 28. μικρολογίαν] Vulg. σμικρολογίαν. Sed hos atticismos consecutari non est Plutarchum. V. p. 95, 24. 99, 24. 29.

P. 98. v. 30. Πλὴν τὸ τοῖς οἰκέταις —] Locus e praestantissimis Plutarchi. Qualia numero plurima qui legit ferreus sit, nisi tam humanum ingenium summo amore complectatur.

P. 99. v. 1. ὥσκει ἐκ πηγῆς — τῆς ἡμερότητος] Hic etiam vox interserta (ἀπορρέει) disiungit quae attractio arctissime iungi postulat.

P. 99. v. 2. χόνου] Al. χρόνου. Quod mihi perinde ut H. Stephano magis placet. Certum hoc exemplum istius confusonis Brunckius erat citaturus, si in promtu habuisse, cum scriberet notam ad Euripid. Bacch. 808.

P. 99. v. 5. τὸν Ἐκατόμπεδον] Alibi est generis neutrius. V. Anecd. Bekk. p. 247, 24. Plenius ὁ Ἐκατόμπεδος Παρθενῶν dicitur T. I. p. 259, 36.

P. 99. v. 25. γε] Referendum ad antecedens ἀντὶ κερμάτων μικρῶν, cuius causam enclitica disertius significat.

P. 99. v. 31. Τῆς — ἄλλης ἐγκρατείας — θαυμαστὸς] T. I. p. 170, 5. Θαυμαστὸς — δ ἀνηρ τῆς εὐσταθείας.

P. 100. v. 1. δαπάναις] Vulg. καὶ δαπάναις. Copulam Bryanus censuit delendam: Coraës delevit.

P. 100. v. 8. οὐδεμίας] Scr. οὐδεμιᾶς. — Mox v. 6. post ιομήν plene interpungendum et v. 10. scribendum Πωμαῖων. Tam socorditer mea caligantis describi typis, cuius specimina hypothetica olim corrigentis usque ad perniciem oculorum tantam diligentiam tot, saepe grati, interdum ingratissimi, conuoverunt?

P. 100. v. 14. ἔχειν] Proxime sequentia expendens malis ἔχων, si fidem habeas decreto veterum magistrorum, quod probarunt non proletarii recentiorum. V. Apparat. ad Demosthen. T. III. p. 122. Sed videndum ne Bernhardy Synt. I. Gr. p. 477. iure negaverit fidem haberi oportere. Atque etiam p. 122, 10. γενέσθαι mutandum foret in γενόμενος, si illi vera docuissent. — Mox post καταπληκτικὸς subdistingue.

P. 100. v. 16. ὁ σπερ ό Πλάτων] V. Sympos. p. 215. HSt.

P. 100. v. 18. δὲ] Cod. particulam omittit. Recte. Deleri etiam Coraēs iubet.

P. 100. v. 20. οἱ — Κάτωνος] Αἰνίτεται Κιμέρωνα· οὐτος γάρ ἔστιν ό Λυσία τὸν Κάτωνα παρεικάσας ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Περὶ τῶν ἐνδόξων ἀγητώνων ἡ Βρούτῳ (καφ. 16). CORAĒS.

P. 101. v. 19. μὴ πλανηθῶσιν] Ellipsis Coraēs agnoscit: plenam orationem esse aut ἵνα μὴ πλανηθῶσιν, aut φοβουμένονς μὴ πλανηθῶσιν: sic autem μὴ raro usurpari. Ego neque elliptici quidquam video et satis frequentem hunc usum particulae μὴ observavi.

P. 101. v. 19. καὶ] Reiskius de suo addidit. Non opus addi: omnia enim haec apophthegmatica per simplex δὲ connectuntur.

P. 101. v. 21. τοὺς] Bryanus malit τοῦ. Quod placet Mosero in Creuzeri Meletem. II. p. 48. vulgatum dicenti horridius. Ego nihil in eo quod horridum sit agnosco. Quin satis concinne sibi respondent τὸ ἄρχειν et τοὺς ἄρχειν ἀξίους.

P. 101. v. 26. ἐπιδεικνύμενος] Malim ἐπιδεικνύμενον. cum sibi monstraretur. Idem placuit Reiskio, sed aliter interpretanti.

P. 101. v. 28. Εὑμένονς] Sic primus Coraēs. Vulg. Εὐμενοῦς.

P. 101. v. 29. ὑπεδέξατο] Coraēs recepit e Cod. Vulg. ἀπεδέξατο. Quod velle revocassem.

P. 101. v. 33. [ο βασιλεὺς]] Uncis inclusi ut delendum: mirorque cuiquam placere potuisse. Ecquis enim monitus non agnoscat manum interpretis?

P. 101. v. 34. Οὐδένα δὲ —] Pendent haec ab antecedente εἰπεν. Notabilis autem haec rectae orationis mutatio in obliquam.

P. 102. v. 3. εὐ πράξας] I. q. εὐ ποιήσας. Lege iucundam Socratis de εὐπράξ/α disputationem ludentis colloquentem ambiguitate verbi in Xenophontis Memorab. III. 9. 14.

P. 102. v. 10. καρδίαν] Quomodo intelligendum sit docet oppositum μωρός v. 8. V. etiam v. 86. Plutarchus graece vertit latinum cor, unde descendunt de animo usurpata cordatus, exercors, vecors, recordia. Coraēs in adnotatione lectu perdigna apte comparavit graecum φρένες. Sed quod ait „τὸ καρδίαν τίνα σχέσιν ἔχει πρός τὸ μωρόν, οὐκ ἀν αἰδεῖη ὁ τῆς Ρωμαίων φωνῆς ἀπειρος“, non meminerat vir eximius graecam vocem,

etsi multo rarius, eodem sensu usurpari. Homerus Il. XXI. 441. τηκύτι, ὡς ἄνοον καρδίην ἔχει. Eodemque ducunt Pseudo-Hipocratica ab ipso Coraē citata. Indidem, opinor, repetendum quod Graeci proverbialiter dixerunt: Τὸ εὐ τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῆς γλώττης ἐστὶ τοῦ μεθύοντος. V. Plutarchus Moral. T. III. p. 31. Wytt.

P. 102. v. 11. ἐντευχθεὶς] Rarioris est usus. Recurrit in Moral. T. II. p. 131. extr. Wytt.

P. 102. v. 12. Σηκπίωνος] Vulg. Σκιπίωνος.

P. 102. v. 15. ὁ πράττωμεν] quod facere nos oporteat. Sic etiam ἐκκομισθῶι v. 17. intelligendum. V. Werferus in Act. Philolog. Monac. I. 2. p. 230. Herodoti aliquot locis hunc coniunctivum reddidi T. I. p. 430. Reiz. (a. 1825.). Sed multa suspensunt in scriptoribus graecis exempla, ubi hac in constructione coniunctivi optativis per librariorum negligentiam loco cedere coacti sunt.

P. 102. v. 22. ὕσκερ τὸς Ὀδυσσέα] eadem actum intemperie, qua Ulysses actus Cyclopis antrum intravisset. Haec una res comparationem absolvit. Itaque non dicam cum Coraē haec esse σκοτεινῶς ἐκπεφρασμένα.

P. 102. v. 24. τὸ πιλὸν — καὶ τὴν ζώνην] Salse perstringit τὰς ἐν Ἀγαλῷ τιμάς.

P. 102. v. 29. τὰς μὲν χεῖρας] ad rapiendum.

P. 102. v. 30. τὸν δὲ πόδας] ad fugiendum. Coraēs de instabili gradu pugnantis intelligit citans illud Tyrtaei: Ἄλλα τις εἰ διαβάς μενέτω, πολὺ ἀμφοτέροισι Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς —.

P. 102. v. 34. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Recte.

P. 103. v. 4. ἀδιαθετος] intestatus. Dio Chrysost. T. II. p. 281. R. eleganter de Socrate: ἐτελέντα γὰρ [add. ὁ] ἀνὴρ ἀδιαθετος τὴν τε σοφίαν καὶ τὰ χρήματα. Itaque haec adiectivi significatio, neglecta illa a nostris Lexicographis, non est propria scriptorum Byzantinorum et Neo-Graecorum. Quod cum Coraēs sibi persuasisset, in interpretando hoc loco, cuius sensus etiam Latinum Interpretem fugit, lapsus est. — V. 2. post ἀπόδοτον ponendum commatis signum.

P. 103. v. 14. ἥθος] Al. εἶδος. Quod irre praefert Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 167. apte citans T. I. p. 86, 9.

P. 104. v. 1. πέκωκεν ἢ βέβρωκε] βέβρωκεν ἢ πέκωκεν Moral. T. V. p. 490. Wytt.

P. 104. v. 5. φυλαργυρίας] Scr. φιλαργυρίας.

P. 104. v. 12. Σηκπίων] Vulg. Σκιπίων. Item v. 20. et 26.

P. 104. v. 14. ὑπολαβεῖν] Malim ἀπολαβεῖν. intercipere.

P. 104. v. 18. Λακεστανῶν] Vulgo Λακεντανῶν. Bryanus: „Scribe ex Lazio et Plinio Λακεστανῶν.“ Sic Coraēs.

P. 104. v. 35. ἀφ' ἐπέρας ἀρχῆς] πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς. *denuo exorsus.*

P. 105. v. 4. ὡς οὐδένα ἔτερον] Ὡφειλεν εἰπεῖν, ὡς οὐδεὶς ἔτερος. coraēs. Poterat sic scribere, non item debebat. De hoc attractionis schemate, cuius usus est creberrimus, v. not. ad p. 20, 9. Aliud eius exemplum videbis infra p. 114, 30.

P. 105. v. 5. Νικάτωρ] Sic Coraēs. Vulg. Νικάνωρ.

P. 105. v. 8. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Recte.

P. 105. v. 10. μηδὲν] Al. οὐδὲν. Quod si censeas praeferendum, memento Plutarchum altero abuti.

P. 105. v. 15. τὰ — πλεῖστα τῶν νεωτεριζόντων] Interpres: pleraque consilia res novas molientium. Malim: plerosque molientium res novas. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 235. s. In Herodoto II. 77. edi debuit τὰ σμικρὰ τῶν ὀρνίθων. Scholia in Epicteti Enchirid. c. 8. τὰ ὄδικώτατα τῶν ὀρνίθων, ad quod Heynus sine causa offendit. Simile autem Plutarcheo est Xenophonteam Cyrop. II. 2. 23. τὸ — πολὺ τῶν ἀνθρώπων.

P. 105. v. 16. Φλαμίνιος] Al. Φλαμινῖος. Quod Bryanus, Reiskius et Coraēs adsciverunt: mirorque me non adscivisse.

P. 105. v. 22. θεατῆς] αὐτῆς. — Statim v. 23. post ἔστιν pone commatis signum.

P. 105. v. 24. δυνηθεὶς ἀν] In Xenophontis Cyrop. V. 2. 30. nullus editorum, quod sciām, offendit ad ἔξελθοῦσαν δύναμιν. Scribendum ἔξελθοῦσαν ἀν δύναμιν. copias esse egressuras, non egressas.

P. 105. v. 30. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. Recte. — Mox v. 31. scr. ἔξεφερε.

P. 105. v. 34. φράξας] Al. ἐμφράξας. Placet.

P. 105. v. 36. προσβαλὼν] Coraēs e libris dedit. Vulg. προσβαλὼν. Reiskius minus recte προβαλὼν.

P. 106. v. 11. κολωνοῖς] Coraēs e conjectura dedit. Vulg. κοτίνοις. Quod cur tandem repudiemus? Visum intercipiebant tam oleastri quam colles altiores.

P. 106. v. 14. εὐσκόποντας κερατας] apices e longinquo conspicuos.

P. 106. v. 25. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Recte.

P. 106. v. 30. ἡ τάξις, ἡ παρασκευή] Sic Coraēs de suo dedit. Vulg. ἡ τάξις, ἡ παρασκευή.

P. 106. v. 31. ἀρπασμα] Al. ἀρπαγμα. V. Lobeckius ad Phrynic. p. 241.

P. 107. v. 2. αὐτοῦ] Coraēs malit αὐτῶν. Non opus. Recte Interpres ibi. — Mox v. 5. scr. τὴν.

P. 107. v. 7. ἐνεπίκυλασαν ἀπαντα] Al. κατεπίκυλασαν ἀπαντας. Non male.

P. 107. v. 22. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Recte.

P. 107. v. 37. *αἱ*] Reiskius de suo addidit —. Statim scr. *ἴλλογιμώταται*.

P. 108. v. 1. *τὸ*] Sic Reiskius e conjectura. Vulg. *τότε*.

P. 108. v. 4. *ἄλλους*] Coraës dedit e conjectura Bryani. Vulg. *ἄλλως*.

P. 108. v. 4. *Σκηπίωνα*] Vulg. *Σκιπίωνα*. Item infra v. 25. 27.

P. 108. v. 10. *ἀπολύσασθαι*] Interpres *solvere*. Hoc foret *ἀποτίσσαι*. Verte *diluere*.

P. 108. v. 12. *ἡτιμωκότι*] Perperam al. *ἡτιμηκότι*. Conf. variet. lection. ad Demosthen. p. 743, 21. 1030, 5. — Mox v. 14. scr. *χρῆ*.

P. 108. v. 23. *Σερονῖτον*] Primus Coraës e Cod. dedit. Vulg. *Σερονῖτιον*. Quod Reiskius mutavit in *Σεργίον*.

P. 108. v. 26. *διερισάμενος*] Reiskius de suo dedit *διερισάμενος*. „Verbum διερίζειν“ inquit „dubito an nullum sit.“ Vide mea in H. Stephani Thes. c. 3840. B.

P. 108. v. 27. *ἐκείνον*] Al. *ἐκείνη*. Quod probat Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 294. Ego genitivum probo.

P. 108. v. 32. *πολιτιας*] Vulg. *πολιτείας ἀπάσης*. Posterior verbum Coraës primus delevit, praeente, ut videtur, Codice. Conf. infra p. 163, 31.

P. 109. v. 26. *αὐτὸν*] Vulg. *αὐτὸν*.

P. 109. v. 30. *ἄρξοντας*] Coraës de suo dedit. Vulg. *ἄρχαντας*.

P. 110. v. 1. *τῆς συγκλήτον*] Sic Coraës ex Iunt. Vulg. *τῇ συγκλήτῳ*.

P. 110. v. 5. *Φλαμινίου*] Vulg. *Φλαμινίον*.

P. 110. v. 8. *αὐτὸν*] Vulg. *αὐτὸν*.

P. 110. v. 21. *παραστῆναι*] Coraës dedit e Codd. Vulg. *εἰσαγθῆναι*.

P. 110. v. 25. *ἐν τῷ — διαλόγῳ*] C. XII. (42.).

P. 110. v. 31. *κατέφυγε*] Coraës de suo dedit. Vulg. *κατέφευγε*. Hoc non repudiem, cum sequatur *ἐκέλευσεν*, quod Coraën non offendit.

P. 111. v. 3. *Μαρίλλιον*] Praestat *Μαρίλιον*.

P. 111. v. 6. *αὐτὸν*] Immo *αὐτὸν*.

P. 111. v. 8. *Σκηπίωνος*] Vulg. *Σκιπίωνος*. Item mox v. 11.

P. 111. v. 11. *Σκηπίωνι*] Post h. v. Codex addit *τεθηκότι*. Vere, ut opinor. Sic enim contumelia visa est gravior.

P. 111. v. 17. *ὑπεριμᾶσθαι*] Debetur Bryani conjecturæ. Vulg. *ὑποτιμᾶσθαι*. Al. *ἀποτιμᾶσθαι*. Quod verum puto.

P. 111. v. 19. *τοῖς χιλίοις*] Vulg. *πρὸς τοῖς χιλίοις*. Reiskius praepositionem uncis inclusit: Coraës expunxit. Nec deest expungentibus auctoritas librorum.

P. 111. v. 22. *ἀπαγορεύσωσιν*] Al. *ἀπαγορεύωσιν*. Placet.

P. 111. v. 27. *Ο δὴ καὶ μάλιστά φαε —*] V. Apparatus. ad

Demosthen. T. V. p. 400. Similiter structam periodum legimus supra p. 63, 8. ss., ad q. l. v. adscripta.

P. 112. v. 3. ὑπῆγον] F. ἀπῆγος.

P. 112. v. 7. δὲ] Reiskius malit γὰρ, assentiente Coraë. Mihi vulgatum satis placet.

P. 112. v. 10. παράξυνον] Coraës scribendum censet παράξυναν. Recte.

P. 112. v. 11. προσκαλέσασθαι] Al. προκαλέσασθαι. Quod Coraës praefert. Sed v. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 87. in.

P. 112. v. 28. ἔμου] Vulg. μον.

P. 112. v. 35. ἐπαριστερον] Γράφε βαρυτόνως ἐπαριστέρον. V. Lobeckius ad Phrynic. p. 259.

P. 113. v. 2. δὴ] Post δὴ Coraës inseruit καὶ. Nolle faturum. Quae quidem ceterorum testimonio confirmantur.

P. 113. v. 11. γενναίας] εὐγενεῖς.

P. 113. v. 16. οὐδὲν ἄλλο] Conf. p. 116, 36. ss.

P. 113. v. 22. μασθῷ] Rarior haec forma recurrit T. III, p. 167, 29. V. mea in H. Stephani Thes. c. 5892. C.

P. 113. v. 32. ψύχος] Scr. ψῦχος.

P. 113. v. 87. αἰσχρα] Coraës e Cod. dedit. Vulg. αἰσχιστα.

P. 114. v. 7. [καλὸν ἔργον]] Ut delendum Reiskius uncis, Coraës asteriscis notavit. Prior: „Duo vocabula καλὸν ἔργον videntur — pone μαθόντας [v. 5.] inserenda esse.“ Posterior: „Ἀναγνώστον προσγραφὴ ἵκετε εἰναι ἐπισημαίνομένον καὶ ἔγκρινοντος τὸ περὶ τῆς τοῦ παιδὸς πλάσεως, ὥσπερ ἂν εἴ καὶ ἐπεφώνει, Καλὸν ἔργον ἐπραττει, Κάτων, εἰς ἀρετὴν πλάττων τὸν νιόν.“ Mihi quoque videtur προσγραφὴ ἀναγνώστον. Sed adscriptum esse suspicor proxime antecedentibus ut acerbum sarcasmum.

P. 114. v. 15. ἔξοισθόντος] Sic Reiskius correxit vulg. ἔξοισθέντος. — Statim scr. τρέπεται.

P. 114. v. 18. διαφωτίσας τὸν τόπον] Interpres: *quum locum vacuum fecisset.* T. I. p. 432, 32. τόπον ἔρημον καὶ γυμνὺν κατασχόντες.

P. 114. v. 20. κατασεωρευμένων] Reiskius de suo dedit κατασεωρευμένον. Non probo. Multum differt quod l. c. v. 34. legitur κεκρυμμένον.

P. 114. v. 25. Σκηνίσανος] Vulg. Σκικίσανος.

P. 114. v. 33. ἀπεκρίνετο] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀπεκρίνατο.

P. 115. v. 9. σκευάσαντας] Proprie dicitur de cibis parandis. Galenus T. VI. p. 156. ed. Lips. σκευάζει γὰρ ὁ μάγειρος ἡ τεῦτλον ἡ φακῆν ἡ πτισάνην ἄλλοτε ἄλλοιως, οὐτε τὸ σκευαζόμενον ὅποιον τι τῇ δύναμίν ἔστιν ἐπιστάμενος, οὐθ' ἡτις τῶν σκευα-

αὐτὸν βελτίστην. Infra p. 119, 14. περὶ πλανούντων σκενασίας. V. Appendix ad Bastii Epistol. Critic. p. 52.

P. 115. v. 11. ἐργάσθαι] Vulg. *erigāsθai*.

P. 115. v. 17. ἔργατησιαν χώραν] Videtur esse terra quaestuosa, quae cum nihil sumptuum poscat ad colendum, quemadmodum agri, tamen est in reditu.

P. 115. v. 30. ὅσην — ὑπολυγέζομενος] Locum hunc non intelligo. REISKIUS. Intellexit Interpres sic vertens: *quanto maximo pretio licitatus alius fuerat, acceptum referens. den von einem andern gebotenen höchsten Preis dem Verkäufer als seinem Schuldner in Gegenrechnung bringend.*

P. 116. v. 2. φιλόσοφον] Coraës scribendum censet φιλόσοφος. Mihi quidem non displicet vulgatum.

P. 116. v. 15. ἡρεσε] Coraës de suo dedit ἡρεσις. Placet.

P. 117. v. 4. παρὰ Μίνῳ] Primus Coraës e Cod. addidit.

P. 117. v. 7. προμαντεύων] Perrarus usus activi: ut Reiskius usurpatum legere non meminerit. Item activum simplicis raro legitur. Videnturque haec propria esse Graecitatis citioris. De simplicis activo v. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 493. s. et Locella ad Xenophont. Ephes. p. 268.

P. 117. v. 10. ἥρθη] Coraës ἥρθη.

P. 117. v. 15. μεγάλον] Coraës addidit e Codd.

P. 117. v. 19. καὶ] Vulg. καὶ τοῖς. Articulum Reiskius uncis inclusit, Coraës expünxit.

P. 117. v. 33. Συηπίωνος] Vulg. Συιπίωνος.

P. 117. v. 34. αὐτὸν] Vulg. αυτὸν. Recte.

P. 118. v. 1. δὲ] Al. δέ πως. Placet.

P. 118. v. 5. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Recte.

P. 118. v. 9. μὲν] Tubingensis vitium transiit in Lipsiensea.

Scr. μὴν.

P. 118. v. 10. δυσχεραίνοιτο] Vulg. μὴ δυσχεραίνοιτο. Coraës particulam delevit. Malim deletam post εἰ.

P. 118. v. 18. σκονδῆ] Scr. σκονδῆ.

P. 118. v. 29. Ἰσφῶντα] Vulg. Ἰσφῶντα. ὅ etiam Coraës praefert.

P. 118. v. 29. Θεσσαλὸν] Analogia scribi poscit Θέσσαλον. Sed nomen hoc proprium nusquam videre memini proparoxytonon.

P. 119. v. 1. Συηπίων] Vulg. Συιπίων.

P. 119. v. 2. αὐτοῦ] Vulg. αυτοῦ. Recte.

P. 119. v. 4. ἔπεισε] Scribendum puto ἔπειθε.

P. 119. v. 14. σκενασίας] Al. ἐργασίας. Quod est interpretationum. V. not. ad p. 115, 9.

P. 119. v. 22. ἐντετυγμάτι] Dedi e Cod. Vulg. συντετυγμάτι.

P. 119. v. 29. Συηπίωνος] Vulg. Συιπίωνος. Item v. 34.

P. 119. v. 36. *χολουθέντες*] Immo *χολουσθέντες*. Quod etiam Reiskio placet. Videturque sic corrigendum, quoties hoc participium, quod passim fit, sine σ scriptum legitur.

P. 120. v. 2. *πολεμιστηρίου*] Reiskius sine causa maluit *πολεμιστηρίας*.

P. 120. v. 11. *πολέμων*] Al. *πολεμεῖν*. Quod priores adsciverunt. Nec mihi displacebit.

P. 120. v. 11. *προσανακινεῖσθαι*] Coraēs dedit e Codd. Vulg. *προσανακινεῖσθαι*. Praeterea nihil novandum. Bellum enim gestum cum Masinissa, qui esset amicus sociusque Romanorum, recte dicitur *προσανακινησίς* belli cum Romanis gerendi.

P. 120. v. 14. *περιμένοντος*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *περιμένοντας*.

P. 120. v. 16. *ἀναβαλλόμενον*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *ἀναβαλλόμενον*. Quod Corsēs revocavit. Nolle factum.

P. 120. v. 20. *ον*] F. ὅτου. REISKIUS. Vulgatum tuetur Löbeckius ad Phrynic. p. 374.

P. 120. v. 22. *Σκηπίων*] Vulg. *Σκηπίων*.

P. 120. v. 27. *δέψει*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *δέψει*. Quod tuetur Iacobsius Ind. ad Animadvers. in Athen. p. 383. a. Mihi nostrum magis placet. Sermo enim est, opinor, de rebus factis, non de futuris.

P. 120. v. 34. *καὶ κεκολασμένην*] Copulam Coraēs e Codd. addidit. Nolle factum. *nunc vero etiam sobriam, quod malis castigata esset*.

P. 120. v. 35. *ἀκαφορὰς*] *remedia*. V. quae scripsi ad Personi Orest. 408. p. 45. ed. tert. Lips., ubi quod Heathium notavi *ἀκαφορὰ* vertentem *remedium*, nunc *ἀνατιθεματι*.

P. 120. v. 36. *ἀντοῖς*] Minus recte vulg. *ἀντοῖς*.

P. 120. v. 36. *ἀπολικόντας*] Coraēs malit *ἀπολείποντας*. Non assentior.

P. 121. v. 7. *Oīos — ἀτεσσονσιν*] Homerus Odyss. X. 495.

P. 121. v. 9. *Σκηπίων*] Vulg. *Σκηπίων*.

P. 121. v. 10. *παρωνύμιον*] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. *παρώνυμον*. V. p. 118, 30.

P. 122. v. 11. *τότε*] Post h. v. Coraēs e Reiskii conjectura inseruit τό. V. not. sequi.

P. 122. v. 11. *πεντακοσιομεδίμνων*] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. *πεντακοσίων μεδίμνων*. Recte, ut opinor. Scilicet videndum ne Plutarchus non scripsisset nisi haec: τὸ γάρ μέγιστον ἦν τείμημα τότε πεντακοσίων μεδίμνων, τὸ δὲ δεύτερον τριακοσίων, ἔσχατον δὲ καὶ τρίτον διακοσίων. Classum enim solum censum, non item nomina, oportebat commemorari. Quae nomina suspicor e margine, ubi diligens Plutarchi lector adscri-

pserat, in textum ita irrepsisse, ut constructionem verborum facerent impeditiorem. Qui autem probet tam scabram credo fore neminem.

P. 122. v. 19. νομάς] διανομάς.

P. 122. v. 23. πέντε — ταλάντων] Al. πέντε γάρ ήμιταλάντων. Per placet. Probat etiam Coraës. V. T. I. p. 202, 21. ss.

P. 122. v. 24. Σηκπίωνας] Vulg. Συκίωνας.

P. 122. v. 25. Σερονίους] Sic correxit Coraës vulg. Σερονίους. Al. Σερβίους. Quod eodem redit.

P. 122. v. 25. Φλαμινίους] Vulg. Φλαμινίους.

P. 123. v. 2. δεύτερος — δεύτερος] cum uno collega. T. III. p. 58, 35. δεύτερον αἰρεῖσθαι Πομπήιον. Ibid. p. 400, 29. ἐβασίλευσε δὲ τῷ μὲν ἔργῳ μόνος, τῷ δὲ ὄνόματι δεύτερος. V. Apparat. ad Demosthen. T. I. p. 812.

P. 123. v. 4. ὑπερβαλόμενος] Reiskius de suo dedit. Vulg. ὑπερβαλλόμενος.

P. 123. v. 6. Μίλτιάδης] Post h. v. Coraës inseruit μὲν ε conjectura Reiskii. Non opus.

P. 123. v. 8. φῆσιν Ἡρόδοτος] IX. 64. Vides Plutarchum nihil dubitare uti testimonio Herodoti.

P. 123. v. 9. Σωφράναι] Vulg. Σωφράναι.

P. 123. v. 14. μεγάλας — κλεισιάδας] V. T. I. p. 319, 33. s.

P. 123. v. 19. αὐθις] postea.

P. 123. v. 19. Σηκπίωνι] Vulg. Συκίωνι.

P. 123. v. 20. Περὶ δὲ τὴν πολιτείαν] Al. τὰ δὲ περὶ τὴν πολιτείαν. Placet.

P. 123. v. 25. Πλείστας] Scr. πλείστας.

P. 123. v. 26. τοῦ βίου] τοῦ πολιτικοῦ βίου. Bryano magis placuit τὸν βίον per appositionem, ut δργανον τὸν λόγον. Quam conjecturam nollem Coraës probasset. De sola enim Catonis facundia Plutarchus loquitur. Adde quod v. 27. sequitur ώ, non οἶς.

P. 123. v. 32. μὲν δῆ] Translatum indicat ad novum comparationis articulum.

P. 123. v. 36. βίοις] facultatibus. V. p. 124, 10.

P. 123. v. 36. εὐθενούντων] Al. εὐσθενούντων. Placet: nam antecedit φάννυται.

P. 123. v. 37. ἀργύριον, — χρυσὸν] Scribam aut ἀργυρον, — χρυσὸν aut ἀργύριον, — χρυσίον. V. not. ad p. 70, 4.

P. 124. v. 1. διεφθαρμένον — ειδήρον] Bryanus malit διεφθαρμένον — ειδήρον. Non opus.

P. 124. v. 4. εὐπορήσουσι] Vulg. εύπορήσωσι. Quod debuit servari.

P. 124. v. 11. ὅντλεξάμενος] Al. συνταξάμενος. Placet. V. p. 119, 7. 9. 13.

P. 124. v. 16: λειποδόρηκεν] O. et D. 309.

P. 124. v. 17. Ἐργον — ὁῖστοι.] Odys. XIV. 222. ss.

P. 124. v. 27. ταφὴν — καταλιπέσθαι] ἐντάφια καταλιπόντες
p. 92, 14.

P. 124. v. 32. ἀγνοτικούς — πίνακας] V. p. 92, 32. ss.

P. 124. v. 36. τοῦτο] τὸ Ἀριστείδη τὴν πενίαν ὄνειδίζειν.

P. 124. v. 36. ἔχει;] ἔχει. Coraës, errore, ut opinor, typothetae. Nam hanc esse interrogationem satis appetat.

P. 125. v. 4. Οὐ γάρ ἔστι —] Coraës putat imitando expressa esse e Demosthenicis p. 173, 22. ss.: ego non item.

P. 125. v. 6. ἀλλ' αὐτάρκεια] Reiskius malit ἀλλ' ἡ αὐτάρκεια, assentiente Coraë. Ego articulum non requiro.

P. 125. v. 15. τῇ παρασκευῇ] Sic Reiskius e conjectura. Vulg. τῇς παρασκευῆς, sic ut iungatur antecedentibus.

P. 126. v. 1. ὡς μεγάλοις πράγμασι] H. e. τοῖς τῶν Ρωμαίων πράγμασιν ἥδη οὖσι μεγάλοις.

P. 126. v. 16. οὐ μικρὸν — ἐφόδιον] Μέγα δ' εἰς πολιτείαν ἐφόδιον — p. 125, 6.

P. 126. v. 21. Σκηνίων] Vulg. Σκηνίωνι.

P. 126. v. 23. ἦ] Coraës de suo dedit. Vulg. ἦ. Al. ἐν ἦ. Hoc satis placet.

P. 126. v. 27. Ἡν τοίνυν —] Porro quam —.

P. 126. v. 31. τοσοῦτον] τηλεκοῦτον.

P. 128. v. 1. Κλέανδρος] Coraës dedit e Codd. Vulg. Καίσανδρος.

P. 128. v. 4. Κραῦγιν] Sic primus Coraës. Libri vitiouse dant Κραῦσιν.

P. 128. v. 6. τῇ ἀμοιβῇν τῇς φιλοξενίας] V. not. ad T. I. p. 11, 8.

P. 128. v. 11. Δημοφάνης] Al. Μεγαλοφάνης. Quod verum videtur.

P. 128. v. 17. Σικυώνιον] Γραπτέον οἶμαι Σικυωνίων. CORAËS. Assentior.

P. 128. v. 20. Οὗτοι] De meo dedi. Vulg. Αὕτοι. Quod si tenendum censes, scribe cum articulo Οἱ αὐτοὶ. Atque hoc nunc malim.

P. 128. v. 22. ἀπεργασόμενοι] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀπεργασάμενοι.

P. 129. v. 3. δι' εὐκολίαν — αὐτοῦ] Intellige de simplicitate morum, non vestium.

P. 129. v. 8. προδρόμων] Al. πρόδρομον. Placet. Placuit etiam Hessio Observat. in V. Timoleont. p. 22.

P. 129. v. 10. ἔνος] Ἐπὶ τοῦ ἔνοδόχον ἀδε. CORAËS.

P. 129. v. 11. Φιλοκοίμην] Al. ὁ Φιλοκοίμην. Placet.

P. 129. v. 15. στενώτερος] Al. στενότερος. Quod vitiosum non dicam. V. not. ad p. 134, 33.

P. 129. v. 18. εὐπόρειο] Al. εὐπορεῖτο. Non male.

P. 129. v. 22. τὸ] Post h. v. Coraës de suo inseruit μὲν, quod hoc quidem loco non gravatim amplector.

P. 129. v. 25. ἔμμενειν] In locutione ἔμμενειν τινὶ vestigia quaedam Platonici coloris mihi deprehendisse videor. BÄHRIUS. locans, opinor, Bährius haec adnotavit. Siu scripsit serio, caveat ne quis procacior, quales nostrorum iuvenum sunt plurimi, etiam in proximis, οὐ δυνάμενος —, coloris aliquid Platonici inesse cavilletur.

P. 129. v. 29. ὄπλομαχῶν καὶ ἵππεύων] Coraës de suo dedit. Vulg. ὄπλομαχῶν καὶ ἵππεύειν. Quod tuentur Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 161. 3. p. 302. et Bährius. Participia probat Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 22. Infinitivos si oportet teneri, post προθύμως inserendum est ὡς. ὄπλομαχεῖν et ἵππεύειν iunguntur etiam p. 113, 31.

P. 129. v. 29. εὐφυῶς] Malim εὐφυῆς. Necdum enim Philopoemen τὴν πάλην didicerat.

P. 129. v. 35. τῶν μὲν] ἀδηλητικῶν σωμάτων.

P. 130. v. 2. τὰ δὲ] στρατιωτικὰ σώματα.

P. 130. v. 3. προσήκειν] Reiskius de suo dedit. Vulg. προσῆκον. Quod Coraës iure revocavit. Nam qui Reiskium fugit nexus constructionis participialis per infinitivum dissolvitur: τῶν μὲν — αὐξόντων τα καὶ διαφυλαττόντων —, τὰ δὲ — προσῆκον —. Atque scriptum legeremus προσήκοντος, si idioma syntaxis graecae talia πλαιγίας οὐ pateretur.

P. 130. v. 7. ἐξέβαλεν] Coraës de suo dedit, lectore non monito. Vulg. ἐξέβαλλεν. Hoc Bährius revocavit. Recte: neque enim res fieri potuit uno impetu, sed pluribus deinceps ἀτίμως καὶ προπηλακισμοῖς. Quod nisi esset, imperfectum in aoristum oporteret mutari vel invitissimis libris: nam librorum nulla est auctoritas ad tuenda quae temporum ratio condemanat. Hoc Coraës, qui non est e mancipliis Codicum, probe intellexit: quanquam vir eximius, ut fieri solet in festinando, passim lapsus est. Conf. not. ad p. 137, 31.

P. 130. v. 10. σολιτικαῖς] solorum Megalopolitanum.

P. 130. v. 12. ὑστερον] Dedi de meo. Maluit etiam Reiskius. Vulg. ὑστερον. Quod miror Coraën revocasse.

P. 130. v. 16. τὸ δεῖκνον] Coraës articulum vulgo omissum addidit e libris.

P. 130. v. 20. αὐθις — ἀπήει] urbem repetebat.

P. 130. v. 20. πόλιν] Coraës de suo dedit τὴν πόλιν. Articulo non egemus.

P. 130. v. 24. δικαιοτάτῳ] Coraës de suo dedit δικαιοτάτου.
Mihi dativus satis probatur.

P. 130. v. 26. τῷν] Reiskius de suo dedit. Vulg. τῶν.

P. 130. v. 29. ταῖς] Reiskius transposuit post ἐνόμιγε. Non opus. αἱ πρὸς ἀνδρείαν φαντασίαι sunt imagines, quae ad fortitudinem (gignendam alendamque) referuntur.

P. 130. v. 30. Τῶν δ' ἄλλων—μάλιστα] Idiomatica graecæ syntaxis locutio, absurda illa, si reseces ad vivum, sed usu, qui tyrannus est, ita trita, ut adsuetis non amplius videatur absurdæ. V. mea in H. Stephani Thes. c. 1841. C.

P. 130. v. 33. καταστρέψειν] Interpres debere tendere. Subaudiit igitur δεῖν: qui etiam nunc per vulgatus est error. Nusquam enim potest omitti δεῖν: quippe tali ellipsi ratio adversatur. Plutarchus autem h. l. dicit, non quid fieri debeat, sed quid fiat.

P. 131. v. 4. ὁ] De meo addidi.

P. 131. v. 12. οὐ κατίσχυσεν] Al. οὐκ ἔσχυσεν. Simplex legitur in eiusdem rei narratione T. III. p. 352, 5. Mosero in Creuzeri Meletem. II. p. 40. scribendum videtur οὐκέτ' ἔσχυσεν. Qui quod ait vix quemquam fore, qui vulgatum pro sano habeat, nam verbum κατίσχυω non videri posse infinitivo iungi, dupliciter fallitur. Etenim nec mihi displicet compositum et constructio illa bene graeca est. Diodorus Sicul. XVIII. 45. οὐδὲ ἔκταξαι καλῶς τὴν φάλαγγα κατίσχυσαν.

P. 131. v. 24. φυλάξῃ] Al. φυλάξει. Placet.

P. 131. v. 36. αὐτοῖς] equitibus. Praestat autem sic interpungi: — καὶ μαχίμοις, εἴρητο δ' αὐτοῖς —.

P. 132. v. 1. διαπεπταμένη] Quod Hessio Observat. in V. Timoleont. p. 22. placuit διαπεπταμένη, cave probes.

P. 132. v. 5. γενόμενον] Vulg. γινόμενον. Quod servatum mallem. Restituitque Bährius.

P. 132. v. 17. προσμίξαι] Scr. προσμῖξαι.

P. 132. v. 17. τάχος] Vulg. τὸ τάχος. Articulum Coraës delavit. Neque habent Bährii. Codd.

P. 132. v. 22. ἐν] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. F. ἐν.

P. 132. v. 29. τῇ παραβάσει] Perperam Interpres incessu. Quid sit docent proxime sequentia, τῇ παραβάσει τῶν σκαλῶν, cruribus alterne motis. Mirabiliter nuperus editor: „cum eundo saepius atque redeundo, discursando mutuaque pedum iactatione medium fregisset faculum.“ Bonum factum, quod medici talia non legunt. Quam acerbe mordaciterque illi rident philologos!

P. 132. v. 34. ἀπεκειράτο] Probabat rem Antigonus, sed videri volebat improbare, quo certius disceret, quis auctor fuisset tam egregii facinoris.

P. 132. v. 37. μειρακίον] Atqui triginta amplius annos natus erat. V. p. 131, 8. Scilicet de Philopoemene Macedones nihil dum audiverant, nedum aetatem eius cognitam haberent. Ne igitur putas virum tot annos natum dici posse μειράκιον: quae nuper editoris videtur opinio esse.

P. 133. v. 11. ποικίλοις] In laudem dictum est: intelliguntque Cretensium σοφίσματα bellica, de quibus infra p. 139, 24. Itaque hoc de infamia versutiae Creticae intelligi potuisse summopere miror.

P. 133. v. 15. φωνήλοις — ἵππαροιοις] Xenophon Cyrop. I. 4. 19. ἐξ πονηρῶν ἵππαριων. ubi res Schneidero cessit satis infeliciter.

P. 133. v. 15. συμβαίνοις τῷ] Vulg. συμβαίνοιτο. Reiskius: „F. συμβαίνοις in activo, aut συμβαίνοις τῷ enclitice.“ Hoc Coraēs adscivit. Illud mihi placet: sic enim Codd. nuper collati.

P. 133. v. 29. ἐπιστροφὰς καὶ κλίσεις] Al. καὶ περισπασμοὺς καὶ κλίσεις. Plutarchum suspicor haec sola scripsisse: ἐλαφροὺς καὶ οὔεῖς πρός τας κατ' οὐλαμὸν καὶ τὰς καθ' ἵππον ἐπιστροφὰς καὶ περισπασμοὺς καὶ κλίσεις ἀπειργάσατο —. Vulgatum concoquat qui potest.

P. 134. v. 14. τυραννικῶν] Scribendum puto τυράννων.

P. 134. v. 33. εὐπατέσι] Al. εὐταλέσι. Quod Coraēs adscivit. Nolle factum. expeditis.

P. 134. v. 33. στενωτέροις] Al. στενοτέροις. V. not. ad p. 129, 15.

P. 134. v. 37. σχῆματος εἰς σκεῖδαν] Interpretamentum antecedentis τάξεως: qualia priorum interpretamenta Plutarchus saepe subiungit. V. not. ad p. 132, 29.

P. 135. v. 1. προβολὴν] τῶν σαρισσῶν.

P. 135. v. 22. κράνη καὶ πτερά] V. T. III. p. 124, 19.

P. 135. v. 23. καὶ χιτώνων — διηγθισμένων] Retrahenda haec puto in v. 21. post χαλινῶν: ut etiam χαλινῶν ad διηγθισμένων referatur. Passim vidimus in Plutarcheis seriem verborum misteri luxatam per culpam librariorum, qui omissa marginique adscripta in textum loco non suo intulissent.

P. 135. v. 25. τὴν] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum. Ego non deleam: iungenda sunt enim παρακαλοῦσαι τὴν ὁρμήν.

P. 135. v. 25. ἔποις] Bryano placet ἔνεποις. Quod nolle Coraēs receperisset.

P. 135. v. 30. Ὁμηρος] II. XIX. 12. ss.

P. 136. v. 5. τὸν] Reiskius de suo dedit. Vulg. τῶν.

P. 136. v. 17. κομιδὴν] Vulg. κομιδὴ.

P. 136. v. 27. παντακασιν] Coraēs παντάκασι.

P. 136. v. 34. θηρίω — τρεπομένῳ] Reiskius de suo dedit.

Vulg. θηρίων — τρεπομένων.

P. 137. v. 7. πρὸ τοῦ σώματος] Machanidae. Ideo Philopoe-men, equo suo non nihil deflexo, Machanidae latus transfixit.

P. 137. v. 21. ταῖς ἡλεῖαις] Interpres de aetate intelligit. Ego de statura intelligo. — Statim scr. δὲ.

P. 137. v. 26. τεύχῳ] Al. τεύχων. Placet.

P. 137. v. 31. γινομένων] Coraës de suo dedit. Recte: ad-huc enim ἔγινοτο, necdum ἔγένοντο, quemadmodum adhuc ἀνέλαμβανον, necdum ἀνέλαβον. Talia subtiliter iudicanda nec componenda, ut fit, cum dissimillimis: multoque minus his in formis, quarum confusione nihil est frequentius, abutendum auctoritate librorum, cui qui sapit ubique praeferet auctorita-tem rationis. Vulg. γενομένων.

P. 137. v. 33. φέρωσι] Coraës φέρωσιν.

P. 138. v. 4. ἐκ ποδῶν] Sic Coraës. Vulg. ἐκκοδὼν. Quod ego Bähriusque revocare debebamus.

P. 138. v. 5. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Recte.

P. 138. v. 8. Ἔλληνας] Scr. τοὺς Ἔλληνας.

P. 138. v. 16. ἔπειθε] Scribendum puto ἔπεισε. Quis enim dubitet Philopoemenem nihil non tentasse, ut Lysippum ad opem Messeniis ferendam perpelleret? Itaque ἔπειθε μὲν, ἀλλ' οὐκ ἔπεισεν.

P. 138. v. 17. κομιδῇ] Vulg. κομιδῇ.

P. 139. v. 3. χρῆμα] Al. κτῆμα. Vere. Recte enim dicitur κτῆμα ἐν χρήσει ἔχειν: non recte dicitur χρῆμα ἐν χρήσει ἔχειν.

P. 139. v. 5. τῷ — φηθέντι] Coraës e Cod. dedit. Vulg. τῷ — φηθὲν. Quod nollem Bährius revocasset.

P. 139. v. 13. Ἀρισταίνετον] Al. Ἀρισταῖον. Quod Bährius adscivit.

P. 139. v. 20. συγκαταστασίας] Quomodo intelligi oporteat, docet Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 488.

P. 139. v. 20. ἐπὶ τῷ Ἀχαιῶν] iudicibus Achaeis. V. Vig-e-riana mea p. 859.

P. 139. v. 23. τὸ Κρητικὸν ἥθος] Pervellem Bährius super-sedisset adscribere quae adscripsit, v. c. Κρῆτες ἀεὶ φεύσταις η. τ. 1. Quae enim hic memorantur, non dedecori sunt belli-gerantibus, sed in primis laudi ducuntur. Quapropter Philopoe-men, ut Plutarchus mox ait, ἐπὶ τούτοις θαυμασθεὶς καὶ λαμ-πρὸς εἰς Πελοπόννησον ἀνεκούσθη.

P. 139. v. 27. λαμπρὸς] Reiskius de suo dedit. Vulg. λαμπρᾶς.

P. 139. v. 27. παρὰ] Coraës dedit e conjectura Bryani. Vulg. περὶ.

P. 139. v. 31. παραβαλόμενος] Reiskius de suo dedit. Recte. Vulg. παραβαλόμενος. Quod Bährius revocavit hic etiam libro-rum auctoritatem praeferens temporum rationi.

P. 139. v. 32. τῆς — ἀρετῆς καὶ τῆς δόξης] V. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 561. T. V. p. 603.

P. 139. v. 32. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 139. v. 36. κατὰ Πλάτωνα] De Legg. IV. p. 706. med. HSt.

P. 140. v. 3. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 140. v. 9. πολίτας] Codd. nuper collati πλέοντας. Quod Bährius iure adscivit. Iam Reiskio, coniectori saepe felicissimo, in mentem venerat ἐμπλέοντας.

P. 140. v. 10. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 140. v. 18. γεγονότων] Subaudi αὐτῶν. inconvenientius enim ad τόπων referatur. REISKIUS. Non probo. τόποι γεγονότες ὑποχείριοι τοῖς πολεμίοις, von den Feinden besetzte Oerter. Quanquam hic usus adiectivi ὑποχείριος rarer est.

P. 140. v. 21. τέχνης] Reiskius de suo dedit. Vulg. τέχνην. Quod Bährius revocavit. Non placet.

P. 141. v. 4. ὑπερβάλλειν οὐ παρὰ μικρὸν] Haec iungenda. Interpres: non parum superare —.

P. 141. v. 10. τοὺς δὲ συμπεισας] Concinnius erat τῶν δὲ παιδέντων. Nec tamen structurae mutatio orationem facit inconcinnam.

P. 141. v. 20. καθαρῶς] Debetur certae coniecturae H. Stephani. manifesto. Vulg. καθαρός. Quod Bährius revocavit.

P. 141. v. 23. προεβάλοντο] Bährius e Codd. dedit προεβάλλοντο. Placet.

P. 141. v. 29. φύετο] Vulg. ὡς φύετο. Particulam primus Coraës delevit. Delendam esse dudum monuerat Bryanus: carentque ea Codd. Bährii.

P. 141. v. 30. ταῦτα ἔπαθεν] Coraës ταῦταν ἔπαθε. ταῦτα etiam Bährius e Codd. adscivit.

P. 141. v. 33. τοὺς φίλους καὶ ἀγαθοὺς] Coraës malit τοὺς καλοὺς καγαθοὺς. Sed τοῖς φίλοις statim opponuntur οἱ τὴν πόλιν — καταστασιάζοντες.

P. 142. v. 2. μὲν] Reiskius malit μὲν οὖν. Cave assentiaris. Quoties enim tales formulae (οὗτῳ μὲν —, ταῦτα μὲν —, etc.) argumentum concludunt, particula μὲν nunquam habet comitem οὖν.

P. 142. v. 19. τὸ κοινὸν] τῶν Ἀχαιῶν.

P. 142. v. 21. τοὺς — φυγάδας] Al. τὰς — φυγὰς. Quod Coraës neque improbat in adnotatione ad h. l. et unice probat in Cur. Secund. T. VI. p. 481. Idem mihi placere obiter monui in Astii Addend. ad Platon. Leg. p. 618. Probavit etiam Hes- sius Observat. in V. Timoleont. p. 22. recepitque Bährius.

P. 142. v. 26. ἀποδεδειγμένοις] Cod. addit πάλαι. Satis significanter: ut assensurus sim, si quis recipiendum censeat.

P. 142. v. 26. μετόχισεν] Coraës de suo dedit. Vulg. μετό-

κιζεν. Recte: nam sequitur ἀπάγων, Nisi forte ἀκαγαγὼν scribi placeat: quod Coraën non dedissem miror.

P. 142. v. 30. *Μεγαλοκόλει*] Al. *Μεγάλη πόλει*. V. Lobeckii Parerga ad Phrynic. p. 604. s.

P. 142. v. 30. *Ἐμπιπλάμενος*] Est impletus, satiatus. BÄHRIUS. Hoc foret *Ἐμπλησθεῖς*.

P. 142. v. 31. *πεπραχόσιν*] De meo dedi. Vulg. *πεπραχόσιν*. Harum formarum in libris tam frequens est confusio, ut non videatur delinquere qui rectam rationem sequendam censeat.

P. 142. v. 34. *παῖδας*] Cod. addit *αὐτῶν*. Placet.

P. 142. v. 36. *φρονήσαντας*] Coraës dedit, ut ait, de suo. Sed idem dat Cod. Vulg. *φρονήσαντας*.

P. 142. v. 37. *νεῦρα — ἔκτεμεῖν*] V. Interpret. ad Gregor. Corinth. p. 53.

P. 143. v. 8. *γάμετῶν*] De meo dedi. Quod, si quid aliud, temere a me factum est: tales enim non describuntur Antiochi mores, ut nuptis innuptisque illusisse dici possit. Vulg. *γάμων*. Ilaizingero in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 178. placet *γάμουν*. Malim *γάμουν*. V. Appianus T. I. p. 558. ed. Lips. et Athenaeus p. 973. ed. Lips.

P. 143. v. 9. *οὐ καθ' ὅραν*] Bene Interpres *praeter actatem suam*. V. infra p. 162, 11. s.

P. 143. v. 17. *δημαγωγῶν*] Post h. v. pone signum commatis.

P. 143. v. 23. *Ἄρισταινέτον*] *Ἄρισταίν* Bährius dedit.

P. 143. v. 26. *ἐναντιούσθαι*] Subaudiendum *τοῖς Ρωμαίοις*. BÄHRIUS. Atqui statim sequitur *ἔκεινοις*.

P. 143. v. 26. *ἀχαριστεῖν*] Coraës interpretatur *ἀπειθεῖν*. Sed plus significatur. Romanorum adulator Achaeos vetabat quidquam committere, quod ingratum erga illos animum proderet. — Mox v. 29. scr. tū.

P. 144. v. 5. *αὐτῷ*] Vulg. *αὐτῷ*.

P. 144. v. 8. *ἐπιλιπούσης*] Coraës malit *ἐπιλιπούσης*. Idem dant Codd. Bährii.

P. 144. v. 23. *κομιδῆ*] Vulg. *κομιδῆ*.

P. 144. v. 23. *δι εὔνοιαν*] *Γραπτεον μετὰ συνδέσμου, καὶ δι' εὔνοιαν*. CORAËS. Non opus.

P. 144. v. 27. *Μεσσηνίων*] Scr. *τῶν Μεσσηνίων*. Eadem typothetae correctorisque negligentia infra v. 34. post *κραυγαῖς* omisit καὶ.

P. 144. v. 28. *ἡττημένων*] Coraës de suo dedit. Vulg. *ἡττωμένων*.

P. 144. v. 33. *ἀντεμβαλεῖν*] Malim *ἀντεμβάλλειν*.

P. 144. v. 34. *ἄπωθεν*] Al. *ἄποθεν*.

P. 144. v. 34. *Ἐφιστάμενος*] Dedi e Bryani conjectura. Vulg.

ἀφιστάμενος. ἀφιστάμενος legendum censem Hesius Observat. in V. Timoleont. p. 118.

P. 145. v. 2. *Αὐτῷ]* Miror hoc sensu positum ab initio periodi, cum pariter ac pronomina enclitica, aliquot verbis praemissis, sequi soleat. Itaque mallem Codex haec daret sic scripta: *Καὶ τὸ μὲν γῆρας αὐτῷ* —.

P. 145. v. 9. *τεθνάναι*] Vulg. *τεθνᾶναι*. Item infra v. 34.

P. 145. v. 19. *δακρύσαι*] Vulg. *δακρύσαι*.

P. 145. v. 21. *πολλοὺς*] Coraës scribendum censem *τοὺς πολλοὺς*. Quod vereor ne Plutarchus deprecetur.

P. 145. v. 28. *τὸν*] Nupera Parisina *τὸν*, vitio hypothetico, quod emendatur in Corrig.

P. 146. v. 1. *αὐτοὺς*] Vulg. *αὐτοὺς*.

P. 146. v. 16. *ἀνεκάθιστε*] Coraës de suo dedit. Vulg. *ἀνεκάθιζε*.

P. 146. v. 20. *πεπράγαμεν*] Vulg. *πεπράχαμεν*. V. not. ad p. 142, 31.

P. 146. v. 32. *αὐτῶν*] Al. *αὐτῶν*, scilicet *τῶν Ἀχαιῶν*. Quod Xylander recte probat.

P. 146. v. 33. *ἐν αἰτίαις*] Coraës de suo dedit. Vulg. *ἐπ' αἰτίαις*. Vere. V. not. sequ.

P. 146. v. 33. *ποιούμενος*] Scribendum puto *ἀπολογημένονς*. V. p. 147, 16. Dionysius Halic. A. R. VI. 7. *ἀποθανεῖν σὺν αἰτίαις καὶ βασάνοις*. Diodorus Sicul. XIII. 19. *μετ' αἰτίας ἀνελεῖν*.

P. 146. v. 34. *αὐτοῦ*] *'Εν αὐτῇ τῇ Μεσσηνῇ. CORAËS.*

P. 147. v. 3. *όρωμένην ἐκόμιζεν*] Sic bene Coraës, ut dudum placuerat H. Stephano. Vulg. *όρωμένην. ἐκόμιζε δ'* —: ut *αὐτὴν δὲ — ὄρωμένην iungantur antecedentibus*. Hoc Bährius revocavit non offensus nec periodi inconcinnitate haudquaquam Plutarchea nec phrasi subabsurda *ἥν ἰδεῖν — μόλις ὄρωμένην*.

P. 147. v. 5. *κενοσμημένοις*] Reiskius malit additum *ἐποχόμενοις immemor Xenophonteorum, ἥκειν — ιδροῦντε τῷ ἵππῳ Cyrop. I. 4. 28. ἔλανων — ιδροῦντε τῷ ἵππῳ Anab. I. 8. 1.*

P. 147. v. 16. *κατειλεύσθησαν*] Quis non meminerit *τοῦ λαττονοῦ γιτῶνος* apud Homerum Il. III. 57.? De hoc necis genere apud Graecos non infrequenti vide Herodoti locos citatos Schweighäusero Lex. Herodot. T. II. p. 19. b. Aliter Bährius verbum mire sic interpretatus: *tangam victimas mactabant, corporaque exanimata dein lapidum acervo operiebant. ubi in primis displicet illud tangam victimas. Neque enim sacrificium hoc fuit; sed supplicium. Qui etiam Tzschrneri error est in libro nune ipsum evulgato (Der Fall des Heidenthums) T. I. p. 34. Sed Bährius fortasse non intellexit veram ἀνθρωποθυσίαν, quam Graecia ignoravit post tempora Medica.*

P. 147. v. 18. Ρωμαῖος ἀνήρ] De Mummio qui Bæarius intelligere potuerit non perspicio.

P. 148. v. 1. Φλαμινῖος] Al. Φλαμίνιος. De his formis Schweighäuserus ad Appian. T. III. p. 510. s. ita disputavit, ut ambigas ultra forma Plutarcho placuerit.

P. 148. v. 4. ἀντικρὺ] Al. ἀντικρυς.

P. 148. v. 11. ἀελ] Coraës primus inseruit nec sine auctoritate librorum.

P. 148. v. 13. τοῖς δεομένοις σῦ παθεῖν] E. c. Graecis. Bærius intellexit de pauperibus, qui beneficiis indigent.

P. 149. v. 3. Μάλλιον] Al. Μάνιον.

P. 149. v. 13. στόμωμα] acies Recurrit p. 150, 3. Sic Napoleonis praetoriani erant στόμωμα copiarum Gallicarum.

P. 149. v. 20. ἐντυγχάνοντι] si quid ipse cum aliis transigeret. Non solae confabulationes, multo minus solae preces intelligendae, etsi utrumque in transigendo locum habet.

P. 149. v. 21. ἐντυγχανομένῳ] si quid alii cum eo transigerent.

P. 149. v. 28. κατατετρίψθαι] Scr. κατατετρίψθαι.

P. 149. v. 32. ἐν τιμαῖς καὶ πολυταῖς] Reiskius uncis, Coraës asteriscis inclusit ut delenda. Mallem expunxissent.

P. 149. v. 34. τῷ δὲ] Cod. τὸν δὲ. Placet.

P. 150. v. 11. χλωρότητα] Scr. καὶ χλωρότητα.

P. 150. v. 12. ἔχοντι] Immo ἔχοντι, quod etiam Codd. dant. Quanquam taedet in talibus libros citare testes.

P. 151. v. 10. εἰς τῷ] Articulum addidi. Reiskio etiam placuerat addi.

P. 151. v. 10. στενώτατον] Al. στενότατον.

P. 151. v. 11. ὄρθιος] Coraës dedit ὄρθιας e conjectura Reiskii. Non probbo: nam de ὄρθιας σπείραις h. l. non cogitandum.

P. 151. v. 14. προθύμως ὅ τε ἥλιος —] Haec sic refingenda esse suspicor: — προθύμως. Καὶ ὅ τε ἥλιος —. ut hoc sit exemplum rarioris transitus ἀπὸ φήματος εἰς μετοχήν. Exspecte enim periodum hoc modo structam: αὐτὸς μὲν — ἀνῆγε —, οἱ δ' ἄλλοι — ἀπειρῶντο —. Contrarii aliquantoque frequentiorie transitus ἀπὸ μετοχῆς εἰς φῆμα exempla habet adnotatio ad T. I. p. 162, 15. Unde autem ortum sit quod libri dant, monere vix opus est: adeo incurrit in oculos.

P. 151. v. 21. φίλιος] Coraës de suo dedit. Vulg. φίλος.

P. 151. v. 28. ὥστε — ὄντας αὐτοὺς καὶ — μὴ μεμετόημένους οὐδ' εὐχοροῦντας — ἀπέχεσθαι —] Fortasse malis sic scriptum: ὥστε — ὄντες καὶ — μὴ μεμετόημένοι οὐδ' εὐχοροῦντας — ἀπέχεσθαι —. Sed etiam classicorum constructio admittit hunc usum accusativi.

P. 151. v. 30. οὐδ'] Al. μηδ'. Bene. μὴ et οὐδὲ Plutarchus,

etsi negativas in constructione participiali promiscuas habens, non erat, opinor, copulatus modo tam abnormi. — Mox v. 32. scr. πνυθανόμενος.

P. 151. v. 37. ἐφιλοτιμεῖτο καὶ παρεκάλει —] Apodosin exordi haec verba Bährius nos docet oblitus docere, ubi lateat protasis. V. not. ad p. 81, 20.

P. 152. v. 13. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 152. v. 22. δοκοῦντι συμβατικῶς ἔχειν] Recte Interpres: qui inclinare videbatur ad pacem. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 624.

P. 152. v. 32. Βραχύλλην] Coraës de suo dedit. Vulg. Βραχύλλειν.

P. 152. v. 36. τοῦ] Coraës inseruit e conjectura Reiskii. Addi debere articulum ostendit Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 564.

P. 152. v. 37. προάγων] Coraës dedit e conjectura Reiskii. Idem habet Cod. Palat. Vulg. προσάγων.

P. 153. v. 13. αὐτοῦ — αὐτῷ] Vulg. αὐτοῦ — αὐτῷ. Posterior recte.

P. 153. v. 15. ἔκείνον] I. q. αὐτοῦ. Sic mox v. 18. s. αὐτῷ et ἔκείνῳ ad eiusdem referuntur.

P. 153. v. 25. Σκοτοῦσσαν] Coraës primus dedit. Vulg. Σκοτοῦσσαν.

P. 153. v. 26. δέος] Dedi e conjectura Reiskii. Vulg. δέονς.

P. 153. v. 27. στρατοῖ] Dedi ex eiusdem conjectura. Vulg. στρατηγοῖ. Quod satis convincunt sequentia: 'Ρωμαῖοι μὲν — Μακεδόνες δὲ —. Adde quod absurdum est hoc dici de Flaminino, cum antecedat ὅπερ εἰκὸς ἦν. Natum autem est στρατηγοῖ e compendio scribendi perperam expleto: unde aliis etiam locis. turbae ortae sunt. V. Interpret. ad Xenophont. Anab. III. 1. 14. et ad Dionys. Halic. A. R. V. 44. extr.

P. 153. v. 27. μᾶλλον] Al. καὶ μᾶλλον. Placet.

P. 153. v. 30. Μακεδόνες δὲ 'Ρωμαῖον —] Fortasse male: Μακεδόνες δὲ, ὅτι 'Ρωμαῖον —. Sed conf. not. ad T. I. p. 162, 15.

P. 153. v. 36. ὑπὸ] Monac. et Palat. ἀπὸ. BÄHRUS. Videntur habere ἀπὸ τύχης Quod probo. ἀπὸ τύχης s. ἐξ τύχης usut teritur frequentissimo: sed ὑπὸ τύχης sic usurpatum legere non memini.

P. 154. v. 1. οἷα] Al. οἷα εἰς προτροπήν. Non displicet.

P. 154. v. 5. μαλακῆς] ὑγρᾶς.

P. 154. v. 10. ἐφεδρίας] Coraës ἐφεδρίας. Verum et Reiskius dederat et nuper dedit Bährius, ut ait, e Cod. Paris. Sed idem videtur omnium esse librorum vitiosumque deberi Huttentiano hypothetae, cuius error me quoque olim fecellit.

P. 154. v. 13. οὔτες] Abundare dicens Bährins fallitur, qui

nolle comparasset quae generis sunt diversissimi. Quod autem οὐτως omittit Cod. Monac., male omittit.

P. 154. v. 19. ἐπιφόρων] Al. καταφερῶν. Satis placet.

P. 154. v. 21. τὴν τραχύτητα τῆς προσβολῆς] T. I. p. 430, 25. τὴν τραχύτητα τῆς προσβολῆς. Quomodo etiam h. l. scriendum. Diodorus Sicul. XVII. 100. τὴν — σάρισσαν προβεβλημένος.

P. 154. v. 21. σαρισσῶν] Reiskius de suo dedit. Bene. Vulg. ἀριστῶν. Quod revocare Bährio placuit.

P. 154. v. 30. σῶμα·] Dele signum coli. Mox scr. δια-λυθείσης.

P. 154. v. 33. γ' ὅντος] Coraës de suo dedit. Vulg. πάντος. Quod Bährius revocavit. Iure. Quanquam malim τοῦ πάντος. Pendet autem hic genitivus a dativo qui sequitur. Orellio ad Isocrat. p. 462. placet πάντως.

P. 154. v. 33. ὄλου] Malim καὶ ὄλου. Saepe iunguntur ὄλος et πᾶς, sed ubique, quod meminerim, interposita copula. V. H. Stephanus Thes. c. 6702. B. C. D.

P. 154. v. 33. παραλήλοις] Al. παρ' ἀλλήλων. Quod placet Orellio l. c.: mihi non item ignorantis; quid sit τὰ παρ' ἀλλή- λων μέρη.

P. 155. v. 3. γενόμενοι] Coraës de suo dedit. Recte. Vulg. γενόμενοι. Quod Bährius restituit.

P. 155. v. 5. μηδὲν] Al. μηθὲν. Quod Fährius adscivit. Cic- cum non interduim: neque, opinor, Chaeronensis.

P. 155. v. 7. μᾶλλον ἀεὶ] Miror fuisse quibus displiceret. μᾶλλον ἀεὶ, ἀεὶ μᾶλλον, ἀεὶ καὶ μᾶλλον formulae sunt usus tam crebri, ut exempla citare taedeat.

P. 155. v. 8. τῇ φήμῃ] τοῦ νικήματος. Scilicet illis temporebus talia divulgare famae erat, non tabularum publicarum (*Bulletins*).

P. 155. v. 10. ὑπὸ ποιητῶν καὶ ἰδιωτῶν ὑμρούστων] ἐν μέ- τρῳ τε καὶ ἀνεν μέτρον. Plato Phaedr. p. 258. HSt. ἐν μέτρῳ ὡς ποιητῆς ἢ ἀνεν μέτρον ὡς ἰδιωτῆς.

P. 155. v. 13. Ἀκλαντοι —] V. Anthol. Palat. T. I. p. 379.

P. 155. v. 13. νωτῷ] Coraës primus dedit non sine auctoritate librorum. Vulg. τύμβῳ. Quod convincit quae sequitur paro- dia v. 24.

P. 155. v. 13. νωτῷ Θεσσαλίᾳ] Νῶτον Θεσσαλίας νόσι μοι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Θεσσαλικῆς γῆς. CORAËS. Malim intelligere de iugo montis: nam pugnatum erat in regione montuosa. Sic etiam latine *dorsum* dicitur. Vernacule *Gebirgsrücken*.

P. 155. v. 14. Θεσσαλίᾳ] Praestat Θεσσαλίης.

P. 155. v. 20. ἐπιφενσάμενος] Quae putas Graeciam men- dacem ψεύσασθαι de bellis Persicis?

P. 155. v. 22. παρέβαλεν] Coraës de suo dedit. Vulg. παρέ-

βαλλεν. Quod Bährius bene revocavit. Aoristus enim si a Plutarcho prefectus esset, etiam ἀντικωμῳδῆσαι scriptum legeremus. παρέβαλλεν autem vide ne idem sit quod παρόδησεν.

P. 155. v. 24. **"Ἀρποτος —]** Iacobsius posuit in Appendice Epigrammatum post Antholog. Palat. T. II. p. 789.

P. 155. v. 30. **ἐκεῖνο]** Reiskius de suo dedit. Vulg. **ἐκεῖνοι.** Quod Coraës et Bährius revocarunt. Ego Reiskium sequor. V. not. ad p. 47, 16.

P. 155. v. 36. **τῷ]** Coraës asteriscis inclusit, non monito lectore. Nec causa appetat, cur censuerit delendum.

P. 156. v. 7. **φνγάδος, ἥδη τότε —]** Malim sic interpongere: φνγάδος ἥδη, τότε — .

P. 156. v. 9. **εὐ δεούσης]** Al. εὐροούσης. Satis placet: est enim verbum usus Plutarchei. V. Wyttenbachius ad Libr. de S. N. V. p. 14.

P. 156. v. 9. **ἥδη]** Coraës de suo dedit ᥥδη καὶ. Secutus est Bährius, cum particulam in Cod. reperisset.

P. 156. v. 14. **χατειλήφει]** Vulg. **χατείληφε.** Quem soloecismum miror ante me displicuisse nemini: adeo incurrit in oculos. Verum etiam Bährius dedit, etsi de vitio syntacticō nihil monuit.

P. 156. v. 14. **πόλεμον]** Bährius e Cod. dedit πόλεμος. Quod ita probō, ut πόλεμον non improbem.

P. 156. v. 22. **ἥ | Scr. ἥ.**

P. 156. v. 32. **τοῦ ποδὸς λύσας — τοῦ τραχῆλου δέδεκτην]** Notanda constructio.

P. 156. v. 37. **θεάμενον]** θεάμενων maluit Valckenarius ad Theocriti Adoniaz. p. 196. Quod in Cod. repertum iure probavit Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 30. extr.

P. 157. v. 1. **χρόνον]** Al. χρόνων. Quod Reiskius adscivit, sequente Bährio. Non assentior.

P. 157. v. 3. **προειδῶν]** Reiskius de suo dedit. Vulg. προειδῶν. Quod non damnem.

P. 157. v. 14. **ἐγεγώνησε]** Al. **ἐγεγώνει.** Non displicet.

P. 157. v. 20. **ὑπερπετόμενοι]** Reiskius de suo dedit. Vulg. **χερικεπετόμενοι.** Quod Bährius revocavit, me non probante.

P. 157. v. 26. **οἷον ἐλιγμὸν — λαμβάνοντος]** H. e. **τοῦ σάλον** (**τοῦ ἀέρος**) **διὰ μέγεθος** (**ἴαυτοῦ**) **λαμβάνοντος παλιόδύμην καὶ** **ἐλιγμὸν, οἷον ἐν πελάγει** (**λαμβάνει ὁ τῶν κυμάτων σάλος**).

P. 157. v. 27. **παλιόδύμην]** Dedi, ita suadente Bryano. Vulg. **χάλιν** **φύμην:** Quod Coraës tenuit: non item Bährius. Certe παλινρύμην scribendum. V. Schweighäuserus ad Polyb. T. VII. p. 190.

P. 157. v. 30. **ὑπειδόμενος]** Vulg. **ὑπειδόμενος.** Qui error librariorum est frequentissimus. In Dionysii Halicarn. A. R. **τι**

42. scrib. προιδόμενοι. Ad genuinam autem formam horum participiorum ipsa ratio constructionis dicit, ut quae, quoties occurunt, aoristos poni iubeat. Quae si praesentia requireret, scriptum legeremus v. c. ὑφορῶν, προορῶντες: neque enim dicitur ὑπείδομαι, προείδομαι. Contrario errore librarii in Atticis scriptoribus saepe dederunt ἴδον etc.

P. 157. v. 31. καὶ] "Ισως περιττὸς ὁ σύνδεσμος. CORAËS. Mihi non videtur.

P. 157. v. 33. ἥδη — οὐστινας,] Sic interpungendum: ἥδη τυκτὸς οὖσης, αὐθις οῦστινας ἴδοιεν —.

P. 157. v. 34. φίλους] Al. ἔνοντος. Satis apte.

P. 158. v. 1. ἥδιον, αὐτῆς ἐτέρων —] Sic interpungendum: ἥδιον αὐτῆς, ἐτέρων —.

P. 158. v. 3. περιμαχητάτον] Primus Reiskius de suo dedit. Idem habent Codd. Bährii. Vulg. περιμαχιμώτατον.

P. 158. v. 3. ἄθλον] Vulgo plene interpungitur. Coli signum posui, quod etiam quae deinceps sequuntur usque ad capitinis finem τοὺς συνδείκνους λογίσασθαι καὶ διαλεχθῆναι videatur arguere initium proximi capititis: Ταῦτα δὴ —. Sed nunc probo plenam interpunctionem: ut Ἡν δ' ἄρα — dicta sint e persona Plutarchi, quem tales γνωμολογίαι vel maxime decent. Adde quod ipsa constructio ita comparata est, ut haeo nequeant syntacticē iungi antecedentibus. Quod etiam Reiskium fugit de membro ἀλλόφυλοι — ἐλευθεροῦσιν ea notantem, quae syntacticae rationes prorsus refellant.

P. 158. v. 4. ἀνθρώποις] Post h. v. pone signum commatis.

P. 158. v. 6. Λύσανδροι] Malim οἱ Λύσανδροι. Nisi forte praestet articulum deleri ante Ἀλκιβιάδαι.

P. 158. v. 11. καὶ Πλαταιᾶς καὶ Θερμοπύλας] H. e. καὶ τὰς ἐν Πλαταιᾶς καὶ Θερμοπύλαις μάχας. De quo idiomate v. not ad p. 62, 18. Hoc quidem loco idiomatica phrasis vulgaribus immista est paullo insolentius.

P. 158. v. 19. ἥν] Non habet Cod. Bährii: videturque melius abesse.

P. 158. v. 23. ἥν] Coraës de suo addidit.

P. 158. v. 23. ἐξέπεμψεν] Bährius e suis Codd. ἐξέκεμπεν dedit. Praefero aoristum.

P. 158. v. 25. Στερτίνιον] Coraës de suo dedit. Vulg. Τίττιλον.

P. 158. v. 28. Τίτος] Al. ὁ Τίτος. Quod Bährius bene adscivit.

P. 159. v. 3. ἀγόμενον πρὸς τὸ μετοίκιον] Disertius Orat. I. contra Aristogit. quae inter Demosthenicas legitur p. 787, 27. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοίκιον ἀπίγαγε. ubi articulo τοῦ

tuendo etiam hunc Plutarchi locum adhibeas. V. Apparat. T. IV. p. 351.

P. 159. v. 10. δικαίως] Recte seiungitur ab antecedentibus interpungendo. *et iure quidem*. Idem usus est adverbii εἰκότως ita positi, ut solum per se absolvat sententiam. De quo H. Stephanus Thes. c. 3556. D.: „Interdum ponitur in fine orationis, pro Et merito quidem.“ Rarius additur καὶ, ut ab Alciphrone I. Epist. 5. in.

P. 159. v. 12. αὐτούς. Οὐδὲ —] Sic interpunge: αὐτούς, οὐδὲ —. Ita enim clarius apparet haec elliptice dicta esse pro plena oratione: οὐδὲ δῆμοι καὶ πόλεις μόνον. Cuius ellipsis syntacticae exempla citavi in H. Stephani Thes. c. 6225. C. Hoc quidem exemplum notabile est eo, quod elliptica pars orationis a plena per integrum membrum, ἀλλὰ καὶ — ἐνεχείριζον αὐτούς, separata est.

P. 159. v. 19. Ζηρὸς —] Habet Jacobsii Appendix Epigrammatum post Anthol. Palat. T. II. p. 817.

P. 159. v. 24. Τόνδε —] Habet eadem Appendix p. 868.

P. 159. v. 26. Ὁς] De meo dedi. Idemque in mentem venit Jacobsio. Vulg. Ὁν. Quod misere languet.

P. 159. v. 36. πολέμου,] Delenda subdistinctio.

P. 159. v. 36. τὸν] Coraēs de suo dedit. Vulg. τῶν. Quod vellem revocassem.

P. 160. v. 24. οὐκ ἀφείλετο] Sed poterat λινροῦσθαι, idque pecunia Macedonica. Scilicet aristocratiae Romanae erat negligere plebeios.

P. 160. v. 33. αὐτοῖ] Coraēs malit αὐτῷ: ego non item.

P. 160. v. 35. Καλλίω] Vellem liber daret positivum.

P. 161. v. 1. Τονδιτανὸν] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. τὸν Ιτανὸν.

P. 161. v. 2. χρυσίου] Malim χρυσοῦ. V. infra p. 216, 32.

P. 161. v. 3. δέκα τρεῖς] Al. δεκατρεῖς. Quod Bährius adscivit. Sic δεκατριῶν editum T. III. p. 362, 6. Eadem scriptura in Pseudo-Demosthenicis p. 1158, 25. Ac statim v. 5. sequitur δεκατέσσερας.

P. 161. v. 7. συμπράσσοντος] Al. συμπράξαντος. Vere.

P. 161. v. 12. Αἴτωλῶν — διδόντων] Aetolis, qui illum adiuvarent dudumque infesti essent Romanis, suggestentibus praetextum —. Post πολεμικᾶς non subdistinguendum. Quid autem impediti sit in huius periodi structura, non intelligo.

P. 161. v. 13. ὑπόθεσιν] Reiskius de suo dedit οὐχ ὑπόθεσιν ob inseguens ἀλλ' εὑπρεπεστέρας —. Sed ἀλλὰ refertur ad proximum οὐδὲ ν δομένονς.

P. 161. v. 17. σφόδρα] Vulg. καὶ σφόδρα. καὶ Coraēs inclu-

sit asteriscis ut delendum: ego delevi, natum illud, ut arbitror, e littera proxime sequenti.

P. 161. v. 17. ἀνάστασιν,] μάλιστά δὲ κατὰ Πωμαίων ἀναστάμενος p. 156, 11. ἐπὶ Λεύκουντον — ἀναστὰς τηλικοῦτος p. 167, 23. — Dele signum commatis.

P. 161. v. 21. τι] Sic editum e conjectura H. Stephanii. Libri habent τις confusione satis crebrā, de qua v. Brunckius ad Aeschyli S. c. Th. 299. et ad Euripidis Med. 151. ὥσπερ λαρῷς ἐν καιρῷ — in mentem venit Hessio Observat. in V. Timoleont. p. 30.

P. 161. v. 22. διδούνς] Primus Coraës dedit e certa Bryani conjectura. Vulg. ἐνδιδούς. Quod Reiskius tenuit. „Non dicitur“ inquit „εὑνοιάν τινι διδόναι.“ Sane non dicitur: sed dici potest ὥσπερ φάρμακον εὑνοιάν τινι διδόναι.

P. 161. v. 22. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 161. v. 31. Ἀπεραντῶν] Sic Coraës. Vulg. Ἀπεράντων.

P. 161. v. 32. διαπεπορθηκότος] Est plusquamperfecti.

P. 162. v. 6. διδόναι] Al. δοθῆναι. Vere. Activo uti si Plutarcho placuisset, scripsisset δοῦναι.

P. 162. v. 9. ἐν ὁργῇ γεγονότων] γίνεσθαι ἐν ὁργῇ τινι, alii cui odiosum, invisum fieri, satis notum [notius], quam quod pluribus illustrari debeat. BÄHRIUS. Phrasis est rarer, non indigna illa cuius aliquot exempla citarem, si in promtu essent haec scribenti.

P. 162. v. 10. αὐτῶν] Reiskio placet αὐτοῖς. Genitivus recte habet. Xenophon Hier. I. 28. ἐκ μειόνων γαμεῖν. V. ibid. 27.

P. 162. v. 11. ὥραν — καιρὸν] Prius refertur ad annos Antiochi, posterius ad negotia belli.

P. 162. v. 17. τὴν τε] Sic Reiskius de suo. Vulg. τὴν δὲ. Quod Bährius revocavit. Sed ὡς τάχιστα h. l. est quum primum, non quam primum: ut τὴν τε κόρην — faciat apodosin.

P. 162. v. 20. ἔπεισε] Etiam hic locus convellat vel pervicacissime inhaerentem doctrinae novitiae de aoristis. Titus Matum diu ἐμάλαττε καὶ παρρεῖτο, h. e. ἔπαιδε: frustā: tandem ἔκεισε καὶ κατεπράσυνε. ubi κατεπράσυνε perinde aoristi esse ne baronem quidem fugiat.

P. 162. v. 23. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 162. v. 23. ἀναθημάτων] Rariori usu hic dicitur de aedificiis. V. H. Stephanus Thes. c. 9399. C.

P. 162. v. 24. Τίτῳ καὶ Ἡρακλεῖ — Τίτῳ καὶ Ἀπόλλωνι]. Praepositum Titi nomen, ut multa eiusdemmodi alia, testatur abiectissimam Graecorum libidinem adulandi. Sed talia omnino esse humani ingenii etiam nostrorum memoria temporum docuit.

P. 162. v. 28. πεποιημένον] Subaudi ἐπ' αὐτῷ τοῦτο. ad hoc ipsum factum vel conscriptum. REISKIUS.

P. 162. v. 31. *μεγαληστάταν*] Coraës e Cod. dedit. Vulg. *μεγαλευχοτάταν*. Utentur hoc loco Lexicographi, ut adiectivo *μεγαληής* aliquanto plus fidei faciant: est enim usus antiquioris.

P. 162. v. 31. *ὅρκοις*] Al. *ὅρκους*. Placet. *fidem praepotenter servandi iusiurandum*, h. e. tenacissimam iurisiurandi.

P. 162. v. 34. *ἄλλων*] Coraës e certa Bryani coniectura addidit. Quod qui rursus expulit Bährius, non attendit proxime antecedere *καὶ*, *etiam*: ut Chalcidensibus, de quibus c. 16. agitur, necessario opponantur *οἱ ἄλλοι Ἑλλῆνες*. Cur autem *ἄλλων* exciderit, causa nemini obscura erit, qui contulerit mea in H. Stephani Thes. p. DXVII. a. et c. 1872. c. Quae enim inter se confunduntur voces, earum deinceps scriptarum alteram ab altera et facile posse elidi ratio docet nec raro elisam esse exempla ostendunt.

P. 163. v. 11. *αὐτὸν*] Vulg. *αὐτὸν*.

P. 163. v. 15. *αὐτῷ*] Vulg. *αὐτῷ*.

P. 163. v. 19. *τι*] Coraës e Bryani coniectura dedit. Vulg. *τι*.

P. 163. v. 21. *αὐτοῦ*] Vulg. *αὐτοῦ*.

P. 163. v. 21. *παρὰ τῷ ξένῳ*] quem ibi habebat, ubi sermones illi fiebant. Quod moneo, ne quis scribendum censeat *παρὰ τῷ ξένῳ*.

P. 163. v. 27. *πεζεταλρούς*] Coraës e Cod. dedit *πεζαιτέροντος*. Recte Hasius: „Je préférerais l'ancienne leçon *πεζεταλρούς*. Les ἑταῖροι étoient à cheval, et on appeloit pezetaires une troupe nouvellement formée par Antiochus, l'élite de l'infanterie, comme les hétaires étoient l'élite de la cavalerie. La forme comparative *πεζαιτέρος* parait ici mal placée. Théodore lib. III. c. XI. p. 649. B. *ἀσπιδηφόροι καὶ βασιλέως πεζεταῖροι. scutarii et imperatoris prosecutores.*“ V. Apparat. ad Demosthen. T. I. p. 255. s.

P. 164. v. 2. *Σκηπίωνος*] Vulg. *Σκηπίωνος*.

P. 164. v. 24. *τῇ*] Scr. *τῇς*.

P. 164. v. 28. *καὶ*] Reiskius uncis inclusit ut delendum. Si expunxisset, magis laudarem.

P. 164. v. 31. *προσελθόντες*] Reiskius de suo dedit *προσλόγοντες*. Falsa enim Bährius refert. — Statim hypothetae errorrem sic corrigere, ut scribas *εἰς τὸν δῆμον*.

P. 165. v. 6. *ἀνὰς*] *emtiones*, non *venditiones*, ut Bährius vertit.

P. 165. v. 9. *πρόδε*] Vulg. *καὶ πρόδε*. Delevi copulam.

P. 165. v. 13. *προκαθημένης*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *προκαθημένης*.

P. 165. v. 21. *οὐδενὸς ἐπείγοντος*] Interpres: *nemine urgente.*

Sed mihi haec videntur neutrius esse generis. Recurrit phrasis p. 166., 28., ubi verius Interpres: *nulla urgente re.*

P. 165. v. 23. *σπαργῶν τε*] Coraës de suo dedit. Vulg. *σπαργῶντι τὰ*. Bryano placuerat *σπαργῶντι τε*. Quod nec mihi displicet.

P. 165. v. 26. *τοῖς πολλοῖς*] οὐκ ὀλίγοις p. 166., 25.

P. 165. v. 37. *Ἀννιβόν*] Al. *τοῦ Α.* Placet.

P. 166. v. 3. *ἐπι*] Coraës dedit e Reiskii coniectura. Recte. Vulg. *ἀπὸ*.

P. 166. v. 3. *Λιβυσσαῖ*] Bährius e Cod. dedit *η Λ.* Quod iam Reiskius coniecerat. Sed hoc vix quisquam probabit, qui satis cognitam habet Graecitatem interiorem. Supra p. 18, 15. *ἐπει* καὶ τῆς Δακωνικῆς πολίχνιον πρὸς τῇ θαλάσσῃ λεύκτρον δνομάζεται. Alia dedi Ind. ad Gregor. Corinth. p. 986., quibus plura in cumulum addere possem (nam multa in promtu sunt), si hic locus pateretur.

P. 166. v. 7. *συντετρομένην*] V. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 637. s.

P. 166. v. 12. *ἰμάτιον*] Al. *ἰμάντιον*. Vere. Aptum ad hanc rem *ἰμάντιον*: satis ineptum *ἰμάτιον*.

P. 166. v. 12. *κελεύσαι*] De meo dedi. Vulg. καὶ κελεύσας. Hanc Bährius insignem dicit orationis ἀνακολούθαν. Sed quis anacoluthon excusando tueatur, quod cum absurdissimum sit, medicina tam leni tamque certā ad iustum constructionem revocari possit?

P. 166. v. 13. *ἴνιον*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *ἰσχίον*. Quod revocandum esse proxime sequentia docent.

P. 166. v. 13. *ἀνακλάσαντα*] τὸν τράχηλον. Alciphron I. Epist. 28. in. τὴν δέρην ἀνακλάσας. ad q. l. v. Berglerus p. 115.

P. 166. v. 14. *συντεῖναι*] Scr. *συντεῖναι*. Ad *συντεῖναι* καὶ περιστρέψαι subaudi τὸ *ἰμάντιον*. Videturque homo τὸ *ἰμάντιον* περιστρέψαι inserto instrumento, quod τὴν περιστροφὴν iuvaret. Persimili modo illustrissimum Gallorum imperatorem, Belgicis clarum triumphis, in carcere Lutetiano a satellitibus tyranni (quotus enim quisque ambigat?) necatum legimus.

P. 166. v. 14. *μέχοιε*] Al. *μέχοιται*.

P. 166. v. 26. *περιττός*] *περιέργος*, curans quae non curare praestet.

P. 166. v. 30. *Σκηπίωνος*] Vulg. *Σκιπίωνος*. Quod monendum de eodem nomine p. 167, 6. 8. 33.

P. 166. v. 30. *ἐκτιθέντες*] Interpres: *commemorantes*. Malim: *proponentes in exemplum*.

P. 166. v. 38. *ἔκεινῳ*] Reiskius de suo dedit. Libri consensu dant εἶναι, quod non dubito a Chaeronensi scriptum esse. τὴν

προσήκουσαν — τάξιν εἶναι est i. q. τὴν προσηκόντως (*nach conventioneller Sitte*) οὖσαν ἀξιωματικὴν τάξιν.

P. 167. v. 9. ἀλλοτρίῳ νεκρῷ] *mortuo, quem alius peremisset.* Bährius apte comparat T. III. p. 64, 8., ubi cum proxime antecedat εἰδώλῳ καὶ συῖδι πολέμου, satis appareat, quae in talibus vis sit vocis νεκρός. Sophocles Philoct. 946. s. ἐναίρων νεκρὸν ἡ καπνοῦ σκιὰν, Εἴδωλον ἄλλως.

P. 167. v. 11. φιλίζοντος] Coraës de suo dedit φιλίσοντος. Non probro.

P. 167. v. 14. ἀφαιρεῖν] Vulg. ἀφῆσι. Quod Coraës mutavit in ἀφαιρεῖ, sequente Bährio: ego mutandum censui in ἀφαιρεῖν.

P. 167. v. 15. γῆρας, ἀλλ' —] Coraës sic interpusxit: γῆρας. Ἀλλ' —. Etiam Bährius post γῆρας colli signum posuit. Sed haec omnia arcte iungenda sunt.

P. 167. v. 15. ὑπομένειν] Coraës de suo dedit ὑπομένειν μὲν. Hoc si Plutarchus voluisse, scripturus erat: ἀλλὰ τὴν μὲν φύσιν ὑπομένειν —.

P. 167. v. 26. βίος συνήθης καὶ διατριβαῖ —] Coraës e Cod. dedit. Vulg. βίος καὶ συνήθεις καὶ διατριβαῖ —. Scribam: βίος καὶ συνήθεις διατριβαῖ —. βίος, *facultates*. Opponitur Μάριος πτωχεύων.

P. 167. v. 28. ἀλαμένον καὶ πτωχεύόντος] V. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 730.

P. 167. v. 31. ἡ] Debetur certae coniecturae Reiskii.

P. 167. v. 32. Λιὸν καὶ φασιν ἔνιοι —] Vera, opinor, illi narrantes. Certe in arcana Titi mandatis hoc fuisse videtur.

P. 167. v. 33. πεμφθῆναι] Scr. πεμφθῆναι δὲ.

P. 167. v. 36. ἴστορήκαμεν] accepimus.

P. 168. v. 4. ὁ πόλεμος] Bährius e Codd. dedit οἱ πόλεμοι.

P. 168. v. 12. εὐκίνητος] Idem iisdem auctoribus dedit εὐ-
κίνητος ἡν.

P. 168. v. 13. ἐφύλαξε] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐφύ-
λασσε. Quod Bährius revocavit, me non probante.

P. 168. v. 15. τὴν περιοικίαν συντέλειαν] τοὺς περιοίκους συντελεῖς.

P. 168. v. 16. εὑ] Accessit e Bryani coniectura, quam Bäh-
rii Codd. confirmant.

P. 168. v. 16. λύσαι] Vulg. λύσαι.

P. 169. v. 2. τό] Al. τῷ. Quod Bährius adscivit non videns,
hoc si Plutarchi esset, non τούτῳ secuturum esse, sed αὐτῷ.

P. 169. v. 15. καὶ τοὺς] Articulum si quis liber omitteret,
laudarem.

P. 169. v. 17. ἀγατείνοντος] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀγα-

τείνωντος. Quod Bährius restituit. Recte. Titus enim τὰς χεῖρας ἀνατείνας προσενύχετο.

P. 169. v. 21. *Στρατηγὸς*] Al. *Ιδιώτης.* Vere. Primum enim privatum Philopolemēnem haec egisse ipse Plutarchus refert p. 138, 14. Deinde, quo magis exsistat haec inter Graecum Romanumque oppositio, commemoranda sunt τὰ τοῦ Φιλοποίμενος καλὰ, & ἵδιώτης ὡν ξπραξεν. Quod viros egregios non vidisse sane quam miror. Sed omnes haud raro dormitamus, indigni tamen quos propterea exagitent imberbi tenebriones, quorum haec aetas tam ferax est. — Mox scr. ἔκ.

P. 169. v. 27. *αὐτὸς*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *αὐτοῖς.* Quod et Coraës fatetur servari potuisse et Bährius revocavit. Assentior.

P. 169. v. 37. *δόξωμεν*] De meo dedi. Vulg. *δόξωμεν.* Quod ut aoristi displicet propter praesentia ἀποδιδόντες et διαιτῆν: nam videtur item aoristos requirere comites, ἀποδόντες et διαιτῆσαι. Non improbarem *δοκῶμεν.* Plato Phaedr. p. 260. HSt. *σκοπεῖν, μή τι λέγωσι.* In hac de constructione particulas μὴ quaestione, quam baiuli nuper ita onerarunt mole indigesta observationum, ut plus tenebrarum quam lucis ei allatum videatur, non tantum modi habenda est ratio, sed etiam temporis.

P. 170. v. 1. *Μολοσσῶν*] Sic etiam mox. Sed p. 172, 28. *Μολοττοί,* p. 178, 29. *Μολοττοῖς* (al. *Μολοσσοῖς*), p. 173, 26. *Μολοττόδος.* Exaequent haec quos iuvat morari in titivillitiis.

P. 170. v. 4. *εἰσαμένονς*] Vulg. *εἰσαμένονς.*

P. 170. v. 12. *πρώτους,*] Dele hypostigmen.

P. 170. v. 14. *Θαρρόνταν — Θαρρόντον*] Al. *Θαρρόνταν — Θαρρόντον.* Quae Bährius adscivit. Iure.

P. 170. v. 16. *ὄνομαστὸν*] Al. *ὄνομαστότατον;* Quod placeret, nisi v. 14. legeretur *πρώτον.*

P. 170. v. 17. *Ἄρνβας*] Al. *Ἄρρνβας.* Quod non adscivisse Bährius ait se poenitere. Sed videndum ne verius sit *Ἄρνμβας.*

P. 170. v. 18. *Τρωάδος*] Al. *Τρωάδος.* Item mox v. 22. *Τρωάς.* Scr. *Τρωάδος* (*Τρωιάδος*) et *Τρωάς* (*Τρωιάς*). Quod ipsi illi voluerunt, qui punctis diacriticis usi sunt.

P. 171. v. 1. *τιθηνούμενα*] F. *τὰ τιθηνούμενα.* Conf. infra . 16.

P. 171. v. 2. *γενομένης*] Coraës e Cod. dedit. Iure. Vulg. *γενομένης.*

P. 171. v. 8. *Ἀποτραπομένων*] Coraës de suo dedit a Bährio in libris repertum. Vulg. *ἀποτρεπομένων.*

P. 171. v. 10. *ἔγγυς γενόμενοι τῆς ἐλπίδος.*] Haec arcte iungenda. Cave subaudias *Μεγάρων.*

P. 171. v. 11. *ἀνεκόπησαν*] Dedi de meo. Scilicet *αὐτῆς.*

Vulg. ἀπεκόπησαν. Quod iusto gravius est: fuit enim ἀναμοιῆ, non ἀποκοπῆ.

P. 171. v. 13. διαβῆναι] Al. διαβαίνειν. Placet.

P. 171. v. 17. ἐν τῷ πέραν] Mox v. 25. εἰς τὸ πέραν.

P. 171. v. 22. ἐνέγραψε] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἐγέραψε.

P. 171. v. 29. κατὰ τύχην] Res pro omni habitata est. V., p. 170, 8.

P. 171. v. 35. τῆς] Scr. τῆς γῆς.

P. 171. v. 35. ἦν ἐπὶ γνώμης] Quid significet docet mox sequens participium βουλευόμενος. deliberabat. Falluntur qui loci scripturam suspectant non cogitantes, quae hic vis sit vocis γνωμῆ. Est enim i. q. διαγνώμη.

P. 172. v. 2. προσεξαναστὰς] Interpres se sustulisset in pedes negligens primam praepositionem. Verte: praeterea surrexisset. In Dione Cassio LX. 6. in. προσεξανέστη recte vertitur ipse quoque surrexit. Fortasse h. l. malis πρὸς ἔξαναστὰς, coll. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 80. Non opus.

P. 172. v. 6. περιβαλόντα] Coraës de suo dedit. Vulg. περιβάλλοντα.

P. 172. v. 11. τὴν "Ηπειρον"] Al. "Ηπειρον. Quod Bährius prætulit. Sed in talibus librarii fere peccant omittendis articulis, vix addendis.

P. 172. v. 14. ἐν ὄστρεον —] De Prusiae filio idem narrat Valerius Maximus I. 8. Ext. 12.

P. 172. v. 15. τὰς διαφνάς] ταῖς διαφναῖς Coraës dedit e Reiskii coniectura. Nolle factum. Accusativus est de genere eorum, quos olim explebant subaudiendo praepositionem κατά.

P. 172. v. 15. ἐπιγεγραμμένον] Item dedit Coraës e Reiskii coniectura. Vulg. ὑπογεγραμμένων, Bährius e Cod. dedit ὑπογραμμένον. Placet. subscarificatum.

P. 172. v. 19. οὐτ'] Recte Coraës οὐδ'.

P. 172. v. 24. Ταῦτα — ὄστρεον] Nec tamen quidquam porro de hac re affertur; ut adeo Plutarchus, eorum oblitus, oratione ad alia quaevis abriperetur. BÄHRIUS. Cave Plutarchum dicas oblivious: nec fuit quidquam causae cur ad τὰ σωματικὰ, de quibus hic satis exposuit, infra reverteretur. Subaud. συνέβη.

P. 172. v. 24. οὐν] Cod. omittit. Recte, ut opinor.

P. 172. v. 35. αὐτῆν] Poterat omitti: ut adderetur fecit nonnihil obscurans relativum ἡν genitivus τῶν — δυστυχθέντων.

P. 172. v. 36. τῆς γῆς] Ut delenda Reiskius uncis, Coraës asteriscis inclusit. Prorsus delevit Bährius. Iure: nam et sensum turbant nec leguntur in aliquot Codd. Qui si vel omnes tuerentur, tamen oportaret deleri.

P. 173. v. 7. δὲ] Potius τα, cum praecesserit ἐν τα θήραις. BRYANUS. Mirabile commentum. τὴν δὲ Βερενίκην referendum

ad Πτολεμαῖφ μὲν. ἐν τε θῆραις autem quomodo intelligendum sit docet Index ad Poët. Gnom. p. 367. a.

P. 173. v. 10. τακεινοτέρων] Post τ. videtur ἡν̄ deesse. REISKIUS. Non deest.

P. 173. v. 18. πολλοῖς] Coraēs de suo dedit τοῖς πολλοῖς. Vulgatum cur displicerit non intelligo.

P. 173. v. 20. τινα] Sic Coraēs, non sine auctoritate librorum. Vulg. τινας.

P. 173. v. 21. ἔθετο] ἐποιήσατο. Hoc alii frequentant: nostrum in his locutionibus est Plutarchei usus. θέμενος εἰρήνην p. 178, 21. — Mox v. 30. scr. δῶρα.

P. 173. v. 33. Πύρρον,] Dele subdistinctionem.

P. 174. v. 14. τοῖχον] Coraēs de suo dedit τὸν τοῖχον. Quod cum habeat Cod. Bährii, ecquis dubitet articulum adsciscere?

P. 174. v. 21. αὐτῷ] Bährius αὐτῷ. Praestat αὐτῷ.

P. 174. v. 25. φθάσαι] Dedi e libris. Vulg. φθάσας. Ineptissime.

P. 174. v. 27. αὐτῷ] Bährius αὐτῷ. V. not. ad v. 21.

P. 174. v. 30. πρώτον] Reiskius de suo dedit πρώτων. Quod etiam Coraēs probat. Sed recte dicitur μάλιστα καὶ πρῶτον.

P. 175. v. 6. ἀχαριστεῖν] ἀπεισθεῖν. CORAĒS. Οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ τῷ εὐεργετήσαντι.

P. 175. v. 14. ἐποιεῖτο] Apte vereque positum est imperfectum. ἐποιεῖτο, οὐκ ἐποιήσατο: quippe Pyrrhus, ut mox v. 20. narratur, ἀπέστη τῆς εἰρήνης. Significatur autem non sola voluntas pacis facienda, sed ipsum initium transigendi.

P. 175. v. 22. ὅμως] etsi non amplius desideratus, re omni transacta.

P. 175. v. 23. ὀλίγαις — ἡμέραις] Kl. ὀλίγας — ἡμέρας. Placet.

P. 175. v. 24. ἀπιστας] Malim ἀπισταν..

P. 175. v. 31. δὲ] Vulg. δὲ καὶ. καὶ Coraēs ut delendum inclusit asteriscis: ego delevi. Ac deest in Cod. Bährii. Sin quis tueatur, non multum repugnem.

P. 175. v. 32. Μακεδονίας] Restitui ex Iuntina et Aldina pro vulgari Μακεδονίᾳ. Nam κατέχειν τινὸς perinde usurpatur atque κ. τι. REISKIUS. V. viri egregii Animadvers. ad Dion. Chrysost. p. 178. quaeque ego monui in L. Bosii Ellips. p. 44. Bährius: „Est genitivus partitivus.“ Multum fallitur. Nam κατέχειν cum idem valeat quod κρατεῖν, genitivum legitime regit. V. quae adscripti ad Porsoni Med. p. 77. ed. tert. Lips., ubi similem Hermanni errorem notavi.

P. 176. v. 8. δόξης] Reiskio placet τόλμης. Quod et Coraēs probat et Haitingerus Act. Philol. Monac. III. 3. p. 299. Sed Orellius ad Isocrat. p. 462. suspicatur scribendum δεξιότητος. Vulgatum ego quidem non repudiem intelligens de fama bellica. V. mox v. 22. p. 178, 1. 186, 3.

P. 176. v. 22. ὅσον] Dedi e Cod. Vulg. ὅσην. Quod videntur ne praestet.

P. 176. v. 25. ἔκεινον] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἔκεινης.

P. 176. v. 26. τινας] Bährii Codd. omittunt. Quapropter expunxit. Sed librarii aliquanto saepius peccant omittendo hoc pronomine quam addendo.

P. 176. v. 30. τάξεις] Coraēs malit τάξ τάξεις. Non opus.

P. 176. v. 34. ἀποφηνάμενος] Vulg. ἀποφηνάμενος.

P. 176. v. 35. ἀπέφανε] Al. ἀπέφηνε. Placet.

P. 176. v. 36. Σκηπίωνα — Σκηπίωνος] Vulg. Σκιπίωνα — Σκιπίωνος. Mecum Bährius.

P. 177. v. 1. φιλοσοφῶν] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. φιλοτυγῶν. Quod Bährius revocavit. Optio difficilis.

P. 177. v. 5. Καριστας] Al. Καρηστας. Quod Bährius adscivit.

P. 177. v. 5. εἰπεῖν] Malit quis εἰπεν. Sed intersertum membris πότερον — Καριστας efficit, ut scriptor oblitus coptae constructionis infinitivo uteretur. Eadem ratio infinitivi v. 33.

P. 177. v. 20. ἕτι] Primus Coraēs e Codd. inseruit.

P. 177. v. 27. ηλωκνῖαν] Al. ἡλωκνῖαν.

P. 177. v. 32. τίνι] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ω τινι. Quod Bährius revocavit.

P. 177. v. 34. οὐδὲν ἀκοδεῖ] aequat.

P. 177. v. 35. Θηκτῷ — διαλαχεῖν] Sunt verba Euripidis Phoeniss. 66.

P. 178. v. 8. ἄχρις] Al. ἄχρι. Eadem scripturae diversitas recurrat p. 179, 33. 187, 5. — Mox v. 10. scrib. ἔξανέστησε.

P. 178. v. 20. μή] Adverte Plutarcheum huius negativae abusum etiam verbo finito iunctae.

P. 178. v. 28. πολλὰ πράττοντα] πολλὰ πράγματα ἔχοντα.

P. 178. v. 29. σχολάζοντι] Sic Coraēs e conjectura. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 672. extr. Vulg. καὶ σχολάζοντι. Hoc quidem loco copula servari poterat: mirorque non servasse Bährium, spretā auctoritate suorum librorum, quos audiit ubi non oportebat.

P. 178. v. 29. περὶ τῶν — ἵερῶν καὶ τάφων] pro aris et focis recte Interpres, quem Reiskius audire debebat. Indicatur summum periculum.

P. 179. v. 6. Βέροιαν] Sic Coraēs e Cod. Vulg. Βέρροιαν. Quod Bährius revocavit. V. Stephanus Byzant. p. 108. edit. Lips.

P. 179. v. 12. Αὐτοῦ] Qui Bährius referre potuerit ad Alexandrum, nemo intelligat.

P. 179. v. 16. Βέροιαν] Vulg. Βέρροιαν. V. not. ad v. 6.

P. 179. v. 21. μεταβάλλονται] Coraēs de suo dedit nunc firmatum auctoritate librorum. Vulg. μεταβάλλονται.

P. 179. v. 25. ἐνεκωμίαζον] Primus Coraës e Cod. dedit quod dudum, etiam tacentibus libris, dari oportuerat. Vulg. ἐνεγκωμίαζον.

P. 179. v. 30. μεταβαλομένους] Sic Coraës e conjectura. Vulg. μεταβαλλομένους. Quod Bährius non attendens aoristum ἀπαλλάγηναι perperam revocavit.

P. 179. v. 33. καὶ περιθέμενος] Copula vellem abesset: nam quod antecedit πάλιν iungendum est participio περιθέμενος. συμφρονήσας, quod rem intellexisset. Participiorum hic concursus satis frequens est: sed quae eius vis sit plurimos fugit.

P. 179. v. 34. τραγικοῖς] Coraës e Cod. dedit στρατηγικοῖς. Nolle factum: nam vulgata est verissima. Obiter monui in Creuzeri Melet. III. p. 87. V. Iacobsius ad Anthol. Palat. p. 594. De confusione nominum στρατηγὸς et τραγικὸς v. diligentissimus Clintonus Introd. ad Fast. Hellen. p. XXXV. a. edit. alt.

P. 179. v. 37. ὁρῶν] Dedit Coraës e Reiskii conjectura. Vulg. εἰσορῶν. Quod Bährius restituit probatque Iacobsius Animadvers. in Athen. p. 205. Mihi simplex placet.

P. 180. v. 17. οὐδέ] Vulg. οὐθ'. Quod ego dedi etiam Coraës in adnotatt. probat.

P. 180. v. 21. δυεῖν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. δυοῖν.

P. 180. v. 27. κολούων] Sic Coraës e Bryani conjectura. Vulg. κωλύων. Quod tenendum fuit. κωλύων — ἀναλαμβάνονταν enim recte dici docent quae concessi in H. Stephani Thes. c. 5502. D.

P. 181. v. 10. πολλῶν] Sic Coraës e Cod. Vulg. τῶν πολλῶν. Quod praefero, si vel unius libri auctoritate nititur.

P. 181. v. 23. ἄλλὰ φθινύθεσκα —] Sumtum ex Homeri Il. I. 491. s.

P. 181. v. 32. πολεμοποιῶν] Sic primus Coraës e Codd. Olim dederant πολλῶν. Quod Reiskius infeliciter mutavit in πολεμιστῶν inepte comparans p. 182, 36. V. Haitingerus in Act. Philol. Monac. III. 2. p. 195. (205.).

P. 182. v. 1. ἐκώμασεν] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐκώμαξεν. Quod Bährius revocavit. Laudo.

P. 182. v. 4. ποιήσειν] Al. ποιήσων. Quod Bährius adscivit. Infinitivum praefero ut usus Plutarchei. T. III. p. 126, 22. ἐπιδοξος ἦν — παρέξειν. Alia huius usus exempla ipse Bährius citat eaque tot numero, ut res virum doctum advertere debuerit.

P. 182. v. 6. παιζεῖν] Coraës e Reiskii conjectura dedit τοῦ παιζεῖν. Non opus articulo. Plato Hipp. mai. p. 283. extr. HSt. οὐ γάρ πον ἐφθόνον γε τοῖς ἑαντῶν παισὶν ὡς βελτίστοις γενέσθαι. V. H. Stephanus Thes. c. 10105. D.

P. 182. v. 7. καὶ] Orellius ad Isocrat. p. 462. malit vel. Ego

non item. *vos omnes quoque*, scilicet quod me videtis facientem.

P. 182. v. 8. ἔτι] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum. Ego non deleam. *adhuc, dum adhuc licet.*

P. 182. v. 10. τὸν] Reiskius uncis inclusit ut delendum. Perperam: Metonis enim facetias movisse vulgus satis ostendunt mox sequentia, τόν τε δῆμον ἐλοιδόρον —. Vera autem factum hominem praedixisse docetur cap. XVI.

P. 182. v. 21. μυριάδες] Al. μυριάδας. Quod Coraēs et Bährius adsciverunt. Probo: nam ita constructio fit concinnior.

P. 182. v. 25. δοκῶν — ἔδοξε] Adverte transitum a principio ad verbum finitum. Quod idioma satis frequens est in membris quae particulae μὲν et δὲ connectunt.

P. 182. v. 26. μόνος μάλιστα] Reiskius de suo dedit μόνος η μάλιστα. Immo genitivus τῶν — λεγόντων referendus ad solum μόνος, μάλιστα autem positum est ἀπολύτως.

P. 182. v. 26. μάλιστα] Al. εν μάλιστα s. μάλιστα sv. Placet. vel maxime, multo maxime. V. Bosii Ellips. p. 223. s.

P. 182. v. 29. τὸ Εὐριπίδειον] Phoeniss. 526. s. Pors.

P. 182. v. 30. ἔξαιρει] evincit, expugnat: ad effectum perducit.

P. 182. v. 36. ἐπηγάγετο] Coraēs e Codd. dedit. Vulg. ἀπηγάγετο.

P. 182. v. 36. τοιούτους] Al. τοιούσδε. Quod Bährius adscivit.

P. 183. v. 10. Στάσις—πάντα—] Ἀποστάσεις δ' ὁρῶν ἀπαρτα— p. 194, 18. ubi locutionis ratio Reiskium fugit.

P. 183. v. 11. δημαρχῶν ὀξύτης] Θρασύτητι — δημαρχῶν p. 181, 27.

P. 183. v. 13. η] Mureto debetur: libri enim dant εἰ, quod primus Coraēs deseruit. Reiskius minus recte οὐ. Conf. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 658. a.

P. 183. v. 15. προσγεῖσι] Al. προσάγωσι.

P. 183. v. 26. δὴ τοῦ λόγου] Sic Coraēs e Cod. Vulg. δὲ τῶν λόγων. δὴ iure adscitum: sed τῶν λόγων non displicet. V. mox v. 32.

P. 183. v. 28. χρήσασθαι] Al. χρῆσθαι. Recte.

P. 183. v. 33. ἀπέλεπεν] Coraēs scribendum censem *ἀπέλεπεν*. Iure. Necdum enim Pyrrhus reliquerat, sed in eo erat, ut relinquaret.

P. 184. v. 1. ἐνεβίβαξεν] Coraēs mutavit in aoristum. Imperfectum tuentur mox sequentia, Γενομένων δὲ πάντων ἐτοίμων.

P. 184. v. 5. πάρο ὥραν] ἀώρας, *intempestive*. Male Interpres: *praeter anni articulum*.

P. 184. v. 8. συγχυθέντος] Dedi e coniectura. Vulg. συσχεθέντος. Bährius: „Parisinus A. συγχυθέντος. C. D. συγχυθέντος.“ Fugisse me Excerpta Parisina, cum vulgatam corrigerem, af-

firmanti facile credent qui mores meos norunt. — V. 10.
scrib. μή.

P. 184. v. 13. πλαγίον] Xylandri conjecturam mutantis in πελαγίον refellunt mox sequentia, ή ναῦς ἀντίπρωρος ιστάμενη πρὸς κλύδωνα —.

P. 184. v. 15. γῆς] Al. τῆς γῆς. Placet. V. v. 24.

P. 184. v. 17. ἀναδόγηναι] Al. διαδόγηναι. Quod preferam.

P. 184. v. 20. θάλασσαν] Al. τὴν θάλασσαν. Placet.

P. 184. v. 23. τῆς ἡμέρας ἥδη] Pone τ. η. η. deesse videtur ἐποφθασκούσης, aut ἀρχομένης, aut tale quid. REISKIUS. Fortasse fuit: τῆς ἡμέρας ἥδη φαινομένης. IACOBSIUS *Animadv. in Athen.* p. 171. Ego nihil tale requireo ἥδη referens ad μαρανομένον. τῆς ἡμέρας s. ἡμέρας, interdiu, ut τῆς νυκτὸς s. νυκτὸς, noctu. In his enim formulis nihil refert addatur articulus an omittatur. Quod Reiskium fugit.

P. 184. v. 28. ἔνται] Coraës dedit e certa conjectura. Vulg. ἔνταις. Quod miro iudicio revocans Bährius non vidit encliticam τε sic oportuisse locari post συνέθεον. Hae autem naves fuerunt de numero τῶν ἑξασμένων εἰς τὸ Λιβυκὸν καὶ Σικελικὸν πέλαγος, de quibus supra v. 8. ss. Plures earum posteā accesserunt. V. infra v. 34. s.

P. 184. v. 32. συνάντησιν] ἀπάντησιν tot habent libri, ut si quis vulgatae preferat, vix refrager.

P. 184. v. 37. οἷον] ἔτοιμον. eo inclinare, ut —.

P. 185. v. 11. ἔγγυτέρω] Coraës ἔγγυτέρω. Item infra v. 23. ἔγγυτάτῳ.

P. 185. v. 13. εἰς φύλον ἔστην αὐτοῖς —] Plene: qui quaereret, placaretne illis —. Huius breviloquentiae in talibus locis, qualis hic est, exempla satis crebra reperiuntur.

P. 185. v. 15. χρησαμένους] Reiskius, etsi vulgatam tolerans, malit χρησαμένοις, satis ille cognitum habens quod Bährio videtur parum cognovisse. Accusativum tuetur etiam Iacobsius *Animadvers. in Athen.* p. 97. iterumque ad Achill. Tat. p. 789. Quales earundem observationum iterationes cum in hoc scribendi genere evitari vix possint, multum vereor ne mihi quoque passim acciderit sane quam invito, ut repeterem quae semel scripsisse satis erat.

P. 185. v. 16. διαλλακτήν] Al. δικαστήν. Placet. διαλλακτής enim respuere est inhumani, δικαστήν generosi.

P. 186. v. 1. συστρέψας] Infra v. 19. συστρέψας τὸν ἵππον.

P. 186. v. 8. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 186. v. 22. παραβαλών] Dedi de meo. Vulg. παραλαβών.

P. 186. v. 23. τὸν μὲν Πύρρον — ἀνήρχασαν] In his verbis

Homerici quid coloris Bährius sibi visus deprehendisse me quidem assentientem non habet.

P. 186. v. 31. εἰστήκει] Vulg. ἐστήκει. Quod dedi habent aliquot Codd. Bährii.

P. 186. v. 33. ἀνάπαλιν] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἄμας κάλιν.

P. 186. v. 34. γεγοννῖα] Sic Coraës non sine librorum auctoritate, ut videtur. Olim dederant γέγονεν, ἦ (al. ἦ). Quod Reiskius mutavit in γεγενημένη.

P. 186. v. 37. Δέξιος] Coraës de suo dedit. Vulg. Δεξίος. Hasius: „Fort. Δέξιος.“

P. 187. v. 16. Κράτιστοι — ἀπέβαλεν] Illocus hic quod Coraén male habuit miror. Plutarchus dicit et fortissimos militum Pyrrhi caesos esse et praeter illos occubuisse quos rex maxime familiares fidosque habuisset.

P. 187. v. 17. οὗ] Post h. v. typothetae negligentia omisit voces δέ Πύρρος. Quas voces Bährius non sine librorum auctoritate ita retraxit, ut poneret post φύλων.

P. 187. v. 24. μεθ' αὐτοῦ] Vulg. μετ' αὐτοῦ.

P. 187. v. 25. Ρωμαῖων] Al. τῶν Ρωμαῖων. Placet.

P. 187. v. 28. νενικήκοι] Dedi de meo, postea repertum mihi in Bährii Codd. V. p. 189, 19. Vulg. νενικήκει.

P. 187. v. 30. ἔτέρας] Debetur Reiskii coniecturae. Libri dant ἔτέρους.

P. 187. v. 37. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 188. v. 4. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 188. v. 8. ἀφιέντος] De eadem re infra p. 191, 7. ἀδωρεῖτο. Quorum imperfectorum eandem esse vim, quam toties habet imperfectum verbi δίδωμι, docent quae illic sequuntur v. 9. ss.

P. 188. v. 31. πράγμασιν] Dedi e Cod. non improbatum, quod miror, ab ipso Coraē. Vulg. πατράσιν. Hoc revocabundum sine cunctatione: tam verum est enim, ut mihi ipse succensem, quod alteri illi postposui. Scilicet quo tempore quos Appius dicit erant νέοι, eorum patres ἥκμαζον. Sed τὰ τῶν Ρωμαῖων πράγματα ab Appio dici potuisse παρακμάσαι quis tandem sibi persuadebit?

P. 188. v. 36. ἔνα γοῦν] certe unum, nisi plures. Acerba irrisio ob usum particulae sarcasticum.

P. 189. v. 5. ἐπείνοντος] Χάονας καὶ Μολοσσούς.

P. 189. v. 7. Ταραντίνοντος καὶ Σαννίτας] Refer ad μισθόν.

P. 189. v. 13. ἔτι μυρίοντος] Al. μυρίοντος ἔτι. Quod Bährius recepit.

P. 189. v. 15. γενέσθαι — πατανοῆσαι] Infinitivi hi pendent a participiis antecedentibus.

P. 189. v. 18. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 189. v. 21. πολλάκις — τοσούτους] *vielmal so viel.* T. IV.

p. 120, 35. τοὺς πολλάκις τοσούτους ὀπίτας. Ad tam propatula caligantem sane decebat de Reiskio scribere verecundius.

P. 189. v. 31. παραστῆσαι] Primus Coraës dedit e conjectura Bryani et Reiskii. Vulg. περιστῆσαι. Quod Reiskius de conjectura ipse sua dubitans mirabiliter defendit.

P. 189. v. 32. Ἐγένετο] Al. Ἐγίνετο. Quod Reiskius adscivit. Aoristus praestat.

P. 190. v. 4. καὶ τέλους, τὸ μὲν —] Satis hic turbarum in libris. F. καὶ τέλους, τέλος μὲν —.

P. 190. v. 12. αὐτῷ] Bährius αὐτῷ.

P. 190. v. 16. οὐ σοι] Vulg. οὐ σοι: item v. 17. σε. Quae velle servasse. Sed al. οὐδέ σοι. Recte, modo scribas οὐδὲ σοι.

P. 190. v. 30. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 191. v. 3. σῇ] Al. τῇ σῇ. Placet.

P. 191. v. 5. Ἐντυχών] Al. Ἐντυχων δὲ. Placet.

P. 191. v. 7. ἐδωρεῖτο] V. not. ad p. 188, 8.

P. 191. v. 9. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 191. v. 16. ἔχωρες] "Ισως γρ. ἀνεγάρει. CORAËS. Mihi vulgata placet.

P. 191. v. 18. ἐλώδη] Coraës dedit e conjectura Bryani. Vulg. ἐλώδη. Hoc Bährius revocavit vertens *limosum*. Sed vini ὑλην novi, fluminis non novi. F. Ἀνώδη. V. nott. ad Hesych. T. II. c. 1434.

P. 191. v. 19. προσμίξαι] Scrib. προσμίξαι.

P. 191. v. 19. τρανμάτων] Bryanus (non Coraës) malit τρανμάτων. Ego non item.

P. 191. v. 23. πολλὰ — ἀκοντίσματα καὶ τοξεύματα] πολλοὺς ἀκοντιστὰς καὶ τοξότας. Qui horum nominum usus Lexicographos nostros fugit. Infra p. 199, 23. πρὸς ἀσκίδας πολλὰ — ἀντικαρατεσταγμένας.

P. 192. v. 8. τὴν ἀκοσκενὴν] Non possunt, opinor, nisi Pyrrhi impedimenta intelligi. Quae quod ipsi Samnites diripuerunt, documento est barbaros illos, ut Pyrrhi signa sequerentur, nulla alia re quam spe praedae motos esse.

P. 192. v. 12. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 192. v. 13. ἀπολύλει] Al. ἀπωλύλει.

P. 192. v. 18. ἀποβάλλοντας] Al. ἀποβαλόντας. Quod Bährius adscivit. Non probo.

P. 192. v. 19. δώμην καὶ φιλοτιμίαν] Al. καὶ δώμην καὶ φιλοτιμίαν. Placet. οὐγῇ enim recte dicitur *gignere φιλοτιμίαν*, non item *φιλοτιμίαν*. — V. 21. scrib. ἀπορίαις.

P. 192. v. 22. καινᾶς] Vulg. κενᾶς. καινᾶς dedi e conjectura, quam post vidi firmatam a duobus Codd. Bährii. Infra

p. 197, 27. ἡωρεῖτο τῇ γνώμῃ πάλιν πρὸς ἐπέρας ἐλπίδας. p. 201,
26. ἐλπίδας ἔξι ἐλπίδων αὐτὸν κυλίνδων.

P. 192. v. 31. ὑπαρχονσῶν] Sic Coraës, libris aliquot, ut videatur, ad stipulantibus. Quod si vel omnes tacerent, tamen Coraën sequendum censerem, cum statim legatur Θατέραν, non Θάτερον. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 672. a. Vulg. ὑπαρχόντων. Hoc revocare placuit Bährio in cumulum ὡς, quod appetit iungendum esse genitivo, referenti ad ἀπολλύναι.

P. 192. v. 33. εἶναι δοκούσης] Plutarchum credo scripsisse οὖσης, quod etiam Reiskius et Coraës requirunt. Quorum enim fides tam certa est, ut nequeant addubitari nisi a deliris, ea nemo Graecorum dixit δοκεῖν εἶναι, sed εἶναι. Quis illorum non riserit dicentem τοὺς ἀνθρώπους δοκεῖν εἶναι Θητούς? Apage atticismos, quos sana ratio aversatur.

P. 193. v. 9. τοῦ δ' Ἔργος —] Ante haec plene distinguendum.

P. 193. v. 10. ἀμυνομένον] Coraës e Reiskii coniectura dedit τοὺς ἀμυνομένους. Non opus articulo.

P. 193. v. 12. τῷ Ἡρακλεῖ — ἀριστεῖον] ut ipsi ἀριστεῖ, quippe Victoriae auctori.

P. 193. v. 14. αὐτὸν] Coraës de suo dedit. Vulg. ἔαυτὸν.

P. 193. v. 19. ἐσώρευσε] Coraës (non Reiskius) e Codd. adscivit. Vulg. ἐκτείνεται.

P. 193. v. 21. τὸν Ὄμηρον — ἀποφαίνοντα] pluribus Iliadis locis, quos Coraës et Bährius citant.

P. 193. v. 26. Τῶν δὲ περὶ Μεσσήνην — πολλὰ τῶν φροντίων ἔξεκοψε] Periodus Plutarchea arte tornata, de qua quae tradidit Bährius, cui (quis credat?) genitivi videntur pendere a verbis τοὺς φροντίους συλλαβῶν ἀπέκτεινεν, nemo non mirabitur.

P. 193. v. 28. φόροις] Al. φόρους, φόρων. Plutarchum arbitror scripsisse φόρου. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 363.

P. 193. v. 29. δι' ὁ — Δατίνων] Breviloquentia Plutarchea, de qua v. nott. ad T. I. p. 108, 36. 164, 15. Hesychius T. II. c. 535. Μάμερτος. Ἀρης. Itaque latine Μάμερτίνος i. q. graece Αρῆτος.

P. 193. v. 35. χρῶντο] Al. χρῶνται. Recte. χρῶντο probatum, si Plutarchus scripsisset μίαν ἢ ν εἶναι —.

P. 193. v. 36. δὲ] Reiskius de suo dedit τε. Non opus.

P. 193. v. 36. φύμη] Debetur coniecturae Bryani. Libri dant φύμη, quod Coraës et Bährius revocarunt. Bene.

P. 194. v. 2. ἡγειρεν] coegerit.

P. 194. v. 4. οὐκ εὐθὺς — οὐδ' ἐν ἀρχῇ] Abundanter dictum. In aiente sententia dicitur εὐθὺς ἐν ἀρχῇ s. εὐθὺς ἔξ

ἀρχῆς. Monui, ne tirones fidem habeant Bährio vertenti nec initio nec omnino. Hoc foret oīr' εὐθὺς οῦτ' ἀρχήν.

P. 194. v. 13. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Scribendum esse αὐτῷ Coraës monuit in Corrigendis.

P. 194. v. 13. ἀπολιπεῖν] Malim ἀπολείπειν.

P. 194. v. 16. καθ' ἐν — τῶν πραγμάτων] Constructionem loci ab aliis aliter vexati satis tuentur quae adscripti ad Dionys. Halic. de C. V. p. 44. s. 358.

P. 194. v. 20. ἔφ' αὐτὸν] Vulg. ἔπ' αὐτὸν. Cod. ἔφ' ἔαυτὸν.

P. 194. v. 23. εὐχρέπεια] εὐχρεπής πρόφασις. Quod si quis post h. v. requirat articulum τοῦ, conferat Xenophontea Hell. III. 5. 5. Οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι ἀσμενοὶ ἔλαφον πρόφασιν στρατεύειν —. ubi Morus H. Stephani coniecturam scribentis τοῦ στρατεύειν probare non debebat.

P. 194. v. 25. παραγθεῖσης] Scrib. παραγθείσης.

P. 194. v. 27. αὐτόν] Vulg. αὐτόν.

P. 194. v. 30. ἐγένετο] Coraës e Cod. dedit, Vulg. ἐγίγνετο.

P. 195. v. 4. ἀποστὰς] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ὑποστὰς.

P. 195. v. 8. βίᾳ] cum vi, magno impetu. Bährius invitus!

Neque enim aegre feret appositum exclamandi signum, quo ipse, etiam duplicato, passim usus est, ut Reiskio, immortalis heroii, insultaret.

P. 195. v. 8. τῶν ὑπασπιστῶν] cetrati sunt Bährio. Interpres recte intellexit stipatores.

P. 195. v. 12. ὥστε — διγοτομηθέντος] Similia de Godofredo, duce Lotharingorum, Conrado, rege Germanorum, Richardo- que τῷ λεοντοκαρδίῳ narrant Annales expeditionum a cruce nominatarum.

P. 195. v. 14. ὡς τινα τῶν κρείττονων] Non male Interpres: ut virum homine maiorem. Male Bährius: utpote virum ipsis (s. reliquis hominibus) maiorem. Infra p. 240, 8. ὡς κρείττονα θαυμάσας. ad q. l. Reiskius: „, Scil. ἀνθρωπίνης.“ Immo ἀνθρώπου: nam κρείττονα generis est masculini. οἱ κρείττονες qui dicuntur Graecis, tam in vulgus notum est, ut monere pigeat. Tirones consulant Meletem. Crit. p. 31. 134.

P. 195. v. 20. Τῶν δὲ Σαννιτῶν — ὑφεῖντο] Tirones advertant repentinam subiecti mutationem in tam arcto membrorum per particulas τε et καὶ colligatorum nexu.

P. 195. v. 21. ὑφεῖντο] Plusquamperfecti esse, non aoristi, ut Bährius ait, satis ostendit quod adiunctum est διέφθαρτο. — Mox plene interpungendum post Ρωμαῖων.

P. 195. v. 34. γενομένης] Coraës et Bährius e Codd. dede- runt γενομένης.

P. 196. v. 1. βοηθεῖν] occurrere hosti. Sic infra p. 200, 35.

δύσεργον ἐπολουν τὴν βοήθιαν p. 199, 29. V. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. I. p. 123. a.

P. 196. v. 3. καταληφθέντας] Al. καταλειφθέντας. Quod cave probes. V. infra v. 36.

P. 196. v. 6. βιασθεὶς] Sic Coraēs e libris. Vulg. καὶ βιασθεὶς.

P. 196. v. 16. μὲν] Al. μὲν οὐγ. Placet.

P. 196. v. 18. μὲν] Primus Coraēs inseruit.

P. 196. v. 22. δι' ἔρωτα — σώσας] Locum satis impeditum alii aliter expedire conati sunt: quorum tentamina referre et longum est nec iuvat, quippe, nisi mea me opinio fallit, οὐκ εὔστοχα βαλόντων. Suspicor autem Chaeronensem non dedisse nisi haec: δι' ἔρωτα τῶν ἀπόντων οὐδὲν τῶν ὑπαρχόντων σώσας. Nam verba εἰς δὲ δεῖ θέσθαι, ut olim in margine adscripta interpretandis illis, χρῆσθαι τοῖς πεσοῦσι, loco non suo videntur in textum irrepisse. Sophocles Fragm. Inc. XXVIII. Στέργειν δὲ τάμπεσόντα κενὸν θέσθαι πρέπει Σοφον κυβεντήν, ἀλλὰ μὴ στέργειν τάμπην.

P. 196. v. 27. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 196. v. 35. οἱ μὲν] Al. μὲν οἱ. Bene.

P. 197. v. 7. ἄμα] Iungo antecedenti participio. Sic δύον ostponitur p. 198, 1.

P. 197. v. 12. Τοὺς θυρεοὺς —] Anthol. Palat. T. I. p. 229.

P. 197. v. 15. καὶ τὸν καὶ πάρος] V. not. ad Sophocl. Electr. 676. Antig. 181.

P. 197. v. 17. Αἴγαιον] Al. Αἴγαιον. Recte, modo scribas Αἴγαιον.

P. 197. v. 18. μεθ' αὐτοῦ] Vulg. μετ' αὐτοῦ.

P. 197. v. 34. πρεσβύτερον] Recentior fuit privata iniuria, quae statim narratur. V. p. 198, 4.

P. 197. v. 35. Χελιδονίδα] Vulg. Χελιδωνίδα. V. Toupius Animadvers. in Schol. Theocr. IV. 62. p. 213. a.

P. 198. v. 13. κωλύει] Vulg. κωλύοι. Indicativum dedi aliquanto plus fidei habentem a libris. Eundem Bährius adscivit.

P. 198. v. 13. πέμψων] Ἰσ. γρ. πέμψειν. CORAĒS. Non opus.

P. 198. v. 14. τοῦτο] E conjectura dedi, quam confirmat Cod. Paris. Vulg. τούτῳ.

P. 198. v. 14. πάντων] Coraēs de suo dedit ἄλλων. Gravius magisque θωκεντικὸν πάντων.

P. 198. v. 15. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 198. v. 20. Μανδρικίδας] Al. Μανδροκιλίδας. Verum videtur Ἀνδροκιλίδας, παρὰ τὸ Ἀνδροκιλῆς. Thebanus Ἀνδροκιλῆς memoratur a Pausania III. 9. 4., ubi Cod. dat Ἀνδροκιλῆς vitio simillimo huic nostro: nam unde ortum sit μ docere quid opus est? Haec si Wyttenbachio fuissent in promtu, non erat, opi-

nor, scripturus quae scripta legimus Animadvers. in Moral. p. 1162. 1168.

P. 198. v. 21. γα] Vulg. γε. Dorica forma mihi dudum placuerat. V. not. ad Gregor. Cor. p. 194. Sed ut mihi constarem, etiam πάθωμες et ἀδικεῦμες dare debebam.

P. 198. v. 22. ἔσεται] Vulg. ἔσεται. Duplex σ̄ etiam Bährius adscivit, nec sine auctoritate librotum.

P. 198. v. 27. ταῦτα] ταῦτα edidi e libris meis. BÄHRIUS. Placet.

P. 199. v. 4. ἐνθεν καὶ ἐνθεν αὐτῆς] ab usraque eius extremitate: ut plausta fossam exciperent.

P. 199. v. 8. ἐν] Primus Coraēs inseruit elisum per litteras antecedentes.

P. 199. v. 8. καταξωσάμεναι] Al. κατεξωσμέναι. Placet.

P. 199. v. 11. μέρον] μέρος μεμετρημένον. Herodotus VII. 23. ἀπολαγόντες γὰρ μόριον ὅσον αὐτοῖς ἐπίβαλλε ὁρυσσον. Alter interpretatur Reiskius: cuius interpretationem qui probat, oportet scribat τὸ μέρον.

P. 199. v. 17. ὅν] De meo addidi.

P. 199. v. 19. Χειδονίς] Libri hic dant consensu. V. not. ad p. 197, 35.

P. 199. v. 19. ἐκ ποδῶν] Vulg. ἐκκοδὼν. Quod praestat.

P. 199. v. 19. βρόχον εἶχεν ἐνημένον] ad cervicem frangendam, si res Pyrrho prospere cessisset. Permirus hic est error Reiskii, non erraturi, si quae postea narrantur attendisset. — Mox v. 25. scrib. μαχομένοις.

P. 199. v. 32. τὴν] Vulg. καὶ τὴν. Copulam τὸ ἔξης turban tem delevi.

P. 199. v. 34. συγκλινας] Le mot, συγκλινα, qui a été omis par Henri Etienne et par Scapula, et qui dans l'Appendix ad Thesaurum se trouve marqué seulement comme tiré des Lexiques, meritoit ici une remarque. Je vois qu'il est dans Schneider. HASIUS. Quod Hasius h. i. factum a Coraē vellet, vir summus fecit ad T. III. p. 64, 23.

P. 199. v. 35. ἡνάγκασε] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἡνάγκαξε.

P. 200. v. 3. γαῦρος — ἐπηρουένος] Haec arcte iungenda: syntactice enim cohaerent nec participium appositum est, qui error fuit ceterorum editorum post γαῦρος subdistinguendum. T. III. p. 410, 33. περίβλεπτος — ἥρθη. Ibid. p. 444, 7. τὴν Κι κέρωνος ὑπατείαν οὐτως ἥρε — μεγάλην. T. IV. p. 243, 31. λαμ πρὸν ἥρε τὸν Γάιλαν. Sic autem fere usurpatur simplex αἵρειν, perraro compositum ἐπαίρειν.

P. 200. v. 4. ἐπηρουένος] Scrib. ἐπηρουένος.

P. 200. v. 4. καὶ μεῖσων] Copula videtur delenda.

P. 200. v. 5. Χελιδονίδα] Vulg. Χελιδωνίδα. Itemque mox v. 7. V. not. ad p. 197, 35.

P. 200. v. 6. "Οχει]" Vulg. "Οχει. Quod Coraës e conjectura mutavit in "Οχεις. „Τὸ δὲ ὄχευειν“ inquit „συνώνυμον τῷ σκνίειν ἡ οἰφεῖν. "Ἐστι δὲ γράφειν καὶ ὅχει εἰπεῖ τῆς αὐτῆς σημασίας.“ Atque hoc dedi. Dedit etiam Bährius repertum in Cod. Sed, nisi multum fallor, dedimus nos tres quod est absurdum dedecetque gravitatem Spartanorum, quibus satis esset uno verbo utentibus iubere hominem οἴφειν. Toupius hunc locum citans Animadvers. in Schol. Theocr. IV. 62. p. 213. a. scribit Οἴφει, etsi de vulgatae vitio tacens. Vere, ut arbitror. Est i. q. Ιθι, abi, age. οἴχω autem perinde ut οἴω sapit purum putum Dorisimum.

P. 200. v. 7. οἴφει] Verbum h. l. usus non minus honesti quam σκνίειν. Multum differt βινεῖν.

P. 200. v. 7. παιδας — ποιει] V. Append. ad Aristophan. Plut. p. 507. Polyaenus I. 3. 4. Ἡρακλῆς ἐν Ἰνδικῇ θυγατέρᾳ ἔκοιήσατο. Perperam Interpres: Hercules in India filiam adoptavit.

P. 200. v. 9. Φύλλιος· ὃς ἐπί —] Sic de mea dedi. Vulg. Φύλλιος ἐπί —.

P. 200. v. 24. πνιαῖκῆς ὄχλαγωγίας] Γραπτέον οἶμαι πνιαῖας ἄχλαγωγίας, τοντέστι, φλιαρίας καὶ φενδολογίας ὄχλικης. CORAES. Πνιαῖακός videtur repugnare analogiae. Nam ex Πνιαῖα Πνιαῖκός, ut ex Ἀγαῖος, Ἀγαῖα Ἀγαῖκός, ex Θηβαῖος, Θηβαῖα Θηβαῖκός. Itaque πνιαῖκῆς bene est, opinor. HASIUS. Sic Αθηναῖα, productius nomen Minervae, gignit adiectivum Ἀθηναῖκός, de quo v. Creuzer. ad Procli Commentar. in Platon. Alcibiad. p. 44.

P. 200. v. 24. ἀσάφειαν] Coraës dedit e probabili conjectura Bryani. Vulg. ἀσοφίαν. Quod Bährius revocavit. Ἀσαφῆ Pyrrhus talia dixerit: ἀσοφα an potuerit dicere dubites, si cogites certam eius superstitionem etiam somnio aliquid tribuentis turbatique praedictione, de qua infra p. 203, 35. Adde quod nomen ἀσοφία non videtur bene graecum esse. Pollux IV. 13. ἀσοφος, εί καὶ μη ἔστιν ἡ ἀσοφία.

P. 200. v. 27. Εἰς οἰωνὸς —] V. Homerus Il. XII. 243.

P. 200. v. 32. Τὴν τα τάφον —] Locum, cuius hiat compages, sic refingam: Καὶ τὴν τα τάφον — ἀπεκρύπτετο, καὶ ρός τοῦτο —.

P. 201. v. 6. 'Εκ τούτον] Al. 'Εκ δὲ τούτον. Quod Bährius adscivit.

P. 201. v. 7. ξπανεν] Malim ξπανσεν.

P. 201. v. 10. εἰθ' ἔσντης, δσην] Sic primus Coraës e Cod. Vulg. — τῶν ἀνδρῶν ἐφ' ἔσντης, εἰθ' δσην.

P. 201. v. 18. αὐτοὺς] Coraës et Bährius αὐτοὺς.

P. 201. v. 20. ἀλλή] ὁ μὴ μᾶλλον ἀν ἡρμοξεν ὀδε, ή ἀλλή.
coraës. Vulgatam Bährius tuetur apte comparans T. I. p. 6,
11. Talia poëtici sunt coloris.

P. 201. v. 23. Τὸ δὲ χρεῶν ἦν ἄφυκτον.] V. Wesselungius
ad Diodor. Sic. XV. 80. T. VI. p. 667. edit. Bip.

P. 201. v. 28. ἀφορμαῖς] Bährius de suo dedit ἀφορμὰς.
Satis inauspicato: ut Reiskium toties vellicans ob coniecturas
in textum temere illatas Nemesin expertus videatur.

P. 201. v. 28. ἐτέροις — πράγμασιν] aliis rebus gerendis.
Vulgatam cave mutes.

P. 201. v. 32. περιέκοπτε] περιέτεμνε, intercipiebat, schnitt ab.

P. 201. v. 34. ὑπὸ] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀπό. Cui
Reiskius patrocinari non debebat.

P. 202. v. 3. τῶν ἐπιλέκτων] Infra v. 20. τοὺς λογάδας.

P. 202. v. 4. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς.

P. 202. v. 9. συνεμβαλόντες] Coraës de suo dedit. Vulg.
συμβαλόντες. Quod Bährius revocavit. Nunc malim ἐμβαλόντες.
Nam συμβαλόντες non nauci habeo.

P. 202. v. 9. ἀποληφθέντες] Reiskius e certa coniectura de-
dit, quam probat etiam Haitingerus in Act. Philol. Monac. III.
2. p. 205. (215.). Vulg. ἀπολεψθέντες. Quod et ipsum Bährius
revocavit.

P. 202. v. 18. ἄμα] eodem temporis momento, quo alter
τὴν ἡνίαν ἀπέκοψεν.

P. 202. v. 19. ἀπερρήνη τοῦ ἵππου] διὰ τὴν τῆς ἡνίας ἀπο-
κοπήν.

P. 202. v. 21. παρανάλωμα] clades temere, sine necessitate,
ad nullum usum accepta. Infra p. 275, 18. παραναλώθησαν In-
terpres recte vertit: nequicquam periere. V. Wesselungius ad
Diodor. Sic. XIV. 5. T. VI. p. 499. edit. Bip., ubi quod διει-
λήφασι Halensis mutavit in διειλήφεισαν, me auctore factum est
Quis enim me iure culpabit mea mihi, ut in Vigero, ita in
Diodoro vindicantem inhumaniter ἀχαριστηθέντα? Quanquam
paullo humanior ille fuit, qui cum in communis praedicatio-
laboris, cuius ego amicissima voluntate suscepseram partem haud
contemnendam, ad ima me subsellia detrusisset, non tamen
ut alter hic, civis et collega meus, quo magis me deprimeret
quoque minus mihi obstrictus beneficio videretur, taedium meā
sibi operā allatum causatus est. Talesne fructus ferre posse
studia humanitatis? Sane multum praestat esse ἀναλγάθητον,
quam musicas artes ita didicisse, ut mores ad mansuetudinem
non emollientur.

P. 202. v. 24. πολὺ] Coraës de suo dedit τὸ πολὺ. Quod
vereor ut Pyrrhus tali filio orbatus concederit.

P. 202. v. 36. ἐπειθέστο καὶ τὸν νίὸν ἁδίδον] *auscultabas filiumque offerebat*. Minus accurate Interpres.

P. 202. v. 36. τὸν νίὸν] Alcyoneus dicitur p. 205, 33.

P. 203. v. 4. φόνον] Ἐπὶ τοῦ αἷματος ὥδε. CORAES. Sic etiam mox v. 6. p. 223, 12. 225, 13.

P. 203. v. 5. Ἀπόλλωνος] Coraës e Cod. dedit. Vulg. Ἀπόλλων. V. p. 204, 6.

P. 203. v. 6. κατάπλεω] Al. κατάπλεων. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 165.

P. 203. v. 6. τὸν — ἀετὸν] Intellige de Pyrrho, quem Epirotæ *Aquilam* appellabant. V. p. 178. in.

P. 203. v. 11. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Al. αὐτοῦ. Quod non spernam.

P. 203. v. 24. ταραττομένων εἶναι] Sic Coraës e Cod. Acceptunt Bährii Codd. Vulg. ταραττομένων δὲ εἶναι. Quod Reiskius mutavit in ταραττομένων τ' εἶναι.

P. 203. v. 25. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 203. v. 26. ὑπονόμοις] Al. ὄχετοῖς. Recte. ὑπόνομοι, *fossae operatae*, non erant impedituri equites: erant ὄχετοι.

P. 203. v. 31. διαλάμποντος] Κατ' Ἑλλειψιν τῆς γενικῆς ἡλίου. CORAES. διαλάμπει, es wird hell. Ad talia numero plurima nec Germani quidquam subaudimus, nec Graeci subaudierunt.

P. 204. v. 1. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 204. v. 1. ἐπέβη τῆς χώρας —] Locum sic interpongam: ἐπέβη τῆς χώρας, κατὰ τὰ Πυράμια τῆς Θυρεάτιδας εἰς Ἄργος —.

P. 204. v. 4. αὐτοῦ, — αὐτὸν] Vulg. αὐτοῦ, — αὐτὸν.

P. 204. v. 10. Πρὸς δὲ τὴν ὄψιν —] Haec quoque de pugnâ intra muros Argorum commissâ narratio, referenda illa inter palmarios Parallelorum locos, summum narrandi artificem prodit: adeo ad vivum omnia expressa sunt.

P. 204. v. 10. τῷ] Al. τῷ. Quod Bährius adscivit. Assentior.

P. 204. v. 10. μηδὲν ὡν ἡλπίξε προχωρεῖν] Al. μηδὲν προχωρεῖν ὡν ἡλπίσεν (s. ἡλπίσεν). Quod Bährius adscivit. Velleum etiam ἡλπίσεν adscivisset. speraverat.

P. 204. v. 12. οὖσας στενάς] Bährius e libris suis dedit στενάς οὖσας.

P. 204. v. 18. ὁ νεανίσκος τοὺς κρατίστους] Bährius indidem dedit τοὺς κρατίστους ὁ νεανίσκος.

P. 204. v. 25. ἀπὸ τῆς πύλης] obstructa ab elephanto prolapso.

P. 204. v. 28. ἔτερος] Reiskius de suo dedit ὁ ἔτερος. Perperam. Plures enim elephanti cum Pyrrho introierant. V. p. 203, 12. ὁ μέγιστος autem, de quo proxime antecedentia narrant, erat e numero τῶν λοιπῶν, quos Helenus adduxit. V. v. 17.

P. 204. v. 29. ἐπιβάτην] Coraës dedit e Codd. Vulg. ἐπι-

στάτην. Quod revocandum puto. τὸν ἐπιστάτην (magistrum s. rectorem) bellua ut sibi familiarem norat amissumque desiderans quaerebat. οἱ ἐπιβάται sunt milites de turri proeliantes, quorum ut alias aliorum elephanto non potuit desiderium nasci. V. H. Stephanus Thes. c. 4584. B.

P. 204. v. 33. ἀνέστρεψε] Al. ἀνέστρεψε. Quod commendant quae sequuntur imperfecti participia, ἀνατρέπων et διαφθείρων.

P. 205. v. 2. ἡσαν] A typoretis omissuni in Bryani Reiskii que editionibus Huttenus primus restituit.

P. 205. v. 2. ἐναπολαμβανομένους] Coraēs dedit e Codd. Vulg. ἐπιλαμβανομένους.

P. 205. v. 6. τοιαῦτα χάρτα Bährius e suis Codd. dedit.

P. 205. v. 19. τῶν σφρονδύλων—] Vere anatomicus Bährium docuit significari processus vertebrarum spinosos (Dornfortätze). Quod si ipsae vertebrae fuissent elisae, Pyrrhus ob medullam laceratam non potuerat ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρεσθαι, nedum δεινὸν ἐμβλέπειν, ut mox v. 25. ss. narratur.

P. 205. v. 19. πρὸς τὴν βάσιν τοῦ τραχήλου] ad imam cervicem. Aliter Reiskius, cui non assentior. Nec magis probo quod Coraēs scribendum suspicatur: τῶν πρὸς τὴν βάσιν—.

P. 205. v. 20. αἴ τ' ὅψεις συνεχύθησαν—] Depingit occumbentem Homericorum heroum ad instar. BÄHRIUS. Immo reprezentat quod rerum natura fert. O si tandem desinant philologi illudere scriptis praestantissimorum auctorum!

P. 205. v. 23. παρ' Ἀντιγόνῳ] Al. παρὰ τῷ Ἀντιγόνῳ. Placet.

P. 205. v. 31. ἀποτέμνοντα] Malim ἀποτεμόντα.

P. 205. v. 33. Ἀλκνονεὺς] Malis Ἀλκνονεὺς. Sed spiritum lenem tuetur Lexicon de Spirit. p. 209. extr. V. H. Stephanus Thes. c. 1895. B. Sic Ἀλκνόνης dant recentissimae editiones Athenaei p. 696. F. et Pausaniae II. 30. 8.

P. 205. v. 33. ὥσ] Al. ὥσ ἀν. Placet: ut ad κατανοήσων subaudiatur αἰτήσει. Non ignorabat cuius esset caput, sed simulabat velle se noscitere, aliqui Zopyro, ut probabile est, non dатуro, sed, ut praemium acciperet, ipso allaturo ad Antigonom victorem.

P. 206. v. 2. τοῦ] Primus Coraēs e Cod. inseruit.

P. 206. v. 7. προτέρων] Coraēs e Codd. dedit πρότερον. Vulgata magis placet.

P. 206. v. 8. ὁρθῶς] πεποίηκες.

P. 207. v. 5. Σκηπίωνι] Vulg. Σκυπίωνι.

P. 207. v. 8. ἀν] De meo addidi.

P. 207. v. 9. ἔστιν] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. αὐτὸν.

Quod revocandum. Dedit etiam Leopoldus.

P. 207. v. 10. ποιεῖ] Coraēs da suo dedit. Vulg. ποιεῖται.

P. 207. v. 18. οἶον] Ne putas scribendum οἶος. Scilicet ὁ Μνήμων κ. τ. λ. est i. q. *nomen Mnemon* etc. Talibus enim Graeci articulum addunt.

P. 207. v. 28. δῆ] Reiskius de suo addidit.

P. 208. v. 7. ἐπιρεπεστάταις] Coraës e Cod. dedit. Vulg. εὐ-
πρεπεστάταις.

P. 208. v. 8. φιλαρχίας] Al. φιλονεκίας. Placet.

P. 208. v. 13. τε] Debetur Reiskio. Vulg. δὲ. Coraës parti-
culam expunxit. Quod minus placet.

P. 208. v. 14. πόλιν] Remam. V. not. ad T. I. p. 430, 31.

P. 208. v. 15. Κερεστινῶν] Coraës de suo dedit. Similiter Leopoldus censet scribendum Κηρεστινῶν. Vulg. Κιρραιάτων.

P. 208. v. 19. Σκηπίων] Vulg. Σκιπίων. Sic etiam infra v. 22. 27. 30.

P. 208. v. 24. προήγετο] Coraës e Cod. dedit. Vulg. προσή-
γετο. Quod Leopoldus tueri non debebat.

P. 208. v. 25. μετὰ] κατὰ scribendum suspicatus sum in Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 665. b. Ut autem suspicarer movit me quod infra v. 29. legimus, νέον κατακειμένον τοῦ Μαρίου —.

P. 208. v. 30. δὲ] Malim δὴ, quod etiam Reiskio in men-
tem venit.

P. 208. v. 36. πατρόθεν] clientelae officio a patre accepto.
Conf. p. 210, 11.

P. 209. v. 2. αἰρέσεις] Coraës dedit e conjectura Claverii.
Placet: nam Marius hanc legem contra ambitum tulit. Vulg.
κρίσεις. Leopoldus: „Κρίσεις h. l. non sunt iudicia, sed suffra-
gia, quibus magistratus eliguntur.“ Hoc nemini persuadebitur.
Quod si vulgata genuina est, Plutarchus erravit.

P. 209. v. 9. διαγράψειε] Malim διαγράψει.

P. 209. v. 12. ἐκέλευσεν] Coraës e Cod. dedit ἐκέλευσεν. Sed imperfecto hic locus non est.

P. 209. v. 15. ἐπεκύρωσε] Al. ἐκύρωσε. Quod Coraës prae-
fert. Mihi satis placet compositum.

P. 209. v. 17. αἴδοντος] erga Metellum.

P. 209. v. 17. γάριτι τῶν πολλῶν] ad gratiam plebis aucu-
pandam.

P. 209. v. 20. τοῖς πολίταις] Ἰσ. γρ. τοῖς πολλοῖς, ἀν-
τιδιεσταλμένως πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς βουλῆς. CORAËS. Satis proba-
biliter. V. Bastii Commentat. Palaeogr. p. 834.

P. 209. v. 25. ἀγορανομιῶν] Reiskius de suo dedit ἀγορα-
νόμων ob sequentia καθεξόμενοι γρηματίζουσι. Libri habent
ἀγορανομιῶν, quod Coraës iure restituit. V. not. sequ.

P. 209. v. 26. καθεξόμενοι] οἱ ἀγορανόμοι, προσυπακονομένου
τοῦ συγκεκριμένου ἐκ τοῦ ἀγηρημένου ἀγορανομιῶν. CORAËS.

P. 209. v. 33. ἀν] De meo inserni. Male. Plutarchus factum negat absolute, non conditionaliter.

P. 210. v. 4. ὁσ] Reiskius de suo dedit. Vulg. εἰς. Quod nollem Leopoldus et Coraēs revocassent. Codex dat ωρὸς. Bene, ut arbitror.

P. 210. v. 4. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 210. v. 7. διὰ τὴν ἀκρασίαν] διὰ τὸ μὴ καρτερῆσαι δηλούτι τὴν δίψαν, ἀll' αἰτήσαι πιεῖν, πρὸ τοῦ τέλος σχεῖν τὴν ψηφοφορίαν. CORAĒS.

P. 210. v. 8. Γάϊος] Vulg. καὶ Γάϊος. Particulam Coraēs expunxit, ut Bryanus voluerat. Tuentur Reiskius et Leopoldus, me non assentiente: neque enim Sabaco testis contra Marium citatus fuerat.

P. 210. v. 16. νέμειν] ξειν. Verbum de hac re proprium.

V. Coraēs ad Isocrat. T. II. p. 130.

P. 210. v. 17. τοὺς τυχόντας] αὐτῆς. Quod sequitur, αὐτοὺς καὶ γένος, est apposito. Hoc non animadversum fuit ut Coraēs locum pro corrupto haberet.

P. 210. v. 19. χαλεποῖς] Olim male dederant χαλεπῶς. V. Wytttenbachius Animadvers. in Moral. p. 567.

P. 210. v. 21. ἵσων τῶν ψῆφων γενομένων] Ἀκέλνε γάρ τοὺς φεύγοντας ἡ ἴσοψηφία. Ἰδε Ἐνώπιον. Ἰφιγ. ἐν Τανά. 1470, Ἡλέκτρ. 1265, καὶ Αἰσχύλ. Εὐμεν. 750. AEM. FORTUS.

P. 210. v. 27. οὐτε — οὐτε] De meo dedi. Vulg. οὐδὲ — οὐδὲ. Cuius harum negativarum usus vitiosi Coraēs ait ipsi Plutarcho culpam tribui posse. Sed toties confusa sunt a librariis οὐδὲ et οὐτε, ut in talibus multum praestet sequi constructio- nis rationem quam fidem librorum.

P. 210. v. 27. ήγον — τὸν δῆμον] ἐδημαγόγονν. ἄγων το πλῆθος p. 218, 20.

P. 210. v. 31. γάμον γῆμαι — Ἰονίαν] Dictio nonnihil ha- bet poëtici coloris. V. Euripidis Androm. 102. s.

P. 210. v. 34. καὶ τι] Coraēs e libris dedit. Praeiverat Leo- poldus. Vulg. καίτοι.

P. 210. v. 34. καὶ] De meo inserui.

P. 210. v. 36. τὸ περὶ τὴν χειρουργίαν] quod chirurgi ma- nibus se fortiter subiecit.

P. 210. v. 37. Ἰξιῶν] Sic primus Coraēs. Vulg. Ἰξῶν. Sed de hoc morbo non magis Ἰξὸς quam Ἰξῆ dicitur. V. H. Stephanus Thes. c. 11094. C.: qui Principis Lexicographorum locus Coraēn fugit. Quod Stephano, idem placuit Car. Weigelio, medico Dresdensi, in Suppl. ad Schneideri Lexic. Gr. p. 104. a.

P. 211. v. 3. οὐδὲν] Reiskius de suo dedit. Vulg. οὐδὲ. Ma- lim οὐτε κινηθεῖς οὐτε στενάξας. V. not. ad p. 210, 27.

P. 211. v. 6. ὁρῶ] Al. ὁρῶν. Placet: nec Leopoldo displi-

cuit. Cur enim tali in re Marius ipse loquens inducatur? Scribam igitur φήσας δράν —.

P. 211. v. 14. μεγίστων] Reiskius de suo dedit. Vulg. μέγιστον. Quod ut concinnius revocandum. Ac Leopoldus revocavit. „Praetuli vulgarem“ inquit „ob antecedens εὐφυέστατον καιρὸν, cui subiungitur μέγιστον θέατρον.“

P. 211. v. 28. ἀλλὰ] Ισον ἐνταῦθα δύναται τῷ καὶ coraēs. Plus significat. adeoque.

P. 211. v. 32. ἀπὸ] Recte positum ἀπὸ, non ἐπὶ: significatur enim res e castris Romam perscripta.

P. 212. v. 7. οἱ] Satis insolens in Plutarchi oratione.

P. 212. v. 9. καταψηφίσασθαι] Vulg. καὶ καταψηφίσασθαι. Copulam Coraēs ut delendam asteriscis inclusit: ego delevi.

P. 212. v. 14. ξενόκτονον] Malim ξενόκτονον. ἀλάστωρ ξενόκτονος i. q. ἀλάστωρ ξένον φορενθέντος, h. e. ἀλάστωρ τιμωρούμενος τὸν τοῦ ξένον φόνον. Potuerat scribi μλασμα — ξενόκτονον. V. quae adnotavi ad Porsoni Orest. p. 77. ed. tert. Lips.

P. 212. v. 17. — ὑπατεῖαν — συνυπατεύσης] Vulg. — ὑπατεῖαν; — συνυπατεύσης; Quod praestat.

P. 212. v. 18. ἐμῷ] Sic Coraēs. Vulg. μῷ. Scrib. τῷ μῷ.

P. 212. v. 88. πολὺν ὅχλον ἄπορον] Sic Reiskius de suo. Vulg. πολὺν τὸν ἄπορον. Quod Leopoldus revocavit. Malim cum Lipsio πολὺ τὸ ἄπορον.

P. 213. v. 6. Λιβύη] Scrib. Λιβύη.

P. 213. v. 7. αὐτοὺς —, ἀπολέμους] Coraēs dedit e Codd. Vulg. αὐτοὺς δ' ἀπολέμους.

P. 213. v. 10. αὐτῷ] Mario.

P. 213. v. 22. ἐκεῖνον] Malit quis αὐτὸς: itemque v. 27. αὐτοῦ. Sed ἐκεῖνος saepissime fungitur vice alterius pronominis. Sic etiam p. 220, 19. 228, 21.

P. 213. v. 23. αὐτὸς μὲν] Positum est, quo magis existeret oppositio sequentis membra, 'Pοντίλιος δὲ —; quam oppositionem interiecta post Μέταλλος μὲν, ad quod refertur 'Pοντίλιος δὲ, non nihil obscuraverant.

P. 213. v. 28. ἔκαστα] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἔκαστον.

P. 213. v. 33. τελευταῖον] Scribendum puto τελευταῖαν.

P. 213. v. 35. αὐτοῦ] Coraēs dedit iam aliis probatum. Etiam Leopoldus dederat. Vulg. ἐκεῖτον. Quod Reiskius interpretando ita tuetur, neminiis ut videatur latus assensum.

P. 213. v. 36. ἔκδοιη] Dedi de meo. Vulg. ἔκδοθ. Quod Coraēs mutavit in ἔκδών.

P. 214. v. 8. αὐτοῖς] Mario et Syllae.

P. 214. v. 21. μετέστησεν] Al. κατέστησεν. Bryanus: „Rectius: bellum enim Cimbricum sedavit invidiam adversus Marianū conflatam, non in alium removit.“ Et sic Reiskiana et

Leopoldina. Mihi nostrum magis placet, quod simpliciter est removit.

P. 214. v. 25. οὐδενὸς ἀνασχομένου —] *nemine passo, ut nobiles aut divites consulatum ambirent.* Vulgaris huius loci interpretatione sensum eius pervertens quomodo turbaverit Reiskium et Leopoldum, ostendunt eorum et textus et annotationes.

P. 214. v. 34. τοσοῦτον] Coraës dedit e Cod. Vulg. τοσοῦτο. Quod poterat servari, cum non gignat hiatum.

P. 214. v. 35. ἰδρυθέντες] Al. ἰδρυθέντες.

P. 214. v. 35. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 215. v. 9. καὶ] Coraës e Cod. dedit. Vulg. κατὰ.

P. 215. v. 10. μεμίχθαι] Leopoldus et Coraës dederunt non sine auctoritate librorum, ut videtur: nisi haec quoque conjectura Mureti fuit. Vulg. μέμικται. Bonae Codex notae cum post κάκεῖθεν inserat οὐ, scribendum censeo: κάκεῖθεν, οὐ τὰ γένη μέμικται, τούτους —. τὰ γένη, Celti et Scythae. Conf. v. 13. ss. Etiam Reiskius iungi vult κάκεῖθεν τούτους, sed temere uncis includens verba τὰ γένη μέμικται ut delenda.

P. 215. v. 11. ἔτους ὥρᾳ] anni tempestate ad rem gerendam opportuna. Recurrit p. 218, 13.

P. 215. v. 15. Κιμμερίων — γνωσθέντων] cum primum Cimmerii in notitiam veterum Graecorum venissent.

P. 215. v. 16. γενέσθαι] αὐτούς.

P. 215. v. 17. φυγὴν — Σκυθῶν] Coraës recte interpretatur φυγάδας τινὰς η στασιώτας βιασθέντας ὑπὸ Σκυθῶν.

P. 215. v. 18. διαπεράσαι] Vulg. διαπεράσσαι.

P. 215. v. 19. οἰκοῦν] Leopoldus et Coraës recte dederunt e fide librorum, nisi Excerpta fallunt, quae vereor ne saepius fallant. Vulg. φονού.

P. 215. v. 22. εἰσω] landeinwärts.

P. 215. v. 22. εἰληξέναι,] Dele subdistinctionem: neque enim genitivus οὐρανοῦ pendet ab infinitivo εἰληξέναι.

P. 215. v. 26. ἵσαι] F. ἵσα. Miror autem hoc a Plutarcho scriptum: nam omnium climatum proprium est.

P. 215. v. 30. ἄπο] Sic Leopoldus et Coraës. Vulg. ἀπὸ.

P. 216. v. 13. Σκηπίωνα] Vulg. Σκιπίωνα.

P. 216. v. 27. διασεσηρώσ] Vulg. διασεσηρώσ.

P. 217. v. 5. ἐσυτὸν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἐσυτῷ. Malim αὐτὸν! Negligentius autem sic scriptum est, tanquam si antecessisset τὸν στρατὸν, non τὴν δύναμιν. Sed per vellem Codex daret αὐτὸὺς.

P. 217. v. 9. Σκηπίωνος] Vulg. Σκιπίωνος.

P. 217. v. 13. ὑψ' αὐτοῦ] Vulg. ὑψ' αὐτοῦ.

P. 217. v. 23. αὐτὸς] Dedi e conjectura Reiskii. Vulg. αὐτοῖς.

P. 217. v. 27. ἀγριωτὸν] Scribendum videtur τὸ ἀγριωτὸν.

P. 218. v. 11. ἀκοδεδειγμένων] Reiskius et Coraës malint ἀκι-
δεδειγμένον. ἀποδειξάμενος ἔρχεται p. 220, 12., ubi al. ἀκιδειξάμενος.

P. 218. v. 17. αὐτοῦ] Reiskio placet αὐτῷ. Non opus. V. Ind. ad Schol. Apollou. Rhod. p. 672. a.

P. 218. v. 25. συνυποκρινόμενος] πλαττόμενος καὶ συνυπο-
κρινόμενος p. 220, 33.

P. 218. v. 37. πρὸς τὴν θάλασσαν] I. q. ἐν τῇ θαλάσσῃ, zur
See, auf dem Seeweg.

P. 219. v. 2. ἀποκοπᾶς] Coraës suspicatur scribendum ἀπο-
κοπᾶς. Atqui haec est communis librorum scriptura. Primus
Huttenus ἀποκοπᾶς dedit: qui videtur error hypothetae.

P. 219. v. 3. χαλεπῆν] Miror non mutatum in χαλεπὸν.

P. 219. v. 4. βραχύποδον] Al. βραδύποδον. Quod Leopoldus
adscivit. Iure, ut arbitror.

P. 219. v. 14. ἔγενετο] Coraës de suo dedit. Vulg. ἔγινετο.
Quod tenendum.

P. 219. v. 18.. μέρος] Coraës e Reiskii conjectura inseruit.

P. 219. v. 18. προεκαλοῦντο] Al. προύκαλοῦντο. Quod cur
repudiemus? V. p. 228, 7.

P. 219. v. 34. φύσει] Reiskius de suo dedit. Vulg. τῇ φύσει.
Quod poterat servari.

P. 220. v. 8. Ἰταλίας] Coraës dedit e Codd. Vulg. ἐλευθερίας.

P. 220. v. 9. δέη] Vulg. δέηται. Coraës: „Γραπτέον, οἶμαι,
δέη.“ Atque hoc dedi.

P. 220. v. 10. παρατρέπειν·] Vulg. παρατρέπειν; . — Mox
v. 13. scrib. ἐπάνεισιν.

P. 220. v. 21. Μάρθαν] Iudeam fuisse nomen, opinor, arguit.

P. 220. v. 33. ὡς] Coraës asteriscis inclusit ut delendum.
Nolleum factum.

P. 220. v. 34. ἐπιδείκνυται] Γραπτέον, οἶμαι, ἐπιδείκνυτο.
CORÆS. Mihi praesens satis placet.

P. 220. v. 34. γῦπας] Vulg. γύπας. Item p. 221, 2.

P. 220. v. 34. θαύματος ἀξιον] Tale nemini videbitur.

P. 220. v. 36. περὶ] παρὰ scribendum videtur Haitingero in
Act. Philol. Monac. III. 2. p. 199. (209.). Assentior. ἐπὶ ταῖς
ἔξοδοις p. 221, 3.

P. 221. v. 2. γυναιγόντες] Al. γυναιγόμενοι. Male. Adscivit
tamen Leopoldus: scilicet quod teneret τοὺς στρατιώτας.

P. 221. v. 2. τοὺς γῦπας] Coraës de suo dedit. Vulg. τοὺς
στρατιώτας. Laudo Haitingerum l. c. delentem. Subaudi αὐτούς.

P. 221. v. 3. ἐπὶ ταῖς ἔξοδοις] in expeditionibus. Reiskius
fallitur.

P. 221. v. 4. κοινὸν] communem multis aliis eventis, non
hunc proprium.

P. 221. v. 11. Βαταβάκης] Al. Βατάκης. Item infra v. 15.

Βατάκην. Polybio et Diodoro Siculo dicitur *Βαττάκης*. V. Wesselius ad Fragm. Diodori T. X. p. 360. ed. Bip., qui vulgariter in Plutarcho scripturam damnat, damnaturus etiam, ut opinor, quod Coraēs suspicatur scribendum esse, *Βαβάκης*, *Βαβάκην*: „*„ν’ οὐ“* inquit „*συνώνυμον τῷ Βάβαξ καὶ τῷ Βαβάκτῃ*”, διπερ *Ησύχιος ἐξηγεῖται* διὰ τοῦ Γάλλος.“

P. 221. v. 13. *μέγα*] Cod. non habet: malimque omissum.

P. 221. v. 14. *ὑπάρχειν*] Coraēs de suo dedit ὑπάρχειν. Placet.

P. 221. v. 14. *προσθεμένης*] Al. προσιεμένης s. προσεμένης. „*διπερ ἀμεινον*.“ CORAĒS. Item mihi melius videtur.

P. 221. v. 20. *πυρετὸς ἔξηγήθησεν*] Ιατρικῶς ἐκπέφρασται ἀντὶ τοῦ κοινοτέρου, *πυρετὸς ἔξηγήθη*. CORAĒS.

P. 221. v. 36. *προβαλλόμενος*] Dedi e Codd., etiam a Coraē probatum. Vulg. *περιβαλλόμενος*. Sed a tergo lateribusque nihil fuit Romanis metuendum.

P. 222. v. 8. *ποτὸν*] Vulg. τὸ ποτὸν. Expunxi articulum a Cod. omissum.

P. 222. v. 20. [τοὺς βαρβάρους]] Uncis inclusi ut delenda. μέρος τι — εὐπαθοῦντας καὶ πανηγυρίζοντας dicitur ut mox τὸ μαχιμάτατον μέρος — ἀνατίκαντες. Infra p. 239, 12, *ἰππέων* ίην προσωθεν ἐλαύνοντας. ubi non fuit cur Leopoldus adscriberet: „*Annon forte ἐλαυνούντων?*“

P. 222. v. 26. δ')] Omitit Cod. Non male. Talia enim solent ceteris inseri ἀπολύτως. Conf. not. ad p. 239, 17.

P. 222. v. 28. *οὐν*] Coraēs e Cod. adscivit.

P. 222. v. 36. *τὴν πάτριον — εἶναι*] Subandi αὐτῷ, h. e. *Ἀμβωνες*. Nisi praestat scribi ταύτην πάτριον —. *hanc esse patriam sibi appellationem*. Etiam Leopoldus suspicatur scribendum ταύτην τὴν πάτριον —. Sed articulus non addendus.

P. 222. v. 37. *αὐτῶν*] Vulg. αὐτῶν.

P. 222. v. 37. *κατὰ γένος*] generativum: ut *Ἀμβωνες* sit nomen γενικὸν, Λίγνες εἰδικόν.

P. 223. v. 2. *στρατῶν*] Dedi e conjectura. Vulg. στρατηγῶν. Conf. not. ad Dionys. Halic. A. R. V. 44.

P. 223. v. 3. *πρώτον*] Coraēs suspicatus est scribendum τῶν πρώτων; scilicet quod στρατηγῶν haberet pro genuino. Sed πρώτον referendum ad τῷ μεγέθει τῆς βοῆς.

P. 223. v. 4. *ὑπερβαλλεσθαι*] Malim ὑπερβάλλεσθαι.

P. 223. v. 12. *φόνου καὶ νεκρῶν*] νεκρῶν — καὶ φόνου p. 203, 5.

P. 223. v. 13. *μὴ τολμῶντας ἀναστρέψειν*] Recte Interpres, quem Reiskius audire debebat: *frontem convertere in hostem non cūsos*. οἱ διαβάντες sunt altera pars barbarorum, qui βιασθέντες ἐτράποντο.

P. 223. v. 25. ἀνεγάρησαν] Al. ἀνεγάρονν. Quod Coraēs adsevit. Nolle factum: nam imperfecto hic locus non est.

P. 223. v. 30. Ἡν μὲν γὰρ — καὶ ἀτείχιστον] V. p. 222, 10. s.

P. 223. v. 31. ὑπελείποντο] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἀπέλειποντο.

P. 223. v. 34. θηρομιγής] μεμιγμένη τῇ τῶν θηρῶν ὁρνηγή.

P. 224. v. 2. προσδεχόμενον] Al. προσδεχομένων. Quod non repudiem ut etiam de militibus dictum.

P. 224. v. 9. ἐν ὥρᾳ] mature. Est i. q. χρόνῳ. Similiter Polybius XVIII. 2. 4. ἐν ὥρᾳ παρήγγειλε πᾶσι γίγνεσθαι περὶ τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν. Sequitur §. 5. 'Τπὸ δὲ τὴν ἐωθινῆν ἔξεγείρας τὴν δύναμιν —, ut h. l. ἄμ' ἡμέρᾳ συνέταττε —. Legendi tirones quique sibi non videntur tirones φρουραμάται κενόδοξοι Coraēn vilipendentes quae vir summus ad h. l. egregia adnotavit, minus ille auspicato tractans Diodorea II. 29. extr., ubi nemo facile dubitet nuper recte editum esse ἐν αἰώνᾳ.

P. 224. v. 12. αὐτοῖς] Vulg. αὐτῷ.

P. 224. v. 14. προσέβαλλον] "Ισ. γρ. προσέβαλον. CORAĒS. Assentior.

P. 224. v. 14. ἔκασταχοῖ] Dedi de meo. Vulg. ἔκασταχοῦ.

P. 224. v. 24. ἀντιάσαντες] Coraēs dedit e Cod. Vulg. ἀντιστάντες. Quod revocandum: neque enim Romanorum acies loco se movit. V. v. 15.

P. 224. v. 30. μεθ' αὐτοῦ] Vulg. μετ' αὐτοῦ.

P. 224. v. 33. τε] Reiskius de suo dedit δὲ. Quod Leopoldus probare non debebat.

P. 225. v. 4. μὲν] guidem, certe. V. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 635. Ut non opus sit cum Coraē scriberet μέν γε. Adde quod, si μέν γε verum esset, non de solis Massiliensibus ageretur, sed deinceps alii illis oppositi commemorarentur.

P. 225. v. 10. τοῦ τοιούτον] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. τῷ τοιούτῳ. Quod Reiskius e conjectura mutavit in τῶν τοιούτων, Leopoldus e libro in τῷ τοιούτῳ. Neutrūm satis probabile.

P. 225. v. 29. ἡρῆσθαι] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. γενέσθαι.

P. 225. v. 33. στεφάνοις] Al. στεφάνῳ. Placet.

P. 225. v. 33. ἀνῆψε] Coraēs e conjectura dedit. Vulg. ἐνῆψε.

P. 225. v. 37. ἡ πραγμάτων ἀναγκαῖα φύσις] Ut verum hoc est, ita arbitror Plutarcho verisimillimum inter haec tria visum esse.

P. 226. v. 1. καὶ] Deest in Cod. Bene.

P. 226. v. 2. αὐθῆς ἔτερον] Jungit sequentibus.

P. 226. v. 7. Ἰταλίαν] Al. τὴν Ἰταλίαν. Placet.

P. 226. v. 16. ἀφίεντες] Coraēs e Codd. dedit. Recte, cum antecedat ὑποτιθέντες. Vulg. ἀφέντες.

P. 226. v. 22. ἐφιέντες] Coraēs e Cod. dedit ἀφιέντες. Non placet. — Mox v. 25. scrib. μέγα.

P. 226. v. 28. ἔπειθε] Immo ἔπεισε. ἔπειθε μὲν, ἀλλ' οὐκ ἔπεισε. V. not. ad T. I. p. 416, 10.

P. 227. v. 7. φιλοτιμίας] τιμῆς. V. Apparat. ad Demosthen. T. I. p. 254. 888.

P. 227. v. 25. συνέντες] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. συνιέντες. Al. μὴ συνέντες. Quod probo, cum sequatur *Tεύτοσι δ', οἵταν παραγένωνται*.

P. 227. v. 29. ἐκέλευε] Al. ἐκέλευσε. Quod Coraēs iure adscivit.

P. 227. v. 30. προσαχθῆναι] Malim προσαχθῆναι.

P. 227. v. 31. Σηκουανῶν] Coraēs de suo dedit; idemque prior dederat Leopoldus. Vulg. Σικουανῶν.

P. 227. v. 32. αὐθὶς] Coraēs de suo dedit. Vulg. αὐθὺς. Quod revocandum. Formula εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, parum intellecta vulgo, ad verbum significat *statim simul ut occasperis*, h. e. *confestim, e vestigio*.

P. 228. v. 5. τῆς αἰχμῆς] καμφθείσης.

P. 228. v. 11. καταχαριεῖσθαι] De meo dedi. Vulg. καὶ χαριεῖσθαι. Particulam Coraēs inclusit asteriscis ut delendam.

P. 228. v. 17. ἐγένοντο] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἐγίνοντο.

P. 228. v. 19. φησι] Coraēs dedit, non e libris, ut ait, sed e conjectura Bryani. Prior dederat Leopoldus. Vulg. φασι. Quod cur repudiemus? Infra v. 25. enim sequitur *Ιστορογούσι*. Nec tamen nego huius narrationis auctorem in primis Syllam fuisse. Conf. p. 229, 14. Quanquam etiam Catulus de hac pugna exposuit. V. p. 230, 1.

P. 228. v. 23. ἐν μεγάλοις μετώποις] bei weit ausgedehnten Fronten.

P. 228. v. 26. αὐτόν] Vulg. αὐτόν.

P. 228. v. 35. ἐκάστω] τῶν ἵππων.

P. 228. v. 35. διβολία] Sic Coraēs e Reiskii conjectura. Vulg. διβόλια. Quod singularis ἀκόντισμα revincit. διβολία i. q. διβόλος ἄκων Rhesi v. 370. (374.). Intelligam autem iaculum cuspidem habens bifurcam, ὥστε μιᾷ βολῇ δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. Quae verba sunt Scholii perdocti ad Pindari Nem. VI. 85. p. 730. ed. Heyh. Talibus iaculis uti in primis barbaros decet.

P. 228. v. 37. προσεφέροντο] οἱ ἴπποις.

P. 229. v. 1. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς. Recte. De Romanis enim intelligendum est. Iungenda autem ὑπῆρχον αὐτοὺς —. Barbari utebantur hoc strategemate s. tactico astu (δόλος dicitur v. 4.), ut, equitatu dextrorum deflectente, peditatu a sinistra consistente, Romani ab utroque latere paullatim includerentur.

P. 229. v. 2. αντῶν] Praestat αντῶν.

P. 229. v. 9. ηὔξατο — κατὰ ἐκατόμβης] V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 728. s.

P. 229. v. 10. τύχην] Malis Tύχην.

P. 229. v. 13. ἡ] Coraës de suo inseruit. Dixit autem Marius Ἐμὴ ἡ νίκη, non, quod decebat, Ἡμῶν ἡ νίκη, quod Catalo victoriae gloriam invideret. Quod secus cecidit. V. p. 230, 23. s.

P. 229. v. 13. νεμεσητὸν] illatum a Nemesi ultrice fraudis, de qua supra p. 228, 19. ss.

P. 229. v. 19. ἥδη] Omittit Cod. Recte.

P. 229. v. 25. λέλεκται] p. 215, 20. s.

P. 229. v. 28. ὡς] Vitiosam Cod. scripturam ὡς Leopoldus adscivit. Demosthenes p. 280, 12. ὡς ἡμεῖς ἀγομεν. ad q. l. v. notata Apparat. T. II. p. 225.

P. 229. v. 29. τοῦ νῦν μὲν —] Strabo T. V. p. 273. edit. Lips. oī τότες Μήνονες. Interpres: qui tunc dicebantur Μεσονες.

P. 230. v. 13. ἐξ ἄκρου δύμον] reclinato, ut sursum tenderet.

P. 230. v. 26. Πανορμιτῶν] Reiskius de suo dedit. Leopoldus Παρμανῶν. Parmenses recte intelligens. Sed hac nominis forma Plutarchus non usus est. Quod enim olim ediderunt Παρμιτῶν mutandum in Παρμητῶν. In Strabone T. II. p. 117. edit. Lips. vulgatum Παρμητῶν eadem ratione correxit Coraës T. I. p. 290.

P. 230. v. 28. ὑπὸ] Coraës scribendum censet ἀπὸ. Quod ita proho, ut ὑπὸ non improhem.

P. 230. v. 30. προσετίθει τὸ σύμπαν ἔργον] Sic Coraës de suo partimque Reiskii conjecturam secutus. Vulg. προσετίθετο σύμπαν τὸ ἔργον. Hoc Leopoldus revocavit. Iure. Neque enim discriminem inter activum mediumque in scriptoribus senioris aetatis urgendum est. Dionysius Halic. A. R. VI. 30. in. oī προσθίενοι σφισι πίστεις ὁμηρειῶν. Quod Sylburgium arbitror pereram vertisse.

P. 230. v. 37. Κάτλον] Post h. v. pone signum commatis.

P. 231. v. 1. ἔτι δὲ] Coraës dedit Reiskii conjecturam secutus. Vulg. ξετι δὲ ὅτι. Quod lenius sic refingas: ξετι δὲ ὅ τι. nonnihil vero etiam milites veritus.

P. 231. v. 2. παρατενασμένους] Coraës de suo dedit. Vulg. παρατεναγμένους. Quod mutem in παρατεταμένους. connisos s., ut Interpres sat̄ apte, obstinatos. Labbaei Glossar. p. 133. b. edit. Lond. Παρατεταμένος, Obstinate.

P. 231. v. 5. οὐδ' εἰς] Malim οὐδεὶς.

P. 231. v. 5. πρώτης] Malim τῆς πρώτης.

P. 231. v. 12. απέλιπεν] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀπέλιπεν.

P. 231. v. 29. ὑπ' αὐτοῖς] Immo ὑφ' αὐτοῖς.

P. 231. v. 33. φησίν, ὡς] Reiskius uncis, Coraës asteriscis inclusit ut delenda: Leopoldus expunxit. F. ὡς φησί.

P. 231. v. 33. [καὶ — νικατεῖται] Dele uncos ineptissime positos, fortasse typothetae negligentia. Nam si ego hic posui, posui somnians.

P. 231. v. 35. τὸν] Reiskius de suo dedit τῷ. Quem secuti sunt Leopoldus et Coraës. Vulgatam olim scripturam revocavi.

P. 232. v. 4. μιᾶς] Leopoldus et Coraës e conjectura Bryani dederunt. Vulg. μιᾶς.

P. 232. v. 5. περὶ] F. παρὰ. in ultimo. V. p. 233, 17.

P. 232. v. 10. ψηφίσαιτο] Praferrem ψηφίσηται, si liber daret.

P. 232. v. 11. προσποιούμενος] Leopoldus et Coraës e Cod. dederunt. Vulg. παριπροσποιούμενος.

P. 232. v. 13. καὶ γὰρ — ἦν] Ἰσον δύναται τῷ, εἰ καὶ μὴ μοχθηδὸς γὰρ ἦν. CORAES. Scilicet iungenda καὶ εἰ, non καὶ γάρ.

P. 232. v. 15. βιαζομένην] Passive dici opposita arguunt.

P. 232. v. 20. κατὰ Πίνδαρον] V. Fragm. Inc. p. 91. Heyn. 666. Boeckh.

P. 232. v. 29. οὐχ οὕτω πλατὸν [scrib. πλατὺν] — εἰς πρᾶγμα τηλικοῦτον] negavit se ingenio esse tam pingui, ut in antecessum destricte pronuntiet (praefracte decidat) de negotio tanti momenti. er sei nicht dickköpfig genug, um über eine so wichtige Angelegenheit ein für allemal in voraus zu urtheilen. Plutarchus potuerat scribere παχὺν: quod si Codex daret, haud dubitanter praferrem. πλατυράχηλος et παχυτράχηλος confusa vidi in Gepon. XIX. 2. 2. T. IV. p. 1212. Nicl.

P. 233. v. 5. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 233. v. 8. ἀποκηρύξαι] Vulg. ἀποκηρύξαι. Leopoldus malit ἐπικηρύξαι, quo verbo bis usus est eandem rem exponens Appianus de B. C. I. 31. p. 45. 46. Schw. Idem placuit Bährio ad V. Alcibiad. p. 73.

P. 233. v. 31. ἐπὶ τῆς οἰκίας] Reiskius uncis inclusit ut delenda. Ac sane Plutarchus potuit compendifacere. Sed talia non resecanda ad vivum.

P. 233. v. 32. συνέκρουε] Coraës e Cod. dedit, Vulg. συνέκρουε.

P. 234. v. 4. ἐπίδοξος ὥν] μετιέναι. V. infra v. 19.

P. 234. v. 11. ἰδεῖν] Al. ἐπιδεῖν. Placet. V. Thomas Mag. p. 335.

P. 234. v. 26. φήμης] Al. φωνῆς. Quod Reiskius et Leopoldus receperunt. Iure.

P. 234. v. 30. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Item v. 32. αὐτὸν.

P. 234. v. 31. μὴ πλείονας ἄλλων] Coraës e Codd. dedit. Vulg. πλείονας ἄλλους. Genitivum sic resolve: η ἐπὶ θύρας ἄλ-

Iov. De qua in comparationibus breviloquentia Coraës ad h. l. bene disputavit.

P. 235. v. 10. *μικρὸν*] Coraës ad Heliodor. p. 170. malit μικρὸν citans quod legitur infra p. 246, 31. *μικροῦ ἔδέησεν*. Qui cum ad h. l. taceat, videtur *μικρὸν* pro sano habuisse. Recte: utraque enim constructio proba est.

P. 235. v. 10. *ἔδέησαν*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *ἔδέησε*.

P. 235. v. 25. *καλούμενος*] *Ἴσ. γρ. προκαλούμενος. CORAES.* F. *ἐκκαλούμενος*: ut antecedens copula praepositionem elisisse videatur. Conf. Bastii Commentat. Palaeogr. p. 746.

P. 236. v. 4. *ἀπεδείνυεν*] per suam factionem.

P. 236. v. 12. *ἡμέσους*] Malit quis *ἡμισελαց*. Sed in his numeralibus propriam esse sedem neutrius dudum monuerat praestantissimus Sylburgius ad Dionys. Halic. A. R. IV. 17. T. II. p. 680. R.: nuper disertius monuit Lobeckius ad Phrynic. p. 246. s. Causa mirabilis anomaliae haec est, quod Graeci in nominativo et accusativo solenniter dixerunt e. g. *ἐπτὰ ἡμισυν*. V. quae collegi in H. Stephani Thes. c. 4538. B. C. — Statim scrib. *πρίασθαι· χρόνου* —.

P. 236. v. 15. *ἡ πολυτέλεια*] *die hohen Preise der Dinge*.

P. 236. v. 19. *ἴν*] Reiskius de suo addidit. Rursus delevit Leopoldus, me non probante.

P. 237. v. 1. *ἐπεκάλει*] *Ἴσον δύναται τῷ ἐνεκάλει, ὃς καὶ τὸ ἐπικαλημα τῷ ἐγκαλημα. CORAES. μοιχίαν ἐνεκάλει* p. 240, 32.

P. 237. v. 2. *Αὐτὸς*] Sulpicius. — Mox post *ώνόμαξεν* pone signum coli.

P. 237. v. 15. *ἀπραξίας*] Leopoldus et Coraës e libris, ut videtur, dederunt. V. infra p. 286, 25. s. Vulg. *πράξεις*.

P. 237. v. 19. *τρισμυρίων*] Post h. v. vulgo additur *ἰππεῖς*, quod Reiskius uncis, Coraës asteriscis inclusit ut delendum, ego delevi. Bryanus: „Mutent modo loca sua *ἰππεῖς* et *ὄπλιται*, nulla restabit difficultas: ut legatur: *τρισμυρίων ὄπλιται καὶ πεντακιστίων οὐ μείονς ἵππαις*.“ Sic Leopoldus. Non placet.

P. 237. v. 32. *τὸν πρόγονον*] *privignum*. Haec vox cur Lexicographis nostris sit δέντονος ignoro.

P. 237. v. 34. *καὶ λαμβάνων*] Particulam iam Reiskio suspectatam Coraës asteriscis inclusit ut delendam. Tuearis, si καὶ — καὶ *vertas et — et*.

P. 238. v. 2. *δῆ*] Coraës de suo dedit citans p. 240, 1. Vulg. *δὲ*. Quod servari poterat ut in narratione rei levioris.

P. 238. v. 4. *ἀπεπέρασεν*] Recurrit p. 239, 16. 258, 20.

P. 238. v. 11. *εἰς*] Dele additum per typothetae socordiam.

P. 238. v. 12. *περικλυζόμενον*] Al. *περικλυδωνιζόμενον*. Compositum bonae notae, etsi omissum in Lexicis.

P. 238. v. 15. ἐπιλειπόντων] Leopoldus et Coraës e Cod. derunt. Reiskius malit ἐπιλειπόντων, quod etiam mihi placet. Vulg. ὑπολειπόντων.

P. 238. v. 16. ἀλλ' οὐα συμβαίνει —] Iunge ἀλλ' αὐτὸν φεύγειν — . Infinitivos enim regit antecedens εκοπὸν, οὐα — ἀποφίλαις autem insertum est παρενθέτως. Ac ne quis ad οὐδένα requirat ἄλλον ut omissum aut a librariis aut κατ' ἔλλειψιν ab ipso scriptore, sciat Graecos passim sic uti solis negativis, quando membrum oppositum orditur a particula ἄλλα. Sophocles Oed. R. 1332. s. ἔπαινε δ' αὐτόχειρ νῦν οὐτις, ἀλλ' ἔγω τάλαμων. Scilicet ipsa particula, quippe nata ab adiectivo ἄλλος, explet quod ad notionem absolvendam requiri videatur. Dupliciter πλεοναζόντως, ut in affectu gravissimo, Achilles Homericus II. XXI. 275. s. ἄλλος δ' οὐτις μοι τόσον αἰτιος Οὐρανιώνων, ἄλλα φίλη μήτηρ.

P. 238. v. 16. ταῖς] Coraës malit ἐν ταῖς. Placet.

P. 238. v. 20. καὶ] Reiskius de suo addidit. Non opus.

P. 238. v. 21. βιοτῆρου] De meo dedi. Vulg. βιωτῆροιν. Coraës: „Συνηθέστερον τὸ διὰ τοῦ ὅ, βιοτῆροιν.“ Adde quod Lüthathius hoc nomen ἐκτείνεσθαι (h. e. μεγαλογεφεισθαι) negat ad Odyss. p. 1739, 44. s.

P. 239. v. 1. αὐτὸν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. αὐτῷ.

P. 239. v. 2. τοὺς] Coraës e Reiskii coniectura dedit. Vulg. τούτους. Quod tenens Leopoldus „τούτους“ inquit „ad remotius τοὺς ἐπομένους referendum.“ Hoc vero ob tantam intercapidinem non licet.

P. 239. v. 5. τοῖν] Coraës de suo dedit. Vulg. τῶν. Quod non repudiem.

P. 239. v. 7. Ὡς] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ως, contributum illud verbis Plutarchi, ut versus incipiatur a verbo τρία.

P. 239. v. 7. ἔκλεπει] Sic Leopoldus et Coraës Xylandrum bene monentem secuti. Vulg. ἔκλεπει.

P. 239. v. 7. ἀλεγίζει] Sic Leopoldus et Coraës, nec sine librorum auctoritate. Vulg. ἀλυβάζει. Hasius: „Fortasse ἀλοβάζει sive ἀλιβάζει genuinum est, utpote a vate antiquissimo profectum, et ἀλεγίζει videtur glossema vetustioris atque obscurioris vocis.“ Sunt haec tenebrae, quas quis dispellat? ἀλυβάζειν ex h. l. in Lexica vetera transit exsulans e recentioribus. V. Ind. ad H. Stephani Thes. p. 34. c. Lond.

P. 239. v. 12. σταδίων] Malim στάδια s. σταδίονς.

P. 239. v. 17. ἀντικρὺ] Al. ἀντικρὺς.

P. 239. v. 17. ᾧ] Debetur, opinor, coniecturae H. Stephani. Neque opus addi pronomen, modo Αλναρία καλεῖται signis includas parenthesis. V. not. ad p. 222, 26.

P. 239. v. 22. ὄπη] Dedi e Cod. V. p. 241, 32. Vulg. ὄποι.

V. quae contra Hermannum de his quoque particulis mirabilia narrantem dudum monui in Passowii Lex. Gr.'s. v. *ποιητας*, coll. not. ad Sophoc. Oed. Col. 227.

P. 239. v. 24. *ως ἐν ὀλύγῳ — τροπὰς λαβόντες*] identidem fluctuati animo, ut mireris toties fluctuari potuisse in tantulo articulo temporis.

P. 239. v. 25. *προέσθαι*] Coraës de suo dedit *προήσεσθαι*. Aoristus bene habet.

P. 239. v. 29. *βαλόμενοι*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *βαλόμενοι*. Quod Leopoldus revocavit. Difficilis optio.

P. 239. v. 31. *ώραν,*] Subdistinctionem malim retrahere post ὁρα, ut τὴν εἰσθνίαν ὥραν iungatur sequentibus.

P. 239. v. 31. *φορὰ*] F. φορὸς aut, quod malim, φορὸς ἀνεμος.

P. 239. v. 31. *τοῦ παλαγίου*] Suband. *ἀνέμον*. Quod non opus subaudiri, si coniecturam illam non improbas.

P. 239. v. 32. *αὔραν*] Vulg. *αὔραν*.

P. 239. v. 37. *ὄν*] De meo inserui. Coraës inseruit post *ἀσφαλέστερον*, 240, 1.: minus, ut opinor, probabiliter.

P. 240. v. 3. *ἀνοδίαις*] Malim *ἐν ἀνοδίαις*. REISKIUS. Non opus.

P. 240. v. 8. *χράττονα*] Reiskius et Leopoldus perperam referunt ad *ὄψιν*. V. not. ad p. 195, 14:

P. 240. v. 9. *τὸ σκηνύδριον*] τὴν παλύβην.

P. 240. v. 11. *οὕτῳ*] Al. *πούτῳ*. Non displicet.

P. 240. v. 13. *ἐπέβαλε*] Coraës e Cod. dedit. Vulg. *ἐπέβαλλε*.

P. 240. v. 14. *ὑλης,*] Dele commatis notam: genitivus enim regitur a sequenti *ὅσῃ*.

P. 240. v. 14. *περιπέσσειν*] Coraës de suo dedit. Vulg. *περιπέσειν*. Quod poenitet me non revocasse. Conf. p. 241, 28.

P. 240. v. 20. *ὑποδεξαμένον καὶ παταρύπτοντος*] Al. *ὑποδεδημένον καὶ παταρυνθόντος*. Placet.

P. 240. v. 24. *Μιντούρας*] Singulari numero *Mintouρης* supra p. 239, 11.

P. 240. v. 30. *Τίττιος*] Reiskius et Leopoldus censem scribendum *Tittios*. Assentior.

P. 241. v. 2. *ἴλαβεν*] Toupius Emendatt. in Suid. T. I. p. 267. scribendum *ἴπαθεν* censem citans T. III. p. 277, 27. Non opus. *λαμβάνειν* enim passim sic dicitur, ut sit i. q. *πάσχειν*. Xenophon Oecon. I. 8. *κακὰ λαμβάνῃ*. Demosthenes p. 155, 12. *ξηπίαν — εἰληφεν*.

P. 241. v. 21. *οἰκήματος*] *δωματίον* v. 15.

P. 241. v. 25. *ἐπισκίον*] Al. *παλισκίον*. Placet.

P. 241. v. 32. *χρῆσται*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *χρήζοις*. Hoc si quis praeferat ob illud *ὅπη χρήζοιεν*, quod supra p. 239, 22. legitur, maxime ignarus sit graecae constructionis.

P. 241. v. 33. πεπρωμένον] Al. μεμορμένον. Quod Bastio non displicuit. V. Epimetrum I. ad Aristophanis Plutum Hemsterhusianum p. XXXIII. Nec mihi displicet: adeo exquisitum est.

P. 242. v. 8. δὲ] Omittit Cod. Omissumque mavult Coraēs citans p. 241, 35. et p. 243, 28. Sed etiam infra v. 31. Ταῦτ' ἀκούσαται τὸν Μάριον —. et p. 243, 20. Τοῦτον οὐδενὸς ἔλαττονα κίνδυνον —. Vere vir egregius: „Τὸ γὰρ οὗτος, τοιοῦτος, τοσοῦτος καὶ τὰ ὅμοια παθ’ ἔσαντα τὴν μετάβασιν δηλοῦν ἔχοντας ἐν ἀρχῇ τῆς περιόδου ταπτόμενα.“

P. 242. v. 11. φερόμενος] Al. φέροντι χρώμενος. Non male. φέροντι i. q. φορῷ.

P. 242. v. 34. τί φράγει καὶ τί λέγει] Mira dictionis abundantia. Sed ita solent Graeci, quando loquuntur concitatius. Demosthenes p. 800, 5. τί ἔρεῖτε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί ἔρεῖτε, ὡς τις —; τί φήσετε; Quomodo ibid. p. 99, 8. scribendum esse, deleta particula ἢ, nunc vix dubito.

P. 242. v. 36. τοῖς] Al. τῆς. Utrumque iungens malim τοῖς τῆς.

P. 243. v. 6. συμβαίνει τι τῶν εἰκότων] Vertam evenit aliquid, ut assolet, tanquam si scriptum sit ὡς εἶκος, quomodo Plutarchus scribere potuit.

P. 243. v. 12. διεπράττετο] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἐπράττετο.

P. 243. v. 20. κίνδυνον] Reiskius de suo dedit τὸν κίνδυνον. Non probro.

P. 243. v. 28. ἐπολέμει] Al. αὐθις διεπολέμει. Placet.

P. 243. v. 29. ἐφαίνετο] ἐδόκει, placebat. Sic hoc impersonali in primis Dionysius Halicarnassensis utitur, e. c. A. R. VIII. 24. πᾶσι μὲν τοῖς δημόταις δόξαν, ὅλῃ δὲ τῇ βουλῇ φανέν. Ut non dubitem X. 47. in. scribendum esse ἐπειδὴ πᾶσιν ἐφαίνετο, expuncto adverbio ὁρθῶς, quod Codex optimae notae non agnoscit. Sed exemplorum quod satis sit ex hoc scriptore dant Stephanica mea c. 9878. C.

P. 243. v. 32. μεθ' ὧν] Aut scribendum μεθ' αὐτῶν, aut tantum subdistingue post ἀνήκοντη et continuata sententia lege προσθαλάσσεται. BRYANUS. Coraēs μεθ' ὧν asteriscis inclusit ut delendum. Alia etiam eaque non improbabilis integrandae structurae ratio suppetit haec, ut v. 29. παραλαβὼν mutetur in παρέλαβεν.

P. 244. v. 7. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 244. v. 10. προήει] Coraēs e Cod. dedit etiam a Reiskio commendatum. Vulg. προσήει.

P. 244. v. 10. οἴκτω] Coraēs suspicatur scribendum οἴκτρῳ. Sed ipsum οἴκτρος passim in primisque a poëtis sic usurpatum, ut significet quidquid movet miserationem. Hesychius T. II. c. 727. Οἴκτρος. Θρῆνος. V. Euripides Iphig. T. 485. Troad. 197. Eadem

ratione ἔλεος dicitur quidquid facit ἔλεινόν. Idem Tragicus Orest. 822. τίς ἔλεος μετέων —; ad q. l. Scholiastes: Λέον τὸς δυστυχία εἰπεῖν, ἔλεος εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· τοῖς γὰρ δυστυχοῦσιν ἔλεος παρὰ τὸν ἀνθρώπων γίνεται.

P. 244. v. 11. τὸ φοβερὸν] Al. τὸν φοβεροῦ. Placet, modo πλέον mutetur in πλέων: nam πλέος non puto esse Plutarcheum.

P. 244. v. 16. σιτηγὰ] Coraës dedit e Cod, citans T. IV. p. 247, 33. Vulg. σιτία.

P. 245. v. 5. φυλάξας] Al. διαφυλάξας. Placet.

P. 245. v. 5. πλείονα] Vulg. πλείονα δὲ. Particulam Reiskius uncis, Coraës asteriscis inclusit ut delendam: ego expunxi expunxitque Leopoldus.

P. 245. v. 11. ὄρθωσαι] Coraës e Cod. dedit. Quod, quam aptum sit diseas e Sophoclis Oed. R. init. Vulg. ὄρθσαι.

P. 245. v. 13. δὲ] Scrib. δῆ.

P. 245. v. 24. ἐκβάλλουσαν] Coraës malit ἐκβαλεῦσαν. Non opus.

P. 245. v. 27. τὸ πλάσμα] τὴν εἰρωνείαν.

P. 245. v. 30. προσηγόρευεν] Al. προσηγόρευεν. Placet. Item Leopoldo placuit.

P. 245. v. 34. τῶν ἄλλων] Coraës dedit Bryano probatum, fortasse e Codd. Vulg. τοὺς ἄλλους.

P. 246. v. 23. τοῦ νέον, — δημοτικοῦ] Coraës de suo dedit. Vulg. τὸν νέον, — δημοτικὸν.

P. 246. v. 24. πολυτελοῦς] Quod Reiskius malit, πολυτελοῦς, Coraës non improbat. Vulgata satis bene habet.

P. 246. v. 26. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 247. v. 13. ἐκπυρωθήσας] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐκπυρώσας. Quam formam iam Schneiderus in Lex. Gr. iure suspectaverat.

P. 247. v. 22. ὥσπερ — ἀμειβούσης] Plenius T. IV. p. 258, 14. ὥσπερ τροπαία πνεύματος. Ut falli videantur qui τροπαία habent pro adiectivo. Recte Lobeckius ad Sophocl. Aiac. 427. p. 287. cum aliis eiusdemmodi formis productioribus substantivorum compositum.

P. 247. v. 27. ἐπ' αὐτοὺς] Malis ἐφ' αὐτοὺς.

P. 248. v. 2. Θρανόμενος] Coraës suspicatur scribendum θρανόμενος. Vulgatum est gravius.

P. 248. v. 3. αὐτοῦ] Sic etiam Coraës. Vulg. αὐτοῦ.

P. 248. v. 11. οἶνον] De meo dedi. Vulg. ὕπνον. Quod me poenitet non revocasse. In errorem incidi memor intempestive commutationis satis frequentis nominum οἶνος et ὕπνος, de qua scripsi praefat. ad Anacreontem Tauchnitzianum p. XII. Caveant sibi tirones ab hoc scopulo diligentissime: non minus enim infamis est Criticorum naufragiis quam palaeographicus ille, quem

esse vitandum monte ad T. I. p. 408, 9. Quanquam etiam harum commutationum fons fere est palaeographicus.

P. 248. v. 12. *νέοι — πλευρίτιν*] Haec sunt satis ἀσύστατα. Sed cave quidquam mutes aut Reiskio assentiaris suspicant nonnulla deesse. Scilicet scriptor ob interserta oblitus coepitae constructionis ad novam ita aberravit, ut posteriora ad aliud subiectum quam priora referret. Qui si scripsisset, ut debebat, aut *νέοι προσπίπτοντες — εἰς νόσον κατήνεγκον πλευρίτιν* aut *νέων προσπίπτοντων αὐτῷ φόβων, — εἰς νόσον κατηνέχθη πλευρίτιν*, nihil foret offensioni. Dicant per me licet, qui volunt, confusam hanc e duabus diversis constructionem, modo ne pertendant rationis esse quod casus et incuria fudit.

P. 248. v. 18. *ἱστορικὸς*] Al. *τιμητικός*. Hasius: „Haec lectio videtur praeferenda, dummodo ab historico non discrepet.“ Assentior: nam ἀνὴρ *ἱστορικὸς* e meo quidem sensu mirabile quid sonat.

P. 248. v. 19. *ἐαντοῦ*] Al. *καθ'* *ἐαντὸν*. Placet.

P. 248. v. 26. *παρακοπῆν*] De h. v. Lexicographi nostri legant quae Coraēs adnotavit.

P. 248. v. 27. *εἰτα, ὥσπερ —*] Simile quid narratur de Napoleone moribundo.

P. 248. v. 34. *ἀτελῆς*] Locutio petita ab initiatione mysteriorum. *ἀτελῆς ιερῶν* Homer. Hymn. in Cerer. 486., ubi perinde iungitur *ἄμμορος* (perperam enim Hermannus *ξύμμορος* pervertens λογικῶς oppositionem, ut *δητορικῶς* elegantiam nescio quam captet) ut h. l. *ἐνδεής*. Pervellem autem in Hymno Codex dedisset *ηδ'* *ἄμμορος*. Nam vana est inter *άμμορος* et *ἀτελῆς* differentia, quam nuper excogitavit palmaris διαφόρων λέξεων artifex.

P. 249. v. 1. *οὐδ' ἄλογον — θηρίον*] Reiskius haec post *ἄρθρωπος* sic retracta malit, ut scribatur: *πρώτον μὲν ἀνθρωπος, οὐκ ἄλογον τῇ φύσει θηρίον, εἰτα "Ἐλλην, οὐ βάρβαρος γένοιτο.* Vulgatum ordinem Coraēs tuetur ut exemplum chiasmi. Sed vindendum ne verba οὐ βάρβαρος — *θηρίον* olim adscripta margini postea in textum irrepserint. Certe quae sequuntur, *πρὸς δὲ τούτοις, δτι —*, parent membro opposito: ut qui illa deleat etiam consulat nonnihil periodi huius concinnitati. Adde quod Plutarchus *ἄλογον τῇ φύσει θηρίον* non videtur fuisse scripturus.

P. 249. v. 2. *γένοιτο — ἀπήντησεν*] Adverte modorum diversitatem quae nullum h. l. sensus discriminem faciat.

P. 249. v. 3. *αὐτοῦ*] Vulg. *αὐτὸν*.

P. 249. v. 6. *φίλου χρηστοῦ*] Coraēs de suo dedit. Vulg. *φιλοχρήστου*. Hoc revocabundum. *Fortunae ut bonos amantis.* Usus est hoc adiectivo Xenophon Memor. II. 9. 4. Quod autem H. Stephanus Thes. c. 10707. B. e VV. LL. citavit *φιλόχρηστος* *κό-*

ius petitum est ex Epigrammate Palladas (Anthol. Palat. T. II. p. 711. extr.), ubi cave scribas φιλοχείστῳ, quod nonnullis placuit: nam inter se opponuntur τῷ φιλοχήστῳ κόλαι et οἱ φιλοῦντες τῇν κόλαιν. Ceterum Plutarchus scripsit καθάπερ φιλοχήστου, non φιλοχήστου οὐδέης, quia insolentias est Fortunam dici bonos amare.

P. 249. v. 10. μῆθιν] Vulg. μῆθη. Quod servari poterat.

P. 249. v. 10. σείροντες] V. quae scripti in Creuzeri Meletem. II. p. 40.

P. 249. v. 13. κωλύσαι] Vulg. κωλύσατ.

P. 249. v. 14. τῆς τύχης] Vellere abesset. Fuitne in margine adscriptum sequentibus verbis ἔκεινο τὸ ἄδηλον?

P. 249. v. 14. ὡς ἀλλόφρον] velut rem alieni iuris, ut vere Reiskius.

P. 249. v. 15. εἰλόται πάσχοντες] patientes quod nemo miretur eos pati.

P. 249. v. 25. καὶ τολμητὴς] Coraēs particulam asteriscis inclusit ut delendam. Recte: τολμητὴς enim et φιλοχίνδυνος inter se tantillum differunt, ut pro synonymis haberi possint. Talia autem simplex copula iungit.

P. 249. v. 29. ὡς ἣν ἀφυκτα] Fontem dictionis esse Home-ricum bene monuit Heynius ad Iliad. XVI. 128. T. VII. p. 163.

P. 250. v. 1. Ἀκαρδίτων θησαυρὸς] V. p. 264, 30.

P. 250. v. 5. εἰκονικὸς] F. εἰκονιστος in diminutivo. REIKIUS. Ne audias. αὐνδρίας εἰκονικὸς qualis sit docet H. Stephanus Thes. c. 3565. A.

P. 250. v. 5. ἔθει] Coraēs e libris dedit. Vulg. ἔξι. Quod tuerit Reiskius: tueri videtur Toupius Emendatt. in Suid. T. I. p. 261. Frustra.

P. 250. v. 8. αὐτοῖς] Coraēs dedit e conjectura Bryani ci-tantis p. 251, 26. s. Vulg. αὐτοι. Quod nolle Reiskius praetulisset: nam quod citat αὐτοι v. 11. diversi est generis.

P. 250. v. 22. αὐτῶν] Immo αὐτῶν.

P. 250. v. 28. αἰτιασθαι] αἰτιαίσθαι λέγεται. CORAĒS. Recte. Perperam Interpres.

P. 251. v. 2. διὰ χρείαν] Interpres: quum ex usu esset. Immo est i. q. διὰ πενίαν. V. v. 7. coll. p. 250, 17.

P. 251. v. 2. δ.—μέρος] Idem iudicium nostrorum hominum cum alias tum in rebus academicis, in quibus perraro emeras, nisi sis βάρος ἔξονοισι φέρειν εὔκολος καὶ θεραπευτικὸς (al. θωκευτικὸς) τῶν δυνατῶν μᾶλλον ἢ κατὰ πεκαδευμένον.

P. 251. v. 12. ὑπολειπόμενον] Coraēs e libro dedit. Vulg. ἐπολειπόμενον. Bene autem habent imperfectorum participia παίσγοντα et ὑπολειπόμενον nec mutanda sunt in participia acri-

storum, quae Coraēs ait se optare: nam Lysander hoc fecit non semel.

P. 251. v. 22. οὐδὲ] Malum omissum.

P. 251. v. 27. οὐδὲ] Abundare Coraēs ait. Mihi videtur ita abundare, ut malum expunctum. Nisi quis censeat mutandum in αὐτῷ.

P. 251. v. 28. πρὸς τὸν πόλεμον — δεόμενον] Iungenda videantur sequentibus. interpres πρὸς τὸν πόλεμον iunxit antecedentibus. Quod qui probat (neque ego improbo) oportet δεόμενον mutet in δεομένου.

P. 251. v. 32. πράττεντα — λυπηρῶς] ποχθῆραι πράττεντας p. 254, 11.

P. 251. v. 34. περιεχυμένης] Coraēs dedit e conjectura Reiskii. Vulg. περιεχυμένης.

P. 251. v. 37. τριήρων] Coraēs τριηρῶν.

P. 251. v. 37. ἀκεῖ] Malum deletum.

P. 252. v. 2. ἀνέβαλτο] Scrib. ἀνέλαβεν. V. Bährius ad Alciab. p. 114. Qui cur humc locum dicat difficultorem explicatu non intelligo.

P. 252. v. 17. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 252. v. 20. οὐτως ἔχει — προθυμίας] Adverte hanc per insertum vocativum ὁ Κῦρος direpta.

P. 252. v. 25. λαμπρυνάμενος] εὐδοκιμήσας παρὰ τοῖς πατέταις. coraēs. Accuratus, opinor, interpres magnificus.

P. 253. v. 3. τριήρων] Coraēs τριηρῶν.

P. 253. v. 8. στρατιωτῶν] Ibid. γρ. στρατηγῶν. coraēs. Non probo. V. Xenophon Hellen. I. 5. 17.

P. 253. v. 16. ἐταιρικὰ] Malum cum Reiskio ἐταιρίας. Infra p. 260, 24. ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συγκεροτημένων κατὰ πόλιν ἐταιρῶν. Ibid. v. 29. ἐταιρίας καὶ ἔριας γαριζόμενος τὰ πράγματα. Add. p. 267, 84.

P. 253. v. 20. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 253. v. 27. πειραν] Vulg. καὶ πειρεν. Particulam Reiskius uncinis, Coraēs asteriscis inclusit ut delendam: ego delevi.

P. 253. v. 34. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 253. v. 37. θρέψει] Coraēs de suo dedit. Vulg. θρέψῃ.

P. 254. v. 4. ἵν αριστερῷ] Sic Atheniensium exercitus prætervehendus erat.

P. 254. v. 24. καὶ καταγελασθεῖς] Al. καταγελασθεῖς. Non displicet. derisus a barbaris, quod rusticus visus esset.

P. 254. v. 36. Ἀργιτεύσσας] Sic Coraēs. Vulg. Ἀργιτούσσας.

P. 254. v. 36. ἡφανθεθῆ] Xenophon Hellen. I. 6. 33. ἀποκατεῖται τὴν θάλατταν ἡφανθεῖ.

P. 255. v. 7. ἐπιστολέα] Vice-Admiral. V. Morns Ind. ad Xenophont. Hellen. s. v. Ἐπιστολαιφόρος, qui de h. v. rectius

disputavit Valekenius ad Theocr. Adon. p. 263. C., iudice etiam Schneiderus Ind. ad Xenophont. Hellen. p. 579. a.

P. 255. v. 14. τοῦ πολέμου] Coraēs mahit τὸν πόλεμον. Vulgatam, cuius sensus eodem redit, facile fero. Etiam infra v. 31. Τυχοῖστος δὲ ταῦτα καὶ διεκόπει.

P. 255. v. 28. τῶν νεωτεριζόντων] τῶν ὀλιγαρχικῶν.

P. 255. v. 29. περοσῆγε] adorabasur. incessebat.

P. 255. v. 30. τοὺς — ἄλλους] τοὺς δημοτικούς.

P. 255. v. 37. φησι] Coraēs dedit e conjectura Bryani. Vulg. *pasit.*

P. 256. v. 8. ὅν] De meo addidi.

P. 256. v. 4. ἑρμιστακότερον] ἡ τοῖς πολεμίοις.

P. 256. v. 8. δίδοιη] Vulg. διδώῃ. Quod h. l. tuetur Lebeckius ad Phrynic. p. 346., assentiente Bährio ad V. Pyrrhi p. 181. Res est momenti non maioris quam fluctuatio inter ea ut ταῦτα.

P. 256. v. 9. κάνει] Copulam refer ad ξηρη. Hoc κάνει pronuntiandum δραλώσει: alterum illud cum tene vocis.

P. 256. v. 11. Μηδίαν] Sic primus Coraēs. Vulg. Μήδειαν.

P. 256. v. 20. Ἀγιν] Vulg. Λαγιν.

P. 256. v. 21. ἐκεδείξατο πεζῷ] Al. ἐπίδειξε τῷ πεζῷ. Placet: nam Coraēn πεζῷ de Agide intelligentem non sequar.

P. 256. v. 24. αὐτοὺς] Vulg. αὐτούς.

P. 256. v. 29. τριηρῶν] Coraēs τριηρῶν.

P. 257. v. 5. δεχομένους] i. q. προσδεχομένους. Quae simpliciter significatio est rario.

P. 257. v. 7. μετωπηδὸν ἀπάσαις] mit allen Schiffen in Liner Fronte. Herodotus VII. 100. τὰς προφασες δέ γην τρέψαντες πάντες μετωπηδόν.

P. 257. v. 13. εὐ πρόταρον — , εἰ μὴ —] Malis eū πρόταρον — , η — : maluitque Muretus. Reiskio placuit εὐ πρόταρον — , πρὸτερον η — . Neutro epus. De notabili hac constructione aliisque similibus nec minus dignis notatu v. Stephanica mea c. 7978. D. 7979. A. Cuiusmodi Collectaneis vellem litteras nostras instruerent quae iuvat mea conviciis lacerare. Sed aliquanto facilius populloque dustando accommodatus est vana comminiscientem his de rebus garrire quam sedulo conquirere quae vere pro sint studiosia.

P. 257. v. 14. καὶ τρεῖς] Coraēs delenda censet. Ego malim scribere η τρεῖς, quomodo haec scripta citavit Schneiderus ad Xenophont. Hellen. II. 1. 24. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 987. b.

P. 257. v. 15. ιδόντας] Πρὸς τὸ σημαιούμενον· τοντέστιν οὐ πρὸς τὸ θηλυκὸν, τριηρεις, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς τριηρεσι. CORAĒS. Sic Xenophont. I. e. τὰς προσταγ τῶν τρειν — , κατεδόντας — .

P. 257. v. 16. ταῦτα] Reiskius e conjectura dedit. Vulg. τοσαῦτα. Hoc lenius sic corrigas, ut scribas ταῦτα; quod cum illo saepe confunditur. V. Ind. ad H. Stephani Thes. p. 526. b.

P. 257. v. 19. περὶ Χερσόνησος] Interpres: circa Chersonesum. Melius: in Chersoneso. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 279.

P. 257. v. 26. ποναρχουμένῳ] Contra in Atheniensium exercitu erat πολναρχία. V. p. 256, 84. s.

P. 257. v. 37. ἀσπίδα — ἐκάρασθαι] Herodote ἀσπίδα ἀγαδίξατ. V. L. VI. C. 115. 121. 123. 124. Solemnis hic clypei usus apud Graecos ad signa danda.

P. 258. v. 6. ἔσηματιν] V. L. Basii Ellips. p. 482. Supra v. 3. δὲ σημανθή. ubi scribi potuerat σημῆνη.

P. 258. v. 7. ἡμιλλάντο] certatum carrebant.

P. 258. v. 10. πρώτος] Coraēs e libris dedit iam Solano probatum. Vulg. πρῶτος. — Mox v. 19. scrib. γανάτη, v. 25. παρηγέμετο, v. 36. θελέντη.

P. 258. v. 31. χρόνον — πόλεμον] Coraēs de suo dedit. Vulg. χρέον. — πολέμων. πολέμων non fuit cur mutaretur.

P. 258. v. 37. οἱ] Coraēs Hemsterhusii conjecturam iuvenis (v. not. ad Luciani Coll. Sel. et Timon. p. 80.) post a viro spretam (conf. Lucian. T. II. p. 833. Bip.) secutus dedit οἱ, inserto εἰδον post ἐκατέρωθεν p. 259, 1. Nolle factum. Iunge οἱ λέγοντες.

P. 258. v. 37. τοὺς Διοσκόρους] V. not. sequ.

P. 259. v. 2. ἀστρα] Ante ἀστρα deest aut εἰον aut αἴγ. REISKIUS. In ὡς inciderat etiam Hemsterhusius iuvenis l. c. alterum conjecturam, sed priori minus probabilem sibi visam, ex promens hanc: οἱ τοὺς Διοσκόρους — ὡς ἀστρα — ἐπιλέμφας λέγον. Ac Coraēs αἴγ non dubitavit adsciscere. Scilicet dispu- cuit triunviris eximis τοὺς Διοσκόρους ἀστρα ἐπιλέμψαι. Sed Bryanus negat quicquam in sententia vitiosum aut impeditum esse: „modo observes“ inquit „id in priore parte Διοσκόρους vocari, quod postea tanquam ἐγγυητικῶς vocatur ἀστρα. Quod si quicquam immutandum sit, deterem ἀστρα, ut a sciole margini adscriptum, quo explicaret Διοσκόρους.“ De glossemate illato in textum Anglo, homini et docta et acuto, prorsus assenti- ter, si delendum dixisset τοὺς Διοσκόρους, quod ab interprete, non a sciole, in margine adscriptum explicandae voti ἀστρα post invasit textum loco satis inepto.

P. 259. v. 2. λοτρα] Etiam mox v. 9. λοτρων. Malis ἀστροσ et ἀστέρων memor Ammonii p. 26. Nec raro haec nomina con- fundi docent mea in H. Stephani Thes. c. 2371. B. 2374. C. Sed haud raro legas ἀστρον ubi requiras ἀστήρ. Quid quod Hes-

chis hunc prioris nominis usum Atticis tribuit? T. I. e. 585.
Δερα. Ἀττικοὶ τοὺς αἰστέρας.

P. 259. v. 5. αἰεῖ] Coraēs de suo dedit. Vulg. ὡς.

P. 259. v. 6. τὸν] Coraēs de suo dedit καὶ τὸν. Non opns.

P. 259. v. 7. ἐνδεδεμένων] Ἰσ. γρ. ἐνδινουμένων. CORAĒS.
Vulgatam non repudiem, ut cui quae mox legimus, φιγγόμενα
et ἔχοται ήθη, patrocinari videantur.

P. 259. v. 8. δίψις] Immo δίψις. Item v. 19.

P. 259. v. 10. πέρυκη] Coraēs e libris dedit. Vulg. πίγγη.
De qua scriptura vir egregius sic: „Ισαὰς δὲ οὐτὸν δὴν
κατὰ χόραν τὸ πέρυκη, ὃ ἔστι φάίνεται.“ Non persuadet.

P. 259. v. 12. φιγγόμενα] Coraēs e libris dedit. Vulg. φιγ-
γόμενον.

P. 259. v. 12. τῆς περιφερᾶς] τῶν οὐρανῶν.

P. 259. v. 15. διάπτοντες] Vulg. διάπτοντες. Item v. 30.

P. 259. v. 18. χνθέντος] Coraēs e conjectura dedit. Vulg.
ινθέντος. Quod me poenitet non revocasse. Aër dum sursum
fertur, in subtiliorem aetherem solvitur. Homerus Il. XIV. 288.
δι' ήρος αἰθέρος θύεται.

P. 259. v. 20. περιπέροκον] Coraēs e conjectura dedit. Vulg.
παραπέροκον. Recte, ut opinor, Coraēs. τέρον καὶ περιπέροκον
ινήσας i. q. τόνον καὶ δίνης τῆς περιφερᾶς, quomodo v. 12.

P. 259. v. 20. ἐκπάλων] Hoc quoque debetur conjecturae
viri egregii. Vulg. ἐξ παλμῶν. Quod qui censeat revocandum,
ei vix refrager.

P. 259. v. 20. οὐκ ἀσι] Coraēs e libris dedit. Vulg. οὐ.

P. 259. v. 23. λαζαχος] Scrib. λαζαχος. Quod debetur et
hic et infra v. 35. conjecturae Bryani. Ante Coraēn dederant
λαζαχος.

P. 259. v. 27. πολυπλόκον] A quo profectum sit, nescio.
In vett. edd. est πολύπλον. REISKIUS. Εξ ἀμετονος δῆλονότι
γραφής τῆς πολλαπλοῦς. CORAĒS.

P. 259. v. 28. ὠστα] Coraēs dedit e Reiskii conjectura. Vulg.
ὡς τὰ.

P. 259. v. 32. τεσούτον] Coraēs indidem dedit. Vulg. τε-
σούτον.

P. 259. v. 34. "Οτι — δεῖται δῆλος ἔστει] Aristophanes Thes-
moph. 575. ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις. Xe-
nophon Cyrop. IV. 4. 8. δῆλοι τοι, ἔφη, ἔστε, ὡς ἀνδρες ἀγαθοὶ
ἴγενεσθε. ubi al. ὅτι ἀνδρες —. Ibid. V. 2. 10. πεκοίημας με δῆ-
λοι γενέσθαι κάστον ἀνθρώκεις, ὅτι οὐτ' ἂν —. V. not. ad Gre-
gor. Corinth. p. 531.

P. 259. v. 37. ἀποκοπέσσει] Coraēs e conjectura dedit. Vulg.
ἀποκοπάσσεις.

P. 259. v. 87. ὑποληφθεῖσαν] Sic Coraës item e conjectura.
Vulg. ὑπολειφθεῖσαν.

P. 260. v. 1. ὥσπερ οἱ στρόβιλοι] F. ὥσπερει στρόβιλος.

P. 260. v. 9. στρατηγὸν] Al. στρατηγὸν αὐτῶν. Quod ita probo, ut quod statim sequitur αὐτὸν delendum censem.

P. 260. v. 10. τοιαντα] V. p. 256, 85. ss.

P. 260. v. 16. μὲν] Refertur ad δὲ v. 22.

P. 260. v. 29. ἐταιρίαις καὶ ξενίαις] ἐταιρίαις καὶ ξένοις. Mox v. 31. τῶν φίλων.

P. 260. v. 33. Ἀλλὰ καὶ] Quid quod. Refer ad οὐκ ἔχεισκες — v. 32. Eodem modo vertas p. 264, 14. 265, 30.

P. 260. v. 33. κωμικὸς] Nonnullis placuit scribere ἴστορικὸς, quia de Historico idem referat Theodorus Metochita Miscellan. p. 792. s. Müll. Non assentior: tam expressa versum vestigia hoc loco apparent. Haec iam Reiskius agnovit, etsi confundens ille iambos cum anapaestis. Redintegrare metra conatus est Porsonus Adversar. p. 300. Quem conatum non elevet tali utens argumento, quali' utens Reiskio obloquitur Gottholdus. V. Acta Semin. Philol. Lips. II. 2. p. 428. Quod enim ipsius Plutarchi verba, στόθος γαρ ήν —, metro facili opera illigari possunt, nego esse documento Reiskium senarios in Comici verbis agnoscentem erravisse. Quanquam ineptissimus sit qui in talibus refingendis singula praestare audeat.

P. 261. v. 23. ἔκεινος] i. q. αὐτός. — Mox scrib. Λακεδαιμονίων. Etiam supra v. 3. typotheta negligentissimus deliquit. Scrib. Διατριψας.

P. 261. v. 25. ἀλώκουτι] De meo dedi. Vulg. ἀλώκαυτι.

P. 261. v. 26. χαὶ] Item de meo dedi. Vulg. γε.

P. 261. v. 26. ἀλώκειν] Item de meo dedi. Vulg. ἀλώκειν. Qued si praeferas, etiam v. 25. scribe Ἐαλώκουτι.

P. 261. v. 30. τῶν πόλεων] In scytala scriptum fuit τῶν πόλεων. Sed plura etiam restant hic ad Laconicam dialectum revocanda. Sic v. 29. melius scribas formā δωριστὶ solutā σκέλεσ.

P. 261. v. 30. ταῦτά καὶ] Coraës de suo dedit. Vulg. ταῦτα καὶ.

P. 261. v. 31. δόντες] Coraës e conjectura Reiskii dedit. Vulg. δότες.

P. 261. v. 32. περὶ τε] Dedi de meo. Coraës e conjectura Reiskii περὶ δὲ. Vulg. περὶ.

P. 261. v. 32. πλήθεος] Ὅφειλον πλάθεος γράψαι διφεστεῖ. CORAËS.

P. 261. v. 32. καὶ τῆνοις] Coraës de suo dedit. Vulg. κατηγῆς. quod in καὶ τῆνει mutandum censnit Solanus, in καὶ τοῖς τῆνει Reiskius, in καὶ τῆνει Haitingerus in Act. Philol. Monac. III. 3. p. 311. Al. κατηγνα. F. καὶ τῆνω, scilicet Lysandros. Conf. v. 22. s. et p. 262, 7. 263, 8. 264, 37.

P. 261. v. 33. δοκέη] Coraës item de suo dedit. Vulg. δοκέα.

P. 262. v. 5. πατεῶν ἔδει] Is. γρ. πατεῖν ἐν ἔδει. coraës. Bene habet simplex ἔδει. Sic centieq dicitur χρῆν sine illa particula. V. Meletem. Crit. p. 130. s. Latine oportebat.

P. 262. v. 19. καὶ] Hoc loco Coraës posuit antea positum v. 20. post πότον. Reiskius inclusit ut delendum.

P. 262. v. 22. Ἀγαμέμνονος — αὐλάν·] v. 167. s. Coraës versus sic distinxit: — ἦλυθον, Ἡ-|| λέκτρα, ποτὶ —. Priors editores sic distinxerant: — ἦλυθον, Ἡλέκτρα, || ποτὶ —.

P. 262. v. 30. παιζόντων] Jacobsius malit παιανίζοντων (*Attika* p. 63. et ad Achill. Tat. p. 582. extr.). Vulgatum non abüiam. Lusus enim hic fuit, quo contumeliosius Athenenses tractarentur: quapropter αὐλητρόδας adhibuerunt, non αὐλητάς. Horum usus fuit in rebus sacris, illarum, quae fere merebant corpore, in conviviis, comissionibus omninoque παιδισίς.

P. 262. v. 37. ἔμελλε] Scrib. ξμελλεν.

P. 262. v. 37. συναρμένος] Coraës malit ἀράμενος Idem aut ὑπαράμενος placet Jacobsio (*Attika* l. c.). Vulgatum videtur esse i. q. ἄμα ἀράμενος: ut referatur ad antecedens διαράμενος.

P. 263. v. 1. στρεπτήμησε] Coraës quærerit: „σὺν τίνι;“ Opinor, cum ceteris qui adstantes rem tam foedam indignabentur.

P. 263. v. 2. τὸν Καλλίπιον] Uncis inclusit Reiskius ut delenda. Iure.

P. 263. v. 2. ἐλευθέρων ἀρχαῖν] Conf. p. 262, 30. s.

P. 263. v. 7. στρφάνοντε] Faut-il entendre ici par στρφάνοντε des présens en argent comptant? Voir Schneider. ὁ στρφανίτης φόρος est apud Josephum p. 430. A. 431. G. 438. F. Voyez aussi Plutarque *Dion* cap. 31. p. 158. edit. Goray, Hasius. De coronis intelligo.

P. 263. v. 10. τῶν ἀγγείων] δερματίνων ὄντων, οἵς αἵραι.

P. 263. v. 19. καρδμῷ] Dedi de meo. Vulg. κερδμακῷ. Cuius ultimam syllabam videtur peperisse prima vocis sequentis,

P. 263. v. 33. σειδηροῦν] Quali etiam Byzantii sunt usi. V. Schol. ad Aristophan. Nub. 250., ubi Platonis Comisi trimetrum Fr. A. Wolfius arte non minori refinxit quam nuper Fritzschius Aristophanis illum Acharn. 769. Quid ille in Heynium, hic in Hemsterhusium iactatus fuerat, si duumviri egregii tales trimetros procudissent? Opinor, fere idem, quod Toupius in Ernestium Emendatt, in Suid. T. III. p. 7. s.

P. 263. v. 33. μεταβαπτεόμενον] F. παταβαπτόμενον.

P. 263. v. 35. γένεσις] Coraës de suo dedit. Vulg. γένεσις.

P. 264. v. 3. τεσούτου] Coraës e libris dedit. Vulg. τεσούτου. Ad quod Reiskius subaudit πλήθες. Praestat genitivus,

quem nemo mirabitur iungi verbo περιεδράστε, ut quod sit e classe verborum, quorum haec constructio solennis est.

P. 264. v. 9. οὐκ] Al. οὐχ οὔτως. Quod iure placet Bryano.

P. 264. v. 10. εἰσποιέτο] Ἀμεινον ἀν· εἶπεν ἐνρηγητικῶς αἴσχοις. CORAËS. Praeferrem, si vel unus liber daret. Nunc cum omnes medium tueantur, etiam v. 9. malim ἀφγρεῖτο. V. p. 268, 13.

P. 264. v. 14. Ἄλλα καὶ —] Egregius locus Chaeronensis similia uestigii de perversitate morum huius aetatis, si τοὺς κακὸὺς ἔθισμοὺς desuper pleno pronoque alveo ἐκιδδεῖν videret.

P. 264. v. 26. ηψάμενα] reprehendimus. Plenius Herodotus V. 92. 3. ἄλληλων ἀπτοντο καταιτιώμενοι.

P. 264. v. 31. διὰ χρυσοῦ — καὶ ἐλέφαντος] V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 167. et Ind. ad Meletem. Crit. p. 147. b.

P. 264. v. 36. ὁμολογουμένοις] Ισ. γρ. λεγομένοις. CORAËS. Gravius et verius vulgatum: nam de paupertate Lysandri constitit inter omnes. V. cap. 2. et 30.

P. 265. v. 2. ἀκτίνῳ] Coraës addidit e libris.

P. 265. v. 6. σύρυγχορον] Recte Reiskiana ἀπ' εὑρυγάρον. Hüttemiana vitium, quae prima omisit praepositonem, transiit in Parisinam tresque Lipsienses. Ceterum malum σύρυγχορον, quod placet etiam Naekio in Choerileis p. 46.

P. 265. v. 8. Σάριοι δὲ —] Primum hoc exemplum pudenda adulatio, cuius tot exempla vidi aetas posterior. Nec nostra aetas dici potest immunis culpe similis. Cum enim Naekios etiam, quantumvis cuperet turpissima vilium mancipierum adulatio, celebrari non possent, fastis ipsoque coelo abusunt, ut suo heroi, qui ipsos contemneret meritissimo, abiecte palparentur.

P. 265. v. 8. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 265. v. 9. ποιητῶν] Primus Coraës e libris adscivit. Vulg. πολεμῶν.

P. 265. v. 9. Χοιρίκον] H. Stephano Thes. c. 10643. C. Χοιρίκος meliori accentu. De hoc loco vide Naekium accuratissime disputationem libri citati cap. 6.

P. 265. v. 12. χίλοι] Vulg. χίλοι.

P. 265. v. 21. Ἡ] Coraës de suo dedit. Vulg. ἡ.

P. 265. v. 22. εἰπεν] Coraës e libris dedit. Vulg. εἰπεῖν.

P. 265. v. 24. ἐπαγθῆς] Coraës e libris dedit. Vulg. ἐπαγθῆς.

P. 265. v. 24. μόνον] Referendum ad ἐπαγθῆς, non cum Interprete ad τοῖς προτοῖς καὶ τοτίμοις. Lysandri ambitionem principes viri nihil aliud quam gravabantur: multum diversa erat conditio ceterorum, qui si in illius offensam incurrisserint, capite periclitabantur. Itaque nihil fuit causa car hic locus Solano minus sincerus videretur.

P. 265. v. 29. οὐτε γάρ] Coraës dedit e Reiskii conjectura.
Vulg. οὔτε γάρ.

P. 265. v. 30. ἄλλα καὶ Μελησίων —] V. p. 255, 21. ss.

P. 265. v. 34. συναμφοτέρους] τούς τε κριθμμένους τῶν δημοκρατικῶν καὶ τοὺς ἐν τῷ φανερῷ ἀναστρεφομένους. CORAËS. Sensus loci tam manifestus est, ut Reiskium mirer dubitantes trieari potuisse.

P. 266. v. 4. Ἀρχέστρατος] Coraës dedit Bryani auctoritatem secutus. Vulg. Αρχέστρατον.

P. 266. v. 12. λαβέντες — διπέτειναν] V. p. 264, 7.

P. 266. v. 15. ἀπεισώσαντες] Dedi e conjectura Reiskii, quam etiam Coraës laudat. Vulg. ἐπισώσαντες.

P. 266. v. 16. ταῖς τομαῖς] Bene habet: nec Reiskius audiendus. ut, si coaptareptur ubi dissecta erant, accurate cōrēnt, tanquam si easent unum lignum ad eandem mensuram tornatum.

P. 266. v. 19 βιβλίον] χάρτην. De qua huius nominis significations, quae non est propria Herodoti, sed multorum communis, v. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. I. p. 120. b.

P. 266. v. 20. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 266. v. 23. ἔστι] Coraës dedit e conjectura Bryani. Vulg. ἔπι.

P. 266. v. 28. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 266. v. 28. τὸ τμῆμα τοῦ βιβλίου] τὸ βιβλίον οὕτω τετμημένον, ὥστε ἴμάνται ἐσκένεται.

P. 266. v. 32. ὡς — μετρούμενον] ὡς χοίρικα σίτου φαμὲν, οὐ τὸ μετροῦν ἀγγεῖον τὸν χοίρικα δηλοῦντες, ἀλλὰ σίτου ἕσσον χοίρικὲ χωρῆσαι δύναται. CORAËS.

P. 266. v. 37. συν εἰδεῖν — διαφοράν] Sic dedi secutus Λυον. Vulg. ὡς λύσων συνειδεῖν τὴν διαφοράν. Coraës infinitivum transposuit post διαφοράν.

P. 267. v. 9. κρητίζων ἡγνόει] Rarior constructio, Philostratus Her. p. 180. Boisson. τοῦτο μὲν ἡγνόει πράττειν.

P. 267. v. 11. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 267. v. 16. Οὐκ — μόνον] Ex Euripidis Palamede sumtum versum Xylander suspicatus est. Sed Plutarchus petiit e Telepho. V. Io. Stebaei Florileg. T. II. p. 8. edit. Gaisf. Lips.

P. 267. v. 16. Οὐκ ἀρ'] Οὐκ ἀρ' Valckenarius Diatr. Euripid. p. 206. et 220. extr. Scrib. Οὐταρ' cum Gaisfordo eumque secuto Matthiae.

P. 267. v. 16. μόνον] Ego μένος lego: SOLANUS. Sic e Stobaeo Matthiae: item Valekenarius l. c. p. 206., altero loco dans quod Plutarchi editiones habent.

P. 267. v. 23. ἔξελευς] Malim ἔξελευς.

P. 267. v. 31. μετὰ μικρὸν ἀφηγήσομαι] p. 272, 10. ss.

P. 267. v. 36. ἀναδρόσεις] Editor Tubingensis: „Malim ἀπο-

δῶσι. Vix probari posse censeo fut. 1. indic.“ Taliane scribi potuisse ab homine, quem Plutarchea non abiter legisse oportuerat? V. Hatingerius in Act. Philol. Monac. III. 2. p. 185.

P. 267. v. 36. δημόταις] Malim δήροις. V. p. 268, 4.

P. 268. v. 1. πρωτων] Coraēs de suo dedit. V. v. 5. Vulg. πρωτου.

P. 268. v. 8. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 268. v. 16. θρασύνασθαι] Coraēs de suo dedit. Vulg. θρασύνεσθαι.

P. 268. v. 33. Ἀγις] Vulg. Ἀγις. Item mox p. 269, 3.

P. 268. v. 35. Λεωτυχίδαν] Sic Coraēs. Vulg. Λεωτυχίδην. Forma Dorica mox recurrat v. 37. et p. 269, 9.

P. 269. v. 11. Δεωτυχίδα] Sic Coraēs. Vulg. Λεωτυχίδη.

P. 269. v. 14. προσφέρων] Ἰσ. γρ. προφέρων. CORAĒS. Placet.

P. 269. v. 16. Φράξεο — πολέμοι.] Recurrit T. III. p. 3, 4. ss. Habet etiam Pausanias III. 8. 5.

P. 269. v. 17. βλάψῃ] Altero in loco al. βλάστη. Vere.

P. 269. v. 19. Φθερσίβροτόν] Coraēs adscivit e Pausania. Idem dat Cod. in altero loco. Malim Φθερσίβρότου. Vulg. Φθερσίβροτος.

P. 269. v. 19. κυλινδόμενον] Pausanias κυκενομένον. Quod etiam in Plutarcho scribendum videtur Hessio Observatt. in V. Timoleont. p. 18. Non assentior.

P. 269. v. 21. Λεωτυχίδαν] Sic Coraēs. Vulg. Λεωτυχίδην.

P. 269. v. 23. πρόσπταίσας] Itaque Agesilaus non natus est γολός, sed πρόσπταίσμα causa fuit τῆς τοῦ σκέδονς πηρώσεως.

P. 269. v. 32. δεομένους] Ἰσ. γρ. δεησομένους. CORAĒS. Non opus.

P. 269. v. 36. διὰ δόξαν] Recurrit p. 270, 16. Quod interpretans Plutarchus postea v. 31. scripsit ὑπὸ φθόνου τῆς τιμῆς.

P. 270. v. 9. ἐπικείμενον] Ἰσ. γρ. περικείμενον. CORAĒS. Non displicet.

P. 270. v. 13. ὄπειλείπετο] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἀπειλείπετο. Quod poterat servari.

P. 270. v. 14. ἐπαφῇ] ἐπίειστειν καὶ καίνειν τῆς ἐπὶ τῷ πρόστα χωρίσεως Coraēs ad h. l. interpretatur: accuratius ἐπί-
πλήξεως ἡ ἐπιτίμησιν in Cur. Secund. T. VI. p. 482.

P. 270. v. 16. ἀποδότης] Vulg. ἀποδότης.

P. 270. v. 21. τῶν ἐπιτυχόντων] I. q. τῶν τυχόντων. Dionysius Halic. A. R. I. 70. ὡς τῶν ἐπιτυχόντων τινα. Ibid. c. 73. τῶν ἐπιτυχόντων τις.

P. 270. v. 24. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. Item mox v. 26. αὐτὸν et v. 27. αὐτοὺς.

P. 270. v. 31. ὑπὸ] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἀπὸ.

P. 270. v. 32. τοῖς πόλεσ] Διαγραπέδον τὸ ἀρθρόν. CORAËS.
Non expungam. Est i. q. τοῖς ἐπιτυχοῦσι.

P. 270. v. 33. κρεμδαίην] De meo dedi. Item v. 35. Vulg.
κρεμδαίην. Quod servari debebat: neque enim Chaeronensis
ἔκρως ἀστικῆς. Ad servavi T. III. p. 7, 2. 4. Ceterum Agesi-
laus Lysandrum ἀπέδειξε κρεμδαίην παραλύσων τὴν ἔκσιν δύ-
ναμιν, non quod tale munus civem tam eximium contumelia
afficeret. V. Moral. T. III. p. 615. Wytt.

P. 270. v. 36. τῷ Λυσανδρῷ] Articulum e Cod. addidi. Vulg.
Λυσάνδρῳ.

P. 271. v. 4. μᾶλλον] Coraës malit μᾶλλον citans T. III.
p. 7, 8., ubi Anon. item dat μᾶλλον. μᾶλλον si genuinum est,
sensus verborum videtur hic esse: non sancta est mea culpa,
quanta su dicis.

P. 271. v. 11. Σπιθριδάτην] Coraës de suo dedit. Vulg. Μα-
θριδάτην.

P. 271. v. 14. ἔχριστο — ἀπέκλινεν] Illud de Agesilaō,
hoc de Lysandro dicitur, notabili ab alio subiecto ad aliud
transitu. Quales subiectorum conversiones nec ἡραὶ sunt in
scriptoribus graecis nec fallunt attentos lectores.

P. 271. v. 16. ὅλην] Coraës dedit e libris. Vulg. ὅλην. Quod
vide ne revocandum sit: nam alterius scripturae auctoritas sane
quam dubia videtur. Sic autem interpreter: μισῶν δὲ καὶ ὅλης
τὴν πολικείαν. Quomodo interpretatus sum Euripid. Med. 298.
Pors. in Ind. Gr. p. 126. e. Hoc quidem satis appetet, Lysan-
drum non totum reipublicae Spartanorum statum mutare voluisse.

P. 271. v. 17. τὰ πάλαι δοκοῦντα — ἔγχιστεν] Rarior con-
structio neglectaque a Lexicographis.

P. 271. v. 23. Εὐρυποντίδαι] De meo dedi. Et sic scribi
etiam Coraës iussit. Vulg. Εὐρυπιωντίδαι. Iunt. et Ald. proxime
verum Εὐρυποντίδαι.

P. 271. v. 26. Τούτων — ὁ Λύσανδρος] V. p. 250, 15. ss.

P. 271. v. 29. ὑφ' αὐτοῦ] Vulg. ὑπ' αὐτοῦ. Nostrum iam
aliis placuit.

P. 271. v. 30. οὐδενὶ βέλτιον] Μεταμέλει ποιει μὴ τρέψαντες
τὸ οὐδὲν βέλτιον. CORAËS.

P. 271. v. 30. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 271. v. 36. αἰρεθῆσεσθαι] Vulg. ἄν αἰρεθήσεσθαι. Parti-
cularem expunxi. Mox p. 272, 7. ὡς οὐδὲν ὀφειλεόμενος —, εἰ
μὴ — ὑπαγάγοι —. Diodorus Sic. XIV. 13. ἐνόματε γὰρ, εἰ
ζητεῦσθαι λαβοι —, δαδίωσ οἶξιν —.

P. 272. v. 7. κατεσκευάζειν] Coraës de suo dedit. Vulg. κατε-
σκευάζειν.

P. 272. v. 13. προφήταις] Coraës de suo dedit. Vulg. προ-
φῆταις. Quod Reiskius tuetur.

P. 272. v. 14. δισχεράντος] *Iu.* γρ. δισχεράντος. CORAES. Imperfectum gravius.

P. 272. v. 21. ἀπ' ᾧ έργον] ἀπὸ τῶν τυχόντων. ut fors ferebat.

P. 272. v. 23. διὰ λημάτων —] Pergit Plutarchus loqui mathematicae.

P. 272. v. 32. συνέφανεν] Coraes cum aliis συνέφανεν dedit, nec sine librorum auctoritate, ut videtur. Verissime: ut mirer, quae me intemperie egerint transversam, ut nunc ad sciscerem quod antea repudiaveram. Nisi forte erravit typotheta Teubnerianus forte dens quod vetustiores editiones consulte dedecant. Quod autem Coraes προστεκτεύεται καὶ συνέφανεν notat ut ἀνύστρετο, non minus misericet metaphoras Horatius A. P. 441.

P. 273. v. 1. τούτον] Coraes dedit secutus Muretam. Vulg. τούτος.

P. 273. v. 10. πέπλασται] Coraes de suo dedit τάλλα πέπλασται. Vulg. πλάσσαι. F. πλάσσεσσαν, quod etiam Mureto placuit. τάλλα autem non opus inseri. Subandi αὐτῷ, scilicet τὰ γράμματα.

P. 273. v. 12. πολτῶν] Parisina πολλῶν, typothetae, opinor, errore.

P. 273. v. 17. οὐδὲν] Vulg. οὐθὲν.

P. 273. v. 23. διάρρηψιν] διάρρηψis est un mot fort rare, qui manque dans Scapula. Il est employé par Flavins Joseph p. 619. A. et par Xenophon cité dans Schneider, HASIUS.

P. 274. v. 11. διὰ τὴν — γῆρας] V. p. 251, 5. ss.

P. 274. v. 34. Κισσοῦσσαν] Vulg. Κισσοῦσαν.

P. 274. v. 37. ήδιστον] F. ήδιστόν ἔστιν.

P. 275. v. 1. Κρήσσιοι] Malim Κρήσσιοι.

P. 275. v. 1. στύραξ] Ici στύραξ n'est pas le fer qui garnit le bout inférieur de la lance, comme on pourroit le croire d'après la note de M. Coray p. 374, mais une plante aromatique de la Syrie (S. Epiphan. p. 422. B.) qui, à ce qu'il parait par ce passage, se trouvoit aussi dans la Crète et en Béotie. HASIUS. Vellem Angli quae de hac alteraque illa voce concessi non confudissent in Lex. Voc. Peregr. p. CCCCLVII. Taliane etiam mihi metuendum est ne arripiant calumniatores taedium Stephanicae Sylloges cavillaturi?

P. 275. v. 16. ἀποδύσασθαι] Scrib. ἀπολέσασθαι, quod editiones Parisinam antegressae habent: ut ἀποδύσασθαι hanc videatur vitium typotheticum esse.

P. 275. v. 28. καλὸν] F. καλὸν εἶναι.

P. 275. v. 29. ἔργον] F. ἔργον δύ.

P. 275. v. 33. ἐπεμψε] De meo dedi. Idem Coraes maluit.

Vulg. ἐπέπεμψε.

P. 275. v. 36. Πανοπαίων] Scribendum puto Πανοπίων.

P. 276. v. 4. Οὐραῖσσαται] De meo dedit: quomodo etiam Coraēs scribendum suspicatus est. Vulg. Θαυμάσαντος.

P. 276. v. 7. ἡμῶν] Reiskius de suo dedit ὑμῶν. ἡμῶν recte habet: nam Phocenses Lysandrum ut socii secuti sunt. V. p. 275, 35.

P. 276. v. 9. ἐκδικηθῆσαι] Vulg. ἐκδικήσαι.

P. 276. v. 21. Ἰσμηνίῳ] Coraēs malit Ἰσμηνιεῖφ aut Ἰσμηνίον. Reiskius: „Ἰσμηνίῳ est pro Ἰσμηνιεῖφ, templo Apollinis Ismenii. Alias legi posset Ἰσμηνίον, scil. ίεροῦ.“ Recte Reiskius Ἰσμηνίῳ interpretatur. V. Löbeckius ad Phrynic. p. 371.

P. 276. v. 24. λέκονται] Coraēs dedit e libris. Vulg. λύκον.

P. 276. v. 33. Τεγέαν] Vulg. Τέγραν. Sed ionice dicitur Τεγέη.

P. 276. v. 37. βασιλεῖας] De Persarum regno Reiskius intellegit. Quod si Chaeronensis voluit, vellem scriptisset clarius. Scribendum ne ἡγεμονίας? In Dionysii quidem Halic. A. R. IV. 8. in. βασιλεῖας et ἡγεμονίας confusa sunt.

P. 277. v. 2. φέγει — ἐπαινεῖ] Sic ediderunt e Solani conjectura. Libri habent φέγειν — ἐπαινεῖν. Quod paene poenitet Coraēn non revocasse. Mihi quoque placet. Ad ἥδιον subaudiācūtō.

P. 277. v. 4. τὰ γράμματα] Vulg. καὶ τὰ γράμματα. Copulam expunxi.

P. 277. v. 5. κατέσχεται] Ισ. γρ. κατεῖχεν. CORAĒS. Non probo. Aoristus habet vim plusquamperfecti.

P. 277. v. 8. Εὐρυπωντιδῶν] Vulg. Εὐρυτιωντιδῶν. Quod etiam accentu peccat.

P. 277. v. 8. Ἀγιαδῶν] Vulg. Ἀγιάδων, eodem accentus vitio.

P. 277. v. 24. ιστορήσαμεν] Haizinger in Act. Philol. Monac. III. 1. p. 131. scribendum suspicatur ιστορήκαμεν. Non opus.

P. 278. v. 8. καὶ] Malum omissum.

P. 278. v. 4. ἀργυρίου] Ισ. γρ. ἀργύρου. CORAĒS. Assentior. Etiam p. 384, 22. scribam καχενευμένου ἀργυρον.

P. 278. v. 10. μὲν] Referendum ad δ' v. 19.

P. 278. v. 13. καταλιπόντος] Reiskius de suo dedit. Vulg. καταλιπόντος. Quod Leopoldus revocare non debuit.

P. 278. v. 14. Καίτοι] Coraēs de suo dedit. Vulg. Kal. Quod iure tuetur Haizinger in Act. Philol. Monac. III. 3. p. 328., eti errans in interpretando. Neque enim καὶ γὰρ valet denn auch (nam etiam s. nam etsi), sed, quod toties significat, accen-nim, nam. In errorem induxit iuvenem optimum, ut Coraēn, quod sequitur δῆμος. Sic vero Graeci scriptores saepissime loquuntur. Xenophon Cyrop. I. 4. 9. 'Ο δ' αὐτοῦ λοιδορούμενον δῆμος ἔθετο. Thucydides VI. 50. in. Λαμαζος μὲν ταῦτα εἰπὼν δῆμος προσέθετο —. V. Hoogeveeni Doctr. Partic. Græc. T. II. p. 818. s.

P. 278. n. 17. ἐπίθετο] Coraës e libris dedit. Item Leopoldus dederat. Vulg. ἐπίθετο.

P. 279. v. 4. τῶν ἀθήνησι γεφυριστῶν —] Factum est, opinor, quo tempore Sylla Athenas obsidebat. Conf. p. 284, 32. 291, 31. ss.

P. 279. v. 11. συνάγοντα] Coraës de suo dedit. Vulg. συναγαγόντα. Quod me poenitet non revocasse,

P. 279. v. 16. πρὸς] Reiskius de suo addidit. Nollem factum: improbatque Haitingerus in Act. Philol. Monac. III. 2. p. 207. (217.). T. III. p. 456, 14. τὸ μέγα μῆδὲν αὐτῷ χρῆσθαι Πομπήιον. Ibid. p. 249, 17. πάντα χρώμενος ἔκεινον.

P. 279. v. 24. ἔτι νέος ὡν· καὶ —] Praestat sic interpungi: ἔτι νέος ὡν. Καὶ — τοιούτον· ἀρέσμανος γάρ —.

P. 279. v. 24. συνήντησεν] Coraës συνήνθησεν e vetustis edidit. recepit. Nollem recepisset. συνήντησεν est i. q. συνέβη.

P. 279. v. 24. τὸ] Scribendum puto τι.

P. 279. v. 32. Ἰουγούρθαν] Leopoldus dedit Ἰουγούρθα. Placet: nec caret, ut videtur, libri auctoritate.

P. 279. v. 35. τὸν] Coraës de suo dedit. Vulg. τῶν. Quod revocandum: Bocchus enim non solus fuit rex Numidarum.

P. 279. v. 37. φιλοφρονηθεῖς] Quod Coraës in adnotatione ad h. l. φιλοφρονηθεῖς dicit τὸν δεύτερον ἀόριστον κατὰ μέσην διάθεσιν, φιλοφρονησάμενος τὸν πρῶτον, Hasius convincit his verbis: „Τοῦτο παρόραμα φαίνεται ἄν. Οὐ γάρ ἔτι δεύτερος ἀόριστος τὸ φιλοφρονηθεῖς, ἀλλὰ παθητικὸς πρῶτος.“

P. 279. v. 37. δώροις] Sic Coraës de suo. Vulg. δῶρα iungendum participio παρασχέων. Solano videtur scribendum δῶρα τα. Quod Leopoldus dedit. Non opus: nam εἰσήνθετος hic concursus participiorum non habet quod offendat. dimisis cum donis fidoque comitatu.

P. 280. v. 1. ἔτι γε πάλαι] Paullo gravius quam ἔτι πάλαι T. I. p. 391, 10. καλεῦντος αὐτοὺς ἔτι πάλαι —. Dionysius Halic. A. R. XI. 30. ὁρανὴν οὔσαν ἔτι πάλαι. ubi Casaubonus olim frustra tricatus est. Ibid. c. 44. in. ἀλλοτρίῃς μὲν ἔτι πάλαι διεκτίμενος πρὸς —.

P. 280. v. 3. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 280. v. 4. μάλιστα — ἥ] V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 283., ubi cum talibus componere non debebam μάλιστα τῶν ἄλλων, quod diversi est generis: de quo genere v. quae collegi in H. Stephani Thes. c. 1841. C., coll. not. ad p. 130, 80. Neque h. l. μάλιστα est simpliciter i. q. μᾶλλον, sed valet i. q. πολὺ μᾶλλον, vi comparativi ita aucta, ut aequet vim superlativi, constructione propria comparativi manente.

P. 280. v. 9. ἀμφοτέρων] Sic Coraës e Cod. Vulg. ὅπ' ἀμ-

φοτέων. Etiam Leopoldus praepositionem expunxit, etsi falsa narrans de Codice.

P. 280. v. 23. Μάττονα τοῦ φθονεῖσθαι; ὁ δὲ τοιοῦτος, οὐον εἶπον εἴρει φθόνον. CORAES.

P. 281. v. 1. αὐτὸς] Coraës dedit e Solani conjectura. Recte. Olim editum αὐτὸν Reiskius non debebat cum Leopoldo mutare in αὐτὸν. Nam si Plutarchus dicere voluisset quod illi eum dixisse opinati sunt, non scripisset nisi haec: ἐφ' ὃ φησιν λογνοῶς —.

P. 281. v. 1. ἀνιάσσει] Vulg. ἀνιάσσει.

P. 281. v. 6. δικαιλεῖσθαι] Phoeniss. 541. s. P.

P. 281. v. 11. τοῦ δήμου] F. τῶν τοῦ δήμου. In quod etiam Reiskius incidit. Certe vulgatae hic sensus est.

P. 281. v. 15. ἀγορανομῆσαι] Al. ἀγορανομοῦ. Placet. — Mox scrib. Διβυνῶν.

P. 281. v. 20. Λιδ] Coraës Λι' δ.

P. 282. v. 7. Χαλδαῖος] Coraës de suo dedit citans p. 316. in. Conf. p. 283, 25. Vulg. Χαλκιδεὺς. De confusione horum nominum v. Coraës ad h. l., item in Cur. Secund. T. VI. p. 482. Alia eius exempla a me congesta v. in Lex. Voc. Peregr. p. DLXVII. b., coll. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 268. s.

P. 282. v. 13. συναιλογότι] Coraës de suo dedit. Vulg. συναιλογότι. V. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 380.

P. 282. v. 19. Κακιτωλίῳ] Sic Leopoldus et Coraës e libris. Vulg. Κακιτωλίον. — Dele alterum ἐν.

P. 282. v. 20. αὐτὰς] Sic Coraës e Cod. Vulg. αὐταῖς.

P. 282. v. 34. Τύχην] Vulg. τύχην.

P. 282. v. 35. ἀγορικόμενος] Recte Interpres: *tulus inurbane*. Erravit errantem secutus Sallierum ad Thom. Mag. p. 8. Schneiderus Lex. Gr. s. v., quem Lexicographi nostri audire non debebant. Sane vox Timothei talis fuit, quam Attica urbanitas vix ferret, philosophia prorsus improbareret.

P. 283. v. 1. εὑρ κεχωρηκέναι — τῆς στρατελας] Primus, quod miror, Coraës e libris inseruit. Cur exciderint ne tirones quidem fugiat. — Scrib. Άλλα.

P. 283. v. 3. ἀντιμειρακιεύσθαι] "Ισ. γρ. ἀντιμειρακιεύσα-
σθαι. CORAES. Praestat imperfecti infinitivus: Timotheus enim per omne reliquum tempus ἀκετύγχανε ταῖς πράξεσι καὶ προσέ-
χοντες τῷ δήμῳ. Ceterum sic loqui decuit securas Atticos.

P. 283. v. 7. εὐδαιμονισμὸν] μακαρισμόν. Sylla τὸν μακα-
ρισμὸν multum praetulit τῷ ἐπαίνῳ: Timotheus multo maluit
ἐκαινεῖσθαι quam μακαρίζεσθαι. Neuter laudandus.

P. 283. v. 8. συνεπιθειάζων] *religione implicans*. V. T. I.
p. 223, 1. Ut Leopoldus sine causa dubitaverit de scripturæ
veritate.

P. 283. v. 8. τὰ πραττόμενα] Vulgo iungunt antecedentibus subdistinguente post πραττόμενα. Falso: hunc enim accusatum regit verbum ἔξηπτεν. Recte Interpres: facta sua fortunae tulit accepta.

P. 283. v. 11. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item v. 17.

P. 283. v. 14. τῆς ἀρετῆς] η τη̄ς ἀρετη̄.

P. 283. v. 14. ἕοικεν] Uncis inclusit Reiskius ut delendum: deestque in nonnullis libris. Leopoldus expunxit, positā post νέμεται subdistinctione. Non probo.

P. 283. v. 17. αἰτιᾶται] αἰτίαν εἶναι λέγει. Al. αἰτίαν ποιεῖ. Quod eat interpretantis.

P. 283. v. 20. ἀνατέθεις] Al. ἀνέθηκε. Placet.

P. 283. v. 22. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 283. v. 25. δὴ] Vulg. δὴ καὶ. καὶ Reiskius inclusit uncis: Coraēs delevit. Recte. Sed δὴ in δὲ videtur mutandum.

P. 283. v. 26. περιττὸς] virtute praestans.

P. 283. v. 26. τῇ πόλει] Dativus qui dicitur commodi. Minus recte Leopoldus.

P. 283. v. 30. θυμότητος] Σημειωσαι τὸ θειότης ταῦτα, ὡς εἰπεῖν, ἀδε δυνάμενον τῷ θρησκείᾳ. CORAES ad Isocrat. T. II. p. 173. Interpres: Atque hactenus de eius in deos fiducia. Supra v. 14. ὅλως ἕοικεν ἐκεντὸν τοῦ δαίμονος ποιεῖν.

P. 284. v. 10. χρήσατο] F. χρήσοιτο. Idem Interpres vertit.

P. 284. v. 22. Τίλλαν] Al. Τουλίαν. Quod Leopoldus adscivit. Placet.

P. 284. v. 31. ὅτι τὴν Μετέλλαν. —] V. p. 291, 32. ss.

P. 284. v. 33. ὑστερον] ἐγένετο. V. not. ad p. 172, 24.

P. 285. v. 3. ἐπιλιπεῖς] ἐπιλοίποντος. Intelligenda quae adhuc restabant ad bellum sociale componendum. V. p. 284, 13.

P. 285. v. 5. πόλεμοι] Coraēs de suo dedit. Vulg. πολέμιοι.

P. 285. v. 6. αὐτοῖς] Al. εὐθὺς. Quod nolle Reiskius et Leopoldus adscivissent.

P. 285. v. 7. ἐκ τῶν — ὑποφερόντων] Τὸ ἔξης, ἐκ τῶν δοράτων τῶν ὑποφερόντων τὰ σημεῖα. CORAES. Suspiceris scribendum esse ὑποφερόντων δοράτων. Frustra. Demosthenes p. 1488, 18. τῶν τοῖς Ἑλλησι κακῶν συμβεβηκότων. ad q. l. v. Apparat. T. V. p. 754.

P. 285. v. 9. προσαγγόντες] Coraēs e Reiskii conjectura dedit. Vulg. προσαγγόντες.

P. 285. v. 9. εἰς τὴν ὁδὸν] Primus Coraēs inseruit e libris.

P. 285. v. 11. χρυσὸν] Opinor, vestes auro intextas.

P. 285. v. 13. ἐξ ἀναρέλον —] V. Fragmenta Diodori Sic.

T. X. p. 233. Bip.

P. 285. v. 16. τὸ μέγεθος] τῆς φωνῆς. Cave Reiskium audias.

P. 285. v. 17. ἀπέρον γένους] εἰς ἀπέρον γένος. ἐν τῇ τοῦ γενῶν ἀμείψει infra v. 26.

P. 285. v. 18. γὰρ] Post h. v. vulgo additur αὐτῷ. Hoc Reiskins e conjectura mutavit in αὐθόωπων: quem Leopoldus sequutus est. Coraës expunxit. Cumque boηae notae Codex omittat, putare me iure expunctum esse, nisi Suidas v. Σύλλας Reiskii conjecturam prouersus confirmaret. V. Wesselungius ad Fragn. cit. Diodori p. 388. Discant ex hoc etiam exemplo tirones, quo Reiskins loco habendus sit: nebulones dediscant talēm virum contemptū tractare.

P. 285. v. 19. ἥθεσιν ἀλλήλων] Vulg. ἥθεσι δι' ἀλλήλων. δι' Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Mutandum esse in v., quod dativo accedit ἐφελκυστικόν, quis non videt? — Mox v. 20. scrib. ἀφωρίσθαι.

P. 285. v. 30. προκέμποντος] Reiskius de suo dedit προκέμποντος: tenuitque Leopoldus. Placet.

P. 285. v. 30. αὐθὶς δ')] Refertur ad ποτὲ μὲν v. 28.

P. 285. v. 37. αὐτοῦ] ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἐνυοῦς. CORAËS. Sic etiam Reiskius. Non placet. αὐτοῦ, τὸν τέττιγος. Quomodo etiam Interpres vertit.

P. 286. v. 3. φωνήσαντα] Vulg. φωνάσαντα. Quem derismum in Plutarcheis omnibus adhuc placuisse miror.

P. 286. v. 4. ἀρουραίους] Coraës e Codd. dedit probatum etiam Toupio ad Schol. Théocrit. p. 217. b. extr. Vulg. αγοραίους. Leopoldus locum ex Anon. sic scriptum dedit: φωνάσαντα γὰρ τοῦτον εἶναι, καθάπερ στρουθὸν, τὸν δὲ χωρίτας ἀρουραίους, καθάπερ τέττιγας. Suspicor scribendum: φωνήσαντα γὰρ τοῦτον εἶναι καθάπερ τέττιγας, τὸν δὲ χωρίτας (s. ἀρουραίους) καθάπερ στρουθόν. Nam χωρίτας an ἀρουραίους in textum e margine irrepserit ambigo.

P. 286. v. 5. δημαρχοῦντα] Coraës primus addidit e Codd. Sed inserendum ante παραλαμβάνει, ubi insertum in libris legitur.

P. 286. v. 10. ἀξελενθερικοῖς] καθόμασιν ἀξελενθερικοῖς p. 312, 29. ἀκαλενθερικὸς ἀνθρωπος p. 278, 20.

P. 286. v. 11. ἀναφανδὸν] Post h. v. vulgo subdistinguitur. Sed iungendum est sequentibus. Monuit etiam Coraës.

P. 286. v. 11. ἡριθμεῖ] Annon scribendum ἡριθμεῖτο, numerari sibi curavit? LEOPOLDUS. Assentior. ἡριθμεῖσθαι τι, numeratum accipere aliquid, ut ἵστασθαι (ἀφίστασθαι), approposum accipere, quod infra p. 290, 28. dicitur σταθμῷ, παραλαβεῖν. V. Kusterus de Verb. Med. II. 13.

P. 286. v. 16. ὄφειλήματος] De meo dedi. Vulg. ὄφειλήματος. V. Apperat. ad Demosthen. T. V. p. 78. s.

P. 286. v. 22. Διοσκόρεων] Vulg. Διοσκούρεων.

P. 286. v. 26. ἐπάρχοντα πανύσας] Coraēs dedit e libris. Vulg. ἐπάρχοντα ποιήσας. Leopoldus, quod mireris in Critico tam sobrio, e conjectura satis audaci dedit: τῆς ἀρχῆς ἀποστολάς. Suspicor ἐπάρχοντα tam insolenter positum (nam simplex ἀρχοντα neminem offenderet) e margine, ubi interpres proprietatis verborum parum gnarus ad πανύσας adscripserat, in textum irrepsisse. Herodotus VIII. 99. extr. Εὐρέξης αὐτός σφεας ἀπεικόμενος ἔπαντας. Idem V. 38. Ἀρισταγόρης — τὸν τυράννον τατέπαντας. Pruritum autem indagandi glossemata nemo facile mihi exp̄r̄obrabit, qui Plutarcheum textum, qualem e libris adhuc cognitum habemus, penitus perscrutatus fuerit.

P. 286. v. 35. εἰς πόλιν ἀπὸ στρατοπέδου] Modo v. 31. εἰς τὸ στρατόπεδον, v. 33. ἐν τῇ πόλει, statimque v. 36. ἐκ τῆς πόλεως. In his similibusque τοπικοῖς nihil interest addatur articulus an omittatur. Quod tirones, diligenter notabunt: nam etiam principes Criticorum ad talia passim offenderunt. Velut Reiskius h. l. de suo perperam inseruit τὴν ante πόλιν, aequo ferens animo ἀναρρησον στρατοπέδου: adeo festinabat vir summus factitans criticen. Reiskium Leopoldus temere secutus est.

P. 287. v. 7. αὐτόθιν] ipso adspectu, etiamsi tacerent.

P. 287. v. 7. κατήφειαν] Post h. v. Reiskio videtur deesse ἀπιφέροντας. Falso. Vere Leopoldus: „Haec [αὐτόθιν — κατήφειαν] cum praecedenti ἀπέπεμψαν iungenda.“ Est hoc poëtici coloris, qualis hunc locum, ubi oratio surgit paullo altius, haud dedecet. Euripides Orest. 1103. P. Ἐλένην κτάνωμεν, Μενέλεφ λύπην πικράτ. Quod autem sequitur, δραμένωνς — ἔργημον, appositum est, ut proxime antecedentia explicitentur.

P. 287. v. 13. ἔαντῳ] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἔαντοῦ.

P. 287. v. 17. συντελεσθείη] Al. αὐτῷ συντελεσθείη. Placet.

P. 287. v. 22. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 287. v. 24. δὲ] Malim δὴ.

P. 287. v. 25. Πικτὰς] Coraēs primus dedit quod iam aliis in mentem venerat. Vulg. Πικίνας. τὰς Πικτὰς commemorat Strabo V. 3. 9. T. I. p. 318. Cor.

P. 287. v. 29. ἔκλενε] Malim ἔκλενος.

P. 287. v. 29. χώρας] Nam erant ἐξ τάγματα. V. v. 10.

P. 287. v. 36. τεγῶν] Reiskius de suo dedit. Leopoldus e libris στεγῶν, omisso articulo τῶν, quod videtur hypothetae imputandum. Vulg. τετραγῶν.

P. 288. v. 3. ἄνω τῶν στεγασμάτων] Reiskius malit τῶν ἄνω στεγασμάτων intelligens contignationes superiores. Sed στέγασμα est i. q. τέγος, τεττάν.

P. 288. v. 8. τῶν τεττάν καὶ μῆ]. Fuerunt qui alibi ad hanc

structuram offenderent. Frusta. V. mea in H. Stephani Thes. c. 6123. D.

P. 288. v. 9. γενομένων] Coraēs de suo dedit. Vulg. γενόμενων. Quod revocandum. *Dum haec siebant.*

P. 288. v. 10. ἐλευθερία] Reiskius ἐλευθερίαν de suo dedit: secutusque eum est Leopoldus. Datus recte habet. *advocabat servos sub conditione, ut liberi fierent.* Supra p. 237, 23. δούλους ἐλευθερίαν ἐκήρυξεν ἐπὶ συμμαχίᾳ. *sub conditione, ut arma secum iungarent.*

P. 288. v. 19. Καίτοι — ἀλλ'] Idem harum particularum nexus p. 290, 7. 10.

P. 288. v. 25. μὲν γέ] Scribe potius μὲν γὰρ. Confirmat enim exemplo id, quod asseruerat. BRYANUS. Bryano assensus Leopoldus μὲν γὰρ adscivit. Mallem simplex γὰρ: nihil enim sequitur, ad quod hoc μὲν referri possit, quippe non referendum ad δὲ v. 28. Sin μὲν γέ recte habet, excidit v. 28. ante Ὁ δὲ — integra sententia aliud ἔργον τῆς τοῦ δῆμον δυσμενείας complectens. — Mox scrib. ἀδελφιδοῦν.

P. 288. v. 30. θεραπεύων] ιώμενος.

P. 288. v. 33. ἔχων ἐν τῇ χειρὶ λίθον —] Diversus Atheniensium in iurando οὐσια τοῦ λίθον, de quo v. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 381. Sed cum Plutarcheo loco non inepte compares Herodoteum I. 165.

P. 289. v. 7. ἐπισκῆψαι] ingruisse. Al. σημειῶσαι. Hoc debetur interpreti, sed perperam interpretanti. Quod Leopoldum glossis Grammaticorum abutentem fugit.

P. 289. v. 7. δαιμόνια] Ἐκιθετικῶς καὶ ἐλειπτικῶς τοῦ σημεῖα ἡ τινος ἑτέρου τοιούτου. CORAĒS. Vere ἐκιθετικῶς: falso ἐλειπτικῶς.

P. 289. v. 8. Νίκην] Vulg. νίκην.

P. 289. v. 13. καίπερ — προχωρούντων] Recurrit infra v. 35. Tales repetitiones non miranda: omnibus enim qui scribunt hanc raro accidit, ut post intercapelinem nunc longiorem nunc breviorem eadem inscii iterent. Quod Critici, in primis iuniores, quos male habet prurigo critica, diligenter notabant.

P. 289. v. 20. ἐπῆσ] Palmaria Reiskii emendatio. Libri dant ἐπῆ.

P. 289. v. 27. Βρέττεος] Βρύτιος τοῦτον Ἀππιανὸς καλεῖ. CORAĒS. Βρύτιος editum est Bell. Mithrid. c. 29. p. 682. s. Schw.

P. 290. v. 5. Ἀριστίωνα] Infra p. 363, 36. fluctuantur libri inter Ἀριστίωνος et Ἀριστωνος. V. Wytenbachius ad Plutarch. de 8. N. V. p. 71.

P. 290. v. 5. βασιλεύσασθαι] regis partes sequi.

P. 290. v. 5. ἄνθρους] Coraēs h. l. idem esse dicit quod

δέσμωντος fallique qui alter intelligant. Scilicet Interpres vertit *magna vi*. Huic assentiri malim. *omnibus copiis*. V. p. 372, 8.

P. 290. v. 10. *κατιρόν*] h. e. *κινθηνον*, ut vere Coraës.

P. 290. v. 12. *κατέσπενδε*] *συναιρετην* ἐκειράτο.

P. 290. v. 14. *δρικοῖς*] *δρεικοῖς* praetulerit H. Stephanus. V. Thesaur. c. 6952. D. Ego Piersonum sequar simplex ī ut analogiae magis consentaneum probantem ad Moer. p. 273. b.

P. 290. v. 15. *Ἐπιλιπούσῃς*] Coraës de suo dedit. Vulg. *ἐπελειπούσῃς*.

P. 290. v. 16. *διὰ τὸ κόπτεσθαι*] Al. *διακόπτεσθαι*. Hoc Solanus probat, si praemittas τῷ, Coraë adsentiente. Sed recte Leopoldus: „*διὰ τὸ κόπτεσθαι* confirmatur loco Dionis Cassii Fragm. Peiresc. CXXI., qui totus ex Plutarcho excerptus est.“ V. T. I. p. 110. Sturz.

P. 290. v. 19. *τῶν*] Coraës de suo addidit. Habent etiam Peiresciana Dionis l. c.

P. 290. v. 19. *χροαστεῖσαν*] Videtur h. l. adiectivum esse, quod Lexicographi parum curarunt.

P. 290. v. 20. *ἴδει*] Peiresciana *ἴδαιτο*. Quod etsi non dicam rectius, cum sensu haec non differant, tamen a Plutarcho scriptum esse suspicor. V. p. 291, 27.

P. 290. v. 21. *ἔνινει*] Proprie dictum de asylis.

P. 290. v. 25. *εἰη*] Sic ediderunt e conjectura H. Stephani, quam confirmant Peiresciana p. 112. Vulg. *είναι*.

P. 290. v. 26. *ἀποδώσειν*] V. p. 299, 26. ss.

P. 290. v. 27. *Κάφιν*] Ex hoc nomine discas, *Καφισίας* an *Καφησίας* scribendum sit p. 177, 5.

P. 290. v. 29. *Θιγεῖν*] Vulg. *Θίγειν*.

P. 290. v. 30. *Ιτιαρούντων*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *παρόντων*. Quod Leopoldus iure revocavit: fateturque Coraës potuisse servari. Nec videntur Amphictyones hominem precibus adiisse, ut qui Syllae mandata exsequi cogeretur.

P. 290. v. 33. *ἐπέστειλε*] Vulg. *ἀπέστειλε*. V. mea in H. Stephani Thes. c. 8695. B.

P. 290. v. 33. *ἀντέγραψε*] Vulg. *ἀντέγραψε*.

P. 291. v. 1. *τῶν βασιλικῶν*] *τῶν ὑπὸ βασιλέων ἀντεθαυμάτων δώρων*. CORAËS.

P. 291. v. 9. *τῇ*] Non habent Peiresciana p. 112.: nec quisquam requirat. Sin quis pervicaciter inuestitur, ne forte somniet encliticam voci suae præpositam, inspiciat Ind. ad Poët. Gnom. p. 866. s.

P. 291. v. 15. *οὐκ ἀρετῆ*] Ante Coraën ediderant *ναὶ οὐκ* *ἀρετῆ*, quod Leopoldus mirabiliter interpretatur, tanquam si scriptum sit *οὐκ-ἀρετῆ*. Libri dant *ναὶ ἀρετῆ*. *οὐκ ἀρετῆ* Peiresciana confirmant.

P. 291. v. 16. ἦ] Coraēs e conjectura Huttoni dedit ἦ ἐπι.
Nolleū dedit, et si Peiresciana praepositionem agnoscunt. V.
Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 569. et not. ad T. I. p. 66, 19.

P. 291. v. 23. ἀνέδωκε τὸς αρχὰς] Coraēs de suo dedit. Vulg.
ἀνέδωκεν αἰσ ἀρχὰς. Al. ἀδωκεν αρχὰς. Quod Leopoldus adscivit.
Idem dant Peiresciana p. 114.

P. 291. v. 33. γεφυρίζων καὶ κατεργούμενος] Suidas idem
narrans v. Γεφυρίζων: γεφυρίζων καὶ ἐπικεροῦμεν.

P. 291. v. 37. τῇ πόλει — διεπεφευγή] Coraēs e Solani
conjectura dedit. Nec Peiresciana refragantur. Vulg. τῇ πόλει
— διεπεφευγήιαν.

P. 292. v. 3. δὲ] Reiskius de suo addidit. Item Peiresciana
dant.

P. 292. v. 4. τῶν] Coraēs de suo dedit καὶ τῶν. Peiresciana
habent τῶν δὲ. Quod malim.

P. 292. v. 5. ὑποδήματα δὲ] Peiresciana ὑποδήματά τε.
Placet.

P. 292. v. 7. μεθημερινοῖς] diurnis. Quod fuit turpissimum.
V. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 190.

P. 292. v. 7. πνόδιγίσων] Sic etiam Peiresciana. Recte. Nam
quod Sturzus ibi dedit γεφυρίζων auctore Ruhnkenio apud Wytt-
tenbachium ad Plutarch. de S. N. V. p. 71., fugit virum optimū
error Ruhnkenii, qui cum haec posteriora Plutarchi non
attendisset, prioribus illis p. 291, 33. abusus est.

P. 292. v. 13. Ὁψ — μόλις] V. mea in H. Stephani Thes.
c. 7127. A.

P. 292. v. 18. δύο ἦ τρεῖς] Idem alibi in Plutarcheis legere
memini aut corruptum in libris aut a Criticis tentatum. Sed
locus quaerenti nunc non occurrit. Est haec solemnis formula de
perpaucis, quorum numerus aut ignoretur aut variet. V. Theo-
pompi locus citatus ad p. 382, 19. Similis formula δις ἦ τρεῖς,
quam legas p. 373, 11. 377, 19.

P. 292. v. 17. φιλομαθήσων] Reiskius de suo dedit. Vulg.
φιλομαθήσων.

P. 292. v. 24. τοὺς πολεμίους] Coraēs e Reiskii conjectura
dedit τοὺς πολεμίους.

P. 292. v. 26. ἀλώσιμον] F. ὄντα ἀλώσιμον.

P. 292. v. 28. Τῆτον] Bryano placet Τῆτον. Assentiuntur
Leopoldus et Coraēs.

P. 292. v. 34. ἔστιλαντα] Immo alioī λαντα. Sic etiam Leopoldus.

P. 292. v. 35. καὶ ἀλαλαγμῷ] Copulam de meo addidi. Nol-
leū factum. ἀλαλαγμῷ καὶ κρανυῇ iunge sequentibus.

P. 292. v. 37. στενωπῶν] Coraēs τῶν στενωπῶν. Item mox
p. 293, 5. τῶν πυλῶν. Neutrubi opus articulo.

P. 293. v. 2. ταῦ δύστος αἴματος] Referendum ad τὸ κλῆθος.

P. 293. v. 2. ἔτι τῶν] Coraēs ἔτι καὶ τῶν. Particulā non magis hic opus quam alibi, ubi Coraēs huic formulae inseruit.

P. 293. v. 7. διαφθείροντες] Coraēs de suo dedit. Vulg. διαφθείροντες. Quod vix fuit cur repudiaretur.

P. 293. v. 8. ἀπογνώναι καὶ φοβηθῆναι] Scribendum puto φοβηθῆναι καὶ ἀπογνώναι.

P. 293. v. 15. ἐκεικῶν] Al. ὑπεικῶν. Placet.

P. 293. v. 19. πολλά] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. πολλά. — Mox v. 27. scrib. καταφόργεν.

P. 293. v. 32. Ταξίλης] Vulg. Ταξίλης. Cum uno scriptum hoc nomen omnes dederunt p. 371, 15. 26. 372, 36. 373, 1. 8.

P. 294. v. 4. Καὶ τοῖς] Reiskius de suo dedit καίτοι. Secutus est Leopoldus. Non probo.

P. 294. v. 6. καὶ] Coraēs inclusit asteriscis ut delendum, subdistinctione post ανακεπταμέναις facta. Quid vero impedit πεδιάσι dictum ἐπιθετικῶς intelligi? Infra p. 299, 17. τῆς πεδιάδος μάχης.

P. 294. v. 13. ἡμέτερος ὁν] Multum offendit Coraēn: nec miror. Latetne in priori voce ἡταῖρος? Supra p. 290, 27. τῶν φίλων ἀκέστειλε Καφιν. ἢ quidem unde oriri potuerit palaeographiae peritos doceri nihil attinet.

P. 294. v. 15. Τιθορέαν] Coraēs de suo dedit. Vulg. Τιθόρεαν. Quomodo oppidum Plutarchi aetate dici potuisse ipse Coraēs fatetur.

P. 294. v. 17. εἰς δὲ καὶ πάλαι —] V. Herodotus VIII. 32.

P. 295. v. 9. ἐτράποντο] Coraēs de suo dedit ἐτράποντο. Mihi imperfectum satis placet.

P. 295. v. 10. καὶ] De meo addidi. Coraēs defectum sic explevit, ut scriberet ὥστ' ὀλύγοι —. Minus probabiliter.

P. 295. v. 14. ἐκάρφαι] Coraēs interpretatur πορθῆσαι. Recete Interpres excidisse: quod etiam ille videtur intellexisse.

P. 295. v. 14. Λεβαδέων] Al. Λεβαδαίων, Λεβαδεῖων. Neutrūm probō. Λεβαδέων habet etiam Pausanias IX. 40. 3. Scilicet Λεβαδεῖς etādem qua Χαιρωνεῖς analogia dieuntur.

P. 295. v. 18. προσάγων] Reiskius malit προάγων. Satis probabiliter.

P. 295. v. 18. Κηφισεύν] Sic Coraēs. Vulg. Κηφισόν. Etiam mox v. 31. vulg. Κηφισώ.

P. 295. v. 25. λόγον] Leopoldus et Coraēs e libris deduxunt. Vulg. πόλεμον.

P. 295. v. 30. Ἡδυλίον] Leopoldus Ἡδυλίου.

P. 295. v. 31. καὶ] Reiskius ὃ καὶ de suo dedit. Secutus est Leopoldus sensu postulante ὃ adiectum dicens. Miror dicere potuisse: nam vulgatae sensus est integerrimus.

P. 296. v. 14. ὅντι καὶ δυνάμεστ —] V. c. 21.

P. 296. v. 17. οἶος τέλος] Hoc ordine Leopoldus et Coraës e libris. Vulg. τέλος οἶος.

P. 296. v. 19. τῆς ὄμφης] τοῦ φαντάσματος. *de spectra*. Wyttenbachius in Julian. p. 159. ed. Lips.: „*Pro visione* diserte posuit Plutarchus Sylla p. 462. F.“ ὄμφη sic usurpatum videtur dialecti Lebadensium fuisse.

P. 296. v. 21. Ἡδύλιον] Leopoldus Ἡδύλιον. Item v. 23. Ἡδύλιον.

P. 296. v. 22. παρεστρατοπέδευσε] Parisina habet παρεστρατοπέδευσεν. Tam hoc videtur casu, non iubente Coraë, accidisse quam quod v. 23. habet Ἡδύλιον.

P. 296. v. 23. Κηφισσὸν] Vulg. Κηφισὸν.

P. 296. v. 33. τῷ φεῦμα τοῦ Μωρίου] Sed p. 299, 18. τῷ Μόλοι φεῦμον. Alterutro loco Coraës putat scripturam vitiatam esse.

P. 296. v. 37. ἀπ'] Reiskius et Leopoldus e vetustis edit. dederunt ἀπ'. Probo. V. Meletem. Crit. p. 93.

P. 297. v. 7. ἐκκόψειν] Recte Interpres: *se deiecturos*. Xenophon Hellen. VII. 4. 26. ἐκκόψονται καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ.

P. 297. v. 14. ἐκέλευσεν] Malim ἐκέλευσεν.

P. 297. v. 15. μὲν] Primus Coraës inseruit, nec sine auctoritate librorum, ut videtur.

P. 297. v. 16. ἀποδοὺς] Ia. γρ. ἐπιδούς. CORAËS. Non placet. ἀποδούς, opinor, significat in acie exercitus Syllani proprium hunc Murenae locum fuisse.

P. 297. v. 16. Γάλβας] Leopoldus et Coraës e Codd. dederunt. Vulg. Γάλλος.

P. 297. v. 18. παρενέβαλον] Al. παρενέβαλλον. Difficilis optio. Imperfectum legas T. I. p. 430, 8. T. IV. p. 183, 19. παρεμβάλλειν est iuxta (*a latere*) locum occupare s. in castris s. in acie. Minus definitus interpretatus sum ad T. I. l. o.

P. 297. v. 31. καθεστώς] Reiskius malit καθεστώτας. Quod Leopoldo probari potuisse multum miror. Nam effuse fugientes qui possint εἰς τὰξιν καθίστανται?

P. 298. v. 2. φύμην] Al. φάμην. Usus est hoc quoque loco Jacobsius ad Achill. Tat. p. 462., ubi vir egregius de confusione horum nominum doctissime egit, ringente certo genere hominum, qui tales copias, cum ipsi sint pauperissimi, fastu ridiculo contemnunt. Quae a me scripta ne quis cavillans pugnare dicat cum adnotations ad T. I. p. 434, 37., aio et contendō, qui sibi sumserit Tatius similesve scriptores edendos, quos non legant nisi philologi, eum laude hoc dignorem esse, quo plus unguenti lenticulae admisceat. — Statim scrib. διεγαλάζει.

P. 298. v. 15. θεράποντας] δούλον.

P. 298. v. 23. ἀνάγοντες] Bene habet. V. p. 301, 1.

P. 298. v. 25. ἐμβαλῶν] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐμβαλῶν.

P. 298. v. 26. δισχιλίους] I. q. δισχιλίους ὄντας. Supra v. 9. τὰς συρίσσας μακρὰς, i. q. μακρὰς σύνεις. Sic intelligenda epitheta, ubi, ut his locis, substantivis articulum habentibus postponuntur.

P. 298. v. 32. ὥρμησεν] Huc Coraës retraxit vulgo positum post ὥθεν.

P. 298. v. 34. Ταξίλης] Vulg. Ταξίλης. V. not. ad p. 293, 32.

P. 298. v. 36. ἐπιστήσαντα] Seil. τὴν πορείαν vel διώξιν. LEOPOLDUS. Eodem modo Interpres intellexit. Atque infra p. 302, 24. legitur ἐπιστήσας τὴν πορείαν. Sed h. l. ἐπιστήσαντα διαπορεῖν videtur esse re animadversa ambigere.

P. 299. v. 1. ἀρωγὸν] Vox magis poëtis quam prosaicis usurpata. Etiam ἀρωγὴ, cuius usus rarer etiam in prosa est, in Plutarcheis passim reperitur. T. III. p. 163, 1. πόνων γὰρ ἀρωγὴν Εἰλιον αὐθόωκοις ἐπὸ θεοῦ δέδοσθαι. Ubi quis non agnoscat imitationem Platonis? Philosophus enim Menex. p. 298. HSt. εἰλιον γένεσιν πόνων ἀρωγὴν ἀνήκε τοῖς ἔκγόνοις.

P. 299. v. 12. Ο δὲ Σύλλας λέγει —] Simile Syllae κόμικασμα legemus infra p. 308, 14. Quis enim talia credit?

P. 299. v. 15. Ἀφροδίτην] Ipse se dixit Ἐπαφρόδιτος, h. e. Εὐτυχῆ. V. infra p. 313, 19. 22. Notus est iactus talorum Venereus.

P. 299. v. 19. βεβηκόν] I. q. ἑστηκός.

P. 299. v. 30. ἡρημένον] Scrib. ἡρημένον.

P. 300. v. 4. διαδιδοὺς] Coraës de suo dedit. Vulg. διαδοὺς. Quod ego quidem non repudiem.

P. 300. v. 8. ἐμπεσόντα] F. ἐμπταισαντα.

P. 300. v. 15. ἀδενδρον] Vulg. καὶ ἀδενδρον. Copulam Coraës asteriscis inclusit ut delendam: ego delevi.

P. 300. v. 18. Νεῖλος] Malium ο Νεῖλος. Item Coraës malit.

P. 300. v. 21. νιώδες] Bryanus legendum censet ἐλώδεις.

Quod Leopoldus adscivit. Probo. V. v. 15. 27. p. 301, 14. 302, 11. P. 300. v. 22. Κηφισοῦ] Vulg. Κηφισῷ.

P. 300. v. 32. φενυόντων] Coraës dedit e Bryanii conjectura, quam confirmat Polyaenus VIII. 9. 2. Vulg. φορευόντων perper-ram laudatum a Reiskio et Leopoldo.

P. 300. v. 35. ποῦ — αὐτοκράτορα;] Coraës: Ποῦ — αὐτοκρά-τορε; Quod parum placet.

P. 300. v. 35. μεμνημένοις] Al. μέμνησθε. Quod Bryanus præstulit, Leopoldus ut a Polyaeno l. c. commendatum recepit. Sane hoc habent priores Polyaeni editiones: sed Coraës e Cod. nuper edidit μεμνηθαι. Utrum autem Plutarchus dederit, non ambiges, si contuleris Ind. ad Poët. Gnom. p. 363. s.

P. 301. v. 11. πολλοὺς] Solanus legendum censet πολλάδους.

Male: sequitur enim πρός τὸν ἐκεῖνον φόβον οὐδενὸς μένοντος.

P. 301. v. 13. αἰρετ] Prior Coraë Leopoldus dedit. Vulg. αἴρει.

P. 301. v. 18. μάχης] Al. μάχης ἐκπίνης. Placet.

P. 301. v. 20. Κίννα — δύγονται.] Conf. Peiresciana Dionis Cassii T. I. p. 114. extr. Sturz.

P. 301. v. 22. ὥσκαρ — τὸ σφρατόπεδον] Temere tentatum a Mosero in Creuzeri Meletem. II. p. 41. nemo tentabit, qui quae ibidem obiter adspersi inspexerit. V. Iacobsius ad Anthol. Palat. p. 852. et not. ad T. I. p. 375, 9.

P. 301. v. 33. εννελθεῖν] Post h. v. pone signum col.

P. 302. v. 5. Καππαδόκης ὁν] Acerbus sarcasmus: nam Cappadoces fuerunt contemptissimi. V. Berglerus ad Alciphron. p. 217. et Iacobsius ad Antholog. Graec. T. VIII. p. 176. Etiam infra v. 30. τῷ Καππαδόκῃ dictum est significantissime.

P. 302. v. 10. κρυψεῖς] Coraës de suo dedit. Vulg. κρυψεῖς. Quod barbarum est.

P. 302. v. 16. Νικομήδη] Coraës Nicomédes. Placet.

P. 302. v. 17. Καππαδοκίας δ'] Particulam Reiskius de suo addidit. Melius Coraës καὶ Καππαδοκίας.

P. 302. v. 20. βεβαιοῦν] garantire.

P. 302. v. 25. Ταῦτά τε δὴ —] Conf. p. 352, 5. ss.

P. 302. v. 26. οὐχι] Ante h. v. Bryano videtur ὡς deesse. Leopoldus et Coraës inseruerunt. Nollem factum. διεβάλε — ἀγωνίσθην est i. q. διεβάλε — ἀγωνίσθην. Moral. T. I. p. 580. Wytt. διεβλήθης μισθωτοῖς εἶναι. ubi Chaeronensis scribere potuerat: διεβλήθης μισθωτοῖς ὁν.

P. 302. v. 30. ἡ δοθεῖσα γῆ τῷ Καππαδόκῃ] Notabilis constructio dignaque quam tirones diligenter attendant, cum etiam doctissimos viros passim fecellerit. T. I. p. 397, 2. τῷ φυλάττοντι δαιμονι τὸν Τιμολέοντα. Statim sequitur v. 3.: τὸν ἐξ χολοὺς περούτα Θυμὸν αὐτῷ. V. Appar. ad Demosthen. T. II. p. 246. T. IV. p. 334. 439. T. V. p. 582. De constructione ἀντιτρόφῳ v. not. ad p. 285, 7.

P. 302. v. 33. Τότε δὲ πρεσβυτῶν —] Conf. Ursiniana Fragmenta Dionis Cassii T. I. p. 164. 166. Sturz.

P. 303. v. 1. ἔξοφρός ἔστιν] οὐχ ὄσολογεῖ.

P. 303. v. 5. διαστρεπτηγαίτω] Scribendum διαστρεπτηγεῖ, quod libri in Ursinianis dant. *de bello garris belli ducem se iactans.*

P. 303. v. 8. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 303. v. 10. παίδοι] Ursiniana πείσοι. Codex ibi dat παιδοι. Scribendum πείσαι, quod in illo ipso libro latet, ubi διτομογραφία verum obscuravit. V. p. 306, 21. 310, 10.

P. 303. v. 10. ἀντόν] Scribendum αὐτόν, quod in Ursinianis e conjectura certa Leonelavai ediderunt.

P. 303. v. 11. Μαθητὴν] Leopoldus et Corneille de suo dederunt. Vulg. Μῆδικήν.

P. 303. v. 16. τῆς ἐργῶν σύστασες] τῆς τοῦ Σόλλα.

P. 303. v. 32. διονέσις] Dictum διωρατεῖκως. Cave igitur malis συγχοίναις aut ob ταῦται praevaricatum aut quia sequitur præteriti infinitivus ἐγνωκέναι. De hoc idiomate multa concessi in H. Stephani Thes. c. 1738. D. Nec tamen his in locutionibus cogitandum de temporum emallage. Sio enim Graeci ubique captantes διάλεκτος ἐναργεστέος loquuntur de rebus, quarum fama olim accepta aures etiamnunc personant.

P. 303. v. 34. λόγων] Parisina λόγον errore hypothetico.

P. 304. v. 1. περιλαβὼν] Malim περιβαλλών.

P. 304. v. 2. Νικομήδη] Malim Νικομήδην, quod Ursiniāe habent.

P. 304. v. 21. μολοφία] veratione. V. quae Leopoldus docta adnotavit.

P. 304. v. 26. οἰκονόμῶν — προσοχόμενος] Ἀσυνάρτητα haec sunt: syntax enim iubebat scribi οἰκονόμουντα — προσοχόμενον. Quod si librarii non deliquerunt, Chaeronensis dicendus est, cum rei tam atroci intentus ad verba parum atteudisset, strukturā excidisse. Sed nostri homines hic quoque consulto permistas duas verborum constructiones crepabunt. De quibus augis iam dixi: töties, ut verbū addere taedeat:

P. 304. v. 29. Ἀκελλικωνες] Nomine varie scribitur. V. Schneiderus Epimetro II. ad Aristotel. Histor. Anim. p. LXXXVII. Praestat, opinor, Ἀκελλικῶν.

P. 304. v. 32. ἐνοχενάσασθαι] Interpres intervertisse. Lenius et, ut opinor, verius H. Stephanus Thes. c. 8437. extr.: „Existimo ἐνοχενάσασθαι hic sonare q. d. intulisse et importasse in suā aedes vasa in quibus libri erant.“ Strabo XIII. 1. 54. T. II. p. 479. Cor. de illa bibliotheca: δεῦρο (Romam) δὲ κομισθέσαν Τύραννον — ὁ γραμματικὸς διεγειρίσατο —. uli al. ἐνεγειρίσατο. Quod placet. Scilicet Tyranno, connivente praefecto bibliothecae, quod Sylla vetiturus erat, libros domum abstulit, ut a librariis transcribendos curaret. Longe aliter Solanus. haec intellexit grammaticum illum, ne fur esse videretur, qui sane non fuit, faciens emendatorem (διεκαρποῦτον). librotum censisque scribendum ἐνδιασκενάσασθαι s. ἐπιδιασκενάσασθαι. Posterior non dubitavit Leopoldus recipere. Bodeaque modo Coreës vulgatam interpretatur, assentiente Hassio ad Iason. Diacon. p. 238. „Μιτρᾶς ἡγεμονῆσας“ inquit „Ἄλεξις, καὶ διὰ τὴν πρόσθετην, καὶ διὰ τὸ μέσον τέκοντος ὑμαρτος.“ Οὐρείλη γὰρ εἶναι διασκενάσαι, δέ δοτι διορθώσαι προστέτα τῇ αἱραι-ροῦσα τῇ ὀπασοῦν προσαποῦσα.“ Quod Tyrannion videtur ne somnianti quidem in dicitur venisse.

P. 305. v. 2. οὐδε — κινήσος] Al. τὴν — πληρούματα. Quod Leopoldus adscivit. Placet.

P. 305. v. 4. Σέλλα} Scrib. Σέλλα.

P. 305. v. 11. Ἀλαιῶν] Sic Coraës. Vulg. Ἀλαιῶν. Leopoldus Αἴσην. Quod etiam Coraës malit. V. Stephanus Byzant. p. 43. ed. Lips.

P. 305. v. 11. Ἀλαιῶν] Sic Coraës. Vulg. Ἀλαιῶν. Leopoldus Αἴσην. Sed etiam Ἀλαιός videtur in usu fuisse. V. v. 17.

P. 305. v. 14. Ἀλαιᾶς] Sic Coraës. Vulg. Ἀλαιᾶς. Leopoldus Αἴσης. Quod etiam Coraës praeferit.

P. 305. v. 16. παραιτητῶν] Leopoldus et Coraës e certa Bryani conjectura dederunt. Vulg. ἀπαραιτήτων. Reiskio Critice hic parum favit.

P. 305. v. 17. Ἀλαιοῖ] Sic Coraës. Vulg. Ἀλαιοῖ. Leopoldus Αἴσης. V. not. ad v. 11.

P. 306. v. 5. Ἡφαιστος] Leopoldus Τίφετον e Bocharti conjectura adscivit.

P. 306. v. 16. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item v. 20.

P. 306. v. 24. Κυντιλίων] Sic Coraës. Leopoldus Κυντιλίων. Vulg. Κιντιλίων.

P. 306. v. 30. αὔρα] Vulg. αὔρα.

P. 306. v. 34. συνέβαλον] Coraës de suo dedit. Vulg. συνέβαλον.

P. 307. v. 2. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 307. v. 3. ἡπτετο — διάτης] Locum esse sanum Coraës mihi quidem non persuasit. F. ἐνήπειτε δυνάμεις καὶ δὴ ἀπάτην. Certo aliquanto lenior haec est medicina quam Reiskii, qui satius audacter, ut solebat, dedit: ἡπτετο πρὸς τὴν δυνάμεις καὶ δὴ ἀπάτης.

P. 307. v. 5. παραγεγόντος καὶ πρόσφατον] V. not. ad T. I. p. 390, 7.

P. 307. v. 32. ἀναβαλέσθαι] Malim ἀναβάλλεσθαι.

P. 307. v. 34. χαράζε] Vulg. χαράζε.

P. 307. v. 34. κεκλιμένους] Al. κεκλιμένοις. Quod Reiskius et Leopoldus adsciverunt. Iure.

P. 307. v. 35. καταγενέσθε] καταγενέσθαι p. 304, 14. κατεξένεται p. 370, 13., pro quo inox v. 15. καθίστατε τὴν στρατοπεδεῖαν.

P. 308. v. 24. σφῆλαι καὶ καταβαῖσθαι] Subaudi αὐτός: ut verba haec, quemadmodum νικῆται, duobus accusativis iungantur.

P. 308. v. 30. ἄρας] Vulg. ἄρας. Item v. 33. ἐπηρμένος. Sed talia vix digna quae notentur: neque amplius notabo.

P. 309. v. 11. ed] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Non opus deleri, si cum Leopoldo scribas πολεμιστατα, quod Reiskius scribendum esset nec Coraës improbat.

P. 310. v. 9. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Lenem spiritum vellem hic, ut multis aliis locis, servassem.

P. 310. v. 15. ἐνήρχετο] Coraēs de suo dedit praeferens simplex ἦρχετο in Grr. Secund. T. VI. p. 482. Vulg. ἐνήρχετο.

P. 311. v. 3. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. — Mox post v. εἰς pone signum commatis.

P. 311. v. 4. τι — προσδοκῶν.] Coraēs: Τι — προσδοκῶν;

P. 311. v. 5. πεπαύσεσθαι] Reiskius de suo dedit. Vulg. πεπαύσθαι. Quod revocandum.

P. 311. v. 6. Παρατείνεσθαι — σωζειν.] Notabilis constructio. παρατείνεσθαι: τινα τῆς τιμωρίας, deprecando velle liberare aliquem poenā: τῆς ἀμφιβολίας, dubitatione. Similiter Moral. T. IV. p. 483. Wytt. Θεσσαλοὺς — τοῦ μηδισμοῦ παρατείσθαι.

P. 311. v. 11. Αὐφίδιον] Vulg. Αφίδιον. Quod erat servandum. Utro enim cunque modo scribas, nomen corruptum est.

P. 311. v. 19. Προέγραψε] Al. προέγραψε. Recte.

P. 311. v. 30. Ἡσαν — οὐδὲν μέρος —] Significanter sic comparatur magna rei paucitas cum summa copia alius rei. Phrasis recurrit infra p. 315, 19.

P. 311. v. 33. δ') De meo addidi.

P. 312. v. 13. προεγράψῃ] Coraēs ex Huttensi conjectura dedit. Vulg. προεγράψῃ. — Scrib. γῶντα.

P. 312. v. 24. ὡ] Ante h. v. Reiskius copulam inseruit servatam a Leopoldo. Sed asyndetum est gravius. Ceterum tiroses advertant infinitivos ἀφέσθαι et χρήσασθαι, qui et ipsi a nomine ἔξοντα pendent, recte ponī defectos articula τοῦ, quia antecedentes genitivi, quibus συνδέτως continuantur, articulis carent.

P. 312. v. 23. γυναιξίν] Vulg. καὶ γυναιξίν. Copulam Coraēs expunxit.

P. 312. v. 34. Μανίου] Leopoldus et Coraēs a libris dederrunt. Vulg. Μάγνου.

P. 312. v. 35. ἡ κόρη] De nupta haud raro disitar. V. mea in H. Stephani Thes. c. 5244. C.

P. 313. v. 2. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 313. v. 2. ἔκαποντάρχων] Malim ἔκαπονταρχῶν. Statim bis sequitur ἔκαποντάρχην.

P. 313. v. 3. Διοσκορεῖφ] Vulg. Διοσκορεῖφ.

P. 313. v. 12. ἀποκαλοῦνται] Bono sensu saepius dici docent mea in H. Stephani Thes. c. 4702. C. Itaque eave scribendum putes ἀποκαλοῦντες.

P. 313. v. 14. συγγοημένων] τεταλεσμένων. Coraēs. Οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ διὰ ταχέων.

P. 313. v. 19. Ἐκαφρόδετον] V. not. ad p. 299, 15.

P. 313. v. 31. ἀναστρέφεσθαι] Aliud agens Reiskius scribendum suspicatur ἀναστρεψόμενος.

P. 314. v. 2. ἐμπληκτικώτατον] Coraēs malit ἐμπληκτότατον. Placet. Frequentissima est confusio adiectivorum in *ικός* et in *ος* exentiū. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 992. b. Ut nemo dubitet assentiri Schneidero Strabonis locum corrigenti Lex. Gr. v. Επίθετος.

P. 314. v. 9. περιττή — τῆς χρείας] Xenophon Cyrop. VIII. 2. 22. περιττὰ ὅντα τῶν ἔμοι ἀρκούντων. Scholiastes ad Lucian. Lexiph. c. 9. T. V. p. 188. ed. Bip. περιττὸν τῆς χρείας.

P. 314. v. 19. παρεισενηνογάς] Ἰσ. γρ. παρεισενηνογάς. coram. Placet.

P. 314. v. 29. περὶ] Malim παρὰ.

P. 314. v. 33. αὐτοκράτορ] Vulg. αὐτοκράτορ.

P. 315. v. 7. παραβληθεῖς] Reiskio placet περιβληθεῖς.

P. 315. v. 11. ἀφ'] Parisina ἀφ' errore typothetae. De phasi ἀφ' ἡμέρας v. mea in H. Stephani Thes. c. 4129. D.

P. 315. v. 13. ὁ λυτιφδός] Articulum primus Coraēs e Cod. addidit.

P. 315. v. 19. μηδὲν εἶναι φέρος] V. not. ad p. 311, 30.

P. 315. v. 30. ἀπ' οὐδενὸς μὲν χρηστοῦ] Subaudi e proximis γνωμισι.

P. 315. v. 34. μόνον] Parisina μόνων errore typothetae.

P. 315. v. 36. πρὸ δυεῖν ἡμερῶν ἦ —] Bastius, opinor, scripturus erat π. δ. ἦ. ἦ. ἦ. —. V. praefer. ad Append. Epist. Crit. p. VII. et Epimetr. ad Aristophan. Plut. p. XXXVI. Non opus. Nec magis opus ἦ mutare in ἦ, quomodo scriptum legas in Demosthene p. 1071, 3. et in Aristide T. I. p. 305, 3. lebb. Scilicet haec omnia recte dicuntur.

P. 316. v. 3. λέγει δὲ καὶ τὸν νιὸν —] Attende constructio- nem inflexam. Cum enī antecedat καὶ φησι τὸν τε Χαλ- δείαν —, hoc esse debebat τὸ ἐξῆς: τὸν τε νιὸν —. Nunc abundantius possum est λέγει: post τε autem recte sequi δὲ καὶ ne tirones quidem fugiat.

P. 316. v. 4. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. Item v. 7. αὐτῷ.

P. 316. v. 10. Δικαιαρχίᾳ] Sic Coraēs. Vulg. Δικαιαρχίᾳ.

P. 316. v. 16. φῆξας] Leopoldus et Coraēs e conjectura Solani dederunt. Vulg. φῆψε.

P. 316. v. 35. ἥσαν] Scrib. ἥραν.

P. 317. v. 1. ὅσον] Vulg. ὅσον δ'. Particulam Coraēs expunxit. Supra p. 309, 20. eadem est verborum constructio, sed plenior, ante ὅσον praemisso τοσοῦτον.

P. 317. v. 5. Ἀρεός] Vulg. Ἀρεώς.

P. 317. v. 6. ἐπαγραφάμενον] Coraēs de suo dedit. Vulg. ὑπο-

γραφάμενον. ἐπηγραφάμενον Plutarchus scripsit, non, quod quis exspectaverit, simplex γραφάμενον, quia hoc cōpositam de epigrammate proprie dicitur.

P. 318. v. 5. ὑγιαινόντων] Interpretantur quae infra v. 19. legimus. Conf. v. 8.

P. 318. v. 6. λοχύσαι] Vulg. λοχύσαι. Item v. 16.

P. 318. v. 7. Ἑλλαζε] Κατωτέρω δὲ ἐν τῷ Niclov βίῳ (§ 1α') γράφεται Ἐμμορε. CORAES. Τοῖς σημειωθεῖσι προστίθεται, ὅτι η προκειμένη γραφὴ, Ἑλλαζε, συνάρδεται τῇ ἐν τῷ Ἀλεξάνδρου βίῳ (§ 53). Προέχει μέντοι ἡ ἐπέρα, Ἐμμορε, ὡς Ὁμηρικωτέρα ('Πιάδ. σ', 189: ίδ. καὶ Πλούταρχ. Μέρ. Δ, σελ. 152 [T. III. p. 83, 25.]). τοῦτο in Curi. Secund. T. VI. p. 482.

P. 318. v. 11. Σατονυμῆνος] Alibi Plutarchus Σατονυμῆνος. Operamque perdas, si talia in Graecis scriptoribus, qui ipsi vindicent fluctuati esse, ad eandem scripturam redigere velis.

P. 318. v. 28. δὲ] Coraēs de suo addidit. — Post πολιτείας subdistinguendum.

P. 319. v. 3. ὁ] Coraēs e Cod. addidit: ut τὸν ἕξ ἀριστῶν — sit appositiō.

P. 319. v. 4. ἀριστῶν] Excidit e Parisina per negligentiam typothetae.

P. 319. v. 5. Ὡσκερ γέρ —] Aurea verba, sed nostra etiam aetate, certe apud nos, qui hanc orbis terrarum partem incolimus, numerata in ἀκοθέτοις.

P. 319. v. 13. τοῖνυ] Recete Interpres porro.

P. 319. v. 14. ἄχρι φίλων] ut ne amicis quidem parceret.

P. 319. v. 17. περιέκοψε] Coraēs e Codd. addidit.

P. 319. v. 21. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 319. v. 27. τοτὶ τὸ περίπλοτον] vulgatissimum et notissimum illud proverbium Angli in H. Stephani Thes. c. 964. A. Perrarus est hic usus nominis περίπλοτος: ut hoc uno loco sic usurpatum videatur. Nisi forte scribendum est περιβόητον.

P. 319. v. 28. Οἶκος — ἀλώπεκες.] Ut trimeter vulgo seorsum ponitur. Bellus vero versus, quales a nostris Criticis, qui se peritisimos iactant metrorum, nuper tornatos supra vidimus. Nec tamen negem hoc quoque proverbium olim fuisse metrum. Quantilli enim laboris est ἐν ὑπαθησι μutare in ὑπαθησιοι? Ceterum Plutarchus proverbio universe utitur de Spartanorum moribus aliis domi, aliis foris agentium.

P. 319. v. 37. οἶκον] οἰσταρ μεγάλην p. 320, 5..

P. 320. v. 6. ἐκέλευσε] De meo dedi. Vulg. ἐκέλευσ.

P. 320. v. 7. ὑπερβαλομένον] item de meo dedi. Vulg. ὑπερβαλλομένον.

P. 320. v. 10. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 320. v. 11. ἐπίσταμψε] Malitia ἐπίσταμψε.

P. 320. v. 17. διαφρόντες] Malim διαφρόντος.

P. 320. v. 18. ἀνέκληγε] Coraēs malit ἀνέκληγε citans Heliodoream sua. T. II. p. 123. (ubi etiam de Aristophanico Nub. 990. (995. Reis.) contra Brunckium disputat censens scribendum quod Wolfius postea adscivit). Non assentior.

P. 320. v. 25. Ο μέντοι γε —] Dehebat sequi de Sylla 'Ο δὲ — . Sed quae statim legitur de Lysandri rebus in bello gestis disputatio copiosa, fecit ut Plutarchus exordii huius oblitus ad bellica Syllae facta sic transiret p. 321, 7.: Σύλλας μὲν οὖν — . Fuit autem cum in huiusmodi oppositionibus improbare μέντοι γε, solum probarem μέν γε. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 406. b. Nunc, si quis etiam illud tueatur, vix refrager. Sed scribam μέν τοι γε. Quod videtur esse paullo gravius quam quod fere legitur μέν γε.

P. 320. v. 26. καὶ] Reiskius de suo addidit. Nollem factum.

P. 320. v. 30. βασιλέως] Hic quidem malim τοῦ βασιλέως.

P. 320. v. 32. ἀνθρώπους] Coraēs e libris dedit. Vulg. ανθρώπων.

P. 321. v. 16. Ἀδοξον, ἄκραν —] "Εκ τινος τῶν μηχέτι σωζομένων δραμάτων Εὐριπίδον δοικεν ὁ στίχος παρειλήφθαι. CORAĒS.

P. 321. v. 18. τῶν] Reiskius de suo dedit τῷ. Non opus.

P. 321. v. 25. ἀκείνῳ στίχῳ] Plenam hic habemus locutionem, quae aliis locis elliptica est, ut in Xenophontis Memor. III. 4. 12., ubi ignoro cur Fr. A. Wolfius tantopere tricatus sit ad Reizii libellum de accent. inclinat. p. 101.

P. 321. v. 35. Βιθυνίας] Vulg. καὶ Βιθυνίας. Particulam Coraēs expunxit.

B. 321. v. 37. ὅτε] V. Apparat. ad Demosth. T. V. p. 400.

P. 322. v. 6. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 322. v. 10. παρανομεστάτον] Coraēs ex Hulteni conjectura dedit. Vulg. παρανομενος.

P. 322. v. 11. πολὺ] Coraēs de suo dedit οὐ πολὺ. Non opus. Utrumque enim eodem redit, prout τὴν εὐέψιν finiri sumas aut ἐκορετικῶς aut παταφατικῶς.

P. 322. v. 11. διαμαρτάνομεν] Vulg. διαμαρτάνωμεν. Quod vellem servasse: nisi forte per typothetae culpam ē illatum est. V. not. ad p. 169, 37.

P. 323. v. 21. ἀκτιόντες] Al. ἀκτιόντες. Plaoet.

P. 324. v. 9. φιλανθρώποις] Coraēs primus dedit. Vulg. ποιητρόκοτες. H. Stephanus: „Legitur etiam φιλανθρώποις.“ In Parisinis Codicibus, ut opinor. — V. 10. post πατέστησαν pone signum commatis.

P. 324. v. 18. ἀνφικοδόμησαν] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἀνφικοδόμησαν. ἀνοικοδομεῖν ita usurpatum, ut significet οβστησε, tuerit Reiskius ad Lyceurg. p. 227. Vereor ut iure tua-

tur. In Aristophanis quidem Pace v. 100. editum est ἀνωχοδο-
μεῖν: sed videñdum ne praestet ἀποκοδορεῖν, quod habet margo
ed. Florentis. Hoc ipsum in Lycurgo adscivit Heinrichius p. 51.:
idemque Plutarcho T. III. p. 198, 25. vindicat Schweighäuserus
in H. Stephani Thes. c. 6592. B. Rursus quod Coraēs in Plutar-
cho dedit Diodoro Siculo XI. 21. vindicat Brunckius ibid. D.
Hos si audis, ambigas h. l. Coraēn sequaris an ἀνωχοδόμησαν
scribas: sed ἀνωχοδόμησαν non dubites repudiare. V. etiam
Weeselingius ad Diodor. Sic. I. c. T. IV. p. 334. ed. Bip.

P. 324. v. 17. αἰολίζοντες] Attice enim ἡσθολημένοι dicendi
erant. SOLANUS. Certe ἡσθολωμένοι.

P. 324. v. 18. χρισάμενον] Reiskius de suo dedit. Vulg. χρη-
σάμενον. Quod, opinor, non erat displicitum Hemsterhusio,
qui de usu late patente verbi χρῆσθαι copiosissime et doctis-
sime disputavit ad Callimachi H. in Dian. 69.

P. 324. v. 24. οἱ λέγοντες] Vulg. οἱ δὲ λέγοντες, plena in-
terpunctione positā v. 22. post ἀνηρημένων. Sic autem membro-
rum huius periodi nexus adeo hiat, ut vehementer mirer Coraēn
talia ferre potuisse. Bene Reiskius delevit particulam δὲ natam
e litteris proxime sequentibus. Nunc facile apparet periodi pro-
tasis finiri verbo διεπέμποντο, apodosin incipere a verbis οἱ
λέγοντες. Sed dudum Interpres verum viderat.

P. 324. v. 27. κανδυνεύοντα] "Αμεινον ἀν τίκε κινδυνεύ-
σασα. CORAĒS. Aoristum non preferam. cum rōbus maximi mo-
menti periclitaretur.

P. 324. v. 30. λειπόμενα] posteriores sumus.

P. 325. v. 1. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 325. v. 5. ἐπεὶ χαλεπόν — ἀποδίδωσιν.] Vere Coraēs: «Οἶης
ταῦτην τὴν χρυσὴν περικοπὴν ἀποστηθίζειν χρὴ τοὺς τέσσες τῆς
Ἐλληνικῆς γλώσσης σκονδαστὰς, ὡς φιλανθρωπίας διέγυμα καὶ
δίδαγμα τοῦ καλοῦ κάγαδον Πλουτάρχου.» Talibus περικοπαῖς
summae plenis sapientiae totus Plutarchus abundat, sed quas
οἱ λεξιθῆραι non magis current quam sues margaritas.

P. 325. v. 19. ἔκατερος — τις] Miror haec iuncta. Sed omni-
no ingens est abusus pronominis indefiniti.

P. 325. v. 22. τιθεμένων τῶν] Est neutrius generis.

P. 325. v. 23. εἰ τέ] Vulg. εἴτε.

P. 325. v. 35. ποιήμασιν] elegiacis. V. quae infra hoc capite
narrantur.

P. 326. v. 1. τὰ χρυσεῖα —] "Η περιαιρετέον τὸ πρᾶφον. —,
ἡ διπλασιαστέον, τὰ χρυσεῖα τὰ περὶ τὴν Θράκην. CORAĒS. Po-
sterius malim.

P. 326. v. 4. μνῆμα δ' —] Coraēs citat locum Marcellini in
V. Thucyd. p. IX. ed. Bekk. min. (1824.) sic corrigens: ἐνθα
δείκνυται Ἡράδεον καὶ Θουκυδίδον τάφος. — Μιλτιάδον γέ-

νον ὡν· τῶν δέ σων γὰρ οὐδεὶς ξεῖ θάπτετο. Vere Ἡρόδος: id quod ex accurate viri summi de Herode disputatione satis intelligitur. De ceteris ambigas. Fortasse scribendum: εὐρίσκοντας δηλούστι τοῦ Μιλταδον γένοντας ξένος γὰρ οὐδεὶς ξεῖ θάπτεται.

P. 326. v. 8 ὄφλων] Vulg. ὄφλων.

P. 326. v. 12. ατακτος] in lusoris tempus consumens. V. infra v. 26.

P. 326. v. 20. σχῆμα] Coraēs dedit e conjectura Valckenarii. V. Distr. Euripid. p. 220. Vulg. ρηγμα. Quod vereor ut iure spretum sit.

P. 326. v. 28. Πλησιανακτίῳ] Πεισιανάκτειον ταῦτη τὸ στοὰν ὀνομάζουσι Διογένης ὁ Λαερτιος (Z. 5) καὶ ὁ Σονίδων. corāēs. "Ισως γραπτέων Πλησιανάκτειῷ ἡ Πλησιανάκτειφ, τουτέστι τῇ οὐσῃ πλησίον τοῦ Ἀνακελον· ἦν δὲ τοῦτο ιερὸν μεσοκούραστον. ἐπονομαζομένων Ἀνάκων ἡ Ἀνάκτειφ. Τῆς γὰρ μημονευθείσης τοῦ τε Σονίδα καὶ Διογένους τοῦ Λαερτίου γραφῆς Πεισιανάκτειφ οὐδείς καὶ τὸ ἔτυμον ἔφεσεν. ΙΔΕΜ in Carr. Secund. T. VI. p. 482.

P. 326. v. 29. τῆς Λαοδίκης] quam. Πριάροιο θυγατρῶν εἶδος αἱρεστὴν Poëta dicit II. III. 124.

P. 326. v. 36. κόσμησ'] Reiskius e libris dedit. Vulg. κόσμησε καὶ.

P. 326. v. 36. ἀρεταῖς] Reiskius e certa conjectura dedit. Vulg. ἀγοραῖσιν.

P. 327. v. 3. τὴν — καταδίκην] τὸ ἐκ τῆς καταδίκης ὄφλημα τοῦ πατρός. Demosthenes p. 543, 25. τὴν καταδίκην ἐκτέτικε. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 232. (ubi scrib. Sic et i a m.).

P. 327. v. 6. φαίνεται — γενέσθαι] I. q. φαίνεται — γενόμενος. Conf. mox v. 10. ss. Qualia si in pronitu fuissent Demosthenica properanti, monuissest tirones ne minutis grammaticis fidem haberent: nam Fr. A. Wolfii doctrina tamdiu pervagata credulorum ora calamosque (v. Apparat. ad Demosthen. T. III. p. 122.) nititur nugis Lecapeni et Phavorini.

P. 327. v. 12. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 327. v. 34. Ἡν δὲ — τὴν κεφαλήν.] Haec si cui displiceant hic posita, cogitet magnanimum iuvenem tali specie multo magis quam alium ullum potuisse spectantibus revertentem a re sacra ἀρχὴν τοῦ θαῦτεον γίγνεσθαι.

P. 328. v. 8. πράττειν] Vulg. πράσσειν. Hoc mutasse me, qui paullo ante p. 327, 33. non tetigissem θάλασσαν, miror subridens.

P. 328. v. 5. πρὸς] Debetur conjecturae H. Stéphani.

P. 328. v. 7. τὴν] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum.

Eiam Jacobio displicet requirenti mollijs et zelosius (*Athika* p. 34.). Mihi articulus satis placet.

P. 328. v. 17. αὐθαδῶς] Jacobius αὐθάδως. Recte, si putas sequendam analogiam aliorum eiusdemmodi adverbiorum, e. c. αὐτάρχως, εὐήθως. Quanquam αὐθαδῶς etiam in cultissimis scriptorum Graecorum editionibus passim reperias, ut in numero Rerum Aristophanicis 4031.

P. 328. v. 23. μῆ] I. q. ov. De Plutarcheo hoc usu negativaes μῆ participiis iunctae nibi dixi: neque hoc loco dicere; nisi vidissem virum praestantissimum, in cuius aures libebit amico insusurrare Siculi Μέμνασ' ἀπιστεῖν, a novitia doctrina imponi sibi passum esse. Adde quod ne classici quidem ab hoc usu abstinerunt. V. Xenophoni Memor. III. 7. 7.

P. 328. v. 27. γονέως] Scrib. γονίας. Item p. 329, 5. γονο-
μετέρα.

P. 328. v. 30. διὰ] Coreas de suo dedit καὶ διὰ immemor διαφέρον concursus participiorum, quo toties utuntur Graeci scriptores; ut notio protinus integra, non particuletum discepta, legentibus offeratur. quum precata ut lumen extingueretur accaderet —.

P. 329. v. 9. αὐτῷ] Malina αὐτοῦ.

P. 329. v. 13. ἐπὶ] Al. παρό. Quod et ipsum bonum: nec tamen fuit cur praeferret Hessius Observatt. in V. Timol. p. 21. Qui quod ait etiam περὶ vetustarum editionum recte habere, fallitur. Nam περὶ illud ortum est ex eodem errore, qui tot locis confudit praepositiones ἐπὶ et περὶ. V. Bastii Commentat. Palaeograph. p. 783. s. In Scholiis ad Platon. p. 421. Bekk. scrib. περὶ φητορεταν τογα.

P. 329. v. 26. ἐπιγέραπται] Epigramma hoc legitur etiam in Aeschinis Ctesiphontea p. 573. ss. R. nec sine diversitate scripturae. Cur autem dicam epigramma, non epigrammata, ostendit Apparat. ad Demosthen. T. III. p. 220.

P. 329. v. 27. Ἡν] Σημείωσαι τὸ ήν ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ἡσας τεταγμένους κατὰ Δωριέων, ὡς φασι, διάλεκτον. CORAES. Est hoc pariter ut notissimum ἔστιν οἱ etc. e reliquiis cascae Graecorum linguae, quae pluralia nominum non modo neutrius generis, sed omnium generum, iungeret singularibus verborum. Simile quid dudum viderat, etsi subdubitans poëticaeque adstringens dialecto, Fr. A. Wolfius, quum iuvenis commentatur Hesiodea p. 96. Atque hunc etiam πίνον, quo magis exsplendesceret scilicet oratio, ceterior Graecitas κακοξήλως in vitam revocavit: Appiani Fragmenta T. III. p. 17. Schw.: „Ἡν, πετὰ πληθυντικοῦ σύνοματος. Ἀππιανὸς ἐν τῇ Βασιλικῇ ἔρεδες ην. Quam glossam male scriptam legas in Bekkeri Anecd. Gr. p. 148, 4. Conf. Appianus T. I. p. 17. a. Obiter video mirabile

hoc ἦν nōx primū in constructione sedens pr̄tens sibi propriamque habuisse. Haec si vére disputavi, sumi instar evanescit philosophemia Herniani ad Sophoc. Trachin. 517. Velcke-
narius ad Herodot. V. 12. T. VI. 1. p. 10. Schw.: „In epigrana-
mate apud Aeschin. contr. Ctes. vulgariter p. 80. ‘He ἄρα — : ubi
scribi debuerat ‘H ἄρα.’“ Nemini, credo, persuadebit.

P. 329. v. 27. οὐκεῖνοι] Immō: nōi κεῖνοι.

P. 329. v. 34. ἐδελήσει.] Detenda interputatio.

P. 330. v. 5. ἄρφι] Refer ad παλεῖσθαι. circumguaque, h. e.
quoniamque fama pernugatur.

P. 330. v. 9. Σωφάνης] Σωφάνης scribendum esse dudum
monuerunt alii. V. Wesselinii Dissertat. Herodot. p. 61. et nott.
ad Herodot. IX. 73.

P. 330. v. 18. εἰχ/σαγτες;] Parisina habet punctum. Sed est
interrogatio.

P. 330. v. 22. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς. — Mox v. 23. scrib.
ἐμπόρους.

P. 330. v. 28. ἔκειναι] οἱ ἔχοντες καὶ διηρκαότες.

P. 330. v. 31. ἡλευθέρωσε. Πυνθανόμενος] Sic interpuget:
ἡλευθέρωσε· πυνθανόμενος — .

P. 331. v. 2. μόνας] Satis magna temporis spatio frustra
quaesiverant. Bentleii hac in re errorem iure notat Clintonus
Fast. Mellan. ad a. 476., vicissim ipse notandus, quod Chaero-
nensem negligentiae insimulat. V. quae Coraēs monuit. ad v. 8;

P. 331. v. 4. αὔσον] Melius Reiskiana αὔσον.

P. 331. v. 4. ὀπτριούσον] Coraēs dedit e conjectura Dacarii.
Vulg. τετρακοσίων.

P. 331. v. 6. εἰς μνήμην αὐτοῦ] in memoriam Cimonis. Ho-
norificum enim ut erat, ita habebatur χρῆση fieri tragedia-
rum. Interpres haec perperam intellexit.

P. 331. v. 7. ἀδικοκαλέων] Tragoediam Coraēs interpretatus
interpretetur, qui fabulum vertit. Sed intelligenda tota
tetralogia.

P. 331. v. 8. φιλοτερεῖσθαι — τῷος θεατῶν] alio: farentibus
Aeschylo, Sophocli aliis. Contentio autem illa partium videtur
ita εμφέναι, ut non multum abesse a confictu. Discat e. v.
ταρατάξεως.

P. 331. v. 14. τῷος φιλοτερεῖσθαι] τῷον δέσσεν τοῦ μηκύσοντος.

P. 331. v. 21. παραπλήσιον — ὄσαντα] Cimonem: invisa (rogatum): euenisse, eamque euenisse: — . Sic autem de meo dedi:
Vulg. παραπλήσιον — ὄσαντος. Quod priores. tolerasse sane
quam miror, in primis enim verum tam in propositulo esset. Ti-
rones legant, contentis Porsönem aristigibus, egregiam. Critici in-
comparabiliis supraque obrectorum convicia immensam qan-

tum erecti adnotacionem ad Euripid. Hecub. p. 59. ed. tert. Lips.

P. 332. v. 9. στρατηγίας] Coraës de suo dedit. Vulg. στρατιᾶς. Quod sine cunctatione revocandum. abunde habens quae in exercitum erogaret. ἐρόδια τ. ε. vulgo male iungunt sequentibus.

P. 332. v. 10. ἀ — ὠφελήσθαι] Intelligendum de praedae parts, quam Cimona honeste acceperat.

P. 332. v. 10. ἀξό] Reiskius de suo dedit. Vulg. ὄχο.

P. 332. v. 10. ὠφελήσθαι] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ὠφελίσθαι. Quod, ut imperfecti temporis plures deinceps ὠφελεῖας significantis, revocandum censeo.

P. 332. v. 13. ὑπάρχῃ] Recte habet neque opus est scribi ρκάρχοι. V. p. 335, 2. s.

P. 332. v. 13. ὄχωρας,] Post h. v. vulgo ponitur signum coli. Minus recte.

P. 332. v. 14. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Recte: ἔκοιτο enim est passivum. V. v. 18.

P. 332. v. 15. δ] Coraës dedit e Mureti, ut videtur, coniectura probata etiam Solano. Vulg. δ. Quod Reiskius ita tuetur, neminem ut sibi assentientem habiturus sit.

P. 332. v. 19. Αὐτῷ — παρείκοτο] Interpret: Comitabantur e u. m. Sed primo loco positum αὐτὸς est ipse. Ipsum autem comitabantur —. Supra narrantur quae Cimone etiam absente, hic quae praesente fiebant.

P. 332. v. 19. συνήθως] Coraës de suo dedit. Vulg. συνήθεις. Theopompos apud Athenaeum p. 1191. ed. Lips. eadem narrans de Cimone: περιήγετο μὲν δὲ ταρίχεον δύ, η τρεῖς ἔχοντας κέρματα. Itaque Reiskiana, expuncta vulgata, habet: παρείκαντο δύο η τρεῖς, ἀμπελόμενοι —. Sed utilissimus Jacobsii liber (Aukta p. 37.) iungens utrumque: παρείκοτο συνήθως δύο η τρεῖς, ἀμπελόμενοι —. Non ausim imitari.

P. 332. v. 27. ηγάπαν] sperabam. Quo sensu hoc verbum fere Tragici usurpat. V. mea in H. Stephani Thes. c. 2431. D. Sed omnino hec Comici fragmentum ad granditatem orationis tragiae assurgit.

P. 332. v. 29. ἀρίστῳ — πρόμη] Post ἀρίστῳ et πρόμη subdistinguendum.

P. 332. v. 29. πρόμη] Egregia scriptura, - quam Coraës prima adscivit e libris. Vulg. πρότερο. Runkelius in Fraga. Phererat. et Eupolid. p. 187.: „πρὸ τοῦ fortasse legendum esse summus Hermannus me admonuit.“ Hoc Gratium scribere versaturum fuisse quovis pignore contendo.

P. 332. v. 30. λικαρὸν γῆρας] Refer ad εὐθύτατον γῆραν.

P. 332. v. 34. πτάσθας — τιμῷρο] Est hoc vere Γερμίανον.

P. 332. v. 36. Πλοντος μὴ —] De Scopadis vide epigramma Callimachi in Simonidem inter fragmenta Bentleyi. HASIUS.

P. 332. v. 36. Σκοπαδῶν] Vulg. Σκοπάδων. Accentus vitium eliam Coraēs, etsi dubitans, notavit.

P. 333. v. 7. ὑδάτων — ἐδίδαξαν] Coraēs e conjectura dedit. Vulg. ὑδάτων τε πηγαίων καὶ χυρὸς ἔναυσιν χρήσουσιν ἀνθρώποις ἐδίδαξαν. Lenius succurras laboranti loco, si scribas: ὑδάτων τε πηγὰς καὶ χυρὸς ἔναυσιν χρήσουσιν ἀνθρώποις ἐδειξαν.

P. 333. v. 26. ἀργυρεῖων] Malim ἀργυρῶν. — Mox v. 30. scrib. ἄκιθι.

P. 333. v. 36. οὐτε — ἀπέστελλον] Est antecedentium iteratio, non laudanda illa, ut laborans inertia, sed ferenda in scriptore, qui rebus magis quam verbis intentus passim descisceret a praeceptis Technicorum. Sane potuerat nullo ad sensum detrimento octo verba comprehendacere, si periodum hoc modo formasset: — οὐ παρεῖχον ἀπαγορεύοντες ἡδη — καὶ μὴ διοχλούσσων, οἱ μὲν ἄλλοι στρατηγοί —.

P. 334. v. 14. στρατειᾶς] Reiskius dedit e certa conjectura. Vulg. στρατειᾶς. Quod Coraēs revocavit. Hoc si Plutarchus voluisse, scriptum erat, omisso pronomine, ἐκ τῆς στρατειᾶς aut potius ἐκ τῶν στρατειῶν.

P. 334. v. 19. πολὺν διακρνῦσαι] priusquam interspirarent. Philo p. 48. (citatus a Sallierio ad Thom. Mag. p. 216. s.) ἀθλητῶν τρόπον διακρίστος καὶ συλλεγομένου τὸ πνεῖμα.

P. 334. v. 30. πολλῶν] Sic Coraēs ex auctoritate Codicis. Vulg. τῶν πολλῶν.

P. 335. v. 16. {ξέπιπτον} ἔξωκελλον.

P. 335. v. 37. παρεληλυθός] παρῆλθε τὰς πράξεις p. 338, 11.

P. 336. v. 13. ὁσπετο} Scrib. ὥστε,

P. 336. v. 17. Κρατερός] Praestat Κράτερος.

P. 336. v. 18. Εἰσήνης] Vulg. εἰσήνης.

P. 336. v. 37. τριήρον Ἀθῆνηθεν] Vulg. τριηρῶν Ἀθῆνηθεν.

P. 337. v. 18. Αακεδαιμονίων] Coraēs e libris dedit. Al. Αακεδαιμονίον. Quod Reiskius adscivit, improbabiliter mutata constructione verbi προξενεῖν. Olim dederant Μακεδόνων. Haec nomina passim confunduntur. V. Sturzii Lexic. Xenophont. T. III. p. 3. b.

P. 337. v. 29. τά — πρότερον] Reiskius uncis, Coraēs asteriscis inclusit ut delenda. Non probo arbitrans post articulum excidisse τα: id quod inserui.

P. 337. v. 33. καὶ] Coraēs e Cod. addidit. Mallēm omissum.

P. 337. v. 33. δυναμένον] Euripides Orest. 879. P. ὅπο τοῖς δυναμένοισιν ὡν ἀει. V. ibid. not. ad v. 887. p. 81. ed. tert. Lips.

P. 337. v. 36. ἀνω] εἰς τὸν Ἀρειον κάγον. CORAĒS.

P. 338. v. 6. Κάντοτ] F. 'Eviotē τ'. Aliorum tentamina integrandi versus v. in perutili Sylloge Runkelii p. 178.

P. 338. v. 7. Κάν — μόνην] Aculeus dictorii est in particula κάν. vel Elpinicen. Subaudias: ἀσι γε συγκοιμώμενος αὐτῆς.

P. 338. v. 35. Αρχιδάμου —] V. Wesselius ad Diodor. Sic. XI. 63. T. IV. p. 373. ed. Bip.

P. 339. v. 12. ἐκέλευε] Malim ἐκέλευσε.

Vulgata recte habet.
P. 339. v. 15. Εἴλωτες] Coraës de suo dedit. Reiskiana habet Εἴλωται. Libri dant Ιδιώται.

P. 339. v. 22. Αριστοφάνης] Lysistr. 1138. ss.

P. 339. v. 23. ἐπὶ — ἀπαιτεῖν] Si scribas τοῖς, fit integer versus cum sequentis initio.

P. 339. v. 23. ἀπαιτεῖν] Poëta προσαιτῶν. Quod verbum aliquanto gravius est.

P. 339. v. 28. τοῦ — συμφέροντος] T. III. p. 34, 35. τῷ συμφέροντι τῆς παροίδος. Vide igitur ne ibid. v. 32. scribi oporteat τῷ τῆς Σπάρτης συμφέρον. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 139.

P. 339. v. 28. Λακεδαιμονίων] Malim τῶν Λακεδαιμονίων.

P. 339. v. 32. ἐτερόζυγα] ἀντισήκωμα μὴ ἔχονταν. Pseudo-Phocylides 13. σταθμὸν μὴ κρούειν ἐτερόζυγον, ἄλλ' ίσον ἔλκειν. Vides iam illis temporibus de aequilibrio politico cogitatum esse. Ut autem Cimon hoc suaderet, movit eum, opinor, in primis metus, ne Athenienses, oppressis aemulis, nimium insolenserent. Quae causa fuit, cur Romanorum providentiores Cartaginem non delendam censerent.

P. 339. v. 36. κόψαντας] Coraës dedit de suo. Idem Bryano placuerat. Vulg. κόψαντος. Quod mutandum in κόψαντα. V. not. ad p. 331, 21.

P. 340. v. 11. ξτι] Scrib. ξτη.

P. 340. v. 11. τοσοῦτον — χρόνον] Sic Coraës. Reiskius τοσοῦτον — χρόνον. Pras ediderant τοσοῦτον — χρόνον. Quod revocabundum. V. not. sequ.

P. 340. v. 12. ἀπεῖναι] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἀπεσι. Quod revocabundum.

P. 340. v. 26. εἰς τὸν λόχον] quo loco Cimon fuerat pugnaturus, nisi duces vetuissent: ut Cimonis armatura τοὺς λοχίταις fuerit tanquam σγυαλα, quam pugnantes intuerentur.

P. 340. v. 26. συστάντες ἐκθύμως] Haec iungenda, proeliati fortiter. Perperam Interpres.

P. 340. v. 38. σφραγίδαν] Solanus cum Reiskio Coraëque malint σφραγίδαν. Edidit Huttenuus.

P. 340. v. 85. Οὗτο — αἱ διαφοραι] Inimicitiae. ita gererantur, ut non nocerent τῷ τῆς πόλεως συμφέροντι.

P. 341. v. 15. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 341. v. 20. διαιρῶν] κρίνων. CORAES.

P. 341. v. 30. ἐπιδεικνύμενος] Dele signum commatis.

P. 341. v. 33. πάλιν ἐξει] repetebat quem prins cursum institerat ἐκπλεύσας. Illa τῶν ἐξήκουντα νεῶν εἰς Αἴγυπτον ἀποστολὴ videtur facta ex aliquo ναυλόχῳ, ubi tota classis aliquamdiu mansit.

P. 341. v. 35. κύκλῳ] Bryanus e conjectura Κύκλῳ. Non opus. Quanquam hoc vellem in Codice legeretur.

P. 342. v. 8. ποιησομένον] Bryanus: „Scribe audacter πινακένον.“ Cave tibi ab hac audacia. μαντεῖαν παιδεῖαν est i. q. μαντεύεσθαι. Plutarchus scribere potuerat: ἀπόφητόν τι μαντεύεσθαι.

P. 342. v. 14. τεθνάναι] Vulg. τεθνᾶναι.

P. 342. v. 15. τὸ μαντεῖον] dei effatum. V. v. 10. ss.

P. 342. v. 15. ἀναγούντες] Malim ἀναγαγόντες.

P. 342. v. 26. στρατηγούντων Ἑλλήνων] F. στρατηγοῦ τῶν Ἑλλήνων.

P. 343. v. 7. κρείττονα] ἡρωα.

P. 344. v. 1. Δοικούλλῳ] De diversis huius nominis formis in Plutarchi libris v. Moserus in Crenzeri Meletem. II. p. 32. s. Qui quod ait, si ipsi Plutarcho diversitas debeat, Plutarchum secum ipsum in concordiam esse redigendum, non assentior. Criticorum enim est diligenter quaerere quid quoque modo veteres seripserint, non temere hariolari quid quoque modo scribere aut debuerint aut potuerint. Hoc hariolandi munus relinquamus illis, qui consistendum ducunt in eo, ut quae quoque in loco, nisi scripta sint, saltem potuisse scribi probabile sit reponant. Quae critice quot quam foeda monstra per hos triginta annos genuerit, sciunt Porsonianae sapientiae admiratores. Ac ferri possent haec somnia, si tolerabilia faceret candor et simplicitas Reiskiana. Nunc intolerabilia fiunt per incredibilem iactantiam somniatorum. Ad Luculli nomen ut revertar, ea scriptura, quae prima in syllabā habet εν, mihi quidem videatur probabilior.

P. 344. v. 7. Αὔγοντα] Coraes de suo dedit. Vulg. Αὔγοντα. Scribendum autem αὔγοντα.

P. 344. v. 10. ἄνευ προφάσσως] qualis Luullo fuit ultio patris.

P. 344. v. 21. Θύννος βολαῖος —] V. Wyttembachius ad Plutarch. de S. N. V. p. 53.

B. 344. v. 23. Αὔος] I. q. ἄφωνος.

P. 344. v. 23. τεθηκάσ] Leopoldus dedit τεθηκε e Valckenarii coniectura. V. Wyttienbachius l. c. Sed perfectum non congruit cum imperfecto διεστρόβει, quod poscit scribi τεθηκει. Al. τεθηκάσ. Satis probabiliter. Nisi forte scribendum τεθήπει.

P. 344. v. 26. ἐκ τῶν] F. ἐκτὸς ἀν.

P. 344. v. 28. αὐτῆς] τῆς διανοίας.

P. 345. v. 6. ἐντενεῖν] Coraës dedit e probabili Bryani coniectura. Nam ἐντενεῖν non de solo ποιήματι, quod vulgo putant, sed etiam de λόγῳ dicitur. V. Plato Phileb. p. 38. HSt. Ut omnino sit i. q. ἐναρμόζειν. Vulg. ἐκτεμεῖν. Leopoldus e libris adscivit ἐκτελεῖν.

P. 345. v. 12. ἐπηγάγετο] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ὑπηγάγετο. Quod revocandum. V. p. 350, 8.

P. 345. v. 27. Ἐλληνικοῖς] Coraës primus dedit. Vulg. Ἐλληνικαῖς. Quod H. Stephanum ita decepit, ut μνοπάρων habeat et pro feminino. V. Lexic. Voc. Peregrin. p. DLIII. extr.

P. 345. v. 84. αὐτοῖς] Coraës de suo dedit. Vulg. τοὺς. Hoc mihi quidem non displicet.

P. 345. v. 35. αὐτῶν] Coraës dedit e Reiskii coniectura. Vulg. αὐτὸν. Neque hoc displicet.

P. 345. v. 36. τομοθετεῖν] Post h. v. plene interpretendum. Quae enim sequuntur Plutarchus addit vocis Platonis.

P. 346. v. 15. ἄλλο] Coraës malit ἄλλο τι. Non opus.

P. 346. v. 21. ἀποδειλιάσας] Scrib. ἀποδειλιάσας.

P. 346. v. 28. ὄσαι] Coraës e libris dedit. Vulg. ὄσοι.

P. 347. v. 7. συνῆγε] Coraës de suo dedit. Vulg. συνήγαγε.

P. 347. v. 18. ἐκφύγοι] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἐκφύγῃ. Quod servari poterat.

P. 347. v. 16. διαδιθράσκοντος] Primus Coraës dedit. Vulg. barbare διαδράσκοντος. Quod si mecum mutaveris in διδράσκοντος, coll. Bastii Commentat. Palaeograph. p. 741., habebis adhuc a Lexicographis desideratum verbi simplicis exemplum.

P. 347. v. 16. ὅν] Reiskius de suo addidit. Ita sequentia cum antecedentibus aptissime coēunt: ut mirer Coraēn aliam integrandi nexus rationem probasse. Is locum sic refinxit: 'Τῷ' ἔσυτοῦ μέν γ' ἔξεωσμένου τῆς γῆς, ὑπ' ἐκείνου δὲ τῆς θαλάττης εἰλογμένου, ἀμφοτέροις ἀποδώσειν —. ut ἀποδώσειν referatur ad Ρώμαλον.

P. 347. v. 17. εἰργόμενον] Immo εἰργόμενον.

P. 347. v. 19. Χαιρώνεια] Coraës dedit e coniectura ab aliis dudum proposita. Libri habent Χαιρώνειαν. Quod tenens H. Stephanus edidit χερὶ Χαιρώνειαν. Sic infra p. 355, 16. χρὸς Ορχομενῶν καὶ πρὶν Χαιρώνειαν.

P. 347. v. 29. αὐτοῦ] Al. αὐτῷ. Hoc in αὐτῷ mutatum si

posueris ante φολέγας, mihi quidem videberis Plutarchi manum restituisse.

P. 347. v. 30. Μιθριδάτη] Reiskius e conjectura dedit. Vulg. Μιθριδάτην. Quod nolle Leopoldus revocasset.

P. 347. v. 32. Λεκτοῦ] Sic τοντόν. V. Strabo XIII. 1. 2. T. II. p. 438. Cor. In Athenaeo p. 598. C. perperam dederunt Λεκτού, ubi μυγίος in Μύσιος super probabiliter rautavit Guil. Ferd. Wenschius in libello scholastico (Viteberg. 1829.) p. 17. Nam quod Hermanno in mentem venit ὁμοφίον tantum abest ut certum sit (ipsi est certissimum), ut ne umbra quidem habeat probabilitatis. Quippe repugnat rationi dicere contermina quae disternat mare interiectum. Talia, si forte, dici possunt αλησιόγωρα, non possunt dici ὁμοφία. Ceterum εἰπεὶ Λεκτοῦ idem valet quod εἰπεὶ Δεκτοῦ.

P. 348. v. 5. κιεσθείσης] Τὸ γὰρ εἰπεὶ πούμαν ὀθεῖσθαι ἐξαῆς τὴν νόσην, ὥστε μέρη τινὰ αὐτῆς δακτυτεύειν.

P. 348. v. 11. ἡδη] In vetustis editt. omissum Reiskius expunxerat. Revocarunt Leopoldus et Coraës.

P. 348. v. 21. Μάριον] Leopoldus de suo dedit Μάριον intelligent Manium Aquilium, quem cum aliis Mitylenaei vincitum Mithridati tradiderant, ut retulit Velleius II. 18. 3. Alter hoc Mitylenaeorum facinus narrant Fragmenta Diodori Sic. T. X. p. 194. s. ed. Bip. Sed utut accedit, Leopoldum arbitror verum vidisse.

P. 348. v. 22. χακοδαιμονῶντας] Leopoldus et Coraës e Solani conjectura dederunt. Vulg. χακοδαιμονοῦντας. Quod videntur ne Plutarchus scripserit. Nisi enim citerior Graecitas χακοδαιμονεῖν eodem quo vetustior χακοδαιμονῶν sensu usurpasset, non erat Atticistis futura occasio notandi τοὺς νόθως ἀττικίζοντας. V. Phrynicus p. 79. Lob. Talia autem decreta minutorum magistrorum Plutarchus, si habuit cognita, non curavit.

P. 348. v. 24. φανερῶς] Vulg. καὶ φανερῶς. Coraës copulam asteriscis inclusit ut delendam: ego delevi. Vellem autem etiam ἡμέρας abesset.

P. 348. v. 24. Ἐλέαν] Al. Ἐλαιάν. Quod Leopoldus adscivit. Iure. V. Stephanus Byzant. p. 172. ed. Lips.

P. 348. v. 35. ἔκσινῳ — ὀνέιδης] Lucullo Sylla.

P. 348. v. 37. αὐτοῖς] Lucullo et Pompeio.

P. 349. v. 6. οὐ πεπανθεῖται, ἀλλ' ἀναπεπανθεῖται] Recte Leopoldus: non desuisse, sed interquiescisse. Conf. not. ad p. 13, 21.

P. 349. v. 12. Αἰ ὁ Malim Αἴο.

P. 349. v. 17. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῦ.

P. 349. v. 17. γὰρ] Scrib. γὰρ ἀν. ἀν typotheta omiserit an ego expunxerim ambigo. Si expunxi, male feci: nam παρόντι est i. q. εἰ παρείη.

P. 349. v. 84. Μιθριδάτη] Al. Μιθριδάτη. *Sopra* v. 22.
Toῦτον — ἐκολίασε. ubi lenissimā mutatione scribas *Toὔτον*. Ut non mirum sit passim in talibus crisi fluctuari dubiam.

P. 350. v. 8. ἀνέδην] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἀναδην.

P. 350. v. 4. αὐτῆ] Vulg. αὐτῆ.

P. 350. v. 12. τῷ] Coraēs scribendum censet τῷ. Hoc articulo si opus esset, mallem τῷ τῷ. Sed non est opus.

P. 350. v. 21. Λουκούλλῳ] Coraēs de suo dedit. Vulg. Λουκούλλῳ. Genitivum non repudiem: nam huic etiam casui ἐνάμιλλος perinde ut alia eiusdemmodi adiectiva recte iungitur. Huius constructionis exemplum videbis ab H. Stephano citatum Thes. c. 1944. C. Aliud reperies in Scholiis ad Lucian. T. V. p. 161. ed. Bip.: μελέται — ἐνάμιλλοι Νικοστράτον —. h. e. ἐνάμιλλοι τῶν Νικοστράτου, eādem breviloquentia, qua Herodotus scripsit III. 87. ὁμοῖα τοῦ Ἡφαίστου, h. e. τῶν τοῦ Ἡφαίστου, et Euripides Herc. F. 129. ss. πατρὸς — αὖτε προσφέρετις ὄμράτων εἴηται, h. e. τῶν τοῦ πατρός.

P. 350. v. 31. Φιμβρίαν] Reiskius et Leopoldus e libris derunt τὸν Φιμβρίαν.

P. 350. v. 37. ἐθιζόμενοι] Coraēs de suo dedit. Idem iam Reiskio in mentem venerat. Vulg. ἐρεθιζόμενοι.

P. 351. v. 3. ἐκπεσών] exsibilatus ut malus sophista.

P. 351. v. 10. ἡλεύνετο] De meo dedi. Sic statim sequitur ἐπίγρυντο. Vulg. ἡλεύνεται τῷ. Coraēs articulum asteriscis inclusit ut delendum.

P. 351. v. 17. παραρτυσάμενος] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. παραρτισάμενος.

P. 351. v. 18. μόνον] Coraēs malit μόνων. Non opus. V. p. 361, 26.

P. 351. v. 19. ἀλλὰ καὶ —] Inflexionem constructionis Plutarchi consuetam Coraēs illustravit. Simillima legas infra p. 361, 26, ss.

P. 351. v. 19. ὑπότροχη] Rückfall. Moral. T. III. p. 277. Wytt. ὑπότροκατ τῶν παθῶν..

P. 351. v. 22. αὐτῶν] τῶν Ῥωμαίων.

P. 351. v. 29. μεταλάβοι] Al. μεταλάβῃ. Quod et ipsum bonum. V. p. 352, 35.

P. 352. v. 1. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 352. v. 16. πατέστη μὲν] Reiskius de suo dedit. Vulg. πατέστησεν. Probo πατέστη: sed particulam malim omissam. Sic autem post διαμαχούμενος plene interpungendum.

P. 352. v. 20. σῶμα] Scribendum esse σῶμα Coraēs vero monuit. De confusione horum nominum v. mea in H. Stephani Thes. c. 8994. D.

P. 352. v. 29. πατέλικα] Al. παταλέλικα. Non displicet.

P. 352. v. 33. τὸν Coraēs de suo addidit.

P. 353. v. 7. ἀσύντακτος] Coraēs e libris dedit. Vulg. ἀσύντακτος.

P. 353. v. 8. καὶ] De meo dedi. Vulg. καὶ. Quod ut in καὶ mutarem moverunt me phrases Graecis scriptoribus usu satius erebro tritae, καλῶς κείσθαι τινος, καλῶς καθίστασθαι τινος, ἐν καλῷ κείσθαι τινος, ἐν καλλίστῳ κείσθαι τινος, de quibus v. Casaubonus ad Dionys. Halic. A. R. VI. 4. et H. Stephanus Thes. c. 4719. B. C. 4722. D. His vero quamvis similis sit Plutarchea, ut a me reficta est, fateor tamen vulgatae mutationem speciosorem esse quam veriorem. Infra p. 399, 29. νῆσον εὐ κατὰ τῆς Λακωνικῆς περιφυνίαν. Discant ex hoc etiam exemple tirones, quam facile sit labi in coniectando.

P. 353. v. 29. Ἀημώναξ] Vulg. Αημώναξ.

P. 354. v. 5. ἄλλοις τε — καὶ τῆς —] Fortasse malis ἄλλοις τε — καὶ δὲ τῆς —. Sed hic etiam Plutarchus, ut solet, structuram verborum abruptam inflexit, particulis membra periodi ita vineientibus, ut quae syntaxis esse debebat facta sit parataxis.

P. 354. v. 13. γραμματεῖ] Coraēs e Reiskii coniectura dedit. Vulg. γραμματιστῆ. Quod vereor ut iure spretum sit. Nec tamen γραμματιστῆς h. l. vertendum *ludi magister*, ut visum est Leopoldo, sed rariori significazione valet i. q. γραμματάς. V. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. I. p. 138. b.

P. 354. v. 17. ἀκρίτου] πολλοῦ, εφοδροῦ. Ταῦτα τις πρὸ ἔμοι ὄχειόνες, μήποτε γραπτέον ἀρκτεῖον διὰ τὰ πρὸ μικροῦ εἰσημένα. Οὐ μετακινητού ὅμως τὴν γραφήν· αὐτὸν γὰρ τὸ κατιόντος ἀποχρωντως ἐμφαίνει τὸν ἀπὸ τῆς ἀκρίτου πρίντα βορρᾶν· ἐπίκειται γὰρ αὕτη τῇ Κυζίκῳ. CORAĒS. La correction d' Etienne ἀκρίτου pour ἀκρίτου semble peu probable. Le vent souffloit du midi; c' étoit un vent du Sud-Ouest que la prédiction designoit sous le nom de joueur de flûte Africain. HASIUS. Recte spernitur H. Stephani coniectura: sed ἀκρίτου κτενῦμα non intelligendum de Africo, qui post exortus est. Est boreas, ut vere Coraēs, κατιὼν ἐκ τοῦ Πόντου ἐπὶ Κυζίκου.

P. 354. v. 22. πηγῶν] Contractum πηγῶν, Phrynicho p. 245. dictum διηγέσθαι ἀνάτεικον, in Plutarcheis passim legitur. V. T. IV. p. 16, 8.

P. 354. v. 25. βοηθήσασ] Leopoldus et Coraēs e coniectura Dacerii dederunt. Vulg. βοηθήσασ. Quod Reiskius tinetur. Sed τὴν βοηθήσασ, non τὴν βοηθήσουσαν, indicabat δὲ ταῦτα ἰδεῖσθαι τὸ τέλον παραβόηγός.

P. 354. v. 26. δόγματα καὶ γράμματα] Non est δὲ δια δνοῖν, ut visum est Reiskio, quem Leopoldus sequitur. γράμματα i. q.

ἐπιγράμματα. V. Polybius IV, 28, 2. 4. τὰ δόγματα erant prorsus, τὰ γράμματα versae orationis. — Mox v. 27. scrib. ἐδελφον.

P. 354. v. 32. τῶν ἀνθρωποφαγιῶν] Cur facti sunt ἀνθρωπόφаги, cum κίνθος ἀναρίθμητον ὑποένυιον (p. 355, 11.) suppeditaret?

P. 354. v. 34. εἰς τὴν γαστέρα ὀναίλεμένον] Aristophanes Nub. 548. Reis. ὃς μέγιστον ὅντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα.

P. 354. v. 35. ὑφαιρήσει] Dedi e Codice. Probavit etiam Coraēs in adnotatione. V. Lobeckii Parerga ad Phrynic. p. 716. et Acta Philol. Monac. III. 2. p. 185. Vulg. ὑφαιρήσῃ.

P. 355. v. 18. ἔγνωστο] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἔγνωσται.

P. 355. v. 85. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 356. v. 4. τούτους] F. τοὺς.

P. 356. v. 5. πρωτέας] F. πρωταῖς. Ut εὐθὺς v. 3. sit i. q. οἱ τοῦτος εἶσης.

P. 357. v. 10. ἀναβαλέσθαι] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἀναβάλλεσθαι. Quod revocandum.

P. 357. v. 25. εἰ — πολιορκίαν] Opponitur μαλεστὸς τῇ πολιορκίᾳ χρώμενος p. 358, 23.

P. 357. v. 86. πολλὴν μὲν —; ἔγγὺς δὲ —] Hic quoque syntaxis in parataxin transiit. Nam si Plutarchus in concinnanda periodo qua cooperat via pergere maluisset, sic erat scripturus: πολλὴν μὲν —, ἔγγὺς δὲ τὸν Καύκασον ὅντα — γυναικας ἀναστάτους; ut structura primi membra participialis, quae nunc cessit verbis finitis, per omnia membra continuaretur.

P. 358. v. 3. Καρβίσιων] ubi rex nunc erat. V. infra v. 25.

P. 358. v. 14. ἀναγκασθέντος] Scribendum puto ἀναγκασθέντα. αὐτῷ, Mithridati.

P. 358. v. 17. ἀδοξοῦντα] ἀμφιδοξοῦντα placet Orellio ad Isocrat. p. 462. Quod parum congruit cum antecedentibus ἀγνοοῦντα et μὴ βούλομενον. Sensus vulgatae: praeserentem ignominium, qua nunc premitur, fugae ad Tigranem.

P. 358. v. 19. ἀναθαψόῦνται] Si recte habet, subaudiendum est θαυτός.

P. 358. v. 28. ἀθάψει] Supra p. 353, 35. ἀνεθάψησαν. Rursum p. 373, 23. θαψέσιν. Ut in talibus quoque Chaeronensis fluctuatus videatur. Quae si quem iuvet ad eandem formam revocare, per me licet genio indulgeat. Mihi quidem haec videtur sequacryia. Conf. quae de toto hoc argumento, in quo tot toties se iactant, tanquam si res sit magni momenti, prudenter manuit Lobeckius ad Phrynic. p. 208.

P. 358. v. 37. τὴν δ' ὄρεαντην] Reiskius de suo dedit ἐς τὴν δ' ὄρεαντην. Quod Leopoldus tenuit. Vulgatam tuetur ipsa sedes particulae δέ. Adde quod Plutarchus usurpat εἰς, non ἐς.

P. 358. v. 37. μακρὰν] Reiskius pro adverbio habet: ego pro adiectivo. Et sic Interpres.

P. 359. v. 18. κινδύνῳ] Dedi de meo. Vulg. κινδύνον.

P. 359. v. 21. προτέροις] Al. πρώτοις. Recte.

P. 359. v. 29. Λαυδαρίων] Sic e Cod. Leopoldus et Coraës. Item v. 30. et p. 350, 6. Vulg. Λαρδαρίων etc.

P. 360. v. 19. εἶναι] De meo addidi.

P. 360. v. 30. Ἀδριανοῦ] Coraës Ἀδριανοῦ. Item v. 36.

P. 361. v. 2. φόβον] Scrib. φόβον.

P. 361. v. 7. Δορύλαος] Coraës de suo dedit. V. p. 299, 85.

Vulg. Δορύλαος.

P. 361. v. 7. στρατηγὸς] Malim ὁ στρατηγὸς. V. p. 363, 4.

P. 361. v. 16. απελίκοντο] Coraës de suo dedit. Vulg. απελίκοντο.

P. 361. v. 27. ἀλλὰ καὶ —] Exspectes ἀλλὰ καὶ τέτοιο, ὅτι τὸ —. Sed v. not. ad p. 351, 19.

P. 361. v. 34. τεθνάναι] Vulg. τεθνάναι.

P. 361. v. 36. Νέσσα] Malim Νέσσα. Quod nomen fuit muliebre. V. Stephanus Byzant. p. 64, 30. ed. Lips.

P. 362. v. 1. Φαρνακίαν] Leopoldus et Coraës e libris dedecrant. Vulg. Φερνακίαν.

P. 362. v. 3. πολλῶν] F. πολλῶν ἄλλων.

P. 362. v. 12. αὐτῇ] Vulg. αὐτῆ.

P. 362. v. 13. πόδιο δὲ πον] Rursus inflexa est construetio. Potuerat sic scribi: πόδιο δὲ πον τ. Ἐ. αὐτήν ἀκοικίσασαν, ὥστε τοῖς — συντίναι, τῶν — ἀπεστρέψασαι.

P. 362. v. 15. σύνεστε] Coraës e Cod. dedit. Vulg. συνίστη. Quod Leopoldus revocavit: nam Reiskius de suo dederat συνέσῃ. Neutrum probandum.

P. 362. v. 31. οὐ] Scrib. οὐκ.

P. 362. v. 34. Ἐλάσσας — ἀποτρέπεται.] Οὗτοι διεσκεδαστι καὶ τὴν γραφὴν καὶ τὴν στέξιν ἀντὶ τοῦ, „Ἐλάσσας δ’ ἄχρι Ταλαύρων ἡ λίθινη. Ἡμέρα δὲ τετάρτη προτέρον ὑφεδάκης [θιάφορος γραφὴ ἐφεδάκης] Μιθριδάτης εἰς Ἀρμενίαν πρὸς Τιγράνην πεφευγὼς, ἀποτρέπεται,“ τὸν μὲν δὲ σύνδεσμον, λείποντα καὶ ἔν τινι τῶν ἀπειγράψων, διαγράψας, τὰ λοιπὰ δὲ οὔτωσι γράφειν δὲτεν, ὥσπερ ἔγραψα, ψικοπάσας. Οἱ δὲ πρότεροι [Reiskius, quem sequitur Leopoldus] οὕτω διωρθώκασι τὸ χωρίον. Ἐλάσσας δ’ ἄχρι Ταλαύρων ἡλθεν. Ἡμέρα δὲ τετάρτη, ὡς πρῶτον ἐφεδάκηα Μιθριδάτης εἰς Ἀρμενίαν πρὸς Τιγράνην πεφευγὼς, ἀποτρέπεται. CORAËS. Nihil ex cogites probabilius.

P. 363. v. 6. ὁ — δίκηη] Alia probabiliorque et Lucullum multo magis decens poenae causa memoratur p. 379, 25.

P. 363. v. 9. οὐ] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Non deleam.

P. 363. v. 12. ταχάς] Coraës de suo dedit. Vulg. καὶ ὡς. Leopoldus locum satis audacter sic refinxit: ἀλλ' ὡς η φλόξ — περιέσχε, καὶ οἱ στρατιῶται — ἀφαγῆν, ὁ Λούκουλλος —. Aliquanto lenior est medicina, si, solo ὡς expuncto, scribas: ἀλλὰ καὶ η φλόξ — περιέσχε καὶ οἱ μὲν —. Etiam Reiskius: „Num ὡς est delendum? Quo facto, bene secum constabit oratio.“ Iteratae autem copulae eadem est relatio χρονική, quae particularum se et καὶ in Xenophontis Cyrop. I. 4. 28.

P. 363. v. 16. ἔξαιρον μέρων] Reiskius et Leopoldus e conjectura Bryani ἔξαιταν μέρων dederunt. Placet. V. p. 364, 4.

P. 363. v. 20. πανταχοῖ] Reiskius de suo dedit. Vulg. πανταχοῖ. Quod non repudiem.

P. 363. v. 26. δόξα] Hic i. q. ἀδόξειν.

P. 363. v. 37. οἰκεῖα] Post h. v. Coraës κακὰ e Bryani conjectura inseruit. Sic τὰ οἰκήτα κακὰ dixit Herodotus VII, 152. Nec tamen opus addi: nam mala intelligi verborum contextus satis ostendit.

P. 364. v. 1. διαφεύγοντιν] Reiskius de suo dedit διαφεύγοντιν. Secutus est Leopoldus. Placet.

P. 364. v. 8. δοκούσῃς] Nam ut libertus erat obnoxius patrono.

P. 364. v. 12. τῶν —] Leopoldus e Reiskii conjectura dedit ἀπὸ τῶν —. Non opus praepositione: nam bene graeca est constructio cum solo genitivo. Sic dicitur et σχολὴν ἄγειν ἀπὸ τῶν ετ σχολὴν ἄγειν τετός.

P. 364. v. 13. μετάσχη] η Ἀσία. V. p. 367, 18. Male Leopoldus: „Post μετάσχη suppl. η ἐσαρχία, quod ex sequentibus hic trahendum.“ Talia nusquam sunt licita: nam repugnant sane rationi. Monui in Apparatus ad Demosthen. T. I. p. 537. s.

P. 364. v. 13. ἐνδεῖ] Recte habet nec mutandum est in ἐνδεῖ.

P. 364. v. 17. τε] Reiskius de suo dedit. Item Leopoldus. Recte. Vulg. δὲ. Quod revocavit Coraës probana τε in adnotatione.

P. 364. v. 18. προσθέτοις γενομένοις] addictis.

P. 364. v. 20. σχοινιώμοι — ἵπποι] Vulgo intelligunt tormenta: et sic iam H. Stephanus interpretatus est Thes. c. 8981. s. Non recte, ut opinor. Intelligam funes, cancellos equitesque, qui debitores sub dio stantes circumdarent, dum index, causa cognita, damnatos creditoribus addiceret.

P. 364. v. 33. δικλοῦν ἀπεδόθη] Recte interpretatur Leopoldus: secus Coraës.

P. 364. v. 36. πεπονθότες] Coraës e Cod. dedit. Vulg. παθόντες.

P. 365. v. 11. ἐρρώσθαι φράσας —] Demosthenes p. 419, 12. ἐρρώσθαι πολλὰ φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. Quod inde citavit H. Stephanus Thes. c. 8235. A. τῷ καλῷ Σοφοκλεῖ, unde petiverit ignoro. Nisi forte memoria virum suum fefellerit.

P. 365. v. 13. ἐπὶ Λάρην] ἐπὶ Λάρη Straboni XV. 1. 73.
T. III. p. 130. Cor. XVI. 2. 4. p. 177.

P. 365. v. 13. Ἐπειτα] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐπειτα.
Quod tenens Leopoldus περιμένειν mutavit in περιέσσε (scrib.
περιέμενεν). Aliquantum probabilis est illud. V. Meletem. Crit. p. 72.

P. 365. v. 24. ὅντων] Coraës de suo dedit. Egregie. Vulg.
τῶν. Reiskii Leopoldique molimina, cum verum teneamus, re-
ferre non attinet. — Mox v. 26. scrib. ἡς.

P. 365. v. 30. Σκηνίτας] Sic cum Coraë Leopoldus, iubente
Solano. Vulg. Σκηνήτας. Conf. praefat. ad Append. Epistol. Cri-
tic. Bastii p. VI. In Xenophontis Cyrop. IV. 5. 54. χωρητικῶς
perperam dant Guelf. et Medic. (v. Popponis Crit. min. p. 325.).
Dudum monuit Zeunius, cuius commentaria a nostris homini-
bus infamata hortor tirones ut ne negligant.

P. 365. v. 32. αὐτὸν] Parisina αὐτὸν errore hypothetae.

P. 365. v. 35. ἐπηλλαγμένας — ταῖς χοροῖς] Τούτους εἶναι
τῶν λεγόμενων τὸν νοῦν ὑπείληφα. Οὗτος εἰχει οἱ τέσσαρες δι'
ἄλληλων τὰς χειρας ἐπηλλαγμένας, ὡς σχῆμα χοροῦ παριστάνει.
CORAËS. Vox ἄλληλων ad χειρας referenda videtur, non vero ad
ipso reges, ut vult editor [Coraës]. Sunt manus ita dispositae,
ut tanquam vinculis adstrictae una alteri superponerentur. H. e. manibus pectinatim inter se complicatis. Miror au-
tem veram interpretationem Coraën fugisse, qui similem gestum
apud Turcas toties vidisset.

P. 366. v. 1. Τάντην — τὴν τραγῳδίαν] Τοῦτον τὸν ὅγκον.
V. p. 365, 22. 398, 20. s.

P. 366. v. 8. σχεδὸν] Refer ad διὰ πέντε — ἔτοις.

P. 366. v. 12. βασιλέων] Coraës de suo dedit βασιλέα βασι-
λέων. Non opus, ut opinor.

P. 366. v. 16. σὺν ἀθέλων —] Conf. p. 346, 26.

P. 366. v. 24. εἰς τὰ βασιλεῖα] Solanus retrahenda haec pu-
tat post μετεπέμψατο αὐτὸν. Probabiliter. Nisi forte expungenda
sunt, ut olim adscripta in margine, post loco non suo in tex-
tum illata. Certe non ausim hunc locum in his numerare, qui-
bus vulgo utuntur, ut εἰς idem valere quod ἐν doceant.

P. 366. v. 27. εἰπεῖν οὐκ ἀηδῆς] V. not. ad p. 58, 2.

P. 367. v. 15. εἰργόμενον] Vulg. εἰργόμενον.

P. 367. v. 27. Κίλικας] Post h. v. subdistinguendum.

P. 367. v. 30. ἔγκαταλειψθέντας] Malim ἔγκαταληψθέντας.

P. 368. v. 13. παρήνει δὲ —] V. p. 283, 20. s.

P. 368. v. 30. ἐλάττον] H. Stephanus οὐκ ἐλάττον mavult.
Neque enim, inquit, illo, sed hoc modo solent historici loqui.
BRYANUS. Miror haec. Quasi vero in numero indicando aliud
quid quam numerus spectari possit.

P. 368. v. 32. ἐμβαλεῖν] Est temporis faturi. V. supra v. 17.

P. 368. v. 35. στρατιώτας,] Dele subdistinctionem.

P. 369. v. 10. νησίδας] Vulg. νησίδας.

P. 369. v. 30. ἀσμένους] Moserus in Greuzeri Meleteua. II. p. 42. scribendum censemus ἀσμένως. Non opus.

P. 369. v. 37. ἔχαιρησεν] Tentatum a Lobeckio Parerg. ad Thry nich. p. 740. recte tueretur Buttmannus Grammat. Gr. mai. II. 1. p. 253. s. οὐκ ἔχαιρησεν est i. q. οὐ χρηστὸν ἤργυρον γέρεας τῆς ἀγγελίας. V. p. 370, 9.

P. 370. v. 2. ἄν] De meo addidi.

P. 370. v. 8. Οὐδέ'] Coraës de suo dedit. Vulg. οὐχ. οὐδὲ iam Solano placuit.

P. 371. v. 3. ἀναστάντων] Orellio ad Isocrat. p. 462. placet ἀνασπάστων: opinor, quia Plutarchus supra p. 365, 29. hoc nomine usus est. Sed idem valet ἀναστάντων.

P. 371. v. 20. Βαβυλῶνι] Valet i. q. Βαβυλωνίᾳ. Mare autem illam oram alluens habetur pro parte regionis. V. Apparat. ad Demosthen. T. I. p. 675.

P. 371. v. 34. ἔθνη — ἀπόβλεποντος] Reiskius malit aut εἰς {τὰς} ἔθνη aut βλέποντος. Probat Leopoldus: prius etiam Coraës. Non assentior. T. I. p. 333, 19. ὅτε' ἀπόβλεπεσθαι τὸν Ἀλκιβιάδην ἐκατέρωθεν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Quod quid aliud est quam τοὺς τοὺς Ἑλλήνας ἐκατέρωθεν ἀπόβλεπειν τὸν Ἀλκιβιάδην?

P. 372. v. 4. καθάρτας] Vulg. καθάρτας.

P. 372. v. 15. μὴ] Leopoldus expunxit πολεμίους τοσούτους intelligens de exercitu barbarorum adventante. Sed intelligendus est ὡς τῇ πόλει βάρβαρος δύμιος, quem Lucullus a tergo sibi instantem relicturus erat, si omnibus copiis contra Tigranem movisset. Tantum igitur abest ut μὴ deleri oporteat, ut, si abesset, addendum foret.

P. 372. v. 25. ἐβάλλοντο] Coraës e conjectura dedit. Vulg. θεράπευοντο. Praepositio unde orta sit quis non videt?

P. 373. v. 8. ὁ πρῶτος] Sic Coraës de suo dedit. Recte, si plures fuerunt aquilae: sin, scribendum est πρῶτος ὁ αἱτός. Vulg. πρῶτος.

P. 373. v. 11. ἐξέχοργεν] Reiskius e vetustis editt. adscivit ἐξικέχοργεν. Quod Leopoldus recte sprevit. Vel tiro videat unde illud ex natum sit.

P. 373. v. 15. προτάγματι] Coraës de suo dedit. Vulg. προστάγματι. Quod Leopoldus in προτάγματι mutavit. Sed plurali hic locus non est. Nihil autem praeterea hic novandum.

P. 373. v. 19. Καιπίωνος] Sic recte Leopoldus et Coraës. Vulg. Σκιπίωνος.

P. 373. v. 22. ἡ] Coraës dedit e Reiskii conjectura, quam

etiam Leopoldus lendat. Vulg. nai. Mihi videtur scribendum: Ἡν δὲ ποὺ μας —.

P. 373. v. 27. ισεθαι] Sic Coraēs. Vulg. ισεθαι.

P. 373. v. 28. συναρρεῖν] Coraēs dedit e Reiskii conjectura. Vulg. συναρρέειν.

P. 373. v. 30. κατατεταγμένην] Coraēs de suo dedit. Vulg. κατατεταγμένην.

P. 374. v. 7. καλέσας] Vulg. καὶ καλέσας. Particulam expandxi.

P. 374. v. 11. ἀλαζόνες νοὶ φεύγοντες] F. ἀλαζόνες φεύγοντες. Conf. p. 378, 23.

P. 374. v. 25. τὸ Τιγράνου] Al. τοῦ Τιγράνου. F. τὸ τοῦ Τιγράνου.

P. 375. v. 6. ἐν ἔργῳ] De meo dedi. Vulg. ἐνεργῷ, pro quo al. ἔργῳ. Vere autem Lucullus dicitur hoc fecisse ἐν ὀλίγοις τῶν κάκοτα ἡγεμόνων: nam plerique τῇ μαλήσει μὲν ὑπὲρ ἀσφαλείας, τῇ τόλμῃ δὲ ἐν ἔργῳ χρωνται.

P. 375. v. 17. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 375. v. 27. ἀποδεικνύναι] Ἰσον ή λέξις δύναται τῷ τῷ παραπάνοντος Ἐλληνισμοῦ ἐγκαίνιξειν ή ἐγκαίνιαζειν. coraēs. Etiam Leopoldus: „Expressisse videtur auctor latinam dictio nem dedicare thesaurus.“

P. 375. v. 30. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 376. v. 1. τὸ πλεῖστον] Al. πλεῖστον. Placet.

P. 376. v. 9. ὥστε εἰρηται] V. p. 365, 16. s.

P. 376. v. 34. τρισ — καταπαλαῖσαι] Respicit τὰ τρία παλαῖσματα, de quibus v. optimus Heindorfius ad Platon. Phaedr. p. 281. Sophocles Fragm. Inc. XXIII. 13. Τίν' οὐ παλαῖον' ἢ τρὶς ἀνθάλλεις θεῶν;

P. 377. v. 2. ἀναρησόμενος] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἀναρησόμενον. Quod non spernam.

P. 377. v. 12. αὐτοῖς] Sic Leopoldus et Coraēs. Vulg. αὐτοῖς.

P. 377. v. 17. ὑπερβαλλών] De meo dedi: Vulg. ὑπερβαλλών. Sed illo temporis articulo adhuc ὑπερβαλλε. Conf. mox v. 19.

P. 377. v. 17. ἀχραντέων] F. ἔτι φανέντων. ἀκλιπεῖν et ἔτι λεκτεῖν, confusa videbis in Diiodoro Sic. XIX. 98.

P. 377. v. 24. τὴν] Scrib. τὸν.

P. 377. v. 27. ἀν] Referendum ad προήσεσθαι. Cave enim componas εὖ ἀν ἀπίστωτι p. 378, 31.

P. 378. v. 9. λογάδες] Vulg. καὶ λογάδες. καὶ Coraēs asteriscis inclusit ut delendum: ego delevi.

P. 378. v. 13. ἀν'] Immo ἀν'.

P. 378. v. 14. ἀκατέρωτος — σχισθέντες] Οὐκ ἔρθωται τὸ χωρίον· καὶ μῆποτε ἐγέγραπτο κατὰ δοτικὴν, ἀκατέρωτος τῇ φυγῇ σχισθέντες, οὐ ποτέ, ἐν τῷ φεύγοντι διασελάντος αὐτὸν ἀλληλον, οἱ

μὲν τὸ τὰ δέσμων, εἰ δὲ μὲν τὰ σύρουσάρι, γείτονες ἔμεντο τοὺς ικ-
πεῦσι Λονκούλλου μέσους αὐτῶν γενέσθαι διάσπαστα. CORAES.
Idem, opinor, est sensus vulgariter: nam ἐμπόρειος recte fungi-
tur γενίτυο. Nec Reiskius hic offendit haec notans: „Id est,
διὸ τὸ σχισθῆναι ἐν τῷ φεύγειν εἰς ἔκατερα, quis in fugiendo
ambas in partes, dextramque sinistramque, scindebantur.“⁴

P. 378. v. 19. πώτος] Recte habet nec mutandum est in
τριπότεσ, quae fuit Reiskii opinio à Coraē probata.

P. 378. v. 19. Ἀργοπατηνοῖς] Coraē de suo dedit. Idem
dudum Leopoldus probaverat reportum in margine Antisti. Vulg.
σαραπηνοῖς.

P. 378. v. 21. Τράσον — βασιλέων] Erat hī Mithridates rex
Ponti, Tigranes Armeniorum et Mithridates Medorum. Hinc
statim auctor ait ὁ Ποντιαὸς Μιθριδάτης. LEOPOLDUS.

P. 379. v. 10. τὴν ἐν Ἀρμενίᾳ —] V. p. 377, 28. ss.

P. 379. v. 12. ἐπειδὴν] immo ἐπειδὼν.

P. 379. v. 14. πάμφορον] Hoc serpentu fore notatur. Sed
alia eiusdem stirpis composita scribuntur παροξυτόνως. Quod
videtur malum.

P. 379. v. 14. αὐτῇ] Vulg. αὐτῇ.

P. 379. v. 18. Κατίμαχος ὁ — παρεργάν] V. p. 363, 3. ss.

P. 379. v. 28. τοῦδε] Al. τοῦτο. Voluerunt τούτον.

P. 379. v. 30. παντάπασιν] Malim πάσαι πάσιν.

P. 380. v. 20. ἐκδύναι] Vulg. ἐκδύσαι.

P. 380. v. 27. Κλώδιος] Post h. v. subdistinguendum.

P. 380. v. 31. απολεπόμενος] Sic Leopoldus et Coraē. Vulg.
ἀπολιπόμενος.

P. 380. v. 32. ὑποκούρει] H. Stephanus Thes. c. 6600. D.
hunc locum citans: „Dicitur aliquis exercitum ὑποκούρειν, cum
ei obrepit et clanculum solicitat.“ ὑποκούρειν et διαρθρίσειν
iunguntur T. III. p. 87, 19.

P. 380. v. 34. διαδίδοντες] Coraē de suo dedit. Vulg. διαδόντες.

P. 381. v. 7. δῆμος ὅντες] Τοντέσταν ἀπηλλεγούμενοι τῆς στρα-
τεᾶς καὶ τοῖς ἐν αρθρονίᾳ γένεσι δημόσαις τῆς Ρώμης συγκατα-
λεγμένος. CORAES. Interpres: iam discinoti. Quam interpretatio-
nem etiam Leopoldus probat. Longe aliter et, ut puto, νοε
Reiskius: „qui plebeii, h. e. otiosi, inertes, ignavi, bellicarum
artium ignari ab iisque animis alieni sint, si secum, Fimbria-
nis, comparentur.“ Satis notum est, que fastu milites in rebus
bellicis στέρος contentur. Quanquam nostra nos actas docuit,
quae heroes illi arte militari perdiderunt recuperari posse vir-
tute hominum quibus ut vili populo insultare sibent.

P. 381. v. 13. τὰ λεῖψαι] Seorsum, opinor, intelligi operiet.
in posterum.

P. 381. v. 17. ερῶντες] Coraē de suo dedit. Vulg. ερῶντες.

Quod videndum ne revocari oportet: nullus mord interposita, simulac nuntium seditionis militum accepereat.

P. 381. v. 24. ἀρχάται] Refer ad quatuorsoūperōg.

P. 381. v. 28. συναθέλει, πάλιν] Commatis signum videtur ponendum post malum.

P. 381. v. 36. οὐδὲ ἀπειμίνοις —] V. p. 380, 22. ss.

P. 382. v. 16. οἱ πρόσφετοι] Al. οἱ δέκα πρόσφετοι. Placet: recipique Leopoldus. V. infra v. 37. δέκα μετὰ numerali scriptum quam facile potuerit elidi nemo non videt.

P. 382. v. 17. ἡδη] Sic Leopoldus et Coraēs. Reiskius de suo dederat γε δὴ. Vulg. δὲ δὴ.

P. 383. v. 18. ἔκεινοις — τούτοις] ἔκεινοις, Pompei: τούτοις, Luculli.

P. 383. v. 16. ὁμοί] Sic Coraēs. Vulg. δίδει.

P. 383. v. 16. Λονκούλλοις] Sic Coraēs. Vulg. τοῦ Λονκούλλου. Quod revocandum.

P. 383. v. 19. Οὕτω τοις ἦν δέρυτοις —] V. p. 379, 35. ss. 391, 28. s.

P. 383. v. 25. Τιγράνη] Interpres cum Tigraene. Immo a Tigrane. Quos ante vicebat Tigranes populos, non poterant non redigi in ditionem Romanorum, si Lucullus victo illi porro instare petriisset.

P. 383. v. 27. ναὶ Λονκούλλοις] Sic Coraēs. Vulg. ναὶ ταῦτα Λονκούλλοις.

P. 383. v. 28. ναὶ] Excidit e Parisina per negligentiam hypothetas.

P. 383. v. 32. ναὶ Τυρανόκερτα καὶ Νισίβις] expugnataque Tigranocerta et Nisibis. V. not. ad p. 158; 11.

P. 384. v. 4. μακραβαλόμενος] Coraēs de suo dedit. Vulg. μακραβαλλόμενος.

P. 384. v. 6. ἔκειθεν] Dedi de meo. Vulg. ἔκεισθεν. Conf. v. 9.

P. 384. v. 9. θριαμβεῖσσας, οὐχ, ψῶσσοι —] Coraēs locum sic refinxit: — θριαμβεῦσσα. Εθριαμβεῦσσα δ', εὐχ. ψῶσσοι —. Iuste endicatus. Nec tale additamentum desideratur: nam quod sequitur, διὰ τὸ — διεκόσμησ, vix offendat quenquam, qui summa Plutarchi licentiam invertendae constructionis norit.

P. 384. v. 11. δριώδη] σύλληρος, ἐργολούττα.

P. 384. v. 18. χρόνοις] Attende formam solutam, mox sequente contractā. V. Lohackius ad Phrynick. p. 207.

P. 384. v. 23. ἀργύριον] V. not. ad p. 278, 4.

P. 384. v. 23. ἀργυροῖς] De meo dedi. Vulg. ναὶ ἀργυροῖς. καὶ Coraēs asteriscis inclusit ut delendum: atque ἀργυροῖς mutandum esse in ἀργυροῖς monuit in adnotazione.

P. 384. v. 25. δέλτοις] Post h. v. vide ne exciderit γεννα.

P. 384. v. 27. ταμιστοῖς] Coraēs de suo dedit. Vulg. ταμιστοῖς.

Qua forma Plutarchum abstinuisse quis contendat? V. Porsonus ad Euripid. Orest. 229.

P. 384. v. 34. τὸν ἀδειφῶν] Ιο. γρ. τοῦ ἀδειφῶν, ἐνικῶς, διὰ τὰ ἀνατίσματα [p. 380, 28. s.] αἰσχυνέα. CORAËS. Nisi forte incestus crimen commune fuit amborum fratrum, palam iactatum de Publio, de Appio clam susurratum.

P. 385. v. 2. ἔγνατέλεπτα — τὴν πολεμίαν] Non omnino, sed ita, ut primas partes alii concederet. V. p. 388, 19. ss., coll. ibid. v. 5. s.

P. 385. v. 9. ἀνεῖναι] Sic Coraës in annotatione censuit scribendum. Vulg. ἀναθεῖναι.

P. 385. v. 13. γηράσας] Vulg. γηράσαι.

P. 385. v. 13. μετὰ Κατιλίναν] Interpres: oppresso *Casilina*. Infra p. 392, 29. μετὰ Δούκοντός, postquam *Iucullo* succubuerunt. V. quae concessi ad *Aesopica Heslingeri* p. 145. s.

P. 385. v. 14. Νομαρτίαν.] Dele signam comitatis.

P. 385. v. 19. δισεπο] Sic Reiskius. Vulg. Σύντρο. ov. Etiam Coraës negativam asteriscis inclusit ut delendam citata in Cur. Secund. (T. VI. p. 482. s.) Moral. T. IV. p. 158. Wytl. Ad profecto delenda est, si Plutarchus haec scripsit ut a Crasso et Pompeio cogitata. Sed restulit ut opinionem Luculli, qui vitam mollem amplexus est γέροντι τῷ τρυφῷ οὐ καὶ ἀπόρτερον εἶναι τὴν σάμαντος τοῦ πολιτεύοντος καὶ σφραγίζειν. Scilicet ωρερο — σφραγίζειν referri oportet ad propius ἀφαικότα, non ad γενοτικά σγίενγόν. Quae cum ita sint, ténendum est εύ, quod etiam Leopoldus revocavit. Quanquam hunc quoque loci sensus fugit.

P. 385. v. 21. καθάπτεις αρχαῖας κωδωδίες] ubi πολιτεύοντοι et σφραγίζοντις perstringebantur.

P. 385. v. 25. καὶ οἰκοδομάς] Coraës καὶ delendum censet. Non assentior.

P. 385. v. 27. ἀσ] Reiskius malit ἀ. Frustra. Non meminerat τέχνη saepe dici de opere arte facta. V. not. ad Longi Pastoral. p. 361. s.

P. 385. v. 33. λόφους — ὁρύμασι] οὗτος ὑπορύττοντος τοὺς λόφους, ὅπερ μὴ δοκεῖ ἐξ γῆς βαίνειν, αἷλα κρακαστοὺς εἶναι. CORAËS.

P. 385. v. 36. ξέρετην — ἐκ τηρίεννον] Xerxes togatum. Tubero sic dixit cogitans Athos a barbaro perforatum.

P. 385. v. 37. Τούσκλον] Ήν κώμη πλησίον Ρωμη. CORAËS. Οὐ κώμη, αἷλα πόλεις. HASIUS.

P. 386. v. 1. περιόπτοι] Coraës de suo dedit. Vulg. περιόπτεων. Cum aliquot libri κατασκοπιῶν omittant, videndum ne Plutarchus scripserit: καὶ περιόπτων κατασκοπιῶν καὶ ἀναπεπταμένων —. Suspicor esse quas infra p. 390, 27. dixit περικλύστονς πετόφεις.

P. 386. v. 4. ἀοιχητον] Leopoldus dedit ἀκοίχητον, nescio unde acceptum.

P. 386. v. 7. Σχερατηγοῦ δέ ποτε —] V. Horatius Epist. I. 6. 40. ss.

P. 386. v. 14. Νεόκλευτα] H. e. φορτικὰ καὶ ἀπειρόκαλα, οἷα εἰωθεῖ εἶναι πάντα τὰ τῶν νεοκλεύτων. V. T. IV. p. 114, 17.

P. 386. v. 19. εὐδοκίμησεν, ὃς νοσῶν] De meo dedi. Vulg. εὐδοκίμησε νοσῶν. Coraës hiantem structuram sic explevit: εὐδοκίμησε νοσῶν, ὅτι τοῦ μὲν λατροῦ — . V. Apparat. ad Demosthenem. T. V. p. 505. s.

P. 386. v. 24. ἡν] Malim ἡν μὲν.

P. 386. v. 31. οὐ] Immo oū.

P. 386. v. 37. αὐτοὺς] Praestat αὐτοὺς.

P. 387. v. 5. τούτῳ] Coraës dedit e libro. Vulg. τοῦτο.

P. 387. v. 16. τήμερον] Al. σήμερον. Quae forma legitur v. 7.

V. not. ad v. 22.

P. 387. v. 20. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 387. v. 20. γινομένων] Leopoldus et Coraës e Codd. de-
derunt. Vulg. βούλομένων.

P. 387. v. 22. σήμερον] Al. τήμερον. Exaequent haec quos
iuvat in talibus καλλωπίζεσθαι. Mihi cum Reiskio et Coraës alia
agenda sunt quaeque Chaeronensi paullo acceptiora videantur.

P. 387. v. 23. οἴκων] Statim dicit δειπνητήριον. Sunt igitur
coenacula.

P. 387. v. 35. συνῆγε.] Post h. v. ponenda subdistinctio.

P. 388. v. 14. αὐτέτατο] Coraës dedit e Reiskii coniectura.
Vulg. αὐτετάτετο. — Statim scrib. Φιλωνος.

P. 388. v. 35. Βρέττιον] Sic omnes libri. Leopoldus Βέρττιον
dedit. Quod etiam Coraës ut vetum laudat.

P. 389. v. 6. οὐ] Articulum οὐ de meo addidi. Alias constructio labat. REISKIUS. Sic etiam Leopoldus. Mihi magis placet
quod Coraës dedit: — νεκροῦ, λεγομένου — ἔχοντος ἐδέκει γὰρ
αὐτῶν — .

P. 389. v. 6. τεθνάναι] Coraës τεθνάναι.

P. 389. v. 12. αὐτῷ] Coraës dedit e libris. Vulg. αὐτὸν.

P. 389. v. 14. παραλλάξαι] Ἐπὶ τοῦ παρακόφαι ἡ παραφρο-
νῆσαι. CORAËS. Euripides Hippol. 946. Br. gravi orationis pleo-
nasmō: λόγοι παραλλάσσονται, ἔξεδροι φρενῶν. ubi
Musgravius apte citavit Platonicum e Timaeo: εἰ μὴ παντάκαται
παραλλάττομεν, nisi plane deliramus.

P. 389. v. 18. καταλῦσαι] Vulg. καταλύσαι.

P. 389. v. 20. ἄν] Reiskius de suo addidit. Recte. Subaudi
ηγείσθη. Nam αὗτοῦ τελευτήσαντος est i. q. al. ἐτελευτησεν.

P. 389. v. 23. Ἀρεος] Vulg. Αρεως.

P. 390. v. 7. ἔχόντων] Reiskius de suo dedit εν ἔχόντων.

Quod nōllem Coraēs tenuisset. ἀκριὴν ἔγειν est i. q. ἐν ἀκριῇ
σίναι τ. ἀκράζειν.

P. 390. v. 8. μέντοι] Coraēs e Cod. dedit. Recte. Vulg.
μὲν δῆ.

P. 390. v. 15. ἡδονήν,] Delenda subdistingitio.

P. 390. v. 16. Ἀφροδίσια — ὑγρότα] Mire hic editores tur-
barunt. Sed locus est sanissimus. Plutarchus acerbo utens sar-
casmō dicit Λούκουλλον ἄγειν Ἀφροδίσια οἰοντι ἐπινίκαια τῶν
πολέμων καὶ σφραγηγεῶν, sine dubio in mente habens τὰ ἐξ'
ἔξοδῳ τῆς ἀρχῆς ἀγόμενα Ἀφροδίσια, quae commemorat Xenophon Hellen. V. 4. 4., fortasse etiam cogitans Aphrodisia quae
nautae defuncti navigatione celebrabant. V. Schneiderus ad Xe-
nophont. I. c., qui vereor ut illum Historioi locum recte inter-
pretatus sit. Proprie enim Xenophontem, non metaphorice,
locutum esse arbitror.

P. 390. v. 19. ἔστιν.] Vulgo post h. v. plene interpretngitur.
Sed Ο — ἔστιν arte cohaeret cum sequentibus. V. Apparat. ad
Demosthen. T. V. p. 400.

P. 390. v. 20. γεγονέναι] Coraēs dedit e Cod. Vulg. εἶπεν.

P. 390. v. 27. περικλύστοντος] Coraēs dedit e Cod. Vulg. πε-
ρικλεῖστοντος.

P. 391. v. 10. δ' ἔστι] Reiskius malit δὲ περὶ. Probat Co-
raēs. [ure.

P. 391. v. 14. φιλομεμφότατος] V. not. ad T. I. p. 417, 5.

P. 391. v. 18. πάλη] Vulg. πάλη μερ. μερ̄ Reiskius uncis,
Coraēs asteriscis inclusit ut delendum: ego delevi. Fortasse mu-
tantum est in ἄμα: quod iam alii monuerunt.

P. 391. v. 19. παραδέξενίκαις] Deberi videtur conjecturæ
H. Stephani, non nisi auctoritate librorum, qui omnes, opinor,
dant παραδέξφ νίκαις. In νίκαις quid lateat *) velim doceri ab
aliis, qui me acutius cernunt: hoc video, παραδέξφ mordicus
tenendum esse. Nam nisi teneas, inepte adeoque absurde ad-
ditum est ἔθει τινι. Quod igitur Lexicographi nostri παραδέξο-
νίκης tanquam a Plutacho scriptum adsciverunt haud dubitan-
ter, vereor ne temere facerint: cautores futuri in posterum,
si expenderint quae Coraēs egregia adnotavit.

P. 391. v. 26. μὲν] Vulg. μὲν οὖν. οὖν Reiskius uncis, Co-
raēs asteriscis inclusit ut delendum: ego delevi. V. not. ad T. I.
p. 3, 19.

*) Latetne νίκαις? ut nomen proprium transierit in appellati-
vum. Hoc si verum est, iure dicitar talis appellatio ἔθει τινι
παραδέξφ facta.

P. 391. v. 29. ἔργασσος] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἔργασσοθαι. Quod ego quidem non spernam.

P. 392. v. 7. "H — στι;"] Interpreti est interrogatio. Recte: ut post τέτει poni oporteat signum interrogandi.

P. 392. v. 9. ὡς φῆσιν ὁ Πλάτων] Gorg. p. 516. D. Hst.

P. 392. v. 11. συνάδουσι] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἀδουσι. Al. ἀδουσι. Vide ne praestet ἀνδάσουσι.

P. 392. v. 21. τῷα] Vulg. ἔπει.

P. 392. v. 21. καὶ] Λάμβανε τὸ καὶ, οὐ συμπλεκτικός πρὸς τὸ νότον, ἀλλ' ἐπιτετικός. CORAĒS. Hoc foret ad eo que. Non assentior καὶ habens pro simplici copula, quae antecedentibus adiungit epegegetin.

P. 392. v. 23. βασιλέων] Post h. v. subdistinguendum.

P. 393. v. 9. οὐδὲ] Scrib. οὐδέ.

P. 393. v. 10. πάντη μεταλαμβάνοντι] κατὰ πάντας τρόπους μεταφέροντι καὶ παραβάλλοντι τὰ ἐκατέρους κατορθώματα. CORAĒS.

P. 393. v. 11. δυσδιαιτητον]. Sed quid hoc in iudicio difficultatis? Requiro εὐδαιμήτησον. Nisi forte negativa excidit.

P. 393. v. 13. προμηνύον] Vulg. προμηνύον.

P. 394. v. 5. ἐναργέστατος] Al. ἐνεργέστατος. Quod nollem Coraēs praeluisset.

P. 394. v. 18. ὡς φῆσι Πίνδαρος] V. Fragm. Inc. p. 92. Heyn. 667. Boeckh.

P. 394. v. 15. στέας:] Fugit hic locus Maltbyum ad Morelli Lexic. Gr. Prosod. p. 908. Lexicographi autem nostri vellem andivissem Draconem bene monentem.

P. 394. v. 23. Αλγεστέας] Γραπτέον Ἐγεσταῖον, ὡς διαφθῶκα καὶ ἐν τῷ Πολυαινῷ (Στρατηγ. σελ. 872.). CORAĒS. Recte. Mirabile autem veram huius ethnici formam toties corruptam esse. V. infra p. 406, 7. et quae citavi exempla in Lex. Voe. Peregrin. p. CCCCV. a. Quanquam ipsa illa exemplorum copia suspicaciōrem a corrigoendo retardare videntur. Conf. quae Coraēs ad p. 408, 21. adnotavit.

P. 395. v. 17. ἀλλὰ καὶ] Vulg. ἀλλὰ καὶ. Coraēs καὶ asteriscis inclusit ut delendum: ego delevi. Nollem factum: potest enim aliquis esse οὐ μόνιμος, nec tamen propterea ἀκαμψοτερίζειν.

P. 395. v. 29. Γεροντογωγῶν — δίδοντος] Versus forsitan Aristophaneus comparandus ad Aristoph. Equit. v. 1096. VALCKENARIUS Diatr. Euripid. p. 222. "Οτι μὲν τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους (Ιππ. 1099) τοτὲ,

Γεροντογωγῶν κάνεται θέσιν πάλευ,
αἰνίττεται Πλούταρχος, καὶ οἱ πρότεροι ἀπεφήναντο· ἥπορεται
δὲ, πότερον μνήμης ἀμαρτεῖα τὸ ἀνακαιδεύειν πάλιν εἰς
τὸ ἀνακαιδεύειν διδούντα τα καὶ ἀλλαγοῦ (Πολεμ. παραγγελμ. §. 13) ἔτρεφεν, ἢ διαφόροις ἐντυχὼν ἀντιγρά-

φαις τοῦ Καρυκοῦ διάφορον ἀξίνην καὶ τὴν γραφήν. CORAËS.
Prima haec editio versum hunc seorsum posuit.

P. 395. v. 29. κάναμισθαρνεῖν] Vulg. καὶ ἀναμισθαρνεῖν. Intellige τὸν δικαστικὸν μισθόν.

P. 395. v. 31. οἱ πολλοὶ] Fortasse delendum. — Mox v. 34. scrib. δεδιέναι.

P. 396. v. 2. παρεῖχε] Coraës de suo dedit. Vulg. παρέχειν.

P. 396. v. 12. ὑπερβαλλόμενος] Is. yq. ὑπερβαλόμενος. CORAËS. Imperfectum recte habet.

P. 396. v. 13. ἔαντον] Sic Coraës. Vulg. αὐτοῦ.

P. 396. v. 13. Εἰστήκει] F. Ἐστηκε.

P. 396. v. 16. ἀποκείμενος] Dedi e libro. Vulg. ὑποκείμενος. Coraës malit συναποκείμενος. Hasius: „Bene ὑποκείμενος. Nam tripodas, victoriarum choragicarum praemia, saepe ναῦσκοι sustinebant suggestuum instar dispositi. Locus classicus de hoc ponendoquum tripodum usu apud Pausaniam Attic. cap. [XX. in.]. Exemplum illustre in ναῦσκῳ adhuc Athenis exstante, *ia lanterne de Démosthène.*“ Pausanias, opinor, scripsit: ναὸι θεῶν τίσιν οὐ τοι μεγάλοι. Nam quod nupera dedit Lipsiensis graecum esse nego.

P. 396. v. 18. αὐτῷ] Malim αὐτοῦ.

P. 396. v. 22. καταπεφημισμένον] ὡνομασμένον ἐπ' ὄνόματι θσοῦ καὶ οἰονεὶ ὄφερωμένον τῷ Διονύσῳ. CORAËS. V. Lobeckius Parerg. ad Phrynic. p. 598. — Mox v. 25. scrib. ἐκεμπον.

P. 396. v. 29. Πῆνιαν] Coraës malit Πῆνιαν. Assentior. V. Tschuckius ad Strabon. T. IV. p. 324.

P. 396. v. 33. Πῆνιας] Immo Πῆνιας.

P. 397. v. 15. προσεποιεῖτο — τῶν δημοσίων] V. p. 398, 19. s.

P. 397. v. 16. τὰ δὲ πλιστα] Subaudi ἐσκέπτετο. Constructio negligentior.

P. 397. v. 17. ἀργυρεῖων] Sic Coraës. Vulg. ἀργυρεῖων.

P. 397. v. 18. Δανριωτικῇ] Al. Δανρεωτικῇ. Quod Reiskius adscivit.

P. 397. v. 27. Χαιρεκαῆς] De meo dedi. Vulg. Χαιρεκαῆς. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 519.

P. 397. v. 27. οὐν] Sic Coraës e libro. Vulg. οὐκ.

P. 397. v. 28. ἐκ βαλαντίου] quippe quae non peperisset, sed emisset, ut fraudulenter supponeret. Sic vere interpretatur cum Claverio Coraës citans Aristophanem Thesmophor. 502. ss.

P. 397. v. 31. ἀνήρ] Vulg. ἀνήρ.

P. 397. v. 32. παράγων] I. q. φενακίζων, συκοφαντῶν, ut opinor.

P. 397. v. 33. λέγει] V. Runkelii Sylloge p. 138.

P. 397. v. 34. Πόσον χρόνου] Interpres quando. Sic etiam Elmsleius ad Aristophan. Acharn. 83. (Commentar. in Aristophan.

T. V. p. 47.). Falso: nusquam enim πόσεν γρόνον est i. q. πότε. Quo sensu qui acceptant in Aristophanis l. c., nac mulum frangunt vim comicam scurrae facetissimi: quippe δέ γένος ὅτε μῆνας quaeritur κακιώτατα quanto tempore opis habuerit ad—. Quod autem respondetur τῇ πανσέληνῳ, né forte te fallat, Comicus scilicet responcionem ab interrogatione ita deflectit, ut Lacedaemonios τῇ πανσέληνον praestolari solitos obiter perstringens novam risus occasionem capter.

P. 897. v. 84. συγγεγένησαι] Elmisleius ξυγγεγένησαι.

P. 897. v. 85. μὴ 'ναγχος] Vulg. μὴ έναγχος. Coraës μῆναγχος. Recte Elmisleius μὴ 'ναγχος.

P. 897. v. 36. Ἀνήρ] Vulg. Ἄνήρ.

P. 897. v. 86. ἐπρακέπεται] Runkelius ἐπρακέπειται. V. Buttmanus Grammat. Gr. mai. II. 2 p. 416. s.

P. 897. v. 37. μάθων] Al. παθῶν. Perdifficilis optio.

P. 897. v. 37. προέδιδον] τῇ πόλει, ut opinor.

P. 898. v. 1. Ἰκούοντ', — ἐν πανῷ τει;] Vulgo sunt duo versus: unde quid turbarum extiterit adnotatio H. Stephani docet. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 519. 760. Ceterum non dubito quatuor hos versus etiam in fabula continuatoe suisse antecedentibus. Sunt autem, ut opinor, duorum chororum s. hemichoriorum: quo minus mireris dimetros et trimetros consociari.

P. 898. v. 2. Ἐπαντοφάρῳ] Immo 'Επ' αὐτοφάρῳ.

P. 898. v. 5. Κλέων] Immo Agoracritus. V. Egnat. 858.

P. 898. v. 17. δυσέντευκτος] Tentasse miror Bährium ad V. Alcibiad. p. 127.

P. 898. v. 18. τὰς θύρας] De meo dedi. Et sic scribendum censuit Wyttensbachius ad Morol. p. 1028. Vulg. τὰς θύρας.

P. 898. v. 32. πρώτος] Coraës malit τρίτος: ut δένος γή i. q. φελαγή τῆς συκέρες. πρώτος scribendum censet Toupius Annaadv. in Schol. Theocrit. p. 212. a.: ut intelligatur somnus qui manus capit. τρίτοι πρώτοις ὑπνοῖς ex Enbulo citant Antedota Bekkeri p. 151, 22. Videtur prima noctis vigilia indicari, quam fere praevertabant qui in otio vivebant.

P. 899. v. 8. προστάτην — δούλεύμεν] Euripidea Iphig. Aut. 449. s. Plutarchus memoriter citavit.

P. 899. v. 27. γενόμενον] Coraës e libro dedit referendum ad λοιμεῖν. Vulg. γενόμενον. Quod Reiskius mutavit in γενόμενον.

P. 899. v. 29. εὸ — μερντεῖλαν] V. not. ad p. 853, 8.

P. 899. v. 32. Μενόαν] Coraës Μενόαν.

P. 400. v. 20. Θυράν] Coraës de suo dedit. Vulg. Θυράν.

P. 400. v. 24. ἀστελεψθῆσαν] Haitingerus in Act. Phileb. Monac. III. 2. p. 205. (215.) scribendum censet ἀστελθῆσαν. Assentio.

P. 400. v. 29. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 400. v. 36. ταῦτα] Solano placet ταῦτα: nec mihi displicet.

P. 400. v. 37. εἰς] De meo addidi. Nolle factum.

P. 401. v. 13. Αἴμοσθίκεν] Coraës e libro dedit. Vulg. Αἴμοσθένη.

P. 401. v. 16. φίψει] Vulg. φίψει.

P. 401. v. 22. Καὶ μῆν — μελομάχην.] Av. 643. a. D. Conf.

G. Dindorius ad Aristophan. Fragm. p. 96. Qui quod ait Plutarchum de Avium loco falli videri, opinor principem causam, cur Nicias pro cunctatore haberetur, facinus illud Cleomis Pyrium fuisse: ut spectatores, audito verba μελομάχην, magis etiam Sphaeteriam quam Siciliam cogitasse videantur.

P. 401. v. 22. γέται] Dedi e certa Porsoni conjectura, quam etiam Coraës probat. Et quis senas mentis improbet? V. viri incomparabilis not. ad Euripid. Phoeniss. 1638. (Adversar. p. 38.). Vulg. γέται. Unde Reisigius, tanquam reconditius studuit γέται. V. not. ad T. I. p. 359, 18.

P. 401. v. 23. Ωρα' στὸν] Sic Coraës. Vulg. Ωρα' στὸν. Quod nitiosum esse iam Aem. Portus vidit. V. Coraës p. 467.

P. 401. v. 24. ἐν δὲ Γεωργοῖς —] In Sylloge Dindorii p. 96.

P. 401. v. 28. σὺν ταῖς Νεῖσιν] Fictio, opinor, Comici non rem factam indicantis, sed omnino ridentis Niciae ad publica negotia vocati tergiversationes.

P. 402. v. 4. Φάρμακα, — λυγα] Odyss. IV. 230.

P. 402. v. 21. ἀναπανσάσῃ] De meo dedi. Idem Reiskius maluit. V. v. 8. Vulg. ἀναπανσάμενος.

P. 402. v. 26. προύκαλειο] Vulg. προκαλέστο. Cratin commendat quod statim sequitur προύκαλειο. Infra p. 418, 28. προύκαλειο — καὶ προύκαλειος.

P. 402. v. 34. τῶν] Coraës de meo addidit. Non opera.

P. 402. v. 35. Κελάθος — δρόγκας] Est Euripidis fragmentum ex Erechtheo (Sylloge Matthiae p. 164.). Multa de hoc argumenta collegit Jacobius ad Antholog. Graec. T. VI. p. 282. a.

P. 402. v. 37. Δοιδοροῦντες — καὶ προβαττόμενοι] Dionysius Halic. A. R. IV. 24. δοιδοροῦντες καὶ προβαττόμενοι. V. Interpretes ad Maxim. Tyr. T. II. p. 186. R.

P. 403. v. 3. συμβάλλοντες] Ios. γρ. συμβαλλοντες. CORAËS. Vulgata recte habet. Euripides Iphig. Aul. 830. αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λέγεν. V. Boissonadus ad Philostrat. p. 297.

P. 403. v. 5. εἰη — δάδως] Vide modos diversos nulla diversitate sensus ex eadem particula aptos. Aliud exemplum hujus moderum diversitatibus videbia. p. 445., 26. ss.

P. 403. v. 6. ἐπωνύμῳ} Quippe factua est ἐπωνύμος pacis, quam dictam esse Nixios εἰρήνη mox sequentia docent.

P. 403. v. 15. *ἀνήστερο* — *τοῦ Λακεδαιμονίους*] Opinor, ne, si Atheniensium sors prior exisset, demagogi oī πολεμούσοι perfidiam Spartarum praetexentes moram interponendo novas turbas molirentur.

P. 403. v. 28. *οὐκέτι*] Vulg. *οὐκ ἔτι*.

P. 403. v. 30. *ἐπειδόμενον οὐ παρέδωκαν*] δέllā παθηημένη.

V. Thucydides V. 42.

P. 403. v. 30. *οὐδὲ*] Sic Coraēs. Vulg. *οὐτ'*.

P. 403. v. 34. *χαλ*] Mallem omissum.

P. 403. v. 34. *προσεντυγχάνοντες*] Reiskius de suo dedit προσεντυγχάνοντες. Probo. Hoc enim nisi Plutarchus voluisse, scripturæ stat ènvygχánontes. προσεντυγχάνει legitur etiam T. III. p. 88, 21.

P. 404. v. 6. *μεταβαλόμενος*] Sic Coraēs. Vulg. *μεταβαλλόμενος*. Quod servari poterat.

P. 404. v. 21. *χαλ τοιούτον*] Non habet Parisina per negligentiam typothetae.

P. 404. v. 33. *ἀνδρῶν*] Coraēs primus e Cod. addidit.

P. 405. v. 4. *κατ βιαζόμενος*] Malim καταβιαζόμενος: ut παρὰ γνώμην καταβιαζόμενος iungantur.

P. 405. v. 9. *ἴμμορφε*] V. not. ad p. 318, 7.

P. 405. v. 28. *προσκοίησιν ἀλαζονίας*] προσκηησιν μεγαλε-
zias. CORAES.

P. 405. v. 31. *πέπραγε*] Vulg. *πέπραγε*. V. not. ad. T. I. p. 322, 3.

P. 405. v. 38. *οὔτεκ*] Dedi e Cod. Vulg. *εἶτεκ*.

P. 405. v. 36. *τοῦ τυράννου*] Pisistrati.

P. 406. v. 7. *Ἄγαστέων*] V. not. ad p. 394, 23.

P. 406. v. 11. *τῷ* De meo addidi.

P. 406. v. 17. *αχήσοντες*] Notabilis usus huius futuri.

P. 406. v. 30. *θρασύτητα*] Coraēs dedit e Solani conjectura. Vulg. προσόντα. Quod cur repudiemus? Est modestia, Nachgiebigkeit, Lenkbarkeit. Talis enim vir, qualem Plutarchus Læmachum informat p. 409, 8. sa., si Alcibiadi solus fuisse socius imperii datus, quid tandem homo ille temerarius militesque quo vellet trahens non erat ausurus?

P. 407. v. 4. *ώς λήψονται* — *Ἀθηναῖοι*] V. p. 409, 2. ss.

P. 407. v. 21. *τῇ*] Scrib. *τῇ*.

P. 407. v. 25. *μεμηρώς*] Vulg. *μεμηνώς*. V. Acta Philolog. Monac. III. 9. p. 305.

P. 407. v. 31. *χάκεινον*] Coraēs de suo dedit. Vulg. *χάκεινον*.

P. 407. v. 35. *πολλαχόθι*] Coraēs dedit e libro. Vulg. *πολ-
λαχός*. V. Acta Philolog. Monac. III. 9. p. 313.

P. 408. v. 2. *ταχέως παρενθῆ*] ut Adonidis horti, qui *χλω-*

πίσσωντος πρός ὅλης αὐτίκα ἀπομαρτυρεῖται. V. Iulianus Caesar.
p. 25. med. edit. Heusing.

P. 408. v. 11. μὴ] Coraēs asterīcīs inclusit ut delendum. Mibi negativa videtur bene habere. τὸ μὴ κρατερῷτεροις τοῖς λογισμοῖς est i. q. τὸ τοῦ λογισμοῦ μὴ κρατήσας, quod ratio non vincisset, dasq nicht durch Vernunftgründe abgesiegt worden war.

V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 405.

P. 408. v. 12. ἐναμβλύνει] F. ενναμβλύνει.

P. 408. v. 13. αὐτῷ]. Vulg. αὐτῷ.

P. 408. v. 16. μάχην — τιθέναι] Notabile est: nam fere dicitur μάχην τίθεσθαι. V. not. ad T. I. p. 294, 4.

P. 408. v. 21. Αλγεστεῦσιν] Κανταῦντα Ἐγεσταῖσι η γοῦν Ἐγεστεῦσιν γραπτέον ἄν ην, εἰ μὴ ἔδοξε Πλοντάρχου μᾶλλον εἶναι τὸ περὶ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν γραφὴν ἀμάρτημα. CORAES. Hoc non improbable videtur. V. not. ad p. 394, 23.

P. 408. v. 22. δώμην] De meo dedi. Vulg. γνώμην. De confusione horum nominum v. Epimetr. I. ad Aristophan. Plut. p. XXIX.

P. 408. v. 26. ἐγγηράσσαι] Vulg. ἐγγῆράσσαι.

P. 409. v. 3. λέγοντος] Coraēs e libris dedit. Vulg. λέγοντες.

P. 409. v. 4. ἐτέρῳ — ἔργῳ] Coraēs e libris dedit. Vulg. Ετέροι — ἔργοι. ubi Reiskius ἐτέρον mutavit in Ετέροι.

P. 409. v. 5. ἀποκτείνεις — Συρακούσας] V. T. IV. p. 151, 35. s.

P. 409. v. 9. δίκαιος] Cur nonnullis displauerit non intellico: satisque tuentur sequentia, πένης δὲ τοσοῦτον —. Talis nostra aetate fuit immortalis ille Camotus, heros vere Platarcheus.

P. 409. v. 16. ὁ] Dele. Typothetae negligentia invexit.

P. 409. v. 17. παλαιότατος — πρεσβύτατος] Egregie dictum a poëta. ὁ παλαιότατος censemur solis annis, ὁ πρεσβύτατος adiunctorum habet notionem venerationis.

P. 409. v. 18. ἁντρῷ] Coraēs e Reiskii conjectura dedit. Vulg. ἁντροῦ.

P. 409. v. 23. οὐδὲν η] Infra p. 426, 14. οὐδὲν φύσιθμησεν αὐτὸς η τῆς ἔθετον οἰκίαν. T. III. p. 5, 19. οὐθεὶς τῆς Ἑλλάδος ὅμοι συμπάσῃς ἀπεδείχθη στρατηγὸς η πρότερον Ἀγαμέμνων καὶ σὺ γῦν μετ' ἐκεῖνον. V. not. ad T. I. p. 419, 18.

P. 409. v. 31. ἥκονσιν] Coraēs. ἥκονται.

P. 409. v. 32. ἰδρυσαι] Vulg. ιδρύσας.

P. 410. v. 8. ἐλείπετο] Coraēs dedit e libro. Vulg. λείπεσθαι. Quod tenens Reiskius post πολεμίων de suo addidit ἔδοξε.

P. 410. v. 8. ἡλικίεν] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἡλικίαν.

P. 410. v. 16. μάχην] F. μάχην.

P. 410. v. 33. ἡμισέντο] Scrib. γεισέντο.

P. 410. v. 36. τοιμῆσαι — ἄτολμος] Similia concessi ad Se-phocl. Philoct. 847.

P. 411. v. 12. τοῦτο — τοῦ πατρὸς] I. q. τοῦ ταῦτο καν δέσποτας μηδὲν ἔδειτο.

P. 411. v. 14. ηγι] Refer ad λεῖμα.

P. 411. v. 20. ἐξ Ισού] Vulg. ἐξίσου. V. L. Bosii Ellips. p. 295.

P. 411. v. 22. τον] Sic egregie Coraës e conjectura. Vulg. δυτας.

P. 412. v. 2. οὐκ] Scrib. οὐχ.

P. 412. v. 5. παρεβλημένα] "Is. γρ. προβεβλημένα. CORAËS. Sed v. infra v. 34.

P. 412. v. 10. δ')] Coraës ex H. Stephani conjectura dedit δὲ δι'. Velleum hic perinde memor fuissest Heliodorei illius p. 859., οὐδεμιᾶς φῶν φροντίδας, ut illic memor fuit huius Plutarchei T. II. p. 288. Nam vulgata habet optime. T. I. p. 385, 26. ἐλκίδος τοιαύτης γενόμενος η προσιρέσσεως. T. III. p. 250, 25. ἐλκίδος μεγάλης γενομένης. V. Boissonadus ad Eunap. T. I. p. 572.

P. 412. v. 11. καὶ κλοῖα μεστὰ —] Verbum huic membro deceas satis apparet. Solanus post στρατόπεδον addendum censem̄ ηγι: Reiskius αφίκετο.

P. 412. v. 16. ἐκπλει] Scrib. ἐκλει.

P. 412. v. 19. υπετείν πάντα] Satis frequens haec construc-tio: ut causa non fuerit cur Coraës de ellipsi praepositionis κατὰ cogitaret. Adde quod ne verum quidem est κατὰ usquam omitti posse ἐλειπτικῶς.

P. 412. v. 21. εὐθὺς] "Η διαγραπτέον τὸ ἐπίφρημα τοῦτο —, η τρεπτέον εἰς τὸ αὐθις. CORAËS. Neutrūm placet.

P. 412. v. 22. ἀνατεθαρρήκως] Refer etiam ad sequentia, μάλιστα δὲ τοῖς — πρὸς αὐτὸν.

P. 412. v. 26. κεταιροντος] Coraës e conjectura dedit. Vulg. καθαρὰν. Quod Solano videtur mutandum in λεγνῷ, Wessel-ingio ad Herodot. IV. 135. in καρτερᾷ. Nihil horum placet: per vellemque Codex tueretur καταιροντος.

P. 412. v. 28. Συρραχουσῶν] Sic Coraës. Vulg. Συρραχονσίων.

P. 413. v. 7. ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους] Si quis delenda censeat ut in epie repetita e versu superiore, ego quidem non refrager.

P. 413. v. 32. προσεκόμεσσαν] Coraës e conjectura Solani de-dit. Vulg. προσεκόμιζου.

P. 413. v. 33. τὰς διαστολὰς] Articulum Coraës e conjectura Reiskii addidit. alī διαστολὴ sunt quae p. 412, 33. dicuntur τὸ ἀκολευτόμενον τοῦ ἔργου.

P. 414. v. 5. ἀπαγαγεῖν] Malim ἀπάγειν.

P. 414. v. 8. τῶν πρώτον πραττομένων] Coraës πρῶτον e Solani conjectura in πρώτων mutavit, πραττομένων autem aste-rioscis inclusit ut delendum. Mihi videtur ante τῶν excidisse τι-

νῶν: ut τὰ πρᾶτον πραττόμενα sit i. q. αἱ πρᾶται πράξεις. Qnod si quis requirat πεπραγμένων, comparet ἀρτίως — καθισταμένοις v. 32. Add. p. 419, 12.

P. 414. v. 11. ἐκ χειρῶνος] μετὰ τὸν χειρῶν. CORAËS. Xenophon Hellen. VI. 5. 17. ἐξ ἀριστον προῆγε τὸ στράτευμα.

P. 414. v. 11. διὰ χειρῶνος] ἐν αὐτῷ τῷ χειρῶνi. CORAËS.

P. 415. v. 1. Ἀριστωνος — κυβερνήτου] Infra. p. 419, 26. Ἀριστων ὁ Κορίνθιος κυβερνήτης.

P. 415. v. 2. ἀριστερὸν] Coraës censet scribendum ἀριστον citans Thucydidem VII. 40. et Polyaenum V. 13. 2. Vere: ὡστε καὶ τυφλῷ δῆλον εἶναι, ut ipse ait. Ut autem Plutarchus τοὺς περὶ τὸ ἀριστον, ita Thucydides τὰ ἀμφὶ τὸ ἀριστον.

P. 415. v. 11. τριήρων] Vulg. τριηρῶν.

P. 415. v. 16. εὐφραντην] Malim εὐφραντην.

P. 415. v. 22. μήτε] De meo dedi. Vulg. οὗτος. V. p. 416, 13. Sed talia in Plutarcho ὅσα κόνις.

P. 415. v. 23. παραμενούντων] Coraës e libro dedit. Vulg. παραμενόντων.

P. 415. v. 25. συμβάσεις] Reiskius de suo dedit συμβάσει. Placet.

P. 415. v. 31. καὶ, ταῦτ' ἔκεινα,] Delendaes subdistinctiones. T. III. p. 176, 12. Ταῦτ' ἔκεινα — σοφίσματα τῶν Ἀριστοτελοντος —. E quo loco simul discas errasse Coraën, cum scriberet: „Ισως γρ. ἐνάρδηρως τὰ μελλήματα.“

P. 416. v. 8. ἐπιβαίνον] Coraës e Reiskii conjectura dedit. Vulg. ἀποβαῖνον.

P. 416. v. 14. οἷαν] Dedi e libro. Vulg. οἷον. Plenior oratio foret: ἀλλὰ τοιάδε, οἷαν εἰκός δοτι —. Iungenda autem οἷαν εἰκός ποιεῖν.

P. 416. v. 14. εἰκός] Post h. v. excidit ἥδη ex Hutteniana eamque secutis. Monuit Coraës in Corrigendis.

P. 416. v. 14. περισκιαζομένης] Al. περισκιαζομένοις. Recte, ut arbitror. Sic autem refectus hic locus, qui causa fuit tot turborum ob spretum illud οἷαν, nihil habet amplius quod quemquam offendat.

P. 416. v. 34. χρατήσειν] Coraës de suo dedit. Vulg. χρατεῖν.

P. 417. v. 1. ἦ] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. „Περιέγραψα“ inquit „τὸ ἄρθρον ὡς σολοίκως πλεονάζον.“ Omitti potuisse articulum non nego: nego soloce additum esse.

P. 417. v. 11. βουλεύσεσθαι] Coraës e libris dedit. Vulg. βουλεύσασθαι.

P. 417. v. 13. παρέσχε] Coraës suspicatur scribendum παρέσχη. Vide ne exciderit accusativus substantivi, e. c. δόξαν s. ἕπόνοιαν. Quod si verum est, ad παρέσχε subaudi ταῦτα. Bährium autem ad V. Philopoem. p. 65. παρέσχε referentem ad

Demosthenem ipse positnae particulae μὲν refellit. Debebat enim sic scriptum esse: ὁ Δημοσθένης ἐπαύσατο μὲν βιαζόμενος οὐδὲ — κατεντυχήσας, τοις δ' ἄλλοις —. Sed vel sic ad παρέσχε re quireretur substantivum.

P. 417. v. 15. ἀναμάχεσθαι] Dictio mihi quidem insolens est ἀναμάχεσθαι τινὶ pro repugnare alicui. REISKIUS. Videtur h. l. esse denuo ebniti. Conf. p. 415, 19. s. Nisi forte scribendum δαμάχεσθαι. V. p. 429, 12.

P. 417. v. 15. συνεχώρησεν] Coraës e libris dedit. Vulg. συνεχώρησεν.

P. 417. v. 22. μίγα δέος] Appositio, quali in primis poëtae utuntur. V. not. ad Porsoni Orest. p. 96. ed. tert. Lips.

P. 417. v. 26. συντυγχάνουσα] Vulg. συντυγχάνουσα. Coraës: „Ισως ἀν' χατ' δυομαστικὴν ἡν̄ ἄμεινον γράφειν συντυγχάνουσα.“ Hoc tam certum est, ut nemo videatur addubitatius. Itaque recepi.

P. 417. v. 34. μετ' — πίστεως] Γραπτέον ἔοικεν σὸν διαγευκτικῷ, ἀλλὰ συμπλεκτικῷ, μετ' εὐλαβεῖας τινὸς καὶ πίστεως, τοντέστι, μεθ' ὑποστολῆς καὶ τοῖς συνεταις μόνοις κιτενόμενος. CORAËS.

P. 417. v. 37. διανοίβοντας τὸ θαῖον] τὸ μοναδικὸν τοῦ θεοῦ αἰς πολλὰς αἵρετες οἶονει κατανερματίζοντας. CORAËS.

P. 418. v. 4. ὅτε — ἀνόγνως] Summum hoc philosophiae atomicae meritum.

P. 418. v. 13. Στιλβίδης] Coraës citat Aristophanis Pac. 1031. (1021. D.) et Scholia ad h. l., unde (non e Scholiis ad Aves) Eupolidea de Stilbide et Hierocle adscita sunt in Syllogen Kunckelii p. 145.

P. 418. v. 16. ἄλλως τε καὶ] praetereaque, h. e. praeterquam quod signum ipsum per se non malum erat. Plutarchus dicit, Athenienses etiam non usos luminis lunaris obscuratione tamen tuto abire potuisse, si Nieas moram non ultra triduum illud in eclipsibus solenne protraxisset.

P. 418. v. 22. ἔθνα τε καὶ διεμαντεύετο] Vulg. ἔθνετο. Coraës e Codd. dedit ἔθνα καὶ διεμαντεύετο. Ego adscivi scripturam Codicis Moscoviensis. V. Wytenbachius ad Moral. p. 1022.

P. 418. v. 31. αὐτῷ] Malim αὐτοῦ, quia statim sequitur καὶ τοῦ Πολλίχου.

P. 419. v. 12. τριήρων] Vulg. τριηρῶν.

P. 419. v. 21. οὐχ ἡτον τῶν πολεμίων] Interpres non minus quam hostes. Immo non minus quam hostium. Est breviloquentia in comparatione multo usu trita. Plena oratio: οὐχ ἡτον ἡ ταῖς τῶν πολεμίων.

P. 419. v. 23. ἄλλας] Coraës e libris dedit. Recte. Vulg. ἄλλαις.

P. 419. v. 23. ὁμολας Εχοντι τὴν πληγὴν] quacunque sui parte inguerent. Opponuntur iacula sagittaeque non nocentia. nisi κατ' αἰχμὴν προσφέρονται.

P. 419. v. 35. ἡδη] Coraës e Solani coniectura dedit. Vulg. ἀ δῆ. Quod Reiskius mutavit in ἀδή.

P. 420. v. 1. διὰ νυκτὸς] Mox v. 9. διὰ τῆς νυκτός.

P. 420. v. 3. τὴν ἐργὴν] τὰ Ἡράκλεια. V. p. 419, 10,

P. 420. v. 24. Νικίον] Al. τοῦ Νικίου. Bene.

P. 421. v. 3. λαμπρονόμενος] Reiskius de suo dedit. Vulg. λαμπρονούμενος. Quod non repudiem.

P. 421. v. 14. αὐτός] Coraës e Codd. addidit.

P. 421. v. 29. ἀτυχίας] Reiskio scribendum videtur αθετίας. Placet. Sensus: qui antea tam felix fuerim, ut aequo anima ferre debeam fortunae conversionem.

P. 422. v. 1. παρήγγειλε] De meo dedi. Vulg. παρήγγελε. Quod mutandum in παρήγγειλε videtur: nam imperfecto locus non est.

P. 422. v. 4. τὰ μὲν κάλλιστα —] V. Wesselius ad Diædor.

Sic. XIII. 19. T. V. p. 555. Bip.

P. 422. v. 6. τοὺς] Coraës de suo addidit.

P. 422. v. 8. ὧν] Debetur Reiskio. Vulg. δύ.

P. 422. v. 12. Εὐρυκλῆς] V. Wesselius l. c.

P. 422. v. 12. ὁ] Coraës e Cod. adsevit.

P. 422. v. 13. ἔχει] Coraës malit σύαιν.

P. 422. v. 17. τοὺς ἄλλους ευμάχους] Opponuntur οἱ ἀλλοι Σκελλιας.

P. 422. v. 21. δὲ τοῦ πικῆν —] V. Wesselius l. c.

P. 422. v. 35. καταλευσθέντας] Cod. καλευσθέντας. Quae scriptura Solano videtur vérior, mihi unice vera.

P. 422. v. 87. καὶ δι' ἑνδρ] Coraës copulam asteriscis inclut ut delendam. Vide ne his in verbis nomen rei lateat, qua captivi necem sibi conciverunt. Incidi in κώνειον.

P. 423. v. 9. κοτύλας δύο κοινῶν] V. Wesselius l. c.

P. 423. v. 11. Καὶ τοὺς οἰκέτας — οἱ καὶ τούτο —] Sic Coraës e coniectura satis audaci, quam spse in adnotatione improbat. Vulg. καὶ τούτους ὡς οἰκέτας ἐπώλουν, οὐ γοτες βάπτονται τὸ μέτωπον. ἄλλ' ησαν οἱ καὶ τούτο —. Atque haec omnium librorum scriptura nemini, opinor, displicebit, si καὶ ante τούτο in μὴ mutaveris. De frequenti confusione particularum καὶ et καὶ v. quae collegi in H. Stephani Thes. c. 4679. D.

P. 423. v. 18. δὲ καὶ] καὶ Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Accedo.

P. 423. v. 16. ἐντός] Dedi e libris. Vulg. ἐντὸς.

P. 423. v. 22. δὲ] Vulg. θ'. Quod subdistinctio non admittit.

P. 423. v. 24. τοῖς Καρνίοντος} Debetur Reiskii conjecturae.
Vulg. τοῦ Καρνίου. Quod me poenitet non revocasse.

P. 423. v. 25. φασι] Syracusanis.

P. 423. v. 25. τοῖς λιμέσιν] Syracusarum. V. p. 410, 6. s.

P. 423. v. 27. τῶν Εὐφειδίδουν] Coraēs e libro adscivit. Vulg. τοῦ Εὐφειδίδου. Cūnis scripturae maior videtur auctoritas.

P. 423. v. 32. κονρείψ] Coraēs de suo dedit. Vulg. κονρεῖστος.
Quod non spernam.

P. 425. v. 7. τοὺς] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum.
Ego non deleam. quosque habuit liberos ex illa genuit.

P. 425. v. 9. Δικιννίᾳ] Περιττὸν τὸ ξερὸν τῶν δύο τοῦ
Licinia γὰρ Ρωμαῖστι καλεῖται. CORAĒS.

P. 425. v. 9. συνεῖναι] Sic Coraēs. Vulg. συνέπεια.

P. 425. v. 10. Πλωτίνου] Πλωτίνον malit Wyttienbachius ad
Moral. p. 626., qui plura de hac causa habet.

P. 425. v. 18. ἐπισκοπήσας] Dele signum commatis.

P. 425. v. 19. μία] Coraēs de suo dedit μία μὲν. V. not. seqq.

P. 425. v. 19. πασῶν] Vulg. πασῶν δ'. Particulam Reiskius
delevit, quem secutus sum. Sed praeterea scribendum videtur
ἔρθωμενοτάτη.

P. 425. v. 24. τρεῖς δὲ μῆνας] Reiskius εἰς τρεῖς δὲ μῆνας:
partim recte, partim secus. Praepositione enim, quam de suo
addidit, non opus, etsi infra p. 436, 25. legitur εἰς τρεῖς μῆνας.
Sed iure μῆνας e libris adscivit, cum priores dedissent μῆνας.
V. mea in H. Stephani Thes. c. 6135. B.

P. 426. v. 6. χρατίστοις] Coraēs de suo dedit. Vulg. χρα-
τήτοις. Unde non exculpas probabilius.

P. 426. v. 15. ἀλλ' ἔλεγε —] Multo hic excidisse Coraēs ar-
bitratus locum sic integrari posse suspicatur: ἀλλ' αὐτοὺς ἔξε-
μισθου τοῖς βούλομένοις, οἷς ἀπεδίδοτο πολλοῦ τὰ ἰδάφη. ἔλεγε
γὰρ τοὺς φιλοκοδόμους —. Sane sic scribere Plutarchus potuis-
set, si voluisse. Sed nego voluisse addere quae attentus lector
haud difficulter subaudiat.

P. 426. v. 32. ἀκηροτημένως] Coraēs de suo dedit. Vulg.
ἀκηροτημένος.

P. 426. v. 37. ἦ] Coraēs de suo addidit.

P. 427. v. 6. πολλοὺς] Malim τοὺς πολλοὺς.

P. 427. v. 8. ὑπερβαλεῖν] Coraēs de suo dedit. Vulg. ὑπε-
ρβαλλεῖν.

P. 427. v. 9. οὗτος — μικρὸν] Dirempta sunt verborum positu
quae sensus arctissime iungi possit. Plane eadem structurā mox
v. 15. οὐδὲ αὐτὸν γὰρ οὗτος ἀπήγνησε Ρωμαῖον ἀδόξω —.
εὗτοι πλεονέκτημα μικρὸν p. 441, 6.

P. 427. v. 17. ἐξ ὄνοματος] ὄνομαστι. Hoc faciebant qui au-

ram popularem aucupabantur. Atque hunc palpandi morem respiciens Ovidius Art. Am. II. 253. e.:

Nomine quemque suo (nulla est iactura) saluta:
Iunge tuis humiles, ambitiose, manus.

P. 427. v. 23. στέγαστρον] De significatione huius vocis Interpretes inter se mirabiliter dissentient. V. Coraës ad h. I. et in Curis Secund. T. VI. p. 483.

P. 427. v. 24. [Φεῦ — ἡγεόμενος.] Uncis inclusi ut spuria. Etiam Coraës asteriscos suos adhibuit. Atque iam Solanus habuit pro Scholio in textum recepto.

P. 427. v. 27. Κίρρας καὶ Μάριος χρατήσαντες] Coraës dedit e Reiskii conjectura. Vulg. Κίρρα καὶ Μαρίου χρατήσαντος. Quod est soloecorum, non item, ut Coraës ait, soloecum. Itaque poenitet me non revocasse. De hoc abusu genitivi participiorum abhinc multos annos scripsi ad Aesopum Heusingeri p. 149.: nuper ad Demosthen. p. 1073, 6.: nuperrime ad Plutarch. T. II. p. 10, 9.

P. 427. v. 37. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 428. v. 2. Πακισχοῦ] V. not. ad p. 471, 34.

P. 428. v. 3. δοῦλον] Vulg. ἐνα δοῦλον. Ena Coraës asteriscis inclusis ut delendum: ego expunxi. Nollem factum. Iure enim tuetur vulgatam Boissonadus ad Kunap. p. 346. V. not. ad Longi Pastoral. p. 399.

P. 428. v. 8. πεζοιημένον] παρεκκενασμένον καὶ εἰς βρῶμας θοιμον. CORAËS.

P. 428. v. 11. Τὸ δὲ σπήλαιον —] Egregia speluncas descriptio et ad vivum expressa, quales in fabulis magni illius Scotti, incomparabilis ad talia effingenda artificis, numero plurimae leguntur.

P. 428. v. 13. παραπέμποντες λαύραν ἄγοντες] Sic palmaria emendatione Coraës. Vulg. παραπέμποντες αὐταν ἀνάγοντες. ubi al. ἀνάγοντες.

P. 428. v. 28. ὥρας] ἡλικίας.

P. 428. v. 29. ἥδοναῖς] Sic editum est e Codd. Al. ὥραις. In quo Coraës suspicatur latere ὥραις.

P. 428. v. 33. ἔκελεντεν] Immo ἔκελεντεν.

P. 429. v. 1. αὐτόδην] Vulg. αὐτόν.

P. 429. v. 4. πρεσβύτεν] Vulg. πρεσβύτιν.

P. 429. v. 7. διαγαγὼν —] Notabilis locus ob ἀσύνθετον concursum participiorum.

P. 429. v. 14. συνειληχότα] Quod Coraën meque alibi non fugit vitium hic fugit, manifesto documento, quam proni sint ad errandum etiam curiosiores, nisi memoriam vel ad notissima recolenda acriter intendant. Scribendum συνειληχότα. V. not. ad p. 282, 13.

P. 429. v. 18. ἀντεύ] Vulg. ανταί.

P. 429. v. 22. καὶ σφόδρα] Coraës malit σφόδρα. Sed videtur significari vox contentior.

P. 429. v. 24. ἔργῳ] Bryanus malit ἔργῳ, quod Coraës probari sibi ait. Sed hic non locus est pronomini. Suspicio ἔργῳ defendum esse ut natum ex antecedente εὐταν. V. Bastii Commentat. Palaeograph. p. 726.

P. 430. v. 3. Τονδεστίαν] Al. Τονδερτίαν. Quod Coraës adscivit.

P. 430. v. 9. παθόρθωμα] Scrib. πατόρθωμα.

P. 430. v. 11. πράγματα] I. q. χρήματα. T. III. p. 11, 13. ἔχομεθα τοῖς ἐκείνοις πράγμασι φιλικῶς —. Mox v. 15. et 20. πηγάδεται. Xenophon Anab. VI. 8. 6. συνῆλθον, οἱ μὲν εὖ πραγμάτειν, οἱ δὲ ἄνεν πραγμάτων. ad q. I. Larcher in Gallica interpretatione T. II. p. 123. s.: „Πράγματα est ici la même chose que χρήμαta. Le Scholiaste de Thucydide (Liv. III. §. LXXII.) explique οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα par οἱ δυνατοί, οἱ πλούσιοι, les puissants, les riches. Xénophon lui-même dit dans son Histoire Hellénique (pag. 260, ligne 34.) Τῶν τὰ πράγματα ἔχοντων ἀττικούστων. Ceux qui avoient du bien étant dans les intérêts des Athéniens. Et de crainte qu'on ne s'y méprît, il ajoute, ligne suivante: Τὰ μὲν οὖν χρήματα πάντα διήσκετον. Ils pillerent tous les biens, tous les effets. Aucun Dictionnaire que je sache n'a ayerti de cette signification.“

P. 430. v. 23. ὁχηλίκος] quam longus. Sic autem de meo dedi. Vulg. ὡς πηλίκος. V. Addenda ad Gregor. Corinth. p. 921. Coraës in Corrig. post πηλίκος ponit vult signum interrogatis.

P. 430. v. 24. σκουδαῖς] ταῦς τοῦ τυρπτὸν ἀρχῶν καὶ ταῦτα ἐπιμελαῖς. CORAËS. Assentior Interpreti vertenti officiis. Officia enim intelligi, non ambitionem, qua ipse captaret honores et munera, proxime sequentia ostendunt. V. etiam infra v. 35. s.

P. 431. v. 3. Κράσσον] Scrib. τὸν Κράσσον. Parisina, quam sequi non debebam, caret articulo per negligentiam hypothetae. Monuit ipse Coraës in Corrig.

P. 431. v. 4. αὐτὸν] Vulg. αντὸν.

P. 431. v. 16. τῷ θαυμαζομένῳ] Coraës e conjectura dedit. Vulg. τῷ θαυμαζόμενον. Quod tenens Reiskius post πλέον inseruit η. Non probo, etsi τῷ θαυμαζόμενον tenendum censeo. πλέον λαγνεῖ item ad τῆς δυνάμεως referendum. — Mox v. 21. scrib. οὐτ'.

P. 432. v. 6. Θρῆξ] Vulg. Θρῆξ. Recte. V. Regulae de prosodia editae ab Hermanno p. 449. — Mox v. 7. post ἔργων subdistingendum.

P. 432. v. 11. γυνῇ] Vulg. ἡ γυνὴ. Articulum expunxi.

P. 432. v. 14. ἀτυχὲς] Dedi e Reiskii conjectura. Vulg. εὐτυχὲς. Quod tenens Coraēs ante eis inseruit εὐ. Qui quod ait minus probabile esse illud Reiskianum, non meminerat centies confundi litteram ē diphthongumque εν.

P. 432. v. 28. βαλῶν] F. καταβαλών.

P. 432. v. 29. δι' ὅ] Malim διδ. — V. 26. scrib. δε'.

P. 432. v. 31. χροσεγένοντο] Coraēs de suo dedit. Vulg. χροσεγίνοντο. Quod revocandum. Alii enim post alios deinceps accedebant.

P. 432. v. 32. ποιμένων] Coraēs e Reiskii conjectura dedit. Vulg. ποιμένες.

P. 432. v. 35. θύκοστρατηόν] Damnant oxytonum Angli in H. Stephani Thes. c. 8787. A. unice probantes proparoxytonum. Conf. Ind. ad Scholia Apollon. Rhod. p. 675. b.

P. 433. v. 2. Σαλίνας] Sic Coraēs. Vulg. Σαλίνας.

P. 433. v. 6. καὶ τέλος] Vulg. τέλος. Copulam de meo addidi. Mallem dedissem quod Codex habet, τέλος δὲ.

P. 433. v. 10. αὐτάς] Coraēs de suo dedit. Vulg. αὐτούς.

P. 433. v. 15. ἀλλὰ δῆ] Malim cum Coraēs ἀλλ' ηδη.

P. 433. v. 28. εἴλιστο] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. εἴλιστο.

P. 434. v. 4. ἐπαγαγών] Reiskius e conjectura ἐπανάγων. Quod nolle Coraēs tenuisset.

P. 434. v. 8. τῷ] Coraēs de suo addidit.

P. 434. v. 10. ἐκγωνυρῆσαι] Sic Coraēs e libria. Vulg. ἐξεζωνέται.

P. 434. v. 24. ἐπολειπούσης] Reiskius malit ἐκιλειπούσης: ego ἐπολειπούσης.

P. 434. v. 26. πνεύματι] Sic Reiskius. Vulg. πνεῦμα τι. Quod nolle Coraēs tenuisset.

P. 434. v. 31. ἀποστάντων] Al. ἀποστραπέτων. Nostrum praestat. V. p. 435, 4.

P. 434. v. 33. Τούτοις] Coraēs de suo dedit. Vulg. αὐτοῖς. Quod bene habet. Ad ἐξέως subaudi αὐτούς.

P. 435. v. 10. διν] De meo addidi.

P. 435. v. 21. ὄντας] Coraēs e Reiskii conjectura dedit. Vulg. διτες.

P. 435. v. 24. ἀρχαιοσιαζοντες] Romae in comitiis.

P. 435. v. 25. τίκον] Vulg. τίκαν. In quo Reiskio visum latere ἴφησαι Coraēs adscivit. Quod ego dedi videtur nisi auctoritate librorum.

P. 435. v. 27. Ἐκέγιμανος] Crassus.

P. 435. v. 27. καὶ παραστραπεδεύσασθαι] Coraēs malit παραστραπεδεύσας. Placet.

P. 435. v. 32. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 435. v. 33. ἔχει] F. ἔχει.

P. 436. v. 4. διατελέσθαις] Coraēs de suo dedit διαφρύσας
ἔκπεσθαις etiam T. III. p. 54, 6. Persimilis, tisi operosier,
est Reiskii conjectura.

P. 436. v. 11. καὶ] Excidit e Parisina per negligentiam ty-
pographae.

P. 436. v. 24. ἀπὸ πυρίνη τραπέζων] Phrasis similis περιβο-
λαται illi, ἀπὸ ταλάρων —.

P. 436. v. 25. τοὺς ηγέρους] V. L. Bosii Ellips. p. 382. 545. s.

P. 436. v. 28. χρονίθεα] Al. χρονίθεα. Item χρονίθεα in
eisdem rei narratione T. III. p. 55, 35. Non displicet. Scilicet
ad consules.

P. 436. v. 29. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 436. v. 35. ὡς ἄνδρες οἴμαι τοῖται] Adverte directa quae
notio arctissime fungi possit. Alia eiusdemmodi dedi in Ind. ad
Odyss. p. 179.

P. 437. v. 6. καῖτος — Κάτλος] ut, si quid moltri vobissem,
quod censori permitterent leges et instituta Romanorum, collé-
gam adiutorem habiturus fuisset.

P. 437. v. 14. δρομάξων] αὐτόν.

P. 437. v. 14. ἀπὸ τῆς εὐρωμοσίας] Refer ad ἄνθρωπος.
aliquis coniuratorum.

P. 437. v. 18. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 437. v. 19. καὶ [ηγρομένην] F. ἐκγήρομένην. V. Bastii
Commentat. Palaeograph. p. 746. Nisi forte praestet partion-
alam expungi: id quod mihi etiam probabilius videtur. Alteriusrum
si verum est, Cicero norat existare talem de Catilina epistolam,
quae omnes coniurationis tenebras discuteret, sed quamvis diligenter
inquirens non poterat eius compos fieri, donec Crassus
repertam afferret.

P. 437. v. 35. ἑταίρας] Plutarcho, ut opinor, magis pla-
cuit altera forma, ἑταίρας. V. not. ad p. 258, 16.

P. 438. v. 11. ὡςτε πόνοις ἐλαττοῦσθαι τούτοις. Coraēs de suo dedit
ὅτε μὴ πόνοις ἐλαττοῦσθαι τούτοις. Aliquate lenior videtur
correctio, si ὡςτε mecum mutes in ὅλῃ ye: id quod etiam So-
lano in mentem venit, quem miror ad ἐλαττοῦσθαι offendisse.
Ne quem autem turbet obliqua huic membra constructio ex
nullo apta verbo finito, consulat Dorvillium ad Chariton. p. 285.
in. edit. Lips. V. infra p. 467, 33. ss.

P. 438. v. 19. Ἐνταῦθα] εἰς ταῦτα reponere. BRYANUS. Probat
Coraēs. Non assentior. Infra p. 466, 19. Ἐνταῦθα τὴν φιλοτι-
πίαν μετέστησεν. V. mea in H. Stephani Thes. c. 3781. A. B.

P. 438. v. 28. μετένειαι — τοῖς ἀδίκοις] Sunt dativi qui com-
modi dicuntur. Sensus: cōsulatum se petiturum, ut prodesset
bonis, malis obesset.

P. 438. v. 32. πεπάντεσθαι] "Ισ. γρ. πανέσεσθαι. σοκαῖς. Non assentior. πανέσεσθαι, quietum se: πεπάντεσθαι, quietum se fore. Hoc paullo significantius est quam illud. Moeris autem errat inter duos hos futuros discrimen agnoscens mense dialecticum p. 293., ad q. 1. quae Piersonus scripsit de fragmento Eupolidis, funderunt diligentissimum Runkelium p. 114.

P. 439. v. 5. τὸ θαυμάζειν — ἡν] I. q. οὐτε οὐλύοι ησαν οἱ θαυμάζοντες.

P. 439. v. 17. ἐπέδοσαν] Sic Coraës. Vulg. ἀπέδοσαν. De Pseudo-Appiani Parthicis (sunt enim Plutarchi) obiter ad h. l. Coraës: data opéra praestantissimus Schweighäuserus T. III. p. 905. ss. Appiani sui memoriam a caluminia furti turpissimi non minus vindicans quam Reimarus olim vindicavit Dionis, cui ventosus Italus omnem movit lapidem ut eandem notam inareret.

P. 439. v. 24. ἐκπεσόντες τῷ κλήρῳ] Schweighäuserus malit ἐκπεσόντος τοῦ κλήρου. Non opus. Est dativus consequentiae, quo cum alii passim nuntiuntur, tum Plutarchus locis haud paucis. Obiter monuit Wyittenbachius in Notat. Emendatt. ad Meral. T. I. p. 456.: copiosius et disertius in Animadvers. p. 1026. Sic interpreter τοῖς πράγμασι μοχθηρῷς ὑποφερομένοις p. 469, 19.

P. 439. v. 36. ἐπτόνηται] Coraës dedit e Pseudo-Appiano. Vulg. ἐπτόνηται.

P. 440. v. 10. ἐκέλευται] Pseudo-Appianus ἐκέλευσεν. Recte.

P. 440. v. 11. Ἄλλων] Coraës de suo dedit Τῶν ἄλλων. Quod si Plutarchus voluisse, scripsisset τῶν δ' ἄλλων.

P. 440. v. 12. ἀνῆκε] Pseudo-Appianus ἀφῆκε. Placet.

P. 440. v. 31. αὐτόκρατορ] Vulg. αὐτοκράτορ. Pseudo-Appianus αὐτοκράτωρ.

P. 440. v. 31. χρωτὶ λίαν] Bonus hic ordo verborum nec scribendum λίαν χρωτὶ. Dionysius Halic. A. R. II. 30. in. ἀλκιμων λίαν, ut recte Cod. Vatic.

P. 440. v. 37. Ἀπολλένιός τις] Al. Ἀπολλένιος. Sic etiam Pseudo-Appianus. Placet. Porsonus ad Euripid. Hecub. p. 100. ed. tert. Lips.: „Aliquando hoc pronomen [τις] sine causa addidere scribae.“

P. 441. v. 2. διήρκασε] Pseudo-Appianus διήρκασέ τε. Bene.

P. 441. v. 3. Ἐπὶ ταύτης ἀλούσης] Idem Ἐπὶ ταύτης δὲ ἀλούσης. De solenni hoc usu præpositionis ἐπὶ v. Stephanica mea c. 3751. D. 3752. A.

P. 441. v. 9. δεξάμενος] Debetur Bryani conjecturæ. Vulg. δεξάμενος, plena interpunctione posita post διαχειμάσσεν, minima v. 11. post ἀγοντα. Sic etiam Pseudo-Appianus. Atque hanc rationem Coraës in adnotatione præfert. Non assentior: vere enim Anglus ait τοῦτο v. 11. novae sententiae initium esse.

P. 441. v. 13. μέγιστον — γενομένων] Sic optime Coraës

Pseudo - Appianum partimque Plutarchi libro sacatu. Vulg. μεγίστων αμφημάτων γενομένων. Quod Reiskius ita corripit, ut scriberet μέγιστον ἀμφημάτων γενομένην.

P. 441. v. 19. Ἱερᾶ πόλεις] Pseudo-Appiani Codex Ἱεραπόλεις. V. Lobeckii Parerga ad Phrynic. p. 604. s.

P. 441. v. 32. πόλεμον] Post h. v. Pseudo - Appianus inserit αὐτοῖς. Bene.

P. 441. v. 35. μὲν] Coraës addidit e Plutarchi libris et Pseudo-Appiano.

P. 442. v. 5. Τράδην] Sie etiam Codex Pseudo - Appiani; sed textus Οράδην, quod Coraës praeferit. V. not. ad p. 444, 26.

P. 442. v. 12. καινὰ] Al. πτηνὰ. Quod etiam Pseudo-Appianus habet. Placet. Sunt sagittae pennatae.

P. 442. v. 14. ὄπλα] Coraës dedit non sine librorum auctoritate. Vulg. ὄπλων.

P. 442. v. 16. νέκταρα] Pseudo-Appianus νέκταρις. Qued in νέκτησίκστο mutatum videtur Plutarchi esse.

P. 442. v. 31. Ἐπειθε] Coraës dedit e Codd. et Pseudo-Appiano recte praecipiens de discrimine inter imperfectum et aoristum. Vulg. ἔπειθε. Quod convincent quae infra v. 37. sequuntur, βαδιεῖσθαι δ' ἔφη —.

P. 442. v. 36. τὴν προθυμίαν] Coraës e Pseudo-Appiano τὴν μὲν προθυμίαν. Recte.

P. 442. v. 37. βοηθείας] Pseudo-Appianus παρεσκενῆς. Non displicet.

P. 443. v. 4. καὶ ἡστραπτεν] Pseudo-Appianus κατήστραπτεν. Recte.

P. 443. v. 14. νέκυσιν] Idem νέκυειοις. „quod nescio an ex νέκυσίοις corruptum sit.“ SCHWEIGHÄUSERUS. Satis hoc probabile; nam arbitror Plutarchum fuisse scripturum νέκυοις, non νέκυσιν. V. Artemidorus IV. 81. p. 392. ed. Lips.

P. 443. v. 20. Τέλος] Pseudo - Appianus τελέσας. Placet.

P. 443. v. 35. ἄχρις] Idem ἄχρι.

P. 444. v. 1. παρέξειν] Coraës e Pseudo-Appiano dedit: eodemque ducunt Plutarchei libri, Vulg. παρασχεῖν.

P. 444. v. 2. σχόντας] Pseudo - Appianus ἔχοντας. Placet.

P. 444. v. 11. παραπέμψας] Ἀμεινον παρὰ τῷ Ἀππ. παραπέμψας. CORAËS.

P. 444. v. 12. ἡκείρων] Ἀμεινον παρὰ τῷ Ἀππ. ὁ παρειῶν. CORAËS. Non melius, sed unice verum: nec persuadet Reiskius vulgatae suppetias petens ex armamentario Arabic.

P. 444. v. 18. περιελαυνούμενον] Pseudo - Appianus καὶ περιελαυνόμενον. Recte. περιελαυνούμενον est i. q. κάντη ἐπάσιμον.

P. 444. v. 21. ἀναπτάσθαι] Hoc accentu etiam Coraës. Vulg. ἀναπτάσθαι. V. Porsonus ad Euripid. Med. 1. Pseudo-Appianus:

ἀναγρίσεις: que etiam libri Plutarchei dicunt. Placit. V. Personus l. c. Hoc ἀναγρίσθαι Hermannus, opinor, suae alumnos disciplinae docebit praeseatis esse infinitivum. „Mea sententia“ iugis ad Sephocl. Oed. T. 17. „falluntur grammatici, οὐδέθαι infinitivum esse putantes aoristi. Nem̄ ἐπειδὴν imperfectum est, et οὐδέθαι ego quidem praesentis esse infinitivum, ex οὐδέθαι contractum, credo.“ Mirabile hoc, si quid unquam mirari oportet: sed novum suaque novitate incundum gregi credulo, Personi autem illud ξωλον. Qui si talia εὐρηματα cognovisset, minime notam ad Euripid. Med. 675. habituri eramus aliquanto prolixiorem. Quanquam libri materiem quae nota capiat? Hascapte cum similibus heroes antiquitatis gaudio perfusura esse, si earum rerum, quae apud nos geruntur, notitia ad beaterum sedes pervenerit? Sed oblivioni tradenda quae effrenis adulatio praetexens pietatis speciem deblateravit.

P. 444. v. 21. μέλλοντας] Reiskius de suo dedit μέλλοντά σ'. Quod Schweighäusero placet: mihi non item. Subaudi τὰς. V. v. 24.

P. 444. v. 26. Τελόθης] Al. Ἡρώδης. Quae scripturae diversitas in sequentibus recurrat. V. not. ad p. 442, 5.

P. 444. v. 27. τινύμενος] Vulg. τινύνμενος. V. diversitatem scripturae ad Herodot. V. 77. in.

P. 444. v. 29. ἀν] Reiskius de suo addidit. Nolle me factum.

P. 444. v. 31. τὰς — χώρας] Coraēs de suo dedit. Vulg. ταῖς — χώραις. Pseudo-Appianus τὰς — κώμας. Placet.

P. 444. v. 32. δοκεῖ] Pseudo-Appianus μει δοκεῖ. Non displicet.

P. 444. v. 34. μάγης] Idem ἄλλως. Qued Schweighäusero videtur melius. Nec mihi displicet.

P. 444. v. 34. περιέλξοντα] περιστάσοντα. V. Lobeckius ad Phrynic. p. 415.

P. 444. v. 37. καθ' αὐτὸν] Vulg. κατ' αὐτὸν. Quod dedi habet Cod. et Pseudo-Appianus. Probat etiam Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 1. p. 128. Sed quis improbat?

P. 445. v. 1. ὡς] Pseudo-Appianus ὅσος. F. oīος καὶ ὅσος.

P. 445. v. 6. ἐκέντητο] Post h. v. Reiskius τὸ inserendum censet. Assentitur Coraēs: ego non item.

P. 445. v. 7. γενομένῳ] Coraēs e Pseudo-Appiano adscivit. Vulg. γενομένῳ. Quod revocandum.

P. 445. v. 14. σύγχιστάτον] Coraēs e Pseudo-Appiano σύγχιστον dedit. Placet. H. Stephanus: „Repono σύγχιστάτον.“ V. mea in Naekii Choerileis p. 274., ubi quem Diodori Sic. locum (V. 34.) citavi, in eo nunc non dubito tenetum esse σύγχιστον.

P. 445. v. 15. Τότε οὖν] Pseudo-Appianus Τότε δ' οὖν.
Placet.

P. 445. v. 20. τὸ] Reiskius de suo dedit τῷ τὸ. Non opus.

P. 445. v. 21. παρεῖχεν] Coraēs dedit nescio unde petitum: nisi forte, quod suspicor, priores Pseudo-Appiani editiones sectatus est. Vulg. παρέζειν. Quod Schweighäuserus e Cod. adscivit. Recte. Quanquam, si παρεῖχεν niteretur auctoritate bonorum librorum, ego quidem non repudiarem. Nam talis conversio structurae est usus Plutarchei.

P. 445. v. 24. τιγων] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum. Pseudo-Appianus: — γεῦμα δειπνῶν ἐρήμων περιεῖχε τὸν στρατόν. Satis placet.

P. 445. v. 25. ἔκειται] Pseudo-Appianus ἔκειδή. Non displicet.

P. 446. v. 1. καὶ] Idem ἥ. Placet.

P. 446. v. 2. βύθιον] Sic Reiskius e conjectura parum apte citans p. 447, 21., ubi significatio est multum diversae. Vulg. βύθον. Al. ἄβυθον. Vere. Est vox Platonica. Philosophus Parmen. p. 130. Hst. δείσας μή ποτε εἰς τὸν ἄβυθον φλασίαν ἐμπεσάν διεφθαρεῖ. ubi item al. βυθὸν. V. H. Stephanum de hoc Platoni loco bene disputantem Thes. c. 2854. A. Erravit igitur Heindorfius, cum ἄβυθον in ἄβυσσον mutandum censeret.

P. 446. v. 3. ὁδὸν ὁδεύειν — προσήκουσαν] Pseudo-Appianus ὁδεύειν ὁδοὺς — προσήκουσας. Placet.

P. 446. v. 9. δηλαδή] Post h. v. idem addit συνεχῆ. Placet.

P. 446. v. 10. δὲ] Idem non habet. Neque ego requiro.

P. 446. v. 11. διεπαιδαγώγησεν] Scrib. διεπαιδαγώγησε.

P. 446. v. 13. ὑπεργάσσεται καὶ διαταράξει] Pseudo-Appianus ὑπεργάσηται καὶ διαταράξῃ. Vere.

P. 446. v. 24. μαχουμένον] Coraēs e libro dedit. Vulg. μαχομένος.

P. 446. v. 31. εἰς δώδεκα σπιλίας προεργομένης] Coraēs dedit e libris et Pseudo-Appiano. Vulg. ἐν δώδεκα σπείραις παρεργομένης: Vide ne tenendum sit ἐν δώδεκα σπείραις.

P. 447. v. 2. παρὰ] I. q: διά. V. Iuliane mea p. VIII.

P. 447. v. 7. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Recte. Scilicet τὸν παῖδα.

P. 447. v. 11. μέχρις] Pseudo-Appianus μέχρις.

P. 447. v. 14. κατέκρυψε] Coraēs ex eodem dedit. Vulg. κατέκρυψε. Quod revocandum.

P. 447. v. 17. ἐπιμπλατο] Pseudo-Appianus ἐνεπιμπλατο. Placet.

P. 447. v. 19. δόκτρα] τύμπανα: qua voce Plutarchus de iisdem instrumentis infra p. 451, 8. utitur. V. egregiam viri summi adnotationem ad Heliodor. T. II. p. 303.

P. 447. v. 19. καὶ] Coraēs asteriscis inclusit. Quod eur fecerit ignore: copula enim recte addita est.

P. 447. v. 23. ἀκοῇ] Bene Pseudo-Appianus η ἀκοῇ.

P. 447. v. 24. μάλιστα] Idem μάλιστα πάντων. Placeat.

P. 447. v. 26. Ρωμαίων] Post h. v. idem habet δέει. Non placet. Conf. p. 448, 6. s.

P. 447. v. 29. πυριλαμπής] Coraēs dedit e conjectura Bryani. Vulg. πυριλαμπής. Quod revocandum.

P. 447. v. 30. σκηνάσμασιν] Coraēs dedit e libris et Pseudo-Appiano. Vulg. νύφαισμασιν.

P. 447. v. 34. τῷ ἀνασίλλῳ] De meo dedi. Vulg. τῷν ἀνα-
σίλλων. ἀνασίλλῳ sine articulo malit etiam Coraēs. Et sic scri-
ptum citat hunc locum Schneiderus in Lex. Gr. Germ. s. v.

P. 448. v. 5. καὶ] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum.
Ego non deleam.

P. 448. v. 7. δύμην] Dedi de meo. Idem Coraēs malit. Vulg.
δύμην.

P. 448. v. 9. στεγάσματος] Coraēs adscivit e Pseudo-Appiano. Vulg. τοῦ τάγματος. Qued Reiskius infeliciter mutavit in τοῖς τρανματοῖς. Significanter autem vis sagittarum eo declaratur, quod ne μαλακὰ quidem στεγάσματα frangere illam potuerunt: id quod factum est per excellentissimam aciem τοῦ Μαργιανοῦ εἰδηροῦ.

P. 448. v. 10. τοξείαν] Coraēs e libris et Pseudo-Appiano dedit. Vulg. τάξιν. Plutarchus dicit Parthos non accurate col-
lineasse: neque enim opus fuisse contra Romanorum ordines tam densos.

P. 448. v. 12. εὐτόνρης δὲ τὰς πληγὰς —] Quis historiam aevi medii callens non recordetur Anglorum sagittarios, qui olim toties inclinarunt fortunam bellorum?

P. 448. v. 20. ἐτι — φυγῆς] Coraēs dedit e Pseudo-Appiano. Vulg. ἐτι τῷ σώζεσθαι τῆς φυγῆς. Quod poenitet me non re-
vocasse.

P. 448. v. 24. οὐδὲν] οὐδὲν in Pseudo-Appiano. Sic etiam alibi.

P. 448. v. 25. ἐκέλευεν] Immo. ἐκέλευσεν.

P. 448. v. 26. προσμήξαι] Scrib. προσμηξέαι.

P. 448. v. 27. προσέκεπτον] Coraēs de suo dedit. Vulg. προσέκεπτε. Pseudo-Appianus προσέκειντο. Bene.

P. 448. v. 28. περιττεύον] Coraēs e Pseudo-Appiano dedit. Vulg. περιττεύει.

P. 448. v. 28. γενησόμενοι] Coraēs ex eodem dedit. Vulg. γενησόμενον.

P. 448. v. 29. οἱ γῆιοι — ἥσαν] V. p. 441, 11. Fuerunt Galli. V. infra p. 449, 28.

P. 448. v. 31. Θυραιφόρων] Pseudo-Appianus Θυραιφόρων. Item p. 454, 86. V. Lobeckii Parerga ad Phrynic. p. 657. s.

P. 448. v. 32. τέλεσιν] Sic idem, e quo Coraēs adscivit.
Vulg. συντάγμασιν.

P. 448. v. 34. ἔδικον] διώκει non solummodo est alterum
persequi, sed, ut ex h. l. paret, universe currere, raptim ferri,
etiam si tu alterum fugias te insequentem. REISKIUS.

P. 449. v. 2. Ἐπισπερμένων] Coraēs dedit e Solani conjectura.
Idem habet Pseudo-Appianus. Vulg. ἐπισπερμένων.

P. 449. v. 7. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 449. v. 15. ἐνακοθραύειν] Coraēs dedit e Cod. et Pseudo-
Appiano. Vulg. ἐνακοθραύειν.

P. 449. v. 20. τὴν κατάφρακτον] Ἰππον. Quae ellipsis est
in rariisibus.

P. 449. v. 22. προσεληλαμένους] Pseudo-Appianus ἐληλαυ-
τον. Coraēs hic malit προσηλωμένους s. ἐνηλωμένους: Schweig-
häuserus illuc ἡλωμένους. Non opus.

P. 449. v. 24. προσέβαλς] Coraēs e Pseudo-Appiano adscivit.
Vulg. προσέβαλλε.

P. 449. v. 31. συμπλεκόμενοι] Coraēs ex eodem et e Cod.
dedit. Vulg. συμχαρακτείμενοι. Quod Reiskius mutavit in συμ-
χαριτείμενοι.

P. 449. v. 33. ἀπολείποντες] Sic Coraēs e Pseudo-Appiano.
Vulg. ἀπολείποντες.

P. 449. v. 33. τοῖς] Pseudo-Appianus τοὺς. Quod Coraēs
praeferit.

P. 450. v. 15. μεθ' αὐτῶν] Vulg. μετ' αὐτῶν.

P. 450. v. 16. διαφεύγειν] Recte Pseudo-Appianus διαφυγεῖν.

P. 450. v. 16. Ἰχνας] Sic Coraēs e Cod. et Pseudo-Appiano.
Vulg. Ἰχνάς.

P. 450. v. 19. αὐτὸς] Vulg. αὐτὸν.

P. 450. v. 19. ἔχειν] Recte Pseudo-Appianus ἔχειν.

P. 450. v. 23. δ' αὐτὸν] Recte idem δὲ αὐτὸς ἔτινε.

P. 450. v. 24. ἀπολειπομένους] Coraēs de sue dedit. Vulg.
ἀπολειπομένους.

P. 450. v. 27. ἀποκείραντες] Al. ἀποκόφαντες: item Pseudo-
Appianus. Quod Solano sine iusta causa probatum suspicor esse
interpretis. Hesiodus Scut. Hercul. 419. ἀπὸ δ' ἀρφω πέρσε τέ-
νοντες. ubi Scholiastes: ἔκοψε ἀμφοτέρους τοὺς τένοντας.

P. 450. v. 32. τοῖς] Al. cum Pseudo-Appiano τοὺς. Recte.
Item Coraēs praeferit.

P. 451. v. 1. ἀπίγγειλος] Pseudo-Appianus ἀπίγγειλον. Bene.

P. 451. v. 5. βοηθεῖν] Egregie idem βοηθεῖν καὶ μὴ βοηθεῖν.
βοηθεῖν referendum ad πόθῳ τοῦ καιδὸς, μὴ βοηθεῖν ad φόβῳ
περὶ τοῦ σύμπαντος.

P. 451. v. 7. κλαγγῆ] Idem κρανγῆ. Non displicet. V. infra
v. 35. a.

P. 451. v. 15. κατέκλασε] Libanius T. HI. p. 244. R. κατέκλασας ἀνθρώπους τῷ πάθει. Qualia si in prematu fuissent Wytenbachio, non erat, opinor, scripturus quae ab eo notata legimus ad Platon. Phaedon. p. 831.

P. 451. v. 17. αὐτοῦ] Pseudo-Appianus αὐτὸς αὐτοῦ. Bene.

P. 451. v. 19. πάνθος] Idem πάθος. Placet.

P. 451. v. 22. τοῦτ' ὁργῇ] Idem τοῦτον ὁργὴν τῇ. Placet.

P. 451. v. 31. τούτο] Idem τοσοῦτον. Cod. τοσούτο. Non male.

P. 451. v. 35. οὐτως] Coraës de suo dedit. Vulg. οὐ. Quod non oportuit sperni. Sic autem post κατηφειαν subdistinguendum.

P. 451. v. 35. ἐκοίησατο] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἐκριήσατο.

P. 451. v. 37. ἵκκοτοξόται] Coraës dedit e conjectura Solani. Vulg. ἵππόται. Pseudo-Appianus οἰκέται καὶ παλασται: unde verum, quod ne Gelenium neque H. Stephanum fugit, facile elicias. Scribendum enim οἰκέται καὶ παλάται. Supra p. 445, 5. παλάται τε καὶ δούλοις. ubi editio Iuntina item dat παλαστὰς. Vides quod genus militiae aeo medio fuit iam illis temporibus apud populos orientis viguisse, unde ad veteres Germanos ita transiit, ut totam Europam usque ad aevum recentius pervegareetur.

P. 452. v. 3. ἀπό] Coraës dedit e libro. Vulg. ἀπό. Pseudo-Appiani libri fluctuantur inter ἀπό et ὑπό. Difficilis optio.

P. 452. v. 6. εἰς τοὺς ἵππεῖς] Pseudo-Appianus τοὺς ἵππους. Item Plutarchi liber praepositione caret. Videndum ne tria haec verba deleri oporteat. Suspicor enim olim adscripta ad εἰς αδέτος v. 4. in textum loco non suo irrepsisse.

P. 452. v. 7. καὶ] Vulg. δὲ καὶ. Coraës δὲ asteriscis inclusit ut delendum: ego delevi. Nec Pseudo-Appianus habet.

P. 452. v. 7. διαπορευόμενον] Sic Coraës e libris et Pseudo-Appiano. Vulg. διαπορευομένων.

P. 452. v. 16. Ἀφυκτα] Pseudo-Appianus ἀνέκφεκτα. V. not. ad p. 249, 29.

P. 452. v. 17. ἐμβαλοῦσιν] Coraës e Pseudo-Appiano dedit. Vulg. ἐμβαλλουσιν.

P. 452. v. 19. ἀπολείπειν] Sic Coraës ex eodem. Vulg. ἀπολιπεῖν.

P. 452. v. 24. μῆ] Reiskius uncis inclusit ut delendum. Nec Pseudo-Appianus habet. Vellem expunxissem. V. not. sequi.

P. 452. v. 26. ἡρμίζειν] Λασιτον ἀν ἡρμάφετο ἐν ὅμιζεις coraës. Assentior. Crassus magis curabat τὸ δοκεῖν quam τὸ σίνα. Haec dicitur ἀβούλια.

P. 452. v. 31. ἀπελείποντο] Pseudo-Appianus ἀπολείποντο. Placet.

P. 452. v. 36. δὲ] Sic Coraës ex eodem. Vulg. το.

P. 453. v. 1. Ἰγνάτιος] Pseudo-Appianus Γνάτιος. ubi Interpres Egnatius. Haec: „Opinor, Ἐγνάτιος.“ Graecum fuisse hominem arguit, opinor, quod statim sequitur: Φθεγξάμενος δὲ φυραῖσται —.

P. 453. v. 19. Τέσσαρας δ' ὄρος εκείρας —] Pseudo-Appianus: Τέσσαρας δ' ὄρον εκείρας, ἀς ἔτι — τῆς ὁδοῦ, περισχότες —. Non displicet.

P. 453. v. 20. Βαργαντῖνος] Idem Βαργόντιος. ubi Interpres Vargantius. Schweighäuserus: „Rectius foret Βαργοντῖος.“ Hoc probat Coraës.

P. 453. v. 23. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 453. v. 23. διέξοδον — ἐδίδουσαν] Pseudo-Appianus: διέξοδον ἀπιοῦσι βάθητη, ἐς τὰς Κάρφας. Non displicet. V. T. III. p. 16, 20.

P. 453. v. 25. τὸν — ευνεφόνημόντα] Idem: τὸ — ευνεφόνημός. Placet.

P. 453. v. 31. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 454. v. 16. καὶ τῆς ὁδοῦ] Copulam Coraës e Pseudo-Appiano addidit.

P. 454. v. 23. γινομένην] Sic Coraës ex eodem: quanquam in eo legitur γιγνομένην. Vulg. γενομένην.

P. 454. v. 23. ἐπισκομένοις] Coraës e Cod. et Pseudo-Appiano dedit. Vulg. ἐπισκωμένοις.

P. 454. v. 24. μῆδὲν ὑγιὲς — περιελίττειν] Euripides Androm. 448. s. Br. ἐλειτὰ κούδετη ὑγιὲς, ἀλλὰ πᾶν πέριξ φθονοῦντες.

P. 454. v. 29. Ἀσσυρίαν] Pseudo-Appianus Συρίαν. V. quae Reiskius adnotavit.

P. 454. v. 34. ἐπιβουλευόμενον] Idem ἔτι ἀγόμενον. Placet.

P. 455. v. 2. συμβιξαί] Scrib. συμβιξαί.

P. 455. v. 3. οὐτω] ὡς τὸ Σίννακα.

P. 455. v. 10. προύβαλλοντο] Coraës malit προύβαλοντο. Assezior.

P. 455. v. 20. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 455. v. 21. τὴν δὲ φιλίαν] Pseudo-Appianus: ἀλλὰ τὴν φιλίαν. Placet.

P. 455. v. 22. φιλονήρωίς] Post h. v. vulgo plene interpungitur: item in Pseudo-Appiano. Male: haec enim omnia cohaerent arctius, indicibus particulis μῆν et δέ.

P. 455. v. 22. δὲ] Coraës e Pseudo-Appiano adscivit δῆ. Nolleum adscivisset.

P. 455. v. 24. προστίνετ, ἐκάλει] Vulg. προστίνετ. καλεῖ —. Quod dedi habet etiam Pseudo-Appianus.

P. 455. v. 27. ἐπιδέκνυται] βασιλεύει.

P. 455. v. 34. μαχομένον] Malum μαχευμένοις. Opponitur ἀνόκλεισ.

P. 456. v. 34. μέτοπε] Vulg. μέτοπη.

P. 456. v. 4. ὄσοι] Pseudo-Appianus ὄσοι ἄλλοι. Placet.

P. 456. v. 12. αἰγῆλας] Coraēs de suo dedit. Vulg. αἰγῆλας.

Quod revocandum. Est i. q. ἐκάλενται ἀκάλενται. Xenophon Cyrop. III. 1. 8. τὰς γυναικας — εὐκ αἰγῆλας, ἀλλ' αἴτιας ἀκότας.

P. 456. v. 13. μιξέλλημες] altero parente Graeci.

P. 456. v. 14. ἀλόμενοι] Reiskius de suo dedit ἀλάμενοι.

Quod etiam in Pseudo-Appiano legitur. In Sophoclis Oed. T. 1311. ambigas ἔχηλον an ἔχηλω scribi praestet: sed hoc non ambigat, Hermanni ἔχηλον ineptum esse. Oedipus enim lamentatur mala facta, non coepita fieri.

P. 456. v. 19. δύο] Pseudo-Appianus δύοις. Placet.

P. 456. v. 24. οὐθ' αὐτὸν] Vulg. oīt' αὐτὸν. Etiam Pseudo-Appianus οὐθ' ἔκαντὸν.

P. 457. v. 5. δυομα] Videtur delendum ut natum e proximis syllabis. Neque habet Pseudo-Appianus dans ὁ Μαζάφθης.

P. 457. v. 12. ἔδωκε] Pseudo-Appianus δέδωκε. Recte.

P. 457. v. 21. ἀγειτο, παρεκουνάζετο] Idem ἀγοι, παρεκουνάζετο. Non displicet.

P. 457. v. 23. γυναικῶς] Primus Coraēs e Codd. et Pseudo-Appiano addidit. V. p. 451, 12. et infra v. 30.

P. 457. v. 24. Κράσσος ὑπακοέιν —] audiens esse dicto, quoties Crassus et imperator appellaretur.

P. 457. v. 27. βαλάντια] κενά. Acerbus sarcasmus in Crassi cupiditatem.

P. 457. v. 29. Σελευκιάδες] Pseudo-Appianus Σελευκίδες. Placet.

P. 457. v. 34. Πονετίον] Bodl. 3. Πονετίον: uti volebat Bigotius apud Dacerium. ΒΥΓΑΙΟΣ. Item Coraēs probat. V. not. ad T. III. p. 58, 34.

P. 457. v. 37. Σελευκεῖσιν] Vulg. Σελευκέσιν. Coraēs: „Γραστίον Σελευκεῖσιν, ὃς φέρεται παρὰ τῷ Ἀσσυριῷ.“

P. 458. v. 1. Αἴσωπος] V. p. 221. s. Cor.

P. 458. v. 7. πόρνας] Pseudo-Appianus χορτίας. Vere: nam sequitur παννυχίδας — μετὰ γυναικῶν.

P. 458. v. 8. ἀκολάστον] Reiskius male omisit.

P. 458. v. 19. ἔντας] Coraēs e Cod. et Pseudo-Appiano dedit. Vulg. ἔντος.

P. 458. v. 20. ἀπηρμέναι] Dedi e libro. Vulg. ἀπηρμέναι. Sic T. III. p. 343, 21. ἀπαρθίσεις mutavi in ἀπαρθίσης. Moral. T. I. p. 593. Wytt. Ἐξει δὲ ἀπηρμέναις αἱ τοάπεξαι. Al. ἀπηρμέναι. Quod quis non praeferat? Tamen posthabuit editor Animadverss. p. 938., eam alterum compositum probasset in Notat. Emendatt. T. I. p. 628. Adeo non constituit sibi vir egregius.

Quod si recte dicitur ὁμολογεῖ τὴν τράπεζην, de quo multum dubito, compares vernaculum die Tafel aufheben.

P. 458. v. 23. προσβαλεῖ] Sic Coraës. Vulg. προσβαλλεῖ.

P. 458. v. 30. Φίρομεν —] V. 1159. ss. Br.

P. 458. v. 31. Εἰκα τεότομον] Εἰτε τεότομος quid sit nondum vidi ita explicatum, nihil ut dubitationis maneat. Estne tripudium Baccharum per calles montis ante non tritos? Hoc si verum est, tolle commatis notam post μέλαθρα positam.

P. 458. v. 32. Μακαρίαν θήραν] Coraës dedit Μακάριον θήραμα.

P. 459. v. 11. ἐφ] Pseudo-Appianus εἰς. Placet.

P. 460. v. 4. ἐνίων] Vide ne lateat ἀνων, h. e. αὐθράκων.

P. 460. v. 10. γύναια — κολακεύειν] V. p. 425, 11. ss.

P. 460. v. 23. οὐδὲν ηὐ μέρος ἔ] Sic Coraës e libris. Vere. Vulg. οὐδὲν ηὐ μέρος ἔ. „Ο νοῦς,“ inquit vir egregius „Τὰ Νικῶν κτήματα καὶ αὐταλώματα σύμπαντα οὐδὲν ηὔσιν παραβαλλόμενα πρὸς μόνα τὰ αὐταλώματα τοῦ Κράσσου. Περὶ τοῦ, οὐδὲν μέρος, ἐπιδι τὰ εἰς τὸν Ἰσοχρότην (B, osl. 70 καὶ 179) εργασθέντα.“ De hac phras, qua Plutarchus passim utitur, supra aliquid notare memini. Multum autem fallitur Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III, 2. p. 173. scribendum sensu οὐδὲν μέρος ἐΝικᾶς —.

P. 460. v. 25. ἀπομολογίαν] Composita vox e simplici ὀμολογίᾳ et ē privativo: ut nihil ei sit commune cum verbo ἀπομολογίσθαι. Ceterum egregia verissimaque haec est definitio τῆς νενίας: nam etiam οἱ κάκιστοι habent quod probari debeant.

P. 461. v. 11. Ἀννάλιον] Sic Coraës. Vulg: Ἀνάλιον.

P. 461. v. 21. οὐτὶ γὰρ —] Plutarchus respicit dictum Pericles apud Thucydidem II. 64., quo utitur etiam Moral. T. I. p. 276. T. III. p. 158. Wytt. Hoc dictum, dum Niciae τὸ φρονδεῖς contendit cum Crassi τῷ ὑψηλῷ, paullum deflectens a ratione Periclis argumento suo ita accommodat, ut in re publica administranda invidiam contemni, solam gloriam quaeri oportere moneat. Apparet igitur nihil hic cum Coraë novandum esse, cui in vulgata scriptura Chaeronensis et secum et cum Thucydide dissentire visus est. Adde quod Wytenbachius ad priorem locum Moralium hunc nostrum ita citat Animadvers. p. 541., ut pro sano habuisse videatur.

P. 461. v. 21. ἐπὶ μεγίστοις] ὑπὲρ μεγίστων.

P. 461. v. 22. λαμβάνειν] αναδέχεσθαι, ἀπέδεχεσθαι.

P. 461. v. 27. καθῆσθαι] Infinitivus referendus ad propius σχολῆς, non ad remotius συρχωρίαν, ut visum est Haitingeri in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 301. extr.

P. 461. v. 34. μέντος] Referendum ad p. v. 28. Arcte autem

haec cohaerent cum antecedentibus: ut non debuerint novum caput ordiri.

P. 461. v. 36. ἄρχοντες] Vide ne prima huius vocis littera eliserit adverbium εὐ: ut scribendum sit εὐ ἄρχοντες.

P. 462. v. 16. δὲ] Coraës addidit e conjectura Bryani.

P. 462. v. 32. ἀνήρ] Vulg. ἀνήρ. Quod servari potuit ac fortasse debuit.

P. 463. v. 8. ἡμαρτε μὲν] Particulam Coraës e Solani conjectura inseruit.

P. 463. v. 8. Καίσαρος] Olim καὶ Καίσαρος. Particulam Reiskius delevit: Coraës asteriscis inclusit ut delendam.

P. 463. v. 10. αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἔω —] Appositio explicans illud μεγάλου v. 8.

P. 463. v. 11. προστρέψασθαι] Malim προσκατεργάσασθαι. Quod nec Reiskio displicuit.

P. 463. v. 11. οἰς] Non est attractio. Itaque post Αἰαῖν reete subdistinguitur.

P. 463. v. 12. ἀντέσχεν] F. ἀντέσχετο. In idem incidit Hattigerus in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 295.

P. 463. v. 17. ἡττημένοις] Coraës dedit e Reiskii conjectura. Vulg. ἡττωμένοις.

P. 463. v. 23. κατὰ τὸν Εὐφειδῆν] Phoeniss. 534. s. P.

P. 464. v. 4. ἀπώλοντο] Coraës dedit e libris. Vulg. ἀπώλετο.

P. 464. v. 4. ἀσφάλεια] Reiskius de suo dedit ἀσφάλεια. Mihi vulgatum satis placet. *fidentia, securitas.*

P. 464. v. 5. αὐτῆς] Coraës malit ἐν αὐτοῖς, ut αὐτοῖς ad τεύτοις referatur. Mihi αὐτῆς ad ἡ ἀσφάλεια referendum videtur.

P. 465. v. 5. ὄμοιότητος] Imo vero ὄμοιοτητος. REISKIUS. Mirabiliter errat non attendens vim his positi εἰτε. Duae ponuntur conditiones, quarum utramcunque pro vera sumas (altera utra autem sumenda est), idem consequitur, scilicet κολλέσις ταῦτα γίγνεσθαι.

P. 465. v. 6. ἀριθμῷ] Leopoldus et Coraës e libris dedeunt. Vulg. ἀριθμῶν.

P. 465. v. 6. ἐμπλέκεται] Ἀμαυρος ἐν ἦν (καὶ λεως ἦν) ὁδοὶ τὸ συμπλέκεται. CORAËS.

P. 465. v. 18. ταῖς πύλαις] Sic Coraës e conjectura nescio cuius. Vulg. ταῖς πύλαις. Quod nihil est cur repudietur. Scilicet ad ἀποκλεῖσσαι subaudiendum εἴτε. V. Porsonus ad Euripid. Med. 734.

P. 465. v. 24. καὶ] Vulgo doest. Reiskius addi iussit. Item Leopoldus addidit.

P. 466. v. 4. ἐπανίσσεται ἐκπτῶν] aquavis omnes illos (Philippum, Antigonus, Annibalem). Interpres multum fallitur. Arctissime enim iungenda ἐμπαιρίζει τῇ Μετέλλον, τόλμῃ τῇ Πομ-

κηλον, τύχη τῇ Σύλλα, δυσάμει τῇ Ρωμαῖον: quos dativos regit participium ἀνταγόμενος. Absurdissimum est Sertorium dici aequasse fortunam Syllae ac potentiam Romanorum, qui postremo fuerit ἀνυστατος et βαρθάρων ὄργων.

P. 466. v. 8. Εὐμένη] Sic recte Coraës hic et nihile. Vulg. Εὔμενή.

P. 466. v. 13. οὐκ] Leopoldus expunxit. Non probo.

P. 466. v. 14. Νούσσαις] Νονείξ θηλυκῶν καὶ ἔντελος γράφειν τινὲς οὐκ ἀπιθάνως παρήνεσαν. CORAE. Credo utrumque male. Fort. Νούσηγ. HASTIUS. Νονείξ e libris Leopoldus receperit, cuius adnotatio legenda.

P. 466. v. 14. τῇ] Malim τῇ.

P. 466. v. 14. τραφεῖς δὲ —] V. infra p. 488, 36. ss.

P. 466. v. 33. ἐπὶ καιροῦ] Non ex tempore, ut Interpres, sed in tempore, h. e. ubi opus esset.

P. 466. v. 33. παραλαβών] μαθών.

P. 467. v. 18. πεπραχόσι] Praestat πεπραχέσι.

P. 467. v. 32. καὶ] Codex omittit. Quod Coraën videtur mouisse ut asteriscis includeret. Ego non expungam.

P. 467. v. 34. ἀριστείων] Immo ἀριστεῖων. τὰ ἀριστεῖα sunt τὰ μαρτύρια τῶν ἀριστειῶν.

P. 468. v. 1. ἐξεδέξαντό — κατενφήμησαν] Reiskius et Leopoldus ἐξεδέξαντό — κατενφήμησαν.

P. 468. v. 2. κατενφήμησαν] Solanus vult κατενφήμισαν. Vulgatam tuetur κατενφημοῦντας T. III. p. 433, 16. Herodianus II. 3. extr. p. 34. Bekk. πρὸς πάντας εὐφημισθεῖς. Sylburgius Ind. ad Scriptor. Gr. Min. p. 1006. col. b.: „Rectius εὐφημηθεῖς Schotti c. m. s.“ Assentior. V. quae Sylburgius ibid. col. a. citavit.

P. 468. v. 8. ὑποφερομένην] V. p. 469, 19.

P. 468. v. 15. προσαγαγόμενος] De meo dedi. Vulg. προσαγόμενος.

P. 468. v. 18. προστιθέντος] Al. προσθέντος. Male. Cum enim deliberarint, essetne recipiendus, appareat imperfecto locum esse, non esse aoristo.

P. 468. v. 23. ὑπολιπόμενον] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀπολιπόμενον.

P. 468. v. 24. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 469. v. 7. πλονεῖον] Coraës de suo dedit. Vulg. πλονεῖς. F. πολίτας.

P. 469. v. 19. τοῖς πράγμασι μοχθησῶς ὑποφερομένοις] V. not. ad p. 439, 24.

P. 469. v. 23. ἔκαισθαι] Immo ἔκαισθαι.

P. 470. v. 4. κατοικούντων] De meo dedi. Vulg. κατοικούντων. Quod revocandum.

P. 470. v. 6. τριήρων] Vulg. τριηρῶν.

P. 470. v. 11. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item v. 25.

P. 470. v. 25. Πιενούσῃ] Sic Coraës. Vulg. Πιενούσῃ.

P. 470. v. 35. διεκρίτησεν] Al. διεκριτέρησεν. Placet.

P. 471. v. 21. ἡνῶ "Ομηρος ὑμησε] Odyss. IV. 563. ss.

P. 471. v. 24. οἰκήσαι] Γρεκτέον, οἴκαι, οἰκίσαι. CORAËS.

Cur οἰκήσαι repudiemus?

P. 471. v. 27. Λεκάλεν] Sic e Cod. Leopoldus et Coraës.

Item v. 29. Vulg. Λεκάλιον. Infra omnes libri trisyllabum tuentur.

P. 471. v. 33. καταμάχεσάμενος καὶ χυκλωσάμενος] Vulg. καταμάχεσάμενος. Cod. κατακυκλωσάμενος. Quod Coraës recepit. Utrinque ita iunxi, ut a Plutarchi manu non aberrasse mihi videar.

P. 471. v. 34. Πακκιανὸν — Πακκιανὸν] Sic Leopoldus et Coraës. Cod. Πακκιανὸν. Vulg. Πακκιανὸν. Etiam p. 428, 2. Leopoldus scribendum censet Πακκιανοῦ.

P. 471. v. 37. Τιγένην] Leopoldus e libro dedit Τίγγιν. Idem s. Τίγγα Coraës probat.

P. 472. v. 4. πηγῶν] Σημείωσαι τὸ πηγῶν τοῦ παραπάγοντος ἀλληνισμοῦ αὐτὶ τοῦ πηγέων. CORAËS. Recensit p. 500, 3. V. not. ad p. 354, 22.

P. 472. v. 6. αὐτοῦ] F. αὐτοῦ.

P. 472. v. 6. Τιγενῆται] Sic Coraës e vetustis edit. Vulg. Τιγενῆται. Leopoldus Τιγγίτανοι. Hoc s. Τιγγίται etiam Coraës pro vero habet.

P. 472. v. 16. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 472. v. 21. Αναιταροῖ] Post h. v. vulgo subdistinguitur. Male: nam iungenda ἡκάλουν ἐφ' ἥγεμονι. Infra p. 483, 37. Καλούιται — αὐτὸν ἐφ' ἥγεμονι.

P. 472. v. 23. Ρωμαῖων] Al. τῶν Ρωμαῖων. Hoc Solano placuit; itemque mihi placet.

P. 472. v. 24. καὶ] Mallem abesset. Nec Coraës copulam probat.

P. 472. v. 24. τῶν συγγεγονέτων] Cod. τῶν συγγεγονέτων Σεργωρίφ καὶ ἔγκωριαζότων. Non displicet. Ad ἔγκωριαζότων subaudi αὐτὸν.

P. 472. v. 25. γὰρ] Leopoldus et Coraës e Cod. dederunt. Vulg. δὲ.

P. 472. v. 26. φύσει τ' — εἶναι] Coraës de suo dedit. Vulg. φύσει δ' — εἶναι. Quod ita tenendum puto, ut δ' in τ' mutetur. Scilicet φύσει — ἐνεγκείν insertum est tanquam explicatio aut confirmatio antecedentium: quae autem sequuntur, καὶ πρὸς μὲν — εσφιετῆς δεινότατος, cohaerent cum illis, Λέγεται — γενέσθαι.

P. 472. v. 30. ἀκάτηγε τα καὶ φιεδῶν] Hi quoqua genitivi

pendent a substantive ἔργα. Itaque delenda subdistinctio post
δεσμίνεσ.

P. 472. v. 31. ἐν δίοντι σοφιστής δεινότερος] Orationem sic
expleas: ταῦτα ἐν δ. σ. δ. Nam σοφιστής τι dicitur ut σοφός τι.
Potuerat autem a Plutarcho etiam sic scribi: ἐν δίοντι σοφίζε-
σθαι δεινότερος.

P. 472. v. 34. τὸ — ἔργον] V. p. 476, 15. s. 486, 10. ss.

P. 472. v. 37. Ἐμοὶ δ' —] Iure videtur Plutarchus esse sen-
tentiae diversae. Conf. quae infra p. 484, 7. ss. leguntur.

P. 473. v. 6. γινόμενων πονηρῶν] Coraēs de suo dedit. Vulg.
γινόμενον πονηρὸν.

P. 473. v. 13. Σπάνος, ἀνὴρ —] Scribendum puto Σπανὸς
ἀνὴρ —: ut Σπανὸς nomen sit gentile, non proprium. Nec
Coraēs improbat. Atque haec forma fuit vetustior, recentior
trisyllaba Ισπανὸς, si vera narravit Pseudo-Plutarchus Moral.
T. V. p. 1029. Wytt. In Athenaeo p. 726. et 1464. ed. Lips.
dubites recte editum sit Σπανίας et Σπανίχ an edendum fuerit
Ισπανίας et Ισπανία. Hęc quidem apparet, Graecos fere secun-
tos esse rationem Romanorū.

P. 473. v. 26. ἐπεφήμιξεν] Interpres iactabat. Budaeus per-
iulgabas, rumorem disseminabat. V. H. Stephanus Thes. c. 9949.
A. Sed aliquanto amplius quid significat: est enim i. q. ἐπ-
θειάσθεν ἔλεγεν. V. Lobeckii Parerga ad Phrynic. p. 597.

P. 473. v. 26. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item v. 30. et p. 474, 5.

P. 473. v. 28. γνοὺς γὰρ ἄν] nam si forte comparisset. Subau-
diās εἰ ἔτυχε.

P. 474. v. 3. οὐδε ὠνόματες Ρωμαλοὺς] sed quorum pauci
vere erant Romani.

P. 474. v. 6. τέτταρες] Al. τέτρας. Quod non habeam pro
errore librariorum. V. mea in H. Stephani Thes. c. 9295. B.
quaeque Lobeckius adnotavit ad. Phrynic. p. 409.

P. 474. v. 18. Φίδιον] Leopoldus Αἴδιον. Recte, si vere
nititur auctoritate Codicum. F. — κατεναυμάχησεν, Αύγριδιον —.
Quod Interpres securus est.

P. 474. v. 15. καὶ λούσιον] Leopoldus uncis inclusit.

P. 474. v. 17. καὶ] Mallem abesset.

P. 474. v. 24. προσκολεμῶν —] Expertus est Metellus quod
nostra aetate Gallicis copiis accidit, cum a Cyrneo missae ad-
versos Hispanos bellarent. Qui si novum Sertorium habuissent
ducem, equis dubitet vires Napoleonis aliquanto citius fractu-
ros fuisse?

P. 474. v. 27. νον/μων] Al. μον/μων. Hęc Coraēs in Cur.
Secund. T. VI. p. 483. ita probat, ut sine dubitatione et hie et
T. III. p. 51, 18. recipiendum censeat. Quod v. eor ne paulo
caelidius censerit. Primum enim, ut Solano, ita mihi displiceret

eiusdem adiectivi post tantulum spatium iteratio. Deinde, quod gravius est iamque a Leopoldo recte monitum, vix potest dubitari Chaeronensem νόμιμον ἀγένα dixisse quod Latini dicunt iustum proelium. Livius XXXIX. 2. 8.: „Deinde eos, qui in montibus erant, adortus primo levibus proeliis fatigavit, postremo coactos in aciem descendere iusto proelio devicit.“

P. 474. v. 28. οὐρατηγὸς — φάλαγγος] T. III. p. 51, 14. δυνάμεως στασίμον καὶ βαρείας ἡγεμόνα.

P. 475. v. 5. φεύγοντει καὶ διώκοντει] Subaudi δυνατῆς vel χρησίμης. REISKIUS. Hanc ellipsis Coraēs probat. Sed recte videt Leopoldus dativos esse commodi.

P. 475. v. 34. Ἀκνῖνον — Ἀκνῖνῳ] Al. Ἀκνίλλιον — Ἀκνίλλῳ s. Ἀκνίλλῳ. Item p. 476, 2. Placet.

P. 476. v. 20. ἀπιδείξεις] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἀποδείξεις. Quod Leopoldus revocavit. Mihi nostrum magis placet. Intelliguntur specimina profectum.

P. 476. v. 24. κατάσκεισιν ὄνομαζόντων] Breviloquentia Plutarchea. Plena oratio haec est: ερόμενι ὄνομαζόντων, ὃ ἐλληνιστὶ μεταφρασθὲν σημαίνει κατάσκεισιν. V. nott. ad T. I. p. 108, 36. T. II. p. 193, 29.

P. 476. v. 27. κατεσκεικότων ἑαντοὺς] V. not. ad Longi Pastorāl. p. 356.

P. 476. v. 30. ἄλλονς πρὸ ἄλλων] Num ἄλλονς πρὸ ἄλλων στάνται? an ἄλλονς παρ' ἄλλων λαβόνται? REISKIUS. Neutrūm probabile. Opinor indicari summum servandi Sertorii stadiūm, cum aliud alium praevertere contenderet.

P. 476. v. 32. τρέπεσθαι] Reiskius malit τραπέσθαι. Ego non item. Ἡ ἀνακούφισις momento temporis facta est: τὸ τρέπεσθαι πρὸς φυγὴν, ut τὸ σῶσειν τὸν Σερτούριον, morae fuit longioris. Itaque recte iunguntur infinitivi imperfectorum et aoristi. Quod Reiskium fugit etiam in illo σῶσειν. „Malim σῶσαι“ inquit „ob insequens ἀνακούφισαι: nisi si quid circa σῶσει desit, e. c. ζητήσas.“

P. 477. v. 8. καὶ] Al. τῷ καὶ. F. τε καὶ. Infra p. 487, 22. μήτ' ἀρχειν μήτ' ἀρχεσθαι περικούς.

P. 477. v. 12. προστιθεμένων] Ἰσως γραπτέον προστιθεμένων. CORAĒS. Imperfecti participium tuentur sequentia verba, quae item sunt imperfecti, ἐπέφδον et συνεφέροντο.

P. 477. v. 18. οἴε] Est generis neutrius. Delenda autem subdistinctio post πολεμίους: haec enim per attractionem continuantur.

P. 477. v. 30. κέρκον] οὐδέποτε.

P. 477. v. 31. κατὰ μίαν τῶν τριῶν] V. nott. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 44. 358.

P. 478. v. 3. αὔσοι] τοῦ χρόνου. ὁ καιρὸς τοῦ χρόνου, der

rechte Zeitpunkts. Pseudo-Demosthenes p. 1491, 6. παρέσομεν δὲ εἰς τὸν γρόνον κάγε, καθ' ὅν (scilicet γρόνον) εὐ φῆς καιρὸν εἶναι. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 549.

P. 478. v. 3. Τοιαῦτα μὲν —] Adverte summam Sertorii artem tractandorum barbarorum. Ex iisdem consiliis repetenda est origo fabularum Aesopiarum.

P. 478. v. 5: διεκαιδαγάγεις τὸν καιρόν] docebas eos ut παραδαγαγώσῃς ενο quidque tempore agere. Alii aliter interpretantur. V. H. Stephani Thes. c. 7150. A. Ac profecto tam insolens est locutio, ut non mirarer, si cui τὸν καιρόν, tanquam huc male illatum e v. 2., delendum videretur. Quae suspicio si vera est, ad διεκαιδαγάγεις subaudi ceteros. Adde quod probabile est Sertorium habuisse plura quae barbaros more Aesopi doceret.

P. 478. v. 19. εἰτε καὶ μὴ] Sic Reiskius de suo. Vulg. εἰτε τὸ μὴ. Bene Coraës εἰτε μὴ.

P. 478. v. 21. ἄλλως] Vulg. ἄλλος δ'. Reiskius δ' uncis inclusit: Coraës expunxit.

P. 478. v. 32. καταντηρόν] Sic Coraës. Vulg. κατ' αντηρόν.

P. 478. v. 36. αὐθα] Vulg. αὐθα.

P. 478. v. 36. προσεπέκνει] Coraës de suo dedit. Reiskius item de suo προσεπέκνει. Vulg. προσεπέκνει. Al. προσεπέκνει. Cod. προσεπέκνει.

P. 479. v. 23. κομιδῇ] Vulg. κομιδῇ.

P. 479. v. 24. Οὐ γαρ τι] Γραπτίον, οἴμαι, Οὐ γάρ τοι Coraës. Non opus. V. mea in H. Stephani Thes. c. 7064. D. in primisque quae citavi numero haud pauca e poëtis: nam infrequentissima confusione vocaliarum τι et τοι talia optime diuidices e rationibus metricis.

P. 479. v. 32. ὁ μὲν — ὁ δὲ —] δ' μὲν, Sertorius: ὁ δὲ, Pompeius.

P. 479. v. 33. κατὰ τῆς πόλεως] Hic quoque locus tinetur quod non fuit mutandum p. 353, 8. εὐ τόπῳ κατὰ τῶν ὁδῶν ἀριστα πεφυκότι —.

P. 480. v. 11. ἀνθρώπους] Post h. v. ponenda maior interpretatio.

P. 480. v. 17. ἀνήρ] Vulg. ἀνήρ. Nunc malim ὁ ἀνήρ,

P. 480. v. 19. μόνον οὐ] Vulg. μονοκού.

P. 480. v. 27. Σούκρων] Coraës de suo dedit: idemque prior dederat Leopoldus. Vulg. Σούκρων.

P. 480. v. 30. ἐπαγγεῖλα] Sic Coraës e Cod. Vulg. παραγγεῖλα.

P. 480. v. 32. δικόδιον] Al. ἐρκόδιον. Quod nec Coraës spernit et Leopoldus recepit.

P. 480. v. 36. τοὺς εὐεστάτας] F. τοὺς ἑαυτῷ εὐεστάτας, milites secum stantes, partium suarum. ηξικρις. Multum fallitur: mirarisque virum egregium non attendisse quod legitur

p. 482. 10. *Vera Coraēs*: „*κούς τῷ Περιηγέῳ παρομένους· τοῦτο γὰρ ὡδὲ σημαίνει τὸ εὐνιστασθαι.*“ V. Stephanica mea c. 4617. B. C. et Schweigbäuseri Lexic. Herodot. T. II. p. 305.

P. 481. v. 1. δὲ] Scrib. δ'.

P. 481. v. 10. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 481. v. 14. ἀνέστρεψε] Malum ἀνέστρεψε.

P. 481. v. 28. φαιδρός] Cod. Monac. φαιδρῶς. Quo librarii errore, quem tot alii errarunt (nihil enim frequentius confusione adiectivorum adverbiorumque), mire abusus Göllerus ad Dionys. Halic. de C. V. p. 49. scribendum censuit φαιδρός ὡς ὅτις ὄφεις, ut sit: *vultu ad laetitiam, ut ex somnio accepisset, composito.* Recte Interpres: *vultu admodum ad laetitiam composito.* Nec debuit Solanus ὄφις de somnio intelligere.

P. 481. v. 29. διηγούμενος —, ὡς — τοῦ θεοῦ προμηθέοντος] Constructio reconditior. Vulgaris: διηγούμενος —, — τὸν θεού προμηθέειν.

P. 481. v. 30. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 482. v. 4. Σαγοντίνων] Coraēs dedit e libris. Vulg. Σεγοντίνων.

P. 482. v. 10. τὸν Μέτελλον] Al. Μέτελλον. Quod nihil causa fuit cur Leopoldus adscisceret.

P. 482. v. 11. δὲ καὶ] Coraēs καὶ e libro addidit. Nolle factum.

P. 482. v. 11. ἀγωνιζόμενος] Coraēs malit ἀγωνιζόμενος. Mihi vulgata probatur.

P. 482. v. 13. τοὺς δὲ] Ante haec verba aliquid excidisse necesse est. SOLANUS. Nihil excidit. Tōvto referendum et ad λέγουσας et ad ἀκούσαντας.

P. 482. v. 36. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 483. v. 1. εἰς τοσούτον — κατέστησεν] eousque — redigit.

P. 483. v. 4. Μέτελλος] Post h. v. vulgo subdistinguitur. Male: arctissima enim syntaxi iungenda Ἐδήλωσε — ἐκπειληγάσθω —.

P. 483. v. 14. χρύσα] Adverte formam solutam.

P. 483. v. 21. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 484. v. 6. εὖ]: Bryanus maluit οὐχ εὖ: deditque Coraēs. Non quisim imitari, cum ignoretur qualis tunc fuerit status rerum.

P. 484. v. 14. περιβαλλόθαι] Coraēs e Reiskii conjectura dedit. Vulg. περιβαλλοθαι. Quod debebam revocare: non minus enim recte habet quam χρῆσθαι v. 9.

P. 484. v. 18. μηγαλοφροσύνης] Orellius ad Isocrat. p. 462. malit μεταὶ μηγαλοφροσύνης. Non opus esse hoc additamento vir clarissimus, opinor, ipse fatebitur, si comparaverit p. 483, 20.

P. 484. v. 18. διαπρεπεύσασθαι] Coraēs e Cod. adscivit. Vulg. διαπρεπεύσθαι. — Mox v. 19. scrib. dū.

P. 484. v. 27. αὐτῷ] Vulg. αὐτοῖ.

P. 484. v. 27. βεβαιοῦσθαι] Supra p. 302, 19. Σὺνταχθεῖσαί την τέλλητην ἀρχὴν βεβαιοῦν —. Infra p. 499; 8. τὸς εἰπεῖσιας ἀξιούστους αὐτῷ βεβαιοῦσθαι.

P. 484. v. 29. ὄνόμαζε] Parisina ὄνόμαζε, opīnor, errore typothetæ.

P. 485. v. 5. αἱρετὸν] Malim ἔνται αἱρετὸν s. αἱρετὸν εἶναι.

P. 485. v. 8. ἐν Παλατίῳ καθεξόμενος] Scribit hic Plutarchus ex more seculi tui, quo Caesares Augusti in Palatio habitabant, quae erat ipsorum regia, non ex eius seculi more, quod Mithridatene tulit, quo neque curia senatus in monte Palatino erat, neque domiciliū principis. ΚΕΙΣΚΙΟΥ.

P. 485. v. 23. τῶν ἐπισκήψων] τῶν ἐπισταθμευόντων στρατιών. CORAĒS. Utitur hoc nomine Dionysius Helic. A. R. VI. 53. IX. 53. Polybius IV. 18. 8. ἐπισκηψάσαντες ἐπὶ τῶν οἰκιας. Ibid. c. 72. in. ταῖς οἰκίαις ἐπισκηψάσαντες.

P. 485. v. 23. ἀναπτερωθῆναι] Al. ἀναπτερηθῆναι. V. Coraēs ad h. l. et in Addend. p. 502, ubi quod Platoni Sympos. p. 206. HSt. restituit πτολησις dudum occupaverat Abreschius. V. Addenda ad Gregor. Corinth. p. 923.

P. 485. v. 24. τῆς ἡγεμονίας] factionis Sullanae. Infra p. 487, 23. εἰς χαρόντα κινήσας καὶ μέταβαλεὶν τὴν πολιτείαν.

P. 485. v. 26. ὡς — κατίστησαν] simulac spem conceperant nihil amplius sibi a Sullaōis motuendum esse.

P. 486. v. 7. ἀποκραύειν] Vereor ut Graeci dixerint maiusque ἀποκραύειν.

P. 486. v. 18. δὲ] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. δὲ οὐδε. Quod cur spernamus?

P. 486. v. 16. αὐτῷ] Cod. αὐτὸν. Placet. Sic statim sequitur ἀπελθοντα.

P. 486. v. 17. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 487. v. 8. κιτίας] I. q. κιτίων. Satis hoc insolens: ut non mirer motam esse corruptelae suspicionem. Ego quidem non dubito vulgetam recte habere. κιτία de accubitione, non de lecto accubitorio, intelligam etiam T. IV. p. 87, 34. Eademque videtur vis compositi κιτωτοκιτία, h. e. honor printae accusationis. Sic Graeci videntur usurpare non modo κιτία, sed etiam, quantumvis raro, κιτίστα, unde recte descendit ἀκροσία.

P. 487. v. 9. οὐδὲ] Immo οὐτε.

P. 487. v. 34. οὐτε' ἕσσας ἔτερον] ἀναγνῶναι. — Mox v. 36. scrib. τῷ.

P. 489. v. 1. Εὔμενη] Vulg. Εὔμενη. V. not. ad p. 466, 8.

P. 489. v. 15. ἀκαρχίας] Coraēs dedit e Codd. Vulg. ἀκαρχίας.

P. 489. v. 22. Βαρείνη γὰρ —] Arrianus a Coraë citatus de his nuptiis diversa tradit VII. 4. Qui quod ait ipsum regem τοῖς Δαρείου θυγατέρων τὴν προσβιτάτην Βαρείνην αγαγόσθαι, corrigens Hasius haec monuit: „Melius haec explicanda ex Plutarcho ipso V. Alex. cap. 21., ubi Plutarchus Alexandrum cum Barsine, Artabani filia, Memnonis vidua, rem habuisse scribit, sed non eam uxorem duxisse.“

P. 489. v. 25. συνώκισε] Coraës de suo dedit. Vulg. συνάπιξε.

P. 489. v. 28. δι' Ἡφαιστίωνα] Referendum ad solum παρεκκλήσεων. Quae enim p. 490, 8. ss. narrantur spectant προσκρονμα propter Eumenis tenacitatem, non item κίνδυνον propter Hephaestionem.

P. 490. v. 4. τραγῳδεῖν] Coraës interpretatur ἄδειον. Rectius, opinor, Interpres: τραγῳδίας ἀγορεῖ.

P. 490. v. 10. ἐν τῷ βασιλεῖ] Interpres: in aerario. Herodotus II. 149. extr. ἐς τὸ βασιλήιον καταβάλλει —. Saepius dicitur τὸ βασιλικόν. V. Valckenarius ad Herodot. l. c.

P. 490. v. 11. θόντος] Malim διδόντος. Nam oblate Alexander non accepit.

P. 490. v. 12. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 490. v. 18. ἦ] Malim καὶ.

P. 490. v. 30. οἵς ἀπόλλυτο] τῷ τοῦ Ἡφαιστίωνος πόθῳ.

P. 491. v. 2. ἐν] Coraës de suo addidit. V. p. 492, 7. s.

P. 491. v. 4. τῶν πεζῶν] I. q. τῆς φάλαγγος p. 490, 35.

P. 491. v. 11. καταγοντας] Malim καταγαγόντας.

P. 491. v. 15. ἀναδρέσμενος] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀναδρέξαμενος. Quod revocandum. suscepta in Eumenis gratiam expeditione. Nam ἡ κατάβασις erat initium expeditionis.

P. 491. v. 19. διήλλαστε] ἀλλ' οὐ διηλλάσσετε. Docent sequentia.

P. 491. v. 33. ὀξειας,] Delenda subdistinctio.

P. 491. v. 35. χειροῖς] στατήσεις. CORAËS.

P. 492. v. 12. προσάξασθαι] Coraës dedit e conjectura Bryani. Vulg. προσάξασθαι. V. Lobeckii Parerga ad Phryniach. p. 736., ubi virum egregium hoc etiam loco usum calamus toties infidelis rursus destituit.

P. 492. v. 19. παρεκκενάξεν] Al. κατακενάξεν. Quod Reiskius adscivit. V. p. 493, 5.

P. 492. v. 23. τὰ φρονήματα] Vulg. τὰ τε φρονήματα. Coraës encliticam asteriscis inclusit ut delendam: ego delevi.

P. 492. v. 28. Κρατερός] Praestat Κράτερος.

P. 493. v. 8. περὶ] Al. παρὰ. Placet.

P. 493. v. 9. καὶ λαβόντας] Reiskius suspicatur scribendum καὶ δόντας καὶ λαβόντας. Probo: item Coraës probat.

P. 493. v. 9. αὐτῷ] Vulg. πάντῳ.

P. 493. v. 13. δεσ] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἀρ.

P. 493. v. 14. στρατείᾳν] Sic Coraēs, ut Bryanus voluerat.
 Vulg. στρατείαιν

P. 493. v. 18. τοῖς φίλοις] Περδίκκα.

P. 494. v. 1. προσῆγεν] Reiskius de suo dedit προηγεν. Iure Coraēs vulgataū restituit. Sed quod ait προσῆγεν dictum esse μεταβατικῶς referrique ad πολὺ μέρος τῆς δυνάμεως, vereor ut omnibus persuadeat: nam προσῆγεν perinde ut προάγειν saepe dicitur ἀμεταβάτως. V. p. 503, 21. 504, 28. Quibus locis Reiskius tanquam infestus composito & rursus expunxit.

P. 494. v. 6. διαφρυγεῖν] τὸν Εύμενην. αἰσθέσθαι referendum ad τούς πολεμίους.

P. 494. v. 7. μετ' αὐτοῦ] Praestat μεθ' αὐτοῦ.

P. 494. v. 9. τούτῳ] Reiskiana habet τούτου e Solani conjectura. Satis placet. Quanquam Anglum decuit inventi laudem decantare modestius.

P. 494. v. 11. Καππαδοκῶν] Vulg. καὶ Καππαδοκῶν. Copulam Reiskius inclusis inclusit: Coraēs expunxit.

P. 494. v. 23. δὲ δῆ] δὲ delendum puto.

P. 494. v. 27. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 494. v. 28. μόνος] Scribendum videtur μόνον. μόνον δὲ αὐτῷ i. q. ἐν αὐτῷ μόνῳ.

P. 495. v. 12. δὴ] Reiskius de suo dedit. Vulg. δὲ. Quod revocandum.

P. 495. v. 22. τριήρεω] Vulg. τριηρῶν.

P. 495. v. 22. ἐπεδράξαντο] Coraēs de suo dedit. Cod. αἰσθάδεστο. Vulg. ἐπελάροντο.

P. 495. v. 32. Τοῦ δ' Εὐμένους —] Vel non monitus facile memineris Euripidei loci Phoeniss. 1431. se. P.

P. 495. v. 35. ἀκοβάς] Ισως τρεπτέον τὸ ἀποβάς εἰς τὸ ὑποβάς, συναπτόμενον πρὸς τὸ Νεοκτόλεμος. CORAES. Placet ὑποβάς, sed ita, ut de thorace intelligatur. Haec thoracis pars ad inguina dependens eaque squamis contingens ὑποτενυχίς videtur dici T. III. p. 124, 12., ubi Schmiederus malit τὴν ἐπιπεριγίδα τοῦ θωρακος, ut ibid. p. 68, 6. dicitur τὴν τοῦ θωρακος ἐπιπετυγήν.

P. 496. v. 16. οὐκ — ἄλλος] ή αὐτός. οὐ γὰρ ἂν ἀνήρητο κατὰ στάσιν, ἀλλὰ καὶ περιεγένετο τῶν ἐχθρῶν τοιούτοις γε σύμμαχον ἔχων.

P. 496. v. 16. νῦν] De meo dedi. Vulg. νῦν. V. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 545.

P. 496. v. 24. τὴν γραφήν] πρὸς τῶν ἀηρθέντων.

P. 496. v. 34. Ὁλέθρον δ' οὐδεὶς λόγος] Παροιμία ἐπὶ τῶν δι τοῖς μαρτύσονται πινδύνοις ἀδεῶς καὶ ἀφροντίστεως αναστρέψομεν λεγομένη. CORAES. Videtur esse posterior pars tragicī triunetri.

P. 497. v. 24. μετέβαλε] Coraës malit μετέβαλψ. Non placet. Nec magis mihi probatur quod T. III. p. 454, 17. μετέβαλεν in μετέβαλψιν mutavit.

P. 497. v. 24. μετέβαλε λαθὼν —] Reiskius de suo dedit: — μετέβαλε. λαθὼν δὲ παραλλάξες —. Reiskianam aliud agens insperxit Gölleus in Act. Philolog. Monac. II. 3. p. 315., ubi quod ait de Reiskii commento dicere debuit de scriptura vulgata. O si tandem discant philologi oculos acrius intendere, ne bonum perdentes tempus talia corrigere cogamus!

P. 497. v. 34. ὥφελας καὶ λαφύρων] Solano placet λείας καὶ λαφύρων. Quod iure aspersatur Weeselingius ad Diodor. Sic. I. 55. extr. Nihilo magis probandum, etsi Coraës non improbat, quod Reiskio in mentem venit, ὥφελας δὲ (i. ἀπὸ) λαφύρων.

P. 498. v. 6. φυλάξασθαι] Coraës dedit e certa Bryani conjectura. Olim legebatur φράξασθαι, quod Reiskius mutavit in φράζεσθαι.

P. 498. v. 8. πεδινῶν] Vulg. τακτινῶν. Cod. πεδινῶν. Unde Coraës dedit πεδινῶν. Formam πεδινός in libris passim reperias.

P. 498. v. 21. ὑμῶν] Coraës de suo dedit: Vulg. ἡμῶν.

P. 498. v. 30. τάντεῦθεν αὐθίς] ut antea dimiserat τοὺς πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν.

P. 498. v. 36. μηδένα] φίλον μηδὲ στρατηγόν.

P. 499. v. 8. οὐκοὶ] Non fuit cur Solano displiceret. Demosthenes p. 232, 7. μηηθεῖς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. ubi al. καὶ, quod et ipsum bonum est. Ac saepius dicunt μηηθεῖνται οὐκέτι τιος, quam μ. ὑπέρ τιος.

P. 499. v. 9. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 499. v. 18. ἀποκατέστησε] Sic Coraës. Vulg. ἀποκατέστησεν. Duplex augmentum hoc in composito passim reperias. V. Diodorus Sic. Fragm. L. X. T. IV. p. 62. Fragm. L. XXVII. T. IX. p. 376. Bip. Utroque loco nuper editum in Lipsiensi ἀποκατέστησε. Non opus, ut opinor.

P. 499. v. 22. ἄλλο δὲ] Coraës de suo dedit. Vulg. καὶ ἄλλο.

P. 499. v. 30. αἰμύλος] Vulg. αἰμύνος.

P. 499. v. 36. τὸν ἄλιν] Σημαῖνει ἐνθάδε τὴν πάροδον τῆς φυχῆς, ἢν ἡ Γαλλικὴ φωνὴ διὰ τοῦ επνοι ἐκφράζει. CORAES.

P. 500. v. 6. παρήγειρε] Coraës de suo dedit παρήγειρε, παρὰ τὸ παρενείρε. Reiskius vulgatam tuerit vertens διὰ, sensim sublevavit. Cui assentior.

P. 500. v. 12. στηρίξασθαι] Coraës de suo dedit. Vulg. στηρίσασθαι.

P. 500. v. 25. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 500. v. 33. ἀκέσταλλος] Immo ἀκέσταλλος: nisi malis quod mihi quidem magis placet ἀκέσταλλον. Opponitur ἀκέστηλος p. 501, 5. V. L. Bosii Ellips. p. 152. et not. ad T. III. p. 31, 83.

P. 501. v. 23. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 501. v. 27. αἰς'] F. ἀϊς: ut ἀρχαῖνες passive dictum intelligatur.

P. 501. v. 31. κατακαρημένον] V. Lobeckii Parerga ad Phrynic. p. 598.

P. 502. v. 1. τεθράμμένα] Coraës recte tuetur. Reiskius & Solani susque conjectura dedit τεθρύμμένα.

P. 502. v. 8. αὐτὸς] Vulg. αὐτός. Item v. 11.

P. 502. v. 13. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 502. v. 29. ἐγένοντο] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐγένονται.

P. 502. v. 32. Παραιῆ] Reiskius malit Παραιῆ, probante Coraë.

P. 503. v. 4. πορευομένων] Non fuit necesse dicere πορευομένων, quoniam ἄγημα est nomen collectivum. H. STEPHANUS. Singularem si quis liber daret, non aspernarer.

P. 503. v. 7. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 503. v. 20. συντρίψαι] Vulg. συντρίψαι.

P. 503. v. 26. Τοῦτ' ἡν̄ τὸ φορεῖον] Bene Interpres: *Hac nimirum est lectica.* Cui interpretationi per me licet ludimagi-stri scholastico differti fastu insultent.

P. 503. v. 33. βραχῖαν] Coraës dedit e conjectura Dacorii. Vulg. τραχῖαν. Quod Reiskius mutavit in ταχῖαν.

P. 504. v. 4. ἵκκαστρίες] Bonae vox notae, quam Coraën suspectasse miser. Diodorus Sic. XIX. 37. extr. eandem rem narrans dicit δρακόδεις καρῆλος: ad q. l. Wesselius hunc Plutarchi comparavit.

P. 504. v. 15. καταφενῆ] Reiskius uncis inclusit. Nolle faciem.

P. 504. v. 15. διέλεσ] Immo διέλεσse. Item v. 82. scriben-
dum ἔξιλενεσ.

P. 505. v. 6. ἐν πανηγύρεις θηρίον] Locutio satis notabilis.

P. 505. v. 8. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 505. v. 10. παρεῖναι] Reiskius παρεῖναι mirabili παρεργίᾳ.

P. 505. v. 20. ἐξηκονταστροῦς] Sic scribas an ἐξηκονταστροῦς nihil interest. Quae enim vulgo traduntur de accentu herum compositiorum habeo pro somnis nungantium grammaticorum.

P. 505. v. 26. τοῦ Πεντέστον] Vulg. τοῦ δὲ Πεντέστον. Particulam Reiskius uncis ineluit, Coraës expunxit.

P. 505. v. 29. βαθύτερος] F. βαθύτερος. in quo pedum ver-
stigia altius deprimuntur. Quod si recte conieci, βαθύτερος Lexicis addatur.

P. 506. v. 13. δεδομένας] vinetas quidem adhuc, sed non amplius post tergum revinctas. Nihil excidit: nec Plutarcho fuerunt initiatim enservanda quae a monstris illis in vinciendo Eumene deinceps facta sunt.

P. 506. v. 15. αὐτοῖς] Hanc librorum scripturam Reiskius

mutavit in ἀντίτης. Secutus est Coraës. Sed praestat ἀνέστησε,
cum sequatur αὐτεῖται, non λατεῖται. Itaque scribendum ἀντίτησε.

P. 506. v. 23. ὑμέτερον ἔργον εἰμί] V. Wyttensbachii Julianæa
p. 176. ed. Lips. — Mox v. 26. scrib. πρόδηλοι.

P. 506. v. 33. Χερδόνησιτης ὄλεθρος] Demosthenes p. 119, 8.
ὄλεθρον Μακεδόνος:

P. 507. v. 9. ἡ ᾧ] ᾧ expungendum censem Hætingerus in
Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 173. Accedo.

P. 507. v. 14. προσήγετο] Diversa tentavit Reiskius, in quibus
placeat προσίτο. Quod etiam Coraës ait πλεῖστον ἔχειν τὸ παθανόν.

P. 507. v. 16. τῶν ἄλλων] Vulg. τῶν δ' ἄλλων. Particulam
Coraës asteriscis inclusit ut delendam: ego delevi.

P. 507. v. 20. ἀφίησι] Post h. v. vulgo ponitur signum in-
terrogationis.

P. 507. v. 22. Ναὶ] De meo dedi. Vulg. Καὶ.

P. 507. v. 28. δέο — ἡ τρεῖς] V. not. ad p. 292, 13.

P. 508. v. 1. προβαλόμενος] De meo dedi. Vulg. προβα-
λόμενος.

P. 508. v. 2. πάρεδωκε Σιβυντίῳ] Vulg. παρέδωκεν Ἰβυντίῳ.
Correxi quomodo Coraës corrigi iusserat. V. Wesselinguus ad
Diodor. Sic. XIX. 48.

P. 508. v. 3. ἐκτριψαί] Vulg. ἐκτρίψας.

P. 508. v. 3. ὅπως — ἀκεσι] Ne quis tironum putet scribi
oportere ἀπίγ, inspiciat Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 272.

P. 509. v. 17. τὴν ἀρχὴν] Non imperium, ut interpres, sed
initium. Opponitur τὴν αὐξῆσιν. Etiam Reiskius monuit.

P. 509. v. 18. ἀντικροῦντος τοὺς ἐνισταμένους —] Exspectes τοὺς
ἀντικροῦντος ἐνισταμένους καὶ τοὺς κρύφα ἐκπονιζούσους. Sed recte
habet vulgatus ordo verborum.

P. 509. v. 20. οὐχ ὥσπερ τῷ ἑτέρῳ —] Breviloquentia mul-
tis usurpata. Plenius: οὐχ ὥσπερ ὁ ξερός, ὁ φανερός —. T. III.
p. 254, 26. οὐχ ὥσπερ Αὐτίπατρος ἰδιώτον —. Plenius: οὐχ ὥσπερ
Αὐτίπατρος, ὃς ἰδιώτον —. V. Heindorfius ad Platon. Gorg. p. 259.

P. 509. v. 23. ὑπὸ] Reiskius de suo dedit ἀπό. Non opus.

P. 509. v. 24. στρατηγίαν] Reiskius de suo dedit. Vulg. στρα-
τεῶν. Hoc poterat servari.

P. 510. v. 1. γενομένῳ] Coraës dedit e libro. Vulg. γενόμε-
νος. Quod miror Reiskio placere potuisse.

P. 510. v. 7. ἐκοντὶ] Al. ἐκονταῖς. Non displicet, quia se-
quitur ἀνονταῖς. V. Lobeckius ad Phrynic. p. 5.

P. 510. v. 8. ἀπὸ ἀρχῆς] Reiskius de suo dedit. quo princeps
esset. Vulg. ἀπὸ ἀρχῆς.

P. 510. v. 8. Φιλοκόλημος —, πολεμῶν] Advertendum di-
cimen inter haec verba.

ANIMADVERSIONES

AD

VOLVMEN TERTIVM.

P. 1. v. 2. Δαρκιδοῦς] Sic Coraēs et Crusius. Vulg. Δαρκιδοῦς.

P. 1. v. 3. Ἀγιν] Vulg. Ἀγιν. Et sic postea.

P. 1. v. 5. βιοτεύειν] De meo dedi. Vulg. βιοτεύειν.

P. 1. v. 18. εὐτεροφομένων] Coraēs e libro dedit. Vulg. ευτεροφομένων. Utrum praestet ostendit p. 2, 84.

P. 1. v. 26. Τήν τε] Malim Τήν δὲ.

P. 2. v. 2. ἐκδηλούμεν] Coraēs e libro dedit. Vulg. ἐνδηλούμεν.

P. 2. v. 6. μῆτε πλαστῶν μῆτε μιμηλάν] nec fictam nec pictam. Est i. q. μῆτε ἀνδριάντα μῆτε γραφήν. Quae nomina iunguntur p. 39, 18. Conf. p. 113, 18. s. μιμεῖσθαι Spartanorum dialectus videtur proprie dixisse de pictoribus amplius quid tribuens τοῖς πλάσταις.

P. 2. v. 11. παρέσχεν] Al. παρείχεν. Non displicet.

P. 2. v. 13. βασιλεύειν] V. Wytténbachius Notat. Emendat. ad Moral. T. I. p. 3.

P. 2. v. 17. διάγων] Malim διαγωγών.

P. 2. v. 21. σίλωτιδας] Vulg. σίλωτιδης. Sed scribendum videtur. σίλωτις, ut Σιλετιάτης. Quanquam oxytonum agnoscit Stephanus Byzant. p. 176, 18. ed. Lips.

P. 2. v. 23. τῇ] Coraēs e Cod. addidit.

P. 2. v. 33. [διά]] Coraēs e Bryani conjectura addidit inclusum uncis, quibus talia additamenta semper includit: nam spuriis notandis adhibet asteriscos. Debui igitur uncis abstinere, cum praepositionem adsciscere placuisset.

P. 3. v. 4. Φράξεο —] V. nott. ad T. II. p. 269, 16. ss.

P. 3. v. 7. Φθιερούβροτόν] Sic Coraēs. Vulg. Φθιειρότον.

P. 3. v. 11. διαφέρειν, ἄλλ' — 'Ηρακλείδης'] Vulgo post

διαφέρειν colit, post Ἡρακλείδης coniunctis signum ponitur. Inverti haec signa. Cur inverterim etiam tiro facile intelligat.

P. 3. v. 13. Ποσειδῶνα] Cod. Ποσειδῶ.

P. 3. v. 19. μητρὸς] τῆς μητρὸς τοῦ Ἀγίδος. CORAËS. V. Xenophon Agesil. IV. 5. manifesto docens, cuius haec mater fuerit. Sed Plutarchus Xenophontis illud αὐτῷ aut non attendens aut oblitus rem ita narrat, ut Agésilai mater intelligenda videatur.

P. 3. v. 23. Ὁ] Coraës et Crusius dederunt e conjectura Solani. Vulg. aīs.

P. 3. v. 23. πάντα] Coraës addidit e Codd.

P. 3. v. 32. τὸ προσκρούειν] Articulum Coraës adscivit e libris. Hutteniana, cum pér Ἐπτοφέλη hypothētā Medisset καὶ τὸ πολεμεῖν προσκρούειν, vitium hoc gravi errore implicuit Mosecum in Creuzeri Meletem. II. p. 42. Monuit etiam Hessius in Observatt. ad V. Timoleont. p. 18.

P. 4. v. 7. τοῖς δὲ φίλοις —] V. p. 12, 10. ss.

P. 4. v. 16. οἰνοται] Advertant tirōnes duplicitem huius verbi constructionem: regit enim et τὸ νεῖκος καὶ τὴν ἔριν et στῆναι μὲν ἀν —.

P. 4. v. 18. πανσεσθαι] De meo dedi. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 211. Vulg. παύσεσθαι.

P. 4. v. 18. πάντως] Coraës e libro dedit. Vulg. πάντων. Quod revocandum.

P. 4. v. 24. λέγεσθαι] Hic etiam infinitivus a participio βενόμενος ita pendet, ut οἴομενος s. νομίζων in illo laterē videatur. Recte Interpres: parum recte dici concordiam censet.

P. 4. v. 25. οὐ γάρ ἀν —] Odyss. VIII. 75. ss.

P. 4. v. 25. ἀν] Addidi de meo ἀν. REISKIUS. Atqui Codex idem dat. Quod fugit etiam Bährium in Creuzeri Meletem. III. p. 15. errore vix credibili comparantem quae legimus p. 7, 21. longe diversissima.

P. 4. v. 34. ἀπήγγειλόν] Coraës e libro dedit. Vulg. ἀπήγγειλάν. Quod revocandum.

P. 5. v. 4. πολεμῆσαι] Al. προπολεμῆσαι. Satis placet.

P. 5. v. 8. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 5. v. 12. εδθνε] Reiskius uncis, Coraës asteriseis inclusit ut delendum: Crusius expunxit. Mihī hīc satis aptum videtur, sed ineptum v. 13., ubi uncis inclusi.

P. 5. v. 22. τῶν αὐτῶν] Al. τῶν μὲν αὐτῶν. Placet.

P. 5. v. 24. θύματα σε] Prothomen Coraës addidit e libris.

P. 5. v. 26. ἐσφαγέ] Al. ἐσφαγλασ. Non displicet. V. T. II. p. 18, 23, 33.

P. 5. v. 29. οὐδιμήσεσθαι δὲ —] Conf. T. II. p. 19, 2. ss. et not. ad T. II. p. 147, 16.

P. 5. v. 31. οὐχ δύνεται —] Debetur conjecturæ Reiski. Vulg.

οντος ὁσπερ — παρεῖν ὁ νέος — τεκοῦμένος. De qua scriptura vere Hasius : „Cette leçon semble préférable. Les Béotiens ne se plaignoient pas de ce, qu'on n' avoit pas employé leur devin, mais de ce, qu'on avoit suivi des rites différens de ceux de leur patrie, παρὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ πάτρια.“ Idem subholuit Crutio, qui „Servavi“ inquit „elegantem Reiskii mutationem vulg. οντος ὁσπερ —, quamquam hoc defendi posset sequi. παρὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ πάτρια Βοιωτῶν.“

P. 6. v. 6. ἐπὶ] Al. περὶ. Quod iure damnant Wytttenbachius ad Moral. p. 1028. et Haizinger in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 163.

P. 6. v. 8. ἔχοντα] Reiskius de suo dedit. Vulg. δῆτα.

P. 6. v. 9. ἀπάγνωσ] Post ἀπάγνωσ videtur δῆτα addendum esse. REISKIUS. Malim ante ἀπάγνωσ insertum.

P. 6. v. 10. δεινότερος] Al. ἐνδοξότερος. Quod praeferit Hes- sius in Observatt. ad V. Timoleont. p. 18. s. Ego vero assentior H. Stephano, cui hic περὶ τῆς δεινότητος potius quam τῆς δόξης agi videtur.

P. 6. v. 21. τοῖς τιμωμένοις] Reiskius de suo dedit τοῖς φέ- λοις τιμωμένοις. Quod Crusius nollem tenuisset: nam Plutarchus loquitur generatim.

P. 6. v. 22. καὶ] Pronuntiandum voce aequabili, non intenta. Particulam enim sic dirimi oportet, ut καὶ referatur ad sequens τοῦτο.

P. 6. v. 35. αὐτὸν — αὐτοῦ] Vulg. αὐτὸν — αὐτοῦ.

P. 6. v. 37. Οἳ σὺν — μηχανώμενος] Explicatius haec narrantur. T. II. p. 270, 27. ss., e quo loco apparet ἐδόκει de Ly- sandro, ἔξεινος de Agesilao intelligendum esse, quomodo etiam Interpres intellexit.

P. 7. v. 2. προσεῖπεν] Hic loci est pro ἐπεῖπεν vel προς τούτοις εἶπεν. insuper adiunxit ad hoc factum hanc orationem. REISKIUS. Malim προς εἶπεν.

P. 7. v. 8. βείτιον] Al. μᾶλλον. V. not. ad T. II. p. 271, 4.

P. 7. v. 10. Σπιθριδάτην] Coraēs et Crusius dederunt e libris. Vulg. Μιθριδάτην.

P. 7. v. 18. Οὔτες μὲν] Reiskiana Οὔτες δὲ αἱ, invito Reiskio.

P. 7. v. 24. ἄγνοιαν] Est i. q. πλημμέλειαν: ne forte cum Bryano ἄναται scribendum censeas.

P. 7. v. 27. Ἐλληνικάς] Al. Ἐλληνίδας. Placet mihi, ut Solano.

P. 7. v. 33. τεντηκτεῖς] Coraēs e libris dedit. Vulg. τεν- τηκτέος.

P. 7. v. 33. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 8. v. 11. δειλῶν καὶ πλούσιων] Coraēs dedit e Morel. T. I. p. 834. Wett. Idem Solano placuerat. Vulg. φυλῶν ἀπλετῶν,

quod Reiskius e conjectura mutavit in φίλον καὶ ὀχιτῶν. H. Stephani Codices dant δειλὸν ὀχιτῶν. Vere, ut arbitror. Nec displicuit Crusio, etsi in textu Reiskium secutus est.

P. 8. v. 14. Καὶ γὰρ — ποιήσαι καλῶς] Dictum hoc ex Agesilai sententia, tanquam si φέροι s. ἐνόμιζεν additum sit, unde infinitivus pendeat. V. not. ad p. 4, 24.

P. 8. v. 14. ὅτι ὄθηλεν ἕπκον —] V. Homerus Il. XXIII. 296. ss.

P. 8. v. 19. σκιαγροφίας] Al. σκιογροφίας. V. Lobeckii Parerga ad Phrynic. p. 646.

P. 8. v. 22. ἐμβάλλειν] Crusius ἐμβάλλειν. Nihilo daterius vulgatum.

P. 8. v. 25. γοῦν] Vulg. οὖν. Quod Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Al. γ' οὖν. Bene Reiskius γοῦν.

P. 8. v. 26. ἀφιεῖσαι] Coraës dedit e conjectura Bryani. Vulg. ἀφασθαι.

P. 8. v. 32. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 8. v. 35. ἔπηγες] Al. ἔπηγας. Quod probat Hessius in Observat. ad V. Timoleont. p. 19. Vulgatum satis bene habet.

P. 9. v. 1. ὑπῆρχεν] Coraës dedit e libro. Vulg. ὑπῆρχεν.

P. 9. v. 4. ἀπεγνθέσατον] Coraës et Crusius dederunt e libris. Vulg. ἐπαγνθέσατον.

P. 9. v. 25. καταστήσας] Fuit cum mallem μεταστήσας (not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 195.). Non opus.

P. 10. v. 2. ἄλλοθεν ἄλλαχόσε] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἄλλοτες ἄλλαχόσε. Quod Crusius inre revocavit.

P. 10. v. 3. μεθιδρυμένος] Coraës μεθιδρύμενος, cuius praesentis vellem exempla mihi quidem nusquam reperta citasset. Aut μεθιδρυμένος tenendum aut adscendendum quod liber habet μεθιδρυόμενος.

P. 10. v. 3. μέχρις] Al. μέχρι.

P. 10. v. 4. παραλαβών] Coraës e Cod. dedit. Vulg. λαβέσθεν.

P. 10. v. 8. φωρῶν] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἐφορῶν. Quod ferri posse Coraës Crusiusque fatentur: mihi videtur revocandum esse.

P. 10. v. 15. ἐμφανῶν] Coraës e Codd. dedit. Vulg. ἐμφανεῖν.

P. 10. v. 23. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 10. v. 27. ἀντὸς φιληματος] V. mea in L. Bosii Ellips. p. 64.

P. 10. v. 27. οὐκ ἀκοδύτιλάσσεις] I. q. ἀτρεστος ξει. V. not. ad T. L. p. 380, 17.

P. 10. v. 29. δεῖ] Reiskius de suo dedit δεινόν. Quod temere factum esse vere monent Coraës et Crusius, hic quidem apte citans Moral. T. I. p. 885. Wytt.

P. 10. v. 29. ἔτι γάρ ποιε δοκέ —] Sic Coraës e libris, ut

scribendum esse monueram ad L. Bosii Ellips. l. c. Eodem modo Crusnus citans etiam Meletemata mea *) p. 60, ubi de hoc loco nihil scriptum est. Vulg. ἐγώ γάρ μοι δοκῶ — τοῦ φιλίματος ἄδιον μάχεσθαι —.

P. 10 v. 34. ἀντὶ ἐπεκαρτέρησε] ἀντὶ de meo addidi. Nec potest particula abesse. Nam participia ut conditionem indicantia sic resolvi oportet: εἰ μετεβάλετο καὶ ἐφάνη. Sed nunc malim ἀντὶ ἐπεκαρτέρησε.

P. 10. v. 36. ἀμφοτέροις] Coraës dedit e conjectura Solani. Vulg. ἀμφοτέροις. Quod revocandum. Ad ἀντὶ ξένος subaudi αὐτοῖς s. αὐτῶν.

P. 11. v. 2. περιέμενε] Coraës e Cod. dedit περιέμενος. Placet.

P. 11. v. 3. ὑποβεβλημένων — μαλακῶν] Sic Coraës e libro. Vulg. ὑποβεβλημένων τ' αὐτῷ καθίσιν μαλακῶν.

P. 11. v. 5. χαμᾶξε] Vulg. χαμάξε. χαμᾶξε etiam Codex habet Coraësque melius dicit.

P. 11. v. 10. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 11. v. 17. ἀντὶ] Coraës e Cod. addidit.

P. 11. v. 36. Ἀδαίον] Al. Ἰδαίον. Et sic Xenophon Hellen. IV. 1. 39. Quod aspernatur Valckenarius ad Theocr. Adon. p. 263. extr.

P. 11. v. 36. γραφέως] I. q. γραμματέως.

P. 12. v. 2. περιόντι] Vulg. προιόντι. Cod. περιόντι. Quod Coraës mutavit in περιόντι. Sic infra v. 20. olim legebatur περιόντος, quod Solanus correxit.

P. 12. v. 6. Ὁλυμπίασιν] Vulg. Ὁλυμπίασιν.

P. 12. v. 8. μάλα μόλις] Rècurrit p. 18, 28.

P. 12. v. 12. Νικίαν] Coraës dedit e libris. Vulg. Νικίας. V. Moral. T. I. p. 836. Wytt.

P. 12. v. 13. ἐν] Coraës de suo inseruit. Reiskius e vetustis editt. dedit Ἐν μὲν οὖν τοῖς πλείστοις —. Sic etiam Moral. l. c.

P. 12. v. 15. μᾶλλον] Vulg. καὶ μᾶλλον. Particulam Coraës asteriscis inclusit ut delendam: ego delevi. V. not. ad T. I. p. 82, 15.

P. 12. v. 18. ἐπιστραφαῖς] Coraës de suo dedit. Sic Moral. l. c. Vulg. ἀποστραφαῖς.

P. 12. v. 20. τοῦ] De meo addidi.

*) Meletemata illa tenent quae per vellem aut omissa aut aliter scripta. Interim profuerunt haud paucis tironum: ut scripsisse me non poeniteat. Sed hunc quoque libellum et olim, cum primum prodiisset in lucem (Thierschium testor bene gnarum illius tempestatis), et nuper adroserunt dentes maligni obtrectatorum.

P. 12. v. 21. τοῦ Ἀγησιλάου] Hessian in Observatt. ad V. Timoleont. p. 19. malit περὶ τοῦ Ἀγησιλάου. Non opus. V. L. Bosii Ellips. p. 735.

P. 12. v. 22. ἀφελεῖας] Coraës dedit e conjectura H. Stephani. Placet etiam Hessio l. c. Vulg. ἀτελεῖας. Al. εὐτελεῖας. Quod repperunt Reiskius et Crusius. Quanquam posterior praeferit ἀφελεῖας. Ego praeferam εὐτελεῖας ob sequentia v. 26. s.

P. 12. v. 25. τὸν] Coraës e Cod. adscivit.

P. 12. v. 27. φαντοτέρων] Vulg. φαντοτέρων καὶ εὐτελεστέρων. καὶ εὐτελεστέρων, quo plures carent libri, Reiskius uncis inclusit: Coraës et Crusius expunxerunt.

P. 12. v. 28. ψῦχος] Vulg. ψύχος.

P. 12. v. 29. τὸν] Coraës e Cod. adscivit.

P. 12. v. 35. τὸν] Reiskius uncis inclusit: Crusius expunxit. Nolle factum.

P. 12. v. 36. δὲ] Immo δ'.

P. 13. v. 12. Ω βάρβαρ — κακά.] Versus Euripidis Troad. 781. Seidl.

P. 13. v. 15. ἄνω] Tò ἀνω εὐθάδε τὴν Περσίδα σημαίνει. CORAËS. Assentirer, si sequeretur φρεούσης. Nunc probo Interpretē, qui vertit fortunam in sublime evolantem.

P. 13. v. 20. δακρύσαι] Vulg. δακρύσαι.

P. 13. v. 23. κατηνάλωσαν] Al. κατανήλωσαν. Solanus maluit ol τότε — καταναλώσαντες. Assentiuntur Coraës et Crusius. Mihi vulgata satis placet.

P. 13. v. 28. τοῖς] Vulg. τοῖς μὲν. Particulam, qua Codex caret, Coraës iure expunxit. Post Ἀρρύβαρ posita locum suum facile tueretur.

P. 13. v. 29. χροσεπέσκωψ] Sensus: Tantum abfuit Alexander ut Antipatro laboranti auxiliaretur, ut etiam irridereret. Nam fuit grave periculum, handquaquam μυομάχια.

P. 13. v. 33. πρὸς ταύτην] Orellio ad Isocrat. p. 462. placet πρὸς τ' αὐτὴν. Idem probans Reiskius malit verba sic collocari: τῆς Ἀγησιλάου πρὸς τ' αὐτὴν τιμῆς καὶ πρὸς τοὺς νόμους εὐλαβεῖας. Neutrūm placet: minus etiam illud Orellii, ubi enclitica loco non suo posita est. Sed ταύτην in αὐτὴν mutantī vix refrager.

P. 13. v. 36. ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ξηρῷ] Sunt verba Hemeri II. IV. 175.

P. 14. v. 1. μάλιστα] Coraës e libro dedit μάλιστα δὴ τὸν.

P. 14. v. 6. μνησίοις] Coraës scribendum censet τρισμνησίοις. V. infra p. 486, 30. et Moral. T. I. p. 841. extr. Wytt.

P. 14. v. 14. ὡς — εἰλεῖ] Desunt haec in vetustis edit. inclusaque sunt uncis a Reiskio, quem Crusius secutus est. Nec mihi placent. Desunt etiam in Moral. T. I. p. 843.

P. 14. v. 15. Τράκτεις] In Moral. I. c. dicuntur Τραχεῖς. Quod correxit Wesselius ad Diodor. Sic. XIV. 88.

P. 14. v. 16. δῶρα τῆς διόδου, μισθὸν —] Interpunge: δῶρα, τῆς διόδου μισθὸν —. Sic in Moral. I. c. Infra p. 30, 5. τῆς ἀναγωγῆς μισθὸν.

P. 14. v. 23. πορευόμεθα] De meo dedi. Vulg. πορευόμεθα. Nunc malim ἡμεῖς δὲ πορευόμεθα, quod dant Moral. I. c. Hessio in Observatt. ad V. Timoleont. p. 20. placet ἡμεῖς δ' αὐθὺς πορευόμεθα.

P. 14. v. 33. [ἀπόδρας — καὶ]] Uncis inclusi ut delenda. Nec leguntur in Moral. p. 844. Sola haec, ὡς ἔτι μάλιστα εἰφρίδιον, Coraēs ut spuria asteriscis inclusit. Quas Orellius ad Isocrat. p. 462. habens pro genuinis censet ita retrahenda, ut v. 29. inserantur post πολιορκεῖν.

P. 15. v. 4. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 15. v. 9. ἀπό] Hessius I. c. cur maluerit ἄπος non intelligo.

P. 15. v. 23. γενόμενον] De meo dedi. Vulg. γενόμενον. Ruppus ἐκλεικόντα malit Hessius I. c. Alterutrum probandum: ut scribatur aut ἐκλεικόντα καὶ γενόμενον aut ἐκλεικόντα καὶ γενόμενον.

P. 15. v. 25. μὴν οὖν] Dedi e libro. Vulg. μὴν.

P. 15. v. 29. τῇ ναυμαχίᾳ] Al. τῇ ναυμαχίᾳ. Quod non dicam cum Coraē melius.

P. 15. v. 37. πώποτε] Cum Xenophon Hellen. IV. 3. 16. scripserit οὐα οὐκ ἄλλη τῷ γένει φύσει, Solanus censet legendum τότε. Idem placuit Hessio I. c. Sed πώποτε, et si indefinite dictum, potest referri ad certam annorum seriem, quam non excedant quae πώποτε facta dicuntur.

P. 15. v. 37. καὶ γὰρ e conjectura Reiskii. Non opus.

P. 16. v. 5. ἐνταῦθα] Post h. v. subdistinguendum: nam refertur ad ὑπὸ θυμοῦ —.

P. 16. v. 5. παρούσης] Ad sensum nihil quidquam hic interest addatur ἀπό εἴ τι omittatur. Nam in recta oratione παρήν, εἰ ἡθέλησε valet idem quod παρῆν ἀπό, εἰ ἡθέλησε. V. not. ad p. 33, 14.

P. 16. v. 27. τοὺς νεκροὺς — συγκεκομισμένοντις] χάρις τοῖς ἐκβεβαιώσασθαι τὴν νίκην. Sic enim hostes cogebantur νεκρῶν ἀναιρεσιν αἰτήσαι. V. infra v. 37. s.

P. 17. v. 5. μὴν] Non sequitur ad quod hoc μὴν referri possit. Nam Ov. μῆν ἄλλ' v. 26. spectat quae proxime narrata sunt de parsimonia Agesilai.

P. 17. v. 13. ταύτας ἀκείνας] Haec pronominā arctissime fungenda.

P. 17. v. 23. Εὐπωλίαν] Coraës e libris dedit. Vulg. Ἀκωλίαν. V. p. 1, 8., unde discas, cur puella sic appellata sit.

P. 17. v. 28. ἄρμα καθεῖσαν] Sic vere Coraës e libris. Cygnisca misit currum, non ipsa aurigavit: sed si vicisset currus, ipsa palmarum ferebat. Vulg. εἰς ἄρμα καθίσασαν. Quod legitur in Moral. T. I. p. 846.

P. 17. v. 28. Οἰνυπιλασιν] Vulg. Οἰνυπιάσιν.

P. 17. v. 37. βιβλίων] Coraës dedit e libris. Vulg. βιβλιών.

P. 18. v. 2. ἀναλαβὼν] εἰς μνήμην λαβὼν, ἐν μνήμῃ θέμενος. CORAËS. Cuius praeclera de h. v. adnotatio legenda, adumbrata illa e viri eximii schedis in H. Stephani Thes. c. 5560. D.

P. 18. v. 8. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 18. v. 21. συνηρα] Infra p. 150, 2. Ἡμᾶς μὲν — συνεράρτας ἔχεις. Maximus Tyrius T. II. p. 15. R. ἐρῶ Πολυχρότης Σμερδίου καὶ αὐτῷ συνερά ό Τήιος ποιητής Ἀνακρέων. Scolian apud Athenaeum p. 1550. ed. Lips. Σύν μοι πάντα, συνήβα, συνέψα, —. Bion XVI. 8. καλὸν δέ τ' ἔρασσαμένῳ συνέρασθαι. Est omnino socium esse amoris, seu eundem (eandem) cum altero ames, seu alterius amore officiis studiisque tuis adiuves.

P. 18. v. 21. συνέργαστε] T. IV. p. 46, 87. συμπράττων ταῖς ἔρῶσι —.

P. 18. v. 27. αὐτὸς μὲν — ό Τελευτίας] impetu simul facto terrā marique. Sic haec intelligenda esse arguit additum κατὰ γῆν, cui opponitur ταῖς ναυσίσ. Erravit igitur Leonclavius ad Xenophont. Hellen. IV. 4. 19. scribendum censens τὰς δὲ ναῦς —. Quem nolle alii essent secuti. Etiam Hessius in Observatt. ad V. Timoleont. p. 20.: „Vel τὰς δὲ ναῦς leg., vel ταῖς δὲ ναυσὶν“ [ἐνίκα] „ο Τελευτίας, nam ἐνίκα ob ναυσὶν facile excidere poterat.“ — Mox v. 32. scrib. ὅσει.

P. 19. v. 1. ἀπέφανε] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀπέφυγε. Aoristus praestat.

P. 19. v. 11. περιπατοῦντας] Coraës dedit συμπεριπατοῦντας e Moral. T. I. p. 848.

P. 19. v. 15. σύ γε] Γράφε δωρικώτερον τύ γε, ὡς φέρεται καὶ ἐν τοῖς Ἀποφθέγμασι. CORAËS.

P. 19. v. 16. μίμους] Τοὺς ὑποκριτὰς ἐνθάδε λέγει τοὺς ἐπὶ σκηνῆς μιμουμένους, ὡς ἔλεγον καὶ τὰς μιμουμένας γυναικας μιμάδας (Σούλδ. Λέξ. Κρίσεως), διὰ διφθόγγου γέγραπται ἐν ἐπιγραφῇ τινὶ οὐ πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀκνητῖκ εὑρεθείσῃ καὶ περιφθείσῃ μοι παρὰ τοῦ φιλομούσου Σιαύνον, Σιτάρχου τῶν στρατοπέδων (Siauve, commissaire des guerres). Ἐκδήσομαι δὲ καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ὅλην εἰς τὸ στιχηρὸν ἀποκαταστήσας, καίπερ ἡμαρτημένως ἐν πολλοῖς γεγραμμένην, εἰτε τοῦ λιθοξόου οὕτως ἐγκρατεῖσαντος, εἴτε καὶ τοῦ γράμμασιν ἀναλαβόντος οὐκ ἔξαριθμαντος.

ΤΗΝ ΠΟΛΛΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΗΡΟΣ ΠΟΛΛΑΙΣ ΆΚ ΠΟΔΕΣΣΙ.

**ΔΟΞΑΝ ΘΩΝΑΕΣΣΑΝ ΕΝΙ ΣΧΗΝΑΙΣΙ ΛΑΒΟΤΣΑΝ
ΠΑΝΤΟΙΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝ ΜΕΙΜΟΙΣ ΕΙΤΑ ΧΟΡΟΙΣΙ
ΠΟΔΛΑΚΙΣ ΕΝ ΘΤΜΕΛΑΙΣ ΛΛΟΤΧΟΤΤΩΔΕΘΑΝΟΡΣΗ
ΤΗ ΔΕΚΑΤΗ ΜΟΤΣΗ ΤΟ ΛΛΕΙΝ ΣΟΦΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
ΜΕΙΜΑΙ ΒΑΣΙΛΗ ΣΤΗΛΗΝ ΘΕΤΟ ΒΙΟΛΟΓΟΣ ΦΩΣ
Η ΔΗ ΚΑΙ ΝΕΚΤΕ ΟΤΣΑ ΙΕΗΝ ΒΙΟΤ ΕΛΛΑΧΕ ΤΙΜΗΝ
ΜΟΤΣΙΚΟΝ ΕΙΣ ΔΑΠΕΔΟΝ ΣΩΜ ΑΝΑΠΑΤΣΑΜΕΝΗ
ΤΑΤΤΑ**

ΟΙ ΣΤΕΚΗΝΟΙ ΣΟΤ ΛΕΓΟΤΣΙΝ

ΕΤΨΤΧΕΙ (το. ΕΤΤΤΧΕΙ *) ΒΑΣΙΛΑ ΟΤΔΕΙΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ.

Καὶ τοῦ μὲν πρώτου στίχου τὸ Τῆν λῶς τριστέον μὲν τὸ Τῇ^{*} καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λαβόνταν εἰς τὸ λαβούση, γν̄ γ, Τῇ^{*} εἰς πολλοῖς δήμοις . . . λαβούση, ενηγρημένω πρὸς τὸ ξῆν. Θανούσῃ τῇ δεκάτῃ Μονόη. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦ τετάρτου τὸ τελευταῖον ημιστίχον, ΛΛΟΤΧΟΤΤΩΔΕΘΑΝΟΤΣΗ, ἔδοται τῇ γραφῇ **). πλὴν εἰ μὴ τις νοητῶς μὲν ὀπισσούν, οὐ μὴν ἐμμέτρως, γράφειν βούλοιτο αἰόλῳ τῇ δε θανούσῃ. Δηλοῦται δὲ ἐκ τοῦ ἔπειτον, ὅτι μιμάδας ἐκάλουν τὰς ἐκ τοῦ ηγεμονούσας ***), ὥσπερ καὶ τοὺς ἄνδρας οὐ μόνον μίμονται, ἀλλα-

*) Εὐφύγη est la formule usitée: il ne faut pas la changer en Εὐτύχει, le sens la demande. Teutonice: *Kümmere dich nicht; unsterblich ist niemand.* Ne sois pas triste; tout le monde meurt. Itali, opinor: *Sta di buon animo;* nessuno è immortale. Εὐτύχη n'auroit aucun sens convenable ni aucun rapport avec la phrase qui suit. HASIUS. V. Iacobseus ad Antholog. Graec. T. XII. p. 304. (ubi etiam de formula οὐδεὶς αὐθάρατος) et 305.

**) Ή n'y a aucune faute. Πολλάκης δὲ θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ θύτω δὲ, θυνόντη, veut dire, à Basilla actrice, qui étoit souvent morte sur la scène, mais jamais ainsi qu'à présent. HASIUS. Simili modo, sane frigido (sed quid alind expectes ab illis temporibus?), finitur epitaphium in Philistionem item biologum. (Antholog. Palat. T. I. p. 349.): πολλάκης ἀκεφαλής, ωδε δ' οὐδεπώτερα: ad q. l. Iacobseus hunc versum comparavit, δὲ, quod post ἀλλὰ non potest sic poni, recte mutato in γε (T. III. p. 250).

***) Eadem vocem eodem sensu habes apud Palladium Histor. Lassiac. p. 82. B. 104. B. et apud Georgium Alexandr. p. 239. lin. 38. HASIUS. V. Iacobseus ad Antholog. Palat. T. III. p. 483. in.

καὶ φιολόγονε, ὡς τὰ κατὰ τὸν βίον συβαίνοντα μηρουμίνους. Ὡνομάζοντο δὲ οἱ καὶ ηθολόγοι παρὰ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων ἡθῶν μέμησιν. Μουσικὸν δὲ δάκεδον ἴσως τὸ θέατρον αὐτὸν λέγει, ἐν ᾧ εἰδάφισαι τὴν Βασιλλαν εἰκός. Σημειώσιον δὲ καὶ δὲ τῶν ἑπτὰ πρώτων στήχων ἔξαμέτρων η ὡς ἔξαμέτρων γραφέντων ὁ τελευταῖος πιεστάμετρος γέγονται. CORAËS.

P. 19. v. 18. ἄκουντα] Est dialecti Laconicae. Tales verborum formas adhuc ignoratas posteri cognoscent numero plures, ubi monumenta antiquissimorum temporum accuratis perquisita fuerint. Quod quis non laetissimā conjecturā auguretur post tantam rerum in plagis orientalibus conversionem?

P. 19. v. 20. δὴ καὶ] Coraës et Crusius e libro dederunt. Vulg. δῆτα.

P. 19. v. 23. Μενεκράτει] Sic Coraës e Cod. Vulg. Μενεκράτη.

P. 19. v. 23. ὑγιαίνειν] De sarcasmo in hac formula latente v. H. Stephanus Thes. c. 9758. A.

P. 19. v. 24. Κόρινθον] Al. Κορινθίων. Non displicet.

P. 19. v. 29. πράγμα νεμεσητόν] V. not. ad T. I. p. 437, 5.

P. 20. v. 10. ποιούμενος] Coraës et Crusius e Solani conjectura dederunt. Vulg. ποιούμένους.

P. 20. v. 13. στρατιᾶ] Dedi e libro. Probat etiam Coraës. Vulg. στρατείᾳ.

P. 20. v. 18. εἰς ὥρας] V. quae concessi in H. Stephani Thes. c. 10945. B. C.

P. 20. v. 19. Παραγγελλομένης] Sic Coraës e libris. Vulg. παραγενομένης.

P. 20. v. 22. ἐπόρθοντα] Sic Coraës e libris. Probat etiam Hessius Observatt. in V. Timoleont. p. 21. Vulg. ἐπολιόρκουν.

P. 20. v. 34. Τοῖς — βουλομένοις] Sic Coraës e libris. Vulg. τοῖς — βουλομένοντος.

P. 21. v. 10. τῷ λόγῳ] Opponitur ἐν τοῖς ἔργοις infra v. 21.

P. 21. v. 15. δὲ] Al. δαλ. Placet.

P. 21. v. 26. Ἀργίαν] Sic Coraës et Crusius. Item mox v. 32. Vulg. Ἀργίδαν.

P. 21. v. 29. βούλευμα] De meo dedi. Vulg. βεύλημα. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 109.

P. 21. v. 31. Ἀθηναῖοι] Non dubito scribendum esse Θηβαῖοι: nec me movent argumenta tutantium vulgatam. De confusione nominum Ἀθῆναι et Θῆβαι v. quae concessi in Lex. Voc. Peregrin. p. CCCCXCI. a.

P. 21. v. 31. ἡλευθέροντα] Al. ἡλευθέρωσαν. Recte. — Mox v. 37. scrib. ύποδ.

P. 22. v. 10. καταλάβοι] Coraës e Cod. dedit. Vulg. καταλάβη.

P. 22. v. 13. Μέλλωνα] De meo dedi. Vulg. Μέλλωνα.

P. 22. v. 13. Βοιωταρχῶν] Sic Coraës. Vulg. Βοιωταρχῶν.

P. 22. v. 20. φρέσκοι] Scrib. φρέσκοι.

P. 22. v. 36. ἐντυχόστος] V. not. ad Schol. Apollon. Rhod.

p. 169.

P. 22. v. 37. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 23. v. 4. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 23. v. 5. ἔπανεν] Malim ἔπανεν.

P. 23. v. 22. ὅτι μικροῖς τοῖς χαιδίοις —] Similia narrantur de optimo Borbonidarum, Henrico IV.

P. 23. v. 32. τὸν Κλεόμβροτον] Vulg. τὸν τὸν Κλεόμβροτον. Medium vocem Reiskius uincis inclusit: Coraës et Crusius expunserunt.

P. 23. v. 34. ὄρπασθαι] Hessio placet ἀστραφάσ. V. Observatt. ad V. Timoleont. p. 18. Vulgata eodem redit, si recte intelligas. Omninoque Graeci passim ita dicunt aliquid; ut qui attente legit nullus falsus ambiguitate facile vident contrarium eius cogitari oportere. Conf. not. ad Aesopum Heusingeri p. 97.

P. 24. v. 4. ἔγγυμνασμένους] Bene habet nec mutandum est in ἔγγυμνασμένους, quod placuit Mosero in Creuzeri Melatent. II. p. 43.

P. 24. v. 10. φθείρεσθαι δεῦρος κάκεσσα] Haec arte iungenda. Coraës citavit T. II. p. 485, 34. 502, 16.

P. 24. v. 16. πρώτον] Coraës e libro dedit. Vulg. πρόταφεν.

P. 24. v. 17. ἐφεξῆς] Coraës e libro dedit. Vulg. ἐξῆς.

P. 24. v. 18. ταγγῶν] τέρνη hic est i. q. ταγγίτας.

P. 24. v. 24. ἐκ Θηβῶν] Recte Interpres ex agro Thebano. Talia in primis docent vera esse quae monui Apparat. ad Demosthen. T. I. p. 675.

P. 24. v. 33. ἔπανεν] Interpres de medico intellexit. Sed referendum est ad λειποψυχία.

P. 24. v. 36. Τεγύρας] Coraës e Codd. dedit. Vulg. Λεύκρα. Insepte. Pugna ad Tegyras dicitur Leuctricæ προσγάνων T. II. p. 13, 35. s. Quid igitur mirum cladem illic acceptam a Spartaniis dici omnium quae Leuctricam antecesserunt gravissimam?

P. 25. v. 3. Ἔπαμενώνδας] Sic Coraës. Vulg. Ἔπαμενώνδας. Item postea.

P. 25. v. 14. τοπίγος] Scribendum τοπίγοι. Sic statim sequuntur οὐσίας et ἀρίθμοι.

P. 25. v. 36. αὐτοῖς μὲν, αὐτονόμον —] Malim hoc verbo- rum ordine: αὐτοῖς, αὐτονόμον μὲν —. — Mox p. 26, 1. scrib. τὸ.

P. 26. v. 7. καὶ Κλεώνυμόν] Particula caret Parisina etroza, opinor, typothetae.

P. 26. v. 12. παρὰ] De meo dedi. Vulg. πρόδε.

P. 26. v. 15. πεικᾶσσα] Malit quis πεικῆνειν, quia antecedit ἡττημένη. Frustra: potuitque Plutarchus non minus recte ἡττωμένη scribere. Scilicet haec participia ita exaunt vim par-

ticipialēm, ut, depositā significatiōne χρονική, vīc fungantur adiectivūrum. Sic infra v. 29. τῶν τι εἰχομένων καὶ τῶν τεθνεῶν. p. 30, 30. τούς ἀγνοικομένους.

P. 26. v. 15. φησί] Symposii initio.

P. 26. v. 16. οἶνῳ] Parisina oīnō vitio hypothetico.

P. 26. v. 21. γυμνοπαιδιά] Coraēs γυμνοκαΐδαι. V. Sturzius Lexio. Xenophont. T. I. p. 612. s.

P. 26. v. 22. θεάτρῳ,] Pone signum coli. Quod enim sequitur, περῆσαν δ' —, referendum est ad Ἐρεχθίου μὲν — v. 20. — Mox v. 24. scrib. ἀρχὴν.

P. 26. v. 31. λιπαροῖ] Opponitur αὐχμηροῖ, quod legitur p. 27, 21., ad q. l. Coraēs haec comparavit. V. Sturzius l. c. T. III. p. 41. et Schneiderus ad Xenophont. de Rep. Laced. IX. 5.

P. 27. v. 10. γωλὸν] Coraēs de suo dedit τὸν γωλὸν.

P. 27. v. 11. φράξεσθαι καὶ φυλάττεσθαι] Verba fere synonyma. V. Valckenarius ad Herodot. III. 57. Qui de Agesilaō haec scripsit: „Deo Delphico rectius obsecundassent Spartani; nam egregius Imperator Agesilaus immoderato in Thebanos odio suaque dominandi cupidine patriam pessum dedit.“ V. p. 28, 14. ss. 32, 33. ss.

P. 27. v. 13. τῶν] Reiskius unciis inclusit ut delendam: Crusius delevit.

P. 27. v. 19. λαβεῖν] καρά τενος.

P. 27. v. 21. χρονερόφαμμένοντος] ἔχοντας προσφοράματα. Qualia videntur fuisse in vestibus mulierum. His cum accesserit γράμμα βακτέρων, quem colorē suspicor fuisse earundem vestium, causa non obscura est, cur οἱ τρέσαντες tali vestitu nisi sint.

P. 27. v. 36. παρῆν εἰς τὴν Λακωνικὴν] Constructio satis frequens. V. mea in H. Stephani Thes. c. 3589. D. Abastus ea est Sylburgius ad Dionys. Haēc. A. R. VI. 26. extr.

P. 28. v. 1. ἄνοιλοι] Al. ἄνοιλοι. V. Lobeckii Parerga ad Phryniēh. p. 729.

P. 28. v. 11. τὰ μέσα τῆς πέλεως] Al. τῆς πόλεως τὰ μέσα. Placet.

P. 28. v. 25. ἀνδρίας] Sic Coraēs e Cod. Vulg. ἀνδρετας.

P. 28. v. 27. ἐπονεγέντο] V. not. ad Aesopum Heusingeri p. 101. Non multum differt ἀπαντόν, quo verbo Plutarchus infra v. 30. utitur.

P. 28. v. 32. Ἔρεις μέντοι] Al. Τέρα μέντοι. Non displicet. Sed quod Crusius dedit, Ἔμοι τέρα μέντοι, nec Codex habet ullus nec videtur bene graece dici: debebat enim esse aut Ἔρεις μέντοι τότε aut Τέρα μέντοι ἔντοι.

P. 29. v. 8. διὰ τοῦ Ἐργάτα] Primus Coraēs e libris adscivit.

P. 29. v. 5. οὐδὲν η τοσούτος μόνον] V. not. ad T. I. p. 419, 18. T. II. p. 409, 28.

P. 29. v. 6. Ὡ] Vulg. Ὡ. V. not. ad Longi Pastoral. p. 343.

P. 29. v. 16. ἄλλως] Bene Interpres *secus*.

P. 29. v. 20. ἐπὶ τὸν τόπον σ. οὐς —] V. not. ad Sophoc. Oed. C. 749. et Ind. ad Odyss. p. 177.

P. 29. v. 30. τεταγμένων] Al. συντεταγμένων. Placet.

P. 30. v. 7. προσγενέσθαι] Coraës e libro dedit. Vulg. προσχεργενέσθαι. Quod vide ne Plutarchus scripserit.

P. 30. v. 14. πταισμάτος] Coraës e Codd. dedit. Vulg. πτάσματος. V. p. 31, 4.

P. 30. v. 19. προσαγαγόντες] Coraës e libro dedit. Vulg. προσάγοντες.

P. 30. v. 21. μὲν] Coraës e Cod. adscivit.

P. 30. v. 27. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 30. v. 31. γενομένης] Coraës e Cod. dedit. Vulg. γενομένης.

P. 30. v. 31. ἦν Θουκυδίδης γέγονε] Crusius: „Vix possum, quin a recentiore hanc notam assutam existimem.“ Non assentior. Tam copiose accurateque haec pugna ab Historico de scripta est (V. 64. ss.), ut Plutarchus eum apertissime citasse auctorem videatur.

P. 30. v. 35. πρώτος] Sic Coraës e libris. Vulg. πρῶτος το.

P. 31. v. 6. Οἰνιζομένης] F. Αἰοικιζομένης. Praepositionem quid potuerit elidere nemo non videt.

P. 31. v. 10. οὗτε — , ἀλλὰ καὶ —] V. not. ad T. I. p. 20, 15.

P. 31. v. 10. πλήθει] V. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. II. p. 212.

P. 31. v. 28. προσέβαλλον] Coraës de suo dedit προσέβαλον. Imperfectum magis placet, cum antecedat διέβαυνον.

P. 32. v. 4. θέαμα — ἀγαστόν] spectaculum visu pulchrum et admirabile.

P. 32. v. 20. Διοσκονορίδης] Malim Διοσκορίδης. Quae huius nominis forma legitur T. I. p. 75, 15.

P. 32. v. 23. ἔθαύμασαν καὶ ὑπερηγάπησαν] Al. ἡγάπησαν καὶ ὑπερεθαύμασαν. Hessius in Observalt. ad V. Timoleont. p. 21. malit ὑπερεθαύμασαν καὶ ὑπερηγάπησαν.

P. 32. v. 27. τὸν] De meo addidi.

P. 32. v. 28. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς. Interpres *pace inter Graecos sancta* vertens αὐτοὺς, quod est i. q. ἄλλοις. V. not. ad Aesopum Heusingeri p. 96.

P. 32. v. 35. καταβάλλων] Coraës e Reiskii conjectura dedit. Vulg. ἀναβάλλων. Al. διαβάλλων. Hoc satis placet. *fraudibus intercipiens*.

P. 33. v. 1. τῷ καιρῷ] Reiskius de suo dedit. Vulg. τῷ καιρῷ. Quod Coraës revocavit. Recte. Est dativus consequentiae. Solani conjectura, εἰς τοῦτο περιήκοντα τοῦ καιροῦ, videtur placuisse Lobeckio ad Phrynic. p. 280.

P. 33. v. 5. Αἰγυπτίων] Reiskius de suo dedit. Vulg. Αἰγυπτίῳ. Quod Coraës revocavit. Recte. V. not. sequi. τοῦ Αἰγυπτίου p. 34, 9. ὁ Αἰγύπτιος p. 35, 28. τὸν Αἰγύπτιον p. 36, 2. τῷ Αἰγυπτίῳ ibid. v. 27.

P. 33. v. 6. στρατηγῷ] Coraës scribendum censet στρατηγὸν. Assentior. V. p. 34, 5. s.

P. 33. v. 10. ξεναγοῦ] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ξεναγοῦ.

P. 33. v. 13. Ἐλλήνων] Al. τῶν Ἐλλήνων. Placet. Placuit etiam Hessio in Observatt. ad V. Timoleont. p. 109.

P. 33. v. 14. ἀν] De meo dedi. Item Coraës de suo dedit, sed insertum post ἀμεμπτον. Ac profecto particula potuit excidere, in primis quo a me loco posita est. Si quis neget excidisse, non habebit me acriter adversantem. V. not. ad p. 16. 5.

P. 33. v. 14. σφηήν] Coraës e Reiskii coniectura dedit. Vulg. ὄφαν.

P. 33. v. 15. δαι] Item Reiskio debetur. Vulg. δαι. Quod nollem Crusius revocasset: hanc enim esse obliquam orationem manifesto docet qui mox sequitur infinitivus, διαφέρειν.

P. 33. v. 24. ναῦν] Coraës de suo dedit τῷ ναῦν.

P. 33. v. 24. θρακιόντας] Al. θρακέύσοντας. Non displicet. Placuit etiam Solano: item Hessio l. c. p. 21.

P. 33. v. 25. τε] Hessius l. c. scribendum censet τις. Non opus.

P. 33. v. 29. ἐν τινι πόσῃ] Coraës malit ἐν τῇ πόσῃ. Vulgam tuetur Xenophontem illud Hellen. IV. 1. 30. γαμαι ἐν κόσῃ τινὶ κατακείμενοι. Est i. q. ἐν τῷ φ τινὶ ποιώδει.

P. 33. v. 34. προσκομισθέντων καὶ προσαχθέντων] "Η τὰς τελευταῖς δύο λέξεις παραιρετέον, η γραπτέον προσκομισθέντων καὶ προσαχθέντων αὐτῷ. CORAES. Nihil nec tollendum neque addendum. προσαχθέντων refer ad animalia quae viva adducebantur.

P. 33. v. 36. βιαζομένων] Al. προεβιαζομένων. Quod placet Hessio l. c. Nec mihi displicet.

P. 33. v. 37. στεφανωτοῖδι] Sic recte Coraës et Crusius. Vulg. στεφανωτοῖδι.

P. 34. v. 1. βύβλῳ] Vulg. βίβλῳ.

P. 34. v. 1. Θεόφραστος] Θεόφραστος ex Athenaeo. Theopomum citante scribendum Böttigerus censuit. V. Schweighäuserus ad Athen. T. VIII. p. 85. Non assentior: neque assentietur qui haec Theophrasti rem aliquanto acorruptius narrantis cum illis Theopompi diligenter contulerit. V. not. sequi.

P. 34. v. 1. τῇ λειτότητᾳ τῶν στεφάνων] Plebeoulam Aegyptiam suspicor talibus coronis usam esse. Neque Aegyptii videntur rem tam vitem dono daturi fuisse, nisi ipse Agesilaus Aegyptum relinquens petiisset. Conf. Athenaeus p. 1505. ed. Lips.,

qui has coronas ita ridet, ut cum coronis ex alio factis componat.

P. 34. v. 6. μόνων] Recte habet nec cum Hessio l. c. scribendum est μόνον.

P. 34. v. 9. ἄλλην] Videtur sic additum, ut in illis, quae commemoravi Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 504.

P. 34. v. 12. ἄχοις] Al. ἄχοι.

P. 34. v. 13. τοῦ Τάχω] Al. τῷ Τάχῳ. Quod ut rarius et exquisitius praefert Hessius l. c.

P. 34. v. 15. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 34. v. 23. Οὐκ οὐν] Vulg. Οὐκονν.

P. 34. v. 26. κατηγορήσειν] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. κατηγορεῖν

P. 34. v. 29. ενθουσ] Hessius l. c. malit σύνθουστερος.

P. 34. v. 32. ἐπέστειλαν] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἀπέστειλαν. V. not. ad T. II. p. 500, 33.

P. 34. v. 32. χράξει] De mee dedi. Vulg. πράξῃ.

P. 34. v. 32. τὸ τῇ Σπάρτη. συμφέρον] V. not. ad T. II. p. 339, 28. Etiam p. 35, 1. legitur τῷ τῇς πατρίδος συμφέροντι.

P. 35. v. 3. ὡ] Al. δ. Non displicet.

P. 35. v. 7. αὐθρώπων] Coraēs e Cod. addidit.

P. 35. v. 12. Αἱ γὰρ — τρεπομένοις] Τεθόλωται ἡ συνάρτησις διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν μετοχῶν. Οἱ γὰρ νοῦς ἔστιν, ὥσπερ ἀτελεῖς ἔλεγον, Αἱ γὰρ ἀπάραι ἐκείνοις ἐπέγοναι τὸ παράδοξον (τούτοις ἔχεινονς ἀπατῶσιν), οἱ ὑπονοοῦντες καὶ προσδοκῶντες (ἢ οἱ μεθ' ὑπονοίας καὶ προσδοκίας) πρὸς ἀμυναν τρέπονται. CORAĒS. Verē: neque opas cum eodem in Cur. Secund. T. VI. p. 483. s. ante ὑπονοοῦσι inserere ὡν, quod iam Reiskio in mentem venit. Eadem ratione Crusius interpretatur. Quem si Hessius audivisset, inutiles coniecturas expromere l. c. supersedisset.

P. 35. v. 14. τῷ παρυλογιζομένῳ] Non neutrius est generis, ut Crusio placet, sed masculini perinde ac sequens τῷ παλαιοντι.

P. 35. v. 20. φθάσαι — καὶ προλαβεῖν] V. Toupias Emedatt. in Suid. T. II. p. 349. s.

P. 35. v. 24. δὲ καὶ] Al. δὲ. Recte.

P. 35. v. 25. ἦ] Coraēs de suo dedit. Vulg. καὶ.

P. 35. v. 35. ἥγον] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἀνῆγον.

P. 35. v. 37. αὐτῷ] Sic Coraēs et Crusius secuti Bryanum. Vulg. αὐτῷ.

P. 36. v. 4. φοβούμενος] Coraēs et Crusius e Codd. dederunt. Vulg. μὴ βούλομενος.

P. 36. v. 5. ἡμῖν] De mee dedi. Etiam Interpres nobis. Vulg. ὑμῖν.

P. 36. v. 7. τοῦ οἰκηθούσι] Reiskius retracta haec verba posuit v. 5. post διὰ. Quem nollema Crusius esset secutus. Vere

Coraës: „καὶ λέπει ἐκείνους χρῆσθαι τῷ ἀστῶν πλήθει, ἀπειρογει
πολλοὺς ὄντας διὰ μικροῦ τοῦ διαιτίουντος καθ' ήμῶν ἐνεχθῆνται.“

P. 36. v. 10. ἐπισκόμενος] Coraës e libro dedit. Vulg. ἐπι-
σκόμενος. Frequentissima haec est confusio.

P. 36. v. 16. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 36. v. 24. δὲ] Coraës post δὲ subdistingui iubet, ne φαύ-
γοντες referatur ad οἱ, sed οἱ δὲ appareat esse i. q. οἱ δὲ ἄλλοι.
Verissima haec: sed non propterea opus signo committis, quod
pronuntiationis continuitatem interpellet. Scilicet simplex articulus
οἱ pronuntiandus voce aequabili, intenta οἱ τὸ μαρτιόν.

P. 36. v. 28. μεθ' αὐτοῦ] Vulg. μετ' αὐτοῦ.

P. 37. v. 6. κηρὸν ἐπιτήξαντες —] Τούταντον δὲ Σικελιώτης
Διόδωρος (IE, 93) φησι, „Καὶ τὸν σώματος ἐν μέλιτι κομισθέν-
τος εἰς τὴν Σπάρτην ἐνυγέτης ταφῆς τε καὶ ταμῆς.
CORAËS. in Addend. p. 502. s.

P. 38. v. 4. Ἐχθροῦ — τέκνον.] E Prometheo Soluto p. 139.
Sylloges Schützianae.

P. 38. v. 6. ὡς τὸν —] V. Apparat. ad Demosthen. T. V.
p. 760.

P. 38. v. 17. ὡς — δεομένῳ], ὥστε μηδένα παρὰ μηδενὸς ἀλ-
πότερον ἡ παρὰ Πομπήιου αἰτήσαι καὶ δέξασθαι χάριν μηδ' ἦδιον
μηδένα μηδενὶ ἡ Πομπήιῳ ύπουρογῆσαι δεομένῳ. CORAËS. Sic etiam
Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 297.. Nec Reiskius
aliter interpretatur post ὡς inserendum censens μηδένα. Satis
probabiliter.

P. 38. v. 20. ἀρχῇ] ἀκμῇ scribendum censem Ruhnkenius ad
Vellei. p. 169. mox v. 23. delens ἡ ἀκμῇ. Illud non improbabile
videtur. De altero v. not. ad v. 23.

P. 38. v. 21. προεντυγχάνουσαν — φωνῆς] prius capientem
blanditiis, quam loqueretur.

P. 38. v. 23. ἡ ἀκμῇ] Al. ἐν ἀκμῇ. Quod vehementer probat
Schanus, non improbat Coraës. F. ἐν ἀρχῇ. εὐθὺς ἐν ἀρχῇ p. 50,
32. ἐν ἀκμῇ et ἐν ἀρχῇ confusa sunt in Dionysii Halic. A. R. IX.
37. extr.

P. 39. v. 2. ἔφενγεν] Coraës de suo dedit. Vulg. ἔφενγεν.

P. 39. v. 7. αὐτῇ] Vulg. αὐτῇ.

P. 39. v. 9. ἀδηκτως] Proprie intelligendum. Impropræ in-
telligens Reiskius non meminerat mollium illarum morsiuncula-
rum, de quibus v. Taubmannus ad Plautum p. 958. a. Præcaeus
ad Apuleii Metam. p. 628.: „Mordentium oscularum mentio
haud rara apud veteres Poëtas.“ Memorant etiam prosaici.

P. 39. v. 10. αὐτῆς] Vulg. αὐτῆς. Item v. 11.

P. 39. v. 15. αὐτὴν] Vulg. αὐτὴν.

P. 39. v. 15. ἐταιρικῶς] Interpres meretricia levitate.

P. 39. v. 19. σεων] Al. σεω.

P. 39. v. 22. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 39. v. 23. ἔχοντο] Coraës scribendum censem *ἔχοντο* verba sic interpretans: ἀποτόμως καὶ μεθ' ὑβριστικῶς λοις αἰγίλαιξεν ἄστεον τὴν ἐρωμένην. Mihi imperfectum satis placet intelligenti totum illud tempus, quo muliere usus est.

P. 39. v. 23. οὐκ ἐπιεικῶς οὐδὲ ἐλευθερώς] sed durius, quamvis mulierem deperiret.

P. 39. v. 27. διέφρυγε] Coraës de suo dedit. Vulg. διέφρυγε. Hoc magis placet.

P. 39. v. 30. ἐν] Loco vocabuli ἐν dant Iunt. et Ald. καὶ, quod natum est e litera ultima vocabuli proximi λιτότητος. Siglae καὶ significanti tanta est cum & similitudo, ut saepè discerni nequeant. Quarē et καὶ et ἐν ei suffectum a Stephano delendum est. REISKIUS. Itaque ἐν unçis inclusit, ut Coraës asteriscis. Expungendum esse quis neget?

P. 40. v. 24. νενδρισμένον] Hoc loco Coraës posuit secutus Codicem. Vulgo positum est post ἀπελευθέρων.

P. 40. v. 25. θηρευτικὰ] Al. θηρατικὰ.

P. 40. v. 27. κατῆλθεν] ὁ Κίννας.

P. 40. v. 33. διδόναι] De meo dedi. Vulg. δοῦναι. Quod confutant proxime sequentia. V. etiam p. 41, 15.

P. 41. v. 18. γίνεσθαι] Sic Coraës. Vulg. γενέσθαι.

P. 41. v. 17. Ἐνεὶ δὲ —] Ut nunc haec periodus legitur scripta, protasis appareat, non appetet apodosis: nec certo constat, qua ratione defectus sit sarcendus. Mihi placet καὶ post ἔδεις v. 18. expungi. Hoc si probas, plene interpunges v. 19. post ἄστεον itemque v. 21. post Κίννας.

P. 41. v. 20. ἀνηρήκει] Al. ἀνηρήκοι. Placet.

P. 41. v. 37. αὐτὸν] Vulg. αὐτόν.

P. 42. v. 1. ἀπολέποντας] Coraës de suo dedit. Vulg. διολεκόντας.

P. 42. v. 12. ἄστεῳ] Coraës dedit e conjectura Solani. Vulg. ἄστεον.

P. 42. v. 12. τῷ] Idem e Cod. adscivit. In idem Solanus inciderat. Vulg. τῷ.

P. 42. v. 13. αὐτῷ] τῷν Αθηνιτῶν. CORAËS.

P. 42. v. 21. σκεναγωγὰ καὶ ἀμάξας] F. σκεναγωγῶν ἀμάξας. Pollux X. 14. καὶ ἀλ σκεναγωγὸς δὲ ἀμάξας. Conf. not. ad p. 39, 30. et Meletem. Crit. p. 93.

P. 42. v. 32. ἀντεξιππάντας] Coraës e libris dedit. Vulg. ἀντεξιππάντας. Quod ut activum minus placet: nam requiras ἀντεξιππάντα.

P. 43. v. 2. ἐν ἐρβολαῖς] F. ἐν βολαῖς.

P. 43. v. 4. μετεβάλεσθο] De meo dedi. Vulg. μετεβάλλεσθο.

P. 43. v. 6. ἐφέντος] Coraës e Reiskii conjectura dedit. Vulg. ἀφέντος.

P. 43. v. 18. εὐανδρία] Infra p. 56, 37. οὐ πληρωμάτων μόνον εὐανδρίας —. p. 97, 14. μέση πόλεως εὐανδρία τοικύτη καὶ δύταμις. V. Wytténbachii Iulianeae p. 203. ed. Lips.

P. 43. v. 26. τὸ ἴματιον] V. not. ad p. 71, 30.

P. 44. v. 7. δὲ] Coraës de suo dedit. Vulg. τοις.

P. 44. v. 7. ἀγάνων] Vulg. ἀγάνων καὶ πολέμων. Coraës Codicem secutus expunxit καὶ πολέμων.

P. 44. v. 8. δέδια] Coraës e libro dadiit. Qui cur praeferat δέδοικα non perspicio, cum Chaeronensis hoc altero saepius utatur. δέδοικα legitur p. 51, 31., sed mox p. 52, 6. δεδιώκει, ibid. v. 13. δεδιότες, p. 57, 29. δεδιέναι. Vulg. ἔδεδίειν.

P. 44. v. 19. πρόγονον] Hæc vox cur Lexicographis nostris sit ὄξετονος ignorare me fassus sum. ad T. II. p. 237, 32. Causam tradit Coraës ad h. l.: Τὸν ὄξετόνως παρ' ἡμῖν τὴν καλούμενον προγονόν· ἐπὶ τῶν ἀρσένων ἐπὶ γὰρ τῶν θηλειῶν οὐκ ἔτι τούτῳ χρώμεθα, ἀλλὰ τῷ προγονή· Φαμὲν δὲ καὶ οὐδετέρως προγονίον, προσυπακονομένου τοῦ παιδίον· προγόνοιο ellipticē dici non puto.

P. 44. v. 22. τοῖς Σύλλα καιροῖς] Ἐπὶ τοῦ συρῆθονς ἔξεδέ-
ξαντο οἱ μεταφρασταὶ τὸ καιροὶς ἄμεινον δ' ἐκλαμβάνειται ἐπὶ τοῦ συμφέροντος εἰν (Galil. intérêts). Σημαίνει γὰρ καὶ τρῦτο τὸ πληθυντικὸν καιροῖς. CORAËS. Malim Interpretem sequi, *Sullanis temporibus*, quae atrocium facinorum essent feracissima.

P. 44. v. 27. φρονεῖν] Coraës e libris dedit. Vulg. τηρεῖν,

P. 44. v. 37. ἀποδράντες] Al. ἀποδράσαντες. ἀπέδρασεν p. 51, 1.

P. 45. v. 9. τοῦ καλεύσαντος] Sullae.

P. 45. v. 15. τρύτῳ] Vulg. αὐτῷ.

P. 45. v. 23. σφόδρα] Refer ad μετ' εὐλαβείας. *summā cum cautione*. Tempore Reiskius de suo dedit οὐ σφόδρα.

P. 45. v. 35. καὶ] Reiskius de suo addidit. Non opus.

P. 46. v. 5. συνέχει] Bryanus malit συνέχει. Non opus. Iamblichus de V. Pythag. p. 214. ed. Lips. σπουδὴν αὐτοῖς ἔμεγε ὁ οἰνοζόος. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 431. s. et Lobeckius ad Phryniac. p. 222.

P. 46. v. 16. ἔδεξε τοῖς ἄλλοις πᾶσι] Al. δόξε τοῖς ἄλλοις παρέστη πᾶσι. Satis placet.

P. 46. v. 17. ἐν ταῖς — Καρχηδονίων] in oppugnatione et excisione Carthaginis.

P. 46. v. 17. ἀποτεθεμένων] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀποτιθεμένων.

P. 46. v. 25. περάστει] Scrib. περάσαν.

P. 46. v. 27. μαχέσθων] Coraēs malit μαχέσθων. Non opus. Adde quod Plutarchus fuerat scripturus μαχεσθαι.

P. 46. v. 31. τὴν ζάλην] τὸν δυμόρον.

P. 46. v. 37. αὐτονομόροι — ἡσαύσαντο] Μάγνοις ἡσαύσατο p. 48, 7. τῶν Ρωμαίων ἀσκαπεύεντων αὐτέντι βασιλέα p. 66, 27. Sic Latinī dicunt αὐταταρε.

P. 47. v. 8. Ἰάρρων] Coraēs e libris dedit. Vulg. Ἰάρρων.

P. 47. v. 9. Ἰέμψω] Coraēs e libris dedit. Vulg. Ἰάμψω.

P. 47. v. 10. ἐνέβαλς] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἐνέβαλλ.

P. 47. v. 15. τύχης] Al. τόλμης. Vere: ad venationem enim non opus fuit τῇ τῶν Ρωμαίων τύχῃ.

P. 47. v. 17. πολέμους] Coraēs malit πολέμους. Vulgatae facet quod legitur T. II. p. 261, 6. ὡς ταχὺ συνεργήσωτο τὴν πόλεν.

P. 47. v. 26. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 47. v. 29. ἐπιτίθει] Intimo ἐπιτίθε.

P. 47. v. 33. αρχεις] Al. ἀρχει.

P. 47. v. 35. οὗτοι] Coraēs e Cod. οὗτως. Digna sunt lecta quae vir doctissimus hic de formis ad h. l. adnotavit. „Εοικεν“ inquit „ἀγνοια γραμματικῶν, ὡς ἑημειώσαντο καὶ ἔτεροι, τοῦ ἐπιδήματος τοντον τὸ τελεῖον στοιχεῖον κατὰ τὸ ἐφελκυστικὸν παλέθμενον ὃ τησείσθαι μὲν προηγούμενον λέξεως ἀπὸ φωνήντος ἀρχομένης, ἀποβάλλεσθαι δὲ, διὰν ἀπὸ συμφώνου ἀρχηται ἡ ἐκομένη λέξις. Εἰ γάρ ἡν ἀληθῶς ἐφελκυστικόν, ἐπὶ πάντων ἀν ἐχοήν τῶν δμοιογενῶν ἐπιδήματων ἰδχνειν τὰ τοῦ κανόνος καὶ οὐκ ἐπὶ μόνον τοῦ οὗτως. Λῦτως γάρ καὶ ὥστα οὗτως καὶ εοφάς καὶ ἀληθῶς κ. τ. λ. δεῖ ποτε γράφομεν καὶ λέγομεν ἐκομένον τε καὶ μὴ φωνήντος. Παραπλησίως οὖν καὶ οὗτως γραπτόν· ἡ γραφὴ, εἰ καὶ μὴ ἐκδότος, ἐν γε πολλοῖς δμολογεῖ καὶ τὰ πεντηγραφα.“ Eadem iidemque argumentis nixa fuit sententia B. Weiskii ad Longin. p. 348., de cuius disputatione poetitet me ad Gregor. Corinth. p. 483. non scripsisse lenius. Quanquam non puto haec esse ita disputata, ut dissentire nefas sit. Mihi quidem rem accuratius expéndenti vera videntur, certe verisimiliora multo, quae docuit princeps Technicorum nostrorum Grammat. Gr. mai. II. 2. p. 264.

P. 48. v. 9. ἐν Αἰθύῃ πρώτον] primum in Libya.

P. 48. v. 14. οὐχέτι] Vulg. οὐχ ξτι.

P. 48. v. 15. ἀν] Malum omissum.

P. 48. v. 23. κατειλεγμένοντος] Al. καταλεγμένοντος.

P. 48. v. 30. καντάπασιν — ἐκεῖνω] Constructio obliqua, tanquam si additum sit ἐλεγεν (δ Σύλλας).

P. 48. v. 31. ἐκτρόψι] sibi, Sullae.

P. 48. v. 38. κολονῶν] Coraēs e Solani conjectura dedit. Vulg. κακτῶν. Quod poterat servari.

- P. 48. v. 35. ἀκέλευτο] Malum acéleste.
- P. 48. v. 36. αὐτῷ] Vulg. autem.
- P. 49. v. 1. οὐκ] Nolle Reiskius unciis inclusisset ut delendum.
- P. 49. v. 9. στρατέρας] Al. στρατάρας.
- P. 49. v. 27. αὐτὸν] Vulg. autem.
- P. 49. v. 35. παρεσκεύασας] Coraës e Cod. dedit. Vulg. παρεσκεύασας.
- P. 49. v. 37. δωράσαι] Coraës e Cod. dedit. Vulg. δωρεάν.
- P. 50. v. 5. ταῖς ταφαῖς] iustis funebribus.
- P. 50. v. 7. τὰ μαντεύματα] ipsius Sullae futura Pompeio vaticinantis. V. p. 49, 33. ss.
- P. 50. v. 13. ἀξιώματι] Vulg. ētō ἀξιώματι. Praepositionem Coraës asteriscis inclusit ut delendam: ego delevi.
- P. 50. v. 13. ἀξιώματι — δικαιοσύνης] Interpres: modestias ac iustitiae existimatione. T. II. p. 40, 15. τοῦ πλείστου Ἐρυτος ἀξιώματα πλοτεως καὶ συνέσεως. Quem locum Coraës comparavit.
- P. 50. v. 16. οὐ διεμέλλησεν ὅπῃ τραπέζαται] non habuitavis sumerabundus quo se converseret.
- P. 50. v. 27. μεταβαλλομένης] Γραπτὸν κατ' ἀρχας πεταβαλλόμενης. CORAËS. Assentior.
- P. 50. v. 33. αὐτῷ] Vulg. autem.
- P. 50. v. 35. Βρούτος] Reiskius de suo dedit τοῦ Βρούτος (nam quod textus ejus habet Βρούτος debetur erranti hypothetæ). Non opus.
- P. 51. v. 5. ἐπ'] Al. omittunt: expunxitque Reiskius. Recta.
- P. 51. v. 6. πολέμων εἰς] Reiskius dedit πολεμίων ὡς: illud e libris, hoc e coniectura. Neutrū probō. ἐμφύλιος πολέμος dicitur, non item, quod sciām, ἐμφύλιος πολέμιος.
- P. 51. v. 13. νομίμων] Al. μονίμων. Et sic scribendum censet Coraës in Cur. Secund. T. VI. p. 483. 484. Non assentior, V. not. ad T. II. p. 474, 27.
- P. 51. v. 29. αὐτῷ] Vulg. autem.
- P. 51. v. 36. τῇ] Al. omittunt. Bene.
- P. 52. v. 6. αὐτοῦ] Vulg. autem. — Infra v. 17. scrib. αὐταρχῆσθαι.
- P. 52. v. 18. δ'] Vulg. δ' αὐτῷ. — Al. omittunt pronomen a Reiskio unciis inclusum, a Coraë expunctum.
- P. 53. v. 27. αὐτὸν] Vulg. autem.
- P. 53. v. 28. τῶν περὶ Σικαλίαν] V. p. 45, 1. s.
- P. 54. v. 1. φίλεμαίνοντα] Scrib. φίλημαίνοντα.
- P. 54. v. 3. αἰμαίσοντι — πολέμῳ] Dativus consequentiæ.
- P. 54. v. 24. αὐτοτάναι] Coraës e Cod. dedit. Vulg. αὐτοτάναι. Reiskius e coniectura edidit αὐτοτάς καταχαρίζεσθαι — Statim post πολλοῖς subdistinguendum.
- P. 55. v. 3. ἔλαστον τοῦ συγάρχοντος] Sic Reiskius e con-

iectura. Bene. V. T. II. p. 436, 18. s. Vulg. οὐτοῦ συνέρχοντος. Quod Coraës mutavit in ἀλάττον, a. o.

P. 55. v. 10. στρατηγίᾳ] Dedi e libro. Vulg. στρατιῶν. Interpretus: *quum militiae vacationem postularet.* Sed transvectio facta est, ut equites recognoscerentur, non ut vacationem militiae peterent. Quod ego dedi sic interpretor: *cum renuntiatores dignitati imperatoriae coram Censoribus.* Scilicet Pompeius Censoribus respondit, non ut στρατηγός, sed ut στρατιώτης.

P. 55. v. 23. πᾶσι] Coraës e conjectura Bryani dedit. Vulg. πᾶσα.

P. 55. v. 28. οὐκέτι] Vulg. οὐκ ἔτι.

P. 55. v. 36. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 55. v. 36. φανῆναι] Coraës e libris dedit. Vulg. φάναι.

P. 56. v. 15. Ο — ἐν ἵματιῳ βίος] *Vita togata.*

P. 56. v. 17. αὐτοῖ] Malim οὐτοῖ.

P. 56. v. 26. παράλογον] Dedi e Bryani conjectura, quam etiam Coraës ait esse οὐκ ἄλογον. Vulg. παράβολον. Quod mihi videbatur non habere locum, quia sequitur φρόνημα δὲ καὶ τόλμαν ἔσχεν —. Sed aliquid discriminis est inter τολμῆσθαι et παράβολος. Vere Reiskius: „Differunt παραβάλλεσθαι et τολμῆσθαι. — Illud est audere temere, nulla aut exigua cum spe boni successus, hoc vero confidere, fidenter et secure aliquid factare.“ Itaque revocandum παράβολον.

P. 56. v. 31. ἀφείλετο] Coraës e libris dedit. Vulg. ἀφείλετο.

P. 56. v. 31. οὐκέτι] Vulg. οὐκ ἔτι.

P. 56. v. 34. ἀνέβασιν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἀνέβασιν.

P. 57. v. 1. μόνον] Subaudiendum etiam ad sequentia οὐδὲ — οὐδὲ —.

P. 57. v. 5. ἐπέφρυνόις] De meo dedi. Vulg. ἐπαργύροις.

P. 57. v. 12. Σαμοθράκιον] Vulg. Σαμοθράκιον.

P. 57. v. 19. καταδεσχθεῖσα] Proprium hac de re verbum. V. Matthaei ad Homer. Hymn. in Cerer. 473. p. 127. b.

P. 57. v. 20. καὶ] Post h. v. Coraës de suo addidit καὶ.

P. 57. v. 35. ἐμβαίνειν] Fort. ἐκβαίνειν. HASIUS.

P. 58. v. 1. ἐμπορεῖα] Al. ἐπικορεῖα.

P. 58. v. 2. ἐπέστρεψε] Al. ἐπέτρεψε. Quod Reiskius adse civit, ἐπέστρεψε iure praetulit Coraës citans T. I. p. 207, 26.

P. 58. v. 14. ταμειῶν] Sic Coraës. Vulg. ταμεῖων.

P. 58. v. 19. μὲνον μὲν —] tantum, ut non invidiam moveat, sed motum gignat.

P. 58. v. 23. καὶ ἀντρῷ κατακείμενος] De meo dedi. Vulg. ἀντρῷ καὶ κτείμενος. Reiskius malit καὶ ἀντρῷ κτείμενος.

P. 58. v. 24. μὲν] Sic Reiskius de suo dedit. Libri habent τα. Quod videtur in ys mutandum.

P. 58. v. 31. „Η τίνα“] F. καὶ „Tίνα.“

P. 58. v. 83. Σάτυρόν] Coraës Σὲ αὐτάν.

P. 58. v. 83. οὐκ ἐπαιδεύ] Sic etiam p. 128, 8. *)

P. 58. v. 84. Ρωσίου] Ἰερὸς ὁ εὐεργετεούμενος Κράσσω,
οὗ ἀλλαγοῦ (Κράσσ: §. 82. [T. II. p. 457, 84.]) ἐμημένενετ
Πλούταρχος. Ρωσικαν γὰρ κάκει ἐκ διαφόρου γραφῆς καὶ οὐ
Ρουστιον γραπτέον, ὃ με τότε παρέδραμε σημειώσασθαι. CORAËS.

P. 58. v. 85. μὴ μονον, ἀλλὰ δεύτερον] Infra p. 400, 29.
τῷ μὲν ἔργῳ μόνος, τῷ δ' ὄνοματι δεύτερος. V. Apparat. ad
Demosthen. T. I. p. 812.

P. 58. v. 37. ανακραγεῖν] Al. καὶ κραγεῖν. De qua scriptura
Coraës: „ἔξ αμείνονος δηλονότι τῆς, κεκραγεῖν.“ Voluit, opini-
nor, κεκραγέναι. Sed in illa vide ne lateat ἐκκραγεῖν.

P. 59. v. 1. Οθεν οὐδεῖ —] Dubitantius hac de re Plu-
tarctus disputat T. II. p. 157, 21. ss.

P. 59. v. 2. κενὸν πολὺ] Coraës e libris dedit. Vulg. κλόνος
πολὺ.

P. 59. v. 11. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Post h. v. non subdistin-
guendum, ut antea factum est: nam pronomen refertur ad
διεκράξατο.

P. 59. v. 16. Αἱ δὲ τιμαι —] Scilicet dardanarii praevide-
bant brevi futuram vilitatem annonae.

P. 59. v. 17. πεσοῦσαι] Sic vernacule dicimus der Preis fällt.

P. 59. v. 24. ὥσπερ εἰς σμῆνος — τὴν Κιλκίλαν] Vide quanto
intervallo diximi possint quae attractio arcte iungi poseit. Mi-
nus est intervallum in aliis exemplis eiusdem attractionis T. I.
p. 875, 9. T. II. p. 301, 22.

P. 59. v. 30. αὐτῷ]. Vulg. αὐτῷ. Correxit Coraës.

P. 60. v. 20. ἐκόλαζεν] Coraës e Reiskii conjectura dedit,
δεκολόζεν placet Jacobio. Animadv. in Athen. p. 300. Vulg.
ἐκόμιζεν.

P. 60. v. 21. ὡς — εννιαδέτας] Referendum ad τοὺς ἐτ-
λευθάνοντας.

*) Passim monui huius verbi imperfectum mutari oportere in
aoristum. Nec temere me monuisse fatebuntur qui talia ac-
curatius expenderint tribuentes non omnia libris, sed aliquid
rationi. Interim fieri potuit ut quod per se verissimum est
interdum abutens ultra iustos limites evagaretur. Velut his lo-
cis si quis imperfectum tueatur, eum nunc non perseverem
tueri quod sit ineptum. Scilicet in aiente sententia rectissimo
stat tali quod docui discrimin intercedere inter imperfectum
aoristumque verbi ζείθειν: sed in negante cavendum ne im-
perfecto, ubi omnes tuentur libri, vim facias. Sic infra
p. 62, 27. cave πειθεῖν mutet in ζείθειν.

P. 60. v. 22. γενέσ — καὶ γενήσαται] T. I. p. 410, 5. γενήσαται καὶ γενέσας —.

P. 60. v. 27. ἵκετηρίας] Coraēs malit ἵκετηρίαν, ut p. 61, 21. Quanquam ibi etiam al. habent ἵκετηρίας. Nec mihi displicet pluralis, cuius etiam in una supplicatione usus est. Dionysius Halic. A. R. III. 50. ἵκετηρίας ἀναλαβόντες ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως. VI. 18. ἵκετηρίας καὶ στέμματα προσχόμενοι. Ibid. c. 25. ἵκετηρίας ἀναλαβόντες ἐκ τῶν πόλεων — προσχέσαν.

P. 60. v. 29. ἐντειχισάμενοι] Idem malit simplex τειχισάμενοι. Mihi non displicet compositum. Diodorus Sic. XIX. 87. τὴν ἀκρόπολιν ἐντείχισε. Dionysius Halic. A. R. III. 44. extr. πόλιν ὁ βασιλεὺς ἐντείχισε.

P. 60. v. 35. καὶ πολλοὺς] Coraēs e libris dedit. Vulg. πολλοὺς. Reiskius de suo dedit τοὺς πολλοὺς, in quod etiam H. Stephanus inciderat.

P. 61. v. 2. βίων] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. βίου.

P. 61. v. 2. καὶ θηρία] Coraēs scribendum censem ὄχον (a. ἔπει) καὶ θηρία. F. εἰς καὶ θηρία: nisi malis simplicius εἰς θηρία.

P. 61. v. 6. ὑπέρημοι] ὀλίγους ἀριθμῷ ἔχουσαι τοὺς κανονικούς τας. CORAĒS.

P. 61. v. 10. ἔδωκε] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. δέδωκε.

P. 61. v. 24. ἔγραψε — ἔγραψε] Aoristum bis dedi: posteriori quidem loco non sine auctoritate librorum. Vulg. ἔγραψε — ἔγραψε.

P. 61. v. 32. Οὐδὲ γὰρ —] Scilicet ἔλεγον οἱ ταῦτα φέγγοντες.

P. 61. v. 36. Μή τις — ἔλθοι] Homerus Il. XXII. 207.

P. 62. v. 12. ἐφ'] Al. ὡφ'. Non displicet.

P. 62. v. 20. διάδοχον] Debetur conjecturae Solani. Vulg. διαδοχήν. Quod ferri posse Coraēs arbitratur. Recte: nam διάδοχη passim ita dicitur, ut sit i. q. διάδοχος s. διάδοχος. Xenophon Cyrep. I. 4. 17. η διάδοχη —, καὶ παῖς καὶ ἴκτεῖς.

P. 62. v. 24. αὐτοὺς] ἀληγούς.

P. 62. v. 27. καὶ τοῦ — πείθων] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. καὶ τοῦ δῆμου μηδένα πείθων.

P. 62. v. 29. ὄχοι] Reiskius de suo dedit. Vulg. ὄχον.

P. 63. v. 8. τῆς] Coraēs e Cod. addidit.

P. 63. v. 7. Ἀμέλει] Copiose et egregie Coraēs de hac voce ad h. l. disputavit.

P. 63. v. 7. δὲ] Mallem abesset.

P. 63. v. 17. αναστεμένας] Post h. v. Coraēs suspicatur inserendum esse τὰς αἰλυμας citans p. 72, 21. a. Hasius: „M. Goray se trompe. Les lecteurs qui sont appelés ici υπόρεται ne portaient point des lances.“

P. 63. v. 17. ὄμοι καὶ] F. ὄμοις.

P. 63. v. 19. κατεψυγμένην] κατεψυχαριστην. Coraës. V. T. II.
p. 383, 8.

P. 63. v. 21. ἀθαλεῖς] Sic Reiskius. Vulg. ἀθαλλεῖς. Quod Coraës revocavit. Sed haec forma videtur poëtarum propria esse. Athenaeus p. 1172. ed. Lips. δένδρον αἰτης ἀθαλλεῖς. ubi scribendum suspicor δ. αἰτιθαλλεῖς. Sic olea recte dicitur ποιητικῶς. V. Moral. T. III. p. 638. Wytt.

P. 63. v. 22. μεταδιδόντες] Malim μεταδόντες.

P. 64. v. 7. εἰδώλῳ καὶ οὐκ —] V. not. ad T. II. p. 167, 9.

P. 64. v. 13. δόξαν,] Dele signum commatis.

P. 64. v. 23. ταῖς συγκλινίαις] Coraës interpretatur τὰς πρὸς ἀλλήλα τῶν ὄρων πλίσεις καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἀποτελουμένους αὐλῶνας καὶ φάραγγας.

P. 64. v. 24. ἐκβαλεῖν] effodi.

P. 64. v. 27. περιστρατοπεδεύσας] Reiskius malit περιστρατεύσας. Probo: nec Coraës improbat.

P. 65. v. 10. παρακαλοῦντες] Coraës e Cod. dedit. Vulg. παρακολούθουντες.

P. 65. v. 11. ἡ σελήνη καταφερομένη] T. II. p. 416, 14. καταφερομένης σελήνης.

P. 65. v. 14. περὶ] F. ἐπὶ.

P. 65. v. 18. ἐφίκοντο] Coraës mallet scriptum ἐφίκνοντο. Probarem, si antecederet αφίέντες.

P. 65. v. 28. τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως] Cod. τοῦ βασιλέως τὸ σῶμα. Placet.

P. 65. v. 29. ἄχρις] Al. ἄχρι.

P. 65. v. 32. αὐτον] Vulg. αὐτὸν.

P. 66. v. 3. Ἀράξην] Coraës e libris dedit citans T. II. p. 371, 23. Vulg. Ἀραξίν.

P. 66. v. 15. οὐν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. μὴ οὖν.

P. 66. v. 15. Τιγράνης] Cod. ὁ Τιγράνης. Placet.

P. 66. v. 16. ἀποίνσαμενος] Reiskius de suo dedit citans T. I. p. 233, 9. Vulg. ἀποδυσάμενος.

P. 66. v. 18. ἐστεὸν, — πάντων,] Dele signa commata.

P. 66. v. 21. ἰδρυσάμενος] Coraës dedit e Reiskii coniectura. Vulg. ἰδρύσασθαι, plena interpunctione positā post θάτερα. Hoc ita probo, ut deleatur signum colpi post προσαγγέσθαι ac deinde scribatur: Τῶν μὲν οὐν ἀλλα —.

P. 66. v. 23. Σωφῆνην] Coraës de suo dedit: item mox v. 25. Σωφῆνης. Vulg. Σωφῆνην ét Σωφῆνης.

P. 66. v. 28. ἡμίμνασθν] Cod. ἡμίμνεον. V. not. ad T. I. p. 75, 30.

P. 66. v. 31. τοιαῦτα τιμῶντος] qui talia (tam exigua) præmia sibi tribueret.

P. 66. v. 34. αὐτον] Vulg. αὐτον.

P. 67. v. 6. Οὗτοι] Albani.

P. 67. v. 11. Ἀράδην] Coraës e libris dedit Ἀράδην. Item παροχ. v. 18.

P. 67. v. 18. ἀφεις τὴν ἀδικίαν] Σημειοῦ τὴν φράσιν τοῦ παρακαμάζοντος ἐλληνισμοῦ κατὰ τὸ „Ἀφεις ἡμῖν τὰ ὄφει λῆματα ἡμᾶς“ (Ματθ. 5, 12). Οἱ γάρ αὐχαιοὶ ἥδιον χρωνται τῷ συντάξει, Ἀφιέναι τὸν ἀδικούντα, τὸ μὲν πρόσωπον καταλτιατικήν, τὸ δὲ πρᾶγμα (ἡνίκα πλήρης ἔστιν ἡ φράσις) καταγενεῖται ἐκφέροντες, ωσπερ καὶ αὐτὸς Πλούταρχος ἀνατέρει „Ἀγησιλ. §. 13. [p. 12, 12.]“ εἰρηκε „Νικίαν, εἰ μὲν μὴ ἀδικεῖ, ἀφεις κ. τ. λ.“ CORAËS. Infra p. 121, 25. ἀφῆται αἴτιας κάσης.

P. 67. v. 27. Φᾶσιν] Vulg. Φάσιν.

P. 68. v. 4. Ἰβαλεν] Coraës e libro dedit. Vulg. Ἰβαλλεν.

P. 68. v. 5. ἐπιπτυχῆν] V. not. ad T. II. p. 495, 35.

P. 68. v. 18. τὴν Τρανιάν καὶ Κασπίαν Θάλασσαν] Male Interpres Hyrcaniam et mare Caspium. Urum autem idemque mare intelligendum, appellatum illud Hyrcanium, ubi Hyrcani, Caspium, ubi Caspii accolebant.

P. 68. v. 21. τῷ Μήδων] Coraës de suo dedit. Vulg. Μήδων. F. τῷ μὲν Ἐλνημάτῳ καὶ Μήδων βασιλεὺσι.

P. 68. v. 26. ἀνέπεμψεν] Sic Coraës. Vulg. ἀνέκαμπτεν.

P. 68. v. 28. Στρατονίη] Parisina Στρατονίην errore typothetae.

P. 68. v. 35. σφασίας] Coraës de suo dedit τρανέξας μιστάς citans p. 99, 17. Etiam Haitingerus in Act. Philolog. Monap. III. 2. p. 174.: „κινήσεις aut μιστάς addendum, certe intelligendum est.“ Neque addendum quidquam nec subaudiendum. Plura eiusdemmodi v. in not. ad Longi Pastoral. p. 386. et in L. Bosii Ellips. p. 389.

P. 68. v. 37. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 69. v. 6. οὕτῳ κινεταῖς μόλες —] Ad vivum expressa imago simplicitatis pauperis, quae praeter spem divitiiis adfluit.

P. 69. v. 10. βάλλει] Sic Coraës. Vulg. βάλλε.

P. 69. v. 11. Ταύτης — αἷματος] V. Homerus Il. VI. 211.

P. 69. v. 12. παρεδίδον] Interpres tradidit. Inamo obtulit.

P. 69. v. 15. ἐκέλευσε] Malim ἐκέλευσα.

P. 69. v. 17. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 69. v. 26. καὶ] Coraës de suo addidit.

P. 69. v. 32. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 69. v. 35. Ἀμισον] Sic Coraës. Vulg. Ἀμισον.

P. 70. v. 2. καὶ κέρας ἔχοντος] Coraës asteriscis inclusis ut delenda. Mihi videntur a Plutarcho scripta.

P. 70. v. 3. Βεσκόφφ] Post h. v. Coraës subdistinxit. Sed in Βεσκόφφ iungenda sunt sequentibus.

P. 70. v. 3. συναλογότος] Sic Coraës. Vulg. συναλυγότος.

P. 70. v. 5. ταῦτα] Debetur Soleno. Olim editum ταῦτα Coraës non improbat. Mihi ταῦτα magis placet.

P. 70. v. 5. διακοσμῶν τὰς ἐπαρχίας] ὁ πάντα διακοσμῶν ἔκεινα καὶ καθιστάς p. 71, 20. Supra p. 43, 14. διακοσμεῖν τὴν δύναμιν.

P. 70. v. 16. τὴν Ἄρκτην θάλασσαν] Igitur mare Caspium pro sinu Oceani habuerunt. De quo veterum hand paucorum errore, qui etiam Plutarchi fuit, ut discas infra p. 151, 34. ss., v. Larcher ad Herodot. T. I. p. 529. s. ed. alter.

P. 70. v. 21. φύλακας] Coraës e libro dedit φύλακας. Recte. Sic autem hanc scripturam interpretatur: ἐπέστησε φύλακας ἐπὶ τὰς ταῦς τῶν πλεόντων εἰς Βόσπορον ἐμπόρων. Non assentior τῶν τεῶν intelligens de ipsis Pompeii navibus.

P. 70. v. 23. τὴν] Coraës asteriscis inclinat ut deleendum. Non delecta. copias pleraque, quae numero multis erant.

P. 71. v. 9. ἄγαν — χρείμανος] καταγράψενος ἢ κατὰς χρείμανος. CORAËS.

P. 71. v. 9. τῇ] Coraës e Cod. adscivit.

P. 71. v. 16. ἐφήβους] Cod. ταῦς ἐφῆβους. Recte: nam sequitur τοὺς παιδάς. Probat etiam Coraës.

P. 71. v. 17. ἀδυσχίσαντες] Coraës malit ἀδυσχίσαντεν. Mihi imperfectum magis placet.

P. 71. v. 18. γίνεσθαι] Coraës e libris dedit. Vulg. γίνεσθαι. Aoristus praestat.

P. 71. v. 19. καταβήνει —] ut honorem referret.

P. 71. v. 20. μεθ' αὐτοῦ] Vulg. μετ' αὐτοῦ.

P. 71. v. 30. σοβαρῷς] Al. σοβαρός. Placet.

P. 71. v. 30. τὸ ἴματιον] Je ne crois pas qu' ἴματιον soit ici la toge ou le pallium, quoique les traducteurs et M. Goray lui-même semblent l'avoir entendu ainsi, mais une espèce de mouchoir, que les Romains appeloient *palliolum* et *ricinium*, et dont se servoient les malades, les médecins et en général les personnes délicates et efféminées. Les monumens nous en donnent des exemples dans les figures des médecins et dans celle d' Esculape lui-même. Les Grecs l'appeloient *ἀρπίστροιον*, comme une défense contre la chaleur du soleil, (voyez Sénèc. Epist. lib. II. pag. 132.) les voyageurs en faisoient aussi usage. Sylla l'ôtait de sa tête, quand il recevoit Pompee. Voyez ci-dessus pag. 106. [p. 43, 25. s.]. HASIUS. De duobus his Plutarchi locis etiam H. Stephanus: „Minus placet — nomen ἴματιον reddi *togam*: potius enim eo significari arbitrór̄ *tugmam capitis*, assentiente etiam Budaeo, ut in meo Thesauro docui [c. 4016. A.]“ Mirarer ἴματιον de tali *capitis tegmine* dictum, nisi meminisse Herodotei *catastrophe*. *lactentes* IV. 83. Quanquam

vel sic subdubito ἴματιον in Plutarcheis alia quam vulgari significatione intelligi oportere.

P. 71. v. 32. τῶν ήβητηρίων] „Ηβητήρια (φησὶ Ἡσύχιος), ἔστιατάφια, καταλύεισις.“ Εἰσὶ δὲ κυρίως αἱ ἐν ἀγροῖς ἡδονῆς ἔνεκα κατεσκευασμέναι οἰκήσαις, ἐν αἷς συνήγοντο συμποσιάσοντες παρὰ τὴν ἥβην καὶ τοὺς ἥβῶντας, διὸ τὸ τοὺς τελικεύτονα μάλιστα χαίρειν τοῖς τοιούτοις (Ἀθην. εὐλ. 426). Ἡρόδοτος δὲ (B, § 133) ἐν ηβῃ τῇ φρίᾳ ταῦτα ὀνόμασεν ὅπου οἱ ὑκομητηματισταὶ ἐσημειώσαντο loca voluptaria ταῦτα τοῖς Ρωμαίοις καλεῖσθαι, περὶ δὲ τῷ Γρηγορίῳ Νίσσης τόκους ἐμπαθεῖσις. Vide ipsum Plutarchum Pomp. c. 53. [p. 82, 21]. ΙΔΑΙΑΣ. Huc spectat significatio verbi συνηβῆν in Scelio apud Atheneum p. 1550. ed. Lips.

P. 71. v. 36. ἐφάλκιόν τι] V. Toupius Emendatt. in Suid. T. II. p. 561. 2.

P. 71. v. 37. ἐκείνης] ἦν πρότερον εἶδε μετρίαν καὶ ἀφελῆ.

P. 72. v. 2. ποῦ — ἐδείπνει] Coraēs sic exprimi typis iussit, ut verba sint ipsa interrogantis, non tamen adiecto signo interrogationis. Mihi magis placet nostra ratio.

P. 72. v. 4. τοῦ βασιλέως] Negligentiā hypothetas post articulum excidit δὲ.

P. 72. v. 15. παρῇ] De meo dedi. Vulg. ἐπι. Quod Coraēs mutavit in ἐπιτείνων.

P. 72. v. 16. παρενθήκας] V. Wesselingius ad Herodot. VI. 19.

P. 72. v. 33. κάν] De meo dedi: non quasi crederem hanc manum esse Chaeronensis, sed ut a verbis obscuris et, ut videatur, corruptis leni mutatione sensus probabilis extunderetur. Vulg. καὶ. Coraēs iure dicit hunc locum οὐ κάννας τι σαφῆ. Solanus: „Haec quid sibi velint, fateor, me non assequi, facile intellecturus, si ἔσθιαντο scribatur.“ Reiskius: „F. post Ρωμαίοις deest ὑποχείρια. res Mithridatis omnes filium velut hereditate suscepisse et in literis ad se populumque Romanum datis significare, imperio atque potestati eas suaem populique Romani permittere. γέγραψε ποιούμενος ὑποχείρια idem est atque γέγραψεν, ὅτι ποιεῖται ὑποχείρια.“ Non memini γράψειν legere sic iunctum participio. Quod dedi vertam scriptaeque tradentem res sibi et Romanis *).

^{*)} Haec scripta erant, cum mihi visus sum reperisse quod aliquanto magis satisfaciat. Scribendum esse suspicor; καὶ ὡς ἐαντῷ καὶ Ρωμαίοις γέγραψε πειθόμενος. Syntaxis verborum haec est: καὶ γέγραψε ὡς πειθόμενος ἐαντῷ καὶ Ρωμαίοις. h. e. καὶ γέγραψε πειθόμενοι ἐ. κ. P. Infra p. 93, 17. ὡς νενικηκώς γέγραψε. h. e. νενικηκέναι γέγραψε. Satis lenem autem esse hanc vulgatae mutationem fatebuntur haud ignari palaeographices.

P. 72. v. 85. τῇ γὰρ χούμενον] Bene graectum hoc: nec fuit cur Reiskius Coraësque sollicitarent.

P. 73. v. 1. κεφαλὴν] Bene si habet, usupravit Plutarchus pro κορωνίδᾳ aut κορυφήν. REISKIUS. Επιτιθέναι κεφαλὴν Reiskius passim legerat, sed, ut sit, hic non recordabatur. V. H. Stephanus Thes. c. 4904. C. D.

P. 73. v. 7. τὸν γὰρ — θεράποντας] V. Herodotus II. 86.

P. 73. v. 8. θεράποντας] Reiskius de suo dedit. Vulg. θεράπευστας. Quod revocandum. Intelligendi oī ταριχεύεται. Neque opus scribi θεραπεύσαντες, quod requirunt Reiskius et Coraës. Nam ex usu particiorum praesentis, quae articulo functa toties funguntur vice substantivorum, ὁ θεραπεύων valet i. q. ὁ θεραπευτής.

P. 73. v. 10. ἀφοσιωσάμενος τὸν νεμεσητὸν] ἀποτρεψάμενος τοῦ νεκροῦ τὴν θέαν, ἵνα μὴ δόξῃ κειμένῳ τῷ ἐγθόῳ ἐπιχαίρειν καὶ ἐπισπάσηται διὰ τούτο τὴν παρὰ τῶν θεῶν νέμεσιν καὶ ὄργην. CORAËS.

P. 73. v. 12. Καίτοι] Ἐρανιτωματικῶς πρὸς τὸ ἔθανό μασσεν, ὥσπερ ἀν εἰ Ἑλεγεν, ἔθανμασεν ἀ Μιθριδάτης περιεβέβλητο, κατέρ πῃ δὲ τὸν τὸν ξιφιστῆρα (πεικεμένος γὰρ ἦν), δις μασφῷ μείζῳ θαυμασμὸν ἀν αὐτῷ ἐνεποίησε. IDEM. Referendum etiam ad τὴν κίταρεν, quae cogitanda ut pars τῆς ἑσθῆτος.

P. 73. v. 12. ξιφιστῆρα] Citans hunc locum Coraës ad Heliodor. T. II. p. 317.: „Ξιφιστῆρ, ὁ καὶ ξιφιστῆς τῷ Ἡενχίῳ καλούμενος, κατὰ δὲ Μακεδόνας, ὡς αὐτὸς φησιν, ἀστρεὺς, ἐστὶν ὁ ζωστὴρ ἢ τελαμὼν, ἐξ οὐ ηὔτηται τὸ ξίφος, ὁ τοῖς Γάλλοις λεγόμενος baudrier.“ Homero dictus ἀστρῆρ: quem iam heroës gestasse pretiosum arguit Odyss. XI. 610. ss., quanquam Herculis balteus gestandæ pharetræ inserviit.

P. 73. v. 14. κίταρεν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. κίταρεν.

P. 73. v. 28. καθόλον] Coraës e Cod. dedit. Vulg. καθ' ὅλον.

P. 73. v. 36. Καὶ πόδιφι μὲν ὅν —] Sapientior ille Napoleonte, quem πόδιφι δητα talis nuntius perculit vehementissime.

P. 74. v. 15. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item mox v. 26.

P. 74. v. 31. ἐβούλετο] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἐβούλετο. Quod vide ne revocandum sit.

P. 74. v. 32. ὑπιδομένον] Vulg. ὑπειδομένον.

P. 74. v. 33. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 74. v. 34. ἡ γυνῆ] Articulum Coraës e Cod. addidit.

P. 74. v. 35. ἀποτρέψεται] Idem e Cod. dedit. Vulg. ἀποτρίψεται.

P. 75. v. 7. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 75. v. 20. κατοικίαι — πόλεων] ἂς διγανθρωπονέσσες ἡ καὶ τὸ παράπαν ἐρήμους οὖσας ενηφίσες Πομπήιος. CORAËS. Sunt colonias. Infra p. 77, 21. κατοικίας πόλεων καὶ τομᾶς ἀγρῶν ἔργα φαν.

P. 75. v. 25. ἀργύρου] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἀργυρού.

P. 75. v. 34. ταῖς μάχαις] Al. καὶ ταῖς μάχαις. Non displicet.

P. 76. v. 4. ὑπῆρθαι] Coraēs dedit e Reiskii conjectura.

Vulg. ἐπῆρθαι.

P. 76. v. 8. οἱ] F. Kui.

P. 76. v. 8. ἄντετο] Al. ἀνητό.

P. 76. v. 9. ἄχρι] Al. ἄχρι.

P. 76. v. 14. ἑαντοῦ] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. αὐτοῦ.

Quae forma statim recurrit: ut etiam hic servari potuerit.

P. 76. v. 17. οὐτῷ] Coraēs οὐτῷ secutus Codicem.

P. 76. v. 20. Λεύκουλλον] Sic Coraēs, ut dudum voluerat H. Stephanus. Vulg. Λεύκουλλος continuum proximis: ut ad verba sequentia, ἀδέξασθαι et ἡγιεῖσθαι, subaudiatur αὐτοῦ. Quod et ipsum ferri potest.

P. 76. v. 22. κολονόσα] Coraēs e libris dedit. Vulg. καλύνοσα.

P. 76. v. 23. κολυσίαν] Reiskius malit ἀντικολυσίαν. Non opus. Lucullus oīum captans omnino erat alienus a re publica gerenda.

P. 76. v. 27. ἔλεος] Pompeius. V. p. 63, 10. ss. coll. p. 69, 86. ss. Reiskio quid in mentem venerit, ut haec intelligeret de testamento Mithridatis scripto a Lucullo, post rescisso a Pompeio, dicat me acutior.

P. 76. v. 35. δὲ] Retractum Reiskius posuit v. 84. post μιθρὸν. Non placet.

P. 77. v. 11. μετὰ διασώματος] μετὰ πανοργίας. CORAĒS.

P. 77. v. 14. καταστασίασασκην] Mallem καταστασίασονταν. SOLANUS. Igitur etiam καταβαλοῦσαν habuit pro participio futuri: in utroque falsus.

P. 77. v. 21. ἀπόρον] Post h. v. Coraēs e Reiskii conjectura ὅγλον addidit. Aut hoc addendum aut scribendum τοὺς ἀπόρους καὶ κένητας. Nam quod Leopoldus ad V. Marii p. 27. ait, vulgata esse generis elliptici, nemo nunc probabit.

P. 77. v. 21. κατοικίας] Malim κατοικίας. deductiones in colonias, assignationes habitationum. REISKIUS. Vulgata bene habet. V. not. ad p. 75, 20.

P. 77. v. 36. γεήσασθαι] Coraēs malit γεῆσθαι. Vulgatam non damnum.

P. 77. v. 37. μέλλεσσεν] Post h. v. vulgo subdistinguitur. Sed ὀλίγων ἡμερῶν referendum ad antecedentia.

P. 78. v. 6. τε γένο] I. q. ναὶ γένο, etenim: ne τε ad sequens δὲ referas. V. not. ad T. I. p. 165, 11.

P. 78. v. 9. κατὰ] Coraēs e libris dedit. Vulg. ἐν.

P. 78. v. 13. σίγ τιν — αντίκραξιν] Vulg. σίγ τινα — ἡγίεισθαι καὶ πεποντίσθαι —. Coraēs partim e conjectura par-

tim e librorum fide dedit quod ego adsevi, nisi quod uel ab illo inclusum asteriscis expunxi. Sed aliud quid latet, quod praestans Criticus Wytenbachius ad Moral. p. 448. ac fortasse praestantior futurus, si fata sivissent, Hatingerius in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 810. felici coniectura indagarunt. Scribendum enim: εἰς πάσαν — ἐγέρονται καὶ πετάντης πρᾶξιν.

P. 78. v. 23. ἔξεπεμψε] Coraës scribendum censet ἔξεπεμπε. Assentior.

P. 78. v. 26. οὐκέτι] Vulg. οὐκ ἔτι.

P. 78. v. 35. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 79. v. 1. τοῖς φίλοις] Pompeii.

P. 79. v. 3. προειδόντος — δίκην] δηλονότι συνηγορήσοντος.

P. 79. v. 6. προύβαλλε] Cod. προύβαλε. Non damnem cum Coraë. Acerba enim haec insectatio semel facta est.

P. 79. v. 7. „Τίς ἀνὴρ ἄνδρα ζητεῖ;“] Κίναιδον ἀποφῆναι τὸν Πομπήιον ἐσπούδαξεν δὲ Κλάδιος. CORAES.

P. 79. v. 7. „Τίς ἐνι — τὴν κεφαλήν;“] Τῶν κιναίδων ἡ γνώρισμα καὶ τοῦτο, ὡς φησι καὶ Ιουβεναῖος (Εατνο. 9, στίχ. 133). Περίφροι γὰρ ὅντες περὶ τὴν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς εὐθέτησιν, ὥσπερ καὶ περὶ τὸν ἄλλον τὸν εὐματος καλλιτισμὸν, ηὐλαβοῦντο τὸ δῆλη τῇ γειρὶ κνάσθαι, ἵνα μὴ τὴν ιόμην συγχέοιεν. Περὶ τῶν τοιούτων φησὶ καὶ Λουκιανός (Ρητόρ. διδασκ. §. 11) „Πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βάδισμα; ἐπικεκλεσμένον τὸν αὐχένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιζόν τὸ φωνῆμα, μύρων ἀποκινέοντα, τῷ δακτύλῳ ἀκρωτὴν πεφαλήν κανώμενον.“. CORAES. Julianus Ceasar. p. 18. extr. Heus. Πομπήιον δεκτόντι χωμάτιον. V. Ruperti Commentar. ad Iuvenal. I. c.

P. 79. v. 10. ἀπεκρίνοντο] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀπεκρίναντο. Recte. V. not. ad v. 6.

P. 79. v. 18. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 79. v. 19. οὐκέτι] Vulg. οὐκ ἔτι.

P. 79. v. 22. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 80. v. 1. ἀναλαμβάνοντος] Coraës e Reiskii coniectura dedit. Vulg. ἀναλαμβόντος.

P. 80. v. 5. στρατιῶς] Sic Coraës. Vulg. στρατείας.

P. 80. v. 11. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 80. v. 20. πολλαχοῖς] De meo dedi. Vulg. πολλαχοῖς. In Lexicis omissum πολλαχοῖ ecquis neget bene graecum esse?

P. 80. v. 27. τοῖς ἔκτος ἀνθρώποις] Reiskius intelligit habitantes extra mare mediterraneum. Coraës interpretatur τοῖς ἔκτος τῆς Ρώμης. Huic malim assentiri: nisi magis placet intelligi habitantes extra Italiām.

P. 80. v. 29. ἀποδόντη] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἀπέδοντη.

P. 81. v. 2. τοσούτων] Al. τοσούτων. Quod ita placet, ut πολλαχοῖς mutetur in πολλάτων. Nec Coraës hoc improbat.

P. 81. v. 7. ἀμειλημένω καὶ φερομένω] ἀμειλητικῶς πο-
ρευομένων πρὸς τὸν Καίσαρα. CORAES.

P. 81. v. 17. δὲ] Vulg. δὲ καὶ καὶ Coraës asteriscis inclusit
ut delendum: ego delevi.

P. 81. v. 20. 'Ο] Scrib. 'Ο. Reiskius hoc pronomen uncis in-
clusit. Al. φ. Quod Solano placet. Assentior, sic Codd. ductum est.

P. 81. v. 21. ἀποχρήσθαι] Coraës e Cod. dedit. Vulg.
ἀποχρίσθαι.

P. 81. v. 22. δῆ] Scribendum δῆ. Quod qua ratione in δῆ
transierit palaeographices peritos doceri non opus est.

P. 81. v. 35. ἐνόπλους] Coraës e libris dedit. Vulg. ἐν ὄπλοις.

P. 82. v. 13. ἀναδεῖξας] καθιερώσας.

P. 82. v. 24. οὐ καθ' ὅραν] Nam Pompeius erat aetate
multo provectionis. τὸ μὴ καθ' ἡλικίαν infra p. 85, 6.

P. 82. v. 27. ἀκρατον] Coraës e libris dedit. Vulg. ἀκριτον.
ἡ ἀκρατος ὄμητια τοῦ σεμνοῦ fere est αὐστηρὰ περὶ ἀγωγὸς
γυναικῶν.

P. 82. v. 29. δ' οὖν] Cum exemplum commemoretur quod
rem illustret, scribendum puto γοῦν. De confusione harum par-
ticularium v. Stephanica mea c. 2915. B.

P. 83. v. 3. Πομπήον] Cod. τοῦ Πομπήον. Placet.

P. 83. v. 10. κατελεγοντα] Praestat καθελεγοντα.

P. 83. v. 10. ἀγήρηται] Malim ἀνήρητο. Nam εἰς η πόρτα-
ρος — est Plutarchi narrantis, non illorum, qui spargebant λό-
γους διαστατικούς.

P. 83. v. 12. καὶ τοῦτο κάλυμα δὲ] ὁ τοῦ Κράτους θάρατος.
CORAËS. Imo η τοῦ Κράτους παρενσία, η τοῦ Κράτους θάραξις,
η αὐτοῦ ζωή. MASIUS. Vere. Coraën advertere potuerat quod ali-
quot libri habent, καὶ οὗτος κάλυμα ὡν: Solano vistum non
spernendum, ipsi fortasse spretum. Neque ego multum tribuam
huius scripturae, quae vereor ne Mureto debeatur.

P. 83. v. 18. δέ] Vulg. τε.

P. 83. v. 21. ἐπόσχεν] τὴν ἐπιθυμίαν subaudit Toupius Emen-
dat. in Suid. T. I. p. 173. Sic etiam Gallus Italusque, qui Pla-
tarchamā vernacule verterunt. Coraës: „Ἵσως τρεπτέον τὸ ἐπέ-
σχεν εἰς τὸ ἐπήρχεσσεν η γοῦν εἰς τὸ συνάνυμον ἀπέχει σεγ.“
Mihi videtur scribendum οὐκέτ' ἔσχεν, scilicet ἀποπιπλάναι
τὴν ἐπιθυμίαν. V. Anacreontica II. 8.

P. 83. v. 23. Τριγύθα — τιμῆς] Homerus II. XV. 189.

P. 83. v. 27. εἰκέ ποτε] Coraës e Solani coniectura dedit.
Vulg. εἰκέ τότε.

P. 84. v. 6. τῆς σύκοσμίας] Opponitur ἀκοσμία v. 15. et τα-
ραχατ v. 21.

P. 84. v. 19. εἰσενηγμένην] Coraës dē suo dedit. Vulg. εἰσ-
τηρεγμένην.

P. 84. v. 28. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 85. v. 2. ἀκούειν] Nobis legere.

P. 85. v. 4. ἢ δὴ — μαθήματα] Ut olim, ita nunc.

P. 85. v. 9. ὡν ἔκεινον —] Plutarchus repente inducit loquentes τοὺς κομφετέρους ipsos. Tale orationis schema passim occurrit. V. infra p. 87, 34.

P. 85. v. 12. Ἐπειτα] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐκεῖ.

P. 85. v. 16. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. Ceterum notabilis hic usus genitivi absoluti: expectes enim αὐτὸς προκαθήμενος.

P. 85. v. 18. τριακοσίον] Vulg. τοὺς τριακοσίων. Articulum Coraës asteriacis inclusit ut delendum: ego delevi.

P. 85. v. 19. ἐνέτυχε] ἐδεήθη.

P. 85. v. 21. τοὺς γενομένους. περὶ —] V. mea in H. Stephani Thes. c. 1531. B. Hoc etiam argumento facile tuearis quod legitur in Taciti Annal. I. 12. addidit laudem de Augusto. ubi vellem Fr. A. Wolfius confidentius scripsisset p. 40. a.

P. 85. v. 24. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item v. 31. αὐτοῦ.

P. 85. v. 33. προσάλλετο] Coraës e Cod. dedit. Vulg. προσάλλετο.

P. 86. v. 4. στρατηγ] Malim στρατηγα. Videendumque ne etiam v. 10. praestet στρατηγα. Quanquam illuc vulgata est tolerabilius.

P. 86. v. 18. καλῶς] Consulant Lexicographi nostri quae Coraës ad h. l. egregia adnotavit. Omnino auctor illis sim, ut quidquid generis lexicographicici vir summus tot in libris, etiam in Ἀτάκτοις, manu tam larga sparsit, diligentissime perscrutati sua in horrea congerant. Sic enim aliquanto plus proderunt tironibus, quam si adlegare pergent commenta somniatorum, quae pariter mox convincentur vanitatis, ut nebulae cito dissipatae evanescunt.

P. 86. v. 30. αἰτίων] Vulg. αἰτιῶν. Genitivum esse neutrius aītior satis docet quod antecedit οὐδενός.

P. 86. v. 33. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 87. v. 2. ἐξεφλευριστ] Γραπτέον, οἷμαι, κατὰ περάτασιν ἐξεφλαύριξε. CORAËS. Placet.

P. 87. v. 13. ἐκέλευσεν] Coraës malit ἐκέλευσεν. Mihi magis placet aoristus. Semel enim Pompeius dixit quae statim sequuntur.

P. 87. v. 17. οὐκέτι] Vulg. οὐκ ἔτι.

P. 87. v. 21. μεταβαλόμενος] Coraës de suo dedit. Vulg. μεταβαλλόμενος.

P. 87. v. 22. ἀμηχάνων] De meo dedi Chaeronensem liberans crimine τοῦ λατινισμοῦ, cuius a Coraë innocentis arguitur. Vulg. ἀμηχάνω. Xenophon Cyrop. VII. 5, 38. ἦνον ἀμηχανος τὸ πλῆθος.

P. 87. v. 23. ὡν εἰψαίστο] τῶν τοῦ Καιρίωνος δαυείων. Antonius fideiusserset pro Curione amico.

P. 88. v. 9. ἀνθῶν] Al. ἀνθέων. Quod preferrem, nisi meminissēm Plutarchei πηχῶν. V. Stephanica mea c. 2043. B.

P. 88. v. 15. μετεβάλοντο] Sic Coraēs e libris. Vulg. μετεβάλλοντο.

P. 88. v. 31. στρατεῶν] Sic scribi etiam Coraēs in adnotatione iussit. Vulg. στρατείαν.

P. 88. v. 34. θάτερον] τάγμα.

P. 88. v. 37. ἀπηγγέλλεται. Placet. Nec Coraēs improbat.

P. 89. v. 11. μύσας τῷ λογισμῷ] ut illi μύσαντες τοῖς ὄφθαλμοῖς.

P. 89. v. 14. ὁ κύβος] Articulum de meo addidi. Nolle factum: nam videtur hic exitus trimetri esse.

P. 89. v. 18. στρατιᾶς] Sic Coraēs. Vulg. στρατείας.

P. 89. v. 20. καὶ] Coraēs e libro addidit.

P. 89. v. 23. συνεβούλευεν] Malim huc et infra v. 32. συνεβούλευσεν. Item mox v. 26. ἐκίλευσεν. V. p. 205, 24.

P. 89. v. 30. ὥφ' αὐτοῦ] Vulg. ὥπ' αὐτοῦ.

P. 89. v. 36. ἀς] Coraēs de suo dedit εἰς ἀς. Recte.

P. 89. v. 36. ἐκιηρώθη] Malim ἐκιηρώθησαν.

P. 90. v. 2. ἀπέλιπον] Praestat ἀπέλειπον.

P. 90. v. 3. τὸ μὲν χρήσιμον —, τὸ δ' ἀπειθὲν] Scilicet μέρος τῶν ἐνοικουντῶν. V. p. 91, 30. 95, 4. 205, 17. s. Quanquam cave talia putes elliptice dicta esse.

P. 90. v. 5. ἀρχόντειν] Bene Coraēs e libris τοῖς ἀρχόντειν.

P. 90. v. 5. εἰσας — χρῆσθαι] Coraēs malit aut εἰσα aut χρῆσθαι citans p. 205, 30.

P. 90. v. 12. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 90. v. 15. παρ' αὐτὰ τὰ δεινὰ] Bene Reiskius articulum e libris inseruit. Inseri iubet etiam Wytténbachius ad Moral. p. 1043.

P. 90. v. 16. ὁ ἀνήρ] Al. ἀνὴρ. Docet hoc exemplum in Plutarcheis melius scribī ὁ ἀνήρ quam ἀνήρ, quod passim dedi, ubi articulus male abesset.

P. 90. v. 24. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Item mox v. 26. αὐτῷ.

P. 90. v. 24. ταμείον] Sic Coraēs. Vulg. ταμεῖον.

P. 90. v. 26. τὸ πρᾶξαι] Coraēs articulum e libro addidit. Haizinger in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 208. (218.) citans p. 207, 21. s. haec sic refingenda censet: ἔφη γάρ, ὡς τούτῳ φῆσαι χαλεπὸν ἦν αὐτῷ μᾶλλον ἢ πρᾶξαι. Satis probabiliter. Nisi forte malis oīrōn φῆσαι. Nam Cod. melioris notae dat ov τὸ φ.

P. 91. v. 15. Αἰτιάται — Κικέων] Epist. ad Attic. VII. 11.

P. 91. v. 17. τούτοις] τοῖς ἐπὶ τοῦ Περιηλέοντος. CORAĒS.

P. 91. v. 17. ἐκείνοις] τοῖς ἐπὶ τοῦ Θεμιστοκλέοντος. IDEM.

P. 91. v. 18. δὲ] Coraēs scribendum censet δὲ καὶ. Non opus.

P. 91. v. 27. καὶ] Vide ne ortum sit e syllaba antecedente.

P. 91. v. 35. Μάγνος,] Delendum signum commatis.

P. 91. v. 37. Θέοντι τῷ Ἰππῷ] Al. Θέοντος τοῦ ἵππου. Quod Bryano verum videtur. Sed nihilo deterior vulgata: est enim dativus consequentiae. Sic dicitur ἴδροντι τῷ ἵππῳ. Ut Coraës erret hic etiam Plutarchum opinans λατινίσας, nisi ad dativum subaudienda sit praepositio ἐπὶ omissa ἀλλεπικιῶς. Reiskius: „Θέοντι τῷ ἵππῳ, εγού currente, recte habet. Etiam Graeci, praesertim recentiores, e consuetudine cum latinismo, dativum pro genitivo absoluto usurpant.“ Vere, si expungas quatuor illa verba, e consuetudine cum latinismo.

P. 92. v. 1. κατακλείοντα πάλιν] recondentem in vaginam.

P. 92. v. 20. ἄνευ] ἔξω.

P. 92. v. 31. Βρεντέσιον] Al. Βρεντήσιον. Coraës: „Οὔτως καὶ δὲ Βυζάντιος Στέφανος διὰ τοῦ ἦ. Ό δὲ Στράβων ἀμφοτέρως καὶ Βρεντέσιον καὶ Βρεντῆσιον.“ Hasius: „M. Coray a eu raison à préférer cette orthographe [Βρεντέσιον]. Dans le latin *Brundusium* ou *Brundisium* la seconde est brève.“ Βρεντήσιον editum est supra p. 90, 29. infra p. 206, 32. 208, 25. 36. 209, 23.: sed Βρεντέσιον p. 91, 19. Sic Βρεντεσίγονς p. 90, 35. Βρεντεσίων p. 91, 7.

P. 92. v. 35. φητῇ] Coraës e Bryani conjectura dedit. Vulg. τρίτῃ.

P. 93. v. 1. κατέβαλε] Scrib. κατέλαβε.

P. 93. v. 6. δυσχωρίαις] Γραπτέον, οἷμας, δυσχερεῖαις. Συγχέοντι γὰρ οὐκ ὀλιγάκις οἱ ἀντιγραφεῖς τὰς δύο τάντας λέξεις (λ. Ισοχρατ. Μέρ. B, σελ. 98). CORAES. Speciosum hoc: verum non dicam.

P. 93. v. 20. νικᾶν μετ' ἀλλήλων] Πρὸς τὸ πλάνας καὶ μεταβάσεις, ὡστεοῦ ἀν εἰ ἔλευ, νικᾶν ἀδρόους καὶ ἐν ταύτω μένοντας, οὐκ ἄλλος πλανωμένους καὶ χωριζομένους ἀπ' ἀλλήλων. CORAES. Non assentior. μετ' ἀλλήλων solum per se intelligendum nec referendum ad πλάνας et μεταβάσεις. Quippe ad has Caesaris milites deficiebat, non quod in iis ἀπ' ἀλλήλων ἐχωρίζοτο, sed quia annis graves hos similesque labores tolerare non amplius poterant.

P. 93. v. 24. παρῆγε] ἥπατα, κεναῖς ἐλπίσιν ἐπαιθαγόγει, ἦ, ὕστεροῦ ἀν φαΐ, Γάλλος αὐτῷ, amusoit. Τοῦτο γὰρ πολλάκις σημαῖει καὶ παρ' ἑκάτοις το ἀμuser. Ήσύχιος „Παρήγαγεν... ἥπατησεν“. CORAES. Veroor ut recte interpretatus sit παρῆγε. Nihil enim Pompeius fraudulenter egit, sed palam dixit quae sibi ipsi persuasisset quaeque salutaria esse crederet. Itaque assentior Interpreti sic vertenti: *Pompeius uscunque suadendo ad duzerat suos, ut quiescerent.*

P. 93. v. 25. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 94. v. 5. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 94. v. 18. *χολερητήν*] Proprio sensu intellexit Interpres vertens circumcidere. Mihi videtur metaphorice dictum: ut *χολερητήν καὶ τρίβειν* sit vexare et utterare. V. Zeunius ad Xenophont. Cyrop. VI. 1. 15.

P. 94. v. 14. *ἄλλως*] Malim *ἄλλως τε*.

P. 94. v. 18. *πρὸς μηδὲν*] Vulg. *μηδέν*. Praepositio e libro accessit, iubente Solano, improbante Haitinger in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 207. (217.). Nec mihi placet haec in constructione addi, si non nititur Codicum auctoritate. V. not. ad T. II. p. 279, 16.

P. 94. v. 21. *χάκαιον*] I. q. *καὶ αὐτόν*.

P. 94. v. 25. *τοῖς ἀξιοῦσι — ἄρχειν*] τῷ *'Ρωμαίων δῆμῳ*. CORAĒS. Malim proceres Romanorum intelligere. Sunt illi ipsi, qui talia in Pompeium iactabant.

P. 94. v. 33. *αὐτοῦ*] Vulg. *αὐτοῦ*.

P. 94. v. 36. *καὶ συνεζεύσασαντο*] Coraēs e Cod. addidit citans p. 98, 7.

P. 95. v. 3. *τοὺς μηδέκοτα*] Reiskio quid venerit in mentein, ut inverso ordine daret *μηδέκοτα τοὺς*, non perspicio.

P. 95. v. 4. *ἐπήγει*] Coraēs de suo dedit. Vulg. *ἐπήγεισεν*. Quod revocandum. Pompeius hoc semel dixit.

P. 95. v. 5. *στρατιᾶς*] Coraēs dedit e certa conjectura Bryani. Vulg. *στρατηγίας*.

P. 95. v. 8. *διμηνῆτο*,] Vulgo interrogationis signum post h. v. ponitur.

P. 95. v. 10. *δεξιώσεις*] "Εστι τὸ δεξιῶσις ἐνταῦθα συντυμον τῷ παραγγελίᾳ, κατὰ δῆλον τοῦ *'Ρωμαϊκοῦ* prensatio. CORAĒS.

P. 95. v. 28. *διάττοντες*] Vulg. *διάττοντες*.

P. 95. v. 34. *Σκοτοῦσσαν*] Sic Coraēs. Vulg. *Σκότουσσαν*. Al. *Σκοτοῦσσαν*. In his solum *Σκότουσσα* nunc video probari Bernhardyo ad Dionys. Perieg. 456. Duplex ē habet summus. V. Cellarius Geogr. Ant. T. I. p. 856.

P. 96. v. 10. *καθίστατο*] Al. *καθίσταντο*. Placet.

P. 96. v. 17. *ὁ λόγος*] Articulus velle abesset.

P. 96. v. 26. *τοὺς — πυρφόιστας*] *τοὺς νέους τούτους πυρφοίγιστας* p. 173, 26.

P. 97. v. 4. *καταψύξαι*] Scrib. *καταψύξαι*.

P. 97. v. 5. *διεμυρθοῖς*] Sic Coraēs. Vulg. *διεμυρθούσις*.

P. 97. v. 7. *διδομένου*] Sic Coraēs. Vulg. *διδομένου*. Quod cur repudiemus? Sequitur enim *ἀρχομένης*, non *διδομένης*. — Mox v. 9. scrib. *ἔκαστος*.

P. 97. v. 12. *τὴν ἡγεμονίαν*] τῷ *'Ρωμαίων*.

P. 97. v. 12. *ξέθηκεν*] "Εστιν ἐνθάδε ταῦτα τῷ παρὰ τοῖς Γάιλοις exposer, δημητρίει τὸ θυμάλλειν εἰς κίνδυνον. CORAĒS.

P. 97. v. 18. "Οὐλα γὰρ συγγενικά] Conf. Lucas init.

P. 97. v. 19. δ' ἔτι] Sic Coraēs e libris. Vulg. δέ τι.

P. 97. v. 28. μαχούμενοι συνήσσειν] Coraēs de suo dedit. Vulg. μαχόμενοι συνῆσσαν.

P. 98. v. 2. ἀκοδιδούς ὑπόσχεσιν] promissum tanquam debitum solvens.

P. 98. v. 11. ἀνασχεῖν] Coraēs de suo dedit citans p. 214, 2. Vulg. ἐνσχεῖν.

P. 98. v. 13. πακταίνειν] Significanter dictum: neque est simpliciter *circumspectans*, ut Interpres vertit. Quae autem vis Homerici huius verbi sit intelliges, si contuleris p. 99, 5.

P. 98. v. 15. τοὺς οὐλαμὸν] Οὐλα μοὺς ἐνθάδε λέγει, οὓς ἡλας ἐν τοῖς ἔξης (Καίσαρ. §. μέ. [infra p. 214, 5.]) ὄνομάζει. Καὶ τὸν μὲν οὐλαμὸν „τάξιν στρατιωτικὴν“, τὴν Ἀλην δὲ „οὐλον συστροφὴν ἐν τάξιν ἵππικῃ“ ἔξηγεται Ἡσάχιος. CORAES. On pourrait citer Plutarque lui-même Lycurgue cap. 28. tom. I. [p. 88, 14. ss.] εἶναι δὲ τὸν οὐλαμὸν ἵππεων πεντήκοντα τὸ πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχήματι τεταγμένων. HASIUS.

P. 98. v. 17. ἐμβαλοῦντες] Coraēs e Bryani coniectura dedit. Vulg. ἐμβαλόντες.

P. 98. v. 20. τοὺς πολεμίους] Coraēs censet scribendum τοῖς πολεμίοις. Accusativum tuentur quae congesit doctissimus Lobeckius ad Sophocl. Aiac. p. 340.

P. 98. v. 20. καθ' ἵππον] Libri dant καθ' ἵππων. Unde Reiskius fecit καθ' ἵππεων. Bene Coraēs καθ' ἵππον sic interpretans: παριστάμενοι ἄλλος καθ' ἄλλον ἵππον, προσπελάσσοντες ἄλλος ἄλλῳ ἵππῳ.

P. 98. v. 23. μηδὲ προσδοκήσαντες] Coraēs e Cod. dedit μὴ πρ. Recte. Alioqui scribendum μή τε προσδοκήσαντες μή τε προμαθόντες.

P. 98. v. 81. ἐν φ] Interpres qua re. Immo *dam*. V. L. Bosii Ellipa. p. 555.

P. 99. v. 3. Ζεὺς δὲ πατήρ —] Homerus Il. XI. 544. ss.

P. 99. v. 3. ἐν φόβον] Cod. ἐμφόβον. Voluit ἐμ φόβον: quomodo veteres ἐν φόβον pronuntiarunt.

P. 99. v. 5. ἀφ'] Cod. ἀφ', ut in Homero editum est: vellemque receperissem. Quanquam Coraēs ἀφ' h. l. tinetur. „Εστι τὸ ἀφ' ὁ μίλον“ inquit „ἢ μηδοκιὸν Πλοντάρχου ἀμάφεγμα, ἢ παφρόδησις τοῦ παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἵνα συναπτάμενον πρὸς τὸ τρέσσα ταῦτὸν λέγῃ τῷ ἀφνυεν ἀπὸ τοῦ ὁμίλον.“ Acutius hoc, opinor, quam verius.

P. 99. v. 6. μέχοις] Al. μέχοι.

P. 99. v. 7. συνεπεκτον] De meo dedi. Nunc multo maiori συνεπεκτον. Vulg. συνέπεκτον. Male.

P. 99. v. 18. Λείμος] Sic Coraēs. Vulg. Λείριας.

P. 99. v. 18. Πολλίων] Vulg. Πολίων. Etiam Hasius: „Lego Πολλίων.“ V. p. 204, 32.

P. 99. v. 29. δύναμιν πρὸ μικροῦ] Vulg. δύναμιν, ἢ πρὸ μικροῦ —. Quod ut genuinum servans Coraës „Ἐνέλειψε“ inquit „τῷ νηπορτικῷ ἡγ, δέον εἰκεῖ, „ἢ πρὸ μικροῦ . . . δορυφορούμενος ἡν.“ Καὶ ξετιν οὐ τῶν ἀντιγραφέων, ἀλλὰ Πλουτάρχον τὸ ἀμάρτημα. Reiskius ἢ malit mutare in ὁ. Etiam Hasius: „Fort. ὁ, ut referatur ad δορυφορούμενος.“ Ego non dubitavi ἢ expungere ut natum ex ultima littera vocis antecedentis. V. Meletem. Crit. p. 11. — V. 28. scrib. ἐννοούμενον.

P. 99. v. 35. ἄχοις] Al. ἄχοι.

P. 99. v. 35. τὴν] Cod. omittit. Non male.

P. 100. v. 7. ἐώρακε] Malim ἐώρακε.

-P. 100. v. 8. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 100. v. 9. πραγμάτων] Sic Coraës. Vulg. τῶν πραγμάτων.

P. 100. v. 14. Ἐπιστᾶς] Interpres inhibito navigio. Immo est conversus illuc et intuens.

P. 100. v. 14. ὁ] Coraës e Cod. adscivit.

P. 100. v. 16. τὸ ἐφόδιον παραβαλεῖν] onerariae appendicem naviculam (das Boot) admovere, in quam Pompeius cum comitibus transcenderent.

P. 100. v. 20. Λέντοντοι] Συγκόπτειν ἐν ἄλλοις φίλαι Πλούταρχος τὸ Λέντοντος ὄνομα εἰς τὸ Λέντλος, ὥστε καὶ τὸ Κάρτοντος εἰς τὸ Κάρτλος. CORAËS. Non solus Plutarchus, sed quisquis Graecorum scriptorum res Romanas attigit. His omnibus brevior forma, quae congrueret cum pronuntiatione ipsorum Latinorum, ita arrisit, ut productiori perraro uterentur. Πρόσκοντος quidem nusquam legere memini.

P. 100. v. 21. ἀμιλλώμενον] proprio cursu accedentem.

P. 100. v. 30. Φεῦ — καλόν.] V. Euripidis Fragm. Inc. CXIX.

P. 100. v. 32. ἐπεραιούντο] Sic Coraës. Vulg. ἐπέρα, οὗτο β. Quod non dicam cum Coraë barbarum, etsi viri summi emanationem cupide amplector.

P. 100. v. 32. τὴν] Coraës e libris adscivit.

P. 100. v. 33. κατ' αγιαλῶν] Additum, opinor, ut indicetur navem iussu Pompeii ad locum litoris desertum appulisse.

P. 101. v. 10. οὐ τῆς σῆς —] non a tua fortuna perditum, sed a mea. V. Wittenbachii Julianæa p. 176. — Statim scrib. προσεδδιμένον.

P. 101. v. 21. Μίαν] Unam solam.

P. 101. v. 22. καὶ σὲ] Vulg. καὶ σε.

P. 101. v. 27. τῆς] Reiskius de suo addidit. Non opus articulo.

P. 101. v. 36. ἔκσι.] Referendum ad ἀντιλέγων. Plutarchus dicit philosophum non contradixisse, ne disputando intempesti-

vus esset: nam habuisse quod opponeret. Id quale fuerit docent proxima, ἐπει τὸν μὲν —.

P. 101. v. 36. τὸν μὲν] Dedi e Reiskii conjectura. Vulg. τὸ μὲν. V. not. sequi.

P. 101. v. 36. [τὸν Πομπήιον]] Uncis inclusi ut delenda. Sensus huius loci, ut arbitror, hic est: Cum enim Pompeius talem expertus rerum conversionem dubitasset de providentia deorum, Cratippo licebat declarare —, adiunctā etiam interrogatione hac: Quibus tandem argumentis, Pompei, nobis persuadebis? Ceterum Plutarchus haud obscure significat Romanorum calamitates futuras fuisse graviores, si vicisset factio Pompeianorum. Verissime: nam omnibus temporibus, non solis nostris, insanabile negotium est aristocratia.

P. 102. v. 13. τῷ] Coraēs e libris inseruit.

P. 102. v. 17. οὐδὲν] Coraēs e libris dedit. Vulg. οὐδὲ.

P. 102. v. 20. κινεῖν] Cod. κρίνειν. Probo: nec Coraēs improbat. decernere, consilium capere.

P. 102. v. 21. παρέκεψε] Coraēs e libris dedit. Vulg. παρέκεψε.

P. 102. v. 25. φύξιμος] Dedi e libris. Vulg. φυλάξιμος. Conf. v. 24. et p. 103, 7. φύξιμος vox est Homericā, quales Chaeroneensis passim usurpat. Polybius IX. 29. 4. φύξιμον γὰρ οὐδὲν τὴν πλὴν ἑνὸς αὐτοῖς τοῦ τῶν Αἰτωλῶν ἔθνους.

P. 102. v. 31. ἀπολιπόντας] Scribendum ἀπολιπόστα. ς natum est e siglo copulae sequentis.

R. 102. v. 35. τὰ δεύτερα λέγοντα] Tò λέγοντα οὗτ' αἰς τὸ λαχόντα οὗτ' εἰς τὸ νέμοντα τρεπτέον ἔστιν, ὥσπερ ἔδοξε τισι. "Ἐστι γὰρ τὸ δεύτερον λέγειν τινὲς ταῦτα καὶ τὸ δεύτερον ἀπό τινος εἶναι ἐκείνῳ τῶν πρωτείων παραχωροῦντα. Μετανήνεκται δ' ή φράσις ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἐν ή δευτερογνωμοστήν τὸνόμαξον καὶ πρωταγωνιστὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος (Ισοκράτ. Β, σιλ. 285). "Ἐστι παραθέσις καὶ Μενάνδρου μαρτύριον τοδι."

Τὰ δεύτερα' αἰεὶ τὴν γυναικα δεῖ λέγειν,

Τὴν δ' ἡγεμονίαν τῶν ὄλων τὸν ἄνδρον ἔχειν.

Οἰκτα δὲν ἦ[περ] πάντα πρωτεύει γυνή,

Οὐκ ἔστιν ἡτις πωποτ' οὐκ ἀκώλετο.

CORAĒS. Unde verbo dicas δευτερολογεῖν, quod in talibus valet i. q. δευτερεύειν. V. H. Stephanus Thes. c. 5668. A. 3232. C. Menandri locum (ubi vide ne οἰκτα pronuntiari δισσυλλάβως oporteat) habet Sylloge doctissimi Meinekii p. 169.

P. 102. v. 37. δυνηθέντα] κύριον γενέσθαι. Orellio ad Isocrat. p. 462. ante δυνηθέντα videtur excidisse χράτσιν.

P. 103. v. 8. δόξῃ δὲ παθεῖν, δεινόν] Suspicor scribendum δόξαι γε παθεῖν δεινόν —.

P. 103. v. 15. δυνατωτάτων] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. δυνατότατων.

P. 103. v. 20. Ἀχιλλέων] Τηκοφοιστεπόν τοῦ Ἀχιλλέως ὄνδρας,
ώσπερ καὶ ὁ Ἀρκονδᾶς τοῦ Ἀρκονδάτης καὶ ὁ Δημᾶς τοῦ
Δημήτριος. CORAES ad p. 104, 10. V. Sturzius de Dial. Alexandr.
p. 135.

P. 103. v. 33. διαμειδιάσας] Quod Coraēs scribendum suspi-
catur μειδιάσας ipse retractat ad p. 141, 13.

P. 104. v. 3. εἰδίξει] Malim ιδρισν.

P. 104. v. 12. πλόιμον] Vulg. πλόιμον. V. Lobeckii Parerga
ad Phrynic. p. 615.

P. 104. v. 20. Σκήνην] Cod. Σκύνθην. Placet.

P. 104. v. 23. "Οστις — μόλις.] Fragm. Inc. LIV. Egregio
Coraēs de his versibus.

P. 104. v. 36. ἀπεκοκοπεῖτο] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. ἀπε-
κοκοπεῖτο.

P. 105. v. 3. πρῶτος] Coraēs e libro dedit. Vulg. πρῶτος.

P. 105. v. 10. ἀπὸ] Recte ἀπὸ, non ἐπὶ: nam refertur ad
ἐκγένετας. Post νεῶν autem subdistinguendum:

P. 105. v. 16. τοιούτου] Coraēs malit τοῦ τοιούτου. Placet.

P. 105. v. 26. σει] Immo σεὶ. — Mox v. 27. scrib. αὐτοβούῃ.

P. 106. v. 2. οὗτῳ κατακεκληγμένην] Vertendum, opinor,
adeo recordem.

P. 106. v. 3. σφραγίδα] Coraēs σφραγίδα.

P. 106. v. 4. δ' ἦ] De meo dedi. Vulg. δὲ. V. p. 112, 2.

P. 106. v. 9. ὁ τὸν] Coraēs de suo dedit. Vulg. δτος, subdi-
stinctione posita post ἔκρατησεν. Quod non fuit cur spernere-
tur. Interpres: imperfecto Caesare, Asiam obtinens. Recte. Poterat
etiam, idque paullo accuratius: rerum in Asia potitus. V. T. IV.
p. 173, 25.

P. 106. v. 12. τῷ] Sic Coraēs, ut iam H. Stephanus iusserat.
Vulg. τὸν.

P. 107. v. 2. παρ' ἄλληλα] De meo dedi. Sic scribi etiam
Coraēs malit. Vulg. παράλληλα.

P. 107. v. 7. ἀμέμπτως] Coraēs e Solani conjectura dedit.
Vulg. ἀμεμπτος. Quod cur tandem repudiemus?

P. 107. v. 14. ὑπεξέφειψε] Non intelligo cur Coraēs hoc
verbūm notās perbonae improbet praeferens ei ἀπεξέφειψε, quod
vereor ut graece dicatur.

P. 107. v. 18. τῶν] Vulg. καὶ τῶν. Copulam Coraēs aste-
riscis inclusit ut delendam: ego delevi, quippe manifesto natam
e syllaba antecedente. V. nōt. ad T. II. p. 6, 10.

P. 108. v. 2. ἦν] De meo addidi. Ut autem adderem, mo-
vit me quod sequitur εἶται.

P. 108. v. 6. Εὔρυκτωντίδαι] De meo dedi. Vulg. Εὔρυτω-

τίδαι. Monuit de huius loci in vetustis editionibus etiam corruptioris vitio Valckenarius ad Herodot. VIII. 131. et ad Theocriti Adoniaz, p. 271. B.

P. 108. v. 7. *παρασχεῖν*] Sic Coraës: tuereturque hanc scripturam olim editum *παρίσχετον*. Vulg. *παρέχειν*.

P. 108. v. 8. *μέντοι*] Coraës e Reiskii conjectura dedit. Vulg. *μὲν*.

P. 108. v. 11. *τοῦ*] Coraës ex eiusdem conjectura dedit *τῶν*. Non opus.

P. 108. v. 23. *'Απ' ἀλλῆς τοῖνυν ἀρχῆς*] *Iam ut aliunde ordiar duumvirorum comparationem.*

P. 108. v. 26. *δοκεῖ*] Coraës de suo dedit. Vulg. *δοκῆ*.

P. 108. v. 27. *ῷ διὰ τάλλα καλὰ —*] Satis apparet, quale Plutarchi iudicium fuerit de encomiographo Agesilai. Nec quisquam hoc iudicium probare facile dubitet. Quod ludimagistri, ne pueros fallant, diligenter notabunt.

P. 108. v. 31. *όδούληρον*] Coraës e Solani et Reiskii conjectura dedit. Vulg. *όδούληρον*. „*Ἐστι δὲ*“ inquit vir eximius „*μετασχοῦσαν τὸν κλῆρον.* Κρετιφόντης γάρ ἦν, εἰς τὸν Ἡρακλειδῶν, ὁ κλήρος λαζανί καὶ εἰκίσας τὴν Μεσσήνην (*Ισσοκράτ.* Μέρ. A, σελ. 117. ἐμ. ἑκδ. καὶ Πανεαν. A, 3).“

P. 108. v. 82. *μητρόπολιν τοῦ γένους*] Τὰς Θήβας λέγει· ἔκει γάρ Ἡρακλῆς, ὁ τοῦ γένους ἀρχηγός, εγεννήθη. CORAËS.

P. 108. v. 34. *μεταβαλομένοις*] Coraës de suo dedit. Vulg. *μεταβαλλομένοις.*

P. 108. v. 85. *τῶν Ἀρμενίων βασιλέα*] Γράφε θερόδων, ὁ μη γράφαντι μεταμέλει μοι, τὸν Ἀρμενίων βασιλέα. CORAËS. Placet.

P. 108. v. 36. *φῆσας*] Vulg. καὶ φῆσας. Particulam Coraës asteriscis incolasit ut delendam: ego delevi.

P. 108. v. 37. *εἰς τὰ ὄπλα*] *in bellis.* Proprie quod ad arma attinet.

P. 109. v. 1. *ἀρετῇ*] Coraës e libris dedit. Vulg. *ἀρετῆς*. Pro quo Reiskius dedit *ἀρετῆ*, simul προστίθεται mutato in προτίθεται: ut *ἀρετῆ* ἀνδρὸς ηγεμόνος — sit apodosis. Non probo.

P. 109. v. 3. *Πρῶτον*] Refertur ad *τοῖνυν* (*porro*) v. 17.

P. 109. v. 6. *μίαν — πόλιν Ἰταλικὴν*] *Ἀρίμισον* p. 88, 37.

P. 109. v. 8. *τοσούτοις*] tam paucis.

P. 109. v. 15. *κάκεινον*] Pompeium.

P. 109. v. 17. *'Ο*] Scrib. *'Ο.*

P. 109. v. 18. *ὅντα*] Sic egregie Reiskius. Vulg. *τὸ*.

P. 109. v. 21. *οὐ — ἐλάττων*] Intelligendas copiae navales.

P. 109. v. 24. *ἀφ'*] Coraës *ὑψ'*. Non placet. *ἀφ'* *ἄν*, *qui-*
bus, b. e. *per quas*, non *a quibus*.

P. 109. v. 34. τις ἀνάσχοτο] Immo τις ἀνάσχοτο. Item Coraës monuit ἀν inserendum esse.

P. 109. v. 35. παρ' ἐλάχιστον] μόνον οὐκ. Plutarchus dicit per pauillum abfuisse, ut reapse vis Pompeio adhiberetur.

P. 109. v. 36. ἀναδόψιψαι] Vulg. ἀναδόψιψαι.

P. 109. v. 37. τὸ παρ' ἡμέραν ἀδοξον] τὴν ἐφήμερον ἀδοξίαν.

P. 110. v. 8. ἀπλετον] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἀπασαν.

P. 110. v. 8. παρεῖχε] Coraës de suo dedit. Vulg. παρέσχε.

Quod cur repudiemus?

P. 110. v. 11. Θηβαῖοις] Coraës e Solani coniectura dedit. Vulg. Θηβαῖων.

P. 110. v. 12. καὶ ὑπονοίας] Coraës e libris dedit probatum etiam Solano. Vulg. ὑπ' ἀνοίας.

P. 110. v. 16. μόνον] Sic Coraës. Vulg. μόνος. Quod probo. Primum enim significantius est: deinde post οὐ μόνον solum οὐδὲ ita sequi solet, ut μόνον ex antecedenti membro subaudiatur. V. Stephanica mea c. 6225. C. Geterum Coraës cum hoc loco apte comparavit Sophocleum Antig. 162. s.

P. 110. v. 18. βιασαμένονς] quod accidisset, si Agesilaus vim sibi fieri passus esset.

P. 110. v. 19. ὑπὸ τῶν βιασθέντων] ab iis, quos coegerat in urbe remanere. Reiskius fallitur, cui nolle Coraës ad sensus esset.

P. 110. v. 22. ἐκόμιζεν] Coraës malit ἐκόμιζεν. Placet.

P. 110. v. 24. οὐχέται] Vulg. οὐχ ἔτι.

P. 110. v. 25. ἦ] Coraës de suo dedit. Vulg. ἦν. Quod revocabund. Ipse Coraës: „Ισως“ inquit „ἀμεινον ἦν κατὰ γάραν ἐστὶ τὸ καὶ νὰ ἀληθὲς ἦν, οὐχ ὡς ὄρθον, ἀλλ' αἰς μᾶλλον προσῆκον ἐλληνισμῷ παρακμάζοντι.“ Vere. V. mea in Append. ad Bastii Epistol. Critic. p. 26. s. et in Epimetro II. ad Aristophan. Plut. p. XXXVIII. s. Ad quae carpenda cum plures olim certatim convolassent iussi a magistro, ne quid ego privi propriique docuisse viderer, postmodo non sine risu magistrum intellexi, aut securum aut oblitum istius alumnorum mihi insultantium certationis, illi meae disputationi tantum habuisse honoris, ut eius auctoritate uteretur in Vigerianis p. 822. falso dicens recentissimos quos debebat dicere scriptores citerioris Graecitatis. Nisi forte Plutarchus aequalesque adeoque vetustiores in recentissimis numerandi sunt.

P. 111. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.] Ad Alexandri Vitam scripturæ diversitatem publici iuris fecerunt Io. Christoph. Heldius enotatam e Codice Monacensi et Imm. Bekkerus e Parisino. V. Acta Philolog. Monac. T. II. p. 23. ss. 159. ss. et Ergänz. Blätter z. Jen. A. L. Z. 1813. T. I. col. 277. ss.

P. 111. v. 1. τοῦ Καίσαρος] Al. τὸν Καίσαρον. Quod praeferit Schmiederus et adscivit Coraēs. Placet.

P. 111. v. 5. καθ' ἔκαστον — τι] V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 358.

P. 111. v. 5. ἐξειργασμένως] Al. ἐπεξειργασμένως. Quod Coraēs recepit. Nollem recepisset: nam huc non quadrat, quippe significans aliquid addi operaे anteа non factum. Demosthenes p. 274, 18. ἐν δ' ἐπεξειργάσατο — τοιοῦτον, δὲ καὶ τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος. ubi al. contrario errore ἐξειργάσατο.

P. 111. v. 8. πάντως ἔνεστι] πάντως ἀλώσεσθαι p. 183, 24.

P. 111. v. 22. κάκείνης] Subaudi οὐσηγ.

P. 111. v. 24. πρὸ τῆς ωντός, ἦ —] nocte antegressā nuptialem.

P. 111. v. 26. αὐτῆς] Vulg. αὐτῆς.

P. 112. v. 3. ὡς ἀκριβεστίᾳς —] Apage vates adeo non alicos, ut reginae pudicitiam suspectare auderent. Sed statim videtur in aula Macedonica factio fuisse, quae Philippum ab Olympiade abalienare studeret.

P. 112. v. 4 δεομένων] Coraēs δεομένῳ, ut olim ediderant. Sed ipsum p̄enituit non tenuisse δεομένων.

P. 112. v. 5. Τελμησεὺς] Al. Τελμισσεὺς. Quod iure adsciverunt Reiskius, Schmiederus et Coraēs. Nisi forte malis Τελμησεὺς, quod habet Cod. Monac. neque improbat Bekkerus.

P. 112. v. 5. κύειν] Bekkerus malit κύειν τε. Non placet.

P. 112. v. 5. οὐδὲν] Sic etiam Schmiederus. Vulg. οὐθὲν.

P. 112. v. 5. τὴν ἀνθρωπον] Adverte h. l. dictum de regis uxore. Item de uxore regis dicitur infra p. 138, 19. et T. I. p. 332, 9.

P. 112. v. 11. ἐπ' αὐτῷ] Praestat ἐφ' αὐτῷ.

P. 112. v. 12. συνούσης] Cod. Monac. cum reliquis omnibus dat pravam lectionem συνούσῃ. HELDIUS. Pravam ego quidem non dixerim: videndumque ne Chaeronensis uti maluerit dativo, cui recte iungi τὴν ὄμιλαν ecquis negabit?

P. 112. v. 16. Μιμαλλόνες] Cod. Monac. Μιμαλῶνες. Ceterum advertenda constructio τολοικοφανῆς: Κλωδωνές τε καὶ Μιμαλλόνες ἐπωνυμίαν ἔχουσαι.

P. 112. v. 26. μὲν] Referendum ad δ' v. 82.

P. 112. v. 30. τῷ — προσβαλὼν] V. not. ad Sophoc. Antig. 1215. et Ind. ad Odyss. p. 149.

P. 112. v. 34. ἐκέλενεν] Malim ἐκέλενσεν.

P. 113. v. 2. Ἡγησίας ὁ Μάγνης] Τίμαιον (οὐχ Ἡγησίας) εἰρηνέως τούτο τὸ ψυχρὸν ἀπόφθεγμα φησὶν ὁ Κικέρων ἐν τῷ Πτεροὶ φύσεως θεῶν (De natur. Deor. II, 27). CORAĒS in Cur. Secund. T. VI. p. 484.

P. 113. v. 3. ἐπιπεφάνηκεν — δυνάμενον] Plutarchus Hege-

siam tam acerbe propterea, opinor, perstrinxit, quod homo, cum tale quid scriberet, impius fuisse viro vere pio videretur. Ac iure perstrinxit, si scriptum erat serio: sin, Lucianeo ioco aliquid concedendum fuit. Non minus acerbe, etiam alia de causa, invehitur in Ctesiam p. 479, 2. ss.

P. 113. v. 3. χατασβέσαι] Heldius malit χατασβέσαι ἄν. Ne audias: addita enim haec particula minuit acerbitatem reprobationis. Ceterum conf. p. 144, 20., ubi iocosus est verbi usus, qui h. l. vel maxime serius est.

P. 113. v. 12. ηττῆσθαι] De meo dedi. Vulg. ηττᾶσθαι. Quod servari poterat.

P. 113. v. 12. Ὀλυμπίασιν] Vulg. Ὀλυμπιάσιν.

P. 113. v. 15. τροῖσιν νίπαις] τῇ περὶ Ποτίδαιαν, τῇ κατὰ τῶν Ἄλινδων καὶ τῷτη ἐν Ὀλυμπίᾳ. CORAES.

P. 113. v. 15. συγγεγενημένον] Sic Coraës. Vulg. συγγεγενένον.

P. 113. v. 19. ἀ] Reiskius inseruit e Solani conjectura. Mallem insertum post μάλιστα, quod satis appetat melius referri ad διατετήρηκεν.

P. 113. v. 21. τὴν ὑγρότητα τῶν ὁμμάτων] Interpres oculorum volubilitatem. Hanc quo artificio Lysippus expresserit non perspicio: multoque probabilius adeoque solum probabile est quod de oculis narratur Moral. T. II. p. 373. Wytt.

P. 113. v. 23. τὸν] Coraës de suo dedit αὐτὸν. Sed in Cur. Secund. T. VI. p. 484. τὸν iure sic tuetur: „Ἀποκαθίστη τὴν γραφὴν, γράφων τὸν κεραννοφόρον, χαίρειν ἐάσσας τὴν ἔμην διόρθωσιν. Οὗτον γὰρ καὶ ἀλλαχοῦ (Πέρι τῆς Ἀλεξάνδρ. τύχ. ἡ ἀρετ. B, §. 2) εἰρηκε περὶ τοῦ Ἀπειλοῦ, Ὁ μὲν ἔγραψε τὸν κεραννοφόρον, ἐλειπτικῶς τοῦ Ἀλέξανδρον.“ V. etiam quae ibidem mox sequuntur T. II. p. 375. W.

P. 113. v. 33. ἔξαιρει] Coraës ἔξαιρει. ἔξαιρει praestare discas e Moral. T. III. p. 521. W.

P. 114. v. 3. τὸ φρόνημα] Articulum Reiskius et Schmiederus deleverunt omissum in vetustis edit. Malim additum.

P. 114. v. 4. οὔτε] Vulg. οὐδὲ. Quod dedi etiam Bekkero probatur.

P. 114. v. 7. ἀποκειφωμένων] ἔρωτάντων.

P. 114. v. 8. Ὀλυμπίασιν] Vulg. Ὀλυμπιάσιν.

P. 114. v. 9. ἔμελλον] ἔμελλεν Reiskius cum Schmiedero e vetustis edit. Perperam.

P. 114. v. 13. φαβδομαχίας] Coraës comparat Gallorum escrime.

P. 114. v. 20. αὐτὸν] Fallitur Hessius scribendum censens αὐτὸν Observatt. in V. Timoleont. p. 63.

P. 114. v. 21. βασιλέως] Cod. Paris. τοῦ βασιλέως. Non opus.

P. 114. v. 21. πολέμους] Reiskius e conjectura dedit. Vulg. πολεμίους. Quod Schmiederus et Heldius tueri non debebant.

P. 114. v. 32. αὐξομένοις] Cod. Paris. αὐξονμένοις. Idem p. 147, 10. dat αὐξονμένων. V. Addenda ad Gregor. Corinth. p. 915.

P. 115. v. 2. δύ] Coraës dedit e conjectura certa Bryani et Solani citantium p. 131, 3. s. Add. p. 134, 5. Vulg. οὖν.

P. 115. v. 5. καθηγητῆς] Vide inferius Vitam Ciceronis cap. 26. [p. 447, 7.]. ΗΛΕΙΟΣ.

P. 115. v. 6. ὑποκρισύμενος] Honorem nomenque paedagogi Lysimacho non tam diserte tribuerunt quam tacito concesserunt.

P. 115. v. 8. Φοίνικα] V. p. 133, 2.

P. 115. v. 10. Βουκεφάλαν] Coraës de suo dedit. Vulg. Βουκέφαλον.

P. 115. v. 15. δὲ] Malim τε.

P. 115. v. 25. ὄρισμον — ἀργύριον] sponsione inter Philipum et Alexandrum facta de pecunia solvenda: ut solveret Philippus, si Alexander equum perdomuisse; si non perdomuisse, ut ipse solveret.

P. 115. v. 26. αὐτὸς] Coraës de suo dedit postea a Bekkerio repertum in Cod. Paris. Vulg. εὐθὺς.

P. 115. v. 28. προσπίπτονταν] Μεταμέλει μοι μὴ τρέψαντι σίς τὸ προπίπτονταν τὸ προσπίπτονταν, καίπερ οὔτως παρ' ἄπασι γραφόμενον. CORAES. προπίπτονταν etiam Schmiederero placuit. Non opus: nam quod sequitur πρὸ αὐτοῦ (sic scribendum) etiam ad προσπίπτονταν referri oportet. Subaudi γαρῦς. Interpres: *incurrentem et agitataam ante oculos umbram*.

P. 115. v. 30. πληρούμενον] πηρούμενον scribendum censet Toupius Emendat. in Hesych. T. IV. p. 147. s. Est hoc ex illis Toupii postumis, quae ut πεπηρωμένα satius fuerat in lucem non edi.

P. 115. v. 31. ἡσυχῇ] Vulg. ἡσυχῇ. Recte Bekkerus de hac similibusque minutis.

P. 115. v. 33. περιλαβὼν] F. ἐπιβαλὼν.

P. 115. v. 34. προσανέστειλεν] Al. προσέστειλεν. Quod etiam Cod. Monac. habet.

P. 115. v. 35. ἔφεις] Coraës de suo dedit probatum Bekkerio. Vulg. ἔφεις.

P. 115. v. 35. ἔδιωκεν] Al. ἐνέδωκεν. Reiskius: „ἔδιωκεν bene habet. Haud raro Plutarchus hoc vocabulum usurpat pro *urgere cursum, laxatis frenis equum in cursum effundere*, tametsi desit, quem persequaris. *zujagen, drauf los reißen*, in quo Homérum imitatus est.“

P. 116. v. 6. δυσκίνητον] Reiskius de suo dedit δυσκίνητον.

Vulgatam, quam etiam Coraēs probat, satis tuetur oppositum
φαδίσις ἀγορεύην.

P. 116. v. 7. ἐρίσαντος μὴ βιασθῆναι] μαχησαμένον, φιλονε-
κήσαντος, σπουδάσαντος μὴ βιασθῆναι. CORAĒS in Addend. p. 503.

P. 116. v. 12. Πολλῶν — ἀμα] Fragm. Inc. LV.

P. 116. v. 12. ολάκων] Interpres clavis. Etiam in Moral.
T. IV. p. 77. Wytt., ubi versus recurrit, interpretatio latina
habet gubernacula. Mirabile vero poëtam tropos tam diversos
conosciavisse. Malim igitur ολάκων eo sensu intelligere, quo
vocab usurpavit Homerus ll. XXIV. 269.

P. 116. v. 14. Ἀριστοτέλην] Coraēs Ἀριστοτέλη. Ἀριστοτέλη
dat Cod. Paris.

P. 116. v. 20. λιθίνας] Al. λιθίνον. V. Jacobsius ad Antho-
log. Palat. p. 622.

P. 116. v. 22. βαθυτέρων] De meo dedi. Sic etiam Coraēs
scribendum censet. Vulg. βαρυτέρων.

P. 116. v. 25. διαβεβηκώς] Cod. Paris. μεταβεβηκώς. — Mox
v. 28. scrib. sv.

P. 116. v. 29. ἀκροαματικούς]. Gellius N. A. XX. 5: has
Alexandri Aristotelisque epistolas in vulgus edens habet ἀκροα-
τικούς: quae brevior forma toto illo capite saepius legitur. Le-
gitur etiam in Iamblichii Protrept. p. 310. ed. Lips. Omnibus
his locis longior mihi videtur praferenda. V. not. ad Gregor.
Corinth. p. 88.

P. 116. v. 30. Τίνι γὰρ δὴ] Gellius τίνι γὰρ ἔτε. Placet. Vi-
deturque δὴ natum e proximo δι.

P. 116. v. 35. ἐκδεδομένων] Cod. Paris. καὶ ἐκδεδομένων iure
probatum Bekkero. Sic etiam Gellius. Ceterum has regis philo-
sophique epistolas, quas ipsa brevitas ostendit genuinas esse,
diligenter inspiciant qui de tot suppositiis veterum epistolis
certum iudicium ferre volunt. Conf. Apparat. ad Demosthen.
T. I. p. 672. s., ubi quod de prolixa illa Macedonis epistola
scripti vereor ut satis confident quae Plutarchus supra p. 114,
5. s. de Philippo narravit. Nam ne ποριστικῶς quidem καλλο-
πίζομενος λόγον δεινότητι personam regis ad populum scribentis
de re publica ita exuisse videtur, ut tale quid, cuius omnia
redolent artem sophisticam, fabricaretur.

P. 117. v. 3. προστρίψασθαι] affricuisse. Hoc verbo, opinor,
Plutarchus usus est, quod studium medicinae parum dignum
rege haberet.

P. 117. v. 7. καὶ φιλομαθῆς] Plures libri his verbis carent.
A Plutarcho scripta esse non dubito: causaque cur exciderint
satis manifesta est. Supra p. 45, 18. φιλολόγος ἀνήρ καὶ φι-
λομαθῆς —.

P. 117. v. 16. Ἀριστοτέλει] Dedi e Cod. Paris. Nolle factum. Nam quod Bekkerus dativum retulit ad ὑποκτότερον ἔσχεν antea probatum mihi nunc parum placet. V. not. sequ. Vulg. Ἀριστοτέλη. Malim Ἀριστοτέλην.

P. 117. v. 19. ὑποκτότερον ἔσχεν] αὐτόν. Interpres habuit suspectiorem.

P. 117. v. 29. Μαίδων] Turpe vitium typotheticum. Scrib. Μεδάρων. Coraës: „Οὐδεὶς οἶδε τούτους τῶν Γεωγράφων· διὸ Μαίδων γραπτέον εἶναι τινες ὑπετόπασσαν, ξύνους Θρακικοῦ Μακεδόνιου ὀμοροῦντος.“ Cum Cod. Paris. det Μέδων, apparet Solanum iure censuisse scribendum Μαίδων.

P. 117. v. 31. ἐξήλασε] Dedi e Codd. Vulg. ἐξακήλασε.

P. 117. v. 33. ἐνσεῖσαι τῷ ιερῷ λόχῳ] Infra p. 165, 19. ἐνσεῖσαι κατὰ θάτερον πέρας. Similiter p. 123, 34. ἐμβάλλει τῷ δευτέρᾳ σὺν ἔλαιος —. p. 169, 36. Ἐμβαλὼν δὲ ταῖς ναυαῖς εἰς τὸν Ὡκεανὸν —.

P. 117. v. 36. κατεσκήνωσε] Post h. v. pone signum commatis. Item p. 118, 4. post αὐτὸν.

P. 118. v. 19. παρεσκευάζεται] Coraës de suo dedit. Vulg. παρεσκευάζετο. Quod non servasse poenitere se ipse fatetur.

P. 118. v. 20. ἐπὶ κλίνη] Scrib. ἐπὶ κλίνην.

P. 118. v. 22. καταστήσας] Quod mihi olim placuerat illecto palaeographica facilitate mutandi ματαστήσας repudiasset me vides.

P. 118. v. 27. σοι] Vulg. σοι.

P. 118. v. 32. Πηξόδωρος] Πιξόδαρον Ἄρδιανὸς ('Αλεξάνδρ. Ἀναβάσ. A, 23) τούτοις ὄνομάζεται. CORAËS. Les medailles de ce prince confirment l' orthographe de son nom, celle qu'on la trouve dans Arrian, Πιξόδαρον, d'autres ont Πιξωδάρον. HASIUS. Scribendum esse Πιξόδαρος etiam Schmjederus monuit etians Herodotum V. 118., ubi libri perinde ut nummi fluctuantur inter ὥ et ὠ.

P. 118. v. 37. Ἄρδιδαιον] Cod. Paris. Ἄρδιδαιον. Et sic ubique προπαραρχοῦντόνως.

P. 119. v. 2. Θεσσαλὸν] Infra v. 12. Θετταλόν, quod in nomine proprio vix videtur tolerabile.

P. 119. v. 4. οὐ φρενήρη] V. p. 178, 21. ss.

P. 119. v. 7. λών — δωμάτιον] Dedi e libro quod dudum aliis placuerat. Placuit etiam Schmiedero: nec displicuit, ut arbitror, Bekkero. V. quae hoc de loco his monui, olim ad Aesopum Heusingeri p. 106., nuper ad Euripidis Phoenissas Personi p. 61. Infra p. 314, 11. ἀπίλων εἰς τὸ δωμάτιον. Vulg. ὅντα τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὸ δωμάτιον. Quod tuentes Reiskius, Coraës et Heldius operam perdidérunt.

P. 119. v. 13. εὐ] Coraës e libro dedit. Vulg. ἐπι.

P. 119. v. 22. ἀποδυρομένον] Cod. Monac. ἀποδυραμένον.
Placeat.

P. 119. v. 24. Τὸν δόντα — γαμονμένην.] Euripid. Med. 290.
P. Attende hoc in versu inconcinnam participiorum consociationem, qua uti poëtam coëgit ἡ μετρικὴ ἀγάκη alioqui scripturum γημαμένην.

P. 119. v. 26. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 119. v. 32. οἶον] Coraës malit ὄσον. οἶον bene tuetur
Bekkerus Plutarchum monens scripsisse, ut leuiret tropum paullo
duriorem, καταξεῦξαι καὶ τιθασεῦσαι, coll. p. 127, 30.

P. 119. v. 36. ἀφεῖναι] Malim ἀφιέναι.

P. 120. v. 4. πράγμασιν] Post h. v. subdistinguendum.

P. 120. v. 5. ἐπιβησομένων] Contra Solanum et Schmiede-
rum, quibus placuit ἐπιβησομένων, iure tuetur Hessius Obser-
vatt. in V. Timoleont. p. 41.

P. 120. v. 8. ᾧ] Male omiserunt Reiskius et Schmiederus.

P. 120. v. 10. αὐτοῖς Ἀθηναίοις] Debetur conjecturae Bryani.
Libri dant αὐτοῖς Ἀθηναίοις. Quod vehementer miror Heldio
placuisse. Nam si Plutarchus hoc voluisse, non erat additurus
αὐτοῖς.

P. 120. v. 10. [ἐθέλων ἀνήρ φανῆναι]] Ineptissime haec in-
seri h. l. cum dudum esset monitum, primus Coraës asteriscis
inclusit ut delenda.

P. 120. v. 12. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Item v. 16.

P. 120. v. 19. μεθ' αὐτῶν] Vulg. μετ' αὐτῶν.

P. 120. v. 20. οὗτοις] εὐθὺς placuerat Hessio l. c. p. 30.
Quod ita retractat in Addend., ut οὗτοι defendi posse fateatur.
Immo habet optime.

P. 120. v. 21. τὰ] Malim abesse. REISKIUS. Coraës uncis in-
clusit ut delendum. Quod si probas (ac probandum videtur),
cave cum Coraë ad ἡγωνίσθη subaudias ὁ σγῶν. Nam ἡγωνίσθη
non magis elliptice dicitur quam πέπαισται Aristophanis Thes-
mophor. 1227., de quo rursus Coraës: „Προσυπακονόμενον ἔχει
τὸ πατέρια.“ Latine: pugnatum est; lusum est. Vernacule: es
ist gekämpft, gespielt worden. V. Ind. ad Euripid. Hecub. Por-
soni p. 117. s. et Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 405.

P. 120. v. 28. καὶ καλλωπισμένον] καὶ e Cod. Paris. ad-
scivi. Monac. dat κεκαλλωπισμένον. Quod vide ne praestet.

P. 120. v. 37. ἐκσόφαντες οἰκίαν] Σημειοῦ τὴν φράσιν τοῦ
παρακμάζοντος Ἑλληνισμοῦ, ἦ καὶ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ Πλούταρχος
καὶ ποδὸς τοῦ Πλούταρχον Πολύβιος (Α, 3, §. 10) ἐχοήσατο, αντὶ^{τοῦ} βίᾳ τὴν οἰκίαν ἀνοιξαντες, ἦ ἀπὸ τοῦ οἴον τὸ μέ-
ρος, ἀντὶ τοῦ τὰς θύρας τῆς οἰκίας ἐκκόψαντες καὶ
διαρρέησαν τες. CORAES. Sensu nonnihil diverso Strabo XIV.
2. 3. τὰς δὲ κατοικίας ἐκσόφαντος.

P. 121. v. 10. τὸν Ἀλέξανδρον] Articulum Reiskius delevit omissum in vetustis edit.

P. 121. v. 12. μεγαλόφρων] Etiam hic locus doceat, quid significet φρονεῖν in Sophoclis Trachin. 313. Br., de quo loco scripsi Apparat. ad Demosthen. T. I. p. 745.

P. 121. v. 21. χρόοιν] Malim χρόοιν. Herodotus I. 35. in. Εχοντας — ἐν χρόῳ τοῦ παιδός τὸν γάμον. ubi minus accurate Interpres. Verte: Cum autem filius eius in eo esset, ut uxorem duceret.

P. 121. v. 22. ἐπὶ] Al. εἰς. Placet.

P. 121. v. 27. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 121. v. 28. ἀνιάσααι] Vulg. ἀνιάσααι.

P. 121. v. 32. τὴν δόξαν] Al. δόξαν. Et sic Coraës. Articulum tuetur etiam Cod. Paris.

P. 121. v. 34. ἐντυχών τι] αἰτήσας τι, ἢ καὶ διαλεχθεὶς περὶ τινος. CORAËS. Cave Solano Schmiederoque assentiaris, quibus videtur scribendum ἐντυχών τι. Nec cum Hessio (Observat. in V. Timoleont. p. 45.) ordine verborum mutato scribendum ἐντυχών καὶ τι δεηθεὶς. ἐντυχών καὶ δεηθεὶς i. q. ἐντυχών μετὰ δεηθεῶς, quod legitur p. 22, 36.

P. 122. v. 3. Διογένην] Vulg. Διογένη.

P. 122. v. 3. ταῦτο] Malis τοῦτο, quia antecedit καὶ, etiam. Sed v. p. 123, 8. s.

P. 122. v. 11. οὗτοι διατεθῆναι] Cod. Monac. οὗτοι καὶ διατεθῆναι. In copula suspicor latere ε: ut Plutarchus scripserit οὗτοι δ. V. not. ad p. 39, 30.

P. 122. v. 14. εἰπεῖν] Debetur conjecturae Bryani. Vulg. εἶπεν. Quod revocandum. Infra p. 144, 3. οὗτοι δ' εὐκαθῆς — ἔστιν, ὥστε — εὐεκκαίει. Item p. 180, 3. οὗτοι καταφρονητικῶς εἴχεν, ὥστε — προσέταττεν —. Et p. 210, 14 Οὗτοι δ' ἀπέγνω —, ὥστ' — εἴπεν —. Omninoque exempla huius constructionis tam frequentia sunt, ut viros doctos ad eam h. l. offendisse mirabile sit. V., ut hoc utar, Euripidis Phoeniss. 1629. s. P. Med. 378. s. 569. ss.

P. 122. v. 17. ἔκειμπε] Malim ἔκειμψε.

P. 122. v. 21. Ἀλέξανδρος] Cod. Paris. ὁ Ἀλέξανδρος. Placet.

P. 122. v. 21. οὐκέτ'] Vulg. οὐκέ τ'.

P. 122. v. 27. ἔκέλευσε] Malim ἔκέλευσε.

P. 122. v. 32. τετρακισμυρίους καὶ τρισχυλίους] Dedi e Codd. Vulg. τετρακισχυλίους καὶ τρισμυρίους. Quod miror tamdiu toleratum esse.

P. 123. v. 3. κατανηλωμένων] Dedi e Cod. Paris. Vulg. κατηγηλωμένων.

P. 123. v. 5. δτι „Τὰς ἀπίδας“] Vulg. δτι τὰς ἀπίδας.

P. 123. v. 6. κοινωνήσομεν] Cod. Paris. κοινωνήσωμεν. Non placet.

P. 123. v. 8. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 123. v. 11. μὲν] Coraēs de suo dedit μὲν οὖν. In idem Schmiederus inciderat. Sed vulgatum tuenti Bekkero prorsus assentior.

P. 123. v. 20. τὰ πλέα] Homericum est. V. Il. IX. 189. — Statim scr. ὑμνει.

P. 123. v. 24. Γρανίκου] Cod. Paris. Γρανίκον.

P. 123. v. 25. περὶ τῆς εἰσόδου καὶ ὀρχῆς] Schmiederus: de introitu in Asiam et initio belli. Diversa tentavit Reiskius: frusta.

P. 123. v. 27. ὄχθων] Dedi e libro. Vulg. ὄχθῶν. Quod vel in omnium librorum silentio ferri non posset: nam sequitur πρὸς οὐς —.

P. 123. v. 27. γίνεσθαι] Coraēs e libro dedit γενέσθαι. Quod fecisse eum poenituit. Optio difficilis: nam etiam v. 29. legitur δεῖν φυλάξασθαι.

P. 123. v. 28. τὸ — νερομισμένον] De meo dedi. Vulg. τὸ — νερομισμένων. Nunc puto scribendum esse: ἔτιστον δ' εἰς τῶν — νερομισμένων.

P. 123. v. 32. ἄγειν] V. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 225.

P. 123. v. 34. τὸν Γρανίκον] Cod. Paris. τὸ Γράνικον.

P. 123. v. 37. καὶ διὰ] Copulam Coraēs asteriscis inclusit ut delendam. Ego non deleam.

P. 124. v. 4. φύρδην] Explicant sequentia πολὺ εἰς τάξεν τινὰ καταστῆναι —.

P. 124. v. 12. τὴν ὑποκτυχίδα] V. not. ad T. II. p. 495, 35.

P. 124. v. 18. ἀπήρφαξε] Γρανίκον ἀπήρφαξε (παρὰ τὸ ἀπαράστω) η ἀπέρφαξε (παρὰ τὸ ἀποράστω). CORAĒS in Curr. Secund. T. VI. p. 484. Praestat ἀπήρφαξε. V. Wesselingii et Schweighäuseri Variet. Lection. ad Herodot. VIII. 90. et H. Stephani Thes. c. 2196. C.

P. 124. v. 19. ἀχριβῶς καὶ μόλις] Supra v. 3. χαλεπῶς καὶ μόλις. Infra p. 217, 18. μόλις καὶ χαλεπῶς. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 170.

P. 125. v. 4. τοῖς ἄλλοις —] Coraēs censet scribendum: — τοῖς ἄλλοις, τοῖς λαφύροις —. Sed Orellius ad Isocrat. p. 462.: — τοῖς ἄλλοις λαφύρα, οἷς ἐκέλευσεν —. F. τοῖς ἄλλοις, οἷς λαφύροις ἐκέλευσεν —.

P. 125. v. 12. τὸ πρόσχημα] Sic Thebe Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα dicitur Euripiidi Androm. init.

P. 125. v. 26. πολλοῖς γέγονα τῶν ἱστορικῶν —] In his Callisthem. V. Schol. ad Homer. Il. XIII. 29. p. 355. b. Bekk. Simile aliud τεράτενμα Callisthenis narratur infra p. 136, 4. ss.

P. 125. v. 27. θείᾳ τινὶ τύχῃ] Ipse Alexander cum comitibus

credebant rem accidisse οὐκ ἄνευ τοῦ θεοῦ, ut Arrianus refert.
 I. 26. Talia periucunde legimus in scriptis veterum, quae illis abundant. Nunc si quis similia scribat de magni rebus momenti, &c. c. de Gallorum strage in campis glacialibus septentrionis, popello philosopho non adoranti nisi Fortunam fit ridiculus.

P. 125. v. 29. ποτε] E Cod. Paris. adscivi.

P. 125. v. 29. λεπτόν] Toupio in mentem venit λεπτόν
 Emendat. in Suid. T. II. p. 109. Quod cum tot aliis hominis acutissimi postumis non debebat in lucem emitti.

P. 125. v. 30. προσέχεις] V. Toupius l. c. Coraës scribendum censet προσέχεις, qui Homero sunt προβλῆτες. Hoc Bekker admodum placet.

P. 125. v. 33. Ως — βατός.] Sylloge Meinekii habet p. 211.

P. 126. v. 13. τῶν δεσμῶν —] V. Ie. Mich. Heusingerius Emendatt. p. 208.

P. 126. v. 19. συνείχετο] Coraës de suo dedit: idemque plauerat Schmiedero. Neque aliter Cod. Monac.

P. 126. v. 19. εἰδότη] Vulg. εἰδότη.

P. 126. v. 30. ἀστάνδης] Schmiedernus et Coraës e libro dederunt. Vulg. ἀσγάνδης.

P. 126. v. 31. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 126. v. 33. μὲν] Addidi e Codd. Monac. et Paris.

P. 126. v. 33. γενήσεσθαι] Coraës ex H. Stephani conjectura Schmiedero probata dedit. Accedit auctoritas Cod. Paris. Vulg. γεγένθαι.

P. 127. v. 3. καὶ παγέντι] De meo dedi. V. Ind. ad Maletam Crit. p. 154. b. Vulg. καταπαγέντι.

P. 127. v. 4. βοηθῆσαι] Item de meo dedi. Vulg. βοηθήσει. Quod Coraës mutavit in βοηθεῖν.

P. 127. v. 17. ἔθηκεν] Dedi e Cod. Paris. Vulg. ὑπέθηκεν.

P. 127. v. 29. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 127. v. 31. ἐπιλεπεῖν] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐξαιτεῖν.

P. 127. v. 32. λιποθυμίας] Dedi e Cod. Paris. Conf. Apparat. ad Demosthen. T. III. p. 400. Vulg. λιποθυμίας, ut λιποθυμούντος dant libri T. IV. p. 171, 30.

P. 127. v. 37. ἀνὴρ Μακεδῶν] Delenda censet Hessius Observatt. in V. Timoleont. p. 96., quod e verbis παφενγαὶ ἐκ Μακεδονίας et nomine Άννας appareat hominem fuisse Macedonem. Non persuadet. Infra p. 162, 25. ἀνὴρ Μακεδῶν οὐδα πρόξενος.

P. 128. v. 5. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 128. v. 6. γε] Vulg. γ'. Quod potuit servari. V. p. 129, 4. 138, 12. 147, 16.

P. 128. v. 7. ἐπὶ σὲ] Vulg. ἐπὶ σα.

P. 129. v. 4. ἡττωμένων — κρατοῦντος] Exspectes ἡττησά-
γεν — οικρατηκότος. Sed illud recte habet.

P. 129. v. 7. χρυσοῦ ἡσημένα] V. not. ad Gregor. Corinth.
p. 537.

P. 129. v. 7. θεσπίσιον — μύρων] Vulgo post θεσπίσιον et
μύρων subdistinguitur. Male: arcte enim iungenda θεσπίσιον
ολον. Similia in Lucianeis vitia interpunctionis notavi ad Dio-
nys. de C. V. p. 184.

P. 129. v. 8. ὥπ] Al. ἄπ'. Placet.

P. 129. v. 10. τὰς] De meo inserui.

P. 129. v. 10. αὐτοῦ] Alexandri. V. mox v. 13. Reiskio dare
de suo placuit αὐτῷ.

P. 129. v. 15. τὰ τόξα] Supra p. 128, 31. τὸ τόξον. V. Me-
letem. Crit. p. 47. et Ind. p. 165. s.

P. 129. v. 18. ἐμπαθῆς] Reiskius malit συμπαθῆς. Vulgatam
tuetur Bekkerus citans p. 172, 8.

P. 129. v. 23. ἔτι μᾶλλον] Cod. Paris. ἔτι δὲ μᾶλλον. F. ἔτι
καὶ μᾶλλον.

P. 129. v. 23. τῷ ἔργῳ] Vulg. γενομέναις αἴγαλάτοις τὰ
ἄκοντα τῶν ἔργων. Duo prima vocabula, quae apte leguntur infra
v. 28., Schmiederus uncis, Coraës asteriscis inclusit ut delenda:
ego delevi. Neque habet Cod. Paris. Qui cum praeterea habeat
τῶν ἔργων omittens τὰ ἀπό, vides quid me moverit ut darem
τῷ ἔργῳ, quod concinnius respondet antecedenti τοῦ λόγον.

P. 129. v. 26. καὶ] Coraës adscivit ē Reiskii coniectura, quam
tuetur Cod. Paris.

P. 129. v. 30. πολεμῶν] Cod. Paris. τῶν πολεμῶν. Placet.

P. 130. v. 6. γενναῖς] Vulg. γενναῖς καὶ τὸ κάλλος. Tria
postrema verba Schmiederus uncis, Coraës asteriscis inclusit
ut delenda: ego delevi. Cod. Monac. post κάλλος addit εὐπρε-
πεστάτης. Turbatumne est hoc in libro, ut huic male refer-
rentur quae supra scribi oportuit? Scilicet p. 129, 33. apte le-
geretur τὸ κάλλος εὐπρεπεστάτην.

P. 130. v. 8. ὡς εἰσὶν — Περσίδες] Coraës: ὡς „Εἰσὶν —
Περσίδες.“

P. 130. v. 9. ἀλγηδόνες ὁμμάτων] V. Herodotus V. 18.

P. 130. v. 11. παρέπεμψεν] Al. παρέπεμψεν. Placet.

P. 130. v. 13. θαλάττη] Vulg. θαλάττης. Quod fateor non
fuisse cur mutarem.

P. 130. v. 14. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 130. v. 15. πυνθανόμενος] Vulg. καὶ πυνθανόμενος. Par-
ticulam expunxi.

P. 130. v. 16. πρέπει] Hessio Observatt. in V. Timoleont.
p. 62. placet πρέπει. Quod si h. l. scriptum legeretur, mutari
oporteret in πρέπει. V. quae monui ad calcem Tomi I. Hero-

doti Reiziani (1825.), coll. Werfero in Act. Philolog. Monac. I. 2. p. 230. ss. Uter autem modus tali in interrogatione locum habeat, manifesto apparet, si obliquam vertas in rectam. Velut hic Philoxenus sic erat interrogaturus: *Πρέσματι τοὺς παιδας;* *Soll ich die Sklaren kaufen?* Ut modus per se spectandus sit nec pendeat a particula antecedente. Add. nott. ad p. 165, 35. 177, 29.

P. 130. v. 17. ποτε] Dedi e Cod. Paris. Vulg. πείποτε.

P. 130. v. 17. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item v. 21. αὐτὸν.

P. 130. v. 19. ἔκελενεν] Malim ἔκελενεν, et si v. 25. sequitur ζηταψ — καλεναν. Nam in participiis saepe obscuratur temporis notio.

P. 130. v. 30. οὐδὲ] Coraës de suo dedit. Vulg. οὐτε.

P. 130. v. 34. ως] Deletum malit Wyttbachius ad Moral. p. 825. Recte. Atque omittit Cod. Monac.

P. 131. v. 2. μηδενὸς] Dedi e Cod. Paris. Vulg. μηδὲν.

P. 131. v. 4. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 131. v. 7. ἔλυσεν] Coraës malit ἔλυεν. Placet.

P. 131. v. 18. πολεμικῶν] F. πολιτικῶν.

P. 131. v. 23. τραπόμενος] F. τραπόμενος.

P. 131. v. 25. εὐτρεπως] Sic etiam Cod. Monac.

P. 131. v. 31. λίαν στρατιωτικὸς] ut agnosceres militem gloriosum.

P. 131. v. 33. χαριέστατοι] Al. χαριέστεροι. Placet.

P. 132. v. 1. οψων] Scrib. ὄψων.

P. 132. v. 2. σπανιωτάτα] Post h. v. vulgo insertum πολλάκις Coraës asteriscis inclusit ut delendum: ego delevi. Videtur hoc irrepsisse e versu proximo.

P. 132. v. 2. τῶν — ἀκροδρύων] Infra p. 156, 27. ὄπαρεν Ἐλληνικὴν ἀπὸ θαλάσσης — κομίζοντες. Discas etiam arboreos fructus in numero τῶν ὄψων fuisse. Quod Lexicographi nostri diligenter notabunt.

P. 132. v. 2. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 132. v. 4. καταλείπειν] Coraës de suo dedit. Vulg. καταλιπεῖν. Quod servari poterat.

P. 132. v. 5. συναυξανομένης] συναυξαμένης Codd. Paris. et Monac.

P. 132. v. 18. Περσῶν] Codd. Paris. et Monac. τῶν Περσῶν. Placet.

P. 132. v. 19. κρατύνεσθαι] Coraës malit κρατύνασθαι. Non opus.

P. 132. v. 23. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 132. v. 26. οὐτοι] De meo dedi. Vulg. αὐτοι.

P. 132. v. 28. περιέβαλλον] Huttenus e vetustis editt. dedit: quem Coraës secutus est. Vulg. περιέβαλον.

P. 132. v. 82. ὑπεξέφυγε] Coraës de suo dedit ὑπεξέφεντος.
Non probbo.

P. 132. v. 84. Σαὶ] Coraës e libro dedit. Vulg. Σῆ.

P. 133. v. 27. ἔκελενε] Malim ἔκελενσε.

P. 133. v. 28. μηκέτι τραπάδα —] Simile quid supra p. 123,
31. legimus. Tam facile fuit imponere popello.

P. 133. v. 31. ἐπιβολῆς] Coraës malit τῆς ἐπιβολῆς. Non opus.

P. 133. v. 35. ἀφεθεῖς] Reiskius de suo dedit ἀφεθεῖσα mutatione tam facili, ut dissentire vix audeas. Secutus eum est Schmiederus. ἀφεθεῖς tuetur Coraës. V. Lobeckius ad Phrynic.
p. 54. s.

P. 133. v. 36. ἐφ'] Coraës de suo dedit. Vulg. ὑφ. — Mox
p. 134, 1. scrib. κατὰ.

P. 134. v. 8. καθαγίσαντα] Codd. Monac. et Paris. καθα-
γάσαντα. V. not. ad T. II. p. 50, 26. — V. 17. scrib. δοκοίη.

P. 134. v. 21. [οὐχον] Etiam Coraës asteriscis inclusit ut
delendum. Sed in adnotatione malit οὐχον ἀργὸς. Hoc mihi
nunc satis placet.

P. 134. v. 22. ἀσύμβολος] Coraës e libro dedit etiam Schmie-
dero probatum. Vulg. ἀσύμβολος.

P. 134. v. 23. ἔβουλετο] Hessius Observat. in V. Timoleont.
p. 7. legendum censem ἔβουλεντο. Non opus.

P. 134. v. 30. Νῆσος — κικλήσκουσιν.] Odyss. IV. 354. s.

P. 134. v. 36. λίμνην — πολλὴν] Herodotus IV. 109. λίμνη
μεγάλη τε καὶ πολλή.

P. 135. v. 10. καταρροντες] Coraës κατάρρων ob antecedens
αἰφνίδιον, cui magis congruat aoristus. Non persuadet.

P. 135. v. 11. ὑπελίκοντο] ὑπέλικον malit Bryanus, cui Co-
raës assentitur. Dissentit Hessius l. c. p. 41. Ego quoque acti-
vum praeferam.

P. 135. v. 12. καὶ] Coraës asteriscis inclusit ut delendum.
Iure. Cod. Monac. omittit.

P. 135. v. 24. ἦ τε γὰρ τύχη —] Wie bei Napoleon. HASIUS.
Cyrneus haec Plutarchea diligenter lectitarat. Quem si Timo-
leontis Vita quam Alexandri magis advertisset, non futurus erat
pestis generis humani.

P. 135. v. 26. πραγμάτων] Ante h. v. adiectivum videtur
excidisse, e. c. πραγματωτάτων. Sine tali epitheto vulgata mi-
serere languet.

P. 135. v. 26. ἐπεξέφερε] Cod. Monac. ὑπεξέφερε. In idem
Reiskius incidit. Placet.

P. 135. v. 30. τῶν ὑστέρων χρησμῶν] Fort. διὰ τῶν ὑ. χ.
HASIUS. Immo sensus loci hic est: Auxilia in itinere oblata esse
divinitus magis crediderunt quam vera vaticinatum prophetam

Ammonis, adeoque vix fidem habuissent illa effata, nisi auxilia illa antecessissent.

P. 136. v. 9. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 136. v. 13. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item v. 19.

P. 136. v. 29. ἀνθρωποι] Cod. Paris. οἱ ἄνθρωποι. Placet.

P. 136. v. 29. τὸ γὰρ — δοτιν] Homo fuit κανθείτης, ὅνδι μάτι σεμνῷ περιπέττων τὸ ἄνθεον.

P. 137. v. 7. Ἰχάρο, οἶός — Θεοῖσιν] Homerus Il. V. 340.

P. 137. v. 10. οὐ βούλομαι —] Scrib. „Οὐ βούλομαι —.

P. 137. v. 19. Ο γοῦν] Vulg. οὐ γ' οὖν.

P. 137. v. 24. κυκλίων] De meo dedi probatum etiam a Coraē, quem poenitet non dedisse. Vulg. ἔγκυκλίων.

P. 137. v. 27. τὰς φυλὰς] F. ταῖς φυλαῖς. Hessio l. c. p. 62. placet κατὰ φυλὰς: ut sit tributim sorte ducti.

P. 138. v. 2. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. — Mox v. 5. scrib. καρδίαν.

P. 138. v. 16. τοῦ] Delevit Reiskius omissum in vetustis editt.

P. 138. v. 24. τὴν βασιλέως —] Sic de meo dedi. Vulg. εἰ τὴν βασιλέως —. Heitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 168.: „Excidisse aliquid nemo non sentit, quod suppleri possit legendo Φεῦ τοῦ Ηροσῶν — δαίμονος, δε εἴτα τὴν β., nisi f. malis post οὐ μόνον addere δεῖ.“ Simplicius delere particulam: ut infinitivus sit dolentis et indignantis.

P. 138. v. 30. ἐνέδει] Al. Έγένεται. Recte, ut opinor. Conf. not. ad T. II. p. 409, 23. ad T. III. p. 29, 5.

P. 138. v. 36. ἐξέφερε] Al. ἐξέφερον. Quod Coraēs adscivit.

P. 139. v. 1. τοι] Coraēs τοι.

P. 139. v. 5. μᾶλλον ἀν κατ' ἀξίαν —] Ἄρα μὴ μᾶλλον ἀξίας καὶ μετὰ πλείονος εὐσχημοσύνης ἐδυστυχοῦμεν ἀν, εἰ περιεπίκτομεν ἐχθρῷ μὴ οὕτως φιλανθρώπῳ, οἶός ἐστιν Ἀλεξάνδρος; Ο μὲν γὰρ ὡμός καὶ ἀπηνῆς ἐχθρὸς ἵσως ἀν ἀπέσφαξεν ἐλὼν τὴν ἐμήν γαμετὴν· η δὲ πρὸς αὐτὴν Ἀλεξάνδρον τοσαύτη φιλανθρωπία ὑποπτεύειν με μάλιστα ποιεῖ, μὴ τὴν ἐμήν εὐνὴν κατήσχυνεν ο ἀνήρ. CORAĒS. Vera haec: neque audiendus Reiskius, qui inserto η ante κατ' ἀξίαν sensum loci pervertit. Scilicet neque ἀν attendit nec vidit περιπεόντες resolvendum esse in εἰ περιέσσομεν.

P. 139. v. 8. Τίρεως] Sic Schmiederus et Coraēs. Vulg. Τείρεως.

P. 139. v. 10. καταισχύνειν] Coraēs de suo dedit. Vulg. καταισχύνει.

P. 139. v. 19. διδοίητε] Malim δοίητε.

P. 139. v. 23. καὶ μεταβολῇ] Quod ad Gregor. Corinth. p. 25. conieci ὡς μεταβολῇ nunc repudio. Recte Interpres: deorum invidias et rerum vicissitudini.

P. 139. v. 32. δηροτημέναι] Reiskius de suo dedit. Idem habet Cod. Monac.

P. 139. v. 35. πνυμαῖς] Post h. v. subdistinguendum.

P. 139. v. 36. καὶ μέχρι] καὶ Coraēs asteriscis inclusit ut delendum.

P. 140. v. 8. Γανγαμήλοις] Latetne hoc in nomine vox casua linguae Germanorum Gau?

P. 140. v. 9. τὴν διάλεκτον] vocem. Rara huius nominis significatio.

P. 140. v. 13. Ἀθῆρησιν] Cod. Monac. ἐν Ἀθῆρησιν.

P. 140. v. 21. Γορδυαῖων] Sic Coraēs. Vulg. Γορδυναῖων.

P. 140. v. 24. φόβος] Coraēs φόβος dedit, lectore non monito. Idem coniecit Schmiederus citans p. 164, 28. Vere.

P. 140. v. 37. ἀποφίλα] Scrib. ἀποφίλα.

P. 141. v. 11. ὅντως] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum. Nolle factum. iunge διεγράφεντος ὅντως.

Vulgo Tί γάρ sequentibus continuatur.

P. 141. v. 14. σοι] Vulg. σοὶ.

P. 141. v. 17. παρὰ τὸν κίνδυνον αὐτὸν] Cod. Monac. παρ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον. Placet: nam hic solennis est verborum ordo in his locutionibus.

P. 141. v. 19. ἀποτροπήν] Coraēs de suo dedit. Idem habet Cod. Paris. Vulg. ἀποτροπήν.

P. 141. v. 24. φράξοντας] Coraēs de suo dedit φράξοντας. Non opus. φράξοντας tuetur etiam Bährius in Creuzeri Meletem. III. p. 74.

P. 141. v. 27. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 141. v. 35. ἐπένδυμα] Coraēs suspicatur scribendum ἐπένδυμα. Placet.

P. 142. v. 1. περιτραχήλιον] Die Halsberge, pars armaturee equitum aevi medii.

P. 142. v. 4. εἰζεν] Vulg. ἦν εἰζεν. Expunxi pronomen.

P. 142. v. 5. Ἐπιπόρωμα] Cod. Monac. ἐπιπόρωμα.

P. 142. v. 7. ὑψ' ἡς ἐδόθη δῶρον] Delenda censem Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 96. Non assentior. Nec quodlibet δῶρον est τιμή, nec quaelibet τιμή confertur. δωρεάν.

P. 142. v. 15. μεταβαλών] Coraēs de suo dedit μεταβαλών. Non opus. V. Ind. ad Odyss. p. 151.

P. 142. v. 19. ἐπεδείκνυτο] Coraēs ultimam syllabam huius verbi asteriscis inclusit ut delendam. Sed medii usum satis tueruntur Bekkerus et Heldius.

P. 142. v. 25. συμμίξαι] Vulg. συμμίξαι.

P. 142. v. 37. αὐτοῖς] αλλήλοις.

P. 142. v. 37. αὐτοῖς καὶ ἔπικοις] Al. αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἔπι-
κοις. Placet.

P. 143. v. 5. ἀποχρυπτόμενοι] Callisthenicum, opinor, τερά-
τενμα: ut opus non sit nec cum Heldio πτυχόμενοι s. ἀποχρυ-
πόμενοι nec cum Hesiodo l. c. p. 41. ἀποχρυπόμενοι scribere.

P. 143. v. 7. Θήλειαν — τεοτόκουν ἔπικον] Conf. quae de ca-
melis scriptis Herodotus III. 102. 105.

P. 143. v. 7. περιβὰς] Hessius l. c. malit ἐπιβὰς. Frustra.
V. p. 115, 32.

P. 143. v. 8. τότε] Reiskius malit οὐδὲ τότε, probante Coraē.
Non attenderunt eximii duumviri quod sequitur γ': haec enim
particula non patitur addi οὐδέ.

P. 143. v. 8. διαφεύγειν] Coraēs de suo dedit διαφεύγειν, le-
ctore non monito.

P. 143. v. 15. καὶ προσφθονοῦντα] Coraēs suspicatur scri-
bendum καὶ πως φθονοῦντα. Fortasse malis καὶ πρὸς φθο-
νοῦντα. Sed certum exemplum compositi verbi legitur T, I.
p. 240, 14.: certius etiam T. IV. p. 113, 9.

P. 143. v. 19. παντάπαιον] Malim παντάπαιοι.

P. 143. v. 22. καταλείψαθαι] Coraēs καταλείψαθαι.

P. 143. v. 33. τι μεθέξων] Coraēs suspicatur scribendum συμ-
πεθέξων. Vulgatam tuentur quae citavi in L. Bosii Ellips. p. 278.

P. 143. v. 36. Βαρβυλωνίαν] Coraēs de suo dedit. Accedit
auctoritas Cod. Paris. V. p. 145, 5. Vulg. Βαρβυλωνίων. Quod
Heldius preferre non debuit.

P. 144. v. 4. θίγειν] Sic Coraēs. Vulg. θίγειν.

P. 144. v. 6. συνεκκαίει] Vulg. συνεκκαίοι. Parisina συνεκ-
καίειν, Coraē invito, qui in adnotatione recte dat συνεκκαίει. Indicativum habet etiam Cod. Paris. V. not. ad p. 122, 14.

P. 144. v. 6. τὴν δύναμιν — καὶ φύσιν] Cod. Paris. τὴν φύ-
σιν καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ. Placet.

P. 144. v. 8. ἐλαφρῶς] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἐλαφρῶς.
Quod Coraēs revocavit. Mihi adverbium magis placet.

P. 144. v. 12. διῆκτο] Sic Codd. Monac. et Paris. Vulg. διῆκτο.
V. not. ad T. II. p. 26, 24.

P. 144. v. 18. ὅς] Al. ὁ. Male, nisi scribas ὁ. Praefero ὁς.

P. 144. v. 22. διδόντος] Bene Cod. Monac. δόντος.

P. 144. v. 23. θίγειν] Sic Coraēs. Vulg. θίγειν. Subaudi τοῦ
πυρὸς s. λαμπτῆρος.

P. 144. v. 24. πᾶν] Codd. Monac. et Paris. τὸ πᾶν. Non dis-
plicet. prorsus. Mox v. 29. διόλον. — V. 28. scrib. ἐπινομῆν.

P. 144. v. 29. διόλον] Praestat δι' ὄλον. διόλος non magis
graecum esse puto quam κάθολος. Conf. quae de adiectivis ἔξι-
τος et ἔπιστος monui in L. Bosii Ellips. p. 295.

P. 144. v. 30. τὸν μῆθον — τὴν ἀλήθειαν] οὐκ ἔωντες τὸν

μῦθον ἀπολέσθαι, τουτέστι φευδὴς ὅλως καὶ μηδὲν ἔτερον ἢ μῦθον ἀποδειχθῆναι τὸ περὶ τῆς Μῆδείας ἴστορονύμενον. CORAËS. Bekkerus apte confert Platonicum οὐκ ἀπώλετο ὁ μῦθος, de quo pariter ut de altero, ὁ μῦθος ἐσώθη, v. Heindorius ad Theaetet. p. 357. s.

P. 144. v. 31. τὸ τῆς Μῆδείας —] Τῷ νάφθῃ καὶ Πλίνιος (B. 105) ἀνατίθησι τὴν ύπὸ τῆς Μῆδείας χνοπόλησιν τῆς τοῦ Κρέοντος θυγατρός. Ita ferunt a Medea pellicem crematam, postquam sacrificatura ad aras accesserat, corona igne raptā. CORAËS.

P. 145. v. 1. ἦ] Coraës e libro dedit. Vulg. καὶ.

P. 145. v. 2. πυριμανοῦντα] A Solano tentatum tuetur Toupius Emendat. in Suid. T. II. p. 416.

P. 145. v. 3. ἡ γένεσις . . . εἴτε μᾶλλον —] Satis appareat post v. γένεσις certe unum physicae huius ἀποφλαγμα membrum excidisse, cum repetitum εἴτε oculos librarii fefellisset. Itaque secutus Coraën signum defectus posui.

P. 145. v. 15. χατηγορήσονται] Coraës de suo dedit. Vulg. χατηγοροῦσιν. Ceterum Plutarchus videtur hanc physicae suae in rebus historicis περιεργύλας excusationem addidisse, quod οἱ δύσκολοι ahusum τῶν τοιούτων παρεκβάσεων culpassent.

P. 145. v. 19. φασι] De meo dedi. Vulg. φησι. Quod revocandum. Scilicet Alexander in epistola quadam. V. p. 146, 1. ss.

P. 145. v. 22. Άλτιον δὲ τούτον —] Μέλιτη, φησιν ἡ Οὐετρονίος περιγεῖσθαι τὸ — δστρειον, τοῦ μὴ ἀποξηραίνεσθαι ἔνεκα διὰ τὴν ἀλμυρίδα· propter salsuginem cito fit siticulosum; nisi mel habeat circumfusum: δπερ ἐξηγούμενος ὁ Συντιδέρος (Vitruv. XIII, 3, §. 3) καὶ τόδε παρατίθεται Πλουτάρχου τὸ χωρίον. CORAËS in Cur. Secund. T. VI. p. 484.

P. 145. v. 23. γίνεσθαι] Cod. Monac. γενέσθαι. Placet.

P. 145. v. 26. τε] Adscivi' e Codd. Monac. et Paris.

P. 145. v. 32. μὲν] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Ego non deleam. nam Darius quidem. V. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 635.

P. 145. v. 34. δν — προειπεῖν] de quo dicunt — Pythiam esse vaticinatam.

P. 145. v. 35. λύκος] Vulg. Λύκιος. Coraës de suo dedit Αύκος secutus Polyaenum IV. 3. 27. Scripsi λύκος. Quis enim ambigat vatem sic cecinisse, ut bestia intelligeretur? Conf. mea in Bastii Commentat. Palaeograph. p. 834. et in Ind. ad Gregor. Corinth. p. 1047. s.

P. 146. v. 1. ὡς γομίζων —] En heroem, quem scholastici nostri pueris ut admirandum proponunt! Detestabilis vero fuit prædo, Magnus ille appellatus cum aliis prædonibus nihilo minus detestandis.

P. 146. v. 1. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 146. v. 2. ἀκέλευσε] Malim ἀκέλευσεν.

P. 146. v. 4. φησι] Vulg. φασι. Singularena malit etiam Coraēs datque Cod. Monac.

P. 146. v. 16. ἐπιδαχοῦσαι] Vulg. ἐπιδαχόύσαι.

P. 146. v. 21. ἔτυχε μὲν —] *gratificatus amicis forte intererat compotationi* —.

P. 146. v. 27. κατ' αὐτήν] Cod. Monac. καθ' αὐτήν. Recte.

P. 146. v. 28. περὶ] Coraēs e libro addidit. Quod nollem improbasset Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 62.

P. 146. v. 30. ὑποκρῆσαι] Perperam Reiskius ὑποκρῆσαι. Optativo enim hic non est locus.

P. 147. v. 6. μὲν] Coraēs malit μὲν οὖν. Mihi solum μὲν satis placet.

P. 147. v. 6. οὗτῳ] forte, ἐπισπασθέντος τοῦ βασιλίσκος, ut supra dictum est p. 146, 37.

P. 147. v. 7. ἀπὸ γνώμης] *consulto*. V. p. 156, 24.

P. 147. v. 20. αὐτὸν] Cod. Monac. v. 19. post οὖν ponit. Quod ut Heldio, ita mihi placet.

P. 147. v. 22. κομίσας] V. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 244. Infra p. 160, 1. Εὐδειξαί — τὴν σαντοῦ δύναμιν ἡμῖν κατηγορήσας Μακεδόνων.

P. 147. v. 27. Σεραπίων] Codd. Monac. et Paris. ὁ Σεραπίων. Placet.

R. 147. v. 28. ἔβαλλε] Coraēs de suo dedit. Vulg. ἔβαλε. Imperfектum dant etiam Codd. Monac. et Paris.

P. 147. v. 28. εἰκόντος] Vulg. εἰκόντος δὲ. Particulam Coraēs asteriscis inclusit ut delendam: ego delevi.

P. 147. v. 80. ἔδωκεν] Vulg. δέδωκεν. ἔδωκεν scribendum esse dudum monui ad Sophocl. T. I. p. 239.

P. 147. v. 30. Πρωτέα] De nominibus propriis in eis exentiibus copiose et egregie Coraēs ad h. l. et in Addend. p. 503.

P. 147. v. 36. εἰχον] Coraēs de suo dedit. Confirmat Cod. Paris. Vulg. εἰχεν.

P. 147. v. 37. Ἀλλως] *Alio modo*, non quo nunc soles.

P. 148. v. 1. ἔνδοξως] Al. ἔνδοξον. Placet.

P. 148. v. 9. προσετίθεται] Adverte vim imperfecti. Persa deprecatus novum donum non accepit.

P. 148. v. 12. τὸν περὶ Σοῦσα] Coraēs dedit, τὸν de suo, Σοῦσα e libro. Vulg. τῶν περὶ Σοῦσων possum post λέγεται.

P. 148. v. 16. παραστρατηγεῖν] immiscere se rebus bellicis, quas curare non mulieris esset, sed dutis.

P. 148. v. 17. πλὴν ἄκαξ —] nisi quod semel —. Sic supra v. 4. Ac pariter h. l. referendum ad proxima, ἔγκλονόντης δε —. Sensus loci: Semel longa Antipatri epistola plena iustarum que-

relarum Alexandrum solito magis propnigt, ita tamen, ut dicere dyvotiv' Ἀντίπατρον, ὅτι —, innuens ad se placandum opus fore lacrymula.

P. 148. v. 27. οὐδὲν ἔλατο] Scribendum puto οὐδὲν οὐ καὶ ἔλατο. paene tamen, quo oleo uterentur. οὐδὲν et οὐκ confusa sunt infra p. 159, 30.

P. 148. v. 37. πέρας] Ἐπὶ τοῦ κεφάλαιον ἡ κορωνὴ ἐνθάδε τὸ πέρας, ὡς ἀρισταὶ ἡρῷηνεσεν ὁ Ἀμύότος, le comble de nostre victoire. Οὗτος καὶ ἐν τοῖς ἔξης (§. 43 [p. 151, 13.]) λέγοντα παράξει Δαρεῖον, „Τοῦτο μοι πέρας γέγονε δυστυχίας ἀπάστησ.“ CORAËS.

P. 149. v. 4. Καλῶς — τὰς βασιλείας.] Ἀστεῖον καὶ θντως Δακωνικὸν τὸ ἀπόρθεγμα. Εστι γὰρ ὁ τοῦς, Κατακονήσας τὸν λέοντα ἔδειξας ἀξιώτερος εἶναι βασιλεύειν ἐν ἀνθρώποις, ἥκει ἔκεινος ἐν τοῖς θηρίοις. CORAËS. Mihi videtur scomma Laconis esse increpantis Alexandrum, quod, cum rex esset, tali periculo temere se obiecisset.

P. 149. v. 6. Κράτερος] Κράτερος scribendum esse pariter ac Θέσσαλος etiam Bekkerus monet. Ex eadem regula accentus nominum priorum infra v. 33. recte scriptum est Κίσσος.

P. 149. v. 7. ποιησάμενος] V. not. ad Theocriti Epigr. VII. 4.

P. 149. v. 11. οἱ δὲ φίλοι —] Facile excusabiles illi perinde ut Napoleontis ψυστρατηγοι.

P. 149. v. 17. μὲν] Coraës deletum malit. Assentior.

P. 149. v. 17. γενομένων] Malim γινομένων.

P. 149. v. 19. ἔγραψε] Al. ἔπειρψε. Quod Coraën poemituit non adscivisse. Nec mihi displicet.

P. 149. v. 20. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 149. v. 21. Φ' ὄπως] Sic Coraës. Vulg. τὸ πῶς. Cód. Monac. πῶς. Placet.

P. 149. v. 28. ἔθυεν] Malim ἔθυσεν.

P. 149. v. 31. χρήσεται] Sic Coraës. „Εστι γὰρ οὐχ“ inquit „Ἐπειδὴ σηταῖ, ἀλλὰ τίνε τρόπῳ χρήσεται.“ Vulg. ζητησηται.

P. 149. v. 35. ἐνέγραψεν] Dedi e Codd. Monac. et Paris. Vulg. ἀνέγραψεν.

P. 150. v. 3. καθισμαν] μη ἀπιέναι, ἀλλὰ μένειν παρ' ἡμῖν.

P. 150. v. 3. ἡ λόγοις ἡ δώροις] Vulg. ἡ δώροις ἡ λόγοις. Dedi quod habent Codd. Monac. et Paris. Sic levius antecedit, sequitur gravius. ut Telesippas persuadeamus aut verbis aut (si verba nihil proficiunt) donis.

P. 150. v. 6. ἐπιστέλλων] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἐπιστολῶν. Quod revocandum.

P. 150. v. 6. ἐσχόλαζεν] Sic Coraës. Confirmat Cod. Monac. Vulg. ἐσχόλασεν.

P. 150. v. 8. συνέλαβε] Post h. v. subdistinguendum.

P. 150. v. 10. προκαλεσάμενος] Syntaxis postulat προκαλεσάμενον,

P. 150. v. 16. πάροδον καὶ πίστιν] Sic Coraës. Vulg. παρόδων πίστιν. Quae Coraës ad h. l. et in Addend. p. 503. citavit Plutarchea (V. Agid. c. 2. [infra p. 318, 19.] et Moral. T. I. p. 47. Wytt.) mihi, ut Heldio, probabilem faciunt Reiskii conjecturam scribendum esse suspicantis διὰ τῶν ἀληθῶν πάροδον ἐπὶ τὰ φευδῆ.

P. 150. v. 19. Τότε δὴ —] Hinc novum caput ordiendum fuit. Malim Τότε δὲ —.

P. 150. v. 23. γενομένην] Sic etiam Cod. Paris. Item Coraës probat. Vulg. γενομένην.

P. 150. v. 25. μὲν] Refer ad sententiam, quae in sequentibus abscondita latet: sed non propterea cessarunt persequi fugientes.

P. 150. v. 25. ἀνυδρον] Coraës de suo dedit. In idem Schmiederus inciderat. Vulg. ἀνυδρίαν. Quod iure tuentur Heldius et Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 62. ob aquae penuriam.

P. 150. v. 31. ποιησόμεθα] V. Append. ad Aristophan. Plut. p. 507.

P. 150. v. 31. κᾶν] Τρεπτέον τὸν κᾶν εἰς τὸν ἄν. CORAËS. Non opus.

P. 150. v. 34. ποτὸν] Malim τὸ ποτὸν.

P. 150. v. 35. αὐτὸς,] Dele hypostigmen.

P. 151. v. 5. συνεισπεσεῖν] De meo dedi. Vulg. συνεκκεσεῖν.

P. 151. v. 13. πέρας] V. not. ad p. 148, 37.

P. 151. v. 24. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 151. v. 26. Ἐξαθρην] Al. Ὁξαθρην. Placét. — Mox v. 29. scrib. Τρχανταν.

P. 151. v. 32. Καίτοι τούς γε —] V. not. ad p. 70, 16.

P. 151. v. 34. ἔμπροσθε] Dedi e Cod. Paris. Vulg. ἔμπροσθεν.

P. 152. v. 11. ὅν] De meo addidi.

P. 152. v. 14. ἐκείνην] Addidi e Codd. Monac. et Paris. — Mox v. 16. scrib. τιάραν.

P. 152. v. 15. παντάπασι] Refero ad προσήκατο.

P. 152. v. 17. Μηδικῆς] Schmiederus scribendum censet Macedonikῆς, probantibus Coraë et Heldio. Ego non probo. Vicissim in Moral. T. II. p. 352. Wytt., quo loco ille abusus est, Macedonikοῦ mutandum puto in Μηδικοῦ. Vestitum Medicum cum Persico comparavit Xenophon Cyrop. I. 3. 2.

P. 152. v. 33. Πολύχριτος] Coraës Πολύκλειτος scribendum suspicatur et ad h. l. et in Cur. Secund. T. VI. p. 484. s.

P. 152. v. 36. Θεαγγελεὺς] Sic Coraës. Vulg. εἰσαγγελεὺς. Ethnico

Plutarchum usum esse arguit quod mox sequitur Φίλιππος ὁ Χαλκιδεύς.

P. 153. v. 3. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 153. v. 18. ἐφῆκε] Coraës de suo dedit vehementer probatum Bekkero. Et cui displiceat? Vulg. ἔφη καὶ.

P. 153. v. 19. ἐθελόντων] Coraës e Bryani conjectura ἐθελοντῶν. Non probō: nec Bekkerus probat.

P. 153. v. 22. ἀντοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 153. v. 22. ὄνοι] Dedi e Cod. Monac. Vulg. ὄνοι.

P. 153. v. 23. οὐκέτ'] Vulg. οὐχ ἔτ'.

P. 153. v. 28. μετρὸν ἀπαιροντος αὐτοῦ] Hoc loco abusus sum in Aesopicis p. 149. non attendens τὸ ἔξης. Scilicet genitus referendus ad χαταστήσεοθαι, non ad πομίζων.

P. 153. v. 32. ἐν Χορτάνεων] Coraës e Cod. dedit, etsi dubitans. Vulg. ἐν τινι χρόνῳ. Quod virum egregium movit, ut scribendum suspicaretur ἐν χρονῷ τινι. Confidentius etiam sic scribi iubet in Cur. Secund. T. VI. p. 485. citans Moral. T. II. p. 362. Wytt. Satis probabiliter. De confusione nominum χρόνος et χρόνος v. Bastius Commentat. Palaeograph. p. 849. et Astius ad Platon. Leg. p. 314.

P. 153. v. 37. θεγέν] Vulg. θίγεν.

P. 154. v. 2. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 154. v. 12. ἐστι] Scrib. ἐστιν.

P. 154. v. 19. μὲν] Referendum ad δὲ v. 25.

P. 154. v. 22. γοῦν] Coraës de suo dedit. Bene. Vulg. δ' οὖν.

P. 154. v. 27. τότε] Coraës de suo τούτῳ. Placet.

P. 155. v. 2. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς.

P. 155. v. 10. καὶ πρὸς ὅργην] καὶ omissum malit Reiskius. Assentitur Coraës: neque ego dissentio.

P. 155. v. 11. ὁμητα — τοῦ βασιλέως] Hoc ordine Cod. Paris. Vulg. κατὰ τοῦ βασιλέως ὁμητα καὶ λόγους. Qui ordo revocandus.

P. 155. v. 14. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 155. v. 16. Χαλαστρας] Praestat Χαλαστρας, et infra v. 34. Χαλαστραον.

P. 155. v. 16. [χαλεπῶς]] Sic Reiskius: Etiam Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Vere Reiskius: „Facile noscitatu est, χαλεπῶς esse vitiosam iterationem verae lectionis Χαλαστρας.“ Scilicet oppidum illud dicitur etiam Χαλαστρα. Conf. Addenda ad Gregor. Corinth. p. 931.

P. 155. v. 19. Βαλσίνῳ] Al. Κεβαλίνῳ. Recte.

P. 155. v. 20. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς.

P. 155. v. 22. Ο δ'] Al. Ο δὲ Φιλωτας. Non displicet.

P. 155. v. 25. ἔτερον] Al. Μέτρωνα. Quod videtur recipiendum.

P. 155. v. 36. ἀφικόμενον] Al. ἀφιέμενον. Quod Coraës adscivit. Placet.

P. 156. v. 2. ἀναπτεράσαντος] Al. ἀναπτάσαντος. Quam Heldio dicenti lectionem elegantissimam non assentior.

P. 156. v. 4. ἔταιρων] Al. ἔθρων. Placet.

P. 156. v. 9. Φιλώτου] Dedi e Cod. Paris. Vulg. Φιλώτα. Quod Cod. Monac. constanter tuetur. — Mox v. 11. scrib. η.

P. 156. v. 18. Οίνιαδῶν] Vulg. Οἰνιάδων. Item v. 19.

P. 156. v. 22. Φιλώταν] Coraës de suo dedit. Idem habet Cod. Paris. Vulg. Φιλώτα.

P. 156. v. 24. εὐρίσκομεν] Coraës e libro dedit. Vulg. εὑρίσκομενος.

P. 156. v. 32. Κλεομάντει] Κλεομένει malit Wytténbachius ad Moral. p. 931.

P. 156. v. 34. ἐκθύσασθαι] ἐξιλάσσασθαι, ὥσπερ ἐγγυῆται Ηεράρχος. CORAËS. V. Wytténbachius l. c.

P. 156. v. 35. εἰδεῖν] Malim ιδεῖν. Idem in mentem venit Heldio insuper αὐτὸς male mutanti in αὐτὸν. Quod si recte habet infinitivus, v. 36. scribendum est αὐτῷ.

P. 156. v. 37. Οὐ μήν ἔφθασεν —] At Clitus non continuo (ut Alexander iusserat) peregit sacrificium placitorum, sed statim —. Addiderunt haec narrationi οἱ τῷ μαντικῷ βοηθοῦντες: potuisse enim caudem caveri, nisi Clitus rem neglexisset.

P. 157. v. 8. Πρανίχον] Cum Cod. Paris. Παννίχον det, Beckerus suspicatur scribendum Παντίχον.

P. 157. v. 9. εἰς ὁργὴν] Addidi e Cod. Paris. Sed vellem solum ὁργὴν adscivissem, quod alii libri habent. V. Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 207. (217.).

P. 157. v. 15. τὸν νῶτον] Cod. Monac. τὸν νῶτον.

P. 157. v. 36. οὐκέτι] Vulg. οὐκέτι.

P. 158. v. 1. Ἀριστοφάνονς] Ἀριστερόν ον γραπτέον πίναι παρήνεσαν πάνν πιθανῶς τινὲς τῶν κριτικῶν. CORAËS.

P. 158. v. 5. ἔκλειν] Cod. Monac. ἔκλεινε. Placet.

P. 158. v. 12. Οἴκοι, καθ' — νομίζεται] V. 693. Etiam sequentes versus Clitum recitasse arguit pluralis τὰ λαμβάνει ταῦτα.

P. 158. v. 14. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 158. v. 28. τὸ σημεῖον] V. p. 156, 33.

P. 158. v. 29. Καλλισθένη] Vulg. Καλλισθένη. Item p. 159, 12.

P. 158. v. 30. Ἀριστοτέλονς οἰκείον ὄντα] V. p. 161, 22.

P. 158. v. 32. παθούς] Coraës e libris dedit. Vulg. πένθος. Quod Heldius praefert. Nostrum tuetur p. 159, 7.

P. 159. v. 27. ἐν ταῖς] Dedi e Cod. Paris. Vulg. ἐν δὲ. Hoc praevideo fore qui pertinaciter teneant: saepe enim δὲ sequi post ταῖς. Audio: sed ubi Codices praeceunt quod magis congruit syntactico per copulativas nexui, nihil causae est cur repudiemus.

P. 159. v. 30. Μισῶ — σεωρός.] V. Euripidis Fragm. Inc. CXI.

P. 159. v. 30. οὐχ] Sic Coraës. Vulg. οὐδ'. οὐχ habet ipse Plutarchus Moral. T. V. p. 611. Wytt. et Lucianus T. III. p. 273. Bip.

P. 159.. v. 37. Καλὰς — λέγειν.] V. Euripidis Bacch. 263. Br.

P. 159. v. 37. εὐ λέγειν] Coraës e Codd. dedit. Vulg. εὐλογεῖν.

P. 160. v. 1. σαυτοῦ] Cod. Paris. αὐτοῦ. Idem dat supra p. 147, 22. ἁυτοῦ et p. 148, 2. ἁυτὸν. De quo huius pronominis usū Bekkerus: „Eine Verwechselung, die beym Plutarchus gar wohl zu ertragen ist, wiewohl sie aus den Schriftstellern der besseren Zeit hoffentlich ganz verschwindet, wann erst einmal die erforderliche Zahl von Handschriften verglichen seyn wird. Vergl. Porson zu Euripides Orest. 626. Boissonade zu Philostrat. Her. 8. 326.“

P. 160. v. 1. δύναμιν] Mox v. 9. δεινότητος.

P. 160. v. 7. Ἐν δὲ — τιμῆς.] V. not. ad T. II. p. 318, 7.

P. 160. v. 9. οὐ — δέδωκε] Coraës: „Οὐ — δέδωκε“.

P. 160. v. 12. Στροῖβον] Vulg. Στροῖβον. Στροῖβον scribendum esse monueram ad Gregor. Corinth. p. 420. Dissentiens Coraës „Οὐκ ἔτολμησα“ inquit „παραδέξασθαι τὴν διόρθωσιν Στροῖβον, καίπερ οὖσαν πιθανήν, — διὰ τὸ σπάνιον (ἴσως δὲ καὶ μοναδικὸν) τὸν κυριον τούτου δύναματος.“ Nomen oppidi Dorici Boioν passim scribitur Boioν. Sed ipse Coraës non dubitavit Boioν dare in Strabone X. 4. 6. V. eius nott. T. IV. p. 225.

P. 160. v. 13. Καλλισθένην] Vulg. Καλλισθένη. Item infra v. 28. et 33.

P. 160. v. 14. ἀπιόντα] Dedi e Codd. Monac. et Paris. Vulg. ἐκανόντα.

P. 160. v. 14. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Interpres ad seipsum. Solanus: „Absurde.“ ut pronomen de Alexandro intellexisse videatur. Et sic intelligi oportere probabile faciunt quae cap. 55. narrantur. Itaque revocandum αὐτὸν.

P. 160. v. 15. Κάτθανε — ἀμείνων.] Est Homeri Il. XXI. 107.

P. 160. v. 17. λόγῳ] Coraës e Codd. dedit. Vulg. λέγων. Al. λέγειν. Hoc satis placet.

P. 160. v. 35. ὑπογενομένης] Sic Coraës. Vulg. ὑπογενομένης.

P. 161. v. 7. προβαλόντι] Sic Coraës. Vulg. προβάλλοντι. Reiskius cum Coraē τῷ προβαλλοντὶ refert ad Hermolaum. Sed homini cuius hoc fuit problema, statim opponitur Hermolaus: τὸν δ' Ἑρμόλαον —.

P. 161. v. 7. πῶς — ἄνθρωπος] Coraës: „Πῶς — ἄνθρωπος“.

P. 161. v. 8. „Ἄν — ἐνδοξότατον“] Sic etiam Coraës. Vulg. Ἄν — ἐνδοξότατον.

P. 161. v. 9. ἐκέλενο] Malim ἐκέλενσα.

P. 161. v. 14. τοὺς παιδάρ] Supra v. 3. τὰ μειράκια.

P. 161. v. 16. Καλλιεθένην] Vulg. Καλλιεθένη.

P. 161. v. 21. Ἀριστοτέλην] Vulg. Ἀριστοτέλη.

P. 161. v. 27. [Οξυδράκαις] Uncos huic vocabulo adhibui.

Etsiam Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Sed vide ne etiam ἐν Μαλλοῖς deleri oporteat: ut Plutarchus nihil scripserit praeter haec, — Ἀλέξανδρος ἐτρώθη περὶ τὴν Ἰνδίαν. Scilicet περὶ τὴν Ἰνδίαν alius glossator videtur interpretatus esse adscripto ἐν Μαλλοῖς, alius adscripto ἐν Οξυδράκαις. Male autem vulgo subdistinguitur post ἐτρώθη.

P. 161. v. 34. Οὐ μὴν ἐπὶ πλέον γε —, ἀλλ᾽ —] Recte Interpres: *Fructum tamen — alium cepit nullum, quam quod —.* Infra p. 201, 24. πρὸς μηδὲν — χειρον, ἀλλὰ μοναχίαν —. Interpres: *in malum, quam regnum, — non gravius.* Sic ἀλλὰ sequitur post οὐ (μὴ) μᾶλλον. V. quae monui ad Aesopum Helsingeri p. 97. Eiusdemmodi sunt οὐ (μὴ) πρότερον —, ἀλλα similiaque, de quibus v. not, ad T. II. p. 30, 2. et Stephanica c. 7964. C.

P. 161. v. 35. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 162. v. 1. πηγῶν] V. not. ad T. II. p. 354, 22. Recurrit haec forma p. 165, 26., ad q. l. Coraës: „Σημειοῦ —, ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ (Προδρ. Ἑλλ. Βιβλ. σελ. 372) ἐσημειωσάμεθα, τοῦ παραμάζοντος ἐληνισμοῦ τὸ πηγῶν ἀντὶ τοῦ πηγέων.“

P. 162. v. 11. αὐτεῖ] Coraës e Solani conjectura dedit. Vulg. αὐτοῦ.

P. 162. v. 16. τῶν] Coraës e libris dedit. Vulg. τὸν.

P. 162. v. 19. αὐτοῦ] Coraës malit αὐτῆς, scilicet τῆς τιάρας.

P. 162. v. 30. στιλβότητά] Reiskius suspectavit praeferens στιλπνότητα. Frustra. V. Seagerum in H. Stephani Thes. c. 8745. D.

P. 162. v. 36. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 163. v. 1. πόνων γὰρ ἀρωγῆν —] V. not. ad T. II. p. 299, 1.

P. 163. v. 9. Σισιμίθρου] Sic Coraës. Vulg. Σισιμήθρου.

Pariter v. 12. et 15.

P. 163. v. 10. ἀπρόσθιτον] F. ἀπρόσθιμον.

P. 163. v. 16. προσβάλλων] Coraës de suo dedit. Vulg. προσβαλὼν. Quod revocandum.

P. 163. v. 16. ἐν τοῖς νεωτέροις] Sic Coraës. Vulg. τοὺς νεωτέρους. Quod non repudiem.

P. 163. v. 19. ἀγωνιζόμενος ὁ νεανίας] Codd. Monac. et Paris. ὁ νεανίας ἀγωνιζόμενος. Non displicet.

P. 163. v. 25. πόλεων] Schmiederus delendum censet. Sed plura videntur oppida intelligi, quae Macedonum duces illic viciniae obsidebant, ipso rege Nysam oppugnante.

P. 163. v. 27. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 163. v. 81. Σὲ μὲν] Dedi e Cod. Paris. Vulg. Σὲ μὲν αὐτὸν.

P. 163. v. 81. αὐτὸν] Vulg. αὐτῶν.

P. 163. v. 87. ἐν ταῖς μάλιστα] Cod. Paris. ἐν ταῖς μάλισται.

P. 164. v. 15. αὐτόν] Vulg. αὐτόν.

P. 164. v. 16. πολλὰ] Dedi e Codd. Monac. et Paris. Vulg. πολλὰ πολλὰ.

P. 164. v. 17. σπεισάμενος —] ut Napoleon in Syria victos et in deditioinem acceptos.

P. 164. v. 19. αὐτοῦ ἔργοις] Hoc ordine dedi secutus Codd. Monac. et Paris. Vulg. ἔργοις αὐτοῦ.

P. 164. v. 20. ὥσπερ] Dedi e Codd. Monac. et Paris. Vulg. ὥσ.

P. 164. v. 20. Οὐκ ἔλασσον —] Quis haec legens non recordetur temporum Napoleonteorum? Hoc solum inter haec et illa Macedonis discrimen intercedit, quod humanitas nostri aevi non passa est Cyrneum τῶν φιλοσόφων πολλοὺς κρεμάσαι.

P. 164. v. 26. αὐτικόρον] Dedi e Cod. Paris. *oppositos*. Vulg. αὐτικόρων. Aliquanto πειρηώτερον quam pro tali narratione. Xenophon Anab. IV. 2. 18. ἡκον ἐπ' αὐτικόρον λόγου τῷ μαστῷ. ubi sane quam miror αὐτικόρον, quod Brodæo in mentem venit, enīquum placere potuisse.

P. 164. v. 27. Αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 164. v. 84. ὅμως] Referendum ad ἀπὸ τῆς οὐσίδος —. tamenetsi videret —.

P. 164. v. 86. οὐσίδος] Vulg. οὐσίδος. Reprehendit me Bernhardy ad Dionys. 479., quod Herodoto οὐσίδι ac οὐσίδα obtruiserat. Qui si error fuit, erravi non cum solo Periegeta: nam quod meminerim, quoties hoc nomen a poëtis usurpatum legi, toties vidi ē productum. In talibus autem rebus soli poëtae audiendi sunt: contemnendi grammatici librariique, in primis quando ipsi inter se discordant. V. Bachmannus ad Lycophron. 599. 1882.

P. 165. v. 2. αὐτὸς] Malim αὐτοὺς. V. not. sequ.

P. 165. v. 2. διανήξασθαι] Coraës de suo dedit: Vulg. δέξασθαι. Quod revocandum: neque enim viri optimi scripturam confirmat quod infra p. 191, 22. legitur. mediumque illum locum (τὸ ἔχογυα, partem ripae impetu fluminis avulsam) excepisse Macedones, h. e. Macedones tenuisse illum locum.

P. 165. v. 10. προσβάλλειν] Malim προσβάλλειν. Statim sequitur κυνοῖς.

P. 165. v. 11. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 165. v. 19. κατ' θάρσον τέρψις] Solenus scribendum censet κατ' ἀρσερὸν τέρψις. Bene habet vulgata: non quod ἐ θάρσος ipsum per se significet i. q. ἀρσερὸς; sed quia quod sequitur, τῷ δεξιῷ, indicat sinistrum cornu intelligendum esse. Conf.

infra p. 213, 6, 12. s., Recte Schweighäuserus ad Herodot. IX. 26. *), ubi cave Valckenarium audias. Par est negotium in usu pronominum ὁ μὲν et ὁ δέ: ubi ne qua ambiguitas nascatur, nomen additur membro posteriori. Atque haec sola causa fuit cur classici adderent: quos sophistae citerioris Graecitatis κοκογίλως imitati hanc raro ita addiderunt, non ut ambiguitatem tollerent, quippe quae nulla esset, sed ut elegantius scripissentur.

P. 165. v. 22. Ἔωθεν δὲ] Coraēs e Solani conjectura dedit. Vulg. ὅθεν ἥδη. Hoc Heldius iure tuerit. Quod cum factum esset, iam promiscue (acie confusa) pugnatum esse.

P. 165. v. 23. ἐ τῆς μάχης ποιητής] Rarior haec phrasis. Similiter Xenophon Cyrop. I. 6. 38. ποιητής εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων.

P. 165. v. 25. τεσσάρων πηγῶν] Genitus pendet a particípio ὑπερείροντα.

P. 165. v. 26. ἵκκότουν μηδὲν ἀποδεῖν —] ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος καθεξόμενον μὴ ἀποδεῖν ἵκκότουν κατὰ τὴν συμμετρίαν, τευτέστιν οὕτω συμμέτρως ἔχειν πρὸς τὸν ἐλέφαντα, ὥσπερ καὶ ἵκκότης ἀνδρα πρὸς τῷ τούπον. CORAES.

P. 165. v. 30. προσμαχομένονος] Debetur Bryani conjecturam, quam Cod. Monac. confirmat.

P. 165. v. 34. ἔξῆρει] Coraēs de suo dedit citans Moral. T. IV. p. 937. Wytl. Vulg. ἔξῆρε.

P. 165. v. 35. χρήσται] Coraēs χρήσται. Et sic Cod. Monac. Vulgatum tuerit. Cod. Paris. Atque sic corrigit oportet, etiam si omnes libri darent χρήσται. Neque enim Alexander querit, quomodo Porus tractatus sit, wie er ihn behandeln werde, sed quomodo Porus a se tractari poscat, wie er ihn behandeln solle. V. nott. ad p. 130, 16. 177, 29.

P. 165. v. 36. λέγει] Cod. Monac. λέγγ. F. λέγει. Ceterum vulgo et post λέγει et post χρήσται ponitur signum interrogatio- nis. Non placet.

P. 165. v. 37. αἰρῆσκεν] F. ἐφῆκεν. V. p. 153, 18.

P. 166. v. 2. κατὰ] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum: dudumque Solanus delendum censuerat. Non autem assentiri, cum vertere licet: pastquam etiam liberos Indos subeggerat.

P. 166. v. 4. ἄλλην δὲ τρὶς τοσαύτην] Subaudi a communione quatuor elvas. REISCHIUS. Recte: quanquam requiras iuncturam

*) Obiter moneo rixam illam inter Athenienses et Tegeatas inde ortam videri, quod locus in alteratio cornu esset periculosior: ut qui hac in parte in oppugnante ex gressu imprimis ad apertissimam adspicuntur.

concinniorum, qualis foret, si Plutarchus scripsisset ἄλλης δὲ τοις τοσαντηνοῖς Φίλιππον —. Atque Solano sic corrigendum videtur, Coraë Heldioque assentientibus, me dissentiente.

P. 166. v. 8. ὑπὸ τραυμάτων θεραπευόμενος] Interpres minus accurate: *sub vulnerum curatione*. ὑπὸ τραυμάτων enim refertur ad τέλεστησαν.

P. 166. v. 9. διὰ γῆρας —] Idem tradit Arrianus V. 19. Ubi in nota monui, me equi aetatem mirari. Si enim Bucephalus tum, quum obiret, 30 annos habebat et ab Alexandro 16, circiter annum agenti domitus est, 17 annos natu erat, quam emeretur; quod nemini facile persuadebis. SCHMIDENSUS.

P. 166. v. 10. οὐδὲν] Cod. Monac. ὅτε δὴ οὐδὲν. Quod et Heldio placet nec mihi displicet.

P. 166. v. 18. τοῦ] Coraës e libro dedit. Vulg. τῷ.

P. 166. v. 21. περάσαι] Vulg. περάσοι.

P. 167. v. 4. Πραισιῶν] Sic Coraës. Vulg. Πραισιαλῶν.

P. 167. v. 34. λαμβάνων] Al. λαβεῖν. Placet.

P. 167. v. 36. τοῦ] Omitit Cod. Paris. Non male.

P. 167. v. 37. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 168. v. 5. ἐν] Vulg. ἐν ἐν]. Reiskius praepositionem uncis inclusit ut delendam: Coraës delevit.

P. 168. v. 6. λιποθυμίαις] Dedi e Cod. Paris. Vulg. λιποθυμίαις. V. not. ad p. 127, 32.

P. 168. v. 12. ἀνήκοη] Sic Coraës e Reiskii suaque conjectura. Vulg. ἀνήλθε.

P. 168. v. 17. προῦγραψεν] Al. προῦφερεν. Non displicet.

P. 168. v. 18. ἀποχριγάμενον] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀποχριγόμενον.

P. 168. v. 21. ταθηκόεις] Post h. v. vulgo ponitur signum interrogationis. Item v. 24. post θηρία, v. 26. post πανοργότατον, v. 28. post αἴστησαν, v. 30. post γεγονέαν, v. 34. post μάλιστα, v. 36. post θεός, p. 169, 1. post λεχθότερον, v. 3. post ξῆν.

P. 168. v. 22. οὐκέτι] Vulg. οὐκ ξει.

P. 168. v. 26. τοῦ] Omitunt Codd. Monac. et Paris. V. not. ad p. 172, 21.

P. 168. v. 28. παλῶς ἀποθανεῖν] Coraës e Cod. dedit citans Sophoclem Aiac. 479. s. Vulg. πατεῖς ἀ.

P. 168. v. 31. προσεπεῖπεν] Dedi e Cod. Paris. V. supra p. 103, 33. infra p. 189, 8. Vulg. προσεπεῖπεν.

P. 168. v. 31. οὐτος] Coraës e libro dedit. Vulg. οὐτως.

P. 168. v. 35. τριῶν] Addidi e Codd.

P. 169. v. 2. ἀνθρώπῳ] Coraës e conjectura dedit, quam confirmat Ob. significet i. q. ἀνθρώπον.

P. 169. v. 8. εἰςινistrum caplacet.

P. 169. v. 8. *μέχρες*] Dedi e Cod. Paris. Vulg. *μέχρες*. Bekkerus: „Ueberall ist die Form ohne σ auch vor Vocalen die gewöhnliche in den Handschriften.“ V. not. ad v. 31. *Talia non sunt contēmnda: nec me contēmnero arguunt tot loca, ubi diligenter notavi, si quid diversitatis e Codicibus enotatum vidisse. Sed tirones ne sibi persuadeant his similibusque minutis, quas sunt qui ambitiose venditent, tanquam cardine verti salutem graecitatis.*

P. 169. v. 8. *τομήσῃ*] Reiskius de suo dedit. Vulg. *τομήσει*. Quod revocabundum.

P. 169. v. 8. *ἀποκρινάμενον*] Coraës dedit e Reiskii conjectura. Vulg. *ἀποκρινόμενον*.

P. 169. v. 8. *χάκιστα*] Cavillatoris dictum, ut homo φῆσας ἔτερον ἐτέρος γεῖρον εἰρηκέναι minas Alexandri eluderet: quippe ipse rex minatus erat se occisurum τὸν μὴ δρόσις ἀποκρινάμενον.

P. 169. v. 11. *αὐτόν*] Vulg. *αὐτὸν*.

P. 169. v. 13. *Καλαρῶν*] Coraës *Κάλαρον*. Sic etiam infra v. 22. et *Κάλαρος* v. 25. Bekkerus scribi iubet ὄγντόνως, quod Graeci hoc nomen finxerint, graeca autem nomina in αὐτος et ηνος exequentia sint δέσποτα.

P. 169. v. 16. *εἰναι*] Addidi e Cod. Monac. et Paris. Sic recte sequitur καὶ, quod Coraës asteriscis inclusit ut delendum.

P. 169. v. 18. *αὐτῷ*] Vulg. *αὐτῷ*.

P. 169. v. 21. *διηλθεῖ*] Dedi e Cod. Paris. Vulg. *δεῦθε* ήλθε, ubi post ήλθε posuerunt signum interrogationis. Coraës sic: „Τίνος χάρις — δεῦθε ήλθε;“

P. 169. v. 28. *καὶ*] Parisima caret copula per negligentiam typothetae, Coraës ipso monente in Corrigendia. Quod Bekkerum fugit.

P. 169. v. 31. *ἄχοι*] Dedi e Cod. Paris. Vulg. *ἄχοις*.

P. 169. v. 36. *ἀνήλωσεν*] Cod. Paris. *ἀνάλωσεν*.

P. 170. v. 4. *ἀνέστρεψ*] Malim *ἀνέστρεψε*,

P. 170. v. 15. *ἰχθύας*] Al. *ἰχθῦς*.

P. 170. v. 30. *βαπτίζοντες*] I. q. *βάπτοντες*. Antiphanes Athenaei p. 281. ed. Lips. ἐκ μέσου βαψασα τοῦ λέβητος.

P. 170. v. 33. *βανχείας* *baæchici ululatus*.

P. 170. v. 35. *[ταῖς φιάλαις]*] Reiskius uncis, Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Mihi quoque probabile fit hic aliquid scriptum fuisse de phallo, non tamen ab ipso Plutarcho, sed ab interprete, qui παιδιά βανχικῆς ὑβρεως in margine explicaret, unde interpretamentum idque corruptum a librario, quem antecedens philarum commemoratio fecellisset, in tex- tum irrepsit.

P. 171. v. 2. χορηγοῦντα] Cod. Paris. χορεύοντα. Recte, ut opinor. V. supra p. 137, 34.

P. 171. v. 5. ἄχρι] Vulg. ἄχοις.

P. 171. v. 14. στράγγευμα] Vulg. στράτευμα. Coraës e Reiskii conjectura dedit τραῦμα. στράγγευμα abhinc multos annos mihi placuisse ostendunt et notata ad Theocrit. XIV. 37. et Stephanica c. 8843; D., ubi Schweighäuserus egoque quod satis sit diximus de hoc errore librariorum. στράγγευμα i. q. διατριβή, μέλλησε. Conf. p. 168, 9.

P. 171. v. 17. ἐνεκοίησε] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐποίησε.

P. 171. v. 26. ἐκόλασε] Dedi e Codd. Monac. et Paris. Vulg. ἐκόλασε.

P. 172. v. 5. ὅθεν] Coraës e libro dedit. Vulg. πόθεν. ὅθεν hic est i. q. ὁδενοῦν, ut δοτις i. q. ὀστεοῦν. V. mea in H. Stephani Thes. c. 7008. B.

P. 172. v. 7. Μὴ οὖν] Γράψε Μή μοι οὖν. CORAËS. Pronomine vix opus. Euripides Hec. 238. ξέστ', ἔρωτα τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.

P. 172. v. 9. τὴν ἀδηλότητα —] τῶν ἀνθρωπίνων δηλονότι χρηματών. CORAËS.

P. 172. v. 10. Καλανὸς] Coraës Κάλανος.

P. 172. v. 11. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 172. v. 21. μέχρι νῦν] Cod. Monac. μέχρι τοῦ νῦν. V. not. ad p. 168, 26.

P. 172. v. 27. ταλάντον] Coraës dedit e Bryani conjectura. Vulg. τάλαντον. Cod. Monac. ταλάντων. Reiskius de suo dederat ταλάντων. Hoc nimium est. Rursus ταλάντον parum videtur pro liberalitate regis tam profusi: nec tantula summula illos bibones permotura erat, ut tale periculum adirent. F. v. ταλάντων.

P. 172. v. 29. καίντες] Dedi e Codd. Monac. et Paris. Vulg. κίνοντες. Inepte. Docent quae continuo sequuntur.

P. 172. v. 33. ἄλλον] Coraës de suo dedit. Vulg. καλὸν.

P. 172. v. 37. διαλύσας] Al. διέλνεται. Placet. Etiam Coraës probat.

P. 173. v. 4. πρὸς τὴν τράπεζαν] ἐπὶ τὴν τράπεζαν Demosthenes p. 1154, 26. 1155, 3.

P. 173. v. 8. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 173. v. 20 αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 173. v. 34. συμφορήσαντες] Interpres ad se reversi. Hoc sensu συμφορήσας legitur p. 175, 27. Aliud quid significat συμφορήσαντες p. 201, 32. Quae significatio est aliquanto frequentior.

P. 173. v. 95. τὴν σκηνὴν] Cod. Paris. τῆς σκηνῆς. Supra p. 167, 37. ἐπὶ σκηνῆς ἐκομίζετο. — Mox v. 37. scrib. ἡδη.

P. 174. v. 2. προσετάξεις] Coraës de suo dedit. Vulg. προσετάξεις.

P. 174. v. 4. ἐδάκρυει] Al. ἐδάκρυε. Non displicet.

P. 174. v. 20. μὲν] Omitte Cod. Monac. Non male.

P. 174. v. 20. ἵππους τε κεῖσαι —] Πίρσας μιμούμενος ἐκέλυσσε ταῦτ' Ἀλέξανδρος, ὃς δημιειώσαντο οἱ πρότεροι [Schmiederus] παραθέμενοι ἄντες Ἡρόδοτος (Θ, 24) περὶ τοῦ ἐπὶ Μασσιτίφ πένθους τῶν βαρθάρων, „Σφέας τε αὐτοὺς καίροντες καὶ τὸν ἵππους καὶ τὰ υποκύγια“. CORAËS. V. not. ad T. II. p. 30, 6.

P. 174. v. 27. Κοσσαῖν] Sic Coraës. Vulg. Κονσαῖον.

P. 174. v. 29. ταφὴν] Sic Coraës e libro. Idem dat Cod. Monac. Vulg. τάφον.

P. 174. v. 37. ἔξεργάσσεσθαι] Sic Coraës, ut Bryanus iusserat. Vulg. ἔξεργάσσασθαι. Quod Reiskius male tuetur.

P. 175. v. 7. ἀφίκετο] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀφίκετο. Quod non fuit mutandum.

P. 175. v. 8. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 175. v. 11. εἰδεῖ] Al. ὁρᾷ. Cod. Monac. ὁρᾷ κόρακας. Non displicet. — Mox v. 15. scrib. τὴν πρᾶξιν.

P. 175. v. 21. τῶν τρεφομένων] Cod. Paris. τρεφόμενον. Quod vide ne praestet.

P. 175. v. 23. σφαιρίζοντες] Reiskius malit συσφαιρίζοντες, Coraë assentiente.

P. 175. v. 30. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 175. v. 31. προαγαγεῖν] De meo dedi. Vulg. προάγειν.

P. 176. v. 8. λέγεις] Post h. v. vulgo ponunt signum interrogationis. Recte.

P. 176. v. 11. ἀναγελάσσεις] ἀναγελῆν vernacule dicimus auflachen.

P. 176. v. 13. τῶν λόγων] Cod. Paris. τὸν λόγον. Idemque Monac. alia manu superscriptum habet. Placet.

P. 176. v. 13. οἰκανομένον γ'] Al. οἰκανομένων. Satis placet. Subaudi νῦν. His vos sophismatis ab Aristotle educti — utimini male ploraturi, si vel tantillum —.

P. 176. v. 14. καὶ] Addidi e. Codd. Monac. et Paris.

P. 176. v. 15. δευτοποιὸν] ἔμμονον. V. praeclara Ruhnkenii adnotatio ad Timaei Lexic. p. 75. ss.

P. 176. v. 19. φρίξαι] Immo φρίξαι.

P. 176. v. 26. μαντενόντων] V. not. ad T. II. p. 117, 7.

P. 176. v. 27. ἀκιστία] Malim η ἀκιστία, cum sequatur η δεισιδαιμονία.

P. 176. v. 27. δεινή δ' αὐθίς —] Locus conclamatus, cuius salus desperanda, nisi forte Codices nondum excussi opem ferant. Alii alia tentarunt: quorum tentamina apud ipsos videan-

tur. Adde quae Wytenbachius nil medelae nactus a suis plurium codicum excerpis tentavit ad Moral. p. 998. Ego ne abirem ἀσύμβολος, primum post ταπεινούμενος posui signum defectus suspicans ibi excidisse infinitivum: nam et sequitur infinitivus nec Plutarchus, nisi usus esset infinitivis, scripturus erat δεινή, sed iteraturus quod antecedit δεινόν. Deinde verba τὸς Ἀλεξανδρον γενόμενον uncis inclusi ut delenda: nam οὐτως ἄφα δεινόν μὲν — satis appetit complecti sententiam generalem.

P. 176. v. 30. καὶ] Dedi e Codd. Vulg. καίπερ. Quod Coraës asteriscis inclusit ut delendum.

P. 176. v. 30. χρησμῶν] Vulg. χρησμῶν γε. Encliticam expunxi.

P. 177. v. 1. ἔξοδιον] V. not. ad T. II. p. 30, 33.

P. 177. v. 5. ταὶ] Coraës de suo addidit. Quod nisi inseras, scribi oportet περὶ τῆς νόσου.

P. 177. v. 8. διημέρευε] Coraës διημέρευε. Non placet. V. v. 12.

P. 177. v. 19. ἐκέλευε] Malim ἐκέλευσε.

P. 177. v. 24. τεθνάναι] Vulg. τεθνάναι.

P. 177. v. 25. διηπειλοῦντο] Cod. Monac. διηπειλοῦντο. Placet: τὸ enim natum videtur e proximo τοῖς.

P. 177. v. 29. κομίσωσιν] Dedi e Codd. Monac. et Paris. Vulg. κομίσονται. Quod foret essentia translaturi. Sed debet esse oporteretne transferre. V. nott. ad p. 130, 16. 165, 35.

P. 177. v. 33. παραντίκα] Dedi e Codd. Monac. et Paris. V. p. 168, 1. Vulg. αντίκα.

P. 177. v. 35. ἐκρίψαι] Vulg. ἐκρίψαι.

P. 177. v. 37. Ἀριστοτέλην] Vulg. Αριστοτέλη.

P. 178. v. 1. κομισθῆναι] Cod. Monac. πορισθῆναι. Vere.

P. 178. v. 4. Νωνάχριδι] Sic Coraës. Vulg. Νωτακρίδι.

P. 178. v. 6. στέγειν, ἀλλὰ διακόπτειν] Advertant tirones repentinam subjecti mutationem. τὸ ἀγγεῖον στέγει: τὸ ὕδωρ διακόπτει.

P. 178. v. 9. ἔστιν] Addidi e Cod. Paris.

P. 178. v. 16. προσαγαγοῦσα — ἀπέκτεινε]. Τὸ μὲν προσαγαγοῦσα — ἀπέκτεινε]. Τὸ δὲ μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἀπέκτεινε εἰκότως ἀν τις μέμψατο ὡς οὐ βαφῶς εἰρημένον. "Ἔστι γάρ καὶ ἀντὶ τοῦ, Ἡ Ρωξάνη μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς, τοντέστιν, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς βοηθουμένη, ἀπέκτεινε τὴν Στάτειραν, ἐκδέξασθαι τὸ λεγόμενον. (καθά τις ἔξεδεξατο τῶν προτέρων, ὃς ἵστως διὰ τοῦτο καὶ τὸ προσαγαγοῦσα ἔτριψεν εἰς τὸ προσαγαγοῦσαν), καὶ ἀντὶ τοῦ, Ἡ Ρωξάνη προσαγαγοῦσα ἀπέκτεινεν αὐτὴν τα τὴν Στάτειραν καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς Στάτειρας, ὃς ἥρμήνευσαν ὅ τε Ἀμιότος καὶ ὁ

Ιταλός μεταφραστής καὶ ὡς ἐρμηνευτέον εἶναι μοι δοκεῖ. Εἴη δὲ ἀνὴρ τοιαύτη σύνταξις τοῦ παρακαλέσοντος ἐλληνισμοῦ· οἶστος ἔστε καὶ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως Τατίον ('Ἐρωτικ. Α., σελ. 35), „Τοῦτο μὲν ἔσβεσεν ἡ πονηρὰ τύχη μετὰ σοῦ“, ὁ ἔστιν, οὐ τοῦτο ἔσβεσεν ἡ πονηρὰ τύχη καὶ σὺ, ἀλλὰ Ἡ πονηρὰ τύχη ἔσβεσε τοῦτο καὶ σέ. Τὰ γάρ διὰ τῶν τῆς μετὰ τῆς συντακτορέων πλαγίων πτώσεων δηλούμενα, καὶ ἡ ἡ εἶναι νορίζηται ἔμψυχα, ἡ τε πρὸς ἧν φέρονται εὐθείαν ἐνεργητικῷ συντάσσονται δόματι, συνεργούντα καὶ αὐτὰ τῷ ἐνεργούντι προσώπῳ νοεῖται. Αὐτίκα Ἰσοκράτης (Πρὸς Δημόν. σελ. 3), „Τίμα τὸ δαιμόνιον ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως“· τουτέστιν, ἡνίκα οἱ πολῖται τιμῶσι, τίμα καὶ σὺ τὸ δαιμόνιον. Οὕτω καὶ Θουκυδίδης (Α., 12?), „Ἡλασε δὲ [τοὺς ἐναγεῖς] καὶ Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος ὑστερόν μετὰ Ἀθηναίων στασιαζόντων“. ὁ, μηδὲν δέον, ὁ σχολιαστής ὡς ἀμφίβολον χρῆσεν ὑπέλαβεν ἐρμηνείας, „Πότερον ἥλασε μετὰ τῶν στασιαζόντων Ἀθηναίων, τουτέστι καὶ τοὺς στασιαζοντας, ἡ ἥλασε μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἐστασίαζον, ἵνα μὴ ὡσιν ἐν τῇ πόλει οἱ ἀλιτήριοι· διόπερ ἄμεινον“. Παραπλησίως ἡπόρηται τοῖς σχολιασταῖς καὶ τὸ Ομηρικὸν τόδε (Πιλάδ. ο', 26),

Τὸν σὺ ξὺν Βορέη ἀνέμῳ πεπιθυοῦσα θυέλλας.

„Ἄδηλον γάρ εἶτε αὐτὴν [ἡ Ἡρα] καὶ ὁ Βορρᾶς ἀνέπεισαν τὰς θυέλλας, εἶτε αὐτὴν ἐπεισεις καὶ τὸν βορρᾶν καὶ τὰς θυέλλας“ (Εὔσταθ. σελ. 1003). Ἄλλ' ἄμεινον ἐνθάδε τὸ πρῶτον, διτι 'Ἡρα καὶ Βορέας ἐπεισαν τὰς θυέλλας, ἐπειδὸν ἔμψυχος εἶναι ἐπιστενέτο τοῖς πάλαι ὁ Βορέας, οὐ καὶ τὸν παῖδας ὑστερόν Ἡρακλῆς μητρικήσας ἀνεῖλε· πλὴν εἶτις φαίη ποιητικῇ ἀδείᾳ τοῦτο πεφράσθαι, οἶστος ἔστι καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ (Πυθ. 137—139) παραδειγμα τόδε,

Ματρὶ, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόδυρον

Σέντρ Πανὶ μέλπονται θαμά

Σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι,

ὅπου τὸ ἀμφίβολον ἐπιλύσασθαι βούλόμενος ὁ σχολιαστὴς φησίν, „Οὐχ ὅτι αἱ κόραι σὺν τῷ Πανὶ χορεύουσι καὶ ἀνυμνοῦσι τὴν Ρέαν, ἀλλὰ τὴν Ρέαν καὶ τὸν Πάνα ἀνυμνοῦσι“· καὶ τὸ παρὰ τῷ Κωφικῷ Ἀριστοφάνει (Βατρ. 1511),

Νὴ τὸν Ἀπόλλω, στίξας αὐτοὺς

καὶ ἔνυποδίσας

μετ' Ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου

κατὰ γᾶς ταχέως ἀκοπέμψω,

τουτέστιν, 'Ἐγὼ στίξας αὐτοὺς καὶ τὸν Ἀδειμάντον κατὰ γῆς ἀκοπέμψω. Ἀμφίβολα γάρ ταῦτα καὶ ἐπίμερπτα γίνεται διὰ τὸ ἔμψυχον τῶν συντακτορέων τῇ προθέσει πλαγίων· ἐπειδ., διταν ἔψυχα ἦν, οὐδὲν πωλύει καὶ οὕτω συντάττειν, οἶστος ἔστι τὸ τοῦ Θουκυδίδου (Β., 24), „Ταιήσας τε μετ' αὐτῶν ἐξαιρέτους ἱκατὸν

ἐποιήσατο . . . ὃν μὴ γεηθεῖ μηδεμιῷ ἐς ἄλλα τι. η μετὰ τῶν χοημάτων, κ. τ. λ.[“] ἀψυχα γάρ δύτα τὰ χρήματα οὐ συγχωρεῖ ἑτέρως ἐκδέξασθαι τὸ λεγόμενον, η ὅτι ἔχειρετον ἐποιήσαντο τριήρεις καὶ ἔξαίρεται χρήματα, καὶ ὅτι ἐδοξεῖν αὐταῖς μὴ χρῆσθαι μήτε ταῖς τριήρεσι μήτε τοῖς χρήμασι κ. τ. λ. Τοιοῦτον καὶ τὸ τοῦ Ἀνακρέοντος (*Διάδ. 53*),

Στεφανηφόρου μετ' ἥρος

Μέλπομαι ὁδὸν θερινόν·

ἀψύχου γάρ δύτος τοῦ ἥρος νοητέον ἐπάναγκες, ὃς ὁ Ἀνακρέων μέλπει τὸ ἔαρ καὶ τὸ φόδον, οὐχ ὡς ὁ Ἀνακρέων καὶ τὸ ἔαρ μέλπουσι τὸ φόδον. “Εστι μέντοι, καὶ ἀμφύχον δύτος τοῦ συναπτομένον τῇ προθέσει, οὐδὲν ἡττον ἀμφιβολίας ἀπηλλάχθω τὸν νοῦν, ἐαν μέτρονταν ἐνεργῆ τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον, τοντέστεν, ἐαν ἡ πρὸς τὴν ἡ μετάβασις γίνεται τῆς ἐνεργείας πεώσεις, μίστην ἐπιταγματικῶν θύσια τυγχάνῃ ἀντωνυμίῶν, οἷον ἐπὶ τοῦδε τοῦ παραδείγματος (*Δριετοφάν. Νεφέλ. 1449*),

Οὐδέν σε κωλύσει σε αὐτὸν ἐμβαλεῖν

ἢ τὸ βάρανθρον μετὰ Σωκράτους.

Κωλύει γάρ ἡ ἐπιταγματικὴ ἑτέρως νοεῖσθαι τὸ λεγόμενον, η ὅτε ἀμφοτέρους ἐμβαλεῖν ἔαντος εἰς τὸ βάρανθρον κελεύει. ἐπει οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, Οὐδὲν κωλύει δέ πως σὺ καὶ Σωκράτης ἐμβαλεῖς εσαντὸν κ. τ. λ., ὥσπερ ἡν εἰπεῖν ἐπὶ τεῦ προτέρου ἀριστοφαντίου παραδείγματος, ‘Ἐγὼ καὶ ὁ Ἄδειμαντος στλέγαντες αὐτὸν ε κατὰ γῆς αποκέμψομεν, CORAKS. Cum hac viri incomparabilis adnotatione comparent tirones quae Reiskius adnotavit, ut intelligant, quid sit cogitate scribere, quid tumultuarie et festinanter. „προσαγαγοῦσσαν,“ inquit „id est προσελθοῦσσα πρὸς ἔαντήν. Statiram, cum ad se venisset. Sic de meo dedi pro vulgari προσαγαγοῦσσα. Sed in istis, μετὰ τῆς ἀδελφῆς, cuiusnam designatur soror? Statiraene an Roxana? Num praeter Statiram etiam soror eius necata est a Roxana? An solam Statiram necavit Roxana ab sorore sua adiuta? Videtur posterius praestare.“ Mitime gentium. Reiskium advertere et poterat et debebat quod continuo sequitur, τοὺς νεκροὺς — συνέχωσεν. Fortasse autem incidit in errorem tam pudendum, quod in memoria haererent quae apud Plutarchum alibi legerat. Velut supra p. 50, 35. Τούτον Βρούτος ἡν νίὸς ὁ Καίσαρα σὺν Κασσίῳ πτελίνας, et infra p. 190, 11. Καίσαρος οὐ πρότερον ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν σφατείαν ἡ καταστασίασαι Κικέρων μετὰ Κλωδίου καὶ συνεμβαδεῖν ἐκ τῆς Ἰταλίας. Ήαec nihil habent quod cum Coraē dicas ἀμφιβολον καὶ ἐπίμεμπτον propriumve τοῦ παραμυάζετος Ἑλληνισμοῦ. Omnino vereor ne vir egregius erraverit, si qua huiusmodi ad ipsius amussim exacta videantur ἐπίμεμπτα, causatus aut citerioris graecitatis perversum morem aut τινὶ ποιητικὴν ἀδειαν. Ceterum talia perraro legentur adeo

ἀμφίβολα, ut ambiguitatem non tollat alibi ipse verborum contextus, alibi rerum de quibus agitur ratio.

P. 178. v. 17. εἰς τὸ φρέαρ] Olim mihi placuit εἰς τὸ φρέαρ. V. not. ad Theocrit. XIV. 37. Quod me non tenuisse miratur Hesius Observat. in V. Timoleont. p. 68. Non tenui propterea, quia Plutarchus certum puteum intelligit, scilicet illarum aedium, ubi res agebatur. Supra p. 121, 5. εἰς τὸν κῆπον ἀγαγοῦσα. Conf. Polyaenus VIII. 40. Pariter 115, 12. κατέβησαν εἰς τὸ πεδίον. ubi Schmiederus erravit, cum mallet εἰς τὸ πεδίον. Nam intelligendus campus oppido propinquus.

P. 178. v. 19. δορυφόρημα] Ad hunc quoque locum palmaria est viri summi adnotatio.

P. 178. v. 21. τῷ] Dedi e Cod. Paris. Vulg. τῷ. Supra p. 119, 4. dicitur οὐ φρενήσει.

P. 179. Γ. ΙΟΤΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.] Ad hanc Vitam Excerpta Codicis Monacensis evulgavit I. Fr. Car. Lehnerus in libello inscripto *Philologica Cura*, qui prodidit Monachii 1821. 4.

P. 179. v. 9. προῆλθεν] Coraës dedit e Solani conjectura, quām confirmat Cod. Monac. Vulg. προσῆλθεν.

P. 179. v. 9. πάντα] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Quid retractat et in Addend. p. 503. et in Cur. Secund. T. VI. p. 485., hic citans quod supra p. 48, 29., illuc quod T. IV. p. 172, 33. legitur. Recte. οὐκα πάντα, quod Coraës nolle di-
xisset ἐπιμεμπτον, ne dum κακόν, aliquanto plus valet quam so-
lum οὐκα.

P. 179. v. 13. οὐκ ἔφη νῦν ἔχειν] Cod. Monac. οὐκ ἔχειν
τοῦν ἔφη. Quod praeferit Hesius Observat. in V. Timoleont. p. 83.: nisi quis, inquit, synchysis statuere malit. Quia laboret vulgata synchysi ignoro.

P. 179. v. 14. ἐνεγδείσας] Cod. Monac. ἀνενεγδείσας. Placeat.

P. 179. v. 17. πατὰ νύκτα] Idem Cod. διὰ νύκτα. F. διὰ νυκτός.

P. 179. v. 21. Νικομήδην]. Vulg. Νικομήδη.

P. 179. v. 23. Φαρμακούσσαν] Sic Coraës. Vulg. Φαρμακούσσαν.

P. 179. v. 24. ἀπλέτοις] innumerabilibus.

P. 179. v. 27. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 180. v. 1. τὸν] Reiskius de suo addidit. Non opus.

P. 180. v. 22. ἀνεσταύωσεν] Supra p. 10. χρέωσται.

P. 180. v. 27. ἐπὶ σχολή] Non habent omnes libri. Hesius l. c. p. 97.: „Verba ἐπὶ σχολή merum glossemata sunt.“ Assentior.

P. 180. v. 27. τὸν τοῦ Μόλωνος] Scribendum videtur τὸν Μόλωνα. Infra p. 429, 3. Ἀπολλωνίῳ τῷ Μόλωνι.

P. 180. v. 81. τὰ δευτερεῖα μὲν] Non damno, etsi concimimus videatur τὰ μὲν δευτερεῖα.

P. 180. v. 31. ἀθηγάτως] Legitur etiam supra p. 102, 13.

P. 180. v. 33. ἄλλοις] Sic Reiskius e Bryani conjectura: ut generis sit masculini. Vulg. ἄλλ'. Quod vide ne praestet deleri quama mutari. Deliri placuit etiam H. Stephanus ut natum ex repetitis a librario per imprudentiam primis litteris vocis μᾶλλον, ex quibus deinde ἄλλ' a quoquam factum fuerit.

P. 180. v. 33. οὐφεῖναι] Cod. Monac. οὐφεῖναι. Platet.

P. 180. v. 33. πρὸς ὄπερ — ἀδικόμενος] Haec omnia versione idem προτεργος inferserit, omni debetur ἐπι σχολὴν v. 27. Certe nihil docent quod non doceant antecedentia; ut additis haec periodus langueat misere, deletis fiat aliquanto et vividior et concinnior.

P. 181. v. 1. ταῦτο] Malim ταύτη. Quod etiam Reiskius videtur maluisse.

P. 181. v. 4. ἀπὸ τῆς Ἐλλάδος] Pervellem legeretur v. 3. ante εἰς Ρώμην.

P. 181. v. 22. οὐκας] Coraës e libro addidit.

P. 181. v. 31. ἀνθρωπος] Vulg. ἀνθρωπος. Scribendum ἀνθρωπος.

P. 181. v. 34. αὐτῶν] Vulg. αὐτὸν.

P. 182. v. 4. ταῖν ἀνδρῶν] patris filiique.

P. 182. v. 5. λαμπρῶς δεξάμενος κροτῷ] Infra p. 435, 33. θεάσιεσθον κρότῳ τὸν ἄνδρα λαμπρῶς. p. 203, 10. ἀνθρωπέτερο λαμπρῶς. Ut Reiskius, h. 1. λαμπρῶς sine causa mutaverit in λαμπρῷ. Vulgatae nonnihil favet etiam quod legitur p. 183, 10. κρότῳ κατεῖχον τὸ Καπιτώλιον. Nec dissimile illud v. 37. τέχνῃ κατεκενασμένα περιττῶς (non περιττῇ).

P. 182. v. 9. νέαις] Hessius l. c. p. 62. malit ἐπὶ νέαις. Non opus. Est dativus commodi.

P. 182. v. 12. περίμεστον ἥθους] gefühlvoll.

P. 182. v. 14. Βέτερι] Coraës e libro dedit. Vulg. Baltwari.

Al. Baltregi.

P. 182. v. 15. αὐτὸς] Coraës e libro addidit. Habet etiam Cod. Monac., sed omittens quod antecedit αὐτοῦ.

P. 182. v. 22. χρωμφειλέτης] Cod. Monac. ὄφειλέτης.

P. 182. v. 24. ἑαυτοῦ] Post h. v. subdistinguendum.

P. 182. v. 26. τῷ] Omittit Cod. Monac. Quod placet Hessio l. c. p. 108. F. περὶ τῷ θ.

P. 182. v. 33. προσαγαγέσθαι] Coraës e Bryani conjectura dedit. Vulg. προσαγαγέσθαι.

P. 183. v. 6. εἰ τετιθάσσεται] Sic Reiskius de suo. Favet Cod. Monac. dans εἰ τετιθάσσενται. Vulg. εἴτε τιθάσσενται,

P. 183. v. 8. καινοτομεῖν] Coraës dedit e Codd. Vulg. καινοτομεῖν.

P. 183. v. 9. ἄλλήλους] Coraës dedit e Codd. Vulg. αὐτοὺς.

Quod servari poterat: fallitur enim Bryanus ἀληθίους dicens melius.

P. 183. v. 11. μέγας] Referendum ad αἰρόμενος.

P. 183. v. 16. Οὐκ ἔτι:] Ut mihi constarem, dari oportuit Oénēti. Sed omnino in talibus parum constans fai: in posterum, si qua adhuc édam, futurus constantior.

P. 183. v. 19. ἐπήρθησαν] Al. ἐπερδώσθησαν. Non improbat Coraës. Item mihi placet. Mariani enim nondum adeo pollebant viribus, ut ἐπαρθῆναι dici possent.

P. 183. v. 20. ἐκόντι τῷ δῆμῳ] I. q. ἐκόντος τοῦ δήμου. Compares βούλομένων ἔστι τῷ δῆμῳ.

P. 183. v. 27. Κάτλος] Post h. v. Coraës de suo inseruit alig. Non opus. ob maiorem dignitatem: quae causa fuit cur magis metueret quam Caesar.

P. 183. v. 28. τὴν ἀδηλότητα] incertum eventum. Nam populi ἡ σπουδὴ erat ἀγχώματος.

P. 183. v. 30. προσδανεισάμενος] Coraës dedit ex H. Stephani coniectura, quam Cod. Monac. confirmat. Vulg. προσδανεισάδμενος.

P. 184. v. 4. ἐξέπεσε] τῆς πόλεως. Conf. v. 6.

P. 184. v. 8. ἀδηλός] Al. ἀδηλόν. Quod Coraës adscivit. Recte.

P. 184. v. 15. μέχει] Vulg. μέχοις.

P. 184. v. 17. ὑπάρχει] Al. πράξει. In quo Coraës suspicatur iactere veram παράξει. πράξεις et πράξειν confusa sunt in Moral. T. IV. p. 457. Wytt.

P. 184. v. 19. οὐ μόνον — δὲ καὶ] V. mea in H. Stephani Thes. c. 6225. D.

P. 184. v. 25. συντεξαναστάντος] Cod. Monac. συγκατεξαναστάντος. Perplacet. Notabile hoc compositum, in quo nulla quatuor praepositionum vi sua caret.

P. 184. v. 27. Κικέρωνα] Cod. Monac. τὸν Κικέρωνα. Placet.

P. 184. v. 28. τότε] Cod. Monac. τε. Recte.

P. 184. v. 33. ἄριστα] Referendum ad παρασχόγεται.

P. 184. v. 35. ἀποδειλιάσας τὸν δῆμον] Notabilis construcio: nisi forte praepositio πρὸς post participium excidit.

P. 185. v. 3. ἀπαιτῶν] Al. ζητῶν. Non displicet: nam ἀπαιτῶν valet i. q. καλεύων ἀφεῖναι.

P. 185. v. 7. ξυμηνον] singulis mensibus.

P. 185. v. 8. ἐπτακόσιαι] Coraës e libris dedit. Vulg. πεντακόσιαι. Cod. Monac. ἐξακόσιαι.

P. 185. v. 9. προσεγίνοντο] Cod. Monac. προσεγένοντο. Placet.

P. 185. v. 23. Ἀγαθῆν] Vulg. Ἀγάθην. Rectius infra p. 440, 24.

P. 186. v. 12. ἄβδαν] Ἀβρα προσηγορικῆς; τουτέστι θεράπαινα, ἦν, καὶ αὐτὸ τοῦτο Ἀβρα κυριωνυμικῶς ἐκαλεῖτο, ὡς γοῦν ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τε τοῦδε καὶ τοῦ παραλήγουν (Κικέρ. §. 28

[infra p. 443, 11.] *χωρίου τοῦ Πλούταρχον, καίπερ οὐκ ἀναμφιβόλως ἐκκεφασμένων.* CORAES. Hoc est, Plutarchus indicat Abrae nomen, hoc loco proprium, alias appellativum, ut aiunt, esse. Nam ἄρρεν est *ancilla delicatior.* HASIUS. Vulg. *Ἄρρων.* Ceterum Plutarchea neque hic neque infra dicam ἀρφιβόλως ἐκκεφασμένα. Clodius dixit *praestolari se servam*, quae et ἄρραν esset Pompeiae et *Ἄρρων* vocaretur.

P. 186. v. 23. *ὁ λόγος*] Articulum omitti in Cod. Monac. monet Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 163. Lehererus tacet. Nihil interesse addatur an omittatur dicit Hessius l. c. p. 108. Malim deletum.

P. 186. v. 35. *Πῶς οὖν —*] *Quod igitur factum est ut —.* h. e. Cur igitur —.

P. 187. v. 2. *συγκεχυμένας*] Malim *συγκεχυμένοις*, quod Cod. dat p. 449, 10. Sic scribi etiam Coraes malit.

P. 187. v. 3. *γράμμασι*] Coraes de suo dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. *πράγμασι.*

P. 187. v. 3. *ἀποδόντων*] Sic Coraes, lectore non monito. Idem dat Cod. Monac. Vulg. *ἀποδιδόντων.*

P. 187. v. 7. *λαβὼν*] Cod. Monac. *παραλαβὼν.* Quod iure placet Hessio l. c. p. 87.

P. 187. v. 14. *ὑπερθάλλοντος*] Malim *ὑπερθάλλοντος.*

P. 187. v. 16. *ἰνχρῶν*] Coraes de suo dedit citans Moral. T. I. p. 818. Wytt. Vulg. *ἰνχρῶν.*

P. 187. v. 18. *κάστανθα*] Cod. Monac. *κάνη* *ἐνταῦθα.* Placet ut gravius.

P. 187. v. 19. *αἱλῆλους*] Post h. v. Coraes posuit signum interrogationis, ut dudum fecerat H. Stephanus. Mihi de hoc loco idem placet, quod Hemsterhusio de Aristophanico Plut. 833.

P. 187. v. 21. *μᾶλλον*] Cod. Monac. omittit. Non male.

P. 187. v. 24. *δακρύσαι*] Vulg. *δακρύσαι.*

P. 187. v. 25. *αἰτίαν*] Cod. Monac. *λέπην.* Non displicet.

P. 187. v. 27. *ἔθνῶν*] Coraes e Codd. addidit.

P. 187. v. 28. *πέπρακται;*] Posui signum interrogationis.

P. 187. v. 31. *Λουσιταγοὺς*] Cod. Monac. *Λουσιταγὸνς.*

P. 188. v. 2. *ἄχρι*] Vulg. *ἄχρις.*

P. 188. v. 5. *στρατειῶν*] De meo dedi. Vulg. *στρατηγιῶν.*

P. 188. v. 11. *αὐτῷ*] Vulg. *αὐτῷ.*

P. 188. v. 17. *πολίτην μά τι — ἐξακατῆσαν*] Al. *πολίτεύρατα* — *ἐξακατήσαντι.* Placet.

P. 188. v. 21. *συνενεγκάμενος*] Al. *συνενεγκάμενος.* Placet. Etiam Cod. Monac. dat *εἰσενεγκάμενος.*

P. 188. v. 27. *Κάτων δὲ — περιῆν —*] Cato autem — hunc solum *bulit fructum, ut —.*

P. 189. v. 11. *τῇ — εὐλαβείᾳ*] Debetur conjecturae H. STEPLVT. V.

phani. Vulg. τῆς — εὐλαβεῖσας. Quod etiam Cod. Monac. tuetur. Recte. Participium πρέπειον enim, ut fungens vice adiectivi, genitivo non minus recte iungitur quam ἀξιος.

P. 189. v. 14. ἐπιδραττόμενος] Coraēs de suo dedit. Vulg. ὑποδραττόμενος. Quod ego quidem non repudiem.

P. 189. v. 15. ἐνεγγύησα] Cod. Monac. ἐγγύησα. V. Apparat. ad Demosthen. T. III. p. 537. T. V. p. 559.

P. 189. v. 25. ἐκινδύνευσε] Sic Coraēs. Vulg. ἐκινδύνευσε. Quod revocandum.

P. 190. v. 2. ἐκκοδών] Sic etiam Coraēs, ut videtur, placatior huic formae.

P. 190. v. 8. πολιτευμάτων] Cod. Monac. πολιτευομένων. F. πεπολιτευμένων. — V. 19. scrib. ἡγεμονία.

P. 190. v. 18. οὐκ ἔστιν ὅτον — ἀπολείποντα] Recte Interpres: *nullo* — *inferiorem*. Rarior est hic usus verbi ἀπολείπειν.

P. 190. v. 21. εἰ τε — καὶ τοὺς] I. q. εἰ τε — καὶ εἰ τοὺς —. V. Ind. ad Poët. Gnom. p. 366. s. Potuerat etiam sic scribi: εἰ τε — εἰ τε τοὺς —.

P. 190. v. 22. αὐτὸν,] Dele hypostigmen.

P. 190. v. 24. οὐ κλέος ὑπονομάνιον —] Coloris esse poëtici Coraēs vere monuit. Locis poëtarum ab eo citatis addo Pindarium Pyth. I. 128. ὁν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.

P. 190. v. 29. καθωμάλισε] Cod. Monac. καθωμίλησε. Perbene. *quibus callide in suamque rem usus est.* Verum editores Plutarchi dūdum vidissent, si magis curassent quod e libro enotatum erat, καθωμήλισε. Egregie Coraēs: „Διάφορος γε φή, καθωμήλισε. Ισως ἐξ ἀμείνονος ἔτισας τῆς καθωμήλησε. “Εστι δὲ τὸ μὲν καθωμήλισε, ἐξ ἀγρίων ἡμέρους ἐποίησε, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀμαλίζομένων τραχέων χωρίων· τὸ δὲ καθωμήλησε συνάντυμον πως τῷ ἐκολάκευσεν, ἐκῆλησεν; η ἐδημαργώησεν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει (Πολετικ. Ε, 8, σελ. 224, ἐκδ. Σκειδέρου), „Τοὺς μὲν γνωφίμους καθομίλειν, τοὺς δὲ πολλοὺς δημαργωγεῖν“, καὶ ἐτέρον Πλούταρχείον χωρίον (Πῶς ἄν τις διακρ. τὸν κόλ. τοῦ φιλ. §. 7 [T. I. p. 200. Wytt.]), ὃπου φησίν, ὡς Ἀλκιβιάδης „Τισσαφέροντη ἐδημαργώγει καὶ καθωμίλει“, αὐτὸ τοῦτο ἴστορηκότος αὐταῖς λέξεσι καὶ Ἀθηναίον (ΙΒ, σελ. 535), πλὴν ὅτι Φαρνάβαζον ἀντὶ Τισσαφέροντος μητηρεύει. Καὶ ἐπει πρός αἰτιατικὴν συνάπτεται τὸ καθωμήλισε ἐπὶ τῆσδε τῆς. Θημαράσιος, εἰκότεως ἐν τοῖς ἀκριβελλομένοις διαβεγεῖ ο Σκειδέρος τὸ τοῦ Σικελιώτου Διοδώρου (ΙΙ, 70), „Ο δὲ Διονύσιος . . . φιλαποθράσπεις λόγοις χοησάμενος καθωμήλισε τῷ πλήθει, καὶ τινὰς μὲν δωρεαῖς ἐτίμα κ. τ. λ.“ Κατευθυνόμεθα τούτους καὶ τοῦτο πρός τὸν κανόνα τρεπόμενον εἰς τὸ καθωμήλισε τὰ πλήθη· οὐ γάρ μόνον τὸ πλήθος, ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς τὰ πλήθη ἐπὶ μιᾶς χώρας η πόλεως καλῶς

ἔχει λόγονθάται.“ Diodorei loci emendationem Reiskius occupavit. Haec autem cum aliis viri summi exscribenda putavi δέλγυματος χάριν, ut et tirones intelligent quae bona hae adnotationes complecantur, et calumniatores pudeat talem heroēm θρησκειῶς καθικάσσασθαι.

P. 190. v. 36. τοσαύτας] Idem narratur p. 95, 15. Cuius loci si Reiskius memor fuisse set, non erat hic de suo datus δις τοσαύτας.

P. 191. v. 6. ἀριστερῷ] Al. ἔτέρῳ. Quod Coraës praeferit. Assentior.

P. 191. v. 6. οὐκ ἀφῆκεν] Etiam Monac. Cod. οὐ παρῆκεν.

P. 191. v. 7. ἀπέτρεψε] Sic Coraës. Vulg. ἀπέστρεψε. Quod teneri debebat. V. infra v. 14.

P. 191. v. 8. Σκενάς] Coraës e libro dedit. Vulg. Σκενᾶς.

P. 191. v. 21. φεύματα τελματώδη] Al. τέλματα φευματώδη. Quod Coraës praeferit.

P. 191. v. 24. εὗ] Asteriscis inclusum est in Parisina per errorem hypothetae.

P. 191. v. 29. τοῖς — στρατιώταις] Coraës e Cod. dedit. Vulg. τοῖς — στρατιώτας.

P. 191. v. 32. λήματα] Debetur Reiskio. Vulg. λήμματα. De quo vitio dudum monuerat Graevius ad Lucian. T. IX. p. 465. Bip.

P. 191. v. 35. τρυφᾶς ἰδίας] Coraës e Cod. dedit. Vulg. τρυφῆς ἰδίαν.

P. 191. v. 36. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 191. v. 37. ἐκείνῳ] I. q. αὐτῷ. Sensus loci sanissimi (corruptus, quod miror, videtur Solano) hic est: *divitiisque ad hoc solum se uti, ut milites bene meritos praemitis ornent.*

P. 192. v. 4. ἡ δὲ τῶν πόνων] Cod. Monac. ἡ δὲ τῶν φρεγάρων. Scripsitne Chaeronensis τὸ δὲ φρεγάρου παρὰ — ? Hoc quidem foret paullo concinnius.

P. 192. v. 7. καὶ τοῖς] Al. καὶ ἐπὶ τοῖς. Cod. Monac. καὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς. Coraës suspicatur scribendum καὶ ἐπὶ τοῖς.

P. 192. v. 12. ἐνδελεχῶς καὶ ταλαιπωρεῖν] Coraës e libris ad-didit. Habet etiam Cod. Monac.

P. 192. v. 13. φρουρῶν] Cod. Monac. τηρῶν. Placet.

P. 192. v. 17. διώκοντος] ἐλαύνοντος.

P. 192. v. 26. γραμμάτων] Billes.

P. 192. v. 28. κλήθος] Al. τὸ κλῆθος. Bene. Malim etiam τῶν ἀσχολιῶν.

P. 192. v. 32. ἀσπάραγον] Al. ἀσπάραγον αὐτῷ. Non displaceat. Coraës: „Σημειοῦ — τὸ ἐνικὸν τοῦ ἀριθμοῦ, εἰ καὶ τοντο τετήρηται παρὰ τοῖς Ἐλλησιν, ἀσπάραγα γραμμάτων λέγειν τὸν ἐψημμένον, ὥσπερ καὶ φακὴν φασιν οἱ γραμματικοὶ ἐπὶ τῆς ἐψημένης (Λυμάν. σελ. 141) λέγεσθαι, φακοὺς δὲ ἐπὶ τῆς ἀμῆς.“

P. 192. v. 82. μύρον ἀντ' ἔλαιον] 'Ο μετὰ μικρὸν μυημασθεν-
θησόμενος "Οππιος ιστόρηκε τοῦτο, ὡς φησιν ὁ Συνετώνιος, Circa
victum C. Oppius adeo indifferentem [Caesarem] docet, ut quon-
dam ab hospite conditum oleum, pro viridi adpositum, adspen-
nantibus caeteris, solum etiam largius dicat adpetisse, etc.
(Sueton. Caes. cap. 53). Καὶ ὁ μὲν Καστωβῶν ἐν ταῖς εἰς τὸν
Συνετώνιον σημειώσεσι τοῦ conditum τὴν μέσην μακρῷς ἐκφέρων
καὶ οὐδὲ τοῦ ορθῶς φησὶ τὸν Πλούταρχον τὸ conditum oleum μύ-
ρον ἐξηγησεῖσαι. Ξεροὶ δ' ἀπιθάνως διατείνονται βραχέως προσοι-
στέον εἶναι κόνιδιτον, οὐ δὲ ἐκ πολλοῦ ἀποκείμενον καὶ πεπο-
λαιωμένον ἔλαιον ἀντὶ νεαροῦ, pro viridi. CORAËS in Car. Secund.
T. VI. p. 485. Verissime illi ξεροι. Viridi oleo enim non potest
opponi nisi vetus adeoque rancidum. Quod si Plutarchus, ut
videtur, illam Oppii narrationem sicutus est, incidit in erro-
rem iocularem.

P. 193. v. 3. "Οππιον ἐκέλευσεν ἀναπαύσασθαι] Ιστόρηκε καὶ
τοῦτο ὁ Συνετώνιος (Sueton. Caes. c. 72), ἐξ αὐτοῦ 'Οππιον εἰ-
κότως παρειληφώς. "Οππιος γάρ ἐστι καὶ ὁ τὸ περὶ μύρον ιστο-
ρήσας, ὡσπερ δεδήλωται ἐν τῇ προτέρᾳ σημειώσει. CORAËS ibid.
p. 485. s.

P. 193. v. 4. μετὰ δὲ τῶν ἄλλων αὐτὸς] Cod. Monac. αὐτὸς
δὲ μετὰ τῶν ἄλλων. Qui verborum ordo est probabilior.

P. 193. v. 4. ἐν τῷ προστεγίῳ] Idem liber ὑπὸ τ. π. Vere.
unter dem Wetterdache.

P. 193. v. 7. Τιγνοινὸν] Vulg. Τιγνοίνον. Sed infra v. 13.
ἔξιτόνως.

P. 193. v. 11. ὁμαλᾶς] F. ὁμαλεῖς in nominat. plur. REISKIUS.
Assentior. Est i. q. ίσοι.

P. 193. v. 12. αἱ μαχόμεναι] Reiskius malit οἱ μαχόμενοι.
Femininum tuerit quod ei oppositum est αἱ πάσαι.

P. 193. v. 22. αὐτῶν] Bryanus malit ἀνδρῶν, non impro-
bable Coraë. Sio oporteret scribi οὐ τῶν ἀνδρῶν —. Sed αὐτῶν
recte habet. Refer ad τὸ μάχιμον.

P. 193. v. 22. μόνον] Al. μόνων. Quod etiam Cod. Monac.
habet.

P. 193. v. 23. ἀμυνόμενας] Cod. Monac. ἀμυνόμενος, ut re-
fert Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 42. Nam Lehne-
rus tacet.

P. 193. v. 25. ἔργῳ] Pone ἔργῳ videtur τέλος deesse. REISKIUS.
Immo ad κρείττον subaudiendum ἔργον.

P. 193. v. 27. [παρόντων]] Reiskius uncis, Coraës asteriscis
inclusit ut delendum. Bryanus: „Forsan παρόντων.“ Assentior.
Scilicet τῶν περιόντων βαρβάρων alii capti erant, alii aufuge-
rant. Quod ipse Reiskius vidisset, nisi festinasset.

P. 193. v. 31. ἄντικρον] palam. Vernaculae non male vertas

unmittelbar. Etiam in Helveticō bello Gallorum res agebatur: sed hoc magis in Germanico, quo propius erat periculum quoque acerbius Germani Gallos vexabant.

P. 193. v. 34. καὶ δοῦ παραδόντος] Σημειωτέον ὡς σπάνιωτερον τοῦ καὶ δοῦ παρασχόντος η̄ καὶ τοῦ συντομωτέρου παρασχόντος. CORAËS. Hatingerius in Act. Philolog. Monac. III. 1. p. 133. extr. malit καὶ δοῦ παρασχόντος. Frustra.

P. 193. v. 35. ἀν̄] Refer ad infinitivos qui sequuntur. Nam recta oratio haec est: εἰ καὶ δοῦ παραδοίη, οὐκ ἀν̄ ἀπερμήσοιεν, ἀλλ' ἐπινεμήσοιεν καὶ παθέσοιεν τὴν Γαλατίαν. Omnino hac in constructione vulgo parum intellecta infinitivos futurorum sic resolvi oportet. V. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 243.

P. 193. v. 35. ἐπινεμήσεσθαι] Primus dedit Reiskius. Atque hoc ipsum Cod. Monac. habet. Al. ἐπινεμηθήσεσθαι.

P. 194. v. 5. πορεύσεσθαι] Coraës de suo dedit. Vulg. πορεύεσθαι.

P. 194. v. 11. τῶν πολεμίων] Coraës e Reiskii coniectura dedit ἀπὸ τῶν πολεμίων. Quomodo si Chaeronensi placuisse scribere, bene scriptum foret. Sic Diodorus Sic. XX. 74. ἐν δυσὶ σταδίοις ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσαλεύειν. Sed cum ἐν iunctum dativo nominis spatium significantis indicet distantiam (v. Stephanica mea c. 3725. C.), genitivi ex huiusmodi phrasibus apti facile carent comitatu praepositionis. Strabo X. 5. 5. Ρήνεια δὲ ἔρημον υγειδίον ἔστιν ἐν τέσσας τῆς Δήλου σταδίοις. ubi idem est qui h. l. positus genitivi.

P. 194. v. 15. μὴ] Vulg. δὲ μὴ. δὲ Coraës asteriscis inclusit ut delendum: ego expunxi. Natum videtur e διττογραφίᾳ, οὐ et μὴ. Sed μὴ usus est Plutarchei.

P. 194. v. 32. ἀπέλιπε] Coraës de suo dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. ἀπέλειπε.

P. 195. v. 2. ἐλαίζοντας] ἔξειν.

P. 195. v. 10. μὲν] Indicat solitarium hoc μὲν (neque enim sequitur quo referas δέ) minores hostium globos effugisse arma Romanorum.

P. 195. v. 10. ἀθροντάτονες] Παρὰ μόνῳ ἵσως εἴρηται Πλούταρχος τὸ μήπω παταχωρισθὲν ἐν τοῖς Δεξικοῖς ὑπερθετικὸν τοῦτο τοῦ ἀνδρόος. "Εοικε δὲ τοῦ παρακμάζοντος ἐλληνισμοῦ εἶναι, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκ τοῦ Ἀθηναίου παταχωρισθὲν ἐν τῷ Θησαυρῷ τοῦ Στεφάνου (Α, σελ. 138) συγκριτικὸν ἀθροεύσερος. Τὸ γάρ ἀθρόοις „δμοῖς πάντες, ἀκέραιοις“ σημαῖνον καθ' Ἡσύχιον ἀνεκίδεκτόν ἔστιν ὑπερθέσεως η̄ συγκρίσεως. CORAËS. Τοῖς προεκδοθεῖσι παραδείγμασιν ἐκ τοῦ παρακμάζοντος ἐλληνισμοῦ ἐν ἴσως μόνον ἔστιν ἐπισυνάρθαι ἐκ δοκίμου συγγραφέως, τὸ θεοφῶντος (Ἐλληνικ. 5, 4, 9) συγκριτικὸν ἀθροεύσερον. IDEM in Addend. p. 503.

P. 195. v. 11. αἰσχρῶς] Uptoni conjecturam censentis scribendum ἵσχυρῶς recte confutat Toupius Emendat. in Suid. T. II. p. 412. s. citans T. I. p. 223, 36. αἰσχρῶς ἀγωνισάμενοι δί ἀταξίαν ἔραποντο. αἰσχρῶς ἀγωνίζεσθαι autem interpretatur *impeditos et nullo ordine pugnare*. Mihi videtur esse *scaevae, infauste pugnare*, sive ob turbatum aciei ordinem sive ob aliam aliquam causam. T. I. p. 310, 8. αἱ δὲ τοῦ Φαβίου πράξεις ἐν αἰσχύστοις καὶ δυσκότμοτά τοις καιροῖς ἀναδεξαμένου τὴν πάλιν —. Dionysius Halic. A. R. IV. 52. οὗτα δὲ αἰσχρῶς καὶ κακῶς ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων ἀναρπασθέντων —. Hoc quidem constat Interpretem h. l. male vertisse ignoraviter.

P. 195. v. 16. συμμιγεῖς δρυμοὺς] Sunt saltus densi, conferti arboribus omnis generis. REISKIUS. Οὐ μόνον φύσει τοιούτοις ὄντας διὰ τὸ δασὺ τῆς ἔλης, ἀλλὰ καὶ τέχνῃ πυκνοτέρους κατεσκενασμένους διὰ τῆς σύμπλοκῆς τῶν θαμνωδῶν δένδρων, ὡστε τείχους χρείαν παρέχειν. CORAËS.

P. 195. v. 16. γυναικας] Coraës de suo dedit pro vulg. γενές. Quod servari potuisse ipse fatetur. Tuetur etiam Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 184. (194.). „Γενεὰ“ inquit „nobis alieno vocabulo *Familie*, i. e. uxor cum liberis.“

P. 195. v. 23. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 195. v. 26. δοκεῖ] Coraës de suo dedit ἐδόκει. Non opus. nemo videtur fuisse superfuturus. Adde quod vitiosa nonnullorum librorum, e. c. Cod. Monac., scriptura, δοκῆ, favet praesenti, non item imperfecto.

P. 195. v. 27. λεγομένην] Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 90. malit γενομένην. Non placet. ἡ ὑπὲρ δύναμιν μάκη est dictum paroemiace.

P. 196. v. 3. διαφθείροντες] Sic Coraës. Idem dat Cod. Monac. Vulg. διαφθείραντες.

P. 196. v. 7. Σαρδόνος] Supra p. 93, 37. Σαρδάνα.

P. 196. v. 10. διεκρίθησαν ἐπὶ τούτοις· ἔδει —] Sic Coraës Solanum secutus recte monentem. Vulgo post διεκρίθησαν plene interpungitur et ἐπὶ τούτοις iungitur sequentibus.

P. 196. v. 18. ἔξαλλομένου] Coraës ἔξαλομένου. Imperfectum tis placet.

P. 196. v. 29. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Item v. 32.

P. 196. v. 35. Γανόσιος] Al. Τανόσιος. Quod non adscivisse enitere se ait Coraës in Cur. Secund. T. VI. p. 486. citans etonium Caes. c. 9.

P. 197. v. 5. ἐπ'] Coraës e libro dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. πρός.

P. 197. v. 6. καὶ] F. ἐπ. Nisi forte particulam prorsus expungi praestat.

P. 197. v. 11. καταπειηγότων] Reiskiana καταπειηγότων hypothetico, ut videtur, vitio. Cod. Monac. πεπηγότων.

P. 197. v. 12. γαλινώσας] Sic Coraës e libris, quibus Cod. Monac. accedit. Vulg. γαληνώσας.

P. 197. v. 12. προσπίπτον] Vulg. προσπίπτον.

P. 197. v. 15. ὑπαντησαι] Al. ὑπαντῆσαι. Idem dat Cod. Monac. Infra p. 210, 6. ὑπαντησάσιν.

P. 197. v. 21. Βρετανούς] Cod. Monac. Βρετανοὺς.

P. 197. v. 29. ἀντιπέρας] Idem liber ἀντιπέραν.

P. 197. v. 30. οὐδὲν γὰρ] Reiskius malit οὐδὲν γὰρ ἔλαβεν. Immo subaudiendum ἦν. Ellipsis hac in formula, ubi post οὐ τι non sequitur negativa, satis notabilis necdum, quod sciam, a quoquam animadversa.

P. 197. v. 33. ἀπῆρεν] Coraës adscivit e libris, quibus accedit Cod. Monac. Vulg. απῆλθεν.

P. 197. v. 35. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Item v. 36. αὐτοῦ.

P. 197. v. 36. ἐτελεύτᾳ] Reiskius de suo dedit. Vulg. τελευτῇ. Quod revocandum.

P. 197. v. 37. δὲ καὶ] καὶ Reiskius de suo inseruit. Non opus.

P. 198. v. 4. οὖν] Coraës e libro addidit.

P. 198. v. 10. ἀνεῳδήγηντο] Supra p. 195, 34. ἐθνῶν ἄμα τοσούτων ἀναρρηγέντων.

P. 198. v. 12. τῶν Ἀρματῶν] Coraës dedit e libro. Idem habet Cod. Monac. Vulg. τοῖς Ἀρματῶν.

P. 198. v. 13. Ἀμβιόριγος] Coraës dedit e libro. Vulg. Ἀβριόρηγος.

P. 198. v. 18. ταχέως ἐπιστρέψας] Supra p. 195, 8. ἐπιστρέψας εὐθὺς ἐχώρει τάχει πολλῷ.

P. 198. v. 24. στρατόπεδον] Malim τὸ στρατόπεδον.

P. 198. v. 25. ἐγοικοδομεῖν] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀνακοδομεῖν. V. not. ad T. II. p. 824, 13.

P. 198. v. 27. προσβαλόντας] De meo dedi. Coraës προσβάλλοντας e libris, quibus accedit Cod. Monac. Vulg. βάλλοντας.

P. 199. v. 3. δὲ] Cod. Monac. δὲ καὶ. Bene.

P. 199. v. 5. πῆ — πῆ] Vulg. πῆ — πῆ.

P. 199. v. 9. Ἀρβέροι] Coraës de suo dedit. Vulg. Ἀρβέρου.

P. 199. v. 12. πράττειν] V. p. 202, 20.

P. 199. v. 15. Ἀραρα] Coraës de suo dedit. Vulg. Ἀδρίαν. Al. Ἀραριν. Coraës: „προαιόμην — τὸ Ἀραρα (παρὰ τὴν Ἀραρ εὐθύειαν), ἵνα συμφωνῇ Πλούταρχος ἔαντῷ τι (ἀντέρ. §. 18 [p. 193, 14.]) καὶ ἐτέροις συγγραφεῦσιν οὗτων καλοῦσι τὸν ποταμὸν, ὃν οἱ Γάλλοι τανῦν Saone ονομάζουσι.“

P. 199. v. 20. τῦν] Vulg. τυν.

P. 199. v. 20. [δοκῶν]] Reiskius abesse malit. Primus Coraës

asteriscis inclusit ut delendum. Nec facile dubites oportere expungi.

P. 199. v. 22. ἔχωρει] Ἐνθάδε ἀντὶ τοῦ ἀντιχώρει. Χωρεῖν, ἀκελθεῖν. Χώρησαν, ἀνεχώρησαν“ φησὶν Ἡσύχιος. CORAES.

P. 199. v. 23. καὶ βίᾳ] Coraës καὶ malit deletum. Non opus.

P. 199. v. 23. ἐπιδειξάμενος] F. ἐπιδειξόμενος. Aoristus parum respondet imperfecto ἔχωρει. — V. 27. scrib. ἔωφατο.

P. 199. v. 27. χώρας] τὴν ἐσπαρμένην καὶ πεφυτευμένην γῆν. CORAES.

P. 199. v. 28. τὰ χωρία] Ἐπὶ τοῦ φρούρια ἐνταῦθα. CORAES.

P. 199. v. 29. Αἰδούων] Coraës e libro dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. Εδούων.

P. 199. v. 31. ἀναγορεύσαντες] Cod. Monac. ἀναγορεύοντες. Bene.

P. 199. v. 33. περιέστησαν] Al. ἐνεκοίησαν. Placet.

P. 199. v. 33. καὶ] Coraës malit deleatum.

P. 199. v. 34. ὑπερέβαλε] Sic Coraës. Idem dat Cod. Monac. Vulg. ὑπερέβαλλε.

P. 199. v. 34. Σηκουανῶν] Coraës e libro dedit. Vulg. Σικουανῶν.

P. 200. v. 3. Ἀρβέροντ] Coraës de suo dedit. Vulg. Ἀρουβηνοί.

P. 200. v. 6. οὐκ εἰλάσεν] Aliter facturus erat Cyrneus, omnino inferior ille Romano.

P. 200. v. 8. συνέφνυον] Coraës e libro dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. διέφνυον.

P. 200. v. 17. ἀκό] exadversus.

P. 200. v. 24. τὴν πόλιν] Coraës e libro dedit. Vulg. τὴν πόλει.

P. 200. v. 87. ἐλάσας] Post h. v. ponendum commatis signum. — Statim scrib. εἰτ̄.

P. 201. v. 8. προαναιρεῖν] προαναιρένειν.

P. 201. v. 10. δὺ] Coraës e Solani conjectura addidit.

P. 201. v. 23. ναῦν] Vulgo abest. Reiskius post ὥσκερ inse- rendum censuit: Coraës post ἀκνθέρνητον inseruit ὑποφρομένην interpungendo referens ad τὴν πόλιν. Quae viri eximiī ratio nunc ita placet; ut v. 22. praepositionem ἐν, quam Cod. Monac. omittit, deleri oportere putem, quo iungantur ἀναρχία τὴν πόλιν ὑποφρομένην. — Mox v. 27. scrib. τολμῶντες.

P. 201. v. 30. καλλωπιζόμενος] ὑποκρινόμενος, προσκοιούμενος. ἐφ' ἡς σημασίας οὐπω τέτακται ἐν τοῖς Λεξικοῖς. CORAES. Non est simpliciter simulans, sed speciose simulans.

P. 201. v. 35. χρόνον — τῶν ἐπαρχιῶν] V. p. 202, 4. 203, 1.

P. 202. v. 2. χίλια τάλαντα] χιλίοις ταλάντοις ὠφειλεν εἴκειν. καὶ ἔστι Πλουτάρχου, οὐ τῶν ἀντιγραφέων τὸ ἀκέρτημα.

CORAËS. *οὗτος* est dativus comodi referendus ille ad στρατεύματα: ut nihil hic sit ἡμαρτημένον.

P. 202. v. 13. ἐκέλευσ] Malim ἐκέλευσα.

P. 202. v. 30. κάν] atque, si —.

P. 202. v. 30. ἐσομένης] Cod. Monac. ἐκουμένης. Frustra. De phrasi εἰναι πρός τινα conf. not. ad p. 27, 36. In Herodoto I. 21. non mutem ἐς τὴν Μίλητον ἦν. Videndumque ne etiam IX. 6. praestet scribi ἐς τὴν Βοιωτίην — εἰναι. Atque hinc, opinor, petenda ratio Homericæ constructionis ἔστι (s. γίγνεσθαι) χρεῶ τινά τενος. Quippe a phrasi εἰναι (γίγνεσθαι) ἐς τινα rectâ transiri potuit ad breviorem εἰναι (γίγνεσθαι) τινά. Quanquam huius brevioris usus finibus tam arctis videtur circumscriptus fuisse, ut eius vestigia non reperiantur nisi in illis poëtae cognatisque imitatorum locutionibus.

P. 202. v. 34. τῷ δοκεῖν] ὡς κακῶς φέτο ἡπατημένος ὁ οὐρῆιος, οὐκ ἀληθῶς καταπολιτευόμενος Καίσαρα. CORAËS. Unci cur in Reiskiana adhibiti sint ignoro. Nam ipse Reiskius recte interpretatur: *specie tenus, non re, vincet Caesarem.*

P. 202. v. 35. καταψηφιζόμενος] Coraës e libris dedit pro vulg. φημιζόμενος. „Σημαίνει δὲ ἐνθάδε“ inquit „ἢ κατὰ ἐπίτασιν τοντέστι, συχνὸν φημισματα γράφων.“ Non videtur significare ἐπίτασιν, sed καταψηφιζόμενος τινα suspicor valere pseudopismatis aliquem oppugnare et vincere, phrasi efficta ad similitudinem illius, καταπολιτεύεσθαι τινα.

P. 202. v. 36. ἄλλᾳ καὶ] Cod. Monac. ἄλλᾳ καὶ. Placet.

P. 203. v. 8. ξερον — ξερον] Ex Herodiani praecepto Phil. p. 443. debebat esse τὸν ξερον — τὸν ξερον. Sed tales grammaticorum regulas Chaeronensis, ut decebat gravem philosophum, sprevit.

P. 203. v. 13. βίᾳ] Al. διὰ. Idem habet Cod. Monac. Absurde. Xyländer: „Ex historia — constat βίᾳ, non διὰ, legendum.“ Aliud huius confusionis exemplum est in Aeschyli Choëph. 645. Well., ubi cum idem librariorum error praepositionem invexisset, non dubito Porsonum veram scripturam assecutum esse.

P. 203. v. 27. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 203. v. 28. Κικέρων] Vulg. καὶ Κικέρων, Copulam delevi, ut Κικέρων ὁ δήτωρ — faciant apodosin.

P. 203. v. 34. ἐνδιδόντος] Recepit e Cod. Vulg. διδόντος.

P. 204. v. 3. Οὖτω] Referendum ad σκενάσαντες. — Mox v. 6. scrib. τῷ.

P. 204. v. 8. ὅν ἐνίστατο πραγμάτων] V. Julianea mea p. XVI.

P. 204. v. 14. Ἰταλίας] Coraës de sud dedit pro vulg. Κελτικῆς, ut haec congruerent cum superioribus p. 88, 37. s. Sed in Cur. Secund. T. VI. p. 486. factae mutationis poenitere se

ait. Iure. Ariminum vere fuit Celticum oppidum, sed illa aetate non contributum provinciae, quae sub Caesare erat.

P. 204. v. 16. διήγαγεν] Sic Coraēs. Vulg. διῆγεν. Quod revocandum.

P. 204. v. 19. πεκλημένοις] Al. παραπεκλημένοις. Idem dat Cod. Monac.

P. 204. v. 20. τοὺς] Vulg. καὶ τοὺς. Copulam Coraēs asteriscis inclusit ut delendam: ego expunxi.

P. 204. v. 21. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 204. v. 25. ὡς ἥλθεν —] Coraēs in Cur. Secund. T. VI. p. 486. citat Suetonium Caes. c. 31—33.

P. 204. v. 25. ὁρίζονται] Al. διορίζονται. Idem dat Cod. Monac. V. Meletem. Crit. p. 95.

P. 204. v. 28. τολμωμένων] Cod. Monac. τετολμημένων.

P. 204. v. 29. ἔσχετο δρόμον] Tam bene graecum est, ut mirer Reiskium de suo dedisse ἔσχε τὸν δρόμον.

P. 204. v. 35. τίνος,] Delenda hypostigme.

P. 205. v. 1. ὑπειπών] Quid significet additum προοδίου satis indicat. V. Schol. ad Apollon. Rhod. II. 458.

P. 205. v. 1. ὁ] De meo addidi. V. not. ad p. 89, 14.

P. 205. v. 5. τὴν ἄρδητον μίξιν] οὐ κατὰ νόμον ἀφροδίτης, all' ἀρδητορόπωσι.

P. 205. v. 15. μικρὸν ἀπολιπεῖν — ἀνατερράφθαι] Ad ἀκολυχεῖν aut adde aut subaudi saltim τοῦ. REISKIUS. Neque addendum nec subaudiendum. T. I. p. 890, 11. τοῦ πολέμου μικρὸν ἀπολείποντος συνηρῷσθαι. Ibid. p. 393, 18. μικρὸν ἀπολιπῶν ἐκπολιορκεῖσθαι. Heliodorus p. 264. Cor. πατενεχθῆναι μικρὸν ἀπολιπόντες.

P. 205. v. 18. συμπίπτον] Vulg. συμπίκτον.

P. 205. v. 22. παραγωροῦνται] Al. παρεκοντά. Idem dat Cod. Monac.

P. 205. v. 23. ἀφῆκε] Cod. Monac. ἀφῆκε. Placet.

P. 205. v. 24. κατηγοροῦντων] Coraēs e libris dedit. Vulg. κατηγοροῦντας.

P. 205. v. 24. τύπτειν] Cod. Monac. κτυπεῖν scripturā notabili.

P. 205. v. 27. ὅποι ἀν] Coraēs e Reiskii coniectura dedit. Vulg. δταν.

P. 205. v. 27. ἐπίγη] Coraēs e libris dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. ἐπίγη.

P. 205. v. 33. εἰξας — ψηφίζεται] Sic Coraēs. Vulg. εἰξας καὶ συνεκκρουσθεὶς τ. π. φ. ἐψηφίζετο, ubi ἐψηφίζετο Reiskio debetur. Sed imperfecto hic non est locus. Mihi perinde ut Haitinger (v. Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 194. [204.]) placet scribi εἰξας καὶ συνεκκρουσθεὶς τ. π. φ. ψηφίζεται.

P. 206. v. 6. θέαμα] Cod. Monac. τὸ θέαμα. Placet.

P. 206. v. 8. ἀναγκαῖομένης] Coraës de suo dedit. Vulg. κομέδομένης. F. βιαζομένης.

P. 206. v. 11. ἔξειπον] Sic Coraës. Vulg. ἔξειπον.

P. 206. v. 15. ώχετο] Al. ἀφίκετο. V. p. 207, 33.

P. 206. v. 23. θαρρύνοντες] Cod. Monac. θαρρύναντος, referente Hessio Observat. in V. Timoleont. p. 82., tacente Lehnero. Placet.

P. 206. v. 35. ἔκαστα] Cod. Monac. ἔκαστον. Placet.

P. 207. v. 8. μὲν] Referendum ad δὲ v. 8.

P. 207. v. 4. καὶ] Malim deletum.

P. 207. v. 15. σὺ] Cod. Monac. καὶ σὺ. Placet.

P. 207. v. 17. ταμιείου] Cod. Monac. ταμείον.

P. 207. v. 18. ἔκέλευν] Malim ἔκέλευσεν.

P. 207. v. 19. διατεινάμενος] Coraës e libro dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. διατεινόμενος. Al. ἀνατεινάμενος. Quod videndum ne praestet. V. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 299.

P. 207. v. 22. τότε] Omittit Cod. Monac. Nec requireo.

P. 207. v. 27. ὑφ' αὐτῷ] Cod. Monac. ἐπ' αὐτῷ. Non male, si scribas ὑφ' αὐτῷ.

P. 207. v. 29. τῷ] Coraës de suo addidit. Idem habet Cod. Monac.

P. 207. v. 32. κύριος] Vulg. κύριον. Soloce. Verum dat Cod. Monac.

P. 208. v. 11. ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος] Moral. T. IV. p. 229. Wytt. ἀσπερ ἐξ ἀρας πελαγίου πράξεως ἐπιφανοῦς — ἀφῆκεν εἰς τὴν πολιτείαν.

P. 208. v. 13. Βρεντήσιον] Cod. Monac. Βρεντέσιον. Item v. 25. et 36.

P. 208. v. 13. ὑστερίσαντας] Idem liber ύστερήσαντας.

P. 208. v. 16. Ποι] Sic Coraës. Idem dat Cod. Monac. Vulg. πῆ.

P. 208. v. 17. ὁ ἀνήρ] Cod. Monac. οὗτος ὁ ἀνήρ.

P. 208. v. 21. ἀλγεῖν] Post h. y. vulgo ponitur signum interrogationis. Non placet.

P. 208. v. 26. ταχὺ] Cod. Monac. ταχὺ μὲν. Quod placet Haitinger in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 298.: ut μὲν referatur ad δὲ v. 28. Sic vero scribendum foret ταχὺ πάλιν — ἐκάκιζον μὲν ἐαντοὺς — τοῦ αὐτοκράτορος, ἐκάκιζον δὲ καὶ τοὺς —.

P. 208. v. 26. πάλιν αὖ] Cod. Monac. αὖ πάλιν, referente Haitinger l. c., tacente Lehnero.

P. 209. v. 4. αὔραν] Vulg. αὔραν.

P. 209. v. 5. τυντός] Post h. v. Coraës addidit ἄνεμος. Hoc quid tali in structura verborum impedit elliptice subaudiri non intelligo.

P. 209. v. 14. Ἐλάθοντο τοῦ χειμῶνος —] Sic iungere periodos in sedata narratione non est Plutarchum; si Plutarchum recte novi. Itaque malum Ἐλάθοντο οὐν τοῦ χειμῶνος — , ut iam aliis placuit.

P. 209. v. 15. ταῖς κώπαις ἐμφύντες] Μεταφορικῶς, οἷονει πόσσονται θέντες, τοντέστι μετὰ πολλῆς τῆς προδυμίας δραξάμενοι τῶν κωπῶν. CORAËS.

P. 209. v. 16. Ως δ' ήν ἄπορα] Compares ὡς ήν ἀφυκτα T. II. p. 249, 29.

P. 209. v. 23. Βρευτησίου] Cod. Monac. Βρευτεσίου. — V. 30. scrib. ταῖς.

P. 209. v. 37. σκοράδες] Cod. Monac. σκοράδην.

P. 210. v. 10. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 210. v. 17. ἄρα — ἀπιών] Wytenbachius ad Moral. p. 783. scribendum censem ἄμα — ἀπιών. De priori non persuadet. Infra p. 215, 1. εἰκεν ἄρα. Sed posterius non improbabile est. V. not. ad p. 221, 21.

P. 210. v. 19. εἰ τὸν νικῶντα εἰχον] Nam cum ή νίκη fuerit ἀτελής, Caesar negat Pompeium dici posse νικῶντα.

P. 210. v. 20. ἀνιαροτάτην] Vulg. ἀνιαρωτάτην.

P. 210. v. 22. γάρδας — βαθείας] Interpreti ager latus. Malum terra opulenta.

P. 210. v. 26. δὲ] Cod. Monac. δὴ. Placet.

P. 210. v. 26. διπτασθεὶς καὶ ἀδημοσήσας] Dedi e Cod. Vulg. περιστασθεὶς καὶ ἀνιασθεὶς. Quorum hoc interpreti, illud librario deberi videtur. Infra p. 455, 27. τῇ γνώμῃ πολλὰ διπτασθεὶς ἐπ' ἀμφότερα καὶ δυσκαθήσας.

P. 210. v. 34. ἀναδρέψαι] Vulg. ἀναδρέψαι.

P. 210. v. 35. τὴν] Cod. Monac. omittit. Placet.

P. 210. v. 36. πρός τὸν χρόνον] ad tempus ducendum. Nihil hic elliptici.

P. 211. v. 3. τειχοφυλακοῦντες] T. II. p. 453, 3. τοῖς τειχοφυλακοῦσιν. V. Lobeckii Parerga ad Phrynic. p. 574. s.

P. 211. v. 3. νυκτεγεροῦντες] V. Lobeckius l. c. p. 701.

P. 211. v. 5. ἔγκαταλείποντες] Sic Coraës. Vulg. ἔγκαταλείποντες.

P. 211. v. 9. περὶ αὐτῷ] ipse per se, etiamsi hostes quiescerent.

P. 211. v. 11. Πομπήϊον — βουλόμενον] Coraës de suo dedit. Vulg. Πομπηΐφ — βουλομένφ.

P. 211. v. 16. παράξενον] Sic Coraës. Idem dat Cod. Monac. Vulg. παράξυναν.

P. 211. v. 20. ὑποκοιούμενος μανικῶς] Vulgo hypostigme post participium posita est: ut iungantur μανικῶς ἐσχετίζεται. Mihi, ut Interpreti, placet μανικῶς referre ad ὑποκοιούμενος.

Favonius eodem iure dici potuit Κάτω μαινόμενος, quo Diogenes a Platone dictus est Σωκράτης μαινόμενος.

P. 211. v. 22. φιλαρχίαν] Coraës e Cod. dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. μοναρχίαν.

P. 211. v. 25. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 211. v. 31. σύνφ] Post h. v. per socordiam inexcusabilem typothetas et correctoris exciderunt haec: καὶ πιόντες ἀνέδην, τίτα γράμματος κώμοις.

P. 211. v. 37. ἀνεκρουέτο] Ductum a cursu navis retrogrado.

P. 212. v. 2. Ρωμαῖον] Signum hoc defectus etiam Coraës posuit. Sed videndum ne praestet omnia haec, Ἐδόκει — ωδὴ Ρωμαῖον, uncis includi ut e margine in textum illata. Quae suspicio etiam aliis in mentem venit. Ceterum conf. p. 95, 23. ss. — Mox v. 8. scrib. ἄρξοντες et v. 10. τροφαῖς.

P. 212. v. 16. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 212. v. 21. συνίσσειν] Cod. Monac. συνίσσειν, referente Haizingero (v. Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 185.), tacente Lehnero. Vere. V. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 272.

P. 212. v. 26. ὑποκρίταιο] Ecquis in Plutarcho non malit ἀποκρίναιο?

P. 212. v. 34. Ἔωθινῆς — φυλακῆς] Eadem formulā legitur p. 95, 29. Hic etiam genitivus est ex illorum numero, de quibus agit Eustathius ad Iliad. V. 523. falsus in eo, quod dicit σχῆμα ἀλλειπτικόν. In Euripidis Iphig. Taur. 15. vide ne scribendum sit: δεινῆς τ' ἀπλοίας κνευράτων οὐ τυγχάνων. δεινῆς ἀπλοίας i. q. ἐν καιρῷ δεινῆς ἀπλοίας, ut Eustathius Homericum τηνεμής interpretatur ἐν καιρῷ τηνεμίᾳ. Nam quod nuper in mentem venit egregiis Tragici editoribus, si poëta vere dixit, multum vereor ut a quoquam spectatorum intelligi potuerit: adeo aenigmaticum mihi videtur, cum ne lectores quidem intelligent, nisi a callido interprete doceantur.

P. 212. v. 37. Σκοτούσσης] Al. Σκοτούσης. Quod etiam Cod. Monac. habet.

P. 213. v. 2. μάχη] Malim μάχη.

P. 213. v. 3. σύζημενος] Al. προσενέξαμενος. Placet.

P. 213. v. 15. ἔβρισαν] μεθ' ὁρμῆς ἐπέκεισον. CORAËS. Ambigua haec explicatio: nam tiro minus attentus facile intelligat de impetu in hostes facto. Recte Interpres: Totius equitatus moles erat in sinistro cornu.

P. 213. v. 17. οὐδὲν γάρ ἀνθέξειν —] Προσυπάκουε τούτῳ τῇ καὶ τοῖς ἔξης ἀπαρημφατοῖς τὸ φόντο η ἐνόμιζον. CORAËS.

P. 213. v. 23. καὶ] Cod. Monac. omittit. Recte.

P. 213. v. 24. φορᾶς] Coraës e Cod. dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. φορεῖσθαι.

P. 213. v. 28. τινά] Cod. Monac. omittit. Mallem positum ante ἀνδρα.

P. 213. v. 28. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item v. 86. αὐτὸν.

P. 213. v. 29. προσκαλούμενον] Coraēs e Reiskii conjectura dedit, quam Cod. Monac. confirmat. Vulg. προσκαλούμενον.

P. 213. v. 31. πῶς τοῦ θράσους] Coraēs e libro dedit. Vulg. πῶς τι θράσους. Quod etiam Cod. Monac. tuetur. Iure. Infra p. 250, 19. πῶς τι παρεσκενάσθαι δοκοῦσιν αὐτῶν. Arrianus Dissertat. Epictet. I. 11. 2. Πῶς τι οὖν χρῆ τῷ πράγματι; ubi mecum miraberis turbas Criticorum. Sic Graeci dixerunt, ὄχωστιοῦ. V. mea in H. Stephani Thes. c. 8114. C.

P. 213. v. 84. γὰρ] Malim δὲ, quod supra p. 98, 5. legitur. Satis crebra est confusio particularum γὰρ et δέ. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 194. et Ind. ad H. Stephani Thes.

P. 214. v. 2. αἰχμὴν] Al. ἀκμὴν. Idem dat Cod. Monac. Atque hoc Coraēs praeferit. αἰχμὴν legitur p. 98, 11. Nisi forte ibi quoque in alterum mutari oportet. Sane αἰχμὴ fere dicitur de hasta s. iaculo.

P. 214. v. 7. εἰώθασιν] Cod. Monac. εἰώθεσσαν. Placet. Placuit etiam Haitinger in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 304. in.

P. 214. v. 13. μενεῖν] μένειν placet Hessio Observat. in V. Timoleont. p. 83.: non item mihi neque, opinor, tibi.

P. 214. v. 16. ἐπόλμων — ὁρῶντες] Plato Legg. p. 661. in. Hist. τολμῶ ὄρῶν φόνον —. Euripides Hippol. 479. τόλμας δ' ἔρωσε.

P. 214. v. 25. δετηγ] Debetur Reiskio estque in Cod. Monac., referente Haitinger l. c. III. 2. p. 184. (194.), tacente Lehnero. Vulg. ἡττηγ.

P. 214. v. 32 ὄχοιαις] Coraēs de suo dedit. Reiskius οἶαις. Vulg. ταῖς. F. αἴς θ'.

P. 214. v. 34. ἀνδράσιν] Miror hoc additum. Reiskius suspicatur scribendum ἀνδράσιν ἐπιόρχοις. F. ἀνάνδρως. touchlings.

P. 215. v. 1. ἐπικτεινομένους] Interpretes legisse videntur ἔτι κτεινομένους, quod fortasse rectius. Xylander: eosque qui adhuc interficiebantur. Vide Schneiderum in Lexico. ΗΛΙΟΣ. Ego quidem non dubito scribendum esse ἔτι κτεινομένους. ἔτι opponitur antecedenti ἥδη. ἐπικτείνειν, perrari verbum usus, de quo scripsi Ind. ad Aristophan. Plut. p. 597. s., aliud quid significat.

P. 215. v. 1. εἰκαν ἀρα στενάξας] Orellio ad Isocrat. p. 462. placet εἰκαν ἀναστενάξας. V. not. ad p. 210, 17.

P. 215. v. 2. εἰς τοῦτο — ὑπηγάγοντο] Haec verba non Plutarchi esse, sed alicuius, qui voluerit exponere Τοῦτ' ἔβοντή θῆσσαν, monuit Casaubonus ad Sueton. Caes. c. 30. p. 138. Wolf. Viro summo prorsus assentior. Casaubonum citans Coraēs in Cur.

Secund. T. VI. p. 486. rem videtur pro incerta habuisse. V. not. sequ.

P. 215. v. 2. ἵνα] Coraës ambigit sitne i. q. δικον an i. q. ὁστε. Mihi neutrum probatur: omninoque nego sequentia antecedentibus ita iungi, ut nexus coniunctionem ἵνα utcunque intellectam admittat. Itaque delendam esse puto, quippe natam e litteris proximis. Audi ipsum Caesarem (Sueton. l. c.): *Hoc voluerunt: tantis rebus gestis C. Caesar condemnatus essem, nisi ab exercitu auxilium petissem.* Sensus: Non mea culpa est, quod hi occidérunt, sed hostium: nam nisi etc.

P. 215. v. 5. Ἀστυνος]. Sic Coraës. Vulg. Ἀστυνος.

P. 215. v. 6. ὡς' αὐτοῦ] Scribendum ὡς' αὐτοῦ, si pronomen, ut videtur, de Polione intelligendum est.

P. 215. v. 10. τῷ] De meo addidi. Addi Coraës inserat.

P. 215. v. 13. ἀγωνιάσαι] Scrib. ἀγωνιᾶσαι.

P. 215. v. 14. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 215. v. 24. καὶ δὴ] protinus. Male Cod. Monac. ordine inverso δὴ καὶ.

P. 215. v. 29. τῇδε] Cod. Monac. omittit. Recte, opinor.

P. 215. v. 34. τῷ] Coraës e libris dedit, quibus accedit Cod. Monac. Vulg. δὲ. Quod Reiskius mutavit in μὲν.

P. 216. v. 1. φέροντα] Cod. Monac. φροφέροντα. Verum videtur προσφέροντα.

P. 216. v. 7. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 216. v. 13. ἔκτοτε] Vulg. ἐκ τότε.

P. 216. v. 17. ἔχελενσεν] Coraës malit ἔχελενσεν: ego non item.

P. 217. v. 1. συμβασιλευσονταν] Coraës de suo dedit. Vulg. συμβασιλεύονταν.

P. 217. v. 1. Ἐπεὶ δὲ] Reiskius de suo dedit. Vulg. ἔκειτα δέ. Cod. Monac. ἔκειτα δέ εν. Placet.

P. 217. v. 3. ὑπορέβαλλεν] Coraës e conjectura dedit, quam Cod. Monac. confirmat.

P. 217. v. 5. Ἀχιλλᾶ — Ἀχιλλᾶς] Hoc accentu Coraës: eodemque Cod. Monac. Vulg. Ἀχιλλᾶ — Ἀχιλλᾶς.

P. 217. v. 12. τὸν στόλον] Al. τῷ στόλῳ. Placet. Scilicet classe Aegyptiorum.

P. 217. v. 27. προσηγόρευσαν] Coraës e libro dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. ὑπηγόρευσαν.

P. 217. v. 34. Ζήλαν] Numi ZΗΛΙΤΩΝ. HASIUS.

P. 217. v. 37. ἀναγγέλλων] Malim ἀπαγγέλλων. V. not. ad p. 219, 34.

P. 218. v. 1. „Ηλίον, εἶδον, ἐνίκησα.“] Συντομάτερον φωμαῖστι διὰ τριῶν δισσυλλάβων καὶ δύοιοκαταλήκτων λέξεων ἔγραψε ταῦτα Καῖσαρ, Veni, vidi, vici, ἀ καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστής τῇ αὐτῇ ἐκ τῆς αὐτοῦ γλώσσης χρησάμενος συντομίᾳ, Veni, vidi,

vinsi, ἡγούμηνευσε. CORAËS. Latina sunt verius ὄμδιστέλεντα quam ὄμροιοκατάληκτα. Itali autem, opinor, non aiunt *veni*, sed *venni*. HASIUS. Eadem παρηγήσει eademque syllabarum paritate poterat graece scribi: Ἡλθον, είδον, είλον.

P. 218. v. 14. Κορφίνιος] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. „Αντώνιος γάρ,“ inquit, „οὐ Κορφίνιος, ήν δὲ τὴν Που-
σηῖον οἰκίαν μικρᾶς τιμῆς ὀνησάμενος.“

P. 218. v. 17. οὐδὲ] Sic Coraës. Idem habet Cod. Monac. Vulg. οὐτε.

P. 218. v. 24. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 218. v. 28. καὶ] Malim omissum.

P. 218. v. 32. Συπίωνος] Cod. Monac. Συπιώνων. Placet.

P. 218. v. 32. χαλεπὸν εἰπεῖν] Miror hoc Plutarchi iudicium. Caesar enim (quis dubitet?) ἐξεφλαύσισε τὸν Συπιώνα, sed ob militum superstitionem ὠκειώσατο τὸν οἰωνόν.

P. 218. v. 35. παρ' αὐτῷ] Cod. Monac. καὶ παρ' αὐτῷ. Placet.

P. 219. v. 2. σῖτος — χιλὸς] Ὅσκερ ἀντιδιέσταται δὲ σῖτος πρὸς τὸν χιλὸν, τὸν αὐτὸν τροχὸν καὶ σιτεῖσθαι η̄ σιτίζε-
σθαι μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων κυρίως λέγεται, χιλοῦσθαι δὲ ἐπὶ¹
κτηνῶν καὶ χιλεῦσθαι. „Εσθί” δὲτε μέντοι καὶ ἐνήλλασται, ἀλ-
λῶς τα καὶ ἐν τῷ παρακαμψίοντι ἐλληνισμῷ, οἷον, οἱ σιταντοὶ
μόσχοι, καὶ τὸ παρὰ τῷ Ἡαυχίῳ, „Χιλένει στρατὸν, σιτοδοτεῖ
στρατὸν, τρέψει“. οἴς οὐ συγκαταλεκτέον τὸ παρ’ Ἰσινφόται (Μέρ.
A, σελ. 6), „Τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύνας σιτίζοντειν“. Λέγοιτο γάρ
ἄν κυρλως ἐπὶ κυνῶν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, τὸ σιτίζειν.
ἐπει καὶ τῆς αὐτῆς τοῖς ἀνθρώποις μεταλαμβάνονται οἱ κύνες
τροφῆς. CORAËS.

P. 219. v. 4. ἀποκλινθείσης] Al. ἀποκλινθείσης. Quod etiam Cod. Monac. habet.

P. 219. v. 5. τοὺς ἵππους] Dedi e libro. Coraën p̄sonit̄ non dedisse. Vulg. τοῖς ἵπποις. Graece dicitur προσφέρειν (non ἀπά-
γειν) χιλὸν ἵππων.

P. 219. v. 11. ἔξαιρηντς] Vulg. ἔξαιρηντς δὲ. Particulam Co-
raës asteriscis inclusit ut delendam: ego delevi.

P. 219. v. 14. δὲ] Al. δὲ καὶ. Quod Reiskius adseivit: ut sit
trajectio verborum pro ἀμα δὲ Καίσαρὶ καὶ Πολλίων. Mirabilis
vero trajectio! καὶ etiam Cod. Monac. omittit.

P. 219. v. 14. Ασίνιος] Sic Coraës. Vulg. Αδίννιος.

P. 219. v. 24. Πονονυμένον δ' αὐτὸν] Vulg. πονονυμένῳ δ'
αὐτῷ. Quod vellem tenuisse. Quis enim ignorat dativos par-
ticipiorum sic poni saepissime? Vide quod in propinquō est
exemplum p. 221, 7. s., ubi Reiskius mire turbavit.

P. 219. v. 29. ἦφ'] Debetur Reiskio. Vulg. ἦφ'. Quod non
fuit cur tueretur Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 127.

P. 219. v. 81. δὲ] Vulg. μὲν. Quod Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Mihi placuit in eius locum sufficere δὲ. Atque hoc Cod. Monac. habet.

P. 219. v. 34. ἀναγγέλλονται] Cod. Monac. ἀπαγγέλλονται. Bene. V. not. ad p. 217, 37.

P. 219. v. 36. τὸ σύνηθες τύσημα] V. p. 192, 7.

P. 219. v. 37. καταλαμβάνεσθαι — ειμόμενον] V. p. 225, 7. s.

P. 220. v. 2. πλησίων] Cod. Monac. πλησίον.

P. 220. v. 15. αὐτοῦ] Sic etiam Cod. Monac.

P. 220. v. 17. φιλοτιμίας χολιτικῆς] Cod. Monac. φιλοτιμίας χολιτικῆς. Non displicet.

P. 220. v. 23. αὐτὸν] Vulg. αὐτέον.

P. 220. v. 32. κατήγει] Cod. Monac. κατήγαγε. Placet.

P. 220. v. 33. δῆθεν] scilicet. Est ironicum.

P. 220. v. 34. βαρβάρου καὶ Νομάδος] Coraës e Cod. dedit.

Vulg. βαρβάρων καὶ Νομάδων. Νομάδος habet etiam Cod. Monac.

P. 220. v. 37. ἐδίδον] Usurpatum hic non qua fere usurpatur significatione: nam milites dona vere acceperunt. Quod si liber daret ἔδωκε καὶ — ἀνέλαβεν, perlibenter recipere.

P. 221. v. 7. ἀπανήλωσε] Cod. Monac. ἀπανάλωσε.

P. 221. v. 7. τοῦ] Cod. Monac. omittit. Non male.

P. 221. v. 7. τιθεμένοις] Φέρεται ωρές τὸ συνυπακονόμενον τῷ ἀπειρογάσατο δήματι. *Ρωμαῖοις. CORAËS.* Immo est dativus absolutus, in universum ille intelligendus. V. not. ad p. 219, 24.

P. 221. v. 13. συνειληχότας] Scribendum συνειλογέτας. Monuit etiam Orellius ad Isocrat. p. 462.

P. 221. v. 18. αὐτὸν] Vulg. αὐτέον.

P. 221. v. 21. Ἀπιοὺ] Wyttensbachius ad Moral. p. 788. scribendum censem ἀπιδὼν. Non displicet. V. not. ad p. 210, 17.

P. 221. v. 32. τύχῃ] Al. τύχαις. Quod et Solano placuit nec mihi displicet.

P. 222. v. 3. Οὐ μὴν ἀλλὰ —] Quis haec legens non recordetur temporum Napoleontorum?

P. 222. v. 19. αὐτὸν] Cod. Monac. ἄπο, tacente Lehnero. V. Haitingens in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 303.

P. 222. v. 20. προσόγητι] Ante h. v. Reiskius de suo addidit αὐτοῦ. Recte: nisi forte alicubi hoc in membro periodi excidit dativus αὐτοῦ.

P. 222. v. 21. αὐτὸν] Vulg. αὐτόν.

P. 222. v. 25. Καῖσαρ — ἔπηξ] Coraës: „Καῖσαρ — ἔπηξ“. Idem mox v. 28.: „Βέλτιον — προσδοκῶν“. ut haec sint verba ipsius Caesaris.

P. 222. v. 29. καλλιστον] Post h. v. vulgo inseritur ἔαντον.

Quod Reiskius uncis, Coraës asteriscis inclusit ut delendum: ego delevi. Nec Codd. aliquot habent.

P. 223. v. 3. *Περίλον* Fort. *Πέριλον*. HASIUS.

P. 223. v. 5. *πρὸν* Cod. Monac. *πρὸν μὴ*. F. *πρὸν η̄*.

P. 223. v. 11. *μὲν*] Cod. Monac. *μὲν οὖν*. Quod non notarem (nam ineptum est), nisi documento esset, quam proni fuerint librarii ad scribendum *μὲν οὖν*, ubi solum *μὲν* scribere debabant. V. not. ad T. I. p. 3, 19.

P. 223. v. 16. *Πόντον*] Coraës de suo dedit τὸν Πόντον. Quod confirmat Cod. Monac. Vulg. *τόκον*.

P. 223. v. 20. *Κορινθίων*] Cod. Monac. *Κορινθίον*. Placet.

P. 223. v. 21. *Ἀνιηνὸν*] Fort. *Ἄλιηνόν*. HASIUS.

P. 223. v. 21. *τούτῳ*] Habet etiam Cod. Monac. Al. *τοῦτο*.

P. 223. v. 24. *ἐμπορίας*] Cod. Monac. *ἐμπορίων*. Placet.

P. 223. v. 26. *Πωμέντιον*] Coraës e Solani conjectura dedit.

Vulg. *Πωμήτιον*.

P. 223. v. 26. *Σῆτιον*] Al. *Σητίαν*. Cod. Monac. *Σῆτιον*.

P. 223. v. 37. *καὶ θυσίας*] Scrib. *τὰς θυσίας*.

P. 224. v. 2. *ἡλιακὴν*] *περίοδον*.

P. 224. v. 5. *προστύχασθαι*] Reiskius de suo dedit *προσέγραψαι*. Non opus. *προστύχασθαι* valet i. q. *ἐνέβαλλον*.

P. 224. v. 6. *Νομᾶς*] Vulg. *Νομᾶς*. — Mox v. 10. scrib. *ἐποκαιρένεαν*.

P. 224. v. 11. *ἔδαιξεν*] Al. *ἔμεξεν*. Vere, ut arbitror.

P. 224. v. 14. *περὶ τούτῳ*] Vulg. *περὶ*. Quod Coraës asteriscis inclusit ut delendum: me poenitet non delevisse. Nam quod *τούτῳ* e Cod. ad scivi, iure factum puto.

P. 224. v. 22. *γενομένην*] Cum referatur ad *ἔρως*, non mirer si quis censeat scribendum *γενόμενος*. Sed γίγνεσθαι pariter ut *εἶναι* haud raro syntactice aptatur praedicato, non subjecto.

P. 224. v. 27. *ἀσπάσασθαι βασιλέα*] Recurrit p. 225, 36. s.

P. 224. v. 31. *αὐτῷ*] Coraës e Reiskii conjectura dedit. Vulg. *αὐτοῦ*. Quod cur displicuerit non perspicio.

P. 225. v. 7. *ὄχλον*] Cod. Monac. *τὸν ὄχλον*. Placet.

P. 225. v. 8. *ἱλίγγους*] Vulg. *εἰλίγγους*. *ἱλίγγους* habet Cod. Monac.

P. 225. v. 8. *ἐπισπάσθαι*] Sic Coraës. Idem dat Cod. Monac. Vulg. *ἐπισπάσθαι*.

P. 225. v. 9. *ἔχειν*] Vulg. *εἶχεν*. Quod revocandum.

P. 225. v. 18. *διαθέουσιν*] Est simpliciter *discurrent*, non habens adiunctam certaminis notionem, ut visum Wytenbachio ad Moral. p. 473., ubi vellem vir egregius διαθήσεται Aristidis T. II. p. 245. Iebb. intactum reliquisset: nam est longe sanissimum.

P. 225. v. 19. *εκτεῖται λαζίοις*] V. Wytenbachius l. c.

P. 225. v. 20. ἐπ τέλος] Adverte phrasin usurpatam de mulieribus. Quod usus est rariois. De his solis autem mulieribus res narratur, quod ei διαθέστες εὐγενεῖς νεανίσκοι καὶ ἀρχόντες plebeias virtutē magica flagellorum suorum beatisse non videntur.

P. 225. v. 21. παρέχουσιν — τῷ χεῖρᾳ —] Μαρτυρεῖ τῷ λεγομένῳ καὶ Ἰονθενάλιος (Satir. II, 140—142).

— — — Steriles morientur, et illis
Turgida non prodest condita pyxide Lyde,
Nec prodest agili palmas praebere Luperco,

τοντέστι, Στείραι τε μηδέξονται, καὶ οὐδὲ η παγαῖα [μαῖα] Λύδη τοῖς ἐκ τῆς συξίδος φαρμάκοις, οὐτε τὸ παρέχειν τῷ χεῖρᾳ τῷ διατρέχοντι Δουκέρωφ γονίμους αὐτὰς ποιησει. CORAES. Lyde hic non est μαῖα, sed aut unguentariae nomen, ut volunt interpretes, aut, ut opinor, aranea. HASIUS. Hanc viri doctissimi interpretationem poëtae Romani quo facilius intelligent tirones, inspiciant Ovidii Metamorph. VI. in.

P. 225. v. 31. ψροσφέροντος — δεξαμένου] Illud de Antonio, hoc de Caesare intelligendum. Quam subiecti in tantulo spatio mutationem tirones diligenter notabunt.

P. 226. v. 2. ἀπεκάλει] Bono hic sensu: secus infra v. 7.

P. 226. v. 7. Κυμαίους] Διεβεβόητο οὗτος παρ' Ἑλλησιν ἐπιμαρτίφ. ὅδεν καὶ η παροιμία, Όνος εἰς Κυμαίους, οὐκ ἐπιτῶν παραδόξων καὶ σκανδών, ὡς ἔξηγεται Σενίδες, ἀll' ἐπιτῶν δεδιότων τὰ δέους ἀνάκτια. Λέγεται καὶ ἐπέρως η παροιμία, Ταῦτα Κυμαίους ἐμοὶ δ' ὄνος εἶησε. Φασὶ γὰρ τοὺς Κυμαίους ὡς θηρίον δεδιέναι τὸν δῆνον. Οὐηλάτην οὖν φυγόντα δῆνον καὶ συιρτώντα παίειν καὶ λέγειν „Ταῦτα Κυμαίους· ἐμοὶ δ' δῆνος εἶησε“ ("Id. Παροιμ. Ἀποστολ. σελ. 224 καὶ Μύθ. Λίσσω. συνεγγωγ. σελ. 170 ἡμετέρ. ἑκδ.). Εποάθων δὲ (σαλ. 622) καὶ ἐπέρως τῆς Κυμαίους ἀναισθησίας τεκμήρια ιστάρησεν οὐχ ἡττῶν γελοῖα. CORAES.

P. 226. v. 7. τοὺς ἄνδρας] Delendum videtur ut male iteratum e v. 2. Scilicet Caesar populum contumelioso (ἀρνητήσων) appellavit Brutos et Cumanos.

P. 226. v. 11. δ'] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Iure.

P. 226. v. 12. μὴν] Cod. Monac. transponit post δευτον. Recte.

P. 226. v. 15. οὐδὲ ποιλοὺς] καὶ οὐ πόνον ποιλούς. CORAES. Simpliciter πόνον subaudi ex antecedentibus. Quae syntactica ellipsis in tali negantium membrorum consecutione solennis est.

P. 226. v. 17. ἐπ τοῖς τόρε] Si recte habet, subaudieadum

est στρατηγοῦσι. Cave enīa cōsporas motissimam formulam
ētōis.

P. 226. v. 20. λέγοι μὲν] Cod. Monac. μὲν λέγοι. Recte.

P. 226. v. 23. θύγων] Vulg. θύγων.

P. 226. v. 24. Ἀναμενεῖ] Sic Coraës, ut Bryanus voluerat.
Vulg. ἀναμένει. Quod cur spernamus?

P. 226. v. 24. δέρμα] Al. σῶμα. Nostrum multo est significantius. T. IV. p. 158, 22. dicitur σαρκίον. Scilicet Caesar fuit τὴν ἔξιν λογηός, ut narratur p. 192, 6.: nichts als Haut und Knochen.

P. 226. v. 24. Βροῦτοι] Coraës e libris dedit Βροῦτος. Vere. Sensus dicti, qui Reiskium fugit, hic est: Non maturat mihi mortem Brutus, sed praestolatur, dum, fatis me functo, mihi in imperio succedat.

P. 226. v. 30. Καθεύδεις, —] Οὐ μόνον δὲ τῷ διφρῷ, αἰλλὰ καὶ τῷ ἀνδριάντι Καίσαρος ἐπέγραψάν τινα, ἐν οἷς τὸν καὶ τὸ ἔξιν, ὡς φησι Συντάνιος (*Iovl. Caes. §. 80*),

Brutus, quia reges eiecit, consul primus factus est,

Hie, qui consules eiecit, rex postremo factus est,
τοντέστι, Βροῦτος διὰ τὸ καταλύσαι τὸν βασιλεῖς
πρεστος ὑπατος ἀνηγορεύθη. οὗτος διὰ τὸ καταλύ-
σαι τὸν ὑπάτον εἴσχατος βασιλεὺς ἀνηγορεύθη,
Βροῦτον μὲν τὸν παλαιὸν λέγοντες, ἔσχατον δὲ τὸν Ρώμη τῷ βα-
σιλεῶ ὄνοματι κληθῆσθαι διὰ τὴν ὅσον οὐκων ἀναλογειν ἐπί-
ζοντες τὸν Καίσαρα. CORAËS. In versibus illis grece interpre-
tandis viro doctissimo humani quid accidit. postremo non idem
valet ac postremus, sed hic idem est ac si poëta scripsisset tan-
dem, τέλος. Nam Caesar ex dictatura ad regiam repere digni-
tatem conabatur. HASIUS. Ipse epigrammatis aculeus aliter intel-
ligi non patitur. Scriptum est enim, non ut caedes Caesaris
praediceretur, sed ut regii nominis invidia illam maturaret.

P. 227. v. 2. Δολοβέλλα] Sic h. l. libri omnes. Alibi Plu-
tarachus dixit Δολοβέλλας. — Statim post v. αὐτὸν posse comma-
tis signum.

P. 227. v. 16. πομισθῆναι] Coraës de suo dedit. Vulg. σήναι.
F. δοκεῖν εἶναι.

P. 227. v. 27. ἄρα] Vulg. ἄρα.

P. 227. v. 34. ἄρα] Sic Coraës. Vulg. ἄρα.

P. 228. v. 3. δ' οὐν] Coraës edi iusserat οὐν: sed hypotheta
non paruit. Nec displicet quod libri habent.

P. 228. v. 4. ἀναβαλέσθαι τὴν σύγκλητον] Infra v. 30. προσ-
αγορεύσαντα τὴν βουλὴν ὑπερδέσθαι (scilic. αὐτήν). die Raths-
sitzung vertagen.

P. 228. v. 24. φράζοι] Cod. Monac. φράσσει. Placet.

P. 228. v. 25. ἐντύχη] Coraës de suo dedit. Vulg. ἐντύχοι.

P. 228. v. 26. Καλπονηία] Cod. Monac. η Καλπονηία.
Placet.

P. 228. v. 32. μὲν] Refertur ad δὲ p. 229., 1.

P. 229. v. 6. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 229. v. 8. καὶ σοι] Vulg. καὶ σοι. — Statim scrib. διαφέρόντων.“

P. 229. v. 18. προσκεκοσμημένων] Coraës e Solani conjectura dedit suspicans scribendum προσφεκοδομημένων. Vulg. προσκεκοσμημένων.

P. 229. v. 19. δαίμονός τινος — ἔργον γεγονέναι] Verba sic construenda: τὴν πρᾶξιν γεγονέναι ἔργον δαίμονός τινος —. Alter Solanus et Reiskius, quos falli arbitror.

P. 229. v. 28. σιωπῆ] Al. σιωπῶν. Non displicet.

P. 229. v. 31. δῆ] scilicet.

P. 229. v. 31. Τύλλιψ] Sic Coraës. Vulg. Μέτυλλιψ.

P. 229. v. 34. Τύλλιος] Sic iterum Coraës. Vulg. Μέτυλλιος.

P. 230. v. 1. βαθεῖσαν] Coraës e Bryani conjectura dedit. Vulg. βαρεῖσαν.

P. 230. v. 6. ταραχῆς] Coraës e Cod. dedit. Idem habet Cod. Monac. Vulg. τῆς ἀρχῆς.

P. 230. v. 12. καὶ κατὰ] καὶ Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Mihi quoque placet expungi.

P. 230. v. 13. ἀνελεῖτο] involvebatur, premebat. Alter Coraës: qui quod ex Appiano citavit videtur comparandum cum v. 16. s.

P. 230. v. 18. ἐσπασμένον· τὸ γίψος] Hessius Observat. in V. Timoleont. p. 134. apte confert Xenophontum Anab. VII. 4. 16. ἐσπασμένοι τὸ γίψη. Qui locus si Reiskio in promtu fuisse, non erat tentatus quod est integerrimum. Ceterum Hessii Reiskium notantis humanitatem tirones, ut in ethice proficiant, comparent cum inhumanitate Popponis similem Schneideri errorrem conculeantis ferocissime praefat. ad Xenophont. Cyropaed. p. VIII. Nec multum miror, qui sciām in quo ludo hanc castigationum urbanitatem didicerit.

P. 230. v. 19. ὑπὸ τῶν κτεινάντων] Cod. Monac. ὑπὸ τῶν κτεινόντων. Vere.

P. 230. v. 26. μὲν] Refertur ad δὲ v. 34.

P. 230. v. 28. διὰ τῶν θυρῶν] Cod. Monac. διὰ θυρῶν. Placet: nam in hac similibusque formulis nomen θύρα fere caret articulo.

P. 230. v. 30. τὰς] Debetur Reiskio. Melius abest. Sic statim sequitur sine articulo τραχέας καὶ χρηματιστήρια.

P. 231. v. 8. ἀπιστίᾳ τῶν ἄλλων] ἀπιστούντων τῶν ἄλλων.

P. 231. v. 16. ἐψηφίσατο] Sic Coraës. Vulg. ἐψηφίσαντο.

P. 231. v. 19. σύγκρεσιν] Cod. Monac. σύγκρασιν. Placet.

P. 231. v. 21. τῶν Καίσαρος] Cod. Monac. τοῦ Καίσαρος.
Non displicet.

P. 231. v. 24. εὐκέτει] Vulg. εὐκέται.

P. 231. v. 28. παταριέζοντες] Cod. Monac. ἡς παταριέζοντες.
Placet.

P. 232. v. 2. ἦν] Malim ἦσι, ibat per omnes. ARISKIUS. Non opus. Conf. not. ad p. 202, 80.

P. 232. v. 4. συνωμοσαμένοις] Vulg. συνωμοσαμένοις.

P. 232. v. 4. προλαβόντες] Al. ὑπολαβόντες. Placet.

P. 232. v. 5. ἐπι μέσῳ] Subaudi τῶν διαφαραγγώντων. inter manus, alii huc, alii illuc tractantes et raptantes. ARISKIUS. Simplicius subaudias ἔανταν. Coraës interpretatur διὰ μέσου τοῦ σώματος suspicaturque in Cur. Secund. T. VI. p. 486. scriendum esse μέσον. Quam interpretationem vereor ut rei natura admittat. Neque enim homo ita discripi potuit, ut medius bipartiretur, sed passus est Penthei letum.

P. 232. v. 19. θιγόντας] Sic Coraës. Dudum monuerat in Heliodoreis T. II. p. 172. extr. Vulg. θιγοντας.

P. 232. v. 29. ἀκριβεσθαι] Cod. Monac. ἀπιγρέσθαι. Non displicet. Nisi forte scribendum περιφρέσθαι.

P. 232. v. 36. ἀνήρ] Vulg. ἀνήρ. Scribendum ὁ ἀνήρ. V. supra v. 2. s.

P. 233. v. 7. χακές] Vide ne glossatori debeat.

P. 233. v. 7. ὄψαι] E Cod. adscivi. Vulg. ὄψη.

P. 233. v. 18. γυμνῷ] Subaudias ὄντι. V. T. IV. p. 192, 36.

P. 233. v. 19. συντεριδόώσαντος] Scrib. συντεκιδόώσαντος. Hoc Coraës e Cod. adscivit. Idem dat Cod. Monac. Vulg. ἀπιγρέσθαι.

P. 234. v. 5. φύτοις] Dedi e libris. Vulg. φύκατι.

P. 234. v. 16. Άλλ' οὐ — ἐξισταται] Antig. 563. s. Br. V. Porsonus Adversar. p. 171.

P. 234. v. 16. βλάστη] Vulg. βλαστῆ. V. not. ad Sophocl. Electr. 1061, et ad Antig. 912.

P. 235. v. 6. ἥδομένῳ] Coraës e coniectura dedit οἰδοντένῳ iam aliis probatum. F. ἥλκωμένῳ.

P. 235. v. 12. ἀναφοράν ἀμαρτίματος] V. quae nuper adnotavi ad Porsoni Oresten p. 45.

P. 235. v. 14. προσακόλλναι] Coraës e certa coniectura dedit. Vulg. προσακόλλναι.

P. 235. v. 20. δημοσίοις] Coraës suspicatur scribendum δημοσι.

Assentior.

P. 235. v. 23. πολλοῖ] F. οἱ πολλοὶ.

P. 235. v. 31. παράγων] fallens.

P. 235. v. 32. Ταῦτα] Coraës Ταῦτα. Non opus.

P. 235. v. 32. τῷ τέφῳ] Alibi dicitur ὁ τεώτερος.

P. 236. v. 6. μὲν] Coraës asteriscis inclusit ut delendum

negans referri ad δὲ v. 7. Sed duo haec membra, οὐ κακικέντης μὲν —, πολὺν δὲ χειμάδνα —, tam manifesto inter se opposita sunt, ut prius particulā μὲν aegre careat.

P. 236. v. 11. Ἐλλε] ἡ τύχη. CORAES.

P. 236. v. 14. οὐ κατὰ κοινάς —] Ὁ νοῦς, Οὐ παραβάλλομεν Φωκίωνα καὶ Κάτωνα κατὰ τὰς κοινὰς δροιότητας, ὡς ἀνδρείοντας καὶ πολεμικοὺς γενομένους· ἐπει οὗτοι γε παραβάλλοντες ενρήσομέν τινα διαφορὰν τῆς τα στρατηγίας καὶ πολεμίας θατέρου πρὸς τὸν ἔπειρον. CORAES. Plutarchus hoc, opinor, dicit: in aliis virorum illustrium paribus similitudines non posse spectari nisi generatim; quae enim habeant similia, satis apparere quid inter illa discriminis intersit: hoc par inter se ingemii morumque temperamento ita congruere, ut acuminis sit non vulgaris internoscere τὰ διαφέροντα.

P. 236. v. 27. λόγον] Interpres oratione. Malim ratione. Rationis est ἀνευρίσκειν καὶ διακρίνειν: orationis ἐκτιθέναι καὶ διδάσκειν.

P. 236. v. 35. παιδείας] Sic Coraes. Vulg. καὶ παιδείας.

P. 237. v. 6. ψύχος] Vulg. ψύχος.

P. 237. v. 16. καὶ] Si abasset, non desiderarem.

P. 237. v. 17. εὐτυχήμασι] Coraes de suo dedit ἀντυχήμασι. „Εστι δ' ἐνθάδε“ inquit „τὸ μήπω καταγωρισθὲν ἐν τοῖς Αἰξιοῖς ἐν τῷ γημα τὸ αὐτὸν καὶ ἐν τευξὶς, τοντέστιν ὄμιλα, διάλεξις, ἢν ἀλλαχοῦ Πλούταρχος (Περὶ τοῦ Σωκράτ. Δαιροῦ. §. 13) ἐν τυχίᾳ εἰρηκε, συγχεθέντος κάκει τοῦ δύναματος τῷ εὐτυχίᾳ.“ Vide ne praestet scribi εὐτοχήμασι: ut solerter acuteque excogitata significantur. Sic satis apte sequitur διανοήμασι. Diogenes Laert. V. 34. ἀγράφον φωνῆς εὐτοχήμασι. Conf. p. 246, 22.

P. 237. v. 19. δεῖ — λέξιν] Coraes: „Δεῖ — λέξιν“.

P. 237. v. 25. ἔδόκει] Malim δοκεῖ.

P. 238. v. 12. τὰ πλείστης —] Reiskius de suo dedit πρὸς τὰ πλείστης —. Quod Coraes tenuit. Non opus esse praepositio vere monet Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 207. (217.).

P. 238. v. 23. ἐπὶ τὰς — συντάξεις] ἐπὶ τὸ κομίσασθαι τοὺς ἀκό τῶν ησσων φόρους. Συντάξεις ἔλεγον τοὺς φόρους, Καλλιστράτου οὗτοι καλέσαντος, ἐπειδὴ γαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἑλληνες τὸ τῶν φόρων δυνομα, ὡς φησιν Ἀρποκρατίων (λέξ. Σύνταξις). Ἰσοκράτης δὲ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἀμφότεροι συνῆψε τὰ ὄρόματα συντάξεις καὶ φόρους εἰπών. CORAES. Σύνταξις dicitur, opinor, non ad attenuandam vocis φόρος duritiem, sed quia σύνταξις proprium est vocabulum pecuniarum, quae ex conventione solvuntur. Hac utobantur voce Athenienses, eamque sic usurpant cum alii multi, tum Synesius Epist. 148. pag. 480. Ita σύνταξις accipitur etiam in inscriptione trilingui Ptolemaei

Epiphanis. HASTUR. Verissima haec. Sed ex ipsa illa notione conventionis s. pacti non male concludas nomen σύνταξις fuisse in numero euphemismorum Atticorum.

P. 238. v. 86. παρενοχλοῦντος — καὶ κόπεοντος] V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 688.

P. 239. v. 5. μόνον] Post h. v. ponendum commatis signum.

P. 239. v. 8. πολεμεῖν] Coraēs e libro dedit. Vulg. προσπολεμεῖν.

P. 239. v. 10. διηρμοσμένην] Coraēs malit ἡρμοσμένην. Mihi non displicet compositum.

P. 239. v. 13. Ἀμφότερον, θεράπων —] V. mea in L. Bosii Ellips. p. 291.

P. 239. v. 14. Μουσίων] Coraēs Μουσάων. Quod retractavit in Cur. Secund. T. VI. p. 487.

P. 239. v. 14. ἐρατῶν] De meo dedi. Vulg. ἐρατῶν. V. Coraēs in Cur. Secund. l. c.

P. 239. v. 22. ἀρχαιοτεστοις] Al. ἀρχαιοτεσταις.

P. 239. v. 31. πολικῶν] Coraēs e libro adscivit. Vulg. πολιτικῶν. Quod vellem revocassem.

P. 239. v. 32. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 239. v. 35. ἀμελεῖν] Non τοῦ χρησμοῦ, sed τοῦ ἔγραιγος, τίς ἔστιν ὃν ὁ χρησμὸς αἰνίζεται.

P. 239. v. 36. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 240. v. 2. Οὐ δῆ πον τι —] Vernacule: Ich habe doch wohl nicht etwas — ?

P. 240. v. 7. ἐπιδιδοῖην] De meo dedi. Vulg. ἐπιδοῖην.

P. 240. v. 11. ὑπέστη] "Ισως γραπτέον ἐπέστη, ἀσκερ ἔγραψα δὲ τῇ Μύθῳ Λισσοκέιμον συναγωγῆ (σελ. 211). CORAĒS.

P. 240. v. 12. μέγιστον ὡς δυνατὸν] Notabilis et rarius hic ordo verborum. Solennis hic est: ὡς δυνατὸν μέγιστον.

P. 240. v. 13. ἐμοῦ δ' οὐ γεύσεσθε] Subaudi quae Phocion tacuit, εριμythio, ut decebat, omissa: Ωσαύτως οὐδ' ἐμοῦ, πένητος γε ὄντος, γεύσεσθε.

P. 240. v. 16. θαρσαλέον] iam enim sum.

P. 240. v. 17. δειλούς] iam enim estis.

P. 240. v. 31. — Φωκίων,, „Δν —] Scribendum puto: — Φωκίων, ἀν μανῶσιν,, εἶπε,, Σὲ —.

P. 240. v. 32. δὲ, ἀν] Vulg. δ', δὲν.

P. 241. v. 5. συνεβούλευεν] Malim συνεβούλευεν. Scilicet Phocion.

P. 241. v. 11. μάρτυν] Διάφορος γραφὴ, μάρτυν φα. ἦτις ἔτικε διόρθωσις μᾶλλον εἴναι τινὸς αγνοησαντος τὸ μάρτυν, φαὶ καὶ ἀλλαχοῦ (Πῶς ἀν τις διακρίν. τὸν κόλ. τοῦ φίλ. §. 1) Πλούταρχος ἐχρήσατο, τοῦ παρεκμάζοντος ἐλληνισμοῦ εἴναι. Μέταρθρος δὲ πρώτος ἔτικε καινοτομήσαι τὴν μάρτυν αἰτιατικὴν,

ως ἔστι συλλογίσασθαι ἐξ ὅν φησι Φώτιος „Μάρτυς, οὐ μάρτυρ. Καὶ τὸν μάρτυν, καὶ τὸν μάρτυρα. Μένανδρος.“ CORAES.

P. 241. v. 14. τι οὐν οὐκ ἀπαντεῖται; Senaus: Adulatorem non decet ὁ λακωνισμός.

P. 241. v. 15. παροξύνουστος] Coraes de suo dedit. Vulg. παροξύναντος.

P. 241. v. 17. καταδεδεμένον] Sic Coraes. Vulg. καταδεδεμένω.

P. 241. v. 27. προΐκα — πικρός] V. Wyttensbachius ad Moral. p. 513.

P. 242. v. 3. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 242. v. 23. ἀποκρυπτόμενον] Coraes malit ἀποκρυπόμενον. Ego vulgatam non mutem. Videtur esse collis a campis propinquis ita separatus per alveum profundum torrentis e monte decurrentis, ut e planicie conspici non posset.

P. 243. v. 10. ἐνέβαλς] Coraes e libro dedit. Vulg. ἐνέβαλλι.

P. 243. v. 19. ἐξέβαλσν] Sic Coraes. Vulg. ἐξέβαλλεν.

P. 243. v. 21. ἐκατέρωθεν] Sic Coraes. Vulg. ἐκατέρωθε. F. ἐκατέρωθι.

P. 243. v. 34. μὲν] Reiskius de suo inseruit. Non opus.

P. 244. v. 8. ἐκλίνεται] Malim ἐκλίνεται. — infra v. 22. scrib. ἐκόφθι.

P. 244. v. 85. στρατηγῶν — ἐτέρων] Coraes de suo dedit στρατηγὸν — ἐτερον. Placet.

P. 245. v. 5. Ἐγώ γε] Vulg. Ἐγώ γε. Quod ut gravius placet Jacobsio (*Attika* p. 67.).

P. 245. v. 7. ἔπειθεν] Malim ἔπεισεν. Conf. p. 244, 37.

P. 245. v. 8. μάχην] Coraes de suo dedit τὴν μάχην. Non opus articulo.

P. 245. v. 9. μαχώμεθα — τικήσωμεν] Malim μαχούμεθα — τικήσομεν.

P. 245. v. 20. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Hasius: „Lege αὐτῷ.“

P. 245. v. 22. μεταμελούμενον] Malim μεταμελομένον.

P. 245. v. 34. Σχέτλιε, —] Homerius versus Odyss. IX. 494.

P. 245. v. 36. δίψαι] Vulg. δίψαι. Sic etiam p. 246, 14.

P. 246. v. 2. ἔξητείτο] Malim ἔξήται. V. mox v. 8.

P. 246. v. 6. τοιαῦτα] Sic Coraes. Vulg. τὰ τοιαῦτα.

P. 246. v. 9. ἄν] Coraes de suo inseruit.

P. 246. v. 18. Συνεβούλευε] Philippo. De Alexandro intellectus Iacobsius.

P. 246. v. 19. θέσθαι] Coraes citans p. 351, 5. scribendum censet καταθέσθαι, probante Jacobsio. Sed eandem h. l. esse significationem simplicis arguunt antecedentia, εἰ μὲν ἡσυχίας ὀργέεται. Thucydides I. 82. extr. πόλεμον δὲ — αρμένον — οὐ

δέρδιον εὐχρηστόν θέσθαι. Scholiastes: ἀποθέσθαι, καταλῦσαι.
Sic ὅκλα θέσθαι nunc est ὅκλα ἀποθέσθαι nunc δῆκα παριθέσθαι.

P. 246. v. 35. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 247. v. 6. πονηρῶς] E praecepto grammaticorum scri-
bendum πονήρως.

P. 247. v. 8. αὐτός] Vulg. αὐτόν.

P. 247. v. 16. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 247. v. 20. καθειστένοντος) Malim καθειστένοντος.

P. 247. v. 23. *Mulásor*] Sic Coraës. Hasius: „Ita numi quoque: nam nomen civium ibi est *Mulásor*.“ Vulg. *Mulásor*.

P. 248. v. 1. *Teu*] Coraës *Tην*.

P. 248. v. 6. ἐν πλούσιοις] Sic scribendum esse dudum monuerunt Bryanus cum Solano. Vulg. ἐπιπλούσιοις, praepositione nomini adglutinata. Coraeis dedit ἐν πλούσιοις.

P. 248. v. 9. Φώκω] Coraës e Codd. dedit. Vulg. Φωκίου.

P. 248. v. 9. ἀγωνίσασθαι — ἀποβάτην] Τί ἔστι τὸ ἀκό-
βάτην ἀγωνίσασθαι, διδάξει σε ὁ Ἀλκαρνάσσεως Διονύσιος
(Ρωμ. ἀρχαιολογ. ζ, 73). „Οταν γὰρ τέλος αἱ τῶν ἵππων ἀμιλ-
λαι τέλεσται, ἀποκηδώντες ἀπὸ τῶν ἀρμάτων οἱ παροχούμενοι
τοῖς ἡριόχοις, οὓς οἱ κοινηταὶ μὲν παραβατας, Ἀθηναῖοι δὲ κα-
λεῦσιν ἀποβάτας, τὸν σταδιαῖον ἀμιλλῶνται δρόμοις αὐτοῖς
κρές ἀλλήλους. „Μηνυμονεύει τοὺς ἀποβάτους ἢ ἀποβατικοῦ ἀγω-
νος τούτον καὶ Ἐρατοσθένης (Καταστρ. ιγ.). καὶ οἱ Ἐτυμολόγοις
(σελ. 124.). CORAES.

P. 248. v. 13. ἀστεῖσαι τὰ πικηγήθρα] Conf. Xenophon Con-
viv. init.

P. 248. v. 15. καρεγώησεν] Al. συνεγώησεν. Non displicet.

P. 243. v. 19. *xat*] Coraës asteriscis inclusit ut delendum.
Ego non deleam.

P. 248. v. 27. *āv̄ sol*] Vulg. *āv̄ sol.*

P., 248, v. 30. τριήρων] Vulg. τριηρῶν.

P. 248. v. 86. *πεινήτος*] Coraës apte comparavit Aristophan.
Equit. init.

P. 249. v. 5. *éz'*] *Coraës asteriscis inclusit ut delendu*

P. 249. v. 6. Ἀποκριναμένον] Sic

P. 249. v. 7. πανύσσεται] Sic Coraës. Vulg. πανύσηται.

P. 249. v. 10. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 249. v. 12. *κοτνοῦ*] Cod. Monac. *κοινῆ*. Quod praeferunt
Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 320.

P. 249. v. 16. ἐπέζηνες] Coraës de suo dedit ἀρέζηνες citans Isocratea sua T. II. p. 198.: hoc enim compositum proprie dici de macula bona famae adspersa.

P. 249, v. 20. égyevőrül De meo dedi. Vulg. rēvōre.

P. 249. v. 23. "Εορτή Εξ οἰνείων διορθώσας εἶται τοῦ Εο-

μείρ. Ἐπεροις δὲ διώρθουν, διεσυλλάβωτο μὲν καὶ αὐτοῖς, περισπωμένως δὲ γούφογες, Ἐρμεῖ· οὐκ οὐλῶς· ἔστι γὰρ παρὰ τὸ Ερμεῖς οὐδέτερον δύναμα δημον, φυλῆς Ἀκαμαντίδος, ὡς φασιν Ἀρποκρατίων, Ἡσύχιος, Σουΐδας καὶ Φάτιος. Ἕμαρτηται δὲ ἡ γραφὴ καὶ παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ· „Ἐρμος (γάρ φησιν), ὡς ἐκος, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Οὐ δημότης, „Ἐρμεῖος· τὸ εἰς τόκον, εἰς „Ἐρμος ἢ „Ἐρμόσε (γρ. Ερμοσ). τὸ ἐν τόκῳ, ἐν „Ἐρμεῖ (γρ. „Ἐρμεῖ).“ CORAËS.

P. 249. v. 29. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 250. v. 3. ἡμᾶς] Coraës ὑμᾶς.

P. 250. v. 4. βουλεύσασθαι, μᾶλλον δὲ —] Coraës de suo dedit βουλεύσασθαι μᾶλλον καὶ μετ' ἀσφαλείᾳς. In Addendis p. 453. „Παραπλήσιον τὸ χωρίον“ inquit „τῷ δὲ τοῖς ἑξήσις (Ἀρτοξ. §. 8 [T. III. p. 476, 21.]) ἡθησομένῳ περὶ Κλεάρχου, „ἀσφαλῶς μαχεῖται καὶ καθ' ἡσυχίαν“. Ὅστε ἀνθριψῶς ἐξετάσσεις καὶ παραθετεῖς θάτερον θατέρῳ εὑρήσεις οὐκ ἀλόγως ἡμᾶς ἐκεὶ μὲν τὸν καὶ σύνδεσμον προσθέντας, ἐνθάδε δὲ εἰς τοῦτον τρέψαντας τὸν δέ·“ καὶ neque illico additum placet: non enim iungenda sunt ἀσφαλῶς et καθ' ἡσυχίαν, sed illud referendum ad θέματος, hoc ad μαχεῖται: neque hic suffectum in locum particulae δέ.

P. 250. v. 6. Λαμιακὸν] Coraës e libro dedit. Vulg. Ἑλληνικὸν.

P. 250. v. 8. στρατηγῶν] Post h. v. vulgo ponitur signum interrogationis. Item v. 19. Coraës posuit post αὐτῷ.

P. 250. v. 19. πῶς τι] Coraës encliticum expunxit. Reiskius dederat πρὸς τι: sequi enim πρὸς τὸ στάδιον. Atqui responsionem Καλῶς satis appetit referri ad πῶς. Nec tamen delendum sit. V. not. ad p. 213, 31.

P. 250. v. 25. ἐπίδος] Ante h. v. Coraës de suo inseruit ἐπί· citans T. I. p. 140, 1. Recte refragatur Hessius Observat. in-V. Timoleont. p. 18. V. not. ad T. II. p. 412, 10.

P. 250. v. 29. φάναι] De meo dedi. Vulg. ἔφη. Mox v. 31. recurrunt φάναι, utroque loco syntaxi poscente infinitivum. Qui etiam in Xenophontis Oeconomico IV. 24. et 25. bis sufficiendus videtur in locum indicativi ἔφη. Conf. §. 22. et 23. Dudum mōnui in Stephanicis c. 9944. extr. 9945. init.

P. 250. v. 36. συμπεφοιτηκὼς] Προσντάκεντος τὸν εἰς τοῦ αὐτοῦ διδασκάλον. „Εστι γὰρ ἐνθάδε ὁ συμπεφοιτηκὼς, ὃν δι Γάλλος ἀνήρ ἐρμηνεύων καλέσσεις camarade d'école. CORAËS.

P. 251. v. 10. ἐκεὶ δέ] Scribendum puto ἔπαιδον.

P. 251. v. 11. τοὺς — ἥβης] Τοντέστι τοὺς ὄροῦ τι δύδοντος ἔτος ἀγοντας, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐπομένον, „Ἐγει γάρ δὲ στρατηγὸς ὄγδοηκοστὸν κ. τ. 2.“ CORAËS.

P. 251. v. 22. τὸν λόφον] Coraës de suo dedit τοῦτον τὸν

λόφον. Mihi videtur quod antecedit αὐτῷ mutandum esse in αὐτοῦ.

P. 251. v. 35. Ἀντιφίλον] V. supra v. 1.

P. 252. v. 8. ἀκτίσαι] Vulg. ἀκτίσαι.

P. 252. v. 9. (ἡλώκει γάρ —) Haec per velim sic disposita integrari: (ἡλώκει γάρ ἐπτὰ γραφάς παραγόμων) καὶ γρενώς. ἄτικος ἔξειργετο τὸν λέγειν. Άδειαν δ' εὐρόμενος —.

P. 252. v. 11. φήμισμα πέμπειν] Sic Coraës ex amici conjectura. Vulg. φήμισμα καὶ πέμπει.

P. 252. v. 20. ὡς „Οὐ — ὠφελεῖσθαι,“] Vulg. ὡς οὐ — ὠφελεῖσθαι.

P. 252. v. 24. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 252. v. 25. Λεωθένης] Vulg. Λεωθέναι. Quod ut mutarem quae me intemperiae perpulerint non intelligo. ut ipse Lanius post acceptam cladem Leostheni dicto audiens fuisset.

P. 252. v. 25. ἀκτίνον] αὐτόν.

P. 252. v. 26. ἄστυ] Al. τὸ ἄστυ. Sic etiam Cod. Monac., referente Hessio Observat. in V. Timoleont. p. 108. Articulum Coraës adscivit. Infra p. 256, 26. 257, 28. 31. ἐν ἄσται.

P. 252. v. 27. ταῦτα] Coraës e libro dedit. Vulg. τὸ αὐτὸ.

P. 252. v. 29. προσελομένων] Coraës ex Huttoni coniectura dedit. Vulg. προσελομένων.

P. 252. v. 37. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 253. v. 6. ἀπὸ τιμῆματος] V. p. 254, 11. s.

P. 253. v. 10. χρῆσθαι] De meo dedi. Vulg. χρησθεῖσαι.

P. 253. v. 16. ἐμφεντίν] Primus dedit H. Stephanus, cum priores dedissent ἐμμένειν. Quod vehementer miror placere potuisse Hessio l. c. p. 109. Talia enim si licet tutari contra emendationes tam lenes, ut nequeant cogitari leniores, actum est de tota critica. V. quae nuper adnotavi ad Porsoni Medeam p. 81. s.

P. 253. v. 18. Καλλιμέδοντα τὸν Κάραβον] Coraës apte citat Athenaeum III. p. 104. (p. 238. ed. Lips.).

P. 253. v. 22. μὲν] Reiskius malit μὲν οὖν, prohante Coraë. Mihi vulgatum satis placet.

P. 253. v. 28. Ἐλευσίναδς] Vulg. Ἐλευσίναδα. Ἐλευσινάδα probat Göttlingius ad Theodos. p. 232.

P. 253. v. 31. ἀρίστοις εὐτυχήμασι] Al. πεγίστοις ἀτυχήμασι. Quod Reiskius probat. Item mihi verum videtur. Scilicet non opponuntur τὰ νῦν πάθη τοῖς πάλαι εὐτυχήμασι, sed componuntur τὰ πρεβύτερα τῶν θαίσιν τοῖς προσφατοῖς. Sensus: Olim in maximis calamitatibus mysteria Eleusinia terrori fuerunt hostibus, nunc in malis non minoribus hostes adeo non terrent, ut diis non nolentibus secureque despectantibus tanta Graeciae pernicies ingruisse videatur.

P. 253. v. 35. τοῦ χρέους] Reiskius malit τῶν χρόνων. Ne audias, vide quae concessi in L. Bosii Ellips. p. 274.

P. 253. v. 37. τὰ ἀκρωτήρια τῆς Ἀρτέμιδος] Τὴν Μονυργίαν —, λιμένα τῆς Ἀττικῆς, ἐν φυσίᾳ τῆς Ἀρτέμιδος Μονυργίας ἔκπλον μένης. (Πανσαν. A, 1). CORAES.

P. 254. v. 2. μὲν] Refertur ad δὲ v. 6.

P. 254. v. 6. Κανθάρῳ] Coraës dedit e conjectura Florentis Christiani. Vulg. καθαρῷ.

P. 254. v. 8. προφανῶς] Dedi e libro. Vulg. φανερῶς.

P. 254. v. 18. γέγραπται] Dedi e libro. Vulg. προγέγραπται.

P. 254. v. 18. μονον οὐκ] Vulg. μονονούν.

P. 254. v. 26. οὐχ ὅσπερ Ἀντίπατρος ἰδιώτου —] Reiskius de suo dedit οὐχ ὅσπερ Ἀντίπατρος, ὃς ἰδιώτου —. Quod, quantumvis ob facilitatem mutationis blandiri videatur, nollem Coraës tenuisset: sic enim perimitur idioma syntaxis graecae. V. not. ad T. II. p. 509, 20.

P. 254. v. 28. κακῶς] Coraës de suo dedit. Vulg. κακός. Al. κακοῦ θεοπότου καὶ τυράννου. Quod vide ne a Plutarcho scriptum sit. Nam primum est aliquanto gravius quam vulgata scripture: deinde comparativus ἐπαγθέστερος habet quo referatur.

P. 254. v. 37. φιλοζωρεῖν] ἐν τοῖς ἀγροῖς διατάσσαι, τὴν τοῖς ἀγροῖς διαιταν ἀγαπᾶν. CORAES.

P. 255. v. 8. ἐπρέσβευεν] Malim ἐπρέσβευεν.

P. 255. v. 9. Φάκη μὲν.] Particulam Coraës malit deletam. Neque ego requiro, etsi tolero.

P. 255. v. 9. μεταβαλλόμενος] Coraës μεταβαλόμενος. Mihi praesens satis placet.

P. 255. v. 12. γὰρ] Coraës aptavit verbo sequenti.

P. 255. v. 14. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 255. v. 16. διδοὺς] Malim δοὺς.

P. 256. v. 5. προσαγαγών] Sic Coraës. Vulg. προσαγαγών.

P. 256. v. 10. Πολυπέρχοντα] Al. Πολυπέρχοντα. Item infra. Quae in forma huius nominis fluctuatio est frequentissima. V. variet. lection. ad Diodor. Sic. XVIII. 47. Vereorque ne forma ἄστυμος saepius debeatur negligentiae librariorum, quos fefellerisset ratio talia scribendi palaeographica, de qua v. nott. ad Schel. Apollon. Rhod. p. 153. et 280.

P. 256. v. 11. διαναστὰς] F. διαστὰς.

P. 256. v. 14. φρουραρχίας] Dedi e libro. Item Coraës præfert. Vulg. φυλαρχίας.

P. 256. v. 23. πάντας] Etiam τοὺς πρότερον ἀπεψησμένους οἱ τοῦς ἀτίμους.

P. 256. v. 31. περιπλεῖν] Ἰσως γραπτέον περιπλεῖν. CORAES. Non opus.

P. 257. v. 7. αὐτοῦ] Immo αὐτοῦ.

P. 257. v. 11. ἀνένο] Coraēs censet scribendum ἀνένο γ'. Non opus.

P. 257. v. 13. προνθάλεο] De meo dedi. Vulg. προνθάλλετο.

P. 257. v. 14. ἐκεῖνος] Coraēs e. libris dedit. Vulg. ἐκεῖνον.

P. 257. v. 16. προδιαβαλλόντων] Sic Reiskius. Vulg. προδιαβαλλόντων. Quod Coraēs tenuit, etsi alterum probant. — Infra v. 36. scrib. τοῦτο.

P. 258. v. 10. ἔπειρπε] Malim ἔπειρψε.

P. 258. v. 11. ἀμφότεροι] legati Atheniensium et Phocion cum comitibus.

P. 258. v. 13. Φάρνγας] Recte Coraēs Φαρνύας citans Strabonem IX. 4. 6. V. etiam Stephanus Byzant. p. 441. ed. Lips.

P. 258. v. 27. ἀπέστη] Coraēs de suo dedit ἀπέστρεψε referens ad Polyperchontem una cum altero verbo, κατεσιώπησεν, quod sit i. q. κατεσίγασεν. In eandem et scripturam et interpretationem incidit optimus Haitingerus in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 189. (199.). Non assentior et ἀξέστη mordicus tenens et κατεσιώπησεν vertens tacuit. Omnia enim haec, μέχρις οὐ — κατεσιώπησεν, de Phocione intellecta eximiam ad vivumque expressam imaginem exhibent viri immortalis, quem ne tales quidem terrores de constantia animi depellerent. Baculum autem, qui Reiskium male habuit, nemo mirabitur, qui cogitaverit senem tam grandaevum magis etiam quam alios eius indiguisse. Infra p. 259, 27. ὁ μὲν Φωκίων ἀποστὰς ἤσυχίαν ἤγειν. Quae gemina et simillima sunt.

P. 258. v. 28. Ἡγήμονος] Fuit e. comitibus Phocionis. V. p. 260, 8.

P. 258. v. 28. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 259. v. 4. Κεφαλεικοῦ] Sic Coraēs. Vulg. Κεφαλικοῦ.

P. 259. v. 9. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 259. v. 11. ἥδη] Coraēs e. libris dedit. Vulg. τα δὴ. Quod Reiskius mutavit in γε δὴ.

P. 259. v. 35. τὸν Κλεῖτον] Vulg. καὶ τὸν Κλεῖτον. Particulam exprimit. Nunc non prob. etiam Clitum, vel Clitum.

P. 260. v. 1. λαβόντες] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum. Tuenti Iacobso assentior.

P. 260. v. 16. Οἱ δ' ἔχθροι —] Haec legens quis non recordetur quae multo post Hierosolymis acciderint?

P. 260. v. 17. ἐξ ἐναντίας] Vulg. ἐξεναντίας.

P. 260. v. 29. ἄλλο — οὐδὲν] Coraēs de suo dedit ἐν ἄλλῳ — οὐδὲν. Non opus.

P. 260. v. 30. ἡχαρίστησα] Opponitur χαρίζεσθαι, συγχωρεῖν.

P. 260. v. 33. γενομένου] Coraēs de suo dedit διαγενομένου citans p. 261, 19. Quod est generis diversi. χρόνος h. l. est mora nec differt quidquam a sequenti διατριβῇ. Demosthenes

p. 944, 8. σύζ. δι' ἀπαρούσες χρόνους ἐμποιώμεν. Hoc autem sensu recte dicitur χρόνου γενομένου non item χρόνου διαγενομένου.

P. 260. v. 34. εἰ — ἔστιν] Coraës: „*H* — ἔστιν! Non opus. εἰπών valet i. q. ἔρόμενος.

P. 261. v. 9. Δι' ὅ] Coraës Διδ.

P. 261. v. 13. ἔκανσε. Καὶ Μεγαρικὴ γυνῆ] Coraës de suo dedit. Vulg. ἔκανσεν. ή δὲ Μεγαρικὴ γυνῆ —. Iacobsius malit: ήν δὲ M. g. π. μ. τ., ή ἔγωσε —. Mihi scribendum videtur: — ἔκανσεν. *H* δὲ γυνὴ παροῦσα —. ut ipsius Phocionis uxori intelligatur, quae ossa viri domum clam tulerit. Certe quae mox v. 16. ss. referuntur talia sunt, ut vel maxime deceant venerabilem et hoc marito dignissimam matronam (v. p. 247, 31. ss.), ab ignota autem muliere eaque Megarensi pronuntiata migrationem moveant. Adde quod peregrinam funebria tam diligenter curavisse maxime improbabile est. Taceo alia quae vulgariter facile convincant absurditatis. Denique non obscurum est, unde importunum istud Μεγαρικὴ huc pedem intulerit.

P. 261. v. 22. ὀνέστησαν] Al. ἔστησαν. Non displicet.

P. 261. v. 30. ὄμοιῶς] Displicet ut languidum. Malim: — φίλην ὄμοιῶς, εἰ μὴ —. Et sic Interpres vertit.

P. 261. v. 31. ἔταιραν] V. Wytttenbachius ad Moral. p. 498. s.

P. 262. v. 8. ἄγοντι] Sensu dictum honesto. Aliter habet δημάγογεῖν cum vocabulis cognatis.

P. 262. v. 21. τὸν μὲν εὐφυεῖς —] Continent haec exegesis pronominis relativi ὁ.

P. 262. v. 21. ἀναληπτικοὺς] Coraës de suo dedit. Vulg. ἀναμηνηστικοὺς. Quod videtur fuisse tenendum: neque enim idem significat quod μνημονικός. H. Stephanus Thes. c. 6208. C.: „Αναμνηστικός, Qui reminiscens valet: sicut μνημονικός, Qui memoria valet. Bud. e Themistio in principio libri περὶ Μνήμης.“ Reiskio ἀναμνηστικοὶ sunt ea mentis natura praediti, ut, cum memoria effluxerit quod aliquando ante percepérint, facile tamen levissimo quoque nutu vel signo commonefacti eius rursus recordentur: μνημονικοὶ, qui quod semel percepérint non facile sibi ex animo patientur elabi, sed tenaciter teneant. Apparet τῶν μνημονικῶν negotium esse παθητικόν: τῶν ἀναμνηστικῶν vel maxime ἀνεργητικόν, quippe tam tenuibus indiciis saepe utentium, ut recordationis successus moveat migrationem. Quae causa eat cur Plutarchus τὸν εὐφυεῖς dicat ἀναμνηστικοὺς μᾶλλον εἶναι.

P. 262. v. 22. παραδιχομένοντς] Al. ἀναδεχομένοντς. Placet. Est i. q. ἀναλαμβάνοντας.

P. 262. τ. 23. ἔγκανμα] Liber dat ἔγγανμα, quod Coraës

recte mutavit in *δυναμικα*. Verum Bryanus dudum viderat. Vulg. *δύναμις*. — Mox v. 25. scrib. *άταγνως*.

P. 263. v. 10. *καὶ τις*] E libro dedi. Vulg. *καὶ*.

P. 263. v. 10. *Πορεύομενος Σίλων*] Sic Coraës citans T. II. p. 235, 26. Vulg. *Πορεύασθως Σίλων*.

P. 263. v. 27. *ἔστιν*] Post h. v. plene interpungendum.

P. 264. v. 1. *ἀπῆλθεν*] *Ισως γραπτέον ἀπῆγεται, ΚΟΡΑΕΣ*. Sic scribi oportaret *ἀπῆγασν*.

P. 264. v. 4. *Θέα*] De meo dedi. Item Coraës probat datum. Vulg. *Θέαν*.

P. 264. v. 6. [*ών*] Uncis inclusi ut delendum: ut iungantur *ώστε* — *τὸν μὲν ἔτερον* —. Coraës delendum censet δὲ v. 9.: ut iungantur *ώστε* — *κυνθανομένου τοῦ Σύλλα*, —. „*καίτησο*“ inquit „*οὐδὲ*“ *οὗτῳ κατορθουμένῃς τῆς συναρτήσεως*.“

P. 264. v. 10. *καὶ ὁ Σέξτος*] Sic Coraës. Vulg. *καὶ ὁ το Σ.*

P. 264. v. 17. *τότε προσιδεῖν*] *Ισως γραπτέον τότε τῷ προσιδεῖν η συντομώτερον τῷ προσιδεῖν. ΚΟΡΑΕΣ*. Non opus. *διαφέρων recte iungitur simplici infinitivo*.

P. 264. v. 18. *τῶν ἀγομένων*] *εορτη qui illuc ducebantur.*

P. 264. v. 31. *μάλιστα*, — *δεύτερον*, — *τρίτον*,] Ter posui commatis signum pro signo interrogationis.

P. 265. v. 8. *παραβάλω*] Malim *παραβάλλω*.

P. 265. v. 9. *τὸν Τύριον*] Sic Coraës, ut Reiskius voluerat. Vulg. *Τύριον*.

P. 265. v. 14. *πλήθη*] Coraës malit *τὰ πλήθη*. Articulo non opus. V. not. ad T. I. p. 171, 35.

P. 265. v. 24. *καὶ*] Mallem abesset.

P. 265. v. 29. *περικαθῆς*] Coraës de suo dedit citans p. 366, 22. Vulg. *περικληθῆς*.

P. 265. v. 30. *ἐπέτρεψε*] V. Boissonadus ad Eunap. T. I. p. 572.

P. 265. v. 30. *βραχύτητι*] Al. *τραχύτητι*. Placet. Item Jacobsie ad Achill. Tat. p. 671. placuit.

P. 265. v. 33. *μὲν*] Malim *μὲν οὐ*.

P. 266. v. 3. *ἄτερ*] Non solos poetas usurpare ostendunt mea in H. Stephani Thes. c. 2397. D. Quod Lexicographi nostri notabunt.

P. 266. v. 4. *καὶ πολλάκις ἐκάστῳ —*] Eadem recurrent p. 268, 4. a. iteratione tam mirabili, ut verear ne glossator iteraverit.

P. 266. v. 12. *ἀκούσης τῆς Ἀφροδίτης*] H. e. *ἀπολαζόντα αἰσθένη*. Locutio petita a iactu talorum Venereo.

P. 266. v. 18. *ἀπὸ τοῦ διάκνουν*] Coraës de suo dedit. Vulg. *ἐπὶ τῷ διάκνοντι*. „*Παραπλησία φράσις*“ inquit vir egregius „*τῇ παρὰ τῷ Αλειανῷ* (Poem. Ies. 4, κύ). “*Ἐκ συμποσίου ἀνέλυσεν*.”

Ideam in Cor. Secund. T. VI. p. 437.: „Προσεπιμπονυφείσω τῇ ἡμετέρᾳ διορθώσαι καὶ ὁ Ἀθήναιος (α', σελ. 16). Ἐσκενδον θεῖ αὐτὸν πείνανταν ἀναλύοντας καὶ τὰς σπουδάς ἐποιοῦντο Ἐφεμῆ.“

P. 266. v. 14. πίνειν] Coraës τὸ πίνειν, quod Reiskius maluerat. Non opus articulo.

P. 266. v. 17. φαλούγειν] I. q. φιλοσοφεῖν.

P. 266. v. 29. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 267. v. 7. Σωφρονοῦ] Coraës e libro dedit. Vulg. Σωφρόνεος.

P. 267. v. 18. ἀναγκαῖαν] Videtur esse i. q. χρειώδη s. χρήσιμον. Interpres: atque, ubi usus quaereret, virtutem.

P. 267. v. 20. καὶ] Delendum videtur. ἀριστεῖας τιμαὶ sunt ἀριστεῖα.

P. 267. v. 29. ἐπέμφη] Dedi e libro. Vulg. ἐπέμπετο.

P. 268. v. 4. ἀν ὄχουμένων — προσδιαλεγόμενος] V. not. ad p. 266, 4.

P. 268. v. 13. καὶ] De meo dedi. Vulg. ἦ. Duo sunt paria oppositorum, εἰρητικοὶ et κολερικοὶ, ϕρόνημοι et δίκαιοι. Haec recte iungit καὶ, non item ἦ.

P. 268. v. 21. ἥθει — καὶ φρονήματι καὶ λόγῳ] Infra p. 272, 33. τοῦν καὶ φρόνημα καὶ λόγον.

P. 268. v. 24. ἦ] Al. εἰ μὴ. Quod est interpretantis. Nec magis opus cum Reiskio ἀλλεως post ζῆλος inserere. οὐκ — ἦ compares cum illo οὐδὲν ἦ, de quo passim dicere invenimus *).

P. 268. v. 26. μὲν] Coraës e Solani conjectura addidit. — Mox v. 30. scrib. γηραιῶν.

P. 268. v. 33. περινειν] Coraës malit περινεῖν. Nostrum tuetur Iacobains ad Antholog. Palat. p. 202., cui assentior.

P. 269. v. 1. κάλλιστον] Malum κάλλιον.

P. 269. v. 2. Λεύκολλος] Coraës Λεύκονλλος. Quod versor ne fecerit iusto curiosius. Ipse „Ἐστι“ inquit „τὸ περὶ τὰς τεισάτας κλήσεις ἀστατον οὐ καλλίστον τὸν ἀντιγραφέων ἢ αὐτῶν τῶν συγγραφέων παρόραμα.“ Quae vellem diligenter expendisset Mosserus in Creuzeri Meletem. II. p. 82. s. simul advertens animum, quales sint partes critici religiosioris.

*) Infra p. 343; 34. ὡς οὐδὲν φίλον διαφέροντα μισθωτὸν ἢ τῷ τὸν μὲν ἥθει καὶ λόγῳ, τὸν δ' ὑπὸ χρημάτων ἀλισκεσθαι. p. 369, 17. Ο δ' οὐδὲν ἢ τὸν λιβανωτὸν — λαβών —. Accedat ex templo locutionis plenioris. Infra p. 282, 10. ἀλλον δ' οὐδένα παρῆκαν, ἢ μόλις ἐπισκάσας τῆς χειρὸς ὁ Κάτων τὸν Μοννάτιον ἀνήγαγε. Qui locutus satis est notabilis ob structuram verborum paullo insolentiorem. Suxa constructio foret haec: ἀλλον δ' οὐδένα παρῆκαν ὁ τὸν Μοννάτιον, ὃν μόλις ἐπισκάσας τῆς χειρὸς ὁ Κάτων ἀνήγαγε.

P. 269. v. 4. στρατηλαν] Coraës e Reiskii conjectura dedit.
V. infra v. 31. et p. 271, 32. Vulg. στρατηγηλαν.

P. 269. v. 15. ἔστον] Reiskius malit ἔστων, probante Coraë.
Non opus.

P. 269. v. 23. τὴν] De meo addidi. Item Reiskio placuit addi.

P. 269. v. 26. τὸν τάφον] Coraës malit τὴν ταφὴν. Non opus.

P. 269. v. 27. πράξαντος — πράττοντος] πράξαντος intel-
ligam de sepultura, πράττοντος de hereditate.

P. 269. v. 27. ὅν ὁ γράψας] Caesarem intelligi arguunt se-
quentia v. 29. s. Eundem supra v. 17. tangi suspicor.

P. 269. v. 28. μετέβαλε] Coraës de suo dedit μετέλαβε. „Οὐ
μεταμέλει μοι“ inquit in Addend. p. 453. „τρέψαντε τὸ μετέ-
βαλε εἰς τὸ μετέλαβε· λεωφ δὲ καὶ τὸ ἐγόμενον διῆθησε
τρεπτέον εἰς τὸ διήττης, ὁ ἔστιν ἀκοσμίνησεν.“ Vereor ut
persuadeat. Cato dicitur a Caesare primum usus esse cribro,
quo crassiores cineris partes a subtilioribus sciungerentur, deinde
percolasse subtiliores, quo facilius auri ramenta in conspectum
venirent.

P. 269. v. 30. τὸ] Coraës & Bryani conjectura recepit pro
vulgato τὸν. Idem dudum placuerat Lambino ad Horatii Carm.
III. 5. 33. post ab ipso repertum in duobus libris manu scriptis.
Sic autem vir summus hunc locum interpretatus est: „Ita au-
ctoritatem illam suam ac licentiam a rationibus referendis ac
iudiciis omnibus liberam ac solutam non gladio solum, verum
etiam stilo credebat ac permittebat. quod perinde est ac si di-
ceret Plutarochus, Caesar sua illa regia potestate abutebatur non
solum ad occidendos homines, verum etiam ad criminandos et
scripto maledico insectandos.“ Coraës: „Ο νοῦς, Ού μόνον ὡν
ἔπομεν διὰ τοῦ ἔισπους, αἷλα καὶ ὡν ἔγραψε, μηδένα τολμήσειν
νοθεῖας αὐτὸν ἀκατῆσαι ἐπίστενεν.“

P. 269. v. 30. ἐπίστενεν] Al. ἐπίστενενται. Placet.

P. 269. v. 33. ἀπλήστοις] Solanus scribendum censet ἀπλό-
στοις, probante Coraë. Assentior.

P. 270. v. 1. καὶ βίων] Dèest in Parina per negligentiam
typothetae.

P. 270. v. 3. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 270. v. 3. μὴ ἀχαριστῆσαι] γαροτεθαται.

P. 270. v. 9. σύτως] Coraës asteriscis inclusit ut delendum.
Ego non deleam.

P. 270. v. 17. μεταβάλλεσθαι] Coraës μεταβάλλεσθαι. Placet. Sic
statim sequitur Ἀμβλύναται.

P. 270. v. 23. παρακεκριμένων] Coraës e conjectura dedit
παρακεκλιμένων. Sed in Cur. Secund. T. VI. p. 487. „Ἐπέχει τὸν“
inquit „περὶ τῆς διορθώσεως.“ Recte παρακεκριμένων est i. q.
παρατεταγμένων. T. IV. p. 72, 28. Τοὺς δὲ Πάρθων παρακεκριμέ-

τοις —. Antecepedit v. 26. τῶν βαρβάρων τὴν τάξιν. Herodotus IX. 98. πολλὸν δὲ πεζὸν παραπεκριμένον παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Supra p. 71, 17., ubi idem γελοῖον narratur, Plutarchus scripsit διακεκριμένους, h. e. διατεταγμένους.

P. 270. v. 26. Πάντων — μᾶλλον] Solano scribendum videatur παντὸς — μᾶλλον. Quod etiam mihi placere monui ad T. I. p. 61, 6. V. Stephanica mea c. 5906. A.

P. 270. v. 29. ἐκέλευσε — τοὺς φίλους] ut mutuus esset honor.

P. 271. v. 18. τὴν] Coraës de suo inseruit.

P. 271. v. 22. καὶ] Διαχρονέος ἔσως δὲ σύνδεσμος. CORAËS. Non deleam: nam etiam participium φιλοτιμούμενος ad infinitivum συντίναι referendum videtur.

P. 271. v. 29. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 272. v. 6. αὐτὸν] Vulg. αὐτόν.

P. 272. v. 7. τοὺς φίλους] Reiskius de suo dedit τοὺς γε φίλους. Non opus. Etiam Coraës monuit.

P. 272. v. 16. εἰς ἔτερον θίσθαι πλεῖον] omnis ergo. Qualis superstitione, quod sciam, etiam nostrorum nautarum est.

P. 272. v. 18. περάσαι] Vulg. περάσαι.

P. 272. v. 27. ταπειόν] Sic Coraës et hic et infra. Vulg. ταπεῖον.

P. 272. v. 31. ἡσαν ἄρχοντες αὐτοί] Tales etiam nos habemus: Catones non habemus.

P. 272. v. 32. δυομά] Post h. v. Coraës addidit μόνον. Non opus.

P. 273. v. 2. δραδιουργίας] "Οκαροί μεταγενέστεροι: καὶ αἱ στογαφίαι καὶ πλαστὸν ἔλεγον, τοῦτο σημαίνει ἡ δραδιουργία ἐνθάδε. "Εστι δὲ, ὡς καὶ τοῦνομα δηλοῖ, τὸ πλαστῶς γράψειν ἡ μεταγράψειν ἐπ' ἀλλοτριῷ ὀνόματι διαθήκας, χρεῶν ὁμολογίας καὶ ἀπλῶς οἰασδήτινας συνθήκας. CORAËS.

P. 273. v. 4. μέγα] Coraës malit μέγα μὲν. Non opus.

P. 273. v. 5. ἔχων] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Ego non deleam.

P. 273. v. 12. ἐκβάλλεσθαι] Sic etiam Moral. T. IV. p. 244. Wytt. Sed T. III. p. 154. disertius: ἀκαλλαγῆναι μὴ βούλόμενον ἀντεύθεν ὑπὸ τῶν ἐμῶν ὑπηρετῶν ἔκκεσθαι.

P. 273. v. 17. εἰς] Coraës antecedentibus iungens ante συνάργων subdistinxit. Mihi placet interpunctio ceterorum: ut εἰς συνάρχων sit i. q. εἰς τῶν συναρχόντων, quomodo infra p. 281, 36. Plutarchus scripsit.

P. 273. v. 22. αἰδεῖσθαι] F. ἡδεῖσθαι. V. p. 274, 10. Exemplum confusionis horum verborum videbis infra p. 297, 26.

P. 273. v. 34. πολλῶν] Vulg. τῶν πολλῶν. Articulum Reiskius uncis inclusit ut delendum: Coraës delevit.

P. 273. v. 35. πρότερον] Cod. Palat. προτέρων, referente Bährio ad V. Pyrrhi p. 251.

P. 273. v. 36. γενόμενον] Coraës malit γενόμενον. Mihi placet aoristus.

P. 274. v. 3. ἐκεῖνος] notus ille. Adiuncta est notio famae deterioris.

P. 274. v. 3. ἔτερας] Num δευτέρας, an ὑστέρας? REISKIUS. Γραπτέον δευτέρας. CORAËS.

P. 275. v. 11. γενομένης] Malim γενομένης. Mox v. 16. βουλῆς αγομένης.

P. 275. v. 15. περισπᾶν. Συνεισ οὖν] Scribendum puto: — περισπᾶν, συνεισ ταχὺ —.

P. 275. v. 20. προσέχειν] Dedi e libris. Vulg. προσέχεσθαι.

P. 275. v. 24. αὐτόν] Vulg. αὐτόν.

P. 275. v. 32. δίκῃ] Malim ἐν δίκῃ.

P. 275. v. 36. Μοχθησοῦ δ' ἀνθρώπου —] V. T. II. p. 386,

26. ss.

P. 276. v. 2. εἰπεν] Coraës εἶπε.

P. 276. v. 18. καὶ] Coraës de suo addidit.

P. 276. v. 21. Οὐκ οὖν] Vulg. οὐκονν.

P. 277. v. 18. Θύραις] Wyttenbachius ad Moral. p. 1028. scribendum censet Θύρας. Assentior.

P. 278. v. 2. ταράττων] Ἰσως γραπτέον πράττων. CORAËS. Hoc si legeretur, scribendum esse suspicarer ταράττων. V. mea in L. Bosii Ellips. p. 324.

P. 278. v. 4. διεξάμενοι] Coraës de suo dedit διαδεξάμενοι.

P. 278. v. 9. καὶ τοῦ — γέγραπται] Sic Coraës e libro. Vulg. ὡς ἐγ τοῖς περὶ Κικέρωνος γέγραπται.

P. 278. v. 11. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 278. v. 18. ἐκέλευνεν] Coraës dedit e conjectura H. Stephani. Vulg. ἐκέλευσεν. Quod revocandum.

P. 278. v. 20. καὶ]. Coraës addidit ex eiusdem conjectura citans p. 442, 10.

P. 278. v. 25. Ιτε] Vulg. Ἱτε. Quod miror me non tenuisse, cum alibi tenuerim.

P. 279. v. 18. προσφίψαι] Vulg. προσφίψαι.

P. 279. v. 19. Κράτει] Tene.

P. 279. v. 29. Μάρκιαν] Al. Μάρκιαν ὄνδματι. Non displicet.

P. 279. v. 30. λόγος καὶ καθάπτο] Sic de meo dedi. In idem incidit Coraës in Addend. p. 453. Vulg. — λόγος. καθάπτει —.

P. 279. v. 30. καθάπτει ἐν δράματι] Comparat cum fabula hanc partem vitae Catonis, quia Hortensii ars quedam scenica in toto illo nuptiali negotio ita apparuit, ut res non vere facta, sed a poëta comicō ficta videretur.

P. 279. v. 32. ὡς ιστορεῖ Θρασέας —] V. p. 289, 35. s.

P. 280. v. 2. παταμίξαι] Scrib. παταμίξει.

P. 280. v. 4. Βίβλῳ] Sic Coraēs et hic et infra. Vulg. Bóblῳ.

P. 280. v. 5. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 280. v. 9. δεόμενον] Post h. v. Coraēs de suo addidit ol-
kov. Reiskio videtur post παταπτωχεύειν excidisse ἀνδρα. Nihil
excidisse puto. Ipse verborum contextus docet δεόμενον de ma-
rito intelligendum esse.

P. 280. v. 11. πολύχοντος] Coraēs malit πολύχοντος: „ὅ μᾶλ-
λον“ inquit „ἀρμόζει ἐνθάδε, μετενηγεμένον ἀπὸ τῶν σπερμά-
των. „Πολύχοντος, πολυφόρητον, πολυειδῆς“ φησὶ Φάίτιος.“

P. 280. v. 27. συνεγγυῶντος] Sic Pericles uxorem συνεξέδω-
κεν T. I. p. 269, 2., scilicet cum eo, penes quem mulieris de-
sponsandae potestas esset ex iure Attico. — Mox v. 28. scrib.
μηνοθέντι.

P. 280. v. 29. τὸ] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum.
Ego non deleam.

P. 280. v. 30. διαιρεθέντων] Parisina ἀνακριθέντων typ-
thetae, ut arbitror, errore. Coraēs nihil monuit.

P. 280. v. 32. τὸ] Καὶ ἐνθάδε διαγραπτέον ἵστι τὸ ἀρθρον.
CORAĒS. Mihi articulus satis significanter positus videtur. multa
illa, quae in republica aegrotarent ac corrupta essent.

P. 280. v. 35. ἀνέμητον] Ἔστιν ἀνέμητος ἐνθάδε ὁ μὴ
ἔχων ἢ μὴ λαβὼν νομήν καὶ υἱηρονυχίαν χώρας, ὡς δηλοῦται ἐν
τῷ ἑκῆς (S. 31). ἐφ' ἡς σημασίας οὕτω πατατέαται ἐν τοῖς
Λεξικοῖς. Παραπλησίως καὶ Πλάτων (Συμποσ. σελ. 203) ἀστρο-
τον εἰρηκεν, οὐ τὸν μη ἔστρωμένον, ἀλλὰ τὸν στρωμνῆς ἔστρ-
ωμένον, τὸν γαμεντοῦντα. CORAĒS.

P. 280. v. 36. μὲν] Ἀναντακόδοτον Coraēs dicit. Atqui refer-
tur ad δὲ v. 37. Sed virum egregium fefelisse videtur vulgaris
interpunctio ab ipso correcta, qua plene distinguitur v. 37. post
ταλάντων, subdistinguitur p. 281, 1. post διαλυθεσης.

P. 280. v. 36. ἐνιαυστον] Coraēs e libro dedit. Vulg. ἐνιαυτεῖ.

P. 281. v. 5. Κατιλίνα] Sic Coraēs. Vulg. Κατιλίνα.

P. 281. v. 16. ἐπεικῶν δὲ] Γραπτέον, οἷμαι, ἐπεικῶν τε.
CORAĒS. Placeat.

P. 281. v. 17. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 281. v. 22. ἀγωνιζόμενος] Coraēs e libro dedit. ἀγωνιζό-
μενης. Placeat.

P. 281. v. 25. καὶ Μετέλλῳ] Coraēs copulam asteriscis in-
clusit ut delendam: ut apodosis statim a verbis Μετέλλῳ μὲν —
incipiat. Itaque v. 29. post τότε iterumque v. 34. post δακρυού-
σας plene interpunxit. Mihi protasis cum visa esset pertinere
usque ad v. δακρυεύσας, v. 34. dedi αὐτὸς ἀδεῶς — pro vul-
gato αὐτὸς δ' ἀδεῶς —. Eadem ratio Interpreti placuit.

P. 281. v. 33. γυναικα] Coraës e Solani coniectura dedit.
Vulg. γυναιλα.

P. 281. v. 37. Μιρυχίον] Al. Μιρουχίον. Quod Sodianus probat.

P. 282. v. 6. Ὡ] Sic Coraës. Vulg. Ὡ.

P. 282. v. 9. ἔκεινοι] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Si quid hic deleri oportet, malim deletum quod continuo sequitur, οἱ τὰς ἀναβάσεις κατέζουνται. Quanquam additum non displicet.

P. 282. v. 10. ἡ μόδις — ἀνήγαγε] De insolentia huius constructionis v. not. ad p. 268, 24. Unde simul discas non fuisse cur Reiskius ἡ in εἰ μὴ mutandum esse suspicaretur.

P. 282. v. 27. τρεπόμενον] Coraës e libris dedit simul καὶ de suo insérens post ἡττώμενον. Vulg. τρεπόμενος. Placet τρεπόμενον, non item copula inserta. Sensus enim verborum, ut opinor, hic est: plebemque, quantumvis faveret legi, sponte sua cedere, si Catoni facultas daretur docendi, quid reipublicae vere prodesset.

P. 282. v. 37. προσειλθὼν] Bryano placet προειλθὼν. Recte. V. p. 283, 7.

P. 283. v. 10. ἀρχῆθεν] Est denuo, rursus a principio, quasi nihil antehac in ista re actum esset. REISCIUS. Οὐδὲν χλέον ἔσκε σημαίνειν τὰ ἀρχῆθεν τοῦ αὐθεντικῆ πάλιν. CORAËS. Est i. q. ἐξ ἀρχῆς. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 93.

P. 283. v. 14. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 283. v. 29. παροξύνας] Ἰσως γραπτέον παροξύνας. CORAËS.

P. 283. v. 36. ἔχοντα] De meo dedi. Vulg. ἔχοντας.

P. 284. v. 1. τῆς ἀρχῆς — τυραννίδος] Ὁ νοῦς, κινδυνεύεις ὁ Κάτων ἐκβιηθῆναι τῆς ἀρχῆς, ὡς τινὸς τυραννίδος (οὗτως ὄνομάσανθος αὐτὴν τοῦ Μετέλλου), δῆμος τοσοῦτον ὑπερίσχυσεν, ως τε κ. τ. l. CORAËS. Conf. p. 283, 18.

P. 284. v. 9. προύπεμψεν] Dedi e libro. Vulg. προύπεμψεν.

P. 284. v. 10. ἀναβάλλεσθαι] Coraës de suo dedit ἀναβάλλεσθαι.

P. 284. v. 37. ἔκειναι] Coraës de suo dedit ἔκεινον.

P. 285. v. 1. αὐτῶν] Vulg. αὐτὸν. Quod Coraës mutavit in αὐτῶν.

P. 285. v. 8. τὸ μέγιστον — προσγενόμενον] Coraës de suo dedit. „Ο νοῦς“ inquit „τῆς ἡμετέρας διοφθάσεως, περιεῖδε, τουτέστιν οὐκ ἐκάλυψε τὸ μέγιστον τῷ ἀμαρτημάτων Πομπηῖον, ὅπερ ἦν προσγενέσθαι δύναμιν ἀτέρῳ, τουτέστιν αὐξῆσαι τὴν Καισαρος δύναμιν, τὴν ἐαντοῦ προσθέντα.“ Vulg. τῶν μεγίστων περιεῖδεν αὐτὸν ἐτέρων δύναμιν προσγενόμενον.

P. 285. v. 23. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 285. v. 33. Βίβλῳ] Sic Coraës. Item postea. Vulg. Βίβλῳ.

P. 286. v. 8. οὐν] Vellem Codex omitteret. Quanquam me non fugiunt quae viri docti de particula οὐν in apodosi posita passim monuerunt: quorum maius apud me pondus esset, nisi toties vidissimum οὐν a librariis inculcatum. Coraës h. l. πλεονάζειν ait additque haec: „Οἱ δὲ τοιούτοις πλεονασμοῖ ἔστι μὲν ὅτι τῶν ἀντιγραφέων εἰσὶ πλημμελήματα· οὐκ διηγάπις δὲ καὶ οἱ συγγραφεῖς ἐν ταῖς μακραις τῶν περιόδων, οἷον ἐπαναλαμβάνοντες τὴν πρότασιν, τοῦ σαφοῦς ἔνεκα τὸ οὐν παρενείρουσι.“ Verissimum quod dicit οὐν ponit, ubi protasis redintegratur. Atqui hic talis ἐπανάληψις τῆς προτάσσων ἡσυχία, non habet. Ceterum particulam h. l. tuetur Haitingerus (v. Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 169.) perinde ut Heindorfius in Platon. Lys. p. 223. HSt.

P. 286. v. 14. τοὺς πολίτας] De meo dedi. Item Reiskio placuit. Vulg. τοὺς πολίτας. Quod Coraës tenuit ut proprium citerioris Graecitatis.

P. 286. v. 34. δημαρχίας] Reiskius de suo dedit τῆς δημαρχίας. Secutus eum est Coraës: quanquam fatetur τὴν τοῦ ἄρχοντος προσθήκην ἵσσως οὐκ ἀναγκαῖαν εἶναι.

P. 287. v. 18. Καίσαρι μὲν] Malim μὲν Καίσαρι.

P. 288. v. 1. καὶ Πτολεμαῖον] Coraës e Codd. addidit. V. infra v. 11. et p. 289, 12.

P. 288. v. 6. προειδὼν] Al. προειδθὼν. Idem habet Cod. Monac., referente Haitinger in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 176.

P. 288. v. 9. ἦν] De meo addidi. Item Coraës addidit, sed v. 10. post πελάτης.

P. 288. v. 12. δτι πλεῖστον] Vulg. ὀτιπλεῖστον.

P. 288. v. 13. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 288. v. 27. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Item v. 29.

P. 288. v. 29. δ'] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Non deleam.

P. 288. v. 31. αὐτῷ. τούτῳ] Coraës e libro dedit. Vulg. αὐτὸν τούτο. Al. αὐτοῖς τούτοις. Quod placet.

P. 288. v. 32. τῷ δημοτικῷ καὶ λιτῷ] De meo dedi. Vulg. τῷ δημοτικῷ καὶ λιτῷ. Hoc revocandum. Vere Reiskius: „πρὸς τὸ indicat comparisonem, collationem cum alia quapiam re opposita vel contraria.“ Coraës: „θαυμάζοντα, πῶς δημοτικὸς οὗτος καὶ λιτῶς ἐσκενασμένος ὁ Κάτων καὶ διαιτώμενος βαρὺς ὅμως ἦν τὸ ἥθος καὶ ὑπερόπτης.“

P. 289. v. 3. δὲ] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Iure.

P. 289. v. 6. κατανοῶν] Coraës malit καὶ κατανοῶν. Non opus.

P. 289. v. 10. λόγων] Coraës de suo dedit. Vulg. λόγον.

P. 289. v. 25. προβιβάζεται] perpellens ut licentes prout
augerent. Vernaculae hinaufstreiben.

P. 289. v. 35. Κάτωνος] Al. τοῦ Κάτωνος. Placet.

P. 289. v. 36. ὑστερος] Κανιδίου. V. p. 290, 7.

P. 290. v. 3. κινδυνεύει τὸ ίλαν φίλειν —] V. Ruhnkenius ad
Autil. Lup. p. 23. b.

P. 290. v. 8. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 290. v. 19. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 290. v. 21. αὐτὸν — αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν — αὐτὸν.

P. 290. v. 25. οὐν] Coraës e libris addidit.

P. 291. v. 1. Φιλάργυρος] Parisina. Φιλάργυρος errore typographae.

P. 291. v. 6. ἐπιστομιῖν] Vulg. ἐπιστομεῖν. Coraës: „Μεταμέλεις μοι μὴ τρέφαντι τὸ παρ' ἀπασιν ἐπιστομιῖν εἰς τὸ ἐπιστομιῖν. ἐπιστομιῖς γὰρ ἔλεγον, καθὰ καὶ ἄλλαχοῦ ἔχοντα πλούταρχος τῷ δήματι, οὐκ ἐπιστομέω.“ Quid dedit habet Cod. Monac. V. Haizinger in Act. Philolog. Monac. III.
2. p. 163.

P. 291. v. 10. ἐνεμεσῆθη] ὑπὸ τῆς τύχης ἐφθονήθη. CORAËS.

P. 291. v. 30. η̄ δι’ οἰκειότητα τοῦ Φίλικπον] Est attractio, sic resolvenda illa: η̄ δι’ οἰκειότητα δ̄ Φίλικπος προσετίθεται. V. Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 488.

P. 292. v. 5. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 292. v. 7. οὐχ] Additum est e Solani conjectura. Rursus expunxit Coraës. „Η προσθήκη αὐτῇ“ inquit „προφανῶς ἀντιφάσκει τοῖς τε ἀνωτέρῳ (§. 33 [p. 287, 21. s.]) εἰρημένοις περὶ Κλωδίου, „Πόπλιον δὲ Κλώδιον ἐκ πατρικίων εἰς δημοτικὸν παρανόμως μεταστήσαντες ἀπέδειξαν δήμαρχον“, καὶ τοῖς κατωτέρῳ (Κικέρ. §. 34 [p. 453, 19.]) δηθησομένοις. Διὸ χαίρειν ἔασας τὴν προσθήκην ἐτέρως διορθοῦν ἐσπούδασα τὸ χωρίον. Scilicet post νόμον v. 8. inseruit negativam μὴ, post δὲ v. 9. copūlativam καὶ. Pervellem vir eximius expendisset quae proxime antecedunt, μὴ γεγονέναι τὴν ἀποστολὴν νόμιμον ἀρχοντος παρανόμου ψηφισαμένον: sic enim facile intellexisset Catonis syllogismo egregie favere Solani rationem, suam ipsius prorsus refragari. Hoc dicit Cato: „Si Clodius παρανόμως tribunus factus est, ego ab eo non minus παρανόμως legatus sum; nam παράνομος ἀρχῶν non potest sciscere quod sit legitimum. Atqui nego factum esse tribunum παρανόμως: nam cum ad plebeios, legē veniam rei dante, transiisset, nihil impedivit quin tribunus fieret.“ Apparet Catonem hac in ratiocinatione non habuisse pensi quod in illo Clodii ad plebeios transitū παρανόμως factum erat: de quo v. Suetonius Tiber. c. 2. Atque hoc recte fecisse videtur: nam aliud est ἐκ πατρικίων εἰς δημοτικὸν παρανόμως μεταστῆναι, quod vere factum est, aliud παρανόμως δήμαρχον

αἰρεθῆναι, quod Cicero contendit, Cato negavit. Ceterum non praestem negativam quo oportebat loco insertam esse: videntur enim ne Plutarchus scripsierit παρενόμως μὲν οὐ δήμαρχος αἰρεθῆναι —.

P. 292. v. 24. ἀφίεσθαι] Coraës malit ἀφίεσθαι. Placet.

P. 292. v. 24. τοῦ ἀγῶνος] Iunxi sequentibus. Ceteri subdividit post ἀγῶνος continuant antecedentibus.

P. 293. v. 8. δὲ] Vulg. δ'. Quod cur noster typotheta non dederit ignoro.

P. 293. v. 17. μηδὲ] Reiskius de suo addidit: Coraës expunxit. V. not. sequ.

P. 293. v. 17. διδόναι δίκαιος] Coraës asteriscis inclusit ut delendum, ceteroquin ad sensum loci explendum diversa tentans, quae apud ipsum legantur. Suspicor scribendum esse τὸ διδόναι (h. e. δεκάζειν) αὐτοκένθυνον πατακευνάσαντες. Quod sane illi fecerunt, cum iam nemo posset postulari ambitus, τῶν αἰρεθέντων αὐτοὺς ὀργόντων. Conf. quae mox v. 19. et 27. sequuntur. δίκαιος autem unde huc irrepserit, non videtur obscurum esse. Quod enim v. 16. legitur δίκαιος, non e libris petitum est, qui habent καὶ, sed debetur Solani et Reiskii coniecturae.

P. 293. v. 26. διοσημαῖος] Γράφεται καὶ διὰ διφθόργου ἄμεινον δὲ τὸ δι' ἀπλοῦ τοῦ i. CORAËS. Boissonadus ad Marin. p. 149. malit diphthongum, praesertim in prosaicis scriptoribus. Sed quam proni fuerint librarii ad scribendum, si discas ex Aristophanico a Coraë citato Acharn. 171., ubi etiam optimae notae liber invito metro ad diphthongum aberravit.

P. 293. v. 37. στρατηγῶν] Coraës e Codd. dedit. Vulg. στρατηγὸς.

P. 293. v. 37. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 294. v. 5. τοῖς ὑπάτοις] Dativus pendet a substantivo νομῆς.

P. 294. v. 6. ὁ φ' αὐτῷ] Vulg. οὐκ ἔτι. Item infra v. 32.

P. 294. v. 18. οὐκέτι] Vulg. οὐκέτι.

P. 294. v. 23. πατανάλωσε] Sic Coraës citans v. 12. et p. 285, 26. Vulg. πατηνάλωσε.

P. 294. v. 26. εἰρξαντες] Vulg. εἰρξαντες.

P. 295. v. 30. προσαμύναντας] Coraës e libro dedit. Vulg. προσαμύνοντας.

P. 295. v. 33. παραβαλέσθαι] sacramenti instar. Verbum hac de re proprium est.

P. 295. v. 34. δέκα δύο] Coraës δεκάδύο. Recte.

P. 296. v. 1. παρετίθεντο] Coraës e libris dedit. Vulg. παρετίθεντο. Quod Reiskius mutavit in προστίθεντο.

P. 296. v. 15. οὐδὲ] Plene οὐδὲ μόνον.

P. 296. v. 21. δικαίῳ] Coraës e libro dedit. Vulg. δικαιού. Verba sic struenda: ὑπάρχοντος δὲ τῷ βουλομένῳ εὐθὺς εἶναι δικαίῳ. Quod cum Reiskius festinans, ut solebat, non vidisset, locum mire conturbavit.

P. 296. v. 26. προσέβαλλεν] Coraës e Solani conjectura dedit προσέβαλλεν. Non placet.

P. 296. v. 28. ὡς] Reiskius de suo dedit. Vulg. εἰς. Quod Coraës revocavit. Probo.

P. 296. v. 28. ὑποδόντες] Dedi e libris. Vulg. καταδόντες.

P. 297. v. 2. τέλος] legionem.

P. 297. v. 2. ἐξεκισχιλῶν ὀπλιτῶν δύναμις] E margine irrepsisse suspicor.

P. 297. v. 3. ἂ] Reiskius malit ὃ referens ad solum τέλος. Sed etiam ad provincias referendum est. Praestat enim v. 1. post ἐπέροις commatis, v. 3. post Γαλατίαν coli signo interpungi.

P. 297. v. 15. ἄσκεψη οἴνον] Coraës e libris dedit. Vulg. ὡς πάροιγον.

P. 297. v. 21. διδούντες] Expunxi quod post h. v. insertum legitur καὶ.

P. 297. v. 22. κοτίνων] Γραπτέον κοτίνον. CORAËS. Non opus, ut opinor. Coronarum enim numero haud exiguo videtur opus fuisse.

P. 297. v. 24. δαφανῖδας] Vulg. δαφανίδας. V. Bachmannus ad Lycophron. 1382.

P. 297. v. 26. ἥδοντο] Coraës e libro dedit. Vulg. ὥδοντο.

P. 298. v. 13. ἀπέλειπεν] Coraës malit ἀπέλειπεν. Mihi imperfectum non displicet.

P. 298. v. 16. τῆς τῶν μεγίστων καταστάσεως] Ενεκε τοῦ καταστῆναι τὰ μέγιστα ἐξ ἀταξίας εἰς τάξιν μεταρρυθμισθέντα. CORAËS. Recte: genitivus enim h. l. sic iungitur substantivo λαμα, uti passim synonymo φάρμακον, non ut malum significet quod tollatur, sed ut bohem quod gignatur. Diodorus Sic. I. 25. εὐρεῖν δ' αὐτὴν καὶ τὸ τῆς ἀθανασίας φάρμακον. Athenaeus p. 1035. ed. Lips. φάρμακον ὑγείας ἔγκρινάναι τὸν λόγον. ubi Interpres: medicamentum sanitati inserviens.

P. 298. v. 19. Βίβλος] Sic Coraës. Vulg. Βύβλος.

P. 298. v. 23. συνεβούλευσε] De meo dedi. Vulg. συνεβούλευσ.

P. 298. v. 23. ὡς] Sententia postulat φάσκων. REISKIUS. Ne audias: accusativus enim pendet a verbo συνεβούλευσε. Xenophon Anab. V. 6. 12. οἱ μὲν ἀνδρες ὥρηται πορείαν ἦν, ὑμεῖς συμβούλευτε.

P. 298. v. 28. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 298. v. 30. πάρεδρον] Coraës e libro dedit. Vulg. παρέδρον.

P. 299. v. 1. ἀκίλενα] Dedi e libro. Vulg. ἀκίλενα.

P. 299. v. 2. τὸ] Coraës ex H. Stephani coniectura inseruit:

P. 299. v. 3. δρίσαι φάδιον] Excidisse suspiceria εἰναι, quod respondeat sequenti καίσεσθαι. Sed infinitivus verbi substantivi hanc raro sic omittitur. Infra p. 308, 26. κρείττον γὰρ — ἀποθανεῖν ή σώζεσθαι —. h. e. κρείττον γὰρ εἶναι —. Item p. 861, 22. δαινὸν γὰρ, εἰ —. h. e. δαινὸν γὰρ εἶγαι, εἰ —. V. Apparat. ad Demosthen. T. V. p. 417.

P. 299. v. 5. οὐτ'] Immo. οὐδ'. — Infra v. 23. scrib. πρὸς.

P. 299. v. 26. ἐπει] Scribendum puto ἐπει. Επει δ' aptissime respondet antecedenti ηδη μέν.

P. 299. v. 32. οὖν] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Quod ipsum videtur poenituisse.

P. 300. v. 1. ἔξηγολαιε] Coraës e libro dedit. Vulg. ἔξηγολαιε.

P. 300. v. 18. ἀπηγόρευε] Coraës de suo dedit ἀπηγόρευε. Recete.

P. 300. v. 22. ἔγνω καὶ] Διαγραπτέος ὁ καὶ σύνδεσμος. Coraës. Scribam ἔγνωκε.

P. 300. v. 32. θύμοιεν] Coraës e Reiskii coniectura dedit θύμοιεν. Placet.

P. 301. v. 6. Γερμανῶν] Sic Coraës e coniectura certa. Vulg. Βρεττανῶν.

P. 301. v. 17. μὲν] Vulg. μὲν οὖν. Coraës οὖν expunxit secutus Iuntinam. Esto hoc quoque exemplum documento, quantopere librarii hoc οὖν adamaverint.

P. 301. v. 19. καὶ φοβουμένην] Γραπτέον οἷμαι καὶ περ φοβουμένην. CORAËS. Non opus: καὶ enim cum tono vocis pronuntiatum valet i. q. καίπερ. — Statim v. 20. scrib. κατεληχτο.

P. 301. v. 28. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 301. v. 28. συνεβούλευεν] Malim συνεβούλευσεν.

P. 301. v. 30. τῶν γὰρ αὐτῶν — καὶ παντεν] Notissimum illud: Ο τρώσας καὶ λάσεται.

P. 302. v. 2. προφέρει] Sic Coraës, ut voluerat Bryamus. Vulg. προσφέρει.

P. 302. v. 8. Πρῶτον — Ἡράκλεις.] Hercul. Fur. 173. s. V. egregia Porsoni adnotatio ad Medeas v. 675. p. 73. ed. tert. Lips., quam ut rarum hac aetate talibus in rebus bacchabunda exemplum sanae sobriaeque critices tironibus diligenter commendeo, non legendam, sed lectitandam.

P. 302. v. 10. τῷ] Coraës e libro dedit τῷ. Placet.

P. 302. v. 12. περὶ τὸν γάμον] Coraës malit τῷ περὶ τὸν γάμον. Satis probabiliter.

P. 302. v. 15. Ἀπ' ἐκείνης δὲ λέγεται —] Auxit etiam luctum post pugnam Pharsalicam. V. infra p. 305, 17. ss. 313, 27. ss.

P. 302. v. 20. Ἀστερ] Sic Coraës. Item postea. Vulg. Αστεριος.

P. 302. v. 21. Μαστήνης] Sic Coraës. Vulg. Μαστήνης.

P. 302. v. 31. ἐν] Coraës asteriscis inclinat ut delendum. Ego non deleam. V. mox v. 35.

P. 302. v. 32. τοῖς] Reiskius de suo addidit. Coraës exprimit. Neque opus est articulo. V. p. 803, 1.

P. 303. v. 2. καὶ δύξαν —] F. ἀ καὶ δόξαν —.

P. 303. v. 4. αὐτοῦ] Pompeii.

P. 303. v. 9. αὐτῆς] Vulg. αὐτῆς.

P. 303. v. 13. παιδοῖ] Coraës e libris dedit. Vulg. πείθαι.

P. 303. v. 17. τῆς γνώμης] Coraës malit τῇ γνωμῇ. Genitus mihi quidem satis placet.

P. 303. v. 22. κάν] Pronuntiandum voce aequabili: est enim i. q. καὶ ξάν.

P. 303. v. 26. Βίβλοι] Sic Coraës. Vulg. Βύβλοι.

P. 304. v. 12. σωματα συγγενῆ καὶ οἰκεῖα] V. Lobeckius ad Phrynich. p. 378. extr.

P. 304. v. 17. προηγηται] Editum e Solani conjectura. Vulg. προειρηται. Quod Coraës revocavit crisin suam retractans in Cur. Secund. T. VI. p. 487. „Ἀποδεκτέον“ inquit „τὴν τῶν προτέρων διόρθωσιν, ὡς προγένεται, ἢν δύμης δρθωτέραν [δρθοτέραν] ἀν ποιήσαις τρέπων εἰς τὸ ὑπερσύντελικὸν, ὡς προγένετο, ἢ τὸ παρατατικὸν, ὡς προγενεῖτο. Ἐστι δὲ ἡ φράσις παραπλησία τῇ ἄλλαχον (“Οθ. §. 5. [T. IV. p. 265, 6.]”) τῆδε, χρησασθαι δὲ μη δυνηθέντας ἐπὶ τῶν προγμάτων, ὡς προγενεύτο, τοῖς ἔσαντων λογισμοῖς.“ Recite. Catō enim facile passurus erat Pompeium χρησασθαι τοῖς πρόγμασιν, modo ne vellet uti prout sibi libitum esset. Ceterum perfecto facile acquiescam recordans huius temporis pariter ac praesentis idiomaticum νοοτῆς syntaxis graecae.

P. 304. v. 20. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 304. v. 26. τὸν Πομπήιον] Coraës e Bryani conjectura dedit τὸν νέον Πομπήιον. Anglus citavit p. 808, 9. s. et p. 457, 11.

P. 305. v. 14. τὸν] Coraës de suo addidit.

P. 305. v. 26. μέσον] honoratissimo loco.

P. 305. v. 30. κατὰ] Coraës e libris addidit.

P. 305. v. 30. τούτο] quamvis laude dignum. Videtur notari Caesaris Anticato, quem omnino, ut arbitror, Plutarchus cogitavit, quoties Catonem contra criminatores non nominatos defendenter.

P. 305. v. 33. ἐκανες] Post h. v. vulgo subdistinguitur. Non recte: ἐκανες enim syntactice iungendum particípio χεισομένον.

P. 305. v. 33. μόνον οὐχι] Vulg. μονονονχι.

P. 306. v. 2. προστάξει] Coraës malit προτάξει. Placet:

nam si Plutarchus voluissest dicere quod vulgata significat, scripturus erat, opinor, ἀρξεῖν, non προστάξειν.

P. 306. v. 8. μαρτυρόμενος] Sic Coraēs. Vulg. μαρτυράμενος.

P. 306. v. 12. μήτε ἐκούσαι] Malim μήθ' ἐκούσαι.

P. 306. v. 16. κατεσκεύασε] Coraēs malit κατεσκεύασε. Assentior.

P. 306. v. 19. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 306. v. 23. συνεβούλευε] Malim συνεβούλευσε.

P. 306. v. 34. καὶ] Coraēs asteriscis inclusit ut delendum.

Fortasse scribendum καταχθόμενος. Herodotus II. 175. extr. καταχθόμενον τῷ ἔργῳ. ubi al. καὶ ἀχθόμενον.

P. 307. v. 7. Απέβη δὲ μᾶλλον η προσεδόκα] Eventus autem exspectationem eius excessit, h. e. major clades accepta est, quam Cato exspectaverat.

P. 307. v. 35. ἐκέλευεν] Al. ἐκέλευσεν. Placet.

P. 307. v. 35. οὐδέτερα μεμφόμενος] Ἰσως ἐγέγραπτο τρισὶ λέξειν, ὡς οὐδέτερα μεμφόμενος, ὡς εἰκαστις τις τῶν φίλων. CORAĒS. Assentior.

P. 308. v. 5. οὐχ] Coraēs malit οὐχ. Plutarchus toties usurpat οὐχ, ut etiam h. l. ferri posse videatur, et si parum εὐφωνον sit.

P. 308. v. 14. οὐχ ὥσπερ ἐαντοῖς —] Multum hic turbarunt quos fecellisset aut ignoratum aut non animadversum syntaxis graecae idioma. Locum sic resolve: ἀλλ' ἔχειν διδάσκαλον τὸν πολέμιον, διν ἀφειδεῖν τῆς ψυχῆς, ἐπὶ ταῖς μεγίσταις ἀδικίαις, οὐχ ὥσπερ ἐαντοῦς, οἷς εἰς τὸν εντυχέστατον βίον — τὴν αἰδηλότητα τοῦ πολέμου τελευτὴν. V. not. ad T. II. p. 509, 20.

P. 308. v. 25. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 308. v. 35. περιμένειν] Coraēs de suo dedit περιμένειν. Placet.

P. 309. v. 2. βεβαιώσῃ] F. βεβαιωθῇ.

P. 309. v. 7. Καὶ καθάπερ] Copulam Coraēs ex H. Stephani coniectura addidit. Malim quod Solano placuit, Καθάπερ γάρ —. V. p. 318, 13.

P. 309. v. 8. τὰ μὲν] Iacobso ad Achill. Tat. p. 482. placet τὰ χαῦνα. Propius vulgatam est τὰ μανὰ. Eodem adiectivo utitur Chaeronensis Moral. T. I. p. 536. Wytt. καὶ πότερον φύσει πυκνὸν ἔχει τὸν σφυγμὸν η μανόν. Timaeus Lex. Platon. p. 176. Μανόν. τὸ ἀραιόν. Apte autem isti homines ut κοῦφοι comparantur cum corporibus rariss. V. Ruhnkenius ad Timaei l. c.

P. 309. v. 11. ἐξέχοντα] Coraēs de suo dedit ἐξέχοντα. Aristoteles magis placet.

P. 309. v. 13. καὶ τίνι] Copula mallem abesset.

P. 309. v. 19. ὑφεῖτο] Coraēs malit ὑφεῖται. Assentior. — Statim v. 20. post Italicas pone signum commatis.

P. 309. v. 26. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοὺς.

P. 309. v. 35. τοῖς μὲν τριακοσίοις] Διάφορος γραψή, τοὺς μὲν τριακοσίους. Αμφοτέρως λέγεται, καὶ κείενται εἰς καὶ κείεντα σε. Coraës. Mais ici ἐκέλευσ ne se rapporte pas à τοῖς τριακοσίοις, mais à προσέχειν Μάρκον Ρούθριον. HASIUS.

P. 310. v. 5. κατάκρας] Malim κατ' ἄκρας.

P. 310. v. 7. Ταῦτα] Coraës Ταῦτα. Non opus.

P. 310. v. 9. ἀνέμεινε] Coraës de suo dedit ἀνέμεινε. Placet.

P. 310. v. 19. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 310. v. 28. οὐκέτι] Vulg. οὐκ ἔτι.

P. 310. v. 28. σκήψεις οὐδὲ παραγωγάς] T. II. p. 307, 6. παραγωγήν καὶ πρόφασιν. Infra p. 327, 24. προφάσεις λέγων παρῆγε τὸν χρόνον. V. not. ad T. I. p. 390, 7.

P. 310. v. 34. προσειδὼν] Parisina προειδὼν vitio typothetico.

P. 310. v. 35. μὲν] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Ego non deleam. Sic persaepe μὲν ponitur significanter, non sequente δὲ, utpote omissā integrā notione, quam attentus facile subaudiat, in primis si vox pronuntiantis intenta admoneat de illius ellipsi. Infra p. 313, 26. τοῦτο μὲν αὐτίκα φανεῖται. hoc quidem statim apparebit. V. not. ad Porsoni Orest. v. 8. p. 15. et Apparat. ad Demosthen. T. IV. p. 635.

P. 311. v. 2. μεθ' αὐτῶν] Vulg. μετ' αὐτῶν.

P. 311. v. 3. δακρύσαι] Vulg. δακρύσαι.

P. 311. v. 13. αὐτούς] Vulg. αὐτούς.

P. 311. v. 18. οὐδ'] Sic Coraës. Vulg. οὐτ'.

P. 311. v. 19. ἀνθρωπος] Vulg. ἀνθρωπος. Scribendum ὁ ἀνθρωπος. Quod h. l. est i. q. ὁ ἀνήρ.

P. 311. v. 23. φάσκοντος] Coraës e libris dedit. Vulg. πάσχοντος.

P. 311. v. 27. χωροῦσιν] Aliquanto significantius hoc quam ἔχουσιν.

P. 311. v. 28. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 311. v. 28. ἔγνωκότες] Coraës de suo dedit. Vulg. ἔγνωκότες.

P. 311. v. 30. ποιήσεσθαι — δέξεσθαι] Sic Coraës. Vulg. ποιήσεσθαι — δέξεσθαι.

P. 311. v. 30. αὐτοῖς] Vulg. αὐτοῖς.

P. 311. v. 33. αὐτῶν] Recte Coraës αὐτῶν.

P. 311. v. 34. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 312. v. 7. ἐκέλευσε] De meo dedi. Vulg. ἐκέλευσ.

P. 312. v. 9. θύρας] I. q. πύλας. Quod fortasse censes scribendum memor crebrae librariorum fluctuationis inter duo haec substantiva, de quorum discrimine v. Eustathius ad Hom. p. 1257, 37. ed. Rom. Diodorus Sic. XVI. 50. τὰς πύ-

ιας μίσεωνες. Al. Θύρας. V. Heynius ad Homeri Il. T. VI. p. 296. et 652.

P. 312. v. 9. *μιᾶ — φρούσηγ*] Usus hic dativi locum indicantis rarer est apud prosaicos scriptores.

P. 312. v. 14. *αὐτὸν*] Vulg. *αὐτὸν*.

P. 312. v. 16. *Εἰτα*] V. Meletem. Crit. p. 124. extr.

P. 312. v. 24. *παροξύναι*] Vulg. *παροξύναι*.

P. 312. v. 25. *καὶ*] Coraës asteriscis inclusit ut delendum.

Νοὶ δέλλας,

P. 312. v. 27. *προύχεμψε*] Malim *προύχεμψε*. Item Coraës maluit.

P. 312. v. 28. *ἔπεισε*] Scribendum *ἔπεισθε*.

P. 313. v. 3. *αὐτῷ*] Vulg. *αὐτῷ*.

P. 313. v. 3. *συνυποθέσθαι*] Coraës malit *ὑποθέσθαι*. Vulgatum magis placet. Infra v. 11. *κοινῇ συνοχῶμεν*.

P. 313. v. 17. *οὐκέτι*] Vulg. *οὐκ ἔτι*.

P. 313. v. 17. *δέξασθαι*] Coraës de suo dedit *δέξασθαι*. Placet.

P. 313. v. 24. *μένειν — πράττειν*] Coraës malit *μενεῖν — πράξειν*. Praesentia tuetur quod statim sequitur praesens *πράττειν*.

P. 313. v. 27. *καθήμενος, ὥσπερ — πλὴν καθεύδων*] Aut oblitus est Plutarchus quae supra p. 805, 17. ss. scripserat; aut oneratur textus additamento glossatoris.

P. 314. v. 19. *ἥν πρὸς τὸ βιβλίον*] V. Wytténbachius ad Plutarch. de S. N. V. p. 21.

P. 314. v. 21. *γενομένης*] Scrib. *γινομένης*.

P. 314. v. 22. *ἔξαναγνούντος*] Infra p. 315, 23. *διον διεξελθεῖν*.

P. 314. v. 24. *ἐνός — πατάξας*] *Τοῦτο δὲ οὐ καλόν, ὃ Κάτων, οὐδὲ φιλόσοφον.* *Τοῦτ' οὖτε Σωκράτης ἀν ἐπραξεν, οὐδ' ὁ τῆς σοὶ φιλτάτης Στοᾶς ἀρχηγέτης Ζήνων. CORAËS.* Scilicet apud Graecos aliquanto magis quam apud Romanos polluit vis humilitatis.

P. 314. v. 28. *ἐνέβλεψε*] Coraës de suo dedit. Vulg. *ἀνέβλεψε*.

P. 314. v. 34. *Οὐ γάρ —] Quasi vero gladium petat ἀμύνεσθαι διανοούμενος.* Similia sequuntur p. 315, 11. ss. *Οὐδὲ ταῦτα καλά.*

P. 315. v. 5. *ἡλικίας*] Coraës de suo dedit *ἡλικία*. Malim *ἡλικίαν*. T. IV. p. 285, 19. *τοσοῦτος τὴν ἡλικίαν*.

P. 315. v. 15. *οἱ φιλόσοφοι χρῆσθε*] Coraës e libro dedit. Vulg. *φιλόσοφοί τε χρῆσθαι*.

P. 315. v. 21. *κατενόησεν*] T. IV. p. 274, 11. *κατεμάνθανε τὸ σκέμα*.

P. 315. v. 28. *τυγχάνουσι*] De meo dedi. Vulg. *τυγχάνει*.

P. 315. v. 28. *φράσῃ*] Sic Coraës. Recte. Vulg. *φρασει*. *φράσαι*: Ced. Monac., referente Hatingero in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 180. (190.).

P. 315. v. 81. ξετικῶς ἔροντες] Quasi dieas. *Gymnorrhag.* V. mot. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 624.

P. 316. v. 1. Ἡδη δ' ὅρνιθες γῆδον] Intellige de gallocinio.

P. 316. v. 12. ἐκσισαλθεῖν] Coraēs de suo dedit. *Vulg.* ὑπεσε-
αλθεῖν.

P. 316. v. 16. καθιστάναι] Coraēs e libro dedit. *Vulg.* κα-
θιστάνειν.

P. 316. v. 27. τῇ — τιμῇ] Al. τῇ — τιμῇ. Placet. *Plato de Legg.* I. p. 643. *HSt.* τέλειον εἶναι τῇ τοῦ πρόγυματος ἀρστῆς. ad q. 1. v. Astins *Animadvers.* p. 72.

P. 316. v. 36. δὲ] Sic Coraēs. *Vulg.* δὴ.

P. 316. v. 37. προσῆγε] *Vulg.* καὶ προσῆγε. Copulam Coraēs expunxit.

P. 317. v. 5. ἀν] Addidi secutus certam Reiskii conjecturam, qui haec adscripsit: „F. τὸ δὲ προχθὲν ἀν. id quod factum fuisset, id quod Caesar facturus fuisset, si Catone vivo potitus fuisset.“

P. 317. v. 14. μετὰ τριάκονθ' ἡμέρας] Addita haec sunt παρὰ πρόσδοσίαν. Cras homo se abitulum dixerat: sed adhuc mansit multos dies irretitus amore mulierculae.

P. 317. v. 25. μᾶλλον] Scilicet τοῦ νιοῦ.

P. 317. v. 26. οὔτε — ἀπολειφθεῖσα] H. e. επφροσύνην τε καὶ ἀνδρείαν ὁμοίᾳ.

P. 317. v. 27. Βρούτῳ — Καίσαρᾳ] Includenda haec signis parenthesin indicantibus, ut vulgo factum est.

P. 318. v. 5. ὄμολογημένον] Dedi e Cod. *Vulg.* ὄμολογούμενον.

P. 318. v. 7. ὄπερ] Coraēs e Bryani conjectura dedit ὄπερ, quia ὄπερ mox v. 11. recurrit. Sed talia Chaeronensis non curat.

P. 318. v. 9. Τούτοις — κλέειν.] Brunckius retulit inter Fragmenta fabulae quae dicitur *Ποιμένες*.

P. 318. v. 16. ὑπηρέται μὲν τῶν πολλῶν] Sic Coraēs e Cod. *Vulg.* ὑπηρέται τῶν πολλῶν μὲν.

P. 318. v. 20. διὰ τοῦ] *Vulg.* καὶ διὰ τοῦ —. Particulam Coraēs expunxit.

P. 318. v. 21. καλλωπίσασθαι] Coraēs e Cod. dedit. *Vulg.* καλλωπίζεσθαι.

P. 318. v. 24. ἐκιβεβαιοῦνται] Al. ἐκιβεβαιοῦνται. Placet. Nec Coraēs improbat.

P. 318. v. 25. Τὸ — ἄγαν] Hermannus in *Diar. Class. Londin.* XXXV. p. 179. H. Stephanum refutaturus „Falsum est“ inquit „ἄγαν esse Nimis, si quidem hoc Nimis significat id, quod iusto maius est.“ Hoc quidem loco nemo ἄγαν aliter intelligat: ut dicendus sit Plutarchus male graece scripsisse. Nisi forte Chaeronensis, etsi lapsus in usu huius adverbii, propterea etiam laudandus est ut scriptor orationis cultioris. Nam Her-

manus ibidem: „Nec Latina Nimiris et Parum propriis aliud sunt, quam Valde et Paulina: nisi quod Nimiris fere in vulgari sermone primam significationem retinuit, in oratione cultiore autem de eo, quod iusto maius esset, dici solitum est.“

P. 319. v. 2. μανίαν — ὑπαιθρον] "Τπαιθρος μανίαν καρφως λέλεκται η σφροδά μανία, ην διανύμενος οὐκέτι κατέχειν οἶκοι ἐστὸν δύναται, ἀλλ' ἐκπηδῶν τῆς οἰκίας ἐν ὑπαιθρῷ διάγει. Τοιαύτην ὑπαιθρον μανίαν ὑποκρινάμενος δό Σόλων τὴν οἰκίαν καταλιπὼν „ἐξεκήδησεν εἰς τὴν ἄγορὰν ἀφρω πιλίον περιθέμενος“, ὡς φησι Πλούταρχος [T. I. p. 134, 36.]. Τοιαύτας εἶναι λέγει δι αυτὸς Πλούταρχος (Πότερον τὰ τῆς ψυχ. η τὰ τοῦ σώματος πάσῃ γείρον. §. 3 [T. III. p. 20. Wytt.]) καὶ τὰς ὑπὸ τῶν ψυχικῶν παθῶν ἐκριτιζομένας μανίας. „Διδ τὴν ψυχὴν ἡρεμεῖν οὐκ ἔδουι, ἀλλ' διτε μάλιστα δεῖται μενῆς καὶ σιωπῆς καὶ ὑποστολῆς δι ανθρωπος, τότε αὐτὸν εἰς ὑπαιθρον ἔλκονται.“ CORAES.

P. 319. v. 4. Θοκερ] Ἀντὶ τοῦ Θοκερ λοις ἐγγράφετο "Οκερ, πρὸς τὸ ἐκόμενον τοῦτο ἀντεποδιδόμενον. CORAES. Non putto. Compare Platonicum Hipp. Mai. p. 298. HSt. τοῦτο γε, θεκερ καὶ τὸ ἐμφροσθεν ἔκεινα, —, ταῦτὸν πέπονθε.

P. 319. v. 9. καὶ οὐτως] Coraës καὶ asteriscis inclusit ut delendum. Tuenti non repugnem.

P. 319. v. 15. πεποιητευμένων] Dedi e Cod. Vulg. πολτονομένων.

P. 319. v. 17. οὐτ' — οὐτ'] Sic Coraës. Vulg. οὐδ' — οὐδ'.

P. 319. v. 30. ἀντὶ οἰς — πανσασθαι] Locus scripturae incertissimæ: adeo et librarii et critici inter se dissentunt. Qued dedi, ut sensus existeret probabilis, partim nititur Codicis auctoritate: quanquam nunc per vellem omissum μὴ ante πανσασθαι. Sed quid Plutarchus scripserit olim docebunt libri meliores.

P. 319. v. 33. Αγιν] Vulg. Αγιν. Et sic ubique.

P. 320. v. 9. Εὐρεκωντιδης] Sic Coraës. Vulg. Εὔρεταινδης.

P. 320. v. 12. Μανδόνιον] Γραπτὸν Μανδόνιον, καθὼς φέρεται παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ. Λίθιος δὲ καὶ Πλάνιος θηλυκῶς Μανδόνια (Manduria) ὄνομάζεται. CORAES. Idem et olim placuerat Solano et nuper placuit Crusio ad V. Agesilai p. 84. b.

P. 320. v. 20. Πλειστῶναξ] Vulg. Πλειστῶναξ.

P. 320. v. 21. Τεγέαν] Coraës Τέγεαν.

P. 320. v. 28. νιανδος — νιός] Sic Coraës secutus Interpretem. Vulg. νιανδος ὁν Κλεμέντος. Αἰροτάσου δ' νιός Αρεας.

P. 320. v. 36. ἐκκαλικότων] Coraës e Solani conjectura dedidit. Vulg. ἐκκαλικότων. Quod mihi satis placet. Est i. q. ἐκδιηγημένων. V. p. 321, 1.

P. 321. v. 1. ηλιοδημένω] Coraës dedit e Cod. Vulg. ελινδημένω. Moral. T. II. p. 626. Wytt. ζεχεν ἀλιοδέμενον γράφει.

Mox sequitur: ὁ οὐκεῖς — ἀλευδούρενος ἴσχαίνειο. Parthenius c. 2. scripsit: καὶ τὸ τούτοις μετὰ πολλῶν διαιρύμεν ἀλινθόν μένη. V. Bastii Epist. Crit. p. 210. e.

P. 321. v. 9. Ἀρχιδαμίας] Sic Coraës citans p. 332, 16. Vulg. Ἀρχιδαμίας.

P. 321. v. 11. τὸν ἐπιφέψας] Sic Coraës e Bryani conjectura. Vulg. τὸ μὴ ἐπιφέψας. Haitingaro in Act. Philolog. Monac. III. 1. p. 132. placet τὸν δὴ ἐμφέψας.

P. 321. v. 11. μάλιστα] Coraës malit μάλιστ' αὐτόν. Non placet: nam Plutarchus hoc scripsit definite, quo maior esset laus Agidis.

P. 321. v. 16. αὐτῆς] Coraës e Codd. dedit, Vulg. αὐτὸν.

P. 321. v. 21. καὶ] Coraës asteriscis inclusuit ut delendum.

P. 321. v. 23. ἀκολεύσοντος] Sic Coraës. Vulg. ἀκολικόντος.

P. 321. v. 26. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 321. v. 36. Ἀκατείφθησαν] Coraës de suo dedit Ἀκατείφθησαν.

P. 321. v. 37. Ιωας ἔκατον.] Τὸ Ιωας ἔκατὸν ταῦτὸν ἐνθάδε δύναται τῷ ὡς ἔκατον ἢ καὶ ἔκατὸν ἢ σχεδὸν ἔκατὸν, καθά. καὶ ἐν ἄλλοις (Προδρ. Ἐλλην. Βιβλιοθ. αι. 338) συημειώται. Τοιοῦτον τὸ δοτι καὶ τὸ Γερμανικὸν εἴτα, καὶ τὸ τυχόν καὶ τὸ σχεδὸν σημαῖνον, καὶ τὸ παρά. τοις Ἰταλοῖς forse. CORAËS. V. mea in H. Stephani Thes. c. 4533. D.

P. 322. v. 11. ὥσπερ ἐξι δευτέρην — τὸν Λυκοῦρον] Minus accurate Interpres. Nam, quod ille non attendit, τὸ ἑτῆς est: ἐξι τὸν Λυκοῦρον ὥσπερ ἐξι δευτέρην. V. not. ad p. 59, 24.

P. 322. v. 14. Μανδροκίσιδας] F. Ἀνδροκίσιδας. V. not. ad T. II. p. 198, 20.

P. 322. v. 15. Ἐκφάντους] Sic Coraës. Vulg. Ἐκφαντος.

P. 322. v. 19. δὲ] De meo dedi. Vulg. μὲν.

P. 322. v. 27. ἐπιχειρεῖ] Coraës de suo dedit ἐπεχείρει. Vulgatum cur deseratamus non intelligo.

P. 322. v. 31. κατέκανε] Tirones attendant vim imperfecti. κατέκανε, ἀλλ' οὐ κατέκανε.

P. 322. v. 35. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 323. v. 8. ὑπερβαλόμενος] Sic Coraës. Vulg. ὑπερβαλόμενος.

P. 323. v. 18. αὐτῶν] Vulg. αὐτῶν.

P. 323. v. 27. οὐ τῇ Σκάρτῃ κατίτει] ὁ μὲν ἀληθῶς διενοεῖτο οἱ Αγιοι καλὸι ποιούμενος ἀναπληρῶσι τὴν πόλει (p. 322, 5. coll. infra v. 36.).

P. 323. v. 29. αἰσθέρει δὲ αὐτοῖς] Coraës e Cod. dedit. Vulg. αἰσθέρεσσι ἵεντοι.

P. 323. v. 31. τοῦ — χαράδρου] Scholia ad Homer. Il. XVI. 390. p. 455. h. Bekk. γάραδρος — ὁ δὲ γαρλέρεις κατέθρηγμένος

τύκος, γεράσθρα δὲ ὁ ἐν θυμῷθεος. *Pascuaria IV. 33. 5.* πότα-
μὸς — Χάρασθρος.

P. 323. v. 34. ὄκλα φέρειν] *Coraës e Cod. dedit. Vulg. ὄκλοφορεῖν.*

P. 324. v. 12. ἐκ Πασιφάς] H. e. ἐκ τοῦ ιεροῦ τῆς Πασι-
φάς. *Infra p. 333, 35. ἐν Πασιφάς.* Satis frequens haec el-
lipsis; ubi accedit praepositio ἐν: aliquanto rarer, ubi altera.

P. 324. v. 12. πεκομισθέντων εὐτοῖς] *Coraës e Codd. addidit.*

P. 324. v. 13. Θαλάμαις] *Sic Coraës Xylanthrum secutus.*
Vulg. Θαλαμίαις.

P. 324. v. 15. τινὲς δὲ — προσαγορευθέσαν] Haec parum
concoquere cum prioribus iunguntur. Malis sic iuncta: τινὲς δὲ —
τελετήσασαν ἐνταῦθα διὰ τὸ — Πασιφάς προσαγορευθῆναι.

P. 324. v. 18. ὄποφυγοῦσαν] *De meo dedi. Vulg. ὄποφύ-
γουσαν.*

P. 324. v. 19. μεταβαλοῦσαν] *Coraës de suo dedit. Vulg.
μεταβάλλονσαν.*

P. 324. v. 28. τὸς μητέρων] matrem omnino
de maioribus dicatur perinde ut πατήρ. *Diodorus Zonas in Anthol. Palat. T. II. p. 108.:*

— — — — — ποκύνας γάρ ἔλεξαν,
ἀμέν ως πρότεραι ματέρες ἐντὶ δούτες.

P. 325. v. 16. Σὺ δὲ Ἐκφέκη μὲν —] *Videtur esse inter-
rogatio.*

P. 325. v. 16. Ἐκφέκη] *Sic Coraës. Vulg. Ἐκφέκη.*

P. 325. v. 16. δὲ ἐφορεύων — ἔξιτης] V. Wyttensbachius ad
Moral. p. 600.

P. 325. v. 22. γενομένων] *Reiskius malit η γενομένη. γενο-
μένη ita probbo, ut articulum non requiram.*

P. 325. v. 27. οἴο] Al. οἴω. Quod Coraës probat.

P. 325. v. 34. Ασωνίδον] Al. Ασωνίδα.

P. 325. v. 37. οὐρανὸν] *Sic Coraës e Cod. Vulg. τὸν οὐρανὸν.*

P. 326. v. 7. ισταργων] *Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἵσταργων.*

P. 326. v. 7. αὐτῷ] *Vulg. αὐτῷ.*

P. 326. v. 7. συνοικέαντος] *Sic ediderunt e Bryani emen-
datione. Libri dant συνοικήσαντος. Quod etiam Wyttensbachius
ad Moral. p. 894. correxit.*

P. 326. v. 10. οἴοι] *Coraës de suo dedit. Vulg. ἀντίλα.*

P. 326. v. 10. τὸ βασιλεῖον] *"Εστι τὸ βασιλεῖον οὐδετέ-
ρως τοῦ παρακμάζοντος ἐλληνισμοῦ ἀντὶ τοῦ τὴν βασιλεῖαν.
Ίδε τὰ ἀλλαχοῦ ("Ισοκράτ. B, σ. 42) σεσημειωμένα. coraës.*

P. 326. v. 11. ἔπειθε] *Coraës malit ἔπεισε. Placeat: nam
Cleombrotum, id ut faceret, perpulit.*

P. 326. v. 22. καὶ γῆν αναδέσασθας] *"Ισως ἐγέρσατο πάλαι
καὶ γῆς ἀναδέσει μόνον. coraës. Vulgata non mutem.*

- P. 326. v. 36. Τεγέαν] Coraës Τέγεαν. Item p. 327, 3.
 P. 327. v. 5. μηδὲ] Sic Coraës. Vulg. μήτε.
 P. 327. v. 6. διανόημα] Coraës e Cod. dedit. Vulg. νόμον.
 P. 327. v. 12. ὁ] Coraës e Cod. addidit.
 P. 327. v. 12. ἀφέσει] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἀφαιρέσει.

P. 327. v. 18. οἱ κτηματικοὶ] Non sunt locupletes, sed hi, quibus fundi, villa, domus sunt, tametsi sint obaerati. ΚΤΙΣΚΙΟΥ. Qualis fuit ipse Agesilaus, κακτημένος μὲν πολλὴν καὶ ὑγαθὴν γάραν, ὀφείλειν δὲ πάραπολα. Opponuntur v. 18. οἱ πλουσιοὶ καὶ δανειστικοὶ.

P. 327. v. 14. ἐνδεξομένων] Coraës malit δεξομένων. Non opus. Hoc autem participium a coniunctione ὡς periade pendet ut optativus ἔστο. Quam constructionis inflexionem tirones diligenter advertent.

P. 327. v. 14. Ταῦτα] Coraës Ταῦτα.

P. 327. v. 17. συνενέγκαντες] Coraës e Codd: dedit. Vulg. συνεισενέγκαντες.

P. 327. v. 17. κλάσια] "H μέλλον κλασία. CORAËS.

P. 327. v. 18. ἐνέκρησαν] Al. συνέκρησαν. Placet. Hoc compositum Lexicographi parum curarunt.

P. 327. v. 23. ἐμβαλλων] Sic Coraës. Vulg. ἐμβαλὼν.

P. 327. v. 24. παρῆγε] Coraës e Codd. dedit. Vulg. παρῆγαγε.

P. 327. v. 24. ἄχρεις] Al. ἄχρει.

P. 327. v. 31. Μένοι] Coraës e libro dedit. Vulg. νέοι.

P. 327. v. 32. μὲν] Coraës e libris inseruit.

P. 327. v. 34. τεμηθήσεοθαι] Γραπτέον τεμήσεοθαι. CORAËS. Non opus. Conf. p. 328, 22.

P. 327. v. 36. μόνον οὐκ] Vulg. μονομόνη.

P. 328. v. 14. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 328. v. 14. δοκεῖν διαμάχεσθαι] "Ισως γραπτέον δοκεῖν διὰ τὸ διαμάχεσθαι, ἢ γοῦν προσυπακουστέον, ὡς ἔδοξε τοῖς προσάρσοις [Reiskio], τὸ διὰ τὸ ἀπαρέμφατον. CORAËS. δεῖν περι inserendum nec subaudiendum. Dūdum monui in L. Botii Ellips. p. 596.

P. 328. v. 22. τοὺς καρκινούς — συγκεκομισμένων] Κατὰ μέσην διάθεσιν, συγκομιζεσθαι τοὺς καρπούς, παρ' ὃ καὶ συγκομιδὴ καρπῶν, ἦν οἱ Γάλλοι Récolte τῇ ίδίᾳ φανῆ καλοῦσιν, ἢ δὲ ἡμετέραις συνήθεαι δέροις οὐδετέρως καὶ ἐνεργητικῶς ὄντομάζει, διτὶ καὶ καρποὶ κυρίως καλοῦνται οἱ θεριζόμενοι σιτικοὶ καρποὶ, ἀσκερ ἐν ἄλλοις (σημειώσ. εἰς τὸ Περὶ αἴρ. ὑδ. εύκ.). Ιπποκράτ. Μέρ. B, σελ. 204) δεδήλωται, τῶν ἀρχαίων δὲ αὐτῶν τῶν συγκομιζομένων καρκάνη χρησαμένων τῇ λέξει, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Αημοσεθέντος (Πρὸς Νικόστρατ. σελ. 1253 ἐκδ. 'Ράικ.), „Οπότε γάρ οἱ ἀνθρώποι ούτει ἡ ὀπώραν πρίαιντο ἡ θύρος μιεθοῖντα ἐκθερίειν κ. τ. λ.“ Καὶ σημειώσ. τῇ ἐπιώραν

ἀντιδιεσταλμένην τῷ θέρετ, — — —. "Οἱ δὲ οἱ πάλαισι κυρίως καὶ ἀρπονές ἀνόμαζεν τοὺς σιτικούς, καὶ ἀντιδιεστελλον αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν φυτῶν, καὶ ἴδιαιτέρως πρὸς τὰς σταφυλὰς καὶ τὸν ἐξ αὐτῶν οἶνον, ἔστι μυρία παραγγέλθαι μαρτυρία. Αὐτίνα 'Αριστοφάνης ('Εκκλησιαζ. 14) λέγων,

Στοάς τε καρκοῦ βακχίου τα νάματας

Πλήρεις, — — — — —

οὐδὲν ἔτερον λέγειν βούλεται, ἢ Στοάς σίτου καὶ οἶνου πλήρεις. "Οθεν ὀρμημένος διαρθωνα πάλαι *) ἔτερον 'Αριστοφάνους (Νεφελ. 1119) χωρίον, ἀντὶ τοῦ βαρβάρου **),

Ἐίτα τὸν καρκὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξουσαν,
γράψων,

Ἐίτα τὸν καρκόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξουσαν.

'Ωσαντας καὶ Πλούταρχος (Πότερ. Ὡδ. ἢ πῦρ χρησιμώτερ. §. 7 [Τ. IV. p. 879. Wytt.]) κυρίως χρησάμενος τοῖς ὄντας εἰρηκε, „Νυνὶ δὲ τοῦτο μὲν παρ' Ἰνδῶν διμπελον τοῖς Ἑλλησιν, ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀρπῶν γρήσιν τοῖς ἐπέκεινα τῆς Θαλάσσης ἔδωκεν“. CORTAES.

P. 328. v. 31. ἀνέβαλε — παρέκραττε] Τέλη μὲν λέγει τοὺς φόρους ἐνθάδε· τὸ δὲ μήπω παταχωρισθὲν ἐπὶ τοιαύτης σημασίας ἐν τοῖς Λεξικοῖς παραποράται τοι τὸ παρὰ τὸ δέον εἰσηγάπτειν, τὸ πέρα τοῦ προσήκοντος ἀπαιτεῖν τι. CORTAES. Vide ne τοῖς τέλεσι oporteat intelligi de magistratibus: quo sensu hoc nomen toties usurpatur, ubi sermo est de rebus Spartanis. Quod si verum est, παρέκραττα interpretetur παρὰ τὰ νενομισμένα ἔκραττα, quemadmodum in Herodoteis V. 45. παρέκρηξ est i. q. παρὰ τὰ μεματενμένα ἔκοινησε. Ut notetur illegitima magistratus prorogatio hominis lucripetae.

P. 328. v. 37. Λιὸν καὶ] καὶ addidi e Cod. Etiam CORTAES probat.

P. 329. v. 11. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 329. v. 14. ἡ δὲ Χειλωνίδιος, —] Lapis est quem haec de Chilonide, magnanima heroina, non perfundunt sensu iucundissimo. Est locus e praestantissimis Plutarchi. Similem altius matronae Spartanae magnanimitatem admiraberis V. Cleomen. c. 22. Adde tertiam, de qua ibid. c. 88. narratur. Quis talia legens illustris Rolandiae non recordetur?

P. 329. v. 15. πρότερον μὲν —] V. p. 326, 13. s.

*) Fecit id vir summus in opere periodico, *Magasin Encyclop.*
T. V. ann. 5. p. 480.

**) Barbarum non dicam. Omniaque videndum ne τελούσας
genuina sit scriptura. Quippe τοὺς εἰτεκούς καρκούς αἱρετ
αἱρεστενία v. 1217. s.

P. 329. v. 20. συμπαταβαλούσα] Dedi de meo. Etiam Coraës probat. Vulg. συμπαταβάλλοντα.

P. 329. v. 21. τας] Coraës e Cod. addidit.

P. 329. v. 22. ὑφ' αὐτῆν] Sic Coraës. Vulg. ὑπ' αὐτήν.

P. 329. v. 23. τῷ] Coraës deletum malit. Non assentior.

P. 329. v. 34. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 329. v. 36. συνατυχεῖν] Coraës malit ἐκ τῷ συνατυχεῖν.

Nom opus. — Mox v. 37. scrib. Τούτη.

P. 330. v. 1. λόγος] ἀπολογητικός.

P. 330. v. 2. εοι] Vulg. εοι.

P. 330. v. 2. τούτου] De meo dedi. Vulg. τούτῳ.

P. 330. v. 11. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Duo libri dant ἄντρος.

P. 330. v. 12. αὐτῆς] Pronomen vulgo deest. Codd. dant αὐτῇ. Quod Coraës adscivit: ego in αὐτῆς mutavi.

P. 330. v. 19. πρώτους] F. προτέρους.

P. 330. v. 25. κατειρωνευόμενος] V. p. 331, 16. s.

P. 330. v. 27. τῷ] Coraës omisit secutus Codicem. Sed v. infra v. 36.

P. 330. v. 30. καὶ καρδημένος] Particulam Coraës asteriscis inclusus ut delendam. Recte, ut puto.

P. 330. v. 33. παροξύναι] Vulg. παροξύναι.

P. 331. v. 14. δὴ] Ironice dici arguit quod statim v. 16. s. sequitur, πρὸς τὴν εἰρωνείαν. Infra p. 336, 26. ὁ δὲ Κλεομένης εἰρωνείᾳ γράμμανος ἔγραψε πρὸς αὐτὸν, εἴς δὴ παρὰ φίλου πυρθανόμενος.

P. 331. v. 23. μετανοεῖ τοῖς πεκρασμένοις] Καὶνῶς πεκρασμένοις ἀντὶ τοῦ, μετανοεῖ ἐπὶ τοῖς πεκρασμένοις. Οσαύτας καὶ ἐν τοῖς ἕξης (Δημοσθέν. §. 21 [p. 416, 36.]) ἦραι μεταμέλεσθαι τοῖς βεβουλευμένοις. CORAËS. V. mea in H. Stephani Thes. c. 6041. C. Fortasse praepositio. excidit: nam statim sequitur μετανοεῖν ἐπὶ τοῖς —. In talibus autem repetitionibus constructio mutari non solet.

P. 331. v. 30. Δημογάρης] Aut hoc etiam loco Δημογάρης scribendum aut supra dorica forma adsciscenda videtur. V. not. ad p. 336, 34.

P. 331. v. 32. Θεριτόν] F. Θεριτόν ὅν.

P. 331. v. 37. τοῦ "Αγιδος] Sic Coraës secutus Codicem. Vulg. ἡ τοῦ "Αγιδος.

P. 332. v. 4. ἐπὶ τὴν στραγγάλην πορευόμενος] Infra v. 29. πρὸς τὸν βρόχον ανισταμένη. V. Valckenarius Diatr. Euripid. p. 284.

P. 332. v. 10. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 332. v. 12. ἐκέλευσ] Malim ἐκέλευσ.

P. 332. v. 18. μεθ' αὐτῆς] Vulg. μετ' αὐτῆς.

P. 332. v. 17. πρεταβύται] Vulg. προτεβύται.

P. 332. v. 35. μηδὲν δὲ —] δὲ Reiskius e libro inseruit. Nol-

lem factum. Hanc enim causam indicant odii illius ac doloris.
quod arbitrarentur nihil foedius — factum esse.

P. 333. v. 2. δεδιότες — τὸ ἄξιομα] ob genus ductum ab Hercule.

P. 333. v. 5. Μεσηνίων] Sic Coraës e Cod. Vulg. Μεσηνίων.

P. 333. v. 7. ἀμφιλεγίας] Coraës e libris dedit. Vulg. ἀμφιβολίας.

P. 333. v. 10. ἡλικίᾳ] F. ἡλικίας.

P. 333. v. 11. μεμφθεὶς δ'] Coraës malit μεμφθεὶς δ' ἀν. Recte, si haec verba Plutarchi sunt dubitantis, non narrantis.

P. 334. v. 5. δ'] Coraës asteriscis inclusit ut delendum. Ego non deleam. Sic enim scribi a Plutarcho potuerat: οὐ πάντα μὲν γάμων ὥραν ἔχοντι, τὴν δ' ἄνθρωπον —.

P. 334. v. 6. Ἀγιάτις] Vulg. Ἀγιάτις.

P. 334. v. 6. τοῦ] Si abasset, non requirerem.

P. 335. v. 1. τε] Vulg. δὲ. Coraës: „Η γραπτέον ἀμελον μένων τε, η τὸ μικρὸν ἀνωτέρῳ καὶ τὸν βασιλέως τραπέον αἰς τὸ καὶ τὸν μὲν βασιλέως.“ Nunc vellem δὲ servasse, — Coraës ad h. l. citat Phylarchi locum servatum ab Athenaeo p. 141. s. (p. 320. s. ed. Lips.) mox ab initio scribendum esse suspicans παρεπενάγετο αἰκλα αὐτοῖς. De qua conjectura Hasius: „Cette correction ne me semble pas heureuse. Athénée parle ici du luxe qui s' étoit introduit chez les Lacédémoniens, et l' αἰκλα au contraire étoit une institution ancienne.“

P. 335. v. 1. καὶ κατ' ἴδιαν] Coraës dedit ex H. Stephani conjectura. Vulg. κατ' οἰκιαν.

P. 335. v. 4. τότε] Coraës de suo dedit. Vulg. τούτῳ.

P. 335. v. 10. τε] Mallem abasset. Certe loco non suo positum est. — Mox v. 13. scrib. Ἀγαθὸς.

P. 335. v. 13. αἰκάλλειν] „Αἰκάλλει, σαίνει, θωπεύει“ φησίν Ἡσύχιος. Αριστοφάνης ἐκδηλοτερον ἐποίησε τὸ δῆμα συνάψας τοὺς συνωνύμους (Ιππ. 48),

„Ηικαλλί, θωπεύειν, ἐκολάκευν, ἐξηπάτα.

Ἐστι τοίνυν ἀμεσογένειας καὶ τὰ Τυρταῖον ἐπη φάναι, δῆτι πατεκήλιον καὶ ἔγοητενον τὰς φυχὰς τῶν νέων ἐπ' ἀγαθῷ εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶνα παρορμῶντα, —. Οὐδέν γε μὴν ήττον ὕποκτος ἔδαξε τοῖς προτέροις η γραφὴ τοῦ αἰκαλλεῖν, διὰ τὸ ἐν μὲν τῷ, Περὶ τοῦ Πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα π. τ. λ. §. 1 (Πλούταρχ. Ἡθικ. Τόμ. Δ., σελ. 891 ἐκδ. Βυτεμβαχ.) αὐτὸς τούτο τὸ πρὸ τυρταῖον ιστοροῦντα τὸν Πλούταρχον γεγονέναι καλλόν εἶν, ἐν δὲ τοῖς Λακωνικοῖς Ἀποφθέγμασι (Πλούταρχ. Τόμ. Δ., σελ. 940) κακατεῖν, δι τις παρήγει τρέπειν εἰς τὸ κακονεῖν (τοντέστι κατακονεῖν η κατακονχεῖν), λεως ὠρμημένος ἐκ τοῦ Οφέτεων (Τέχν. Ποιητικ. στίχ. 402),

Tyrtaeusque mares animos in Martia bella
Versibus excuit. — — — —

CORAËS. Wyttēbachius ad posteriorem locum: „Verum aut proximum vero est Mez. κακονεῖν, acuere.“ Velle docuissest, quae analogia hoc compositum ita gignat, ut τὸ Θρατικὸν α simplicis ἀχορῶν elidatur. νοσῦν quidem diversae est significatio[n]is, νορῆς autem nusquam usurpatum legitur.

P. 335. v. 28. ἐμπνεῖσθαι] Coraës citat Hesychii glossam: Εμπνεῖ μου, ἔργη μου, ποθεῖ με. Aelianus V. H. III. 12. de iuvenibus Spartanis: Αὐτὸλ γοῦν δέονται τῶν ἐραστῶν εἰσκνεῖν αὐτοῖς. ad q. l. vir eximius in Prodr. Biblioth. Graec. p. 299. s.: „Οὐτεν καὶ εἰσκνήλης παρὰ λάκωσιν ἐκαλεῖτο ὁ ἐραστής. ἔλεγον δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐμπνεῖν, καθά φησι Πλούταρχος (Κλεομέν. §. 3).“

P. 336. v. 11. ἀν — ἔσεσθαι] Resolvendum sic: ὅτι ἔσειντο ἀν.

P. 336. v. 27. ποῖ] Dedi de meo. Sic scribi etiam Coraës inbet. Vulg. ποῦ.

P. 336. v. 30. ἀποστείλας] F. ἀπιστείλας.

P. 336. v. 34. Δαμοκράτης] Coraës e libro dedit. Vulg. Δημοκράτης. V. not. ad p. 331, 30.

P. 336. v. 36. κέντρο] πλῆκτρο, calcaria.

P. 336. v. 36. φύσαι] Vulg. φύσαι.

P. 337. v. 15. οὐ μάτην] De meo addidi negativam, quam addi iam H. Stephano placuerat. non temere. Mirabile est commentum Toupii Emendat. in Suid. T. II. p. 324. scribendum censentis μὰ τὴν: ut sit nota illa formula iurandi ἐλλειπτικῶς.

P. 337. v. 22. μὲν] Sic Coraës secutus Codicem. Vulg. μὲν οὖν, creberrimo errore librariorum. V. not. ad p. 353, 11.

P. 337. v. 27. Μεσσήνης] Sic Coraës. Vulg. Μεσσήνης.

P. 337. v. 33. συγκατῆγον] Coraës malit συγκατηγαγον. Mihi imperfectum videtur aptius: Archidamus enim necatus est, priusquam vere dici posset κατελθών.

P. 338. v. 4. συμφιλοτυμούμενης] Al. φιλοτυμούμενης. Fortasse vere: ut συν verbi antecedentis etiam ad φιλοτυμούμενης referatur. De quo idiomate syntaxis graecae aliquoties dicere memini.

P. 338. v. 13. Λυσιάδας] Coraës dedit e Cod. Item infra. Vulg. Λυδιάδας.

P. 338. v. 14. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Item infra v. 22.

P. 338. v. 33. δέο — ἦ τρεῖς] V. not. ad T. II. p. 292, 13.

P. 338. v. 35. καὶ] Si abesset, non desiderarem.

P. 338. v. 35. Πασιφάδ] Al. Πασιφάδ. Error his in locutionibus frequentissimus.

P. 339. v. 6. ὑπάκτενος] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ὑπάκτενος.

P. 339. v. 7. Ἀλέαν] Coraës e Xylantri conjectura dedit.
Vulg. Ἀλεάλαν.

P. 339. v. 13. αὐτὸν] Vulg. αὐτόν.

P. 339. v. 18. στρατιᾶς] Coraës e Cod. dedit. Vulg. στρατηλαγ.

P. 339. v. 18. Θηρυκίων] Sic Coraës, ut Bryanus voluerat.
Vulg. Θηρυκίων.

P. 339. v. 19. μόθακες] Coraës dedit e conjectura et certa
et egregia, quam dudum occupasse Valckenarium Diatr. Euripid. p. 223. ipse fatetur candidissimus senex in Cur. Secund. T. VI. p. 487. Vulg. Σαμοθράκης. Tironum in gratiam adscribere placet quae vir summus ad h. l. adnotavit: „Μόθακες ἐκα-
λοῦστε οἱ συντρεφόμενοι τοῖς τῶν ἑλευθέρων καὶ μάλιστα τῶν
ἐπιφρενῶν Λακώνων παισὶν οἰοντες παιδαγωγοὶ τινες ὅντες ἐπὶ τῷ
συγγυμνάζεσθαι καὶ συμπατίειν. Παρεῖληφε δὲ ταῦτα Πλούταρ-
χος, ὡς καὶ πολλὰ διερα τῶν κατὰ Κλεομένην, ἐκ τοῦ Φυλάρ-
χου, ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἀθῆναιος (σελ. 271) παρατίθεται τὰ ἔτης, „Εἰσ
δὲ οἱ μόθακες σύντροφοι τῶν Λακεδαιμονίων [νιῶν]. Ἔκαστος
γάρ τῶν πολιτῶν παιδας, ἃς ἀν καὶ τὰ ἕδαι ἐκποιῶσιν *), οἱ
μὲν ἔνα, οἱ δὲ δύο, τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρέφοντος αὐ-
τῶν **). Εἰσὶν οὖν οἱ μόθακες ἑλεύθεροι μὲν, οὐ μην Λακεδαι-
μόνιοι· μετέχουσι δὲ τῆς παιδιάς πάσῃς*. Τὰ αὐτὰ ἴστορες καὶ
Ἀλιανὸς (Ποικ. ἴστορ. ΙΒ, μγ', σελ. 155), „Καὶ λικρατίδας γε
μήν καὶ Γύλιππος καὶ Λύσανδρος ἐν Λακεδαιμονίῳ μόθακες ἐκα-
λοῦστο. Οὐομα δὲ ἡν ἄρα τοῦτο τοῖς τῶν εὐπόρων δεύλοις, οὐδε
συντεξέμπον τοῖς νιοῖς οἱ πατέρες συναγωνιούμένους ἢ τοῖς
γυναικαῖοις*. Λέγεται δὲ καὶ Ἡσύχιος, „Μόθακες οἱ ἀντρεφόμενοι
(γρ. οἱ συναντρεφόμενοι) τοῖς νιοῖς δοῦλοι παῖδες*. Ἔκαιστο
δὲ καὶ μόθανες, ἃς φησιν Ἀρκοερατίων, „Μόθωνας δὲ καλοῦσι
Λάκωνες τὸν παρατρεφομένους τοῖς ἑλευθέροις παῖδας**.“

P. 339. v. 26. δ'] Coraës asteriscis inclusit ut delendum.
Recte.

P. 339. v. 27. συνεισενεγκάν] Dedi e Cod. Vulg. συνενεγκάν.

P. 339. v. 30. ἔκτεινον] Al. ἔκτειναν. Placet.

P. 340. v. 11. ἥνα — αἴδως.] V. Heynius ad Homer. II. T. VII.
p. 111. T. VIII. p. 686. in.

P. 340. v. 12. "Οὐηρος] II. III. 172. et IV. 431.

P. 340. v. 18. τὸν Φόβον ἰδρυνται Λακεδαιμόνιοι] Dedi e
Cod. Vulg. ἰδρύσαντο τὸν Φόβον ἐν Λακεδαιμονίῳ.

*⁴⁾ prout licet per facultates. V. H. Stephani Thes. c. 7788. B.
Hinc natum impersonale ἔκποιει, suppetit, licet, cuius exempla ibid. citavi.

**) Minus recte nupera Lipsiensis αὐτῶν: nam Phylarchus hoc
narrat de patribus.

P. 340. v. 19. τὸ ἀρχεῖον] De magistratu intelligendum. V. infra v. 33. Moral. T. I. p. 870. Wytt. Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξίδαμος, αὐθομένου τινὸς αὐτὸν [scilicet αὐτοῦ], τίνες προσετήκαστη τῆς Σκάρης, Οἱ νόμοι καὶ τὰ ἀρχεῖα, ἔφη, κατὰ τοὺς νόμους. ad q. I. v. Wyttenbachius p. 1164.

P. 340. v. 31. διατελεῖν] Vulg. διατελεῖν τε. Particulam Coraēs asterisca inclusit ut delendam: ego delevi. F. διατελεῖται δὲ.

P. 340. v. 33. οὐτως] Vulg. καὶ οὕτως. Copulam delevi.

P. 340. v. 33. κατσκενασμένους] Coraēs e Cod. dedū κατασκενασμένους. Sic supra v. 19. scriptum.

P. 340. v. 33. σημαῖον δὲ — βαδίζειν πρὸς αὐτούς] Interpres habuit pro verbis Cleomenis. Mihi videtur parenthesis esse quam Plutarchus de suo inseruit: nam Cleomenes, opinor, non additurus erat μέροι τοῦ.

P. 341. v. 6. αγαπών] Reiskius de suo dedit αγαπήσον. Coraēs terruit: egoque tenere debui.

P. 341. v. 9. τα] Coraēs e Codd. addidit.

P. 341. v. 25. κανίσσωται] Coraēs de sue dedit. Vulg. κατέσωμεν. Quod Reiskius mutavit in πανεώμενα.

P. 342. v. 5. τὸ τῆς — περιφερεύματος] ut leniret invidium quam nomen monarchiae sibi apud populum facturum erat.

P. 342. v. 11. ἀν] Referendum ad infinitivos qui sequuntur.

P. 342. v. 12. οὐδ'] Sic Coraēs. Vulg. οὐτε.

P. 342. v. 13. τὴν προδυμίαν] Vulg. τὴν ἐκδυμίαν καὶ προδυμίαν. Duas medias voces Coraēs asterisca inclusit ut delendas: ego delevi.

P. 342. v. 28. δέ] De meo addidi.

P. 342. v. 29. διατιθεμένων] V. Meletem. Crit. p. 87.

P. 343. v. 8. Κλεομένην] Sic Coraēs e Cod. Vulg. Κλεομένη.

P. 343. v. 8. δῆ] Codex omittit. Recte.

P. 343. v. 5. οὐδὲ γλαινας] Coraēs e Cod. dedit οὐ γλαινας.

P. 343. v. 16. φιλάνθρωποτερον τὸν οἴνον] Phylarchus apud Athenaeum IV. p. 142.: δ' οἶνος ἡν μικρῷ βελτίων, δῆτε παρεπεμπάν τινες. Coraēs: „Τὸν βελτίω τοῦτον οἴνον φιλάνθρωποτερον εἰληφε Πλούταρχος κατὰ παραπλήσιάν τινα μεταφράσαν τὴν τροπικὴν φράσει τῶν Γάλλων un via hominete.“ Idem in Cur. Second. T. VI. p. 488.: „Κατὰ παραπλησίαν μεταφράσαν εἰρηκε Δικαιάρχος ('Ελλάδ. βιβλ. σελ. 485 ἑιδ. Βεΐτρ. 1807) τὴν εἰς Ἀθήνας φέρουσαν ὁδὸν ἔχειν ὄψειν φιλάνθρωπον· οὐτως γάρ παρέκειν φραστέον, „Οδός δὲ ἡδεῖα, γεωργονυμένη πᾶσα, ἔχοντας τὴν δύναμιν φιλάνθρωπον“, καὶ οὐ τῇδε φέρει.“ V. Creuzeri Meletem. III. p. 179. Infra p. 464, 24. κατεψυχήν ὥρη θέρους φιλάνθρωπον.

P. 343. v. 21. Ἀκαρδιμάτης] Dē meo dedi. Vulg. ἀκαρδιμάτης. V. not. ad T. II. p. 458, 20.

P. 343. v. 37. παραισκεύεται] Dedi e Godd. Vulg. παραισκεύεται.

P. 343. v. 37. τὴν] Coraës mutavit in τῶν.

P. 344. v. 2. αὐτοῖς] Codicem secutus hoc loco posui vulgo positum post πολιτεῖαν.

P. 344. v. 3. Τεγέαν] Coraës Τέγεαν.

P. 344. v. 5. διαβάλλειν] Coraës de suo dedit futurum esse dicens. Sed non potest esse nisi aoristus. Vulg. διαβάλλειν. Quod vellem revocassem.

P. 344. v. 6. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 344. v. 23. Ἀχαιοῖς] Reiskius malit Ἀχαιῶν. Atque Interpres: legatis Achaeorum. Mihi videtur πρέσβεσιν esse i. q. διὰ πρέσβεων. Statim enim sequitur; εἰ τέρον δὲ πέμπων —.

P. 344. v. 24. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 344. v. 35. ἀμωσυέπως] De meo dedi. Coraës in Addend. p. 454: „Γραπτέον, οἷμαι, ἀμωσυέπως.“ Vulg. ἄλλως γέ πως. V. mea in Porsoni Adversar. p. 311. et in Creuzeri Meletem. II. p. 32. Ubi quod monui de Lipsiensi Parallelorum editione, si quis in posterum edens Rlutarchea scire velit quae meo Marte tunc novaverim in ea operis parte, ubi carerem Parisinā, rotatum volo ut primam Tauchnitzianam inspiciat, quae sola a me curata est, abstineat posterioribus quae stereotypae dicuntur. Omnino in istis stereotypis scriptorum veterum editionibus itemque in aliis ex eodem ergasterio foras extrusis, quas turpissima lucripetarum cupiditas per aliquot annos ut a me curatas distraxit, nullae fuerunt meae partes. Sero cognovi flagitium. Ceterum Tauchnitzianam illam propria sibi habere quae per vellem in Teubneriana legerentur, mox intellexi, sum ad p. 355, 9. commentando pervenisse. Pudet taedetque nunc depravasse quod ante tot annos bene curaveram. Sed fatale mihi fuit, ut pendens a nutu bibliopolarum festinare ubi lente procedendum esset.

P. 345. v. 2. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. — Infra v. 13. scrib. αὐτὸς.

P. 345. v. 20. ἄχρι τῆς γυναικωτίδος] ἄχρι καὶ τοῦ τὰς ιδίας γυναικας εἰς κίνδυνον τῆς τῶν Μακεδόνων ἀστύειας παραβαθεῖν. Φίλιππος γάρ τὸν ρεώτερον Ἀρατον ἥδηκης περὶ τῆς γυναικα, ὡς αὐτὸς ἐφελ Πλεύταρχος ἐν τῷ Ἀρατον βίῳ (§. 49 καὶ 51). CORAËS.

P. 345. v. 25. Τριταιέων] Coraës e Solani conjectura dedit pro vulg. Τρικαλαίων. „Η μὲν γάρ Τρίκη“ inquit „τῆς Θεσσαλίας ἔστι, ἵνε δὲ πολίτης Τρικαλίος ἢ δὲ Τριταια πόλις Αχαΐας*), τῆς ἷρης καὶ ἡ Σικυών. Ο πολίτης Τριταιεύς.“

* De ea Pausanias libr. [VII. 22. 4.]. HANUS.

P. 345. v. 37. ἀνεμέσσεον] ποι οὐκαρίστη. *Nestori*: ex opinione antiquitatem pervagata, ὅτι τὸ θεῖον φθονερόν. T. I. p. 445, 17. Εἴ τι τὴν τύχην δί' υποψίας εἶχον εἰδὼς οὐδὲν εἰλικρινέος οὐδ' ἀνεμέσσητον αυθοράκοις τῶν μηγάλων γαρζομένην. Ut Interpres h. l. non male reddidisse videntur: *bonum — omni labore vacuum.*

P. 346. v. 1. δ' Ἀχαιῶν] Malim δὲ τῶν Ἀχαιῶν.

P. 346. v. 6. καθομιλήσας] V. not. ad p. 190, 29.

P. 346. v. 8. γύμνάσιον] Coraēs τὸ γυμνάσιον. Non opus articulo.

P. 346. v. 8. Κυλαράβιον] Sic Coraēs. Vulg. Κυλλαράβιον.

P. 346. v. 10. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 346. v. 12. Γράφως] Sic Coraēs e Cod. Vulg. καὶ γράφως.

P. 346. v. 19. νομῆν τε γάρας] Sic Coraēs e Cod. Vulg. νομῆν τῆς γάρας.

P. 346. v. 20. ἐνίων] Al. τῦν. Per placet. Opponitur *πολλαχοῦ, saepè.*

P. 346. v. 24. καὶ τοὺς — Ἀχαιῶν] Interpres: *expulitque cum Achaeis praesidium.* V. not. ad p. 178, 16.

P. 347. v. 7. πρότερον] Coraēs e Cod. dedit οἱ πρότερον. Placet.

P. 347. v. 9. χρημάτων] Al. κτημάτων. Placet.

P. 347. v. 10. γεγονέναι — τοὺς Σπαρτιάτας] Sic Coraēs e libris. Vulg. είναι — τῶν Σπαρτιάτων.

P. 347. v. 11. τὸ πόλιν] Vulg. τοκόλιν.

P. 347. v. 16. καταστατεῖς] Scrib. καὶ καταστάτεος.

P. 347. v. 28. διοιλισθῶν] Dedi e Codd. Vulg. διοιλισθήσας.

P. 347. v. 32. δαγῆναι] Καθ' ὁμοίαν μεταφοράν καὶ οἱ Γάλλοι ἔπει τῶν ὑπ' ἀμέτρου πόνου ὄλλυμένων. ἴσχων τῷ crever γεῶνται. CORAĒS.

P. 347. v. 34. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν. Item v. 37.

P. 347. v. 34. παρὰ τοῦ] De meo dedi. Vulg. παρ' αὐτοῦ.

P. 347. v. 37. οὐκ ἔχει —, μᾶλλον δ' — ἔχεται] Athenaeus p. 1214. ed. Lips. δ δ' Αρίστιππος ἔπει τῆς Δαΐδος ἔλεγεν, "Εγώ καὶ οὐκ ἔχομεις.

P. 348. v. 7. Τριτύμαλλον — Μεσσήνιον] Οὐκ ἔφθωται τὸ γαροίον· καὶ τρέχειν τινὲς τῶν προτέρων παρήγγεσσαν εἰς τὸ, Τριτύλλον δὲ καὶ πάλιν Μεγιστόν ουν, καθὰ διαφέρηδην ὑπὸ Πλευτάρχου γέγραπται ἐν τῷ Ἀράτου βίῳ. (§. 41). CORAĒS.

P. 348. v. 18. Γεφανίαν] Al. Γεφανείαν.

P. 348. v. 19. ὑπερβαλλοντος] Coraēs malit ὑπερβαλέοντος.

P. 348. v. 20. Ονεια] Sic Coraēs. Vulg. Ονια.

P. 348. v. 20. γαρακασας —] De usu hoc nominativi post δεῖν v. Apparat. ad Demosthen. T. II. p. 648. T. V. p. 474. 640.

P. 349. v. 10. καὶ διεκάλυσεν] Coraēs mallet, a Plutarcho

scriptum καὶ διεκόλνεσσ. Sed non minus recte habet quod ab eo scriptum legimus: tantum abest ut dici debeat παρόραμα. Ordo enim verborum hic est: ἔξινος γὰρ ήν ὁ ὑπὲρ — πρὸς αὐτὸν καὶ διεκόλνεσσ —.

P. 349. v. 14. ἀπ'] Malim νπ'.

P. 349. v. 23. εἰσαλέσθαι] Coraës e Codd. dedit. Vulg. εἰσάλεσθαι.

P. 349. v. 25. φαλίδες] Plutarque parle ici clairement des arcades et aqueducs, φαλίδες. L' architecture grecque n'ignorait donc pas les arcs, comme le voudroient plusieurs écrivains modernes. HASIUS.

P. 349. v. 34. μικροῦ] Dedi de meo iam Solano probatum. Vulg. μετὰ μικρὸν. Al. μικρὸν. Quod Coraës adscivit.

P. 350. v. 1. πεπραγότι] Malim πεπραγότι.

P. 350. v. 2. Τεγέαν] Coraës Τέγεαν.

P. 350. v. 3. δυστυχίαν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. δυστυχία. Optio difficilis.

P. 350. v. 15. τῶν παιδῶν] Sic Coraës e Cod. Vulg. μετὰ τῶν παιδῶν.

P. 350. v. 15. ἀπαλύήσας τὸ πένθος] πανεάμενος τοῦ ἐπὶ τῷ πένθει τῆς γυναικὸς ἀλγονς. CORAËS.

P. 350. v. 18. τινα] Coraës omisit Codicem secutus. Infra p. 857, 18. γεγονώς τις ὑψηλὸς —.

P. 350. v. 22. αὐτῆ] Vulg. αὐτῆ.

P. 350. v. 27. αὐτοῦ] ἐνθάδε.

P. 350. v. 28. προῦπεμφεν] Dedi e Cod. Vulg. προῦπεμφεν.

P. 350. v. 37. τὰ παιδία] Coraës de suo dedit. Vulg. τὰ παιδίαν. V. supra v. 15. 18. infra p. 363, 11. 17, 31, 33.

P. 351. v. 7. παιδάρια] Sic Coraës e Reiskii conjectura. Vulg. παιδάριον.

P. 351. v. 8. ἀει] Mallem abesset.

P. 351. v. 10. Τεγέαν] Coraës Τέγεαν.

P. 351. v. 13. παταβαλόντας] Coraës malit παταβάλλοντας. Aoristum cur spernamus. non intelligo.

P. 351. v. 25. ἔκειθεν δὲ] Al. ἔκειθέν τα. Quod Coraës adscivit.

P. 351. v. 27. Ζοίτιον] Sic Coraës. Vulg. Ροίτιον.

P. 351. v. 27. Ἐλισσώντος] Sic idem. Vulg. Ἐλικούντος.

P. 351. v. 33. τοῦ τείχους] Sic Coraës Codicem secutus. Vulg. ἔκεινον τοῦ τείχους.

P. 352. v. 4. προσβάλλοντας] Coraës e Cod. dedit. Vulg. προσβαλόντας.

P. 352. v. 9. Ἔσωθη] Al. ἐσώθησαν. Probabiliter,

P. 352. v. 19. καλένται] Coraës e Cod. dedit. Vulg. καλένταις.

P. 352. v. 20. οὐν] Coraës e Cod. addidit.

P. 352. v. 26. ἀπέστελλε] Coraës e Codd. dedit. Vulg. ἀπέστελλε.

P. 352. v. 27. ἀποδιδοὺς] Coraës e Cod. dedit. Vulg. ἀποδοὺς. Falso: nam Megalopolitae conditionem non acceperunt.

P. 352. v. 34. ὁ Φιλοποιμῆν] Articulum e Cod. addidi.

P. 353. v. 7. ὑπ'] De meo dedi. Vulg. ἀπ'.

P. 353. v. 11. μὲν] Sic Coraës Codicem secutus. Vulg. μὲν εὖ. V. not. ad p. 337, 22. — Infra. v. 19. scrib. ὡς.

P. 353. v. 19. Πολύβιος] II. 64.

P. 353. v. 20. πόλεις] Coraës. dedit e libro. Vulg. πόλεις.

P. 353. v. 36. Τεγέαν] Coraës Τέγεαν.

P. 354. v. 6. συγκατατρίψαι] Vulg. συγκατατρίψαι.

P. 354. v. 8. Κυλάφαειν] Sic Coraës. Vulg. Κυλλάφαειν. V. Bährius ad V. Pyrhi p. 243. s.

P. 354. v. 10. πρώτον] Scrib. πρῶτον μὲν.

P. 354. v. 17. τὸν Ὀνόγυντον] Dedi e Cod. Vulg. τὸν Ὁλόγυντον. Coraës: „Ισος γραπτέον τὴν Γόρτυνα η γεῦν τὸ Ακόντιον.“

P. 354. v. 23. καὶ] Coraës expunxit.

P. 354. v. 28. πραγματα] Coraës e Codd. dedit. Vulg. τὰ.

P. 354. v. 31. πρωρατεῦσαι] Coraës e Cod. dedit in Addend. p. 454. scribendum esse suspicans πληροῦν s. πληρώσαι. Aliud placet Haitinger in Act. Philolog. Monac. III. 3. p. 308. Vulg. πρῶρα. Multum hic in libris est barbarum, quorum unus dat ὄπτην. Verissime, ut arbitror. Nam securam perfacetum in hoc ioco verba petisse a rebus diversissimae naturae equeis tandem probabile dicet? Vernacule: Vor dem Backen will gehnetet sein.

P. 354. v. 32. φυρᾶσαι] Vulg. φυράσαι.

P. 355. v. 4. χρέονος] Vide ne Plutarchus scripscerit καιρός. Haud rara est confusio horum nominum.

P. 355. v. 4. ἀντισπάντων] Coraës e Solani conjectura dedit. Vulg. ἀντιστάντων. Codex dat ἀντιστάντων. Quod Reiskius adscivit. Laudo factum.

P. 355. v. 8. Καὶ εἰ] Sic de mee dedi, nisi memoria me fallit, ob παρὰ μικρὸν v. 11., quod in παρ' ὄλιγον mutatum mihi videretur huc irrexisse. Scilicet vulg. Καὶ παρ' ὄλιγον, εἰ —. ubi εἰ a Codice abest. V. not. sequ.

P. 355. v. 9. πρὸς αὐτὸν, εὐθὺς] Vulg. πρὸς αὐτὸν, ὃν κομισθέντων εἴθης —. ὃν κομισθέντων Reiskius unois inclusit ut delendum: Coraës delevit. Nolle secutus esset. Locus enim scribendum est: ut abhinc multos annos in Tauchnitziana seripsi: Καὶ παρ' ὄλιγον πρὸς τῆς μάχης συνέτυχε — πρὸς αὐτὸν: ὃν κομισθέντων εὐθὺς —. Nec multum forte absuit quin ante proelium has litteras acciperet: quas si ante accepisset, sine mora abiturus fuerat, Achaeis valere iussie.

P. 355. v. 14. παρεῖναι τοὺς καλοῦντες] Coraēs e Cod. dedit.

Vulg. παραγεγόνασιν οἱ καλοῦντες.

P. 355. v. 23. ἐκθύμοις] προθύμοις. CORAĒS. ἐκθύμοις est significantius. Supra p. 243, 11. πάντες μὲν ἐκθύμως ἡγαντσαντο καὶ ἀφειδῶς. — Infra v. 31. scrib. σκοπῆς.

P. 355. v. 34. τὸν — τεταγμένον] Ἀδηδον, εἰτε τὸν ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου ἡγεμόνα τάγματος ἔργον ἔχοντος τὰς κρυπτὰς ἐνέδρας τε καὶ λόχους ποιεῖσθαι λέγει, εἴδ' (δικαὶος παθανάτερος) τὸν οἶκοι καὶ ἐν εἰρήνῃ ἡγούμενον τῆς παρὰ Δακεδαιμονίοις Θρυλλούμενης κονπτεῖας, περὶ ἣς ἀκοχρώντῳ εἰρηνῇ ἐν τῷ Λινκούργου βίῳ (§. 28). CORAĒS.

P. 355. v. 35. ἐκέλευε] Malim ἐκέλενσε.

P. 355. v. 37. Ἀντιγόνον] Coraēs dedit e Solani coniectura. Vulg. αὐτοῦ. Passim hoc pronomen, scribendi compendiis librarios fallentibus, nomina propria expulit, nullum saepius quam "Avvros". V. Boissonadus ad Marin. p. 87. 88., cuius exemplis quod addidi Ind. p. 152. b. e Xenophonte de promtum, non putaveram a quoquam addubitatum iri. Sed res secus cecidit. Itaque non mirer, si quis h. l. αὐτοῦ tutetur. Atque Reiskius tutatus est. Quid putas facturos homines, qui cum Reiskio comparati nullo sunt numero?

P. 356. v. 4. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 356. v. 12. αὐτὸν] Coraēs e Cod. ἑαυτὸν.

P. 356. v. 16. αὐτὸς] Referendum ad πρόξειν, non ad εἰκεν.

P. 356. v. 17. δ] Coraēs e Codd. addidit.

P. 356. v. 18. μεθ' αὐτοῦ] Vulg. μετ' αὐτοῦ.

P. 356. v. 20. ποτὸν προσφερούσας] Opinor, ut urens sitis restinguatur. V. mox v. 24. Hasius: „Ceci peut servir à expliquer le sujet de plusieurs peintures de vases grecs, qui paraissent faits pour les festins célébrés au retour des guerriers dans leurs familles.“

P. 356. v. 25. ἐτύγχανε, τεθωρακισμένος] Non ante, sed post τεθωρακισμένος subdistinguendum.

P. 356. v. 27. πολὺν] Post h. v. duo Codd. inserunt αὐτῷ. Placet.

P. 356. v. 27. διαναπαύσας] Coraēs e Codd. dedit. Vulg. διαναπαυσάμενος.

P. 357. v. 3. εὐκλεέστερος] Scrib. εὐκλεέστερον.

P. 357. v. 5. σῶμα] Solanus malit ἄποστημα, Coraē probantē. Idem, opinor, probarunt Angli in H. Stephani Thes. c. 2211. G.: nam quod illuc legitur ὑπόστημα vitium videtur hypotheticum. Vide ne scribendum sit αἷμα.

P. 357. v. 6. λέσχας] Coraēs e libro dedit. Vulg. σχολαῖς.

P. 357. v. 7. Ω] Vulg. Ω.

P. 357. v. 10. Αλγιλίαν] Sic Coraēs. Vulg. Αλγιλίας.

P. 357. v. 18. ἔτι] Coraës e Codd. addidit.

P. 357. v. 19. ὄντα] Cod. δυ κακὸν. Vers., ut arbitror. Intelligenda servitus.

P. 357. v. 21. κερδανοῦμεν] Coraës e Cod. dedit. Vulg. κερδάνωμεν.

P. 357. v. 25. ἀνθ' ἐνὸς] H. e. ἀντὶ τοῦ ἐνὸς κακίους φανῆσαι.

P. 357. v. 27. μένταν] Vulg. μέντ' ἀν.

P. 357. v. 35. ὁ] Coraës e Cod. addidit.

P. 357. v. 85. Τῶν ἀνθρώπων —] Palmaria disputatio magna Laconis, qui re praestitit quod verbis iactavit Cyreneus.

P. 357. v. 86. ἐν ἑτοῖμφ] Coraës e libris dedit. Vulg. ἑτομότατον.

P. 358. v. 1. πότερον] Post h. v. priores Coraës editores posuerunt signum interrogationis. Placet.

P. 358. v. 10. καταλίπεσι] Coraës e Cod. dedit. Vulg. καταλεπτοῖς.

P. 358. v. 15. Αλγιαλῶν] Coraës de suo dedit. Vulg. αλγιαλῶν.

P. 358. v. 18. κοινῶς] τρόπῳ μετρίῳ καὶ μηδὲν ἔξαιρετον ἢ περιετὸν ἔχοντες ὡς δῆλον ἐξ ἑτέρου παραλήλον Πλούταρχείου ('Ἀράτ. §. 43) χωρίου τουδὶ, „Τοὺς μὲν ἄλλους ἡσκάσατο μετρίων καὶ κοινῶς ἔκεινον δὲ . . . ἐδέξατο τῇ τιμῇ περιττῷ“. CORAES.

P. 358. v. 21. οὐδαμῆ] Sic Coraës e Cod. Vulg. οὐδαμοῦ. „Ἐστι δὲ τοῦτο“ inquit „ἐν οὐδενὶ τόπῳ τὸ δ' οὐδαμῆ ἐν οὐδενὶ τρόπῳ.“

P. 358. v. 29. Ἐδίδεν] Malim ἔδωκε. Niisi forte imperfectum arguit partem pecuniae a regiis interceptam esse.

P. 358. v. 36. γυναικοκρασίαν] Τῶν Ἀττικῶν ἔφησεν εἶναι ὁ φίλος Σνειδέρος (Λεξ. Ἑλληνογερμαν. λέξ. Γυναικοκρασία) τὸ γυναικοκρασίαν ἀντὶ τοῦ γυναικοκρατίαν περὶ οὐ ἐπέχειν ἐφαίσθω μοι μετὰ τοῦ Στεφάνου, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τούτῳ Πλούταρχον τῷ χωρίῳ ἐχρήσατο μαρτυρίῳ καὶ ἐτέρῳ τοῦ Στράβωνος. "Η γὰρ γραφικῶς ἡμαρτηθεῖσαι παρ' ἀμφοτέροις ὑποληπτέον, ἡ τοῦ παρασκευάζοντος ἐλληνισμὸν φατέσον εἶναι τὴν τοῦ τε εἰς τὸ στροπήν. Οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ὅμοιον εἶναι τῷ ναυτίᾳ καὶ ναυσίᾳ· ἐν τούτοις μὲν γὰρ ἡ διαφορὰ τοῦ στοιχείου οὐ διαλλάττει τὴν ἔννοιαν· ἡ δὲ γυναικοκρασία κράσιν (πάρα τὸ κιρνάω) σημαίνει γυναικῶν, τῆς γυναικοκρατίας κράτος (παρὰ τὸ κρατέω) δηλούσης γυναικῶν. Καὶ ἔστι μάρτυρα τῆς χρήσεως ἀντὶ πάντων ἔνα παρασχέθαι τὸν Ἀριστοτέλην (Πολιτικ. Ε, 9, σελ. 229, ἐκδ. Σνειδέρ.) „Καὶ τὰ περὶ τὴν δημοκρατίαν δὲ γιγνόμενα τὴν τελευταῖαν τυχαντικὰ πάντα, γυναικοκρατία τε περὶ τὰς οἰκίας κ. τ. λ.“. CORAES. V. Lobeckii Parerga ad Phrynic. p. 525. s. Mihi satis probatur disputatio Wyttenbachii ad Moral. p. 208. s.

P. 359. v. 13. φῦσαι] Vulg. φύσαι. Malim φῦναι.

P. 359. v. 17. ἐκέλευσεν] Al. ἐκέλευσεν. Recte.

P. 359. v. 19. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ.

P. 359. v. 19. κἄν] Copulam refer ad παρεπομένους.

P. 359. v. 20. μικρὰν] Al. μικρὰν. Recte.

P. 359. v. 26. ὅτι] Iacobius ad Philostrat. p. 406. malit τι.

Reiskium quoque vulgata offendit. Item Coraës „Ἐγει τι σαφέρον“ inquit „ἡ φράσις καὶ ὑπηλίθιον καὶ ὅλως ἀλλότριον τῆς Πλουταρχελον ἰδέας.“ Non inique feret vir egregius, si dissentire me dixeris. Scilicet, ut cum Devario loquar, ὅτι interpolatur ἐκ περιουσίας, sequentibus ipatis aulieorum verbis. Scribe igitur: — λεγόντων ὅτι „Οὐτος ὁ λέων — ἀναστρέψεται“.

P. 359. v. 29. περισκοπῶν] Al. παρεπισκοπῶν. Perplacet. Item H. Stephano placuit. „Haec lectio“ inquit „convenit optime cum praecedentibus verbis, ὑποβλέπων ἀτρέμα.“

P. 359. v. 30. στρατιῶν] Sic Coraës. Vulg. στρατείαν.

P. 359. v. 33. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 359. v. 33. ἐκεῖ] Coraës e Bryani conjectura dedit. Vulg. ἐκεῖνον.

P. 359. v. 34. γενομένης] Coraës e Codd. dedit γεγενημένης.

P. 360. v. 5. Ἀπιν] Vulg. Ἀπιν.

P. 360. v. 8. τῶν ἴερέων] Coraës e Codd. dedit. Vulg. τοῦ ιερέως.

P. 360. v. 10. ἀλλὰ φθινύθεοκε —] Sunt Homeri Il. l. 491. s.

P. 360. v. 16. δι' ἀπορίαν, οἷμα] Vide ne delenda sint ut adscripta olim ab homine, cui quod sequitur δι' ἀσχολίαν displiceret aut ipse Plutarchus errasse videretur.

P. 360. v. 21. ἀντασπαζομένου] Coraës malit ἀντασπασμένου.

P. 360. v. 29. οὐ μετρίως] Negativam Reiskius de suo addidit. Adverbium si reddas *satis*, non opus particulā. V. Toupius ad Longini Fragm. V. 8. p. 525. ed. Lips. Similis est usus adverbii ἐπιεικῶς. Vernacule: wenn er nicht beim Verkaufe seiner Ladung ziemliche Einbusse hätte.

P. 360. v. 30. αὐτῷ] Vulg. αὐτῷ. Item p. 361, 1.

P. 360. v. 33. παροξύναι] Vulg. παροξύναι.

P. 361. v. 11. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 361. v. 12. ἔξαιρων] Sic Coraës. Vulg. ἔξαιρων.

P. 361. v. 15. δυστήρητον] Coraës e libro dedit. Vulg. δυστήρητον. Quod Reiskius mutavit in δυσθήρατον. Sed Cleomenes iam captus erat.

P. 361. v. 20. ἀμυνάμενοι] Coraës e libris dedit. Vulg. ἀμυνόμενοι.

P. 361. v. 21. πιανθέντας] Sic Coraës e Cod. Vulg. πιανθέντα.

P. 361. v. 35. ἐπιτιθεῖς] Reiskius malit καὶ ἐπιτιθεῖς, for-

tasse in errorem inductus ab Interprete, qui sic reddidit: *impositaque corona — epulatus est.* Falso. V. Polybius V. 39. 1.

P. 361. v. 35. καταβιθεῖς] Coraës e Cod. dedit. Vulg. κατακλινεῖς.

P. 362. v. 6. ἐνεσκενασμένων] Sic Coraës. Idem placet Hasio ad Leon. Diacon. p. 233. A. Vulg. ἐξεσκενασμένων. Quod Reiskius in simplex mutavit.

P. 362. v. 7. συνεξέπεσεν] Reponendum, sensu fere iubente, συνεξέπεσεν. BOISSONADUS ad Nicet. Eugen. T. II. p. 225. Mihi vulgata satis placet.

P. 362. v. 8. αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν.

P. 362. v. 11. ἀναβαλόντες] Debetur certae Solani conjecturae. Libri dant ἀναλαβόντες. Xenophon Cyrop. VII. 1. 38. ἀναβάλλει αὐτὸν ἐκ τὸν ἐντοῦ ἵππον. ubi al. non minus viroseς ἀναλαμφάνει.

P. 362. v. 19. ἐναντίον] Coraës malit ἐναντίοις.

P. 362. v. 27. ἀποστὰς] F. ἐπιστὰς.

P. 362. v. 28. ἀνθρώπων] Recte, ut puto, Interpres *viris*: nam opponitur γυναικας. Aeschines p. 544. R. πρεσβύτας ἀνθρώπωνς, πρεσβύτιδας γυναικας. Dicaearchus B. Εἰλάδ. in Creuzeri Meletem. III. p. 190. a. καὶ ἡ φωνὴ δ' αὐτῶν [τῶν γυναικῶν] ἔστιν ἐπίχαρις, τῶν δ' ἀνθρώπων ἀτερχῆς καὶ βαρεῖα. ubi cave ἀνθρώπων mutes in ἀνδρῶν. Persimili oppositione Aristophanes Thesmophor. 683. γυναικὶ καὶ βροτοῖς. ad q. I. Schol. MS. penes

δ

Seidlerum: Γειοίως εἶπεν, ὡς ἀλεξαν· ἡσαν ἀνθρώποις κέντε καὶ γυναικες τρεῖς. πεπαι· οὖν τοῦτο ὡς ἐν κωμῳδίᾳ. Non dicam Aristophanem risum captasse. Iam non miraberis παρερδοῦντα aliquem Euripidis Hecub. 568. ἀρσένων mutasse in ἀνθρώπων, referente Fustathio ad Homer. II. p. 216, 7. Rom. Eademque de causa in eiusdem Androm. 220. libri fluctuantur inter ἀρσένων et ἀνθρώπων.

P. 362. v. 29. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ.

P. 362. v. 31. νεωτέρων] Coraës scribendum censet ἑταίρων.

P. 362. v. 35. ἐκέλευσεν] Coraës e libro dedit. Vulg. ἐκέλευνεν.

P. 363. v. 5. ἐπικατέσφαξε] Diversae significationis est ἐπισφάττειν, de quo scripsi Ind. ad Aristophan. Plut. p. 598. a.

P. 363. v. 17. κρεμάσαι] I. q. ἀνασταυρώσαι. V. p. 364, 18.

P. 363. v. 17. καταβυρσώσαντας] "Ἐστι τὸ καταβυρσώσαντας CORAËS. Vellem hoc tenuisset neque in Addend. p. 455. deflexisset ad Interpretis rationem redditis excoriatum. Sed ad prius videtur rediisse in Cur. Secund. T. VI. p. 488. citans Casaubonum ad Sueton. Caes. c. 74. Res autem facta est maioris ignominiae causa: id quod discas e loco Polybii VIII. 28. 3., quo

Casaubonus usus est. Similis usus apud nos olim fuit corii bubuli, quo damnati capitum ad locum supplicii raptabantur. — Mox v. 22. scrib. βιφ.

P. 363. v. 24. χρυσίδιον] Καὶ ἐν τῷ Δημοσθένους Βίῳ [infra p. 424, 33.] ἔχοντα τῷ ὑποκοριστικῷ τούτῳ ὁ Πλούταρχος. „Εστι δὲ κωμικὴ μᾶλλον ἴδεα λόγου οἰκεῖον, η̄ ἴστορική. Διὸ καὶ σεσημείωται ὑπὸ τοῦ Πολυδεύκους· „Ἐν δὲ τῷ Τριφάλητι ἀριστοφάνης καὶ ἀργυρίδιον εἴρηκεν.“

“Ητούν τι τὰς γυναικας ἀργυρίδιον.“

Οὐ μόνον δὲ ἐν τῷ Τριφάλητι, ἀλλὰ καὶ ποιλαχοῦ τῶν σωζομένων δραμάτων κατακέχονται ὁ κωμικὸς τῷ ὄνόματι· ὅπου καὶ γρυςιδάριον εἰπεῖν οὐκ ὄκνησε κωμικάτερον, καθά φησιν Αριστοτέλης (Ρητορικ. Γ, 2, §. 15). „Ωσπερ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαρβυλωνίοις, ἀντὶ μὲν χρυσίον χρυσίον εἰδάριον, ἀντὶ δὲ ἴματίου ίματιδάριον, ἀντὶ δὲ λοιδορίας λοιδόρημάτιον· καὶ [ἀντὶ νοσήματος] νοσημάτιον. Εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ καὶ παρατηρεῖν ἐν ἀμφοῖν τῷ μέτρῳ.“ CORAES.

P. 363. v. 32. εἰώθεσσαν] Coraēs e Cod. dedit. Vulg. εἰώθασιν.

P. 363. v. 35. „Ω τέκνα, ποῖ ἐμόλετε;“] „Ω τέκνα, εἰς τίνα τύχην παρεγένεσθε; CORAES. Qui quod ait Cratesicleam haec dicentem tragicī alicuius locum in mente habuisse citans Euripid. Iphig. Aul. 602. s., non assentior. Ipsa res enim tam tragica fuit, ut animo non posset non exturbare memoriam omnium tragediarum.

P. 364. v. 2. καταγγεοῦσα τὴν περιβολὴν] Peremtarum enim corpora composuerat περιγωσαμένη τὸ ἴματιον. Coraēs apte comparavit Polyxenam Euripideam Hecub. 566. ss. Ceterum in Plutarchi narratione omnia sunt κόσμια καὶ σεμνοχρεπῆ, nihil στελές καὶ κοινὸν καὶ κακόγηλον. Quo nomine Tragici locum Hermogenes iure summo notavit.

P. 364. v. 11. ἀπέδειξε] Coraēs malit ἀπέδειξε.

P. 364. v. 17. πολλῶν] Εξ ἡμετέρας διορθώσεως εἰς τὸ καλῶν η̄ τοῦ παρ' ἄπασιν ἄλλων τροχή. CORAES. Idem placuit Courierio, viro egregio, quem his quoque litteris nuper eripuit hominum detestabilium facinus abominandum. Dissentit Boissonadus ad Aristaenet. p. 420., qui „Nihil mutandum“ inquit: „ἄλλων καθαρῶν opponitur ceremoniis ab Alexandrinis peractis.“ Sed de Alexandrinis Plutarchus post loquitur: nec puto linguam esse ullam, quae notionis defectum tali modo e sequentibus expleri patiatur. Quae enim vir doctissimus exempla citavit sunt generis diversissimi, ut in quibus particulae membrā vincientes omnem de voce ἄλλος dubitationem tollant. Parthenius. autem cap. 1. in. videndum ne scripserit ἄλλος (s. ἄλλη) ἄλλον.

P. 364. v. 19. προσέτρεψον] Εξ ἡμετέρας διορθώσεως ἀντὶ

τοῦ προέτρεπον. Διάφοροι γραφαὶ προτρέποντο: προστρέψοντο: προστρέψοντο: προστρέψοντο. Ἐστι δὲ τὸ προστρέψει εἰπὶ τοῦ ἵκετεύειται καὶ παρακαλεῖται ὡς θεόν, οἷον τὸ παρὰ τῷ Διώκετοι (περ. 831),

Τοσαντά σ', ὡς Ζεῦ, προστρέπω· καλῶ θ' ἄμα
Πουπαιον Ἔρμην. — — — —

"Οδεν καὶ προστρέπατος, δὲ ἵκετεκῶς πρός τινα τρεπόμενος
παρὰ τῷ αὐτῷ (Φιλοκτ. 929)."

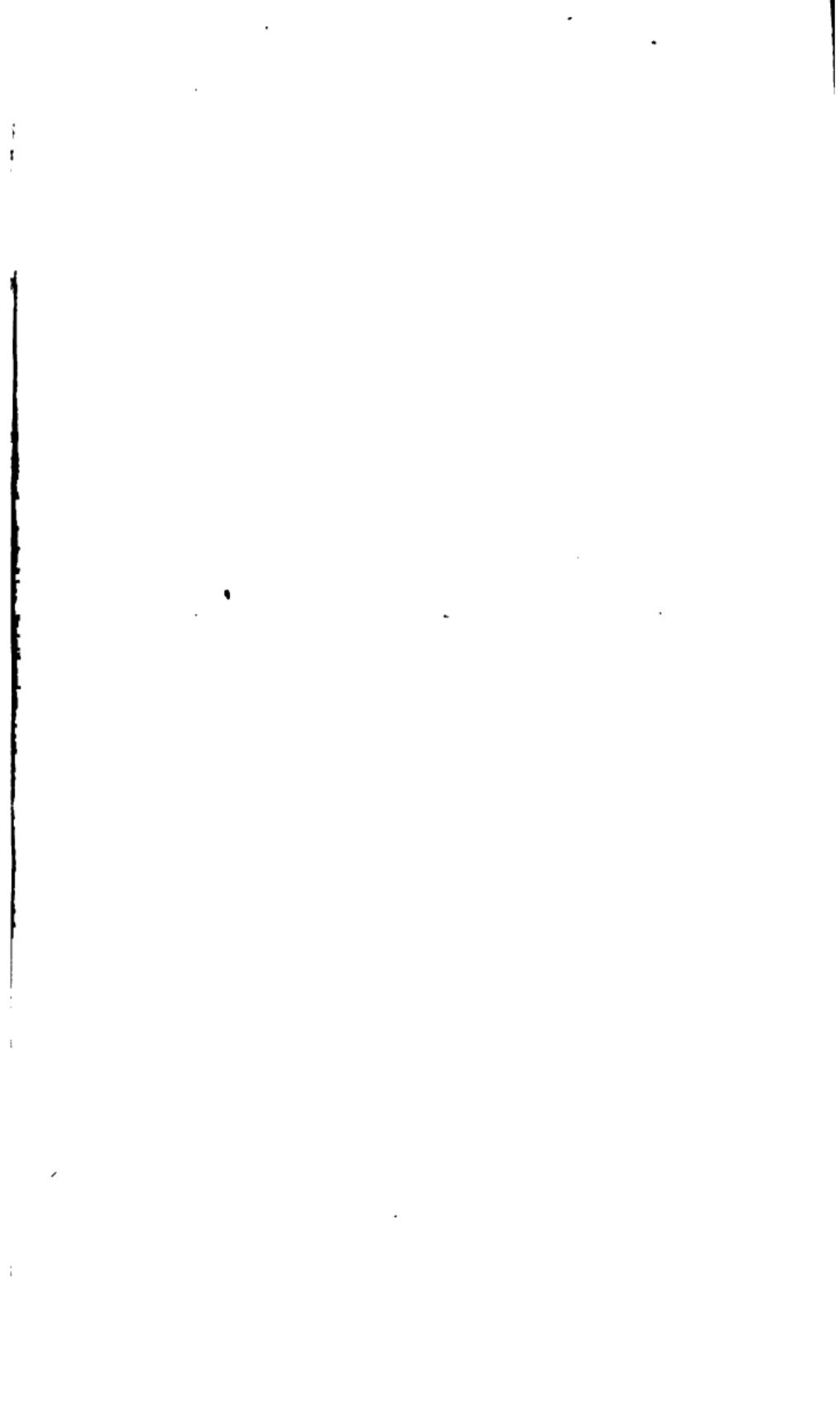
— — — — νέδ' ἐπαισχύνη μ' ὀρῶν
Τὸν προστρέπατον, τὸν ἵκετην, ὡς σχέτλιε;

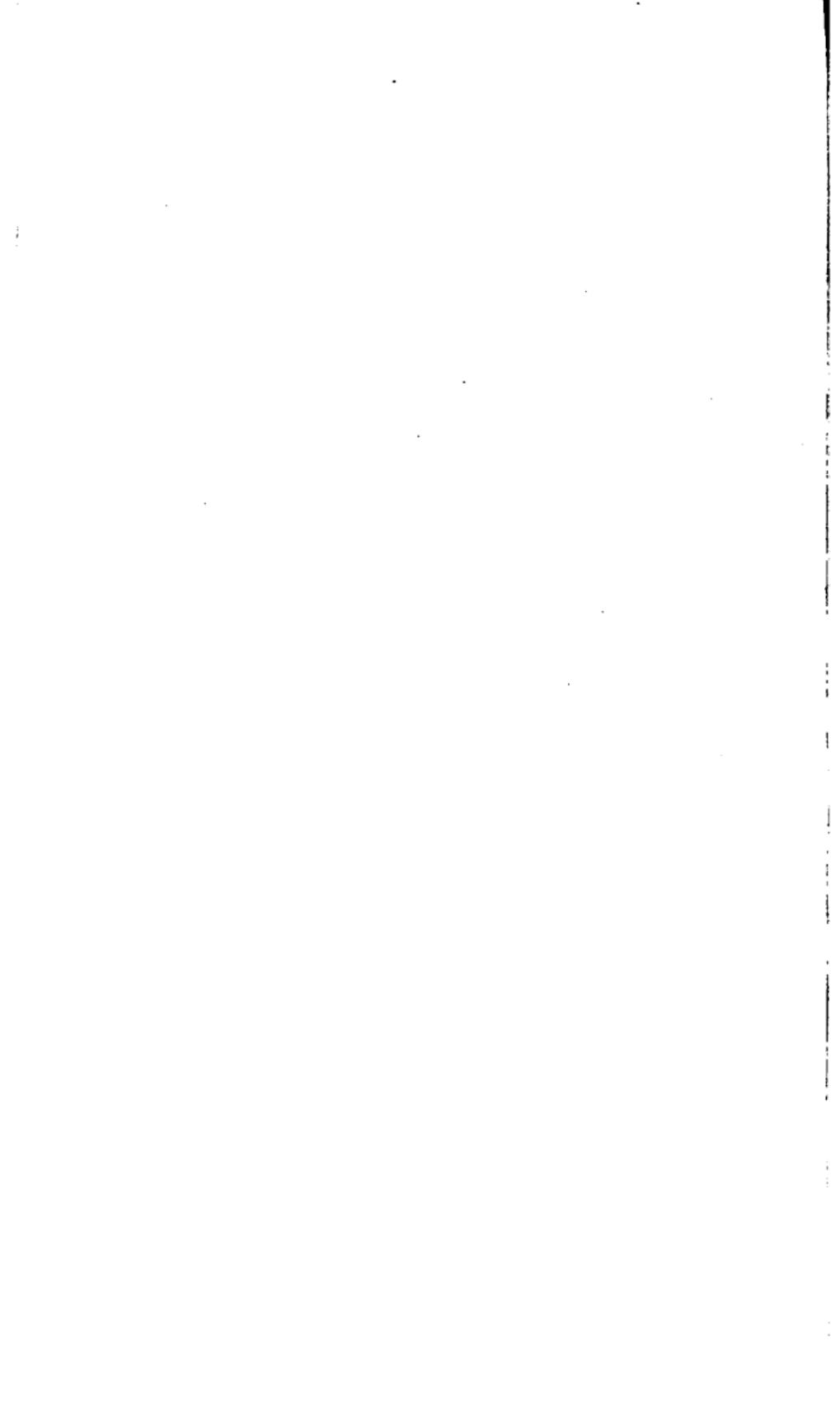
"Ἐτι δὲ καὶ πρόστροπον εἶπεν ὁ αὐτὸς (Οἰδ. Τύρ. 41),
Ἴκετενομένης σε πάντες οὖθις προστρέποντο.

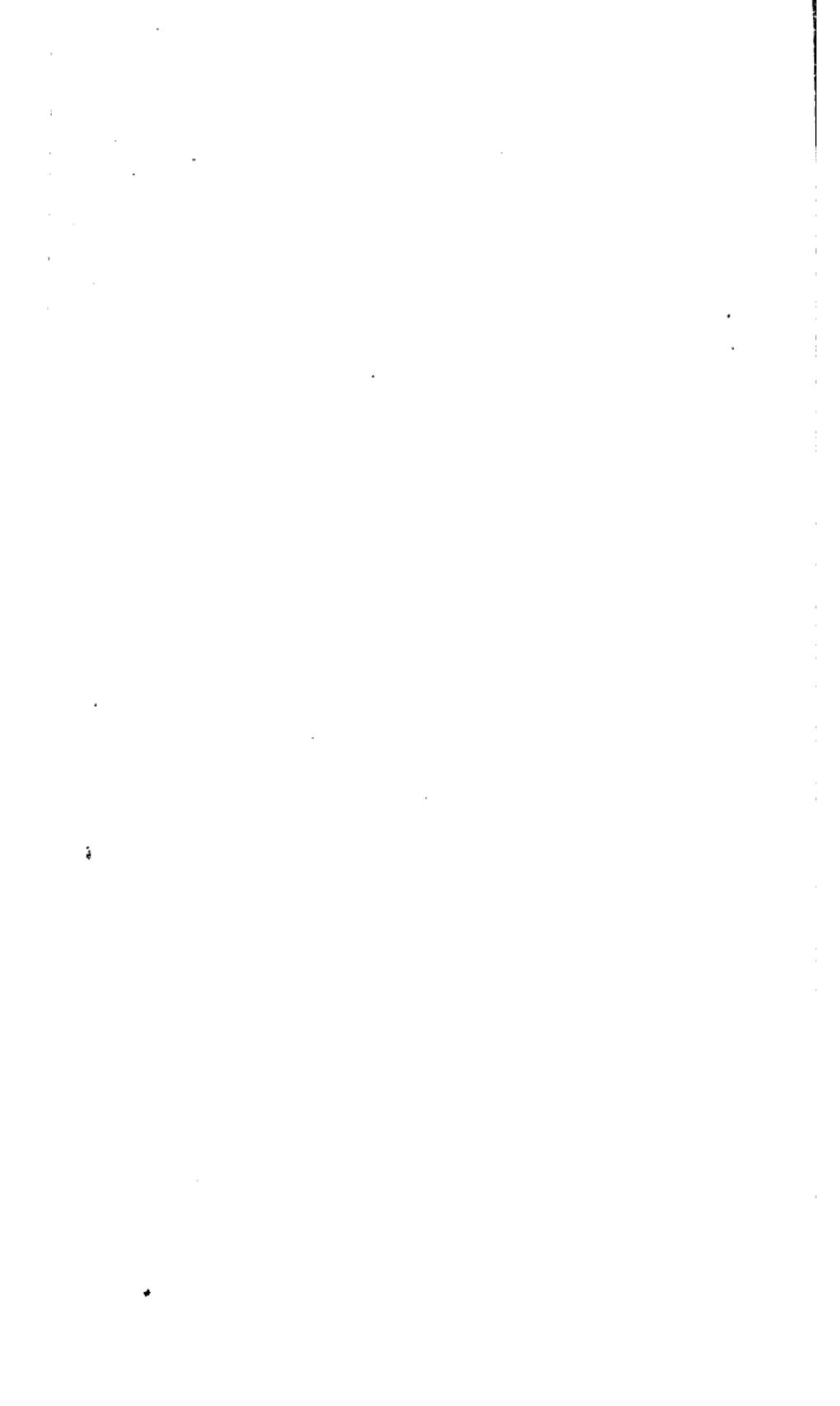
CORAES. προστρέποντο placet Hatingero in Act. Philolog. Monac. III. 2. p. 164. citanti Photium (Biblioth. p. 400. a. in. Bekk.), in quo editum legitur προστρέποντο. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 169.

P. 364. v. 21. διδόντες] Bryanus malit διαδόντες. Placet.

P. 364. v. 27. τὸν δράκοντα — συγκείωσαν] "Ἐπιθεὶ τὸν Ἀρτεμίδωρον ('Ονειροκριτ. B, 13, καὶ A, 67). CORAES.

DEC 21 1936

